

تصویر ابو عبدالرحمن الکوردی

رومان

ENDESE

Ensemble National de Développement Social et Économique

منتدی اقرأ الثقافی

للکتاب (کوردی - عربی - فارسی)

www.iqra.ahlamontada.com

به اختیار عه لی

کوشکی
بالنده
غه مگینه کان

ENDESE

موسسه نو چای و طعم‌آزمایی

کۆشکی بالنده غه مگینه کان به ختیار عه لی

ناوەندی رۆشنبیری و ھونەری ئەندێشە
بەپنۆهەری چاپ و بڵاوکردنەوە: دانا مەلا ھەسەن
بەپنۆهەری ھونەری: باسەر ھەسام

ناوی کتێب: کۆشکی بالەندە غەمگینەکان

ناوی نووسەر: بەختیار عەلی

بابەت: پۆلمان

تۆبەتی چاپ: نووھەم ۲۰۱۴

چاپخانە: رجاچی/ تاران

تیراژ: (۲۰۰۰) دانە

نرخ: (۱۰۰۰۰) دینار

ژمارەى سپاردن: لە بەرپنۆهەرایەتی گشتی کتێبخانە گشتیەکان

ژمارە (۲۲۲۴)ی سالی (۲۰۱۳)ی پێدراوە.

ISBN: 978-1-63068-980-3

ماڵی ئەم بەرھەمە پارێزراوە. بەبێ پەرمەنەندی نووسەر، هیچ کەس و کتێبخانە و چاپخانەیەک لە
ئامۆموی ولات و دەرەمەیدا ماڵی کۆپیکردن یان لە چاپدانەوه ئەم کتێبەى نییە. ھەرۆھا کەس
ماڵی ئەومى نییە بێ پەرمەنەندی نووسەر ئەم بەرھەمە یان بەشیکى بھانە سەر تۆپى نینتەرنییت
یان لە شیوێ CD و کتێبى خوێنراویدا بۆ مەبەستى بازرگانى تۆمارییکات. بە پێچەوانەشەوه
پووبە پووی بەرپرسیاریتی یاسایی دەبێتەوه.

ناوەندی رۆشنبیری و ھونەری ئەندێشە/ ئەندێشە بۆ چاپ و بڵاوکردنەوە

سلیمانی- شەقامی مەولەوی- تەلاری سیروانی نوێ- نۆمی چوارەم

www.endeshe.org ● andesha.library@yahoo.com

<http://www.facebook.com/Andeshacenter>

07501026400

یەکیک لە ئیوارە ساردەکانی زستان بوو کە مەنگۆری بابەگەرە و کامەرانی سەلما لە سەر سیلە یەکیک لە کۆلانەکاندا مەنسور ئەسرىنیان بینی. سەعاتیک بوو بە تاییەت لەویدا وەستابوون بۆ ئەوەی ئەو ببینن. کامەرانی سەلما سویندی خواردبوو گەر قسەکانی لەگەڵ ئەسرىندا نەگەنە ئەنجام، بیکۆژیت. سووک و سادە بیکۆژیت، «وەک سەگیک خەلتانی خوینی بکات» چونکە جگە لەوە چارەیکى تری نییە. هەموو دەیانناسی چ کۆپیکى توپە و خۆنەگر و دڵگەرە. ماوەیک بوو ئەو دەنگۆ ژۆرانەى لە هەندى جیگادا دەهاتن و دەچوون، شیتیانکردبوو... کەس بەتەواوی نازانیت چۆن ئەو دەنگۆیانە گەشتوونەتە کامەران، بەلام دەرونیکى بەدخوا تەواوی چیرۆکەکەى بە زیادە و پێوەنانیکى ژۆرەو بۆ ئەو گێراپووە. هەمووان دەیانگوت کە سەوسەن فیکرەت «ئەو کچە شوخ و نەناسراوێ پتر لە سالیکیکە لە بەغداو هاتۆتە ئەم شارە» حەزى لە مەنسور ئەسرىن کردووە. ئەگەر ئەوە پاست بیت، کامەرانی سەلما هیچ چارێکى نییە جگە لەوەى بیکۆژیت، گەر پێویستبکات دەتوانیت خۆشى بکۆژیت. ئەوەى بتوانیت چارێکى تر بێ ئومیدی ئەو خۆشەویستییه لە ناکاوە بژی، نەکردهبوو، کۆپەکە بە چەشنیک عاشق بوو مەرۆف لییدەترسا... ئەوەى بە هەموو کەسیک گوتیبوو، بە هاوێکانى سەر خواردنەو، بە خوشکەکانى، بە ئامۆزاکانى، بە دراوسێ

دوكانەكانى براكەى... يەكە يەكە پيڭگووتېوون ئەگەر لەگەڵ مەنسور ئەسریندا نەگاتە ئەنجام دەیکوژیت. ھەموو دەیانزانی کامەرانی سەلما لەو گەنجە سەرەپۆ و شیتانە یەكە دەکریت کاری لەو جوړەى لى بوە شیتەو. کورپەكە لەو چەقۆ وەشیتنە بیدەر وەستانە یەكە بەدروستی نازانیت ھەزکردن مانای چى، ترسناکترین شتیش ئەو یەكە یەكێک لەمجۆرە سەر شیتانە لە ناکاو عاشق بێت. مەنگورپى بابەگەرە کە دانترین ھاوړپى بوو، پېشنیاری ئەو یەكە بۆ کردبوو بەر لەو یەكە دەستبەداتە ھیچ کاریک لەگەڵ مەنسوردا قسەبکات. گوتبووی «ھیچ کەسێک تا ئیستا شتیکی پاست دەربارەى پەيوەندى سەوسەن فیکرەت و مەنسور نازانیت... ناکریت تۆ ئەو نەندە ھەلەشە و بێھۆش بێت، بى ھیچ قسە یەك و بەلگە یەك کەسێک بکوژیت». مەنگورپى خۆى لە ناسراوترین و کۆنترین چەقۆکیشەکانى شار بوو، ھەمیشە بە حیکمەتێكى زۆرەوە ئیشیکردبوو، باوهرپى بەو ھەبوو مەرووف بەر لەو یەكە دەست بۆ چەقۆکەى بەریت، دەبیت ھەموو ھەولێكى خۆى داویت. ھەمیشە کامەرانی سەلماى وەك کورپک یان برا بچوکیكى خۆى بینیبوو، شتیک لە نازایەتى لەو گەنجەدا ھەبوو پێزى دەگرت. ئەو پێزى ئەمجۆرە پیاو ھەلە گەرمانە دەگرت، چونکە شتیک لە کلپەى ژيانیان تێدا یەك مەنگور زۆر ھەزى پێدەکات. ئەو کات کامەرانی ئەمەنى لە بیست سالت تێدەپەرى، لەگەڵ ھەموو مندالى و سەرەپۆی خۆیدا خاوەنى ئەزمونیک بوو، مەنگورپى کەلێک لەو گەرەتر بوو نرڤ و بەھای گەرەى بۆ دادەنا. سالتیک لەو ھەر لە کاتى قوماردا لە ژێرەمینى ئوتیلێكى ناسراودا ناسیبوو، ئوتیلێكى چلکەن و کۆن کە ناویانگى خۆى یەكەمجار لە پېسى و پۆخلى و دوو ھەمیش لەو ھەو ھەرگرتبوو کە کۆمەلێک لە شارەزاترین و دلرەقترین قومارچییەکان یارى تێدا دەکەن. ھەر لە یەكەم ساتەو ھەو سەرسامبوو کە کامەرانی گەنجیكى و ھا چاواقیم و نەترسە، بەو چەشنە تیکەل بەو

يارىكه ره شارەزايانه دەبیت كه هەندىكىان لەسەر شتى زۆر لە پاره بچوك و بيمانا تر دەستيان خويناوى بووبوو. هەر ئەو هەنبوو كۆپىكى جوان بىت كه قزىكى قەترانى و پىستىكى شەرابى هەيه، بەلكو كه هات لە يەكەم ئىوارەو هەموو شتىكى لەسەر يارىكه رەكان و ئوتيلەكه دەزانى. شىوێ خۆگۆپىنى و چۆنىتى قسە كردنى، ئەو جلە كوردییه قەشەنگانەش كه ئىجگار شىك لەگەڵ قامەتیدا دەگونجان، وایانده كرد هەمووان بە شتىك لەسەر سامییه سەیرى بکەن. دەبیت بلۆين گەر لە يەكەم پۆژەو هەنگوپى بابەگەرە نەبوایە لەوانەبوو تووشى گىچەلى كوشنده ببیت. خۆى يەكێك بوو لەو سەرەرپۆ بىباكانەى، سالى لە وروژاندنى هیچ ئەژدەپايەك نەدەكردهو. بەجۆرىك باوەرپى بە خۆى بوو، دەكرا گەلەك زوو خۆى بخاتە ناو دەرد و گرفتى گەرەو. غەمخۆرى و ئامۆزگارى خۆشەكانى سوودىكى ئەوتۆيان نەبوو، هەردەم بە شتىك لە هەلچوون و توپەيى خۆى دەرياز دەكرد. هەموو باوەرپان وابوو هەر بە گەنجى خۆى تووشى كارەساتىك دەكات و تيا دەچىت. پىشتر دووان لە خالوانى كه هەمان سروسىيان هەبوو، لە تافى جەهتلىدا بە پوداوى بيمانا و بۆ شتى گەلىك بىبايەخ تياچوو بوون. وەك ئەو هەى ئەوجۆرە پەفتارە لە خوینى خىزانەكه دا بىت، هەميشە ئارەزووىكى توندى تىدا بوو شتىگەلىك بىكات كه ئاسان نيين و كىشەيان بەدوادا دىت. مەنگوپى بابەگەرە كه مجار كه سىكى بەو چەشنە خستبوو ژىر بالى خۆى. دەيزانى ئەو سەردەمەى كامەران تيا دەژى، جياوازه لەگەڵ بىست سالى لەو وىەردا، دەمىك خۆى هەمان يارىدەكرد. بىست سالى لەمە وىەر مەروڤ بەرچاوى پووتربوو، دەولەت لە هەموو كونج و كەلىنىكدا خەلكانىكى نەبوو مەروڤ حىسابيان بۆ بىكات، بەمشىو هە نەخزابوو ناو چەو و چەقۆكىشەكانى بازارپەو، ئەو كات سىاسەت وەك ئەمىرۆ كۆپى گەرم نەبوو... ئىستا هەموو شتىك پى ترس و تارىكتەرە. مايەى ئەفسوسە

يەككىسى ۋەك كامەرانى سەلما بەھۇي نەفامىيەكى گەنجانەۋە تىياچىت.
 دۋاي ئەزمونى بىست سال گە يىشتىۋە ۋە بېۋايەي نەھىلەيت ئەم كوپە
 سوار سەرى خۇي بېيت و خولياكانى بىكوژن، ئەۋە بوۋىۋو بە
 مەسەلەيەكى گەۋرە لەلەي. مەنگوپى بابەگەۋرە دەيزانى ئىستا ۋەك
 جاران نىيە مۇۋف چەقۇيەك بخاتە گىرفانى و بېھەق و حىساب لە
 ھەموو شۈيىنىكا دەريېھىنىت و بە پوۋتى ئاشكرابىكات. گەر كامەرانى
 سەلماي بىست سال لەۋەۋەبەر بېيىنايە باكى بەۋە نەدەبوۋ لە كام
 شەپە چەقۇدا زامداردەبىت، كى دەيىكىت يان كى دەيكوژىت، بەلام
 ئىستا چ ئارەزوۋىەكى نىيە گەنجىكى ۋەھا خوين گەرم و پىر كىپە بە
 مردوۋى بېيىت. بە ھاپىكانى گوۋت ئەم كوپە قۇناغىكى بېمىشكى
 ئىجگار تايەت دەئى، دەبىت چاۋمان لەسەرى بىت. سەرەتا ۋەك
 قومارچىيەكى زىرەك كە جوۋتىك چاۋى ھوشيارى ھەيە خۇشبوۋىست،
 بەلام دواتر جۆرە سۆزىكى برايانەي بەرامبەرى ھەبوۋ. مانگىك لەۋەۋىەر
 كامەران بە جۆرىك لە شانازى و خۇشەختىيەۋە پىيگوۋت كە حەزى لە
 كچەكەي فىكرەت گۇلدانچى كىردۋە. شىۋازى پاگەياندىن و دركاندى
 كامەران بۆ ۋە ۋەشقە بەجۆرىك سەير و بېۋىنە بوۋ، مەنگوپى
 سەرسامكرد. پىتر لە بىستوپىنچ سال بوۋ لىرەۋ لەۋى خەلكى دەبىنى
 كە باسى ۋەشق و عاشقى دەكەن، بەلام پىشتر كەسى نەبىنىبوۋ، بەۋ
 چەشنە ئاشكرابە باسى خۇشەۋىستى خۇي بكات. ئەۋ لە ھەموو
 جىگايەكدا و لە بەردەم ھەموو كەسىكدا بە فەخرىكى مىرانەۋە باسى
 حەزكردنى خۇي لە سەۋسەن دەكرد. لە ناۋ خوشك و كچە پورەكانىشىدا
 ھەمان ئاۋازى دەخوۋىند. بەلام ھەموو دەيانزانى كە سەۋسەن فىكرەت
 خۇي ھىچ شتىك لەۋ بارەيەۋە نازانىت. يەككىك لە خوشكەكانى پىيگوۋت
 «سەۋسەن بە ئەندازەيەك جوانە، ۋادەزانم نىۋەي پىۋانى شار حەزبان
 لىكردىت، دىلنابە جەنابت لەۋ حەزەدا بە تەنيا نىت». ھەموو كچە

پوره کانی له و باوه په دابوون که سه وسه ن گولدانچی کچیکي لوت به رزه و ناویانگی جوانی خوی له و جل و برگ و مه کیاجه کالانه وه به ده سته پناوه که به رده وام ده یانگور پیت، به لام هه مووش ده یانزانی جگه له و پیکپووشی و جوان به رگیه ی شتیکی نه زانراو له سه وسه ندا هه یه ده یکات به خانمیکي تاییه ت. جله کانی هه میشه له جلی ئافره تانی دی به حیسه مه تتر بوون، گهرچی مه کیاجیکي زور ته نکي ده کرد، به لام شتیکی له گونجاندنی پهنک و هارمونییه تی تیدابوو، سه رنجی هه ر که سیکی پاده کیشا. خانمیکي شاریتر و شارستانیتر له ژنانی ئه م شاره ده رده که وت که له خوجوانکردندا خویان زور ماندووده که ن، به لام هه میشه شتیکی نارپک ده پوات و زور به یان هه رچییه ک ده که ن هه ر گونده کی ده نویتن. که مه نگوپری بابه گه وره یه که مجار سه وسه ن فیکره تی بیني، گووتی « گهر ئه م خانمه ببیت به ژنت تا ماویت پیاویکی به خته وهر ده بیت». کاموی سه لما ئه گهرچی ئه زمونیکي ئه وتوی له گه ل ئه فین و خۆشه ویستیدا نه بوو، به لام وه ک زور له گه نجه بۆشناخه کانی هاوته مه نی له و باوه په دابوو هه ر کاتیک و هه ر خانمیکي بویت ده توانیت بیکات به ئه فینی خوی. ئه و جوړه له خورازیبوونه بیتنه دازه یه، له راستیدا هۆیه ک و به هانه یه کی راسته قینه ی نه بوو. کوپه که ی سه لما گهرچی گه نجیکي جوان و به سه روسیما بوو، به لام ناویانگی به شیوه یه ک خراپ پویشته بوو، کچه پوره کانی خوی لیده رچیت، به شی هه ر زوری خانمانی شار، وه ک میتردیک یان خۆشه ویستیکي نمونه یی سه یریان نه ده کرد. به لام مه نگوپری بابه گه وره دلنیا بوو هه ر که سیکی به م کوپه ناشنابیت و ئه و دلگه رمییه مندالانه یه ی له نزیکه وه ببینیت، له و هه لچوونه له ناکاو و زمانپسی و شه پراگیزییه نه گونجوانه ی ده گوزه رییت. هه میشه ده یگوت «خرابه کانی خراپه ی گه نجین». هه موو هه ستیانه کرد لیبور دنی مه نگوپری بابه گه وره به رابه ر ئه و کاره به د و چه قوه شینیه بیباکانه ی کوپری سه لما دۆلان، جوړه

لېيوردنىڭكى لە خراپەكانى گەنجى خۆى، لەو سەردەمانەى بېرەحمترین
چەقۇڭىش و مەينۆشى شار بوو، سووكايەتى پېشەى سادە و كارى
پۇزانەى بوو، وەك شەپانېيەكى بېرەحم ناوى لە ھەموو كۆپ و مەجلىسكدا
دەھات. ئىستا كە بوو بە كەسكى دىكە، ھىشتا تىگەيشتنى بۆ ئەو
جۆرە سەرگەرمى و لادەرىيە وەك خۆيەتى. بەلام مەنگوپ وەك نامۇڭگارى
براىەكى بچۇلانەى خۆى بكات، پېيگوت «چەقۇ لە پووى كەسكىدا
بەرزەكەرەو كە نەيناسىت، لەگەل يەككىدا بچۆرە جەنگەو بەزانىت چ
كارەى». ئەو ئىوارە ساردەى زستان كە چاوپوانى مەنسور ئەسرىنيان
دەكرد، ھەمووان بە تەماى بەفرىكى گەرەبوون، دونيا بە جۆرىك
ساردبوو، مەنگوپ دەلەرزى. ئەو يەككى بوو لە نىشانەكانى پېرى كە
ھىدى ھىدى ھەستى پىدەكرد. وا بۆ زياد لە سى سال دەچىت ناتوانىت
زستانان بى كلىتە بژى... بەدرىزايى زستان شتىك لە چەمىنەو و
خۆكۆپكردن و گرمۇلەبوونى پىوەدياربوو. ئىستا ھەر كەسكى لە
دووريشەو بېدىبايە بەو كرىبوونە زۆر و بەو كلىتە پوسىيە ئەستورەدا
دەيناسىيەو. مەنسور دواى نيو سەعات چاوپوانى لە پالتۆيەكى پەشدا
دەركەوت، گەنجىكى بەويقاربوو كە ھىچ ترسكى ئەوتۆى لە سەرما
پىوە ديارنەبوو، لەو گۇرانبىزانە دەچوو كە بە گىتارەو لە بەفردا
گۇرانى دەلېن، قزىكى پېرى ھەبوو كە با بەرەو دواو دەبېرد، بارىك و
غەمگىن بوو، شتىك لە نىگايدا بوو مۇفف و ھەستبكات ھەر ئىستا
توانجىكى پەش دلى شكاندو. مەنگوپ نەيدەزانى چۆن لەم چەشنە
گەنجانە نزىك بېتەو، كۆرەكە دەنگىكى ناسك و خالى لە گرئى
ھەبوو، بەلام دور لە ھەر چەشنە تۆنىكى كچانە كە دەشىت خۆشى و
ئەفسونى ناو دەنگى ھەر پىاوېكى ئەم شارە لكەدارىكەن. مەنسور
دەموچاويكى بارىك و جووتىك چاوى كراوەى ھەبوو... چەشنىك لە
ئادەمىزاد كە مەنگوپ ھەسودى پىدەبردن، بە درىزايى زيانى وەك

که سڼکی کورت و کونچ و سه‌رپووتاوه ده‌بایه دپتر و بیږه‌حمتربیت بۆ
 نه‌وه‌ی بږی، له شاریکی بیږه‌حمی وهک ئیږه‌دا، نه‌وهک پیاوړکی
 ناشیرین ده‌بایه ده‌جار له‌وانی دی زیاتر هونه‌ری زیان بزانیټ، بۆ نه‌وه‌ی
 بمینټه‌وه و نه‌خوریت و فهراموش نه‌کړیت. به‌لام نه‌م نمونانه‌ی له
 جوړی مه‌نسور نه‌سرین هه‌میشه زیره‌کتر و خوښه‌ویستتر و قه‌بوولکراوترن،
 شتیکیان تږدایه خه‌لک ئاسانتر قه‌بوولیانبکات. مه‌نگوپ له یه‌که‌م ساته‌وه
 که سه‌یری چاوی کرد، تیگه‌یشت نه‌م کوږه عاشقه و عاشقیکی
 نه‌به‌دیشه. له نیهانی خویدا دلنیا‌بوو نه‌م چه‌شنه له ئاده‌میزاد، که هر
 چند که‌م زیان و بیخه‌تر ده‌نوینن، به‌لام له ناوه‌وه سه‌رسه‌خت و
 ژورکیشن. له‌و جوړانه‌ن دره‌نگ هه‌لده‌چن و دره‌نگیش واز له ئومیدی
 خویان ده‌هینن... مه‌نگوپ چه‌زی له‌و توخمه ده‌کرد که زوو هه‌لده‌چن،
 زوو ده‌یکه‌نه قیامه‌ت، به‌لام ئاسان په‌شیمانده‌بته‌وه. گه‌رچی مه‌نسور
 کوړکی که‌له‌ک شیرین دیاربوو، به‌لام مه‌نگوپ له دلی خویدا گوټی «
 له سه‌گ ده‌چیت». وشه‌ی سه‌گ له فهره‌نگی نه‌ودا هه‌مان مانای
 خرابی نه‌بوو که خه‌لکی پوژانه به‌کاریده‌هینن، به‌لکو وشه‌یکه‌بوو، بۆ
 وه‌سفی جوړیک له ده‌رون که به‌ ریگای پیچاوپیچ ده‌گاته نیازه‌کانی
 خو، ده‌رونیک به‌پووکه‌ش ساده و ساکار ده‌نوینیت، به‌لام له پاستیدا
 وریا و زیت و پږ فیله. مه‌نسور شتیکی له‌سه‌ر چیرۆکی نه‌م به‌کتر
 بینینه ده‌زانی، مه‌نگوپ له ریگای هاوړپیه‌کی خو‌یه‌وه هه‌والی نه‌وه‌ی به
 مه‌نسور گه‌یاندبوو که له‌گه‌ل دۆستیکدا ده‌یه‌ویت بیبینیت، به‌لام کاتیکی
 دیاریکراویان بۆ نه‌م چاوپیکه‌وته دیاری نه‌کردبوو. شتیکی له غرور و له
 خوارزیب‌وونی دیرماک که پیده‌چوو پاشماوه‌ی هه‌سته ئاگرینه‌کانی
 سه‌رده‌می گه‌نجی بیت، وایده‌کرد مه‌نگوپ وابزانیټ هه‌موو که‌س له‌م
 شاره‌دا ده‌یناسیت. ناوی خو‌ی وهک یه‌کیک له ناوه‌ گرنگه‌کان ده‌بینی،
 شو‌ره‌ت و ناویانگی له پیزی خه‌لکی بازار و قومارچییه‌کاندا نه‌وه‌ خه‌یاله‌ی

تياسه وزكردبوو كه هيچ كەس نيبه نه يناسيت، به لام له پاستيدا مه نسور
 نه سرين نه يده ناسي، كه هاوپپيه كي پتيگوت «مهنگوپي بابەگه وره و
 هاوپپيه كي ده يانه ویت بتبينن». نه سرين واي هه ستركد مه سه له كه
 په يوه ندى به كيشه يه كيك له خوشكه كانيبه وه هه بيت، كه ده يزاني
 په يوه ندييه كي دلداري توندى له گه ل ئالتونچيه كدا هه يه ... راسته وخو
 خه يالى بوئه وه چوو، كه نهو دلداريه شيتانه و بيسنووړه ي خوشكه كه ي
 دواچار موسييه تيك له خيزانه كدا دروستده كات. به وه دا خوښى عاشق
 بوو، هه ستيده كرد چەند عاشقك له يه ككاتدا و له ناو يه ك خيزاندا
 جيگايان نابيته وه. ناوي مهنگوپي بابەگه وړه ي نه بيستبوو، به لام پيشتر
 مهنگوپي بينيبوو، كه س نيبه نه م پياوه ي نه بينيت كه هه ميشه له
 مراخاني سه ر دهق و كلاښى پاك و سپيدا له هه موو شوينيكدا ده بينرا،
 له زۆره ي چايخانه و باړ و كه بابخانه كاندا ده رده كه وت. شيوه ي به چه شنك
 بوو مروف گه ر بيديبايه له يادى نه ده كرد. سه ريكي پووتاوه ي خپ،
 ده موچاويكي كونج، مليكي كورت، بالايه كي بچكوله و گرد، به لام له
 هه مان كاتدا پر له شانازي. به لام مه نسور سه ر به و دونيايه نه بوو كه
 نهو تيا ده گه را. قوتابى پولى سى بايولوزى بوو. دلنيا بوو له وه ويه ر
 ده يانجار نه م پياوه چكولانه يه ي بينيوه كه له گه ل هه موو ناشيرينيه كانيدا
 جووتيك چاوي كراوه و هه نگويني هه بوو، جووتيك چاوي هيند جوان
 كه زۆر له دزيوييه كانى ديكه ي كه مكدربووه وه، له و چاوانه ي ده كريت پر
 په م ده ريكه ون و له كاتى تاييه تيشدا ترسناك و توپه ديارين...
 نه زمونيكى دريژ فيركردبوو له ريگاي سه رنج و نياكارنه وه، هيمنى و
 توپه ييه كانى خوى بو خه لك بگوازته وه. هه ر كه س به وړدى چاوي
 بخويندبايه ته وه ده يتوانى خوى له شه پى مهنگوپ لابتات. به لام نهو
 ئيواره يه به چه شنك ساردبوو، مهنگوپ ته نيا له بيرى نه وه دا بوو،
 مه نسور پارزيكه ن بچه شوينيكى نزك، بچه يانه يه كي خواردنه وه يان

دوكانى دۆستىك ياخود ھەر گوزەرىك ئەو بايە نەيگىرتەوہ .

دوچار جىگايەكيان بۆ دانىشتن لە ژىر زەمىنى دوكانى خدرۆ دووياردا دۆزىيەوہ . مەخزەنىكى گەورەى پىر لە پانكەى شكاو و موبەپىدەى كۆن و بۆردى كارەبايى ژەنگاوى و ماتۆپى بىكەلكى ناو سەرخستن و تۆپە وايەرى كارەبايى پزىو و كلپسى گەچاوى . ئەوہى مەنسور ئەسرىن وەھا ئاسان دواى ئەم دوو پياوہ نەناسراوہ كەوت شوينى گومان بوو، تا كاتىكىش كە لەسەر سى كورسى شكاو بەرابەر يەك دانىشتن، مەنسور ھەر وايدەزانى مەسەلەكە بۆ قسەكردنە لەسەر دلداریيەكانى خوشكەكەى . گەر بىزانىبايە مەسەلەكە بۆ قسەكردنە لەسەر سەوسەن فىكرەت، بە دلداریيەوہ نەدەھات . مەستىدەكرد ھىزىك نىيە واى لىبكات لەسەر سەوسەن فىكرەت قسەبكات . بەلام شتىكى سەيرىبوو، بۆ ئامادەبوو لەسەر دلدارى خوشكەكانى لەگەڵ خەلكانى غەرىبدا قسەبكات، كەچى ئامادەنەبوو لەسەر خۆى ھىچ بىيىستىت .

بۆنى ژىر زەمىنەكە و ناپىكىيەكەى زنجىرەيەك جىگا و شوينى دىكەى بەيادى مەنسوردا ھىتايەوہ . ژوورى مندالى خۆى لە مالى باپىرەيدا بە خۆى و فەرشە قەشەنگەكانىيەوہ، ژوورى مردنى ھوشيارى ھاوپىتى لە خەستەخانە، لابۆرى جانەوہرە ئاوييەكان لە زانكۆ، ژوورى خەوتنى يوسفى پورزاي لەگەڵ ژنى دووھەمىدا، زنجىرەيەك شوين كە يادەوہرى ئەو نەبىت ھىچ شتىكى دى پىكەوہ گرىتى نەدەدانەوہ . لەو ساتەدا ھەستىكى راستەقىنەى نەبوو كە ئەم ژىر زەمىنە ھەموو ژيانى دەگۆرپىت و بەرەو شوينى زۆر دوور دەيىات .

كامەرانى سەلما لەسەرەتاوہ گەلىك پىدەنگ بوو، مەنسور نەيدەزانى ئەم گەنجە لەگەڵ مەنگوپى بابەگەورەدا چ كارەيە . مەنگوپ خۆى مامۆستاي قسەكردن بوو، دەيزانى چۆن وشەى جوان تىكەڵ بە زمانى سەرسەرى و شەلاتىيەكانى ناو بازار بكات . بە خۆى دەگووت، من

تېڭەلەيەكم لە شەلاتى و مەلای دوازده عىلم، لە بۇدەلە و پياوماقۇل.
 ھەر كەس ئىككىش ئاسىيىتى زانىيۇتتى مەنگۈپ لە وەسفەدا لەسەر ھەقە.
 مەنگۈپ لە وەدا بە تەنھا نەبوو، يەككىك بوو لە تاقمىك ھەر لە سەرەتاو
 ژيانىان بە خواردنەو و شەپەچەقۇ دەستى پىكرەدبوو، بە لام ئەزمونىكى
 دوور و درىژ لە دونىاي سىياسەت و شەپدا شتىك لە عەقل و حىكمەتى
 پىدا بوون، بىئەوھى ماكى ئەو دەردە دىرىنەيان تەواو تىدا بمرىت.
 مەنگۈپ كە سەيرى كامەرانى سەلمای دەكرد لە دلى خۇيدا دەيگوت
 «گەر لە سەردەمى مندا بووايە، لە مېژىو تياچووبو». مەنسورى
 ئەسرىن بە غەرىزە زىرەكەكانى خۇى ھەستىكرد دەبىت مەنگۈپى
 بابەگەرە پياوئىكى گىرنگ بىت، ئەوھى تەزىيىچىكى دەنك گەرە پىبوو،
 ئەوھى چاوى شتىك لە سوورى و بۆنى شتىك لە ھالوى ھەمىشەيى
 عارەقى تىدابوو، ئەوھىيان نەدەشاردەوھ كە ھەكىمانە پەفتاردەكات.
 شتىك لە ھەلسوكەوتىدا بوو متمانەي پىبكات... گەر ئەو شتە نەبايە
 دواي نەدەكەوت بۆ ئەم ژىر زەمىنە. كە مەنگۈپ قەسەيكرە، مەنسور دلى
 خىراتر لىيىدەدا، مەنگۈپ گوتى «شتىك ھەيە عەزىزم ھەزەكەم بە
 خۇشى بىبىرىنەوھ... باوھەپت بىت ھەزەكەم بە خۇشى تەواويىكەين...
 ئىمە ھەزەمان لە شەپ نىيە، بەدرىژايى ژيانم خەلك دەلەين مەنگۈپى
 بابەگەرە ھەزى لە شەپەچەقۇيە، بە لام وانىيە. مەن و كاك كامەران بۆ
 ئەو مەسەلەيە قەسەت لەگەلدا دەكەين. بۆ ئەوھى ھەرا و بەزمى تىدا
 نەكەوئەوھ، كاك كامەران دەيەوئەت كچەكەي كاك فىكرەت گولدانچى
 بخوازىت. دەيەوئەت ئەو بىكات بە خىزانى خۇى... دەلەين كچىكى شەرىف
 و خىزانىكى باشن. بىرپارە لەم ھەفتەيەدا بچىنە داواي، بە لام دەنگۈيەكمەن
 بىستووه كە نازانىن تا چەند راستە، دەلەيت تۆ لەگەل ئەو كچەدا
 شتىك ھەيە و دەستتان تىكەلكردوھ. ھەزەكەين ئەگەر ئەوھ راستە
 دەست لە مەسەلەكە بكىشىتەوھ... ئەوھ ھەموويەتى... گەر تۆ عەرقلە

نه خه یته ئیشه که وه، هه موو شتیک وهک گول دهروات، ئاویه ... شته که هه ر نه وهنده یه». مه نسور له و ساته وهی ناوی فیکره ت گولدانچی بیست، دلی به خیرایی لیده دا، راسته مه نسور تا نه وکات له ژیانیدا شه پژیکی راسته قینه ی له گه ل که سدا نه کرده، به لام هه سته نه کرده که سژیکی ترسنوکیش بیت. به لام به راستی نازانیت بلیت چی، نازانیت ئاخو نه و هیچی له گه ل که که ی فیکره ت گولدانچیدا هه یه یاخود نا، زهمه ته بتوانیت وه لامی نه و پرسیاره بداته وه. پیش دوو مانگ سه وسه ن له گه ل کچیکی پوریدا هاتن بو ئاهه نگیکی زانکو، به وه دا که پوره که ی مریه م هاوپژی مه نسور بوو له زانکو، وارپکه وت له ناو هه سودیی هه موو قوتابییه کورپه کانداه مه نسور و سه وسه ن به درژیایی ئاهه نگه که له ته نیشته یه که وه بن، کچیکی هیند سحرایی بوو، هیند جوان و ناسک بوو، نه م شیتی بوو، سه یری لیهات کچیک هیچ زانکویه کی نه خویندوه له ماموستاکانی زیاتر له سه ر بالنده و گیانه وه ره کان و پوهه که ناوازه کانی دونیا شت ده زانیت. له کوتایی ئاهه نگه که دا به چاوپکه وه ئومید و شه یدایی تیزابوو، تکایکرد ژماره ته له فونژیکی بداتی بو ئه وه ی زیاتر قسه بکه ن، به وه دا سه وسه ن ژماره ته له فونی نه بوو، پییگوتبوو هه ر له پژیگی پورزا که یه وه په یوه ندی پیوه بکات. له و ماوه یه دا دوو جار ته له فونیکردبوو، مریه م که نزیکترین هاوپژی و ده سته خوشکی سه وسه ن بوو هه موو شته کانی پژیخست و هه واله که شتی به سه رتاسه ری کولیز و شاره که دا بلوکرده وه، مریه م زاریکی هه بوو مروف سللی لیبکاته وه ... هه موو نه ینیه که لای نه و به خیراییه کی گه وه به بلوده پوه وه. مه نسور ته نیا دوو جار له گه ل نه و خانمه دا قسه یکردبوو، ئیستا ده یتوانی بلیت چی ... بلن په یوه ندیم له گه لیدا هه یه ؟. که که به چه شنیک ناسکه مروف شه یدای ده بیت، به لام نازانیت له گه لیدا بلن چی. سه وسه ن نه و دوو جار به درژیایی کاته که باسی نه وه ی بو کردبوو که نابیت نه وی

خۆشبویت، لەو کچانەبوو کە دەتوانن زۆر قسە لەسەر سیفەتە خراپەکانی خۆیان بکەن، باسی ئەوەی بۆ کردبوو ئەو لە زانکۆ دەتوانیشت کێژی لەو باشتەر بدۆزێتەو. بەلام ئەستەم بوو ئەو بتوانیشت وازی لێبھێنێت. شتیکی زۆری لەسەر سەوسەن فیکرەت نەدەزانی، هێندە هەبوو ئەم حەزی لێکردبوو، تا ئەندازەی شیتی حەزی لێکردبوو... لەدوای ئەو ئاھەنگە زانکۆوە دووجاری تر لە پۆزانی هەینیدا بینیبوو، دوور بە دوور ئەو کاتە لەگەڵ مریەم و ھەندیک لە پورزاکانی دیدا بە کۆگاكان و قوماشفرۆشەکاندا دەگەپان. ھەر دوو جارە کە سلاویان لە یەکتەر کردبوو، چەند ساتیکی کورت بەبۆنەی مریەمەو و سەتابوون و سەیری یەکتریان کردبوو، ھەر دوو جارە کە چاوانی سەوسەن ھێندە بەزەیی تێدا بوو خۆشەویستی تێداناھوو. ئیستا دەتوانیشت بڵێت چی؟ بڵێ واز لەو کچە دەھێنم، بۆ تۆ... بۆ کاک کامەرەن کە ھەرگیز لە ژیا نیدا نەبینیو، بۆ مەنگوپى بابەگەرە کە داوایەکی وا ئەستەمی لێدەکات. مەنسور لەو ساتەدا کە سەیری دەموچاوی ھەردووکیانی دەکرد، بە خێرایى پوخساری مریەمی ھاتەو پێشچا، ئەو خۆیەکی بەدبوو کە بەردەوام لە کاتی ناپۆیست و سەیردا شتیکی دەھاتەو پێشچا پەيوەندی بەو ساتەو نەبوو کە تیا دەژیا. دواى کەمێک وەستان و بیرکردنەو بە ناسکی لەسەرەخۆ گووتى «سەوسەن ھىچى لەگەڵ مندا نییە، بەلام من شتم لەگەڵیدا ھە... پتر لە دوو مانگە شیتانە عاشقى ئەو بووم. بە ناوی ئەو خۆشەویستیھە قوولەى لە دڵمدا یە منیش داواتان لێدەکەم واز لە سەوسەن بھێنن». کامەرانی سەلما ویستی قسەبکات، بەلام مەنگوپ دەستی بەرزکردەو و بێدەنگی کرد. دەستەسپێکی پەڕۆی گەلەک تازە و قەدکراوی لە گیرفانی دەرھێنا و لووتی سپی و گووتى «وامەستەدەکەم سەرمام بوو، ئەم سالا پێدەچێت زستان لە پار درێژتر بێت. من کە زستان وەھا درێژدەبێتەو، لە ئاخروئۆخردا تەندروستیم تێکدەچێت...

ها، تۆ وانيت... كاك مه نسور؟». مه نسورى ئه سرين بيئه وهى گوئى
 بداته قسه كانى گوتى «داواتان ليده كه م واز له سه وسه ن بهيئن، چونكه
 من دلتيا تانده كه م كه ناتوانم وازى لي بهيئنم... سه وسه ن هيچ شتيكى به
 من نه گوتووه، هيئد ههيه من به جورىك خوشمه ده ويئت هيچ ميژىك له
 دونيادا له دللم ده ريئا هيئيئت». كامه رانى سه لما ئه مجاره بيئه وهى
 گوئي داته مه نگوپ گوتى «ده تكورم، به شه رهى دايكم ده تكورم...
 تيئه گه يت... به شه رهى دايكم ده تكورم و ته واو». مه نگوپ جاريكى تر
 لووتى سپى و گوتى «جىي داخه كاك مه نسور كه تۆ پيئه چيئت، باش
 له قسه تيئه گه يت. من گوتم گه ر تۆ عه رقه له نه خه يته ئيشه كه وه
 هه موو شتيك وه كو گول ده پوات. مه سه له كه هه روا ئاسان نيه. شتيك
 مه نگوپى بابه گه وه قسه ي تيا بكات، هه روا ئاسان ناتوانيت بلتييت، من
 له دللدا ده ريئا هيئنم و نازانم چى. ئه م قسه قورانه له به رده م مندا
 مه عنايان نيه... هيچ ژنيك نيه ئينسان نه توانيئت له دللى خوئى
 ده ريبيئيئيئت. ده رميئانى ژنيك له دللى خوئت، له داكه دنى جووتيك
 گوره وى ئاسانتره... من وهك تۆ وهختيك گوتوومه ناتوانم فلانه ژن له
 خه يالى خوم ده ربكه م، به يانى كه پارچه يه كى جوانتر و عه يارترم بينيوه،
 گالته م به عه قلى دوينييم هاتووه. گه ر توش ئه مپۆ عاقل بيت، سبه ي
 گالته به عه قلى ئه مپۆت ده كه يت». په نكى مه نسور ئه سرين له ژيئر
 پوناكى ئه و گلۆپه شه ستييه دا زه ردرتر له په نكى پاسته قينه ي خوئى
 ده رده كه وت، به بزه يه كى غه مگينه وه كه نيگاي ته نيايى و دلشكانى سه ر
 پوخسارى قوولترده كرده وه، گوتى «من تيئه گه م ئيوه ده ليئن چى، من
 نازانم ئاخۆ سه وسه ن فيكره ت منى خوشده ويئت يان نا، به لام ئه وهى
 ئيوه داوايه كى قورسه...». كامه ران گوتى «ئو كچه ده بيئت به ژنى
 من... تيئه گه يت، ده بيئت به ژنى من. هيچ ته ره سيك بۆي نيه له دللى
 خوشيدا هه ز له ژنى من بكات». مه نسور بيئه وهى توپه ببئيئت يان

ھەلچىت، ياخود بىر سىت گوتى «ئەگەر كەچكەي فېكرەت گولدانچى شوى بە تۆ كىرد، مەن ئەم شارە بەجىدەھىلەم و دەپۇم... دۇنيابە ئەم شارە بەجىدەھىلەم و تا ھەتاھەتايە ناگەپۇمەو». كامەران قەسەكانى مەنسورى ۋەك سوكايەتى ۋەرگىرت، ۋەك بلەيت تۆ لەو ناچىزىر و بچوكتىر بىيت بە مېردى كچى گولدانچى. بىنەۋەي بىرىكاتەو چەقۇكەي دەرھىنا. مەنگوپ لە ساتىكى غەفلەتدا بەو خوينگەرمىيەي كامەران سەرسامبوو. گەر بىست سال لەمەۋبەر بايە، خۇشى ھەمان شتى دەكرد، خۇشى بە ھەمان تورپەيى و سەرگەرمى و خىرايى دەستى بۆ چەقۇكەي دەبىرد، بە ھەمان خىرايى پەلامارىدەدا، بە ھەمان شىتى و نەگىران و نەسەكناۋە. نەيويست دەستى بگىرت، بەردەوام حەزىدەكرد ئەو ھەلچونە جانەۋەرئاسايەي بىيىت... جگە لەۋەي سەيرىكات ھىچى نەكرد. پىشتەر شەپى كامەرانى سەلمەي بىنيبوو، ئەو پەلامارە كتوپر و لەناكاۋانە دۇيان خۇشەكرد... دەيويست قەسەكات، دەيويست شتىك بلەيت، بەلام ۋەك لە ناكاو بوويىت بە بىنەرىكى خۇشال، شالەۋى كامەرانى سەلمەي دەبىنى، بىرسەكەي چەقۇكەي دەبىنى، كەۋتەخوارەۋەي مەنسورى ئەسرىنى لەسەر كورسىيەكەي دەبىنى، گىرمۇلەبوۋنى جەستەي ئەو گەنجە بالابەرزەي لە زەۋىيەكەدا دەبىنى. تا خوينى سەر چەقۇكە نەكەۋتە بەرچاۋى، نەجولە. لە دلى خۇيدا گوتى «خۋاى گەۋرە، ئەم ھەتىۋە، زۆر نەقامانە دەيۋەشىيىت... زۆر بىمىشكانە، وانابىت». دۇنيابوۋ ئەگەر دوو جارى دى چەقۇكە ۋەما بوەشىيىت، ئەو كوپرە بەستەزمانە نابىتەۋە بە مۇۋ. لەو ساتەدا كە كامەران دەستى بەرزەكردەۋە، بۆ ئەۋەي دوۋەم چەقۇ لە كەلەكەي چەپى مەنسور بدات. مەنگوپى بابەگەۋرە ھۇشى ھاتەۋە خۇي و پەلامارى دەستى دا و گوتى «تۆ چ جانەۋەرىكىت، كامەرانى سەلما كە قەت فېرى چەقۇ ۋەشاندىن نابىت... چەيوانىكىت». كامەرانى سەلما ۋەك يەككىك ئەۋى بىرىندار كىرىت،

گووتى «لېمگە پى بېكوژم ... ئىستا نەيكوژم دوایی ھەموو ژيانم خەفەتى ئەو ھەخۆم بۆ نەمكوشتوھ». مەنگوپ تا ئەو كات بە جۆرېك بەھىزبوو، بە جۆرېك لە جۆلەو خۆبادان و ھەرگەرپان و يارىكردن بەلەشدا ھەستابوو، كامەرانى سەلما ھىچى بۆ نەكرا. كامەران نەيدەزانى مەنگوپ چۆن لە چاوتروكانىكدا چەقۆكەى لە دەست دەرھىئا، لىزانىنى مەنگوپ لە گرتنى دەست و پاتەكاندى مەچەك و شلكردى پەنجەدا بە جۆرېك بوو، كامەرانى سەلماى ھەپەساند. پىشتەر لەو باوھەردا نەبوو كەس بتوانىت وا ئاسان چەقۆيەكى مەحكەم لە مشتیدا دەرھىئىت. بەدەنگى يەككى بىچارەو ھەقەيەكى گەورەى لە ئەژنۆى مەنسورى ئەسرین دا و ھەك يەككى بگرى گووتى «كوپى سەگ گەر وازت بەھىنايە، برىندارم نەدەكردىت».

مەنگوپ بەپەلە دەستى مەنسورى ئەسرىنى دەكردەو، قۆچەكانى كراسەكەى دەرەزان بۆ ئەو ھى شوئىنى برىنەكەى بىئىت. خواى گەورە چەقۆكە لەلای چەپیدا بە نىوان پەراسووەكانىدا تىپەپى بوو. مەنگوپ دەيزانى ئەو ھەخراپترىن و ھەستىارتىن شوئىنە، گەر مەروۇف زۆر بەختى نەبىت، برىنكى ھەدا دەيكوژىت. دىسانەو ھە دلى خۆیدا گووتى «قەت فىرى چەقۆ ھەشاندىن نابىت ... قەت فىرناپىت ...».

«خالیدی مام سه بور» که هه موو به ئاموون بانگیانده کرد، کاتژمیری دووی نیوه پۆ له مāl چوو ده ری. دلنیا بوو گهر سه وسه ن له مāl بێته ده ری ده توانیت له و کاتانه دا ببینیت. گهر جاران بووایه له م پۆژه زستانه کورتانه دا نه ده گه رایه وه بۆ مāl و له کۆگا که ی خۆی ده مایه وه، ههر له وێ له ناو بۆن و به رامه ی عه تر و جلی ژنانه و هالای ئه و خانمانه دا نانی ده خوارد که به رده وام له بازاردا بۆ ستیان و عه تر و مه کیاجی نوێ ده گه پان. به لام له و کاته وه ی ده زانیت ده شیت له م پێگایه دا پێکه وتی سه وسه ن فیکره ت بکات، وازی له هه موو نه ریته دێرینه کانی هیناوه، نیوه پوان ده گه پێته وه مāl به ئومیدی ئه وه ی عه سران له و ده مه دا که ده شیت سه وسه ن له مāl بێته ده ری ببینیت. له دلێ خۆیدا گووتی «خراپترین شتی عه شق ئه وه یه که هه موو به رنامه کانت تێکده دا. تاکه جیاوازی نێوان ژن و پیاو ئه وه یه، عه شق ژنان به و شیوه یه شیت ناکات، به وجۆره به رنامه ی خۆیان تێک ناده ن... پیاوان تاکه جۆری جانه وه رن خۆشه ویستی به وجۆره سه ریان لیتێکده دا». له ماوه ی ئه و چوار مانگه دا که عاشق بوویوو، جگه له وه ی هه موو خوو و نه ریته کانی گۆرپا بوون، به جۆریکی ترسناکیش به روای به خۆی نه ما بوو. ژیا نی پشتر له گه ل ئه و ژنانه دا که ده هاتنه کۆگا که ی جۆریکی تر بوو. شتێک بوو وه ک یارییه کی

هميشه‌ی، به‌لام نیتستا به‌رده‌وام به ده‌ست سه‌رئیشه‌یه‌کی به‌رده‌وام و
 لاوازیوونی کتوپر و دابه‌زینی خوینه‌وه ده‌ینالاند. به پیچه‌وانه‌ی نۆریه‌ی
 عاشقانی تروهه پای وابوو عه‌شق به جورئیکی سه‌یر ژیان له هه‌موو
 مانایه‌ک خالیده‌کاته‌وه. خالید ناموون خاوه‌نی گه‌وره‌ترین کۆگای جل
 و به‌رگی ژئانه له ناوه‌پاستی بازاردا، که باشتترین خوشنوسه‌کانی شار
 به‌خه‌تی گه‌وره تابلۆی دوکانه‌که‌یان به سێ زمان بۆ نویسیوو «کۆگای
 ناموون بۆ هه‌موو شتیکی نویی دنیا». نیتستا دای چوار مانگ نازاری
 به‌رده‌وام هه‌ستی به لاوازییه‌کی گه‌وره ده‌کرد. یه‌که‌مین جار سه‌وسه‌ن
 فیکره‌تی له‌گه‌ڵ سێ کچی دیکه‌دا له دوکانه‌که‌ی خۆیدا بینی، کراسیکی
 سپی شیفۆنی له‌به‌ردابوو به گۆلی شینی ورده‌وه، قژی به‌جورئیکی سه‌یر
 تۆپه‌لکردبوو، جگه له دوو تالی لوولی زه‌رد که به لادا شوپریکردبوونه‌وه
 هیچ شتیکی دیکه‌ی پتوه‌نه‌بوو، نه گواره، نه ملوانکه، نه مه‌کیاجیکی
 ئاشکرا، هه‌تا سه‌عاتیشی له ده‌ستدا نه‌بوو... به‌لام به جورئیک جوان
 بوو، مرۆف ناچاربی‌ت هه‌ر شتیکی به‌ده‌سته‌وه‌یه دایینی‌ت و ته‌ماشاییکات.
 پێشتر کچیکی وه‌ها ساده‌ی نه‌بینیوو. مرۆف له‌گه‌ڵ خانمی وه‌هادا
 نازانیت ئاخۆ به جوانییه‌که‌ی سه‌رسام بی‌ت یان به ساده‌یییه‌که‌ی. شیوه‌ی
 قسه‌کردن و ته‌ماشاکردن و جولاندنه‌وه‌ی به گشتی لاوازییه‌کیان پتوه
 دیاریوو. خالید ناموون که ژیانئیکی گه‌له‌ک ئاسان ده‌ژیا، له‌ناو خێزانه
 خانه‌دانه‌کاندا گه‌وره‌بووبوو، له گه‌نجییه‌کی زووه‌وه سه‌روکاری له‌گه‌ڵ نه‌و
 کرپاره ژئانه‌دا بوو که خۆیان به خاتوونانی چینیکی بال‌تر ده‌ژانن.
 خالید شاره‌زاییکی وردی دنیای داخراوی ژئانی نه‌م شاره‌ بوو، له پال
 ژنه خانه‌دانه‌کاندا، له‌گه‌ڵ نه‌و ژنه فه‌رمانبه‌ره بچوکه‌نه‌شدا سه‌روکاری
 هه‌بوو که ته‌واوی موچه که‌مه‌که‌یان له دوکانه‌که‌ی نه‌ودا خه‌رجه‌ده‌کرد.
 هه‌زاران ئافه‌ره‌ت هاتبوونه دوکانه‌که‌ی، هه‌مووش ده‌یناسن که که‌سیکی
 داوژن پاک نییه. به‌لام له‌گه‌ڵ هه‌موو به‌زمه‌کانی پشت دوکانه‌که‌ی و

شەۋگەرپانەكانىدا، شىتېكى نەكردۈە دەنگىدايىتتەۋە و لكەدار بوۋىيىت...
 ژنان ھەمىشە پۇلېكى گىرنگىيان لە ژيانىدا بىنىۋە، سالىك لەۋەۋىەر كە
 لەسەر ھەلنەۋاسىنى وىنەى سەدام حوسەين گىرا، ژنىك ئازادىكرد كە
 سالانىك بوو كپارىكى بەردەۋامى بوو، تا ئەۋكاتە نەيدەزانى ئەۋژنە
 سەنگىن و بە ۋىقارە دەستېكى ۋەھى لەگەل پىۋانى ئاسايشدا ھەيە
 بتوانىت خەلك پىزگارىكات، بەلام لەۋ سادەدا تەنبا ئەۋەى بۇ گىرنگ
 بوو لەۋ جەھەنمە دەرچىت و بىتەدەرى. ئىستا چۈار مانگە ئىش و
 كارى بە جۇرىكى بىمانا كەۋتۆتە دۋاۋە، لەۋ چۈار مانگەدا سەفەرىكى
 پايتەختى بۇ ھىنانى مۇدىلاتى نوڭ نەكردۈە، ئارەزوۋىكى نەۋاۋە ۋەك
 جاران بەدەم ئەۋ قاچاغچىيانەۋە پىيكەنىت كە جل و بەرگ و عەتر و
 مكياجى ئەم شارە دابىندەكەن. چەند ھەفتەيەكە ھەستەكات وردەۋردە
 سىحرى دۈكانەكەى دەشكىت، شتەكانى كەمدەبنەۋە، نەيارەكانى لە
 دۈكاندارانى تر و خاۋەن كۇگا گەۋرەكان پىپىدەكەن، بەلام لە ھەموۋى
 سەختەر ئەۋەيە ۋەك جاران بەلايەۋە گىرنگ نىيە چى بەسەردىت. لە
 دلى خۇيدا گۈۋى «عەشق وات لىدەكات نەزانىت چىت دەۋىت». ئىستا
 تەمەنى بىستۈچۈار سالى، لە ھەژدە سالىيەۋە ئەزمنى لەگەل ئافىرەتاندە
 ھەيە، لە سۆزانييەكانەۋە تا ئەۋ كچانەى لە بازار و قەيسەرىيەكاندا
 بۇ شۋىيەكى باش دەگەپىن. لەۋ چۈار مانگەدا سەۋسەن فىكرەت سى
 جار ھاتبوو بۇ كۇگاكەى، بەلام ھىچ كات بە تەنبا نەبوو، ھىچ كات
 خۇى شىتېكى نەكپى بوو، ھەر سى جارەكە بە تەنبا و لاۋازىيەۋە
 ۋەك كچىكى نەخۇش بۇ ئەۋەى پشۋو بدات لەسەر نىشتۇكىكى بچۈك
 دانىشتىبوو. ھەر سى جارەكە ھەندىك پۇژنامەى بەدەستەۋە بوو. ئەۋەى
 كچەكە ھەمىشە ماندۈۋ دەينۋاند جۈانتىدەكرد. لە ھەفتەى يەكەمەۋە
 ھەموو شىتېكى دەريارەى دەزانى، ياخود بە غۇرۋى پىۋانى بازارپەۋە
 ۋاى ھەستەكرد ھەموو شىتېكى دەريارە دەزانىت. لەۋ چۈار مانگەدا دۈۋ

جاری دیکه ش له پښکای هاتوچوی خویدا بینیبووی. سهوسه ن فیکره ت
 هیچ کات به ته نیا نه بوو، هه میشه له گه ل ته و قیچ ژن و کچی دیکه دا
 ده گه را که خالید ناموون نهیده زانی کین. له گه ل نه وه ی له ژیانیدا زور
 نامه ی له کچان وه رگرتبوو، به لام خوی هه رگیز نامه ی نه نویسوو.
 باوه پی و ابوو، مرؤف ته نیا له گه ل نه و ژنانه دا ده توانیت خو ش بژی، که
 عاشقیان نییه. پیشتر له بازاردا چه ندین جار حیکایه تی نه و پیاوانه ی
 بیستبوو که هه موو شتیکی ژیانیان له پیناوی ژنیکدا داناوه، به لام
 باوه پی نه ده کرد... نیستا خوی به جوریک گیژ و ماندوو بوو، به راستی
 هه ستیده کرد جگه له خه یالاته کانی ده رباره ی سهوسه ن، هه موو شته کانی
 تری ژیانسی باری زیادن و خو شبه خت ده بییت گه ر بتوانیت هه موویان
 فرییدات. بو ناتوانیت هه موویان فرییدات، بیگومان ده توانیت، له دلی
 خویدا ده یگووت، له پښکای خو شه ویستییه وه، مرؤف پوچی هه موو
 شته کانی تری بو درده که ویت... هه تا پوچی خوشی.

که مه‌نسور نه‌سرين گه‌يشته خه‌سته‌خانه له دۆخىكى دژواردا بوو، له نىوان ژيان و مردندا نه‌ويه‌ره‌ويه‌رى ده‌کرد. دکتور و تيمارپنچ و سيسته‌ره‌كان به‌جۆرىك له‌سەرى كۆبوونه‌وه، وه‌ك كۆمه‌لىك منداڵ له‌ سه‌ر كۆترىكى مردوو كۆبووبىتته‌وه. كه‌ گه‌يشته خه‌سته‌خانه نزىكى سه‌عاتىك بوو خويى لى‌ده‌پۆى. مه‌نگوپى باه‌گه‌وره مه‌ندىك كه‌سى پاسپاردبوو به‌په‌له‌ بيگه‌ئنه‌ بيمارستان، ئامۆزگار كى‌ردبوون تا زووتر بيبه‌ن دره‌نگه، به‌ هه‌ستى نۆزوانى خۆى ده‌يزانى برينه‌كه‌ى له‌ شوينىكى باشدا نيبه‌. نۆزبه‌ى چه‌قۆكىشه‌ شاره‌زاكان به‌ نه‌ندازه‌ى پزىشكىك له‌ چۆنىتى برين و شوينى ده‌ماره‌كان و ترس و ناترسى وه‌شانده‌كان ده‌زانن. نه‌وه‌ى چه‌قۆ بوه‌شىنيت و كه‌س نه‌كوژيت، هونه‌رىكى راسته‌قىنه‌يه. مه‌نگوپ له‌ ژياندا خه‌لكىكى نۆزى زامدار كى‌ردبوو، زياد له‌ يازده‌ چه‌قۆشى پىوه‌بوو، به‌لام چونكه‌ گه‌مه‌كه‌ى به‌ ده‌ستوپلى چه‌قۆكىشى شاره‌زا كى‌ردبوو، زىندوو له‌ هه‌موو شه‌په‌كان ده‌رچووبوو، كه‌سىشى وه‌ها زامدار نه‌كى‌ردبوو بمرىت. ئىستا خۆى و كامه‌رانى سه‌لما ده‌بايه‌ تا چاره‌نوسى نه‌و كوپه‌ پۆشنده‌بىتته‌وه‌ دلّيان به‌رزىت. دكتوره‌كان له‌ ماوه‌ى سه‌عاتىكا به‌ په‌له‌ هه‌موو شتىكى پىويستيان بۆ مه‌نسورى نه‌سرين كرد، تا نه‌وكات هىچ كه‌س له‌ كه‌سوكارى به‌ چى‌رۆكه‌كه‌ى نه‌زانىبوو.

سه‌عات يازده‌ى شه‌و بوو كه‌ ئىبراهيم نه‌سرىنى باوكى و به‌فراو و

سیفانی خوشکی به لادا په پپوت و هه لوه شاوه که یان گه یشتنه بیمارستان، له گه ل هه موو مه ترسییه کی هاتو چوکړدندا له نیواړه وه مال و مال بۆ کوپه که یان ده گه پان که به بڼ هویه کی دیار یکړاو له ناوه پاستی هه فته دا زانکوی به جبهه یشتبوو و بڼه وهی هیچ بلایت گه پابوو وه بۆ شار. که به و حاله له بیمارستان دوزیان وه، خوشکه کانی ده ستیانکړد به گریان، به لام باوکی نه یده زانی چی بلایت. بۆنی دهرمان و دیمه نی پاره وه کانی خهسته خانه و شهوقی مردووی نه و بۆیه چه ور و دیزه ی به دیواړه کانه وه، ییبراهیم نه سرینیان تووشی غه مۆکیه کی کتوپر کرد. پیاوه که له مه عده نی نه و که سانه بوو که به رگه ی نه خووشی مندا له کانیان ناگرن، به لام به وه دا پییشه رم بوو بگری، شته کانی بیده نگ برده وه ناو خوی. ویستی برپوات و سوپاسی دکتوره کان بکات، به لام په شیمان بووه وه، چونکه به وردی نه یده زانی چی یان بۆ کوپه که ی کردوه. نه یده ویست کوپه که ی لیږده دا بمریت، نه م خهسته خانه یه شوینیک کی باش نییه بۆ مردن، مرؤف هه رچییه کی کردوه ده بیټ هه ولبدات له جتگاهه کی دی بمریت. هه ر جار یک هات بیټ بۆ خهسته خانه پڼکه وتی مردنیک کی کردوه، هه میشه خه لکانیک کی بینوه ده گرین و خه لکانیکشی بینوه به په له له ناو قاوشه کاند ا پاده که ن، به لام نه مشه و دنیا له وه هیمنتره به که لکی مردن بیټ. دلنیا بوو سبه ی له هه موو شتیک تیده گات، به لام نیستا کاتی نه وه بوو له دل وه دوعابکات کوپه که ی سه لامه ت بیټ... ئیدی له م شه وه سارده ی زستاندا، له وه زیاتر هیچی تر نه ده کړا.

له پوڅی دووه مده هه موو شتیک پوون و پوڅن بوو، هه موو شتیک... ناوی مه نگوپې بابه گوره له وه ناسراو تریوو که ونبیټ و بشاردریته وه، نیواړی ده یان که س مه نگوپیان به خوی و کلیته زستانه گوره که یه وه له گه ل نه و کوپه دا بینیبوو... به لام نه وه ی ییبراهیم نه سرین تیینه ده گه یشت نه وه بوو، چی وا له مه نگوپې بابه گوره ده کات بیه ویت کوپه که ی نه و

بىكۆزىت.

ئىبراھىم تەمەنى شەست و سەئى سال بوو، بەلام تەواو پىر دىاربوو، پىرىكى پاك و تەمىز كە ھەمىشە كراسىكى سىپى ملوان پاكى لە بەردابوو، لە ھەژدە سالىيەو تە ئەمپۇ يەكجۆر جەل دەپۆشیت، قاتى نىللى لە گەل كراسى سىپى، زىستانانىش تەنیا پالتۆيەكى پەشى دەخاتەسەر. ھەتا دواى مردنى ژنەكەشى ئەو عادەتەى نەگۆرى، شەش مانگ بۆينباخىكى پەشى بەست و ئىدى شتىكى دىكەى نەكرد. ئىستا بەم جەل پاكەنەو، بەم قەزە پە سىپىيەو كە بەخشىویتی بە كچ و كۆپەكانىشى، ۋەستاۋ و نازانىت مندالەكەى دەژى ياخود دەمریت. بىستودوو سال بوو لە شارەوانى فەرمانبەر بوو، گەلەك نەئىنى گەورەى ئەم شارەى دەزانى، بەلام ئىستا ناتوانیت تىبگات چ شتىك كۆپكى زىرەك و بەقامى ۋەك مەنسور لە گەل سەرسەرىيەكى ۋەك مەنگوپدا كۆدەكاتەو... دلىناشە چىرۆكەكە ھەر چىيەك بىت دواتر خەلك بەجۆرىكى تر دەيگىرنەو.

خۆى و كچەكانى لە ناو بۆنى نەخۆشەكاندا دانىشتن، دوو كچەكە بەجۆرىك بۆ براكەيان دلىشكاۋىيون ئارام نەدەبوونەو، گەرچى ھەردووكيان پازى نەبوون تا بەتەواۋى مەكياچ نەكەن بىنەدەرەو، بەلام ئەو ماناى ئەو نەبوو بۆ براكەيان دل بەكەسەر نىن. ئىبراھىم ئەسرىن لە دلى خۆيدا گروتى «عەببى ھەرە گەورەى ژنى ئەم شارە، ئەو خووگرتنە نەخۆشەيانە بە مەكياچەو، كچەكان ھەمان ئەو خوۋەيان بۆ ماۋەتەو كە دايكى خوالىخۆشبوۋيان ھەيىو». بەلام ئىستا بە ھەسەرەتتەو پەرسى «چى لەم دوو كچە بەستەزمانە دىت، گەر مەن و براكەشيان لە ماۋەيەكى كورتدا بمرىن... چيان بەسەردىت؟». لە پاستىدا ھىچ ۋەلامىكى پىنەبوو. ئىبراھىم ئەسرىن چەندجارىك ۋاھاتە پىشچاۋى كە ئىزرائىل بە خۆى و بالە گەورەكانىيەو دەبىنىت، دلىنابوو ئەو خۆيەتى، ئىزرائىلە بە لەشىكى سىپى و زەبەلاحەو دەچىتە ناو قاۋشەكان و دىتەو دەرى.

بینینی ئیزرائیل یەکیێک بوو لە دەردە بەردەوامەکانی ژيانی، لایەنی کەم مانگی جاریێک بە پێکەوت لە شوێنی جیاواز و بۆنەی جیاوازا ئیزرائیلی دەبینی. ئەگەرچی ئیبراهیم هیچ وەخت نوێژی نەکردبوو، بەلام ئیمانێکی نەپسای بەخودا هەبوو، هەتا لەگەنجیشدا کاتێک کۆمۆنیست بوو، هەرگیز باوەڕی بە خودا لەق نەبوویو. ئیستا دڵنیاوو مەسەلەی بینینی ئیزرائیل بەرەمی وەنەوز و ناوێدی و پێشکە و پێشکە ی خەیاڵ نییە، بەلکو بەرەمی بینینیکی پۆشنی چاوەکانیتی، هەتا جاریێک لە جەرەکان هەستیکرد زۆر لە نزیک ئەوێ تێدەپەرێت و سەیریدەکات. بە هێمنی بەخۆی گووت «بە دڵنیاویە و ئیزرائیل بەشێک لە ژيانی لێرەدا دەباتەسەر، لەم خەستەخانەیەدا». نزیکێ دەمەویەیان بە دەم وەنەوزەو گووتی «نا ئیزرائیل پیاویکی بێئیش نییە». ئەوێ بەدەنگی بەرز گووت. هەر دووکیەکی دەزانن لەدوای مردنی دایکیانەو، زۆرجار بێئاگای خۆی شتەکان بەدەنگی بەرز دەلێت.

بەیانێ هەموو شتێک پۆشن بوو، چەندین کەس مەنگوپ و کامەرانی سەلمایان لە بەردەرکی ژێرەمینەکی خەردۆ دوویاردا بینیوو، بینیبوویان لەگەڵ گەنجێکی نەناسراودا دەچنە ژووری. ئەو کەسانەش کە مەنگوپ پاسباردن کۆپەکە بۆ بیمارستان بگواژنەو، هەر هەمان قسەیانکرد... بەلام هێشتا هیچ کەس پاست و دروستی چیرۆکەکی بە تەواویی نەدەزانی.

ئەو پۆژە نزیک بە نیوەرۆ مەنگوپێ بابەگەرە بە خۆی و کلێتە پووسیەکە یەو لە باغی بەر دەرکی خەستەخانەدا دەرکەوت، هەر مەوێکی زیرەک دەتوانی مێژووی تەواوی شارەکە لە پوختاریدا بخوێنێتەو، وەک هەندێک ناویاندا سەگی کۆلانی تەسکەکانی شار بوو. قسە و پەفتاری لە کۆچە کۆنەکان و چایخانە تارێکەکاندا شیوەی خۆیان وەرگرتبوو، لە هونەری جێنۆدندا پیاویکی تا خودا حەزیکات لێزان بوو، بەلام بۆ ئەوێ

بتوانىت جارجار لەگەڵ پياوھ بەرپزەكانىشدا قسەبكات، سالى دواى سالى دەستكارى ئەو فەرھەنگە پەشەى خۆى كردبوو. ھىدى ھىدى توانىبوو، پووى پاستەقنى ئەنگوپى بابەگەرە بە دەمامكىكى ئەستور لە وشەى شىرىن بشارىتەو، بەلام دەمامكەكانى بۆئەو نەبوون خەلك فرىودات و لە خستەيان بەرىت، بەلكو بۆئەو بوو زياتر بەرپز بنوئىت و قسەكردى لە دەمودووى كەسانى ئاسايى نزيك ببىتەو... دەرگەوتنى لەو نيوەپۆيەدا دلى ئىبراھىم ئەسرىنى پاچەلكاند. بىنىنى ئەو لەبرى ئەوئى تورەيبىكات ياخود بىخاتە سەر ھەوای ھەلچوونىكى باوكانە، بىخواستى خۆى ھىمنىيەكى كتوپر داىگرت. ئىبراھىمى ئەسرىن لەسەر يەكەك لە كورسىيەكانى ناو ھەوشى گەرەى خەستەخانە دانىشتبوو، مەنگوپ دواى ئەوئى خۆى پىناساند، پىيگوت ھاتوو شتەكانى بۆ پوونبكاتەو، تا بەدرۆ لە زارى ئەم و ئەوئە نەبىستىت. پاستەوخۆ بەدەنگى بەرز، بەجۆرىك ھەموو ئەوانەى چواردەر گۆيان لىبوو گوتى « نازانم ئەو بىنەزاكەتانە چىيان لەسەر من گوتوو. دلنابە كە كۆرەكەت قەرزارى منە... من دوو جار لە مردن پزگارمكرد، بەلام شتەكان وابوون نەتوانم لەگەلیدا بىم بۆ خەستەخانە... من داىكىشم لە خەستەخانەبىت ناچم بەلايدا... خۆم برىنى خۆم بە شەش تەقەل دوورپوئەو و نەچووم بۆ لای دكتۆر... مەسەلەكە بەوجۆرە نىيە كە خەلكى ناھەز گىراوانەتەو. شتەكە وایە كە كۆرەكەى تۆ ھەزى لە كچى فىكرەت گولدانچى كردو، ھەزىك لەوجۆرەى مەزۇف تووشى سكچوون دەكات، شتىك نەلايەقى ئەمە و نەلايەقى كچەكەى، من كەيفم بەوجۆرە ھەزە پەرپوچانە نايت... خۆت دەمبىنى لە عومرى ھەزدا نەماوم... شتەكە ھىچى بۆ من نىيە... ئەوئەندەيە كە كۆرەكەى سەلما دۆلان ئەگەر ئىوھ بىناسن، تووشى ھەمان دەرد و ھەمان نەقامى بوو، ئەوئىش ھەك كۆرەكەى تۆ بە قوونىش فرمىسك بۆ ئەو كچە دەپزىت. ئىستا ئەو دەيەوئىت كچەكەى فىكرەت

گۆلداڭچى بخوازىت، وابىردەكاتهوۋە بىيكات بە ژنى خۆى و مارەيىكات... بەلام خۆت دەزانىت، دوو سەگ دەتوانن لە يەك قاپ بخۆن، بەلام دوو عاشق ناتوانن... ئاوابوو كە شتەكان بەهۆى بيميشكى و سەرگرمى كامەرانى سەلماوۋە لەدەست دەرچوو... قسەوباسىكى سادە كە دەبوو شتەكان پىكبخات و وايان لىبكات وەكو گۆل بپۆن، لەدەست دەرچوو، من ئەوهم بۆ كرا چەقۆى دووهم گرتەوۋە... خواى گەورە ھىزى دامى و لە كاتى خۆيدا فرياي كەوتم. كامەرانى سەلما پەفيقمە، ئەو لە ھەلچونى وەھادا خۆى بۆ ناگيرىت... كورپكى ناكەسبە چە نىيە، بەشى خۆى پياوۋە... شتم لىديوۋە بۆيە وادەلّيم، دەزانم بەشى خۆى پياوۋە. دەيەوئىت ژنىك بھينئىت كە تەنيا خۆى خۆشيدەوئىت و كەسى تر خۆشى نەويستوۋە...».

ئىبراھىم ئەسرىن ناوى فيكرەت گۆلداڭچى نەبيستبوو، پياوئىكى خۆشباوۋەپ نەبوو، بەلام خىراتر لە ئاسايى باوۋەپى بە قسەكانى مەنگوپ كرد. ئەو لەمىژە وەك دپترىن و ترسناكترىن، بەلام سەرپاستترىن چەقۆۋەشىنى شار ناويانگى مەنگوپى بىستوۋە.

فیکرەت گۆلدانچی تەنیا دواى زنجیرە یەک کارەسات بیری لەوێ کردەوێ
 بگوازی تەوێ بۆ باکوور. تا ساڵى ١٩٨٥ لە بەغداد لە بەپێوە بەرایەتى
 دابەشکردنى ئارد، سەرپەرشتى هەندیک عەمبارى گەورەى دەکرد کە
 ئاردیان بۆ سوپا دا بیندە کرد. سەرەتای جەنگ فرۆکە ئێرانییەکان
 دووجار ئەو عەمبارەیان بۆردومان کرد، بەلام فیکرەت گۆلدانچی هەردوو
 جارە کە بەسەلامەت لە ناو تەپۆتۆزى تێکەڵاوبوو نى ئارد و باروت و
 خۆلدا هاتە دەری. هەردوو جارە کە فەرمانبەر و کۆلەلگر و کێژانى
 کوژراوى بەشى حیساباتی بە دەستى خۆى هەلگر تێبوو، سەرنجى ئەو
 پەنگە تاییەتى و بێوی تەیهى دابوو کە تێکەڵاوبوو نى خوین لەگەڵ ئارددا
 دروستیدە کات. بەلام فیکرەت گۆلدانچی تەنیا فەرمانبەرێکى بالانە بوو
 کە لە سەرەتای پەنجاکاندا بۆ خویندن چووبوو بەغداد و دواى سیو پێنج
 ساڵ گەرابوو، بەلکو پیاویکى خویندە واریبوو کە بەهۆى پۆشن بیرییه کى
 بەربالووێ پێژیکى زۆرى لە وهزارەت و لای بەپێوە بەرەکانى سەر و خۆى
 هەبوو. پۆشن بیری فیکرەت گۆلدانچی لەگەڵ یک بواری جیاواز جیاواز و
 دوور لە یە کدا بوو، وەک چۆن زانیارییه کى زۆرى دەربارەى پووه کى سەیر
 و گیای ناوازه و گۆلە عاجباتییەکانى دوتیا هەبوو، هەمان شێوەش
 لەسەر وردە کارییه کانى میکانیکى ئوتومبیل و شێوازی گەشە سەندنى
 ماتۆپی هایدرولیکى و پەرە سەندنى پاکیتی ئاراستەگر شتى زۆرى دەزانى.

سنوورى شارەزايىيەكانى گەلەك كايەى لەخۆدەگرت، لە ئەدەبەو ە بىگرە تا وردەكارىيەكانى مېژووى نىگار كېشان و حىكاىەتى گەپالە گەورەكان و تراژىدىيەى زاناكان و نەخۆشى ناوازە و مېوئەى پادشاكان. لەسەردەمىكى ژيانىدا بىرى لە نوسىنى كىتەپكى گەورە كەردىبوو ە دەريارەى شارە نغزۆكان، بابەتگەلىكى زۆرى لەسەر كاوبوونى شارەكان كۆكرەو ە لە سەدوم و ئاموراو ە بىگرە تا دەگاتە سەر وېرانبوونى شارە گەورەكانى ەك «دەرسدن» و «ستالىنگراد» لە مېژووى نويدا. بەلام ژيان ە رگىز بواریكى ئەوتۆى پئەدابو كە بەراستى زانىارىيەكانى بخاتەكار. لە ەموو ژيانىدا تەنیا چوار وتارى نوسىبوو، كە ەريەكەيان لە بواریكدا بوون و ەريەكەشيان لە گۆفاریكى جياوازدا بڵاوبووبوونەو، سەرەتای گەنجى گووتاریكى دەرژى لەسەر گەپالە ئەوروپىيەكان نوسى، ەولەدابو بە كۆمەلىك نەخشەى زۆر ورد ەندىك ەلەى گەورە بۆ مېژوونوسە ئەوروپىيەكان پاستىكاتەو كە ەندەى كار دەگاتە سەر مېژوو و جوگرافىيەى خۆرەلات بەجۆرىكى منداڵانە شوئەكان و سالىۆژەكان تىكەلاودەكەن. وتارەكەى ەاوشانى پاشكۆيك بوو دەريارەى ئەو ئامىرە كۆنانەى دەرياوانەكان لە سەدەى چواری زاینىيەو ە تا سەدەى پازدە بەكارىانەيتاوە، ەاوشان بەگەلەك وئەى دەگمەن و ناوازە دەريارەى فۆرمى قىبلەنمای دىرىن و ئامىرىكى نەزانراو كە ئەو ئەستىرەپئوى پئەلەيت. وتارەكانى تری فىكرەت ئىحسان گۆلدانچى، يەككىيان دەريارەى كاریگەرىيەى ژینگەيە لەسەر مۆسىقای خۆرەلاتى دىرىن، يەككىيە دىشيان دەريارەى گرىيەى ئۆدیبە لە شانامەى فیردەوسیدا، ئەوى دیکەيان دەريارەى كاریگەرى گۆلى بەيپونە لەسەر ئەزىماتى ناو لەش و ەر سىكىيان لە سى گۆفارى ناودارى زەمانى خۆیدا چاپكراون. تىوەگلانى تەواو ەتى فىكرەت گۆلدانچى لەگەل بازىرگانی ئاردا دەگەپئەو ە بۆ ناو ەراستى شەستەكان، زەمانىك لەگەل ەفدىكى دەولەتیدا دەپواتە يەككىتى سۆفیت و لەوى

لەگەل ئۆكرانىيەكاندا گرىبەندىكى گىرگى ھىنانى ئاردى سېى مۆردەكات. شارهزايى گولدانچى لە گەلىك زمانى بىگاندە كۆمەكىدەكات لەو دەمەوہ تا سەرەتاي ھەشتاكان لە ئۆد پىكەوتىنامەى ھىنانى ئارددا بەشدارىيەت. گولدانچى سەفەرەكانى دەخاتە خزمەتى كرىنى كىتېبى ناوازە و نەخشەى دىرېن و شتى ئەنتىكەوہ، لە ماوہىەكى كەمدا دەيان ئەتلەسى پووەك، ئەتلەسى تايبەت بە كانزاكان، ئەتلەسى پەنگاوپرەنگ دەربارەى شىوہەكانى ماتووپ و بالۆن و عەتر و گياندارانى دەريا و مىللەتانى دىرېن كۆدەكاتەوہ. ئەتلەسەكانى فىكرەت گولدانچى كە دەگەنە سەروو دوو سەد بەرگى تايبەتى لە ھەفتاكانى بەغدادا كۆمەلە كىتېبىكى ھىند گىرگى و ناوازە دەبن، لە ھىچ كىتېخانەىەكى ولات و لە ھىچ سەنتەرىكى زانستىدا ۋەچىنگ ناكەون. كىتېخانەكەى دەبىتە ھۆيەكى گەورەى شانازى ئەو، ھەر كەس ئەو كىتېبە دەگمەنانە دەبىنەت، سەرسامانە دەلەت «ۋاى خواى گەورە، ۋاى بابەگيان... فىكرەت بەگ تۆ چىت دروستكردوہ». بەلام لەگەل ئەو كىتېخانە گەورە و خوليا شىتەنەىەشدا بۆ ئەوہى بىيەت بە پياۋى زانست، گولدانچى لە ھىچ يەكەك لەو بوارانەى جىگەى بايەخى بوون، نەبوو بە كەسىكى ديار و بەرجەستە. غەمى بەخىوكرىنى مال و منداڵ بەجۆرىك لە مەسەلەى كرىن و دابەشكرىنى گەنم و ئارددا نوقمىدەكەن، كاتىكى ئۆد كەمى بۆ خوليا راستەقىنەكانى خۆى دەمىنەتەوہ. ئەوہ وادەكات سەردەمانىك ۋەك پياۋىكى بىدەنگ و مۆن و غەمگىن دەرىكەۋىت كە كەس لە مالەوہ بەدروستى نازانەت بىر لە چى دەكاتەوہ. لەسەرەتاي ھەفتاكاندا ژنەكەى تووشى سىل دەبىت، پىدەچىت سەرقالى فىكرەت بە دونيا تايبەتتەكەى خۆيەوہ و نوقمبوونى لە ناو كىتېب و ۋەزىفەدا ھۆيەكى گىرگى ئەو دەردەى ژنەكەى بن. «قەمەرخان» ى ژنى بىزار لە تەپوتۆزى ئەو ھەموو كىتېبە نەخويندراوہىە، لە بىيارى و ھاودەمىدا، ھاوپىزى خۆى تەنيا لای دراوسىكان دەدۆزىتەوہ، ھىند لە كاتى برىج

بژاردن و فاسۆلیاجنین و بامى قنچكکردندا لەگەڵ ژنانى گەرەكدا كۆدەبێتەو، تا لە خانمىكى نەخۆشەو ئەو دەرە سامناكە دەگرێت. قەمەرخان بۆ دوو ساڵ لە خەستەخانەيەكى تايبەتدا لە دەرەوێ بەغداد لە دونیا جیادەكرێتەو، لەو ماوەیدا فیکرەت گۆلدانچى وەك هەمیشە سەرقالى سەفەر و گۆبونەو و گەرەکردنى كۆتیبخانى كەيەتى كە ساڵ دواى ساڵ پەفەكانى بە تەواوى مالهەدا دەكشێت و شوپىنىكى خالى جێناهيڵێت. لە ماوەى شازدە ساڵ ژن و مێردايەتیدا، فیکرەت گۆلدانچى سى منداڵى لە قەمەرخان دەبێت، كۆرپىكى چاوشين و قزەرد كە كۆرە گەرەيەتى و ناوى نزار فیکرەتە لەگەڵ دوو كچدا، گەرەكەيان پڕوشە و بچكۆلەكەيان سەوسەنە كە كچىكى لاواز و نەخۆشە كە زۆر درەنگ پێدەگرێت.

سالىك قەمەرخان لە قەرەنتینە داخراوەكەى خۆیدا لە بیمارستانى تايبەت بە نەخۆشییەكانى سینه و سیدا مرد، كۆرە گەرەكەى چوارده ساڵ تەمەنى بوو، پڕوشە دوازدە و سەوسەن فیکرەت تەنیا پێنج ساڵان بوو. دواى مردنى دايكيان خێزانەكە بەسەرەمىكى گەلەك پەش و بە پۆزگارێكى گەلىك تالدا تێپەڕى. براكەيان گەنجىكى سەر بەدەرەو بوو، سالاڤى هەرزەكارى خۆى بە شێوێهەكى شیتانە و جەنجال لە كوچەكانى بەغدادا بردەسەر، كۆرەكە لە شازدە سالیدا مەيخۆرێكى لیژانى لیڤەرچوو، هەر زوو تێكەڵ بە گروپىكى دەهۆڵ و زوپنا بوو لەوانەى لە یاریگاكاندا بۆ هاندانى تێپە وەرزشییەكان كۆدەبونەو، لەوێشدا تابلێى زیندوو و چالاك و پڕچۆش بوو. سەرەپۆی و گەنجى شیتانەى نزار فیکرەت، هیچ لەو ناكۆرپێت بێتە هاوڕێیەكى نزیكى خوشكەكانى. كۆرەكە لەوانە نییە تەواو پشتبكاتە خێزانەكەى و تەنیا دواى ئارەزووەكانى خۆى بكەوێت، هەمیشە ئەوێ لەبەرچاوبوو كە دوو خوشكى هەیه و دەبێت لە بیربان نەكات. هەلبەت وەك باوكى ئەملى كۆتیب نییە، بەلام كە لەسالى حەفتاوشەشدا

تاقىكرىدنه وهى به كالۆرى ده دات، پله يه كى هئىند به رز وه رده گرىت ده يخاته
 ئەندازەى تەكنۆلۆژى. ئەو وئىناەى دواتر سەوسەن فېكرەت لە يادە وهى
 خۆيدا بۆ نزارى ھەلگرتووه، پىكرا نىگارى كورپىكى چاوشىن و قىزىردن
 كە بە زەرەخەنە يە كى ھەمىشە يىيە وه سەرى بەرز كوردۆتە وه بە دەستىك
 جلى زانكۆوه بەرپىگادا دە پوات. مندالە كانى فېكرەت گولدانچى دواى مردنى
 دايكيان خوليا يە كى بىماناى ئاودان و بە خىو كىردن و جوان كىردنى باغچە
 بچكۆلە كەى مالىيان دەكە وئىتە سەر. نزارىش ئەوكاتانەى لە يارىگاكاندا
 خەرىكى ھاوار كىردن نىيە، لە مالىە وه ئىش لە باغە كەدا دەكات. »
 ھەندىك پۆژ وام ھەستە كىرد ھەموو گيانى لە ھەلەلەدا زەردە چىتە وه
 سەوسەن فېكرەت دواتر واى دەگوت. دەبىت بلىپىن كە فېكرەت
 گولدانچى پەيوەندىيە كى زۆر خۆش و ھارمۆنى لە گەل كورپە كىدا نەبوو،
 كە بەر دەوام باوكى بە وه گوناھبار دەكرد كە سەرقالى زۆر و بىباكى
 بەرامبەر ئازارە كانى دايكى ھۆكارى گەورەى كۆچى دواى ئەو بوون.
 كە شەپى ئىران ھەلگىرسا نزار فېكرەت ئەو سالى لە كۆلىژى ئەندازە
 دەرجوويو، لەو دەمەدا بۆ يەكە مجار فېكرەت گولدانچى بىرى لە وه
 كىردە وه كە بە خىزانە وه بگەپتە وه بۆ نىشتىمانى راستە قىنەى خۆى
 لە باكور. خۆيىدەنە وهى زۆر لە بوارى مېژوودا ھەستىكى پېشووختى بە
 كارەساتە كان تيا دروست كىردبوو. كە سەدام حوسەين ھاتە سەركار و بۆ
 يەكە مجار ھەك دىكتاتورىك لە بالكۆنىكى بەرزە وه سەرەتاي سەرھەلەدانى
 دۇنيا يە كى نوپى پاكە ياند، فېكرەت گولدانچى لە ناو ھەشاماتە شىتە كەدا
 سەرسامانە ھەستابوو و سەبرىدە كىرد. خۆيىدەنە ھەكانى گولدانچى لە
 ژياننامەى دىكتاتورە كاندا پىيەدەگوت پۆژگارى زۆر تارىك و دوور دىژ
 بەپۆتە يە. ھەستىكى ناوھەكى و زەنگىكى قايم لە دلەدا ئاگادارىدە كىردە وه
 كە ئەو ئاھەنگانەى ئىستا، سەرەتاي سالىگەلىكى ترسناك و تارىكن.
 ئەو پۆژە كاتىك گولدانچى لە پاسىكى دووقاتى كۆندا لە «مەيدان» ھە

به رهو «به ياع» به ناو دهنگى هوتاف و موسيقاي ئاھه ننگيراندا به پړيکه وت له خه يالئى ئه وه دا بوو که پيش هه موو کاره ساته کان بکه ویت و به جوریک له جوره کان ئيشه کهى خوئ بگوازیته وه بؤ به شى ته موين له باکور. ئه ودهم نزار فيکرت له پؤلى سيته مى کؤليژى ئه اندازه بوو، نياز ه کهى باوکى تووشى شوکيکى گه وره ي کرد، مه سه له که هه ر ئه وه نه بوو کوپه که پئى سهخت بئت سالى داهاتوو به تهنيا له به شى ناوخوئى به سه ربه ريت، به لکو نه يده توانى ئاسان دهست له هاوپرئ به غدايي به کانى هه لگريت و واز له هاتوچوئ ياريگاگان به نيتت، به لام له هه موو ئه وانه گرنگر ئه و په يوه ندييه دلدارييه تونده ي بوو به نه سيل په لمازه وه که نه گه ر بيانگواز تبايه ته وه بؤ شارپکى تر دريژه پيدانى نه کرده و دژوار ده بوو. کوپه که هيچى له وه نه ده زانى که فيکرت گولدانچى پيش بينى شه پړيکى ترسناک و گه وره ده کات. قولبوونه وهى له ميژووى خوړه لات و شه پرى تايه فه کؤنه کانيدا ئه و هه سته ي تيا سه وزکردبوو که هاتنى ديکتاترپکى تازه که مه يليکى ترسناکى بؤ خوډه رخستن هيه، به بئ پودانى شه پړيکى گه وره تينا په ريت. له و ماوه دريژه ي ژيانيدا له شارپکى ده رياناساى وه که به غدادا له وه تيگه يشتبوو که ئيستا هه موو شته کان بؤ ده رکه وتننى کاره ساتيکى گه وره کاملبوون. بيته وهى بويريت ترسه کانى لاي نزارى کوپى ئاشکرا بکات، هوئ خولياکانى خوئ گيرابووه بؤ ئه وهى هيدي هيدي پيرده بيت و ناتوانيت زياتر له گه ل کاروبارى چر و بپشووى دائيره دا سه رقال بيت. نياز ه کهى لاي هه ريه که له نزار و پرورشه شوپشپکى راسته قينه ي دروستکرد، هيچيان ئاماده نه بوون پيکراي ژيانيان له په کيک له شاره بچوک و بيگيان و چه په که کانى باکوردا ببه نه سه ر. پرورشه له هه مووان توپه تريبوو، سؤنگه ي توپه بوونه کانيشى هه مانشيوه عاشقانه بوو. ئه و له هاوينى هه فتاو هه شته وه، چه ند پوژيک دواى جه ژنى له دايکبوونى هه ژده ساله ي خوئ له په کيک له باغه

گه وره کانی به غدادا په یوه ندى له گه ل کورې نه فسه ریکى به رزى سوپادا به سنبوو که ناوى «نه شنه نيمه» بوو. کورپه که به جوریک ریک و سه ر پاست بوو، په يمانى دابوو په روزه له ماوه ی سالیځدا بیخوازیت و بیکاته خیزانى خو، ئیستا گه ر بگه رابانایه ته وه بو کوردستان هه موو خه ونه کانی به باده چوو و ده بایه بو هه تاهه تایه له و عه شقه جیابیته وه. تاکه که سیک که به باوکى گووت بو هه رجیگایه ک برۆیت له گه لندا دیم، تا مردن له گه لندا ده بم و هیچ کات... هیچ کات به جیتناهیتم، سه وسه نى کچه بچوکى بوو. تاکه مندالی ژور نریک له گولدانچییه وه سه وسه ن بوو، دواى مردنى دایکیان فیکره ت گولدانچی کچه بچکوله کى خسته ژیر چاوه دیرییه کى ژور تاییه ت و بایه خیکى وه ها بیۆینه ی پيدا، خه لکانیکى ژور له و باوه ردا نه بوون که سیکى وه ک نه و که به نه هلى کتیب ناسراو بوو، بتوانیت به و چه شنه سه رپه رشتى کچیکى مندال بکات. کچه که له مندالییه وه که مخوینى و لاوازی له گه لدا بوو، ئیسکه کانیشى به نه ندازه ی پیویست به هیزنه بوون تا به رگه ی هه موو ماندووبوونیک بگریت. له به رنه وه ترسیکى هه میشه یی له گه لدا بوو. منداله که ته نیا دواى مردنى دایکى به ته واوه تى پییگرت و که وته سه رزمان. چونکه باوکى به رده وام به کوردییه کى ساف قسه ی له گه لدا ده کرد، زمانى قسه کردنى به کوردی له زمانى خوشک و براکى پوونترو و بیگه ردتريوو. فیکره ت گولدانچی به جوریک له جورکان توانى وینه یه کى ته واو نه فسانه یی ده رپاره ی کوردستان و شاره کان و هاوینه هه واره کانی له سه رى کچه به سته زمانه که دا بچینیت، که ژورجار زیاده په ویه کى نادروستى تیداوو. له نه لبومه کانی که نجیتى خویدا دیمه نى چیا به فراوییه کان و گونده خه وتوه کانی نيو دارستان و چه مى گه وره ی پر ماسى پیشانى کچه کى ددها، بیته وه ی هیچى دیکه ی بو باسبکات. کچه که به جوریک گه وره بوو، ناوى شاره کانی وه ک هه ولیر و هه له بجه و نامیدی، ناوى هاوینه هه واره کانی وه ک سؤلاف و

سهرسەنگ و گەلی وەك شوینی ئەفسانەیی و خورافی دەهاتنە بەرگوێی. فیکرەت گۆلدانچی كە پاستەوخۆ نەیدەوێرا بە منداڵەکانی بڵیّت جەنگی ترسناک و سەردەمانی ژۆر تاریک بەرپۆن، لە قسەکردنەکانیدا بەچپەوہ بۆ سەوسەنی درکاند کە سالانی داهاشووی ئەم ولاتە گەلیک خویناوی دەبن.

پرووشە فیکرەت لە سالی یەکەمی زانکۆدا شوویکرد، باوکی تەواوی شووکردنەکە ی وەك شتیکی منداڵانە سەیردەکرد. ئەو لەلای سەوسەن دەیگوت «من دەزانم پرووشە بەختەوەر نابێت». بەلام ئەو ی دواتر سەوسەن فەرامۆشی نەکرد، ئەو قسە درێژانە ی فیکرەت گۆلدانچی بوو دەربارە ی جەنگ. گۆلدانچی لەسەر چەندەها کتێب و ئەتلەسی گەورە گەورە بۆ کچەکە ی پوونکردووە جەنگ چییە، نیگاری شارە وێرانەکانی پیشاندا، سوپاکان لە کاتی مارشکردندا، سەربازەکان بە خۆیان و خودە ئاسنینەکانیانەو لە سەنگەردا، لولە ی ترسناکی تۆپەکان کاتیکی لێشاوی ئاگریان لێدیتە دەروە. تەقینەو ی خومبارەکان لە گۆرەپانی جەنگدا، هەلاھەلابوونی سەربازان، مەردنی بە کۆمەل، نیگاری گەنجانی بریندار لە قوڕ و لیتە ی بەرەکاندا، گوردانی چەقیو لە بەفردا، ئەفسەرانی برسی و کزۆلە لە سەھۆلبەندانی زستاندا، دیلەکان لە تابووری دوورودرێژدا، شارانی سووتاو، ژەنرالانی ماندوو لە دوکەل و باروتدا.

زەحمەتە مەزۆف تێبگات بۆ فیکرەت گۆلدانچی هێندە مەراقی بووہ باسی جەنگ بۆ کچیکی نەخۆش و منداڵکار بکات. گۆلدانچی ھەر لەسەرەتاوہ بە چەشنیک لە چەشنەکان کۆی ترسەکانی ناو پۆچی خۆی بۆ سەوسەن گواستەوہ، منداڵەکە لە تەمەنیکی ناسک و زووہو ئەو ھەستە ی تێدا دروستبوو کە لە ولاتیکی سامناک و شویتیکی ترسناکدا دەژی. بەر لەچەند مانگیک لە بۆردومانی فرۆکە جەنگییەکانی ئێران بۆ بەغداد کچەکە تووشی ئەو دەردە دەبێت بەردەوام سەیری کتێبەکانی

جەنگ و وئەي سەربازى كۆژراوى ناو سالنامەكانى شەپرى جىھانى
بكات. بىننى بەردەوامى ئەو وئانە سەوسەن تووشى غەمۆكى و نىنۆك
خواردن و سوراندەوئەي بېھودە و كەمخەبىيەكى بەردەوام دەكەن، لەو
دەمەوە فېرى ئەو دەبىت كە سەيرى وئەكان بكات و بە رۆج بچىتە
ناو دىمەنەكانەو و تەواوى ئەو مەستانە بژى كە وئەيەك دەيگوزىتەو،
سەوسەن لە مندالىيەو بەجۆرىك فېرى خويندنەوئەي وئە دەبىت،
دەتوانىت لەگەل نىگاي مەمو وئەيەكدا قوول تىكەل بىت و بپواتە
ناو جىھانە داخراوەكەيەو. سەيرى دىمەنەكانى جەنگ دەكات و لە ناويدا
وندەبىت، سەيرى وئەكانى سروشت و شوئە ئەفسوناوييەكانىش دەكات
و دىسان لە ناوياندا وندەبىت، بەلام ئەوئەي ئازارى دەدات ئەوئەيە كە
نەدەنگى ناو وئەكان دەبىستىت و نە بۆنى ناو وئەكان دەكات، چەند
ئاسان دەچىتە ناو وئەكانەو، چەندە بە پوونى دىمەنەكان لە بەردەمىدا
بەرچەستە دەبن و دەبنە جىھانىكى پاستەقینە و زىندوو، هئىندەش هەست
بە كپى و بېئۆنىيەكى گەورە دەكات. دواتر ئەو خولايەي بۆنى مردووى
ناو وئەكان بكات لە ناويدا دەبىتە ئارەزووييەكى نەئىتى.

كارىگەرى نىگارەكانى شەپ لەسەر كچەكە كوشندەدەبن، بە چەشنىك
باوكى ناچارەبىت بۆ ئەوئەي دىوئەكەي تىرى ژيانىشى پىشان بدات،
دەرگاي ژوورى كىتبخانەكەي بۆ بكاتەو تا زياتر ئەتەسە ناوازەكانى
گول و ماسى و بالندەكانىش بىيىت... سەوسەن گولدانچى لەو ژوورەدا
وئەي بەندەر و شار و سەرزەمىنى زۆر دەبىيىت كە لە كىتەبەكانى
باوكىدا خەوتوون. كارىگەرى بىننى وئە جوانەكان لەسەر سەوسەن
وئە غەمپەوئە كىژەكە تا ئەو شەوئەي فەوكةكان بەغداديان بۆردومانكرد
زۆر لە هاوسەنگى سروشتى خۆي بەدەست دەهئىيىتەو. بەلام لەگەل
دەست پىكردنى جەنگدا ژيانى خىزانى گولدانچى بە پىگايەكى تەماوى و
تارىكدا دەپوات و ژيانىان بەرەو غەم لادەدات و بەرەو پەشيوئى دەگۆرئىت.

ئەو ھەوالەي كە كامەرانی سەلما و مەنگوپى بابەگەرە قوتابىيەكى زانكۆيان بە چەقۇ برىندار كىردە، بەيانى پۇژى دووم خىرا بلابوۋە . نىزىكى دوو سال بوو مەنگوپ لە بەرمى لە وجرەو نە ئالابو، لە بەرئەو ھەوالەكە زۆر زوو لە قەيسەرىيەكان و ناو چاىخانەكانەو گەيشتە ھەموو دوكاندار و كاسبەكانى بازار، كە پىكرا مەنگوپى بابەگەرەيان دەناسى . سەعات يازدە ھەوالەكە بە سى جۆرى جىاواز لای خالىد ئاموون بوو . ھەر سى چىرۆكەكە بە شىۋەي جىاواز باسيان لە شەپە چەقۇى دوو گەنج دەكرد كە لەسەر كچىكى بەغدايى بە شەپھاتوون . خالىد ئاموون لە مندالىيەو لە ناو دەنگۇ و درۆي كاسباندا دەژيا، دەيزانى چۆن حىكايەتەكان تىكەل بە خەيال و خواست و غەرىزەي پىاوانى برسى ناو بازار دەبن . بەو دا ناوى كچىكى غەرىبى بەغدايى لە مەسەلەكە دا بوو، دلى بەتەواوى ترسا، زۆرىەي ژنانى شارى دەناسى، جگە لە سەوسەن فىكرەت و خوشكەكەي كچى غەرىبى بەغدايى تر لە شاردە نىيە شايستەي ئەو بەيت شەپەچەقۇى لەسەر بىكرىت . لە نىوان يازدە و يازدە و نىودا كۆمەلىك تەلەفونى بە ولاولادا كىرد تا لە پاستى شتەكان تىبگات . دواچار ھەوالىكى دەستكەوت كە تەواو دلى ترسان . كەسىكى نىزىك لە مەنگوپى بابەگەرەو كە ھەتا ئەو بەيانىيەش لەگەلدا بەرچاى خواردوھ پىنگووت كە مەسەلەكە پاستەوخۇ پەيوەندى بە كچى پىاويكەو

ھەيە بە ناوى فېكرەت گۆلدانچى كە ماوھەيە كە لە بەغداوھ گەراوھ تەوھ
 بۆ شار و خانوويەكى كۆپوھ و دوو كچى جوانى ھەيە، دوو كچە كە ئىستا
 لىرە و لەوئى عاشقىيان بۆ پەيدا بووھ . كابرا ھەموو ئەو شتانەى مەنگور
 بۆى باسكردبوو، بەھەمان پىزىبەند و وردى، بەھەمان وشە و دارپشتەوھ
 بۆ خالىد گىتەراپەوھ . ئاموون چەند جارېك ئەوھى پىدووبارە كەردەوھ كە
 كچەكەى فېكرەت گۆلدانچى خۆى دوور و نزىك لە مەسەلەكەدا نەبووھ
 و ئاگای لە حىكايەتەكە نىيە و ھىچ جۆرە پەيوەندىيەكى دلدارىشى
 لەگەل لايەنەكانى بەزمەكەدا نىيە . كابرا كە دلىابوو قسەكانى نرخیكى
 تاييەتيان لای ئاموون ھەيە پىيگوت «ئەوھى مەن تىگەيشتووم، كچە
 بەستەزمانەكە تانىستا ناوى كامەرانى سەلمای ھەر نەبيستوھ» .

خالىد ئاموون ئىستا دلىابوو سەوسەن فېكرەت ئاگای لەم شەرە
 نىيە كە دوو ھەتيوى پىروپوچ كەردوويانە، كەچى لەگەل ئەوھشدا بەردەوام
 دلى دەلەرزى . دواى تەلەفونەكە دەرگای دوكانەكەى داخست و بە فياتە
 چكۆلانەكەى گەراپەوھ بۆ مالىن، گەرچى ئەمرو دوتيا وەك پۆزانى
 پىشوو سارد نەبوو، بەلام ھەستى بە لەرزىكى كوشندەكرد لە لەشىدا،
 ھەستىكرد شتىك لە ناوھوھ لەرزى لىدەھىتت . لە دلى خۆيدا ئەوھى
 دووبارە كەردەوھ «ژنان بەمجۆرە عاشق نابن... قەت خۆشەويستى ئاوا
 شىتيان ناكات» . لەو ساتەدا پىر بەدل ھەزىدەكرد ھەر يەك لە كۆرە
 بىرىندارەكە و كامەرانى سەلما لە نزىكەوھ ببىنيت .

خالىد ئاموون گەنجىكى زۆر جوان نەبوو، پياويكى سىپىكەلانەى بارىك
 و قز كورت بوو، چەناگەيەكى بارىكى ھەبوو كە درىژيەكى ئاناسايى
 بەدەموچاوى بەخشىبوو، جوتىك چاوى بادەمى گەورە، بەلام جوتىك
 برۆى بارىك و درىژيش كە پوخسارى كەسىكى غەمۆكى و گومانكارىيان
 دەدا بە نىگاكانى . ئەستەم بوو مروف تەنيا بەسەيركردنى پوخسارى
 بزانيت ھەست بەچى دەكات . تاكە شتىك واى لىدەكرد لای ژنان كەسىكى

سهرنجراکیش بیت نهو ئالۆزییهی ناو نیگای بوو، نهو چاوانه‌ی که ئاسان نه ده خویندرا نه وه، به دیویکدا له فریشته‌یه‌کی ده‌ستخه‌پۆ و به‌دیویکی دیشدا له پایاوکوژتیک ده‌چوو بۆ ده‌رفه‌تیک بگه‌ڕیت ده‌ستی خۆی بوه‌شینه‌یت. هه‌ر که‌س سه‌یر بیکرد بایه‌ ده‌یزانی له‌یه‌ککاتدا ده‌توانیت هه‌م ناسک و هه‌م دل‌ه‌رقیش بیت. نه‌وه‌ی که هه‌رگیز نه‌داری نه‌بینیوه و پۆژگاری هه‌ژاری نه‌ژیاوه، ئاسان له‌ پوخساریدا نه‌ده‌بینرا، واده‌رده‌که‌وت وه‌ک نه‌وه‌ی نه‌مپۆ به‌سه‌ر ماڵ و ساماندا که‌وتبیت و پابوردوی پرییت له‌ پۆژانی ناخۆش، هه‌ندی‌کجار جوڵه‌ و ته‌ماشاکردنه‌کانی شتی‌ک له‌ شه‌پزه‌بیان پێوه‌ دیاربوو نه‌وه‌یان ده‌شارده‌وه‌ که‌ ئه‌م گه‌نجه‌ کوپی یه‌کی‌ک له‌ خه‌زانه‌ دارا‌کانی شاره‌. هه‌ندی‌ک له‌ کپیاره‌ ژنه‌کان سه‌ره‌تا وایانده‌زانی ئیشکه‌ریکی کرێگرتیه‌ نه‌وه‌ک خاوه‌نی پاسته‌قینه‌ی ئاودارترین کۆگای شار، به‌لام که‌ ده‌می ده‌کرده‌وه، ده‌نگی جوژیک له‌ره‌ و چه‌شنیک سه‌دای تێدابوو، وای له‌ هه‌ر که‌س ده‌کرد ئاو‌پداته‌وه، وایده‌کرد با‌وه‌پی پێکه‌یت و چه‌زیکه‌یت زیاتر قسه‌به‌کات و گوێبگیریت. هه‌ندی‌ک له‌وانه‌ی له‌ نزیکه‌وه‌ تو‌په‌بوونه‌کانیان بینیوه‌ ده‌زانن له‌ کاتی تو‌په‌بووندا تو‌نێکی وشک و بێزه‌نگ ده‌که‌وێته‌ سه‌ر ده‌نگی، تو‌نێکی سارد که‌ موچه‌که‌ به‌ له‌شی ئاده‌میدا ده‌هه‌ینه‌یت. که‌م که‌س نه‌و ده‌موچاوه‌ی دووه‌میان له‌ خالید ئامووندا بینیوو، کچان وه‌ک کوپی‌کی هه‌یمن سه‌یریانده‌کرد که‌ شتی‌ک شه‌رم و بیده‌نگی زۆری تێدا‌یه‌. به‌لام خالید ئاموون ده‌یتوانی به‌ چه‌شنیک پڕ پق بیت خۆشی لێیده‌ترسا و سلێ لێده‌کرده‌وه. نه‌و له‌ نیۆ قه‌یسه‌ریه‌کاندا فێربوویو چۆن هه‌سته‌کانی خۆی بشاریتوه، پقی له‌ زۆریه‌ی دوکانداره‌کانی هاوسی‌ی بوو، خۆشی به‌ هیچ یه‌ک له‌و هاو‌پێایانه‌ نه‌ده‌هات که‌ له‌گه‌ڵیاندا ده‌یخواره‌وه، به‌لام ده‌یتوانی هه‌موو نه‌و هه‌ستانه‌ بشاریتوه و هیچیان ده‌رنه‌خات. له‌گه‌ڵ نه‌وه‌شدا له‌گه‌ڵ سه‌وسن فیکره‌تدا شتی‌کی تره‌، هه‌سته‌هات هه‌یزکی له‌ توانای خۆی

گه وره تر یاری پێده کات.

تا دوینی کێشه ی هه ره گه وره ی خالید ئاموون نه وه بوو، چۆن خۆشه ویستی خۆی بۆ سه وسه ن فیکره ت ئاشکرا بکات، ئێستا کێشه یه کی گه وره تر ی هه یه ... پێ. له ئیواره دا شوشه یه ک شه ربه تی نادر و پا که تی ک بسکی تی هه لگرت و چوو بۆ بیمارستان، قاوش به قاوش و ژوور به ژوور گه را، جه نجا لی و پێکدا دان و قه ره با لگی ناو سا لۆنه کان ده رفه تی نه وه یان پێ به خشی به ئاسانی له ناو به شه کا ندا بسو پێ ته وه و له سسته ر و تیمار پێچه کان پرسیا ریکات. یه که مجاریوو له ژیا نیدا خۆی وه ک گه نجی کی پوکاو ه و که ساس ده ها ته به رچاو، چا که تی کی قاوه یی که می ک در یژ و بلو سی کی زستانه ی ملدا ری له به ردابوو که پتر ته نها ییان ئاشکرا ده کرد. که گه یشته به ر قه ره و پێ له که ی مه نسور، خه لکی کی نۆری بی نی بۆ دی ده نی بریندا ره که ها تبوون، له ناو هه موویاندا له کو ره زامدا ره که نزیک بو وه و به قوولی سه ی ریکرد، هیند قوول و بێ ده نگ لی پروانی سه رنجی هه مووانی پاکیشا. له گه ل مه نسور نه س ریندا پێ که وه سه ی ری یه ک دیان کرد، مه نسور پێشتر ئه م کو ره ی نه بینیبوو، به لام بێ ته وه ی بی ریکاته وه، ته نیا له شی وه ی نی گا کردن و غه مگینی دا تی گه یشت که یه کی که له عاشقه کا نی سه وسه ن فیکره ت. نی گا ی شتی کی تای به تی تی دا بوو که دوینی ئیواره له چاوانی کامه رانی سه لما شدا بینیبوو ی، شتی ک نزیک ده بێ ته وه له شیتی، له کل به کردنی کی کتو پر. که سیان پێویستی ان به وه نه بوو ه یچ بلین، خالید ئاموون هه ستی کرد له ناخی دله وه ئاوا ته خوازه ئه م بریندا ره بمریت، شه ربه ته که ی دا نا و به ده نگ کی سا رد گووی «ئومیدم وایه، زوو شیفات بیت».

خالید ئاموون ها تبوو بیینی تی و بزانی تی ئه م کو ره له چی ده چیت. گه نجی کی لاواز و ساد ه بوو که به کاری گه ری برینه که ی دوینی و نه شته رگه ری به که ی شه و په نگ زه رد و نی وه گیان ده رده که وت، به لام له گه ل

ئه‌و که مه‌وشییه‌دا هیشتا جوان ده‌ینواند، ئیستا دل‌نیا‌بوو ئه‌م مه‌نسوری
ئه‌سیرینه که سیکه ده‌بی‌ت مرؤف ئاسان وه‌رینه‌گریت، ته‌واو تی‌گه‌یشت بۆ
کامه‌رانی سه‌لما ویستویتی بیکوژیت. له‌ دلی خۆیدا گووتی «خودایه‌ چه‌ند
له‌ عاشق ده‌چیت». کو‌ره‌ که جو‌ره‌ نی‌گایه‌کی پۆمانسیانه‌ی هه‌یه‌ که له‌م
شاره‌دا بۆ خو‌شه‌ویستی زۆر پتویسته‌. به‌سه‌رزه‌نشته‌وه‌ به‌خۆی گووت
«خه‌وتنی زۆر له‌گه‌ڵ قه‌حه‌ب‌کاندا، پوخساری عاشقی لی‌سه‌ندوومه‌ته‌وه‌».
شه‌پۆلی خیراخی‌رای می‌وانه‌کان که‌م که‌م له‌ قه‌ره‌وی‌له‌ که‌ دو‌وریان‌خسته‌وه‌،
سالۆنه‌که‌ پ‌ری‌وو له‌ و ژنانه‌ی له‌به‌ر خۆیا‌نه‌وه‌ فرمی‌سکیان ده‌رشت و
دۆعیان له‌ سه‌به‌بکاری برینداربو‌نه‌که‌ ده‌گرت، هه‌موو پ‌ور و پ‌ورزای
زل زل بوون که‌ عه‌بای شو‌پ و بۆنی که‌ پ‌ووی به‌ر به‌لۆعه‌ و سه‌رمای
ده‌ره‌وه‌یان له‌گه‌ڵ خۆیا‌ندا ده‌هینایه‌ ناو خه‌سته‌خانه‌که‌وه‌. که‌ ژماره‌ی
می‌وانه‌کان که‌ می‌ک زۆری‌بوون، خالیدی ئاموون به‌ده‌رفه‌تی زانی بی‌ده‌نگ
پ‌رواته‌ ده‌ره‌وه‌. له‌ سالۆنه‌که‌دا فه‌راشی‌کی زه‌به‌لاح په‌نجه‌ره‌یه‌کی گه‌وره‌ی
کرده‌وه‌ و تکای‌کرد می‌وانه‌کان که‌ می‌ک له‌سه‌رخۆ قسه‌ب‌که‌ن. خالید ئاموون
له‌ نیهانی خۆیدا بی‌ری له‌وه‌ ده‌کرده‌وه‌ بۆ ئه‌م له‌ عاشق نا‌چیت،
ئاخۆ عاشقان له‌ ب‌نه‌رته‌دا پوخساری‌کی جیا‌وازتریان هه‌یه‌؟ دل‌نیا‌بوو ئه‌و
سه‌وسه‌ن فیکره‌تی له‌م کو‌ره‌ خو‌شترده‌وی‌ت، گووتی «ئه‌گه‌ر کامه‌رانی
سه‌لما واهه‌له‌شه‌ و شی‌تانه‌ پ‌ه‌فتاری نه‌کردبایه‌، له‌وانه‌بوو مه‌نگوپ‌ری
بابه‌گه‌وره‌ ئه‌م کو‌ره‌ په‌شیمان‌بکاته‌وه‌». به‌لام پاش که‌ می‌ک دو‌ودلی
گووتی «هی‌چ که‌سی‌کم نه‌دی‌وه‌ ئاوها له‌ عاشق ب‌چیت، خ‌وای گه‌وره‌ من
بۆ وا نیم». له‌به‌ر ده‌رگای خه‌سته‌خانه‌که‌دا جاری‌کی تر هه‌ستی‌کرده‌وه‌
که‌ له‌رزکی کو‌شنده‌ی لی‌دی‌ت، له‌ ماشینه‌که‌دا به‌ر له‌وه‌ی به‌ره‌و ما‌له‌وه‌
لی‌خ‌و‌پ‌یت به‌ده‌نگی به‌رز گووتی «به‌ر له‌ شه‌وی شه‌مه‌ ده‌بی‌ت ب‌چه‌
پ‌یشی. هه‌رکه‌سی‌ک زووتر له‌وانی تر قا‌چ دان‌یت شانسی زۆتری هه‌یه‌».
وای‌گووت، به‌لام له‌ پۆچیدا هه‌ستی به‌ لا‌وازی‌یه‌کی گه‌وره‌ کرد.

خۆشى و به خته وه ريبه كانى خيزانى گولدانچى دهره ق به دهرچوونى نزار فيكرهت له كۆليژى ئەندازه ماوهيه كى زۆرى نه خايه ند. له گەل دەستپيكردنى جهنگدا كۆپه كه به پلهى ئەفسەرى يەك ئەستيزه، گوازياره وه بۆ كه تيبهى چاكسازى ماشين و كه رسته سه ريازيبه كان له فهيله قى دوو. هه لبهت نزار فيكرهت دهيتوانى ئاسانتر له هاوته مه نانى خۆى له سوپا هه لبيت. خۆشه ويستى هۆى سه ره كى چوونى نزار فيكرهت بوو بۆ جهنگ. يان ده بايه به روات بۆ جهنگ ياخود به پيشنياره كى باوكى په زامه ند بيت و به خيزانه وه بگوازنه وه بۆ باكوور تا ئاسان نه كه ويته ده ست ئەو تيبه تاييه تيانهى له سه رتاسەرى ولاندا هه لاتە كانى شه ريان تيرباران ده كرد. له گەل دەستپيكردنى جهنگدا فيكرهت گولدانچى جاريكى دى هه وليكى ديكەى دايه وه، كۆپ و كچه گه وره كى بخاته سه ر ئەو به رويهى بگوازنه وه بۆ يه كيك له شاره كانى كوردستان، به لام نزار فيكرهت نه يده توانى بير له وه بكاته وه كه ده توانيت به هه لها توويى له شارىكى باكووردا بژى. نزار فيكرهت ده ويست خۆى وهك فيداكارىكى بيوينهى خۆشه ويستى نيشانبدا، به جۆريكى بيمانا ئەوه چوو بووه سه ريبه وه كه چوونى بۆ جهنگ گه وره ترين به لگەى خۆشه ويستيه. سه وسەن فيكرهت هه موو قسه كانى نزارى گوئى لیبوو، كه ئاشكرا وينه يه كى راسته قينهى له سه ر جهنگ نه بوو... وارپكه وت چەند رۆژيک

بهر له گواستنه وهی نزار بۆ بهشی پێشه وهی بهر هه کانی شه، پرۆشه ی خوشکی شوویکات. نه شنهت که کوپێکی شهرمن و که مدووبوو، نه وکات پتر له سالیکی بوو سه ربا زبوو، کاتیکی پرۆشه ی گواسته وه ئاههنگه که یان به کێک بوو له ئاههنگه گه وره کانی نه و وه رزه، باوکی نه شنهت ژه نرالیکی به رزی سوپا بوو هه ر به و پێدانه ژماره یه کی زۆر له پیاوانی به رزی ده ولتهت و به پرسانی حیزبی بۆ نه و ئاههنگه داوه تکر دبوو. فیکرهت گولدانچی گه رچی خوشی فه رمانبه ریکی بالای ده ولتهت بوو، به لام له ناو نه و خه لکه لووتبه رز و پله به رزه دا، خۆی نامۆ و نه گونجاو و بچوک ده بینى. له ئاههنگه که ی پرۆشه دا، له نه فسه ره به رزه کانی هێزی ده ریا یه وه تا فرۆکه وانه چالاکه کانی جهنگ به شداربوون، ئاههنگه که وهک شایى میرزاده یهک نه فسانه یی بوو، به جۆرێک دواتر هه یچ یهک له سه وسه ن فیکرهت و پرۆشه نه و ئیواره یه یان یادنه کرد که سه مای زۆر تیدا کرا، گورانبیژی به ناوبانگ گورانیان تیا گووت و پیاوه کان شه رابی زۆریان تیا تۆشی. نه شنهت گه رچی مانیکی گه وره ی بۆ زه ماوه نده که ی خۆی کرپبوو، به لام پرۆشه ده بایه دواى شوو کردنیشى زۆربه ی کات به مۆی کهش و هه وای جهنگه وه له مالى گولدانچی باوکیدا به مینیتته وه. باوکی نه شنهت له و نه فسه ره فانه تیکانه بوو که به شداربوونی کوپه که ی له جهنگدا به نه رکیکی پۆحی و نه خلاقى ده زانی. کوپه که گه نجیکی نه سمه ری چاوپه رش بوو که ترسیکی گه وره ی له هه بیه تی دایک و بابی هه بوو که هه ردووکیان له مانیشه وه وهک ژه نرالی پاسته قینه له گوپه پانی جهنگدا په فتاریانده کرد. نه وه ی کچیکی کوردی هه لپه زاردبوو بیکاته خیزانی خۆی، سه ره تا خیزانه که ی تووشی خوړپه و دلته نگى کرد، نه وان خیزانیکی بوون باپیرانیان له ریزی پێشه وه ی ناسیونا لیسته عه ره به کانی ولاتدا بوون، ئیستا کوپێکیان له ناکاو ژنیکی کورد ده مینیت، نه وه هه والیک بوو لیوا نیعمه ی تووشی دوودلی و په شوکان کرد... کورد

له کولتووری خیزانه که دا وینه ی کۆمه لێک درنده ی کێوی و بیئامانیان
 هه بوو. کوپه که گهرچی له زۆر شتدا لاواز و زه بوون دهرده کهوت، به لام
 له مه سه له ی ژنه پێناندا شتیک له خۆگری و پته وی نیشاندا که که س
 چاوه پوانی نه بوو، حیکایه تی ئه و خۆشه و یستیه درێژه ی سالتیک زیاتر
 بوو به کاغه ز و ته له فون و یه کدی بینینی کورت کورت درێژه ی هه بوو،
 له خه یالی کوپه که دا په هه ندیکی وه ها پیرۆزی وه رگرتبوو که نه ده کرا
 پێگابdat میژوی سیاسی خیزانه که پێگرییت له به رده میدا. ئیواره یه کیان
 به ده نگیکی پۆشن و زمانیکی پوون به جه نابی لیوای گووت، که له
 مالیشه وه له ژێر پۆیه ئاوریشمییه کاندای هه ر کراس و پانتۆلی خاکی
 له به رده کرد «ئه وه ی ژنه که م کورد بیئت، مانای ئه وه نییه که منداله کانی
 من عه ره بی راسته قینه دهرناچن. سویندی کوپیکی دلسۆزت بۆ ده خۆم
 هه موو شتیک ده که م بۆ ئه وه ی منداله کانم به پۆج و به زمان عه ره ب
 بن». پپروشه فیکره ت له مانگی یه که می شوو کورد نییه وه، له بهر سه ختی
 شه پ و نه بوونی مۆله ت و جهنگی به رده وام له به ره کاندای، به شی زۆری
 کاته کانی به ته نیا یاخود له مائی باوکیدای ده برده سه ر، سه وسه ن
 له و کاته وه ده ی توانی ببینیئت خۆشه و یستی تا چ ئه ندازه یه ک مرۆف له
 لیواری کاره سات نزیکه کاته وه. پپروشه له و ماوه یه دا هه سه ره تیکی زۆری
 بۆ میژده که ی ده خوارد، له یه کێک له مۆله ته کاندای پێشنیاری ئه وه ی بۆ
 نه شنه ت کرد که یان له پێگای په یوه ندییه کانی باوکییه وه هه ولبدات
 بیگوازنه وه بۆ جێگایه ک له پشتی به ره کان و دور له شه پ یاخود له
 پێگای خزه کانی خۆیانه وه له باکوور هه لپێن و له پێگای ئێزانه وه به ره و
 دهره وه سه فه ریکه ن، به لام کوپه که نه یده توانی بجێته ژێر باری هیه
 یه ک له و دوو داواکارییه، له پپویه کدا خۆی خالی نه بوو له هه ماسه تی
 نیشتمانی په روه ره گێله کان، به سه ریکی دیش ده یزانی کاریکی له و چه شنه
 پاشه پۆزی سیاسی و سه ربازی باوکی ده خاته مه ترسییه کی گه وره وه و

لەوانەیه بە تیاچوونی تەواوەتی ئەو کۆتایی بێت. ئەو چەند مانگەی
کە لە سەنگەرەکانی پیزی یەکەمدا ژیاو، چەندەها چیرۆکی دەربارەی
ئەو ئەفسەرە گەورانە بیستبوو کە تیریارانکراون، هەتا دەربارەی ئەو
پووداوانەش حیکایەتی بیستبوو کە ژنی ئەوجۆرە کەسانە گیراون و
بەدەستەجەمعی لە لایەن کۆماندۆ تاییبەتەکانی سەرۆکەو لەقەکران.
ئەوانە هۆ و بەهانیەکی گەورەبوون تازە زاواکە دۆزەخی جەنگی لە
دۆزەخی هەڵهاتن پێشتریت.

کاتیەک ناگری جەنگ بلیسی سەند سەوسەن فیکرەت چوارده ساڵ
بوو، کە نزاری برای گوازیایەو بۆ بەرەکانی جەنگ نزیك ئیلام کچە
هیدی هیدی تووشی بێخەویەکی گەورە بوو، بەشی زۆری شەوانی لە
کتیبخانەکی گۆلدانجییدا دەبردە سەر، لەوێ بەدەم خواردنەوێ قاووی
عەرەبی و بۆنکردنی گۆلی میخەک و خۆ پراوەشاندن لەسەر کورسییە
جۆلانیناساکەی باوکی، لە خۆیندەوێ کتیبەکاندا قوول بوووە.
کتیب لای سەوسەن شتیکی بوو دەیتوانی هەموو جیهان لە خۆبگرێت،
هەموو جیهان، تەنیا دوو شت نەبێت «بۆن» و «دەنگ»، سەوسەن
چاوی لێکدەنا و شتەکان تا دوا سنوور لە بەرچاوی بەرجەستەدەبوون،
لەخەیاڵیدا پەنگ و شێو و جۆلەی هەموو مەخلوقاتێ ناو کتیبەکانی
دەبینی، بەلام ئەوێ دەیترساند بێدەنگی کتیبەکان بوو... ترسناکترین
شتی دنیا لای سەوسەن بێدەنگی کتیب بوو. لەگەڵ ئەوێ لە ناو
هەموو کتیبێکدا سەدان دەنگ قسەدەکات، بەلام کە هەڵیدەگرتن، کە
سەیری وێنەکانی دەکردن، کە گوێی دەنا بە بەرگەکانیانەو، نە هیچی
دەبیست و نە هیچی بۆن دەکرد. سەوسەن لە مندالییەو هەر کتیبێکی
دادهخست، لەگەڵ داخستنی کتیبەکەدا چاوی لێکدەنا و هەموو شتیکی
دەبینی، شارەکانی دەبینی کە با بە ناویاندا هەڵدەکات، ئەسپەکانی
دەبینی کە غار دەدن، شەمەندەفەرەکانی دەبینی توپە بە نێو چیاکاندا

ده پۆن، پآله وانه كانى ده بىنى له سه ر پىخه فى مه رگ فرمىسك له چاوبان دىته خوارى، عاشقه كانى ده بىنى كه باوه شده كن به يه كدا، به لام گوئى له هىچ نه بوو، كتيبه كان و وینه كان گه روى نىكى گه وره ي بیده نگ بوون. سه وسه ن له كتيبه كانه وه يه ك شت فىرىوو، پقى له جهنگ بىت و پىشى سه رسام بىت. مه ر له و ده مه دا خولياى خوینده وه ي ژيانى گه پآله گه وره كان كه وته سه رى، مه ر له و ده مه دا خه ونى به وه وه بىنى مىردىكى گه پآلى هه بىت، پرپىت له حىكايه ت ده رباره ي هه موو كونج و كه لىنىكى دونيا. شه وىكيان له كاتى كدا به چه شنىكى منداآنه له كورسىيه كه ي باوكىدا خۆى پاده ژه ند، به پروشه ي خوشكى گووت «گه ر مىرده كه تت خۆشه وىت واى لىكه نه چىت بۆ شه پ، پىبىلى با بىروا بۆ سه فه ر، چونكه شه پ هه موو پياوه كان، هه تا باشترينان ده گۆرپىت بۆ گامىشىكى گه وره گه وره». ئه و بۆچوونه مايه ي گفتوگويه كى توند و دوور و درىژ بوو له نىوان خوشكه كاندا. هىچ مه خلوقىك نه بوو وه ك پروشه فىكره ت خىرا بگرى، به جۆرى هه نسكۆكه و ئه سرىنوان بوو، هه موو به ئه مىره ي گرىنۆكان ناويانده نا. بابى و خزمه كانى پىيان وابوو دواى شووكردى باشترده بىت، به لام كه بووشه خاوه ن مىرد مه ر خاتوونى گرىنۆكان بوو. پروشه به ده م فرمىسكه وه به خوشكه كه ي گووت «ئه وه ي وا له نه شنه ت ده كات بىروا بۆ جهنگ، درنده يى نىيه، به لكو خۆشه وىستىيه». دواترىش گووتى «ته نيا پياوه زۆر عاشقه كان ده چن بۆ شه پ». ناكووى و ناته بايى خوشكه كان به چه شنىك بوو، ده بايه باوكيان بكه وىته نىوانيانه وه. پروشه لاي وابوو سه وسه ن بىپره حمانه ده ره ق به مىرده كه ي ئه و قسه ده كات. فىكره ت گولدا نچى له چه ند دانىشتنىكى تايبه تدا له گه ل كىژه بچوكه كه يدا هه ولىدا ئه وه ي تىبگه تىنىت كه له وانه يه عه شق نه وه ك خواستى موفكوژى، يان دلسۆزى بۆ دىكتاتور پياوان بىنرپىت بۆ جهنگ. گووتى «له ولاى ئىمه دا هه ندىك پياو پىيان باشتره بمرن يان وه ك

دېندە دەركەون، لەوێ لە خۆشەويستیدا كەمتەرخەم دەركەون». بەلام كچەكە بە سەرسەختییەكى بۆیۆنەوێ گەوتى «ئەوێ لە پێناوى ژنىكدە بىروات بۆ شەپ، لاى من گەمژەيكە وەكو ئەوانى تر، بگەرە لە ھەموو ئەوانى تر گەمژەتريشە». فيكرەت گۆلدانچى بە كچەكەى گەوت «زۆرەى سەربازانى دونيا بە خۆشى خۆيان ناچن بۆ شەپ. بەلكو نازارەكانى ھەلھاتن زۆرجار لە نازارەكانى جەنگ قورستەر، بۆيە خەلكى ھەندىكجار جەنگيان پێخۆشتەر. ھەندى كەس شىش بۆ پزگار كردنى نازىزەكانيان لە ترس و دلەراوكى دەچن بۆ شەپ، دەبێت تۆ باوەرپت بەو بێت... دلنيام پۆزىك گەورەبوويت و يەكێكت خۆشويست باشتەر تێدەگەيت». كىژەكە بە ساردییەكەوێ كە تا ئەندازەيك دلى باوكى راجلەكاند گەوتى «ھیچ كات كەسم ھێند خۆشناوێت لە پێناویدا باوەرپ بە شەپ بھێنم... سوێندت بۆ دەخۆم رەم لە ھەر پیاوێك دەبێت وا بیریكاتەوێ... من تا ئەمڕۆ تەنیا رەم لەو پیاوانەيە كە سیر دەخۆن یان قزبان چەوردەكەن و بۆ دواوێ ھەلیدەدەنەوێ، بەلام لە ئیستاوێ رەم لەو پیاوانەش دەبێت كە لە پێناوى خۆشەويستیدا دەچن بۆ جەنگ». ئاشكرا رەمى كىژەكە لە جەنگ شۆیەيكەى زۆر پەرنسپ ئامیزى وەردەگرت، كە پۆز دواى پۆز دەكەوتە سەروو ھەموو شتێكى ترەوێ. بەلام لەگەڵ رەمیدا لە جەنگ، خانمە بچكۆلەكە مەیلیكى سەیری نیشاندا بۆ بیستنى ھەموو شتێك و زانینى ھەموو ھەوال و وردەكارییەك كە لەبەرە داگیرساوێكانى پێكدادانەوێ دەھاتن... وەك ئەوێ بە دیوێكى دیدا لەزەت لە تەماشاكردن و بیستنى ھەوالەكانى جەنگ ببینیت.

لەسالى ١٩٨٢ دا نەشەت نەعمە كوژرا و تەنیا دواى شەش مانگ لاشەكەى لە زۆنگاوێكانى باشووردا دۆزرایەوێ.

کامه رانی سه لما له وانه نه بوو بزانیټ چوَن ته عبیر له خوښه ویستی
 بکات. مه نگوړی بابېگه وره به فیکره ت گولدا نچی گووت «موسیبه تی
 هره گه وره ی ئه م کوړه نه وه یه نازانیټ هه تا نامه یه کی خوښه ویستیش
 بنوسیټ، به لکو راسته ده ویت هه تا نازانیټ به راستی نامه یه کیش
 بخوینټه وه، کوړه که خوینده واری ته وای نییه، به لام نه خوینده واریش
 نییه. له راستیدا گهر ده ته ویت که که ت توو شی دهرده سهری خوینده واران
 نه یه ت، کامه ران باشتیرین که سیکه که که تی بده یټی... باشتیرین زاوا بو
 کچکی جوانی وه ک خانمی بچوکی ئیوه، که سیکه سیفاتی زوری نه بیټ،
 به لئ ئیوه له من بپرسن، سیفاتی زور سهر له مروږ ده شویوینټ.
 که که تان پټویستی به میړدیکه ته سلیمی جوانییه که ی بیټ... من
 دهرانم کوړه که له گه نجیدا میړدیکي باش دهرناچیت، به لام راسته
 ده ویت، له پیریدا ده بیټه یه کی که له باشتیرین پیاوani ئه م ښاره، من
 که سیکی دروژن نیم، پقیمش له هره شتی که له قوونی دروژنه کانه وه
 بیټه ده ری. هیوادارم ناویانگی خراپم نه بیټه مایه ی ئه وه ی وایزان
 شته کان به خراپسی ده گټرپه وه، مه زه بی من خراپ گټرانه وه ی تیدا
 نییه... ئیمه ی پیاو دوو جوړین، هه مانه له گه نجیدا له گه ل ژنه کانماندا
 باشین و هه شمانه له پیریدا باشده بین. به لام باشتیرین پیاو نه وانه که
 له دوايیدا دهنه میړدی باش، من نه وه م له ژنانی زور قهیره بیستوه.

همو و پياوانهى له گه نجيدا دهسته وهستان و بيبهشن، له پيريدا
خه لکانى توپه و ناحالى دهردهچن، بته ویت و نه ته ویت به وجوره يه،
همو و که سيک چهند ساليکى گه مژبه يى له ژيانيدا هه يه ... هر که سيک
زوو چه موشى خوى تپه پيښت، ده توانيت زوو بپته پياو، بويه کامه رانى
سه لما له و که سانه يه که عومر ده يانکات به پياو ... نه و له توخمى
چه قو وه شيڼانى چه شنى سه عدى مه لا سابرين و که ريمى دايه گولشه ن و
عومهرى مام په پوله يه، که جاران چه قو کيش بوون و نيتستا قوماره که ي
ليدهر که يت خه لکيکى باشيان ليدهر چوو ... بهنده خو شم له و تپ و
توخمه م، هر له و تپ و توخمه م».

فيکرت گولدانچى به ته واو ته ي نه يده زانى نه م پياو چى ده ویت
و باسى چى ده کات. به جوړيکى ته ماوى تيگه يشت يه کيک هه يه
ده يه ویت که که ي بخوازيت. مه نگوپى بابه گوره نزیکى چاره کيک بوو
هاتبوو، چاره کيک بوو سه يری دیکوړى ناومالى گولدانچى ده کرد،
سه يری په يکه ره کانى بودا و ئيکونه ته خته کان و ده مامکه نه فريقيبه کان
و په يکه ره کانى مه سيحى ده کرد، نه وه له پال ده يه ها تابلوى خه تدا
که هه نديک سوره تى قورثانيان له سر نه خشکرا بوو، هه نديکى ديشيان
ويڼه ي جياواز جياوازي هه نديک مزگوت و فو توگرافى هه نديک مه رقه دى
نه ناسراوى له سه ربوو.

ديواره کانى ژووره که ي گولدانچى به جوړيک سه يريوو، مه نگوپ که ميک
به لاغه تى ناسايى خوى له ده ستدا و له و خاله وه ده ستى پيکرد که
کامه رانى کوپى سه لما دو لان به ته واو ته ي نازانيت نامه بنوسيت. له
پاستيدا نه ده بابه له وه سفى عاشقيکى وه ها شه يدا دا له وه وه ده ست
پيکات. به جه هه نه م که نازانيت نامه بنوسيت، به شى هه ره زورى پياوى
نه م شاره له واننه له ژيانيدا نامه يان نه نوسيوه، دائيره ي پوس
بيښيشتين و بي مانا ترين فرمانگه ي شاره که يه، بو ده بيت مروف له

ناساندنى عاشقىكى وا دىلسۆزدا لەۋەۋە دەست پىيكات كە خەت و قەلەمى تەۋاۋ نىيە .

مەنگۈپ لە ساتى يەكەمەۋە ھەستىكرد خراب دەستى پىكردۈە .
 پەشۋكانىكى كىتۈپى و ۋىۋونىكى لە ناكاو و ايان كىرەۋە لەۋىۋە دەست
 پىيكات . بە درىژايى پىگا بىرى لەۋە دەكرەۋە گەر كامەرانى سەلما
 بىزانىبايە نامە بنوسىت، بىزانىبايە ۋەك عاشقانى تر تەعبىر لە خۇى
 بكات، لەۋانەۋە ھىچ يەك لەم كىشانەى تۈۋش نەيەت . ئەۋەى لە
 گەنجىدا مەنگۈپى خستە سەر پىگاي چەقۋەشاندىن، بىزمانى بوو...
 ئەۋەى بە ھەر يەكت نەبىت لە قسەكردندا، دەتكات بە چەقۋكىش .
 ھەستىدەكرد كامەرانىش بە ھەمان پىگادا دەرۋات، ئەۋ پىگايەى ئەۋ
 لە گەنجىيەۋە پىيدا ھاتۋە . بەر لەۋەى لە تەمەنى سىۋپىنچ سالىدا
 مامۇستايەك بگىت، يارمەتىبىدات ۋشەى نوئى فىربىبىت و گوزارەكانى
 پىكباتەۋە و نەرىتى قسەكردنى خۇى باشتىركات، لە ناۋەۋە ھەمىشە
 پەشۋكاۋ و ئاۋارام بوو . جارىك بە مامۇستاكەى گۈۋت «بەشى ھەرە
 زۆرى شەرە چەقۋكانى ژيانم، بەھۋى ترسەۋە بوون لە قسەكردن» . مەنگۈپ
 چۈار سال بە نەينى ۋانەى خۈندىبوو، چۈار سال بىئەۋەى بىللىت ھىچ
 كەس پىبىزانىت . لە مندالىيەكى زۈۋەۋە دايكى بەدەردەكەى دەرۋانى،
 ئەۋەى نەيدەتۋانى قسەبكات و قزى خۇى پادەكىشا و سەرى بە دار و
 دىۋاردا دەكىشا نىشانەى لال بوۋونىكى پۈخى بوون . لە گەنجىدا لە كاتى
 شەرەكاندا زۈيانى ۋەھا لە دەمىدا گىرىدەكرد و لە گەرۋىدا كلافەدەبوو،
 خەرىكبوو دەيخىكاند . دايكى بەردەۋام پىيگۈتۈبوو «ئەۋ گرىيە لە
 زمانىدا دەتكۈزىت» . كە بەپىگاۋەبوو بۇ مالى فىكرەت گۈلدانچى،
 خەيالى لاي ئەۋ دەنگ و ھاۋارە زامدارانەبوو كە لەكاتى شەرپدا گەرۋى
 دەرگىن، ھەندىك ھەناسەى تاساۋ و ۋشەى خىنكاۋ كە بەرىبنى دەرگىن و
 نايەنەدەرئى، ئەۋە تۈۋشى تىكچۈۋنى گەرۋەى دەكرد، ھەمىشە ساتىك

به رله وهى تىكه لى شه پييت، شتيكى ليده هات وهك په ركهم ... جورىك له نوسانى گه روو، نه جولانى زمان و هه لئه هاتنه وهى مه لاشوو. ئيستا پتر له سى سال بوو له گه ل چه قوكيش و قومارچييه كانى ئه م شاره دا تىكه لاويوو، بيته وهى كه س بكوريت، له گه ل ئه و هه موو به زمه ترسناكه دا كه بينويوتى ده توانيت شانازى به وه وه بكات كه مه نگوپى بابيه گه وه كه سى نه كوشتوو. هيچ شتيك له وه خوشتر نيه مروف پياوكوژ نه بيت. ئه وه له زه تىكه تهنيا ئه وانه دهيزانن كه وهك ئه و هه ردهم له سهر ئه و هيله وه ستاون كه مروفى ناسايى له پياوكوژ جيا ده كاته وه، هيليكه كه م كه س وهك ئه و ده توانيت ماوه يه كى دريژ له سهرى بوه ستيت، بيته وهى بكه ويت ... به رامبه ر كامه رانى سه لما هه ستى به سوزىكى زور كرد، چه زنده كرد ئه ويش بتوانيت تا هه تا هه تايه له سهر ئه و هيله بوه ستيت و نه كه ويت. دلنيا بوو كامه ران له دل وه كوپيكى تابلينيت پاكه، له دلى خويدا گووتى «چه قوكيشيكى كوژ له هه ر كه سيكى تر باشتر خه لك ده ناسيت، ئيمه شاره زاي دلين». بيريكرده وه گه ر ژنى به پنايه و مندالى ببايه ئيستا زاروكه ي له ته مه نى كامه راندا بوو، به لام دلنيا بوو هيچ باوكيك چه زناكات كوپه كه ي وهك كامه ران بيت. نا نه يده ويست كوپه كه ي بكه وپته ناو دونيا ي قومارچى و چه قوكيشانه وه، سوزى بو كامه رانى سه لما وهك سوزى باوكان نيه، شتيكى تره ... زور بيگرى و بى داواكاريه. خوشه ويستى باوك پره له داواكارى سه خت. هه ناسه يه كى هه لكيشاو خوشحال بوو كه باوك نيه.

دوين شهو دواى برينداركردنى مه نسورى نه سرين هه ستى كرد شته كان ته واه به پيچه وانه ي ته گبيرى ئه وه وه ده پون. دلنيا بوو گه ر كامه ران وهك عاشقيكى غه مگين و دلشكاو بژى، گه نجيكى ترسناكى ليده رده چيت. به خوى گووت «كوپه كه له و مه عده نه يه كه نايه ويت بدوپيت، هه ر كه سيكيش نه يه ويت بدوپيت، شتى خراپى ليده وه شيته وه». ده ستى كرد

بە گىرغانى شەپۋالە كەيدا و ھەستىكرد چەقۇى پى نىيە . ئىستا دوو سال
بوو شىتىكى زۆر تايىبەتى نەبايە چەقۇى ھەلنەدەگرت، بەلام ھەر كاتىك
دەستى بە گىرغانىدا دەكرد، دەستى بەر ئە و بەتالىيە غەمگىنە دەكەوت .
ئىستا جىھان بە چەشنىك گۇراۋە ناتوانىت ئاسان چەقۇ ھەلېگىرت،
كەچى ھەمىشە ھەست بە شوپنە خالىيەكەى دەكات، ھەر كات دەست
بە گىرغانەكانىدا دەكات، دەستى دەچىت بە و بۇشايىە گەورەيەدا . لە
مىژبوو ترسى لەو ھەمابو كەس لە لاكۇلانىكدا پەلامارىيىدات و بىداتە
بەر چەقۇ، دوا دوزمنى پاستەقىنەى «قولى داود» بوو، ئەويش چوار
سال لەو ھەبەر لە پىشمەرگايەتيدا تياچوبو... دواى ئەو دوزمنىكى
و ھا گەورەى نەبوو لىبترسىت . ئىستا دەويىست ئىشىكى باش بۇ ئەم
كوپە بكات، بىپارىزىت، نەھىلىت بخلىسكىت .

دوئى شە و بە كامەرانى سەلماي گووت «ئەم شىتتىيەى تۆ ھەموو
شىتىكى تىكدا، باۋەرپناكەم كچىكى ناسكى ۋەك ئەو كىزەى گولدانچى
ھەروا ئاسان بىتە زىر بارى ئەۋەى شوو بە يەكك بكات كە ۋەك
تۆ بە چەقۇۋە دەچىت بۇ خوازىنىى . كامەران تۆ مندالىت... تۆ ھىچ
شىتىك لە ژن تىنەگەشتوويت، ھەموو ئەو ناسكىيەى لەدەرەۋە دەبىنىت
ھىچ نىيە جگە لە تويكلىكى تەنك، ناسكىيەكەيان لە سەرتوئى
ماست، لە تويكلى پىياز تەنكترە، ھىچ كەس نىيە بزانىت بىر لە چى
دەكەنەۋە... مەن گەر بەزىنبايە چۆن بىردەكەنەۋە، سەد ژن دەھىنا...
بەلام سەيرى دەموچاۋى ژنى ئەم شارە دەكەم و ھىچى تيا ناخوئىتمەۋە،
نازانم چۆن بىردەكەنەۋە و بىر لە چى دەكەنەۋە . تىدەگەيت، ئىستا
نازانم ئەم سەۋسەن فىكرەتەى تۆ ئاۋا لە حوزنا قوۋنى خۆت بۇ
شىن و مۇركدۆتەۋە، بە چىرۆكى ئەمشە و بزانىت چۆن بىردەكاتەۋە...
ئىستا دواى شەپە چەقۇكەى ئەمشە، ئىشەكە خراپتر بوو... دۇعاكە
ئەو كوپەى ئىبراھىم ئەسرەن نەمرىت، مەن قەت دلم بەم كوپ و كالانى

زانکو ناسووتیت، نه وان له توخمیک و نیمه ش له توخمیکی ترین، به لام وانه که من و تو له ناو چه قال و به قالی بازاردا خو مان به شت ده زانین، خه لکی تریش هه مان حیسابمان بو ده که ن. نیستا وهک بیست سال له مه و بهر نییه، نه وانه گه ر له پووش قسه نه که ن، له ژیره وه وهک حه یوان، وهک مه یمون سه یری من و تو ده که ن، شاره که پرپووه له خه لکی خوینده وار که نیمه یان له حوشتی عه مامه به سه ر لا سه یرتره ... به لام گه ر نه و کوپه ی ئیبراهیم نه سرین نه مریت له وانه یه شته که راستبکه ینه وه».

کامه رانی سه لما دۆلانی، هه میشه دوا ی نه مجوره پیکدادانه خویناویانه په شیمان و غه مگین دیار بوو. مه نگوپری بابه گه وه له حاله تی کوپه که تیده گه یشت، پییگوت «له به رنه وه ی تو که سیکی باشیت وه ها غه مگین ده بیت، من تاقیم کردۆته وه، مرۆفی باش دوا ی شه پ غه مگین ده بن، به ره حمه ت بن کاروانی دایی و عوله ی مام غه نیش وابوون، دوا ی چه قۆوه شاندن هه رچییه ک بایه غه مگین ده بوون، هه زار په حمه ت له قه بریان هه ردووکیان دلّیکیان هه بوو له وینه ی نه بوو ... به لام باو کم پۆ ... نه وه ی چه قۆ له سنگی چه پ بده یت ... شیتیش شتی وا ناکات، هه تا شینه ی پورخه نانیش که شیتترین چه قۆکیشه له میژووی نه م شاره دا شتی وای نه ده کرد ... خوا ی گه وه، تو شه پکردن له کوئ فیربوویت؟». پرسیاره که ی بیمانابوو، کامه رانی سه لما شه پ له که سه وه فیرنه بوویوو، تا نیستا چوار که سی بریندار کردبوو، بیته وه ی خوی چه قۆیه کی به ربکه ویت. سه ره تا له گه ل دوو هاوپتیدا قوتا بییه کی په یمانگای مامۆستایانیا ن بریندار کرد، که له سه ر به شه میرات له گه ل برا گه وه که یدا که وتبووه کیشه وه و نه واپاسپاردبوون ته میبیکه ن، دواتر له بهر دلّی قوتا بییه کی ناماده یی پیشه سازی که دوور به دوور ده یناسی، چه قۆی له مامۆستایه کی به شی میکانیک دابوو، دوا جاریش شه ویک که له ژیر

زەمىنەكەى «ئوتتېلى باۋەجان» ھاتىبوۋەدەرى، لەگەل «ئەكەى گولناز»
 و دوو چەكلى دۆستىدا بوۋبوو بە شەپى، كە كۆرەكە بە لوسكەيەكى
 بېغىرەت تېگەيشتىبوون و ويستىبويان ئەو شەۋە چى لە قوماردا بىردۆتەۋە
 لىيىسەنن. ئەۋە يەكەم شەپى پاستەقىنەبوو كامەرانى سەلما دۆلانى
 تىۋەبگلىت و مەنگوپ لە نىكەۋە بىيىنىت. ئەو شەۋە بە راستى تېگەيشت
 كە ئەم كۆرە بە ھەريەكى گەۋرەيە، شىۋەى شەپكردن و پەلاماردانى
 «يوسف كەويار»ى ھىتايەۋە ياد، بە ناۋابانگىرەن چەقۇكىشى شەستەكان،
 كە لە سالى ھەفتاۋچواردا لە بۆردومانىكى فېۋكە دەۋلەتتەيەكاندا لە
 ناۋچەى پشدر تياچوو. ئەو نىكى و لىكچوونە ھۆيەكى گەۋرەى ئەو
 مەھبەتە بوو كە مەنگوپى بەرەو ئەو گەنجە كىشكرد. مەنگوپ ئەو
 شەۋە گوتى «من لە راستىدا نازانم تۆ چەند ئەم سەۋسەن فېكرەتەت
 خۆشەدەۋىت... نازانم. ئەۋەندە ھەيە ھەستەكەم لە و كاتەۋەى بىستوتە
 كەستكى تر ھەيە ھەزى لە كىزەكەيە ناۋا گىرگرتوۋە. من پىاۋىكى
 شارەزا نىم لە خۆشەيىستىدا، بەلام واتىدەكەم ئەمجۆرە گىرگرتانە زۆر
 پەيۋەندىان بە ھەشقوۋە نەبىت. راست دەۋىت، من زەمانىكى زۆرە چار
 دەگىپم و لەم شارەدا عاشقى پاستەقىنە نابىنم، سى سالى ئەم شارە
 عاشقى پاستەقىنەى تىا دروست نەبوۋە، دۋاى خوالىخۆشبوو «ئەنۋەر
 زىۋال» شىتىكى تىرى ۋەك ئەو پەيدا نەبۆتەۋە... ئەو گەۋرەتىن عاشق
 بوو من بىيىبىتەم، دۋاى ئەو درۆيە، عاشقى تىرم نەدىۋە... ئەۋىش
 لەۋانە بوو كە بۆ يار تەك تەك فرمىسك لە قوۋنى دەھات... خوين
 بۆ ھەببە دادەنىشت. ھەزى لە پەخشەى كچى عاسم ئاغا كىردىبوو،
 كچەكە بە گالئەۋە پىيگوت دەبىت پىنج سالى لە بەر قاپى مالىكەماندا
 ۋەك سەگ دانىشىت و نەجولت، تىدەگەيت، پىنج سالى ھەلتىرۇشكىن،
 ئىنجا شىۋى پىدەكەم... پەخشە خۆى بە كچە ئاغا دەزانى، لاي ۋابوو
 ھەموو دەھەرى شارباژىر مولى باۋاننىتى. ئەنۋەر زىۋال ھەرمانبەرىكى

داماويو له مه لاريا... له وانهى بۆ پژانى دهرمانى مېشوله، دئ به دئ ده گه پان... له يه كېك له سه فهره كانيدا په خسه ده بينيت و شيتى ده بيت... تېده گيت... من منداډل بووم، ته مه نم چوارده سال بوو كه بينيم، له يه كه م نيكاوه تيگه يشتم چوڼ عه شق كرديويتى به زوخال... پېنچ سال له به رده م مالى په خسه دا كه وت، خه لك و خوا كه پريان بۆ دروستكرد، نانيان بۆده برد، جليان بۆ ده هينا. هه موو دونيا هه وليدا په شيمانيبكا ته وه، به لام نيشه كهى خوئى له مه لاريا جېه يشت و له بهر قاپى ئافره ته كه دا وه كو سه گ كه وت... نه وه عاشق بوو... سئ مانگ بهر له وهى پېنچ ساله كه ته واويكات، شه ويكي به فروياران له بهر قاپى ژنه كه دا په قبووه وه، كه س به فرياي نه كه وتبوو... نا عاشقى وانوزه دريژ له م ده وروعه يامه دا نيبه».

كامه رانى سه لما به غه مه وه گروتى «نه گه ر سه وسه ن فيكره ت داوام لېبكات، پېنچ سال له بهر ده رگاي مالىاندا بوه ستم... ده توانم بوه ستم». له راستيدا مه نگوپ هه ر له سه ره تاوه ده ره ق به حيكايه ته كهى كامه ران دودل بوو، هه ستيده كرد كوئى حه زه كه ئوميدىكى نه وتوئى لينا كريت. به لام هيوئى وابوو بتوانيت كار له فيكره ت گولدانچى بكات، به جورىكى ئاسايى و بېبه زم و په زمى خو شه ويستى كيژه كه به ميژد بدات. به كامه رانى گووت «پاوكه رى باش گولله و باروتى خوئى له ملاولا سه رف ناكات، تو له و توخمه نيت بتوانيت كچه كه له كوژان و په ناپاساردا بگريت تا نامهى بده يتى يان قسهى له گه لدا بكهيت... ئه م چه قوبازيه ت له بهر نه وه يه ناتوانيت له كچه كه نزيك ببيته وه. من خو م له ژياندا به وجوره عاشق نه بووم چه قوئى بۆ هه لگرم، به لام هه موو چه قووه شينه به ناويانگه كانى ئه م شاره م ناسيوه، هه موو له به رده م ئافره تدا ترسنوك بوون... هه ر كچيكى ده يتوانى به يه ك شپره هه موويان بكاته كونه وه، ده يتوانى وايان لېبكات شه پواله كانيان پرېكه ن له ميز. من خو م يوسف

که ویاری گه وره م بینویه، له گه لیدا ژیاوم، ده زانم چند شهرمی له ژنان ده کرد... تو یوسف که ویارت نه دیوو، له بهر نه وه نازانیت چ به هره یه ک بوو، چ نازاییه کی خواکرد بوو. به لام نیمه پیاوانی نه م شاره که له م کوچه و کولانه ته سک و تروسکانه دا له دایک ده بین، نه و گپړه مان تیا درده هینن بتوانین له گه ل ژندا قسه بکه یین... من ده زانم توش دهردی هه موو چه قوکیشه به ناوبانگه کانت هه یه، نه خو شیبیه که ی تو دهردی که له زه مان ی سورهی مه رجان خان و ئیده ی سه ی گول و فارسی مه جید په شمه که وه له ناو چه قوکیشاندا بلا بو ته وه، له چل و په نجاکاندا نه م شاره زه لاله تی بوو به ده ست نه وانه وه، به لام هه موویان دایکیان ژنی بو هینان، چونکه که سیان غیره تی نه و هیان نه بوو قسه له گه ل ژنیکدا بکه ن. له وه ده چیت عیله تیک بیت په یوه ندی به ناو و هه وای شاره که وه هه بیت».

تاکه ئومیدی کامه رانی سه لما نه وه بوو فیکره ت گولدانچی و که که ی به خوازیینییه کی په سمی په زامه ندین. نه و شه وه مه نگوپر گووتی «باشتره سه وسه ن و باوکی به به سه ره اتی نه مشه و بزنان... ئیسته کاتی نه وه یه که که تیگات که سیک هه یه له پیناوی نه ودا خوین له قوونی خه لک ده هینیت... به وه دا تو نازانیت کاغه زی دلدار ی بنوسیت، نه وه ی نه مشه و ده بیت به جوریک له کاغه ز، که که نه گه ر وریا بیت ده توانیت شته که بخوینیتته وه... به لام گر ی کوپړه که نه وه یه نازانین ناخو له به غدا خه لک چو ن دلدار ی ده که ن... من یه کیک ده ناسم ده لین له به غدا دلدار ی زور کرده، ماموستای عه ره بییه، هه موو شتیک له و وهرده گرم و گه ر زانیم شته که نابروچوونی تیدا نییه، به ئیشی پیاوی بیحه یا دهرناچیت، سبه ی شه و خوم ده چم بو لای گولدانچی».

بو پوژی دوا یی مه نگوپر بابه گه وره نه و ماموستایه ی دوزییه وه که له چایخانه ی گولبه هار، به رده وام به ده نگ ی به رز باسی دلدار ی و

سهرکيشيه گه وره کانی خۆی له گه‌ل ژنانی پایته‌ختدا ده‌کرد، پیاویکی سمیل باریکی بالابه‌زیوو، که به‌رده‌وام به چاکه‌تیکی خۆله‌میشی و هیله‌کیکی په‌شه‌وه له ئیواراندا ده‌رده‌کوت. ئه‌و ته‌واوی به‌غداي وهک جیگایه‌ک ویناده‌کرد که کوچه‌یه‌کی تیا نییه پیاوی تیا ناومید بیٔت... کابرا شاره‌زایه‌کی گه‌وره‌ی سوچ و که‌له‌به‌ره شه‌هوه‌تییه‌کانی پایته‌خت بوو، گه‌رچی زۆر که‌س به قه‌پۆزیکی زۆر بلی و درۆزیان ده‌زانی، به‌لام تائه‌وکات نه‌دریسیکی نه‌دابوو درۆ ده‌رچیت، مامۆستا له ماوه‌یه‌کی که‌مدا وهک شاره‌زاترین سۆزانیاسی پایته‌خت له شاردا ناوبانگی ده‌رکردبوو. خه‌لک له کاتی سه‌فه‌ری به‌غدادا مشوره‌ت و ئامۆزگارییان لێوه‌رده‌گرت. که گویی له چیرۆکه‌که‌ی «مه‌نگوپى بابه‌گه‌وره» و حیکایه‌تى قوتابییه برینداره‌که‌ی زانکۆ گرت، به ده‌نگه گه‌وره‌که‌ی گووتی «هێی بابه‌گه‌وره گوئیگه‌ره، فیکه‌ره‌ت ئیحسان گولدانچی به‌کیک بوو له پیاوه عاقله‌کانی پایته‌خت... گه‌ر شته‌کانیش قه‌بوول نه‌کات، وهک ئه‌م به‌رازجنسانه‌ی ئێره نایکات به گۆلمه‌ز و ته‌پ و تۆز... بپۆ له‌سه‌ر من، ده‌زانم به ده‌ستی به‌تال و پاشه‌لى پيسه‌وه نایه‌يته‌وه... به‌لام تۆزئ عه‌قل و هۆشی زیاتر له‌گه‌ل خۆتدا به‌ره... تۆزئ عه‌قل و هۆشی زیاتر». قسه‌کانی مامۆستا تینیکیان دایه مه‌نگوپى بابه‌گه‌وره به شتیک له به‌واوه بچیت بۆ مالى فیکه‌ره‌ت گولدانچی.

له به یانی پوڅی دوه مډا خالید ناموون، بیټه وهی دوکانه که ی بکاته وه چوو بو چایخانه ی «په پوله ی نازاد». دویڼی نیواره کامه رانی سه لما له وی بینرابوو. بیریکرده وه که ده بیټ کابرا چ چاونه ترسیک بیټ، دوی نه و به زمه وا ناشکرا خو ی دهریخات... چ بیسل و ده ستوه شینیک ی بیټه حم بیټ؟ کوږه که به ناشکرا دوژمنیکه ده بیټ ناموون حیسابی تاییه تی بو بکات، هه ستیکرد هم کامه رانی سه لما یه ده بیټ له جنسی نه و پیاوانه بیټ که تا ده که ون مل ناگتړنه دواوه، نه گینا چ مانایه کی هیه، به مه به سستی کوشتن که سیک برینداریکه ییت و دواتر بیټرس و بیحیساب دهریکه ویت و سل له هیچ دهره نجامیک نه که یته وه. هه ر نه وه ی به مه به سستی کوشتن چه قوی له سنگی چه پی مه نسور نیبراهیم دابوو، نیشانه ی نه وه بوو که دوژمنیک ترسناکه و ده توانیت هه ر که س بکوژیت... شه و که هه والی پیگه یشت کامه رانی سه لما له چایخانه ی په پوله ی نازاد بینراوه و چای خواردو ته وه و باسی نه وه ی کردوه که هیچ که س جگه له و نابیت به میړدی خاتوونی سه وسه ن فیکرته، خولیا یه کی گه وره ی تیدا دروست بوو، بیبینیت.

چایخانه ی په پوله ی نازاد له سه ره تای هه فتاکاندا جیگای کوږونه وه ی شاعیرانی ناکام بوو، هه موو ده هاتن له وی به دهم گوینگرتن له کاسیتی گورانیبیزه کلاسیکیه کانه وه له ئاه و سکالای ناو شیعرده نو قم ده بوون

و حىكايەتى ئازارەكانى خۆيان دەگىرپايەو و لە خواردنەوێ چای پەش و دوکەلى جگەرەدا خۆيان دەخنکەند، بەلام لەسەرەتای هەشتاکانەو پوخسارى شوینەکە زۆر گۆرا، بوو بە شوینی کۆبونەوێ چەند گروپىکى جیاواز لە خەلک، وەک وەستايانى کاشى، شۆفێرى پاسە نەفەرەکان، هەندى مامۆستای خانەنشین، چەند دەلالێکى خانوو کە نوسینگەى خۆيان نەبوو و لەوێ کاروبارى کرپن و فرۆشتنيان جێبەجێدەکرد، جگە لە پێرێک لە ترسناکترین چەقووەشیئەکانى شار. کامەرەن یەکیک بوو لەوانەى زۆرەى کاتەکانى لەو چایخانەیدا دەبردەسەر. کۆرەکە بێنیشیکى ئەبەدى بوو، لە زەمانیکەو کە لە قوتابخانەى سەرەتایى هەلەاتبوو، پۆرێک نەچووبوو ژێر بارى کارێکەو، خێزانەکەشیان وەها دەولەمەند نەبوو بتوانن بەجۆرێک دەستى بگرن هەژارى پێوەدەرنەکەوێت، بەلام بەختیکى بێوێنەى لە قوماردا هەبوو، کە زۆر شوو سەرسەختترین قومارچییەکان لە ئاستیدا دەستەووەستان دەمانەو.

خالىد ئاموون کە چوو چایخانەکەو، بۆنى چایەکى زۆر کۆلاو و هالۆى ساردى هەندیک قالبى سەهۆل کە یەکیک لەسەر تەختیکى گەورە دەشکاندن چوو بە پوویدا. چایخانەىکى گەورە و پاکوتەمیز دیاربوو، گەرچى زۆر قەرەبالغ بوو بەلام شوینەکەى کەمێک بێدەنگ هاتە بەرچاو. دواى سەعاتیک دانیشتن توانى کامەرەنى سەلما لە نێوان چاخۆرەکاندا بناسیتەو. گەنجیکى ئیچگار جوان بوو، بە قزىکى خاوى قەترانى و سمیل و پىشیکى قەلەمى پەشەو، پىستیکى شەرابى و جووتیک چاوى قەشەنگ. بێئارامى و تورپى و نادانیاىیەکى زۆر لە دیمەنیدا دەبینرا. لە دلى خۆیدا گووتى «دەبیئت ئەمە چى بیئت... تۆ بلایى لە سوپا هەلەهاتبیئت؟ دەبیئت پاکردووى جەنگ نەبیئت؟». ئەو بیروکەىیە کە دەشیئت لە جەنگ هەلەهاتبیئت و بتوانیئت بەجۆرێک لە جۆرەکان بەگرتنى بدات، کەمێک ئارامیکردەو. بەلام خالىد ئاموون خوشى لە سوپا

ھەلھاتىبو، بەۋە دەژيا كە دەفتەرى خىزمەت كىردى سۇپاى بەپارە يەكى ئۆز
 لە خانەى سەربازگىرى گىشتىيەۋە بەساختە مۆر كىردىبو، بەجۆرىك كەس
 نەيدە ژانى ھەلھاتىۋى جەنگە، بەلام گەر بگىرىت و يەككىك بە تەۋاۋەتى
 بچىتە بىنج و بناۋانى چىرۆكە كەى ئەۋسا تۈۋشى بەلایەكى گەرە دەبىت.
 كامەرانى سەلما بىپاك چاى دەخواردەۋە و تاۋلەيدە كىرد، بەجۆرىك لە
 يارىيە كەدا نوقم بو، ھەستى بە چاۋى خالىد ئاموون نەدە كىرد كە بەۋ
 چەشەنە ورد سەرتاپاى دەپشكىنى. خالىد ئاموون ئىستا ھەستىدە كىرد
 لەبەردەم ئەم دور گەنجەدا شانسىكى ئەۋتۆى نىيە، ھەردوۋىكىان لەم
 شۆختر و سەرنج پاكىشتىرن، پاستە ھىچيان بە ئەندازەى ئەم لەگەل
 ئافرەتدا نەخەۋتوون، بەلام دۇنياۋى ئەۋ ژانەى دىنە كۆگا كەى ئەم
 لەۋ ژانە نىين كە مەۋف عاشقىان بىت يان ئەۋان عاشقى كەس بن،
 سەۋشى يارى كىردن لەگەل ژانەى كۆگا كەدا شىتىكى ترە، بەلام سەۋسەن
 فىكرەت لەۋ كچانە يە كە مەۋف يان دەبىت شىتەنە عاشقى بىت ياخود
 دەستى لىھەلگىرىت و لە بىرخۆى بەرىتەۋە. بىرى لەۋە كىردەۋە كە ئەگەر
 سەۋسەن فىكرەت تەۋاى پەۋادە كە بىسىتت، دەشىت چۆن بىر لەم
 كامەرانى سەلما يە بكا تەۋە، ھەۋلىدا دەمۇچاۋى سەۋسەن لەجۆرە
 ساتىكى ۋە ھادا بەننىتەۋە پىشچاۋى خۆى، بەلام نەيتۋانى. كە لە كاتى
 تاۋلە كىردن و چاخورنەۋەدا بەۋردى لىپىرما، كۆرەكە بىئەندازە جوان بو،
 شىتىك لە كىۋىتى و پامەنە كراۋى تىدایە كە ھەر ئافرەتتىك لە پىشەۋە
 دەھەژىنىت، لەگەل مەنسور ئەسرىندا نەۋنە يەكى تەۋاۋ جىاۋازە. ئەسرىن
 كۆپىكى ناسكى شارىيە، كە شىتىكى ئۆز لە پۇمانسىيەتى تىدایە، چاۋانى
 خۆشەۋىستى لىدەت كىت، بارىكى و غەمۇكىيە كەى، بارىكى و غەمۇكى
 عاشقە بەستە زمانە كانە، بەلام كامەرانى سەلما بەھەمان پلە بەزەيى و
 پەھمى مەۋف ناجولنىت، لە جانەۋەرىكى دپ دەچىت، بەلام جانەۋەرىكى
 قەشەنگ، جانەۋەرىك پال بە ئافرەتەۋە دەنیت بچىتە ناۋ گەرەۋى

پامکردن و دهسته مۆکردنیه وه یاخود بچیته سهر خولیای خوشاردن وه له ژیریالی و دالده وهرگرتن له نامیزیدا. بهلام نهی ئهم چیه؟ خالید ناموون چیه؟. دلنیاوو له پوخساریدا سیحرێکی وهها دلپهینی نییه بیکاته که سێک کهکه به چاو نوقانه وه شووی پێبکات، هیند هیه له هردووکیان دهوله مهندتره، له هردووکیان باشتتر دهتوانیت خهونهکانی که بهینیتهدی، چاوانیشی نهینیهکی تیدایه که ژنان هزی پیده کهن، بیدهنگتر و ئالۆزتره، جگه له وهی پاشه پۆزی له هردووکیان مسۆگه رتر و مالی له هردووکیان نارامتره. کئ چوو زانیت، کئ دهلیت کیژه که له و توخمه نییه که هزی به جوهره ژیانکی بیده رده سه ریه، له گه ل میردیکی گهنج و پاره داردا، کئ دهلیت راسته وخو ئهم هه لئابژیریت. دوا وه ئهم دهتوانیت به درۆش بیسه لمینیت که له سوپا ئازادکراوه و دهردی سه ربازی به دوا وه نییه، ئه وه یه کیکه له ههره خاله گرنگهکانی هاوسه رگیری له مپۆدا... بهلام له ناخی دل وه دهیزانی گهر کیژه که له پۆحیشیدا وهک پوخساری دهره وهی پۆمانسی بیت، ئه وا ژيانی له تهک ئهمدا سارد و مردوو ده نوینیت... که هیه بو ئه وهی یهک سه عاتی پۆمانسیانه بزئ، هه موو ژيانی خوئی دهکات به قوربانی. بهلام ئیستا هه ستیده کرد مه ترسی ههره گه وره ی پێشده می ئه و کامه رانی سه لمایه. گهر سه وسه ن فیکره تیش پازی بیت شووی پێبکات، شته کان بیده رده سه ریه کی گه وره تیناپه پ. بهلام له دلی خویدا سویندی خوارد که ئاسان سه وسه ن فیکره ت نه دات به دهسته وه.

له نه نیشتیه وه گه چکارێکی پیر ماستاوی ده خوارد وه و باسی نرخ ی وه ستای گه چکاری له شارهکانی تر دا ده کرد. خالید ناموون بینه وهی زۆر خه یالی لای فهزا و قسهکانی ناو چایخانه که بیت، بیر ی له پێگایه ک ده کرده وه ئهم کوپه له پێشده م خوئی لادات و له سه وسه نی دوور بخاته وه. کوپه که قه د و بالایه کی بۆینه ی هه بوو، پته ویه کی گه وره ی ماسولکه و

ئەستورىيەكى سەرنجراكىشى مل و ناوشان، بە جۆرىك خالىد ئاموون
 لە بەردەمىدا پىۋەلە و بىجورم دەينواند. ئىستا كە سەيرىدە كرد دۇنيا بوو
 لە بەردەمىدا ھىچ شانسىكى نىيە. ھەستىكرد ئەمىر پۇرۇنكى پەشە
 لە زىيانىدا، لە دلى خۇيدا گووتى «ئاخۇ دەبىت سەوسەن فىكرەت
 عاشقى تىرىشى ھەبىت؟». بەلام بەر لە ۋەى كەس ھەستى پىيكات
 دەبايە ھەستىت و چايخانە كە بە جىبھىلەيت. بۇ يەكەمجار لە بەردەم ئەو
 چايخانە يەدا بىرى لە كوشتنى كامەرانى سەلما كىردە ۋە.

پروشه له پرسه ی میړده گه نجه که یدا تووشی هره سیکی دهرونی
 قورس هات و وای لیتهات فیتی توند و چهند توبه تیکی هیستیری بیگریت.
 دواى ته و او یوونی پرسه که، پروشه به ته و او ته ی گه پرایه وه بۆ مالى فیکره ت
 گولدانچی، به لام هیند غه مگین و تنیا و لاوازیو شتیکی له و پروشه
 قه شه نگه ی جارن نه ده چوو که سالتیک له وه و بهر له زه ماوه نده که یدا
 نیوه ی پایته ختی سه رسامکردبوو، که له گه ل فیکره تی باوکیدا له
 تاکسییه که به رده م ده رگای مالى خو یاندا وه ستا و سه وسه ن پریکرد بۆ
 نه وه ی جانتا و که لوپه له کانیا ن لیوه ریگریت، پروشه ی وه که مه خلوقیکی
 غه ریب هاته بهرچاو که جیگای به زه ییه کی زوره، به لام نه وه پریگای
 نه وه ی لیته گرت به و خوشکه برینداره ی بلیت، کوژرانی میړده گه نجه که ی
 به هوی خۆشه ویستی نه وه وه بووه، له بهر نه وه ده بییت تا ماوه دلّسوژی
 یادگار ییه کانی بییت و له وه فادا شوو به که سیکی دیکه نه کات. نه گه رچی
 قسه کانی سه وسه ن بریک له راستیا ن تیدابوو، به لام فیکره ت گولدانچی،
 سه وسه نی بیبه زه یی و دلّره ق هاته بهرچاو. فیکره ت ویستی که میک
 له گه ل کچه بچو که که یدا قسه بکات، تا به وجۆره به رابه ر خوشکه که ی
 دلّره ق نه بییت، به لام خانم به جوړیک له بیباکییه وه گووتی « کچ که
 عاشق بوو، ده بییت تا کوژتایی له گه لیدا بروت، تا کوژتایی». نه مشیوه
 بیرکردنه وه یی سه وسه ن، باوکی له دلّوه زور ترسان. سه وسه ن له و

سالە گەرمانەى ھەرزەكارىدا، لەگەڵ ھەموو ناسكى و جوانىدا، نەخۆشى و لاوازى و سەرئىشەى ھەمىشەى وازيان لىتەدەھىنا، زۆربەى كاتەكان تەنھا و غەمگىن دياربوو، بەردەوام بە تراكسوتىكى پەمەيەوہ يان لە ژورەكەى خۆيدا يان لە كىتبخانە گەرەكەى باوكىدا خەرىكى كىتىب خويندەوہ بوو، خوليايەكى سەيرى ھەبوو لەسەر بالىندە و گول و ئاسەوارە گەرە و كۆنەكانى دونيا شت بخوینتەوہ، زانىارىيەكانى لە ھەندىك بواردا گەيشتەبووہ ئاستى زۆر بلەند. بەدەگەن نەبىت گوڤى لە گۆرانى نەدەگرت، شەوانىش تەنیا ئەو كاتانە سەيرى تەلەفزیوڤى دەکرد كە لاشەى كۆژراوہكانى جەنگى پىشاندەدا. كىژەكە لەگەلىك شتدا بىبەزەيى دەردەكەوت، لەزەتتىكى شاردراوہشى لەوہ دەبينى ئازارى خوشكەكەى بدات. لەگەڵ نەخۆشییە ناديارەكانىشدا، عەزىمەت و ئىرادەيەكى گەرەى ھەبوو. كچىك بوو لەوانەى ئاسان پاي خۆيان دروستدەكەن، بەلام زۆر بە زەحمەت دەىگۆڤن. ئەو ھىز و پەقىتییە گەرەيەى لەگەڵ ئەو پوخسارە مندالانە و ناسكەيدا نەدەگونجا، گەرچى ھەردەم نەخۆش دياربوو، بەلام شتىك لە ھىزى تىدابوو كە بۆ خانمىكى ناسك و مندالكارى وەك ئەو ئاناسايى و ترسناك دەردەكەوت. پوخسارى لە فرىشتەيەكى نەخۆش دەچوو، قژىكى زەردى كورت، دەموجاويكى وردىلانە، دوو چاوى گەشى بىتەندازە كال، بەلام پەنگىكى سەبى و ھەلبزپكاو. ئەو پەنگ پەرىن و لاوازيەى بەدىمەنيەوہ بوو لە جوانى و سىحريان زىادكردبوو، ھەر كەس دەبينى وايدەزانى ئاووھەواى گەرم و خنكىنەرى ئەم شارە گەرەيەى پىناكەوێت. جارىكيان كە نزاری بىراى بە مۆلەت لە بەرەكانى جەنگەوہ گەپايەوہ و خوشكە ئازىزەكەى خۆى لە كاتى ئاودانى گولەكاندا لە چىمەنەكەدا بينى، سەرنجىدا كە كىژە مندالەكەى دوڤىن ھىدى ھىدى خەرىكە گەرەدەبىت و مەخلوقىكى زۆر جوانى لىدەردەچىت. بە باوكى گووت دەبىت زۆر ئاگادارى ئەم كچەبىت،

ئەمجۆرە جوانییە خەلکیکی زۆر بەدبەختدە کات. فیکرەت گۆلدانچی سەرنجی ئەوەی دا کە نزار بایەخیکی گەورە بە سەوسەن دەدات. نزار هەندیک ئێوارە لە ژووری دانیشتنە کەدا، یان لە چیمەنە کەدا، یاخود لە بەلکۆنی دیوی ئەو دیوی قاتی سەرەویدا، باسی جەنگ و ژیاڵی ناو سەنگەرەکان و شەوانی پەلامار و دیمەنی کوژراو و دیلەکانی بۆ سەوسەن دەکرد. شتیکی سەوسەن تێینە دەگەشت ئەوەبوو نزاری برای بۆ لەو جەهەنمە هەلنایت. چیرۆکی خۆشەویستی و ئەو شتانەی بە درۆیەکی گەورە دەزانی، کێزە کە سووک و ئاسان باوە پێ بە خۆشەویستی نەبوو. پۆژیک سەوسەن، نزاری داوە تکرە ناو کتێبخانە کەو و هەولیدا لە رێگای وێنە و نەخشە و زانیارییە جوگرافیە کەو بەراکە ی تێبگە یتیت کە دنیا چەند گەورە یە و زەوی چەندە بەرینە، بە جۆرێک مۆف پێویست ناکات و هەستبکات دیلی جیگایە کە. جیهان لای سەوسەن بە جۆرێک گەورە و کراوە بوو مۆف خۆی نەبیت هیچ بەرە سستی کە نەیدەتوانی رێگای لێبگریت. لە رێگای نەخشە و کتێب و پێنما گەورەکانی ناو کتێبخانە کەو هەولیدا نزار تێبگە یتیت کە دەتوانیت لە بری ئەوەی بۆ جوانی کچیک خۆی بە کوشت بدات لە سێحری گەورە ی ئەم دنیا یەدا خۆی ونبکات، کتێبی گەورە ی ماسییە ناوازەکانی پیشاندا، کتێبی شوێنە واره گەورەکانی سەر زەمین، کتێبی نەتینییە سەیرەکانی جیهان، کتێبی تایبەت بە ئەتیلیی نیگارکێشە بە ناویانگەکانی دنیا، جلدیکی مەزنی هەزار لاپەرەیی دەربارە ی پەیکەرە ناوازە و کۆنەکان، بەندیکی لە چەرمگیراوی تایبەت بە ئاسەواری شارە نغۆ و پووخواوەکان و دەیان شتی دیکە کە بێسنووری جیهان و زەمان نیشان دەدەنەو. ئەوەی سەوسەن فیکرەتی سەرسامدە کرد گەورە یی جیهان بوو، کچە کە ئاشکرا مۆفی وەک شتیکی بچوک دەبینی کە دەتوانیت ئاسان خۆی لەم دارستانە مەزنەدا بشاریتەو. گالته ی بەو دەهات کە براکە ی لە پێناوی

خۆشەويستى ژنىڭدا دۇنيايى وەھا لە پىشچاۋ بچوڭبۆتەۋە . پىنمايىھەكانى سەۋسەنى منداڭ سوۋدى نەبوۋ، نزار بەرلەۋەى بگەپىتەۋە بۆ جەنگ، بە خوشكەكەى گووت «سەۋسەن پاستىيەك ھەيە بىرت نەچىت، سىجىرى مەۋف، لە سىجىرى ھەموو گەردون گەۋرەترە» .

لە كۆتايى سالى ۱۹۸۵ دا نزار كۆزرا و لە تابووتىكى داپۆشراۋ بە ئالاي غىراقدا مەيتەكەى گەيشتەۋە بەردەرگاي مالى گۆلدانچى، كارەساتى كۆزراۋەكە لە خىزانى گۆلدانچىدا ژيانى سەر لەبەر ھەلگىرپايەۋە . دۋاي مانگىك بەسەر پرسەكەدا گۆلدانچى ھەستىكرد لەم شارە گەۋرەيەى بەغداددا، ھىچ شتىكى نىيە بۆى بۆى و كچەكانىشى ھىچيان نىيە بىانەستىتەۋە، ئەۋكات كۆى خىزانەكە بە برىن و كۆستىكى گەۋرەۋە بىرياراندا بگەپىتەۋە بۆ باكوور. تەنيا شتىك بىتوانىيايە نازارى كۆززانى كۆرپەكە لاي فىكرەت ھىۋرىكاتەۋە گەپانەۋەبوو بۆ لاي برا و خوشكەكانى، بۆ بىشكەى دىرىنى منداڭلى و كۆرپەپانى كۆنى گەنجى... لە ھەفتەى يەكەمەۋە فىكرەت گۆلدانچى ئاسوودەيى و ھىمىنيەكى پۆجى تىگەپايەۋە، پىروشى كچىشى بەۋ دۇنيا نوئى و خزمە دىگەرمانە دىخۆشبوو. خزمەكانىيان بەجۆرىك پىشتيان گرتن و لە دەۋريان كۆۋبونەۋە، كاتىكىيان بۆ تەنھايى و ھەسرەت و غەمخواردن نەما، بەلام لەگەل ھەموو ئەۋ كۆمەك و ھاۋكارىيەدا سەۋسەن دۋاي ھەفتەيەك ھەستىكرد ئەم شارە تاراۋگەيەكى گەۋرەيە، شارىكە لە ناۋ پەشەبا و گەرما و تەپوتۆزى خۆيدا نوقمىۋوۋە و دوور لە ھەموو دۇنيا لە شوپىنىكى چەپەك و لاتەرىكدا بىرچۆتەۋە، ھەر لە ھەفتەى يەكەمەۋە تىگەيشت كە تا كۆتايى لەم شارەدا ۋەك يەككىك دەژى بەرەۋ دەرەۋەى ژيان دوورخراپىتەۋە .

فیکرەت گۆلدانچی مەنگوپى بابەگەرەى وەك شىتتىكى ترسناك ھاتە پىش چاۋ كە ھەولنىكى زۆر دەدات دىۋە پاستەقىنەكەى خۆى و دەموچاۋە ژىرەكىيەكەى نەبىنرەت، شتىك لە فىل لە سەيركردنى مەنگوپدا ھەبوو نەدەشاردرايەۋە، فیکرەت لە ژيانى دوور و درىژىدا ئەم نىگاكدردن و قسەكردنەى لە بەرپرسە دەۋلەتییەكان زۆر بىننىبوو، كە زۆرىەيان كەسانى لەجۆرى مەنگوپپوون و فىرى ھەندىك ئەتەكىتى تايبەتى بووپوون، بەلام ھەستىكرد مەنگوپ خۆى زۆر ئەزىەت دەدات تا باش دەرېكەۋىت. كە دواى زەحمەتتىكى زۆر تىگەىشت ئەم پىاۋە ھاتوۋە گفتىكى سەرەتايى دەربارەى شووكردنى كچەكەى ۋەرىگرەت، كەمىك پەشۇكا، ۋەخت بوو توپەبوونىكى كتوپپ و ناۋەخت بىگرەت، بەلام ۋەك پىاۋىكى سەبوور پىكەنى و بە كەمىك شەرمەۋە پەنجەى پاۋەشاند و بەدەنگىك كە لەرەى خەجالەتییەكى تىدابوو گووتى «دەمەۋىت ئەم كامەرانى سەلمايە بىينم... دەمەۋىت بىينم، تا نەبىينم ھىچ شتىك نالەيم... ھا من دەبىت بىينم... ئىنجا گيانى من..... ئىنجا قسەدەكەين... شىر لە بىشەدا ناكىم». مەنگوپى بابەگەرە دىنباۋو فزولنىكى زۆرى لای خاۋەن مالاكە بۆ بىينىنى كامەرانى سەلما چاندو، ئەۋە زۆر دلخۆشىكرد. بەلام ئاشكرا فیکرەت بەختەۋەر نەبوو ناسكترىن كچى خۆى لە پىنگاى كەسىكى ۋەھاۋە بدا بە شوو، مەنگوپ شتىكى ترسناكى تىدابوو جىگای متمانە و بىروا

نەبوو. ھەر ئۇ شەۋە كاتتىك سەۋسەن فېكرەت ھەۋالى خوازىيىنىكارەكەي خۆي بېست ۋەك گەمەيەكى پېر گالتە و جەفەنگى دەست پېكرىدېت بە بېياكىيەۋە گووتى « دىنىام شىۋى پىناكەم... بەلام زۆر ھەزەكەم بېيىنم». دواتر بە پېروشى خوشكى گووت « دۇعام بۇ بىكە كوپىكى جوان بېت، ھەزەكەم يارىيەكى زۆر زۆر درىزى لەگەلدا بىكەم». ئۇ كات ھېچ شىتىكى دەربارەي بىرىندارىۋونى مەنسور ئەسرىن نەدەزانى.

مەنگوپى بابەگەرە بە خوشحالىيەۋە گەرايەۋە بۇ مالىۋە. لە پىگا بەردەۋام بېرى لە « ھەسەنى پورە مەھتاب» دەكرەۋە، يەككىك لە چەقۇ كىشە كلاسىكىيەكانى شار كە خۆي زىنى نەبوو، بەلام ھەموو زىانى بۇ خوازىيىنكردن و داۋاي زىن بۇ خەلكانى تر تەرخانكردبوو، بەر لە مردنى يەككىك بوو لە خوازىيىنىكارە بەناۋبانگ و گەرەكانى شار. مەنگوپى زۆر جار ئۇ قەسەيە ھەسەنى دەھاتەۋە ياد كە لە سەرەتاي ھەموو شاييەكدا دەيگووت «مەلەۋنە ئۇ كچەي لەم شارەدا لە دايك دەبېت... مەلەۋنە ئۇ كوپەي زىنى تيا دەھىنىت، مەلەۋنە ئۇ زىن و مېردەي تا مردن تىيدا دەھىننەۋە». ھەستىكرد ئۇ سەۋسەنە بەستەزمانە، ئۇ كچە غەربىيە زۆر شت لە سەر ئەم شارە نازانىت و دەشىت لە نىۋان ئەم دوو عاشقە بېمىشكەدا سەردەرەنەكات و ونبېت. گووتى « ئەم شارە لە ئەنۋەر زىۋال بەۋلاۋە عاشقى تيا دروست نەبوو، ھەموويان درۆدەكەن... قەسەم بە خدا ھەموويان درۆدەكەن، بەلام لەگەلدا دەپۇم، بزەنم تا كوچ دەكات... ھەتىۋەكە شىتىكى تىدايە ناكىزىت دەستى لىيەردەيت». ئۇ نەيدەتۋانى ۋەك ھەسەن بېت، ناتۋانىت زىانى لە خوازىيىنكردندا بۇ ئەم و ئۇ بىاتە سەر، بەلام دەتۋانىت تاسەر لەگەل ئەم چىرۆكەدا بېۋات، دلى بىمانا بەم كوپە دەسووتىت، زۆربەي چەقۇكىشە تەمەندارەكانى شار، گەنجىك يان دوۋان لە مېژۋوياندا ھەبوو كە ۋەك باۋكىكى دلسۆز دەستيان گرتوون. گەر خۆي لە گەنجىدا يوسف كەۋيار دەستى نەگرتبايە، چى

دەردەچوو؟ دەکوژا یاخود یەکیکی دەکوشت و دەبایە تا دەمریت لە
هەڵاتندا بایە. ئاە خوایە بەلام ئەم لە کوێ و یوسف کەویاری گەورە
لە کوێ؟ ئیستاش کە تەمەنی لەسەر و چلوی پێنجەویە، زۆر شەو خەو
بە یوسف کەویارەو دەبینیت، چەقۆگرتنەکە، زەردەخەنەکانی لەکاتی
شەردا، پۆشتنی بە شەقامەکاندا، ئەخلاق و دادەپەرەرییەکە، ئەو
دەستەسەرە پەشە دەخستە بەر پشتمنەکە، ئەو نیگایانە لەکاتی
دۆمێنەدا سەیری بەرابەرەکە پێدەکرد. تاکە شتێک لە ژانییدا بتوانیت
بیگات ئەوێ دەست لە کامەرانی بەرنەدات... ژانی خۆی بە جۆریک
بێمانا و پوچە هیچی نوێی تیا سەوز نابێت، تاکە شتێک لە ژانییدا
مانای هەبێت، هەولبەدات ئەم خەونە بۆ کامەرانی سەلما بەپێنیتە دی.
بەلام ئەو فیکرەت گۆلدانچیە وەک پیاویکی سەیر ھاتە پێشچاو، لەو
پیاوانە بە کچەکیان دەلێن «خۆت بپاریدە... خۆت ھاوسەری ژانیت
هەلبێژرە»، خۆی گەورە شتی وا چەند بێمانایە، گەر وانەبایە زۆر ئاسانتەر
بوو، پارێکردنی فیکرەت گۆلدانچی پەنگە لە پارێکردنی کچەکە ئاسانتەر
بێت. لەوە دڵنیانەبوو کە ئایا ھەموو ژنانی دنیا ئەوێان پێخۆشە
خۆیان ھاوسەری خۆیان هەلبێژرن؟ زۆرە لە ژنانی دنیا ناتوانن بە
غەریزە خۆیان پیاوی باش و خراپ لە یەکتەر جیا بکەنەوە «قەسەم بە
خۆ ناتوانن جیا بکەنەوە» لە دڵی خۆیدا مەنگوپێ بابەگەورە وایگوت.
ئەو شەو کە گەریاوە بۆ مالا و خەوت، تا بەیانی خەوی بە
یوسف کەویار و ھەسەنی مەھتاب و کامەرانی سەلماو بینی. بۆ پۆژی
دوایی بەیانی زوو، کامەرانی لێفەکە لەسەرلادا و بە شاگای ھێنایەو و
پێیگوت «شتێکی خراپ لە گۆرپی، پۆلیس بە دوامدا دەگەرێت...
دوینێ شەو لە مانی ئێمە بوون». مەنگوپ بە سەر و پوختاوی ترشاوی
بەیانیانەو گوتی «زیاد لە بیست ساڵ پۆلیس بەدوای ھوسەین قەرە
و پەسولی مام چاوەشدا دەگەرێن و نەیانگرتوون، نیوێ پیاوی ئەم

شارە فايلىكىيان لاي پۇلىس ھەيە ... لەم شارەدا گەر پۇلىس سەعاتى يەكەم نەتگىرىت، ئىتر تادەمرىت ناگىرىت، باشتىن شت لە پۇلىسى ئەم شارەدا ئەو ھەيە كە دواي تىپەپىنى يەك پۇژ بەسەر ھەر شتىكدا حىكايەتەكەيان لە بىردەچىتەو ... قەسەم بەقەبرى مردوى ھەردوكان جۆرە بەشەرىكن ھىچيان لە بىرنىيە، مېشكىيان لە مېشكى سەمۆرە خالىترە».

كامەرانى سەلما لەوانە نەبوو زۆر لە پۇلىس سەلېكاتەو، بەلام لەوانەش نەبوو خۆى بدات بەدەستەو، بەلام مەنگوپ ھەرگىز ترسى لە پۇلىس نەبوو، بەدرىزايى ژيانى بىرى نىيە پۇلىس لە ھەقى ھىچ چەقۇكىشىك يان دەمانچەكىشىكى راستەقىنە ھاتىت، ھەمىشە باوھى واپوو كە ترستۆكەكان دەبن بە پۇلىس. مەنگوپى بابەگەرە پىيگوت كە شتىك لەو ھەگىرەئەو ھەيە كە فىكرەت گولدانچى دەيەوئىت بىيىنىت، دەيەوئىت بزائىت ئەم جوامىرە كىيە كە ھاتۆتە خوازىنى كچەكەى. كامەرانى سەلما ئاواتى دەخواست شتەكان بەوجۆرە نەپۇن، بتوانىت سووك و سادە دەستى كچەكە بگىرت و بىيىت بە ژنى يىئەوھى بەم پىگا دوورودرىژەى خوازىنى و بىرکردنەو و دوولدا بىروات. بەدرىزايى ئەو بەيانىيە مەنگوپى بابەگەرە لەسەر وردەكارىيەكانى دەرەكەتن و خۆدەرخستنى لەبەردەم فىكرەت گولدانچىدا قسەى بۆ كرد، پىيگوت «ئەو گولدانچىيە پىاويكى بىمىشك نىيە، لە منى بىيىستە، پىاويكى زىرەكە. خەلكى زىرەكىش من و تۆيان خۆش ناوئىت، تا ئىستا ھىچ پىاويكى زىرەكەم نەبىنىوھ منى خۆشبوئىت، لەبەرئەوھى وادەزانن ئىمە لە زىرەكىيەكەيان تىناگەين ... چەندە من و تۆ لەو دەترسىن ترستۆك دەرەكەوين، ئەزئۆمان لە شتى وادەشكىت و سەرشىت دەبين، پىاوى زىرەكىش وەھايە، كەللەيى دەبىت يەكك زىرەكىيەكەى نەبىنىت. قەسەم بە ئەسحابە، خەلكى زىرەك لە ھالەتى وەھادا تىكدەچن و سەر و

لاقى خويان تىكەلدەكەن... ئاھ كامەران دۆلانى... لەو كاتەدا دەبن بە گەمژەى تەواو... لەو كاتەدا مەن و تۆ لەوان عاقلترین... مەن پياوى زۆر عاقلەم بىنيوہ تەواو بە لەسەبووہ... بە شەر وەھايە... عاقلترین پياويش شتىك ھەيە بە لەسەيدەكات، عاقلەكان بەوہ بە لەسەدەبن تىيان نەگەيت چەند عاقلەن».

ھەردووکیان تەواوى ئەو پۆژەيان لە گەپان و خۆئامادەکردن و جل ھەلبژاردندا بۆ پىشھاتەكانى داھاتوو بىردەسەر. شەو يئەندازە خويان مەستکرد، لە مالى «مستەفا سەوزە» تا درەنگ لە گەل كەسانىكى مەست و قومارچىدا شەرابيان خواردەوہ، باسى ھەموو شتىكيان كرد، باسى جەنگ لە پىشى پىشەوہى ھەموو قسەكانياندا بوو. مەنگوپ پاي وابوو «سیاسەت ئەو شتە پيس و پۆخلەيە كە ئينسان ناتوانيت قوونى خۆى لىپاكبكاتەوہ». ھەركات باسى سياسەت گەرم بووايە مەنگوپ پىكەكەى ھەلدەداو دەيگوت «باسى يارى بكەن، باسى كچى دىنار و وە لەدى كوپ بكەن... واز لە سياسەت بھێتن». مەنگوپ بەدەنگە منگنەكەى باسى ژنىكى كرد كە لە پشت مێردەكەيەوہ عەشقبازي دەكات، يەكك گوتى «بەقەبرى باوكم مێردەكەى خۆى ئاگای لىيە و قسەناكات»، بەلام مەنگوپ گوتى «وانىيە... ئىمەى پياو كۆمەلەن حەيوانى خۆشباوھەپىن... كۆمەلەن حەيوانى نەقامىن ئەو شتانە بەتەواوى ناچىتە مېشكمانەوہ، شەھابى بەھە ئازاترين كوپى ئەم شارەبوو، ژنەكەى ناپاكى لىدەكرد، شەھاب بەچاوى خۆى دەبييني و باوھەپى نەدەكرد، تا دواجار ژنەكەى لەگەل ھەتيويكدا ھەلھات و يەك كەس دواى ئەوہ نەبيينيەوہ... بە قەبرى عەزىزى ھەموومان... ئىمە جگە لە حەيوانى خۆشباوھەپى چى تر نىن... پياو تاكە حەيوانىكە لەسەر ئەم ئەستىرەيە كە خۆى بە زىرەك دەزانيت، لەبەرئەوہ لە ھەر حەيوانىكى تر بىمېشكترە».

ئەوشەۋە پىكرا قىسەيان لە نىيازى كامەرانى سەلما كىرد بۆ ژنەينان .
 مەنگوپى بابەگەرە جىۋش و خۇششەكى شەيتانەى لە كامەرانى سەلمادا
 بىنى، ھىزىك ھەرگىز بەۋ پوۋنىيە لە خۇيدا نەبىنىۋە . مەنگوپ لە
 ناۋەپاستى ھەموو مەستەكاندا ھەستا و گوۋتى «قەسەم بە خوا، گەر
 لە پىناۋى ئەۋەدا سەد مردوم لىۋ مردوۋە، دەبىت ۋابكەم ئەم كوپە
 بە نىيازى خۇى بگات... بابخۇينەۋە لەسەر شەرەفى مەردترىن كوپى
 شارەكەمان، كامەرانى سەلما»، ھەموو چەپلەيان بۆ لىدا... شەراپيان
 ھەلدا، تىرقە و فىكەيان تا درەنگ دەگەيشتە ئاسمان . ئەۋ شەۋە
 كامەرانى سەلما ھەستى بە دلنىايى و ھىزىكى گەرە كىرد، ئەۋە ۋاى
 لىكرد بەختەۋەرىيەت، مەست بىت، پىكەنىت و زياتر و زياتر بخواتەۋە .

مەنسور ئىبراھىم ئەسرین دواى پىنج رۆژ مانەۋە لە خەستەخانە گەراپەۋە بۆ مال. ئەۋەى جارىكى دى شەقام و كۆلان و پاسارىيە كزەكان دەبينىت دلخۆشيكرد، بەلام ھەستى بە لاوازيەكى گەرە كرد، بەجۆرىك بەزەيى بە خۆيدا ھاتەۋە. ھەستىكرد لەۋە لاوازترە كە خۆى لە خۆى تىدەگات، لە ھەموو مەخلوقاتەكانى ترى دونيا لاوازترە. كە لە تاكسىيەكە دابەزى و دەستيان گرت، دلنابوو لاوازيەكەى تەنيا پەيوەندى بە برىنەكەيەۋە نىيە، بەلكو پەيوەندى بە پۆحييەۋە ھەيە. ئەۋەى كە تا ئىستا دەژى و زىندو ھەمگىنىكرد، بىرى لای ئەۋە نەبوو چۆن تۆلە لە كامەرانى سەلما بكاتەۋە، بەلكو بىرى لای ئەۋەبوو چۆن بەسەر ئەۋە بەتالايە ناۋەكەيەى خۆيدا سەرىكەوئەت. بۆنى ئەۋە كۆلانە ھەلەونە، كپى ئەۋە كوچەيە كە بەدرىژايى زستان بەجۆرىك شىدارە مەۋف وادەزانىت لە ناو ھەورىكدا دانىشتوۋە، بۆنى سەنەۋەرە شىدارەكان، دىمەنى ئەۋە دار ھەنجىرە نەخۆشانەى لە سياجى ھەۋشەكانەۋە ھەك مردوۋ بەسەر دىۋارەكاندا شۆردەبنەۋە، ھىندەى ھەستى خنكانىكى كىتوپريان تيا دروستدەكرد، ھەستى گىژىيەك كە پەيوەندى بە تىنەگەيشتىنى دونياۋە ھەبوو، ئولفەت و ئاراميان تيا نەخولقاند. ئەۋانەى لە بەردەرگا پىشۋازيانكرد زۆرەيان خزم بوون، مام و خال و خالۋازكانى ئىبراھىمى ئەسرین. خىزانىكى گەرە كە پىيوابوو ناتوانىت لە ھىچ شتىكدا پىشتيان

پېيەستىت، ھەستىكىرد دۆستىكى راستەقىنەى لەم دونىايەدا نىيە . لە نۆي
 ميوانەكانىدا «ساقى مەحمود» ى ناسىيەو، ئەو گۆرانىيىزە ناسراوھى
 كە خەرىكە وردە وردە دەچىتە سالەو . لە مندالىيەو جۆرە سۆزىكى
 لەگەل ئەم پىاوەدا ھەيە، نا لەبەرئەوھى زۆر حەزى لە دەنگىتى، بەلكو
 لەبەرئەوھى شتىك لە بىياكى قوولى تىدايە ... بىياكىيەكى ترسناك ...
 زۆرجار ھەمان رىشەى بىياكى لە خۆيدا ھەست پىدەكات، بەلام ئىستا
 دەويست لە جىگايەكدا بە تەنيا پالېكەوئىت و بىرىكاتەو . ترس لەو
 ھەموو دەنگەدەنگە لە ناوھە دلى دەگرت، دلنابوو ھىچ كەسىك لەم
 شارەدا نىيە بتوانى كۆمەكى كەسىكى بەدبەختى ھەك ئەو بكات، لەبەرئەوھ
 پىيوابوو ئەم ئاھەنگەى خەزەكانى دەيگىپن ھىندەى تر غەمگىنەدەكات و
 وادەكات بەزەيى بە خۆيدا بىتەو . لە ناكاو ھەستىكىرد لە ھەموو شتىكى
 مالى خۆيان غەرىبە، لە حەوشەكەيان، لە گۆلدانە گەورەكانى باوكى، لە
 پاسارىيەكان، لە ھەتاوى دزەكردوى زستان بۆ ناو ژوورەكان ... پىشتەر
 بىننى ئىنجانەى گول، سەرنجدان لە درەختى بەردار و تەماشاكردنى
 جلى سەر تەنافەكان، لای ئەو ئاماژەيەكى قوول بوون بۆ جولە و ژيان
 و زىندوئىتى، ئەوھى مۆفەكان بەردەوامن، خۆشحالیدەكرد، بەلام ئىستا
 ھەستىكىرد خۆى لەو مەخلوقە لاوازەنەيە كە ناتوانىت بەردەوام بىت .
 كە چووە ژوورئى يەكەمجار چاوى بە تابلۆيەكى گەورە كەوت، نىگارىكى
 دىرىنە، وئىنەى چەند بالىندەيەكى تەنيا كە لە سەر قەفەزىكى خالى
 سەيرى ئاسۆيەكى دوورەكەن، ئەوھە يەكەمجارىو ھەستىكات بالىندەكان
 بىردەكەنەوھە ئاخۆ بىپن يان بگەپنەوھە ناو قەفەزەكە . چەندەھا سال
 بوو ئەو تابلۆيەى دەبىنى، بەجۆرىك ھەك بەشىكى ئەبەدى دىوارەكەى
 لىھاتىبوو، تابلۆكە وھەا بەو جىگايەوھە نوسابوو، ھەك ھەموو ئەو شتانەى
 لە ناو پەوتى ئاسايى شتەكاندا نوقمەدەبن، بووبوو بە ژىر شەپۆلى
 كوشندەى دىمەنە دووبارە و ئەزەلىيەكانەوھە . لە چاوتروكانىكدا خۆى ھەك

تابلۆكە بینی... ھەك شتیك كە ھەمیشە لیڤە لە ناو شتەكاندا بوو ە
 ە كەس نەییینیو. خۆشی بووبوو بە بەشیك لە ھەموو شتەكان، بە
 بەشیك لەم كۆلانی، بەشیك لەو شارە، بەشیك لە خەلك، پەلەیهکی
 ئادەمی ھەك ھەموو پەلەكانی تر... لە قوولاییدا خۆشحال بوو كە
 ئەو خەنجەرە ی بەركەوتوو، ھەستیدەكرد ئەو خەنجەرە بەر بۆشی و
 بەتالی ژيانی كەوتوو، بەر ئەو ھیچیە كەوتوو كە لە ناو ەویدا
 دەژی. لاوازییەكە ی لەو ەو ەبوو كە نەیدەزانی چی بكات... ھەستیکرد
 ھیکایەتی ھەك عاشقیك ئیستا بە ھەموو شاردا بلابووتەو، بیئەو ی
 لە راستیدا خۆی دلنایاییت چی لە باردایە. كە خۆی لە ناو جەنجالی
 خوشك و پور و ئاموژن و پورزا و خالۆزكانی باوکیدا بینی، كە ئەو
 ھەموو جۆرە ەترە ی ھەست پیکرد تیكەل بە شێ و ساردی ژوورەكە
 دەبون، گیزییەكە ی لە ناكاو دایگرت، بۆ ئیستیك فەرشە شینەكە ی
 بەرپیی ھەك ەوزیک ھاتە بەرچار، كە ژمارە یەك گولی سەرئاوكەوتوو
 لە ناویدا مەلەدەكەن. بۆنی مریشکی كولاو و ھالاری ئەو مەنجەلە
 فاسولیا گەورانە ی پوریکی پۆیدەكرد، ئەو ھەستی بیزارییە ی تیا
 گەرەتركرد... ھەستیکرد لە بری ئەو ی توپەبیئت دلی بەبرینەكە ی
 خۆی خۆشە... ئەو برینە ی كە تا دەمریئت لاوازی خۆی بیردەخاتەو.
 دلنایابوو كە سەوسەن فیکرەتی خۆشدەوێت، بەلام خۆشەوێستیەك نییە
 بتوانیئت لە پیناویدا چەقۆ بوەشینن. ئیستا دلنایابوو پیاوانی لاواز
 بەجۆریکی تەواو جیاواز لە پیاوانی ئازا عاشق دەبن... دلنایشبوو خۆی
 لە توخمی پیاو ەلاوازەكانە... پیاو ەزۆر لاوازەكان. بە ئەندازە یەك لاوازە
 نازانیئت دەتوانیئت لە ژیانیدا چی بكات، ھەتا ئەو ی كۆلیژ تەواوبكات
 و بیئت بە دەرچوویەكە ی بەشی بایۆلۆژی مایە ی قیزیوو لەلای، بیئت
 بە كەسیك كە لابوری ھە یە، بیئت بە مامۆستایەكە ی لاوازی بایۆلۆژی،
 یان بە فەرمانبەریك لە بەرپۆبەرایەتی كشتوكال یان پاراستنی سامانی

ئازەلدارى... خۇي لە ھەموو ئەو پۇلانەدا ۋەك كەسەك دەپىنى كە شايستەى بەزەيى و پېكەنېنە. ئەۋەى ۋەك عاشقىكى لاواز بۇى و بتلېتەۋە، خۇي ۋەك كەسەك شەكستە بېيىنەت كە ئازارەكانى خۇي بە زەۋىدا پادەكەشەت، نەمەشەك بوو زىاتەر لەگەل پۇچىدا دەگونجا... لەكاتەكدا تەۋاۋى خەزمەكانى ھەرا و ھورەيەكى بېسەرۋىنەن لە ھەموو ئورەكانى مەلەكەدا دروستكردبوو، لەكاتەكدا ھەندەكەن لەسەر چەند قاپەكى سەفەرى پاقلەۋەن دەخوار و ھەندەكە دىكەن بە پېۋە پەرداخى شەرىتەن پېۋو، ئەكان لەگەرمەى دەنگەدەنگدا بوون لەسەر چۆنەتتى دروستكردنى قەلەك كەكى گەۋرە بە قەنەلە كەرمەۋە، مەنسور ئەسرىن دور لە ھەموو خولەا و خەيالاتى ئەۋان لە خۇي دەپرسى ئاخۇ خۇشەۋىستى بۇ سەۋەن فەكرەت ھەندە قەۋلە كە لە پەنەۋىدا بەرىت؟.. بە چاكەتە كۆنەكەيەۋە كەمەك لە ناۋ مەلەكەدا گەرا، لە پەكدا بە كامەرانى سەلما ئۆر سەسامبوو، ئەۋ ھەرگەز تەۋانى ۋاى لە خۇيدا شەك نەدەبرد لە پەنەۋى خۇشەۋىستىدا چەقۇ لە يەكەك بەدات. لە دلى خۇيدا گەۋتى «ئەۋ عاشقىكى لە مەن گەۋرەترە... مەن ھەچ نەم لە بەردەم ئەۋدا، ئەۋ ھەزارجار لە مەن باشتەرە». دلىابوو گەرسەۋەن بە چەۋكەكە بزانەت لەبرى ئەۋەى بەزەيى پەدەبەتەۋە پېكەنەن پەدەت... لە ناخى دلىۋە ھەزەدەكرد سەۋەن ھەچ شەك دەپەرەى ئەۋ شەۋە نەزانەت، ھەچ شەك.

كاتەك لەسەر ئەۋ قەرەۋەلەيە دانەشت كە بۇيان ئامادەكردبوو، ھەستى بە دەستى قورسى پەۋەكى بالەبەرزكرد، پەۋەك كە گەلەك بە ۋەقار دەنەۋەند، بە سەمەلەكى ماش و بىرەچ و پوخسارەكى چەچ و گەنەيەكى قەۋەۋە، مەنسور ئەسرىن نەسەيەۋە، ساقى مەحمود بوو بە خۇي و چاۋە شەنەكانىيەۋە كە ھەمەشە بىرەكەيەكى قەۋلى ژەن لە ناۋىدا دەدەرەۋشەيەۋە... لىپەرسى «ھالى بىرەنەكەت چۆنە؟». نەزەنى چى

وه لامبداته وه، نه و گورانبيژيژكي ناسراو بوو... به و گورانبيانه به ناويانگ
 بوو كه له گه ل تيپيكي ميلليدا تو ماريكردبوون. گورانبيه كانى پريوون
 له وشه ي بازاري، به لام نه وه ي مروفيك هيه له م شاره دا ده توانيت وهك
 شاير بژي، شويني حورمه ت و پيزي گه وړه ي مه نسور بوو... شاره كه
 له وه به پيزتريو كه مروف ئاسان بتوانيت تيا بيت به شاير. مه نسور
 سه ري به رزكرده وه و گووتى « ساقى... عاشقى تر ت بينيوه، له سه ر
 عه شق كوشتيتيان؟ ». گووتى « هه موو شتيك له م كه لاهيه دا بووه
 به ته مسيل، له من بپرسه، له ميژه پووداوى وهك نه مه ي تو پووى
 نه داوه... بويه چيروكه كه ي تو به پاستى كارى تيكردم ». به هيمنى
 ده مى له گوتى مه نسور نزيككرده وه و چرپاندى « كارتيك ده كه م خه لك
 ئاسان حيكايه ته كه ي تو له بير خويان نه به نه وه... بوهسته ده بيت وهك
 عاشقيكي پاسته قينه بجيته ميژووى نه م شاره وه، ساقى مه حمود نيم گه ر
 شتيكي گه وړه م بو نه كړدى ». مه نسور نه سرين هه ستى به پاچله كانتيكي
 ناوه كي قوول كړد، نه وه ي هه موو شار وهك عاشقيكي گه وړه بيناسن،
 له دله وه ده يترساند، نه وه حيكايه تيكه دواتر پيريش بيت كه س له
 بيرى ناچيته وه، هه تا بو نه وه كانى دواتریش جي ده ميښيت... ئيستا
 دلنياوو نه و چه قويه بو هه تاهه تايه ژيانى گوريوه. له ناخى دله وه
 ويستى تكا له ساقى مه حمود بكات، هيچ شتيكي بو نه كات و ليښه پريت
 له گه ل ئازاره كانيدا ته نيا بژي، به لام نه يتوانى هيچ بلنى، چونكه دروست
 نه يده زانى ساقى مه حمود ده يه وييت چى بكات.

له ئىوارەى ھەمان ئەو پۆژەدا كە مەنسور ئەسرین لە خەستەخانە ھاتە دەری. خالید ئاموون بۆ ئەو ەى چیرۆكى خۆشەوێستییەكەى باسبكات سێ خزمى نزىكى خۆى كۆكردهو، ھەر سێكیان كەسانى ناودارى ناو ەشرەتى ئاموون بوون. سەلامى ئاسنگەر، قەلەندەر ئاموون، لەتيف ئاموون. سێ پیاو كە ھەر سێكیان پابوردوویەكی پر و ژيانىكى جەنجال ژيان، سەلامى ئاسنگەر گەرەترین چەك فرۆشى شار بوو، بە نەینی بازركانى چەكى سووكەلى دەكرد، قەلەندەر ئاموونیش بەرپرسى كۆنى تۆپخانەكانى شۆپش بوو، لە سالانى شەست و ەفتادا ناویك بوو لە تەواوى كوردستاندا ناسرا بوو، لەتيف ئاموونیش مامۆستایەكى سەرەتایی كە دەمى سالە وازى لە قوتابخانە ھێناو و خەرىكى كرىن و فرۆشتنى ئوتۆمبیلی كۆنە. سێ پیاو كە خالید ئاموون دەزانیت گەر كۆببنەو ە چ پێرێكى ترسناكیان لێدەردەچیت. ھەر سێكیان سێ گرنگترین ەقلى ەشرەتى ئاموون بوون، ھەر یەكەیان كۆمەلێك مەدالیای نەبیزراویان بە سنگەوێ، ەك پەمزی ئیشكردنێكى بۆچان و دووردیز بۆ ئاموونییەكان. ئەو ەى ەشرەتى ئاموون بە سەرتۆپی ھەموو ەشرەتەكان دەزانن و شێخەكانى ئاموون لە پلەوپایەى پیاو ە ەرە گەرەكانى مێژوودا تەماشادەكەن خالى سەرەكى و ھاوێشى نێوان ھەر سێكیانە. خالید ئاموون بەر لەو ەى بانگیانبكات بیرىكى تەواوى

کردبووه و له ناو زياد له ده ناودا شه و سيانه‌ی هه‌لبژارد، له به‌رته‌وه‌ی هه‌ر سيکيان له ناموونيه فانه‌تيک و ده‌مارگيره‌کان بوون، که شه‌ره‌فی هه‌ر پياويکی ناموونی وه‌ک شه‌ره‌فی تاييه‌تی خويان سه‌يرده‌که‌ن. خاليد له ژورويکی کېدا که سۆپايه‌کی داگيرساوی ژۆرگه‌وره و گه‌رمی تېدابوو، به وردی و پاشکاوانه باسی دلّی خوی و عه‌شقی له ناکاوی سه‌وسه‌ن فيکره‌تی بۆ کردن، چيرۆکی شه‌ره‌چه‌قوی ژيتر زه‌مینه‌که و شه‌و دوو عاشقه سه‌رسه‌خت و به‌میزه‌ی له پيشده‌ميدا وه‌ستاون. دلّنياوو هيچ يه‌کێ له‌م سێ پياوه گالته به چيرۆکه‌که‌ی ناکه‌ن، به‌لام دلّنياش بوو که سيان هه‌له‌شه‌نين و هه‌نگاوی په‌له نانيّن. دواي بيرکردنه‌وه‌يه‌کی دريژ هه‌ر سێ پياوه‌که بريارياندا که باشتره سه‌ره‌تا بچنه خوازييني کچه‌که و چاوه‌پوانبکه‌ن هه‌نگاوه‌کانی داهاتوو به‌ره‌و کوێ ده‌پوات، هه‌ر سيکيان گووتيان که هه‌موو مرۆفیکي عاقل به‌وجۆره ده‌ست پېده‌کات.

له شه‌وی داهاتوودا دواي کۆبوونه‌وه‌يه‌ک که پتر له بيستوپينچ پياوی ناسراوی عه‌شه‌ره‌تی ناموونيه‌کانی تېدابوو، له‌سه‌ر سفره‌يه‌کی دريژ که پرپوو له قه‌لی برژاو، مريشکی ناخراو به‌برنج، گفته‌ی گه‌وره، تاوه قيمه‌ی باده‌ماوی، له‌گه‌نی چيا ناسای پلاو، بريارياندا که پينچ پياو هه‌لبژيرن بچن بۆ خوازييني سه‌وسه‌ن فيکهره‌ت. واته جگه له‌و سێ که‌سه‌ی سه‌ره‌وه، سه‌ی که‌ره‌می ناموونی، سه‌ره‌شه‌ره‌تی ناموونيه‌کان برياريدا نوينه‌ريکی تاييه‌تی خوی بخاته پريزي خوازيينیکه‌رانه‌وه و له پال نه‌واندا فه‌وزی به‌گيشی دانا، تا وه‌ک قسه‌زانتري که‌سی خيڵه‌که قورساوی خوی بخاته ئيشه‌که‌وه.

شه‌وه يه‌کيک بوو له شه‌وه جه‌نجاله‌کانی ژيانی خاليد ناموون. چه‌ندين سال بوو، هه‌ميشه شه‌وانی پيش خوازييني پياوان له‌سه‌ر سفره‌يه‌کی دريژ کۆده‌بوونه‌وه تا وه‌فدی خوازيينيکردن هه‌لبژيرن، له‌و چه‌ند ساله‌دا خاليد ناموون چه‌ندين جار له‌و ئيتواره‌خوانانه‌دا به‌شداريکردبوو، له‌و جۆره

دانىشتنانەدا ھەمىشە دەچۈۋە ناو خۆى و بىئەۋەى ھىچى گرنگ بلآيت
 لە سوچىكەۋە چاۋەدىرىدەكرد. ئامونىيەكان عەشرەتتىكى گەۋرەبىۋىن،
 لەسەرەتاي سەدەى بىيىستدا وازيان لە ولاغدارى و دروستكردنى پەنىرى
 پىستە و قەل بەخىۋىكردن ھىتابىۋى تا بگۈزەۋە بۆ شار، بەلام ۋەك
 عەشرەتتىكى يەك دەست ھاۋىيەندى خۆيان نەدۇراندېۋى، دۋاى ماۋەيەكى
 دورودرىژ لە شارددا ھىشتا نەرىتى خىللەكى خۆيان پاراستىۋى، بە
 چەشنىك عەشرەتەكانى تر بەخىليان پىدەبىردن، سەرە گەۋرەكانى
 خىللەكە چ لاي دەۋلەت و چ لاي حىزبە سىياسىيەكان حورمەت و سەنگى
 خۆيان ھەبىۋى. بەۋە ناسرايىۋىن كە ھەفتانە پياۋانى خىلل بە نۆرە لە
 مالىك كۆدەبنەۋە و خوانى گەۋرە دەپارزىتنەۋە، لەۋ داۋەتە گەۋرانەدا
 بەردەۋام قاپ بە ئاسمانەۋە بىۋى، سىنى ئەم دەستە و دەستى دەكرد،
 سوراحى جۇراۋجۇر دەھات و دەچىۋى. خالىد ئامونى لەۋ دانىشتن و
 كۆۋىۋىنەۋانەدا ھەستى بە دلنىايىيەكى گەۋرە دەكرد، ھەستى ئەۋەى ھىز
 و پىشت و پەنايەكى گەۋرەى ھەيە ناۋەۋەى دادەگرت... ئىستى كاتى ئەۋە
 ھاتىۋى بەپراستى داۋاى يارمەتى لە ئامونىيەكان بىكات. بەدرىژايسى سى
 سالى راپوردۋى ھىچ كات رىكەۋىتى نەكردىۋى، ئامونىيەكان لە مەسەلەى
 ژن و ژنخۋازىدا شىكست بھىنن، قورسايىيان لە بازار و لە ژيانى سىياسىدا
 ھۆيەكى گەۋرەى ئەۋ سەرەكەۋتە يەك لەدۋاى يەكانەيان بىۋى، ئەمە جگە
 لەۋەى سەى كەرەمى ئامونى ۋەك سەر عەشرەت كەسىكى دىپلۇمات و
 لىزان بىۋى. ئەۋ شەۋە كە خۋازىيىنكەرە ئامونىيەكان چىۋىن بۆ مالى
 فىكرەت گولدانچى، فەۋزى بەگ بە پۆزى پياۋىكى پىرى خويىندەۋارەۋە،
 نەۋەك بەپۆزى عەشرەتچىيەكەۋە لە پىشى ھەمويانەۋە بىۋى، فەۋزى
 بەگ يەككىك بىۋى لە ھەرە قسەزانەكان، كەسىك بە ۋەدەكارىيەكى نۆرەۋە
 ۋشەكانى ھەلدەبىژارد و زىادەپۆيىيەكى گەۋرەى لە دەرخستنى كوردى
 زانىدا دەكرد و ھەۋلى گەۋرەى دەدا داپىشتەكانى لە تواناى كەسانى

ناسایی به دور بن. هه موو ناویانگی فیکرهت گولڈانچییان وهک پیاویتیکی خوینده وار بیستبوو. به لام فهوزی بهگ خوی له هر زانایه کی دنیا به زیره کتر ده زانی، پیی وانه بوو فیکرهت گولڈانچی به عیلم بتوانیت بیگرت، دلنیا بوو فیکرهت گولڈانچی وهک نه و سئ جار شاهنامه ی نه خویندوته وه و وهک نه ویش زوری به شه کانی «رسالة الغفران» سی مه عریی له بهر نییه. راسته زانین و زانسته که ی فهوزی بهگ گه له ک کلاسیکی و کونه باو بوو، به لام فهوزی بهگ باوه پی به بوونی زانستیکی جیاواز نه ده کرد که له خیام و حافظی شیراز و جه لاله دینی پومی تیپه پاندیت، هیچ جوړه تیگه یشتننکی بو نه و زانست و زانینانه نه بوو که له خوړئاووه درده چوون، مه سه له که هر نه بوو که تیپان نه ده گه یشت، به لکو پییو بوو زانسته کانی خوړئاووه عقل له گریزه نه ده بن و له سهر ئاسنه ری خوی دریده کن. شه وی خوازیینییه که، فیکرهت گولڈانچی له دره وه بوو، که هاته وه و نه و هه موو پیاوه نه ناسه ی له مالی خویدا بینی، بو ئیستیک له بهر چاوی میوانان شپرز و په شوکاو درکه وت. پیاوانی قسه زانی عه شره تی ناموون به زمانه شیرینه که ی خویان هیوریانکرده وه و له گه لیدا که وتنه باسی پوداوه سهیره کانی دنیا، گولڈانچی به وردی گوپی له فهوزی بهگ گرت که زوو زوو هه ندی بهیتی فارسی تیپه لکیشی قسه کانی ده کرد و به شیوه خویندنی پیاوه کونه کان نمونه و حیکایه تی دربارهی پیویستی تیگه لاوبوون و نزیک بوونه وه ی ئاده میزاده کان له به کتر ده گپرایه وه. فیکرهت گولڈانچی زوو له قسه کانی فهوزی بهگ وه تیگه یشت که له بهردهم پیاویکدایه که گرنگترین مه رجه ی پویشنبری له لای هیشتا حیکایه ته کانی کلپه و دیمه ی بهیده بایه، خیرا نه وه شی خوینده وه که نه مانه پیپرک خوازیینیکه رن و بو داوای به کیک له که کانی هاتوون. که زانی نه م پیاوانه بو خوازیینی خانمی بچکوله هاتوون، ماوه یه ک بیده نگی قورس

دايگرت و. دواتر بېئەۋەى دوودل بېت گووتى ھەر لەم ھەفتە پەدا كورپكى دېش داۋاي دەستى كچەكەى كىردە، ئىستا شتەكان لە خەيالى خۆى و خانمە بچكۆلەشدا كەمىك ئالۆز و تىكەل دەردەكەون لە بەرئەۋە دەبېت ماۋەيەكى درېژيان بۆ بىر كىردەۋە بەدەنى... پياۋانى ئاموون خۆيان وا دەرخست كە گەلىك بە گەت و تېفكرىنى فېكرەت گولدانچى خوشحالن، ھەر پىنجيان ۋەك پىنج پياۋى بەختەۋەر خۆيان نىشاندا، ھەمىشەش پياۋانى ئاموونى لە بۆنەكاندا و لە پىشەدەم خەلكدا خۆيان بەختەۋەر نىشاندا... ھەر پىنجيان ناۋى كامەرانى سەلمايان دەزانى، دەشيانزانى بۆيە وا بە خىرايى ھاتوون تا پىگا لە كامەرانى سەلما بگىن، بەلام پوخساريان بە ھىچ جۆرىك ئەو نەئىيەى ئاشكرا نەكرد... كە دوايى پۇشتن، فېكرەت گولدانچى بىرى لە فەۋزى بەگ كىردەۋە، ھىندەى ۋەك كەسىك ھاتە پىشچاۋى مايەى بەزەيىيە ۋەك كاراكتەرىكى پۇشنىبىر نەھاتە بەرچاۋى... فېكرەت گولدانچى بەدرېژايى ژيانى گالتەى بەۋانە ھاتوۋە كە زۆر ھەۋلدەدەن خويىندەۋار دەرىكەون... «ھەمويان نەخويىندەۋارن»، فېكرەت گولدانچى بەر لەۋەى بچىتە ژىر جىگاكەۋە و لىفەكە بەسەر خۇيدا بدات، لە نىھانى خۇيدا وابىرى كىردەۋە.

سهوسن ته نيا له کوتايی ههفته دا دواى گهړانه وهى مريهم له زانکو، به برينداربوونى مه نسور نه سړينى زانى. مريهم وهک په شه با هه ر به جلى زانکو وه خوئى کرد به مالى فيکړه ت گولدانچيدا، دلنباوو نه و کچه بيهوشه تا نه وکات هيچ شتيکى له سر نه و پووداوه نه بيسووه. به زمانه پر هه په شه کهى خوئى که له دايکيه وه «مه عسومه گولدانچى» بوى مابووه، به دهنکه که ميک گر و پياوانه کهى له چند چرکه به کدا ته ووى چيرؤکه کهى بؤ سهوسن و پرېشه گيړايه وه و به سهوسنى گووت «تؤ چ کچيکى گيژ و گه مژه يت، له دهر وه خه لک له سر تؤ شه په چه قق ده که ن و توش ليره دا، خاتوونه نى بابوونه نى له ناو نه م کتياپانه دا دانيشتوويت و ئاگات له هيچ نيه ... من له ژياندا مه خلوقىکى بياکى وهک تؤم نه بينيوه ... کچم نه خوئى يان پيمبلئ چ دهر دىک له دلدايه به ئيمه داماو ناخوينرئيه وه ... به پاستى من تيناگه م ... که بير له تؤ ده که مه وه ته وواو تووشى سه رئيشه ده بم». مريهم له گيړانه وهى حالى مه نسور نه سړيندا وينه کاريه کى گه وړه کى کرد و گووتى که کړپه که چوار پؤژ بيهوش بووه، هيچ کهس به ته مای نه بووه، دکتوره کان ده ستیان له ژيانى شتووه و ته نيا موعجيزه به کى خودايى به هاتايه وه هاتووه و پزگاريکړدوه. دواجاريش گووتى نه وهى مه نسور نه سړينى بريندارکړدوه، کوپيکى شه لاتى و نه خوئنده وار و چه قوکیشه به ناوى کامه رانى سه لماوه. سهوسن فکيره ت بيه وهى زؤر خوئى به وه لآمدانه وهى مريهم وه سه رقالبکات، به ساردبييه کى گه وړه وه گووتى «بؤ ده بيت من بزانم پياوان چى ده که ن ... بؤ پيتوايه، ده بيت سه رى خؤم

بە شەپرى دوو كەسى نە قامەۋە بئىشېنم، كە ناياناسم». ۋە لامەكەى بۆ مەريەم سەنۋورە ئاسايىيەكانى بېياكى دەبەزاند و گەلىكىش بېرەحم و دلپەق دەينواند. مەريەم جارىكى دى دەستى راۋەشاند و بەدەنگى بەرز گوتى «مەنسور ئەسرىن كورپكى زۆر ناسكە ... تېدەگەيت ... مەن دەچم بۆ لاي، سالاۋى تۆشى بۆ دەبەم ... چونكە دەزانم ئىستا ھەر قەسەيەك لە تۆۋە دلى ئەو كورپە بەستەزمانە چەند خۆشەدەكات ... تېدەگەيت، دەبىت ھەستى ئەۋەت ھەبىت، كە ئەم مەخلوقە ناسكە لە بەر تۆ خەرىك بوۋە بمرىت ... لەبەر تۆ ... ئاخىر ھەر كچىكى تر بىت دەستەدەكاتە مىلى كورپە و دەلىت ... ەزىزم ھەر ئىستا بىمبە بۆ خۆت ... كە مەن ئەۋەندە قەدر و قىمەتم لاي تۆ ھەيە، مەن مولكى تۆم ... بەلام تۆ ... تۆ سەۋسەن خان، مەن ھىچ لەۋ شتەنە تېناگەم كە بەسەرو كەللەتدا تېدەپەرن ... ھىچ ھالى نابم».

سەۋسەن فېكرەت گەلەك ماندوۋبوو، بېنەۋەى مەريەم ياخود پېروشە شىتىكى تايىبەتى لە دەنگىدا بخویننەۋە گوتى «خوای گەۋرە، پياۋان بۆ ۋەھا گەمژەن ... مەريەم ... تۆ پېمبلى پياۋان بۆچى وا بېمېشكن ... بۆ بە مەن دەلىت ... مەن كە ھىچ نازانم ... دۋاي ئەۋە مەن ئەو كورپە بە لاۋە سەيرتەر، كە چەقۇكانى لە مەنسور داۋە ... ئەۋە ھەمان كورپە كە چۈار شەۋ لە مەۋبەر ھاۋرىيەكى خۆى نارد بۆ خۈزىيەنم ... ئەۋىش ۋەك مەنسور ئامادەى قوربانىيە ... وانىيە ... ھەردووكيان ۋەكو يەك وان ... ھەردووكيان ۋەكو يەك وان».

ھەۋالى خۈزىيەنكىردى كامەرانى سەلما بۆ سەۋسەن كەمىك مەريەمى شېرەزەكرد، سەيرى لېھات سەۋسەن ھەر دووكيان لە يەك ئاستدا دەبىنيت. سەۋسەن كە قەسەيدەكرد مەۋف ھەستى ئەۋەى ھەبوۋ كە ھىندە ناسكە ۋەك تۈحفەيەكى كرىستال ئىستا نا كەمىكى دى دەشكىت، بەلام ئەۋ ناسكىيە لە ئەندازەبەدەرەى ھاۋشانى ناسكى دل ئەبوو، بە شىتىك لە

غهمگينی و هيمنيه وه گروتی «ناخ مريم... ليگه پي... من شوو به هيچ يهک له م دوو پياوه ناکه م که له سر خوښه ويستی شه پرده کن... تیده گيت... له وه تيناگه م مانای چی پياوان له سر خوښه ويستی شه پکه... هه سته که م، شته کان په يوه نديان به منه وه نييه، به لکو په يوه ندي به وه وه هيه نه و پياوانه نازانن دونيا چيه... ناخ مريم... هر پياويک بزانيت دونيا چيه له سر کچيک شه پ ناکات... ها، هر پياويک بزانيت دونيا چند گوره يه، له سر کچيکی نه خوښی وهک من چه قو ناوه شينيت... وانويه».

پروشه دلنيا بوو «بيروکه ی گوره یی دونيا» که له سهری سه وسه ندا سه وزبووه، ده گه پښه وه بو نه و هه موو نه نسکلژپيديا و فره ننگ و نه تله سه جوراوجورانای له مندالييه وه له ناوياندا ده زی، به لام مه کرکي کچانه شی له قسه کانيدا ده بينی که خالی نه بوو له شه پانگيزی. ئیستا هه موو له تايه نه ی گولدانچيدا له و باوه په دابوون که نه م کيزه هه رچند که ليک ناسکه، به لام گه ربييه ویت ده توانيت زور دلره ق بيت. ده بيت بلیم که پرورش به دلسو زيبه کی گه وره وه، به مهراقی کچيکه وه که تايه ویت هيچ له باوکی بشاريته وه، هه موو هه واليکی گرنگی سه وسه نی بو فيکره ت ده گيپايه وه. له و کاته وه ی هاتبوون بو شار و دوی برياری سه ختی سه وسه ن بو وازهينان له خویندن، کچه که واده رده که وت کاراکته ريکی ناوازه تري له کاراکته ري ناسايی هه بيت، هه ندي پوژ تا شه و دره ننگ له ناو کتبخانه که ی باوکيدا ده مايه وه، هه نديچار باوکی راده سپارد هه نديک کتيبی تايه تی بو په يدابکات، جاريکیان داويکرد نه تله سی جيهانی کونی له يه کيک له کتبخانه کانی به ريتانیاوه بو بکړيت، نه تله سيک که کيشوهره نغروکان و خه زينه ژير ناوکه وتووه کان و مهله که ته به باچووه کان و شوينه کانينان نيشانده داته وه، جاريکيش داويکرد فره ننگی به رده زيت و خشله گرانبه ها و ياقووته ده گمه نه کانی بو په يدابکات. به وه دا

گولڧانچى ناسياوئىكى دئيرىنى له دەرەوہى وﻻت ھەبوو، خۆشبەختانە ھەر بەرگىك له وكتىبە گرانبە ھايانەى داوا بکردايە له ماوہى چەند ھەفتە يەكدا بەدەستى دەگەيشت، بەجۆرئىك له ماوہى چەند مانگىكدا فەرمانبەرەكانى دائيرەى پۆست گولڧانچىيان له ھەر كەسئىكى دىكەى شارەكە باشتر دەناسى، ئەو پياوہ بە وىقارە بالابەرزە سەروريش سىپىيە كە ھەردەم بە ھەفتە يەك يان زياتر بەر له گەيشتنى كتئىبەكان سەردانىكى دائيرەى پۆستى دەكرد بۆ ئەوہى فەرمانبەرەكان له گەيشتنى «پوزمە يەكى گرنگ» ناگادارىكاتەوہ. سەرەتا باوكى وايدەزانى كچەكە يەكئىكە له و توندپەوانەى دەيەوئت بە پئىگاي تايبەتى خۆى له زانستدا قوول بىئتەوہ، بەﻻم سەوسەن پۆژئىكيان پئىگكوت «بابە، من زانستم بۆ گرنگ نىيە، لەداهاتوشدا ھىچ كات زانستم بەﻻوہ گرنگ نابىت... بەﻻم مەبەستمە بزانم دونيا چى تئىدايە». ديارە كچەكە لەوہ مندالتر بوو باوكى بوئريئت بە تەنھا بىئىئريئت بۆ دەرەوہى وﻻت، بەﻻم بۆ ئەوہى وەك باوئىكى پئىگر و ناخەز دەرەكەوئت پۆژئىك لەسەر نانخوردن پئىگكوت «سەوسەن گەر بەراستى له تواناتدايە بەرگە بگريت، دەتوانم ھەوئئىك بەدەم بۆ ئەوہى سەفەريكەيت و بپوئيت بۆ دەرەوہى وﻻت، گەر دەزانى بەوہ ئاسوودە دەبىت برپۆ، لەوئى بە ئارەزووى خۆت دونيا بىيىنە، من لارىم نىيە و پئىگريت ناكەم». كچەكە بە زەردەخەنە يەكەوہ گوتى «بابە من لەوہ لاوازترم كە تۆ تئىمدەگەيت... تۆ زوو له ياديدەكەيت كە من كچئىكى نەخۆشم، دوائەوہ تۆ پارەت نىيە، تئىدەگەيت سەفەريكى وەھا پارە يەكى زۆرى دەوئت، ئىنجا چى بە تۆ دەﻻئىن... ھا چىت پئىدەﻻئىن گەر كچئىكى گەنجى وەك من بە دونيادا بەرەﻻبەكەيت. نازانى تۆ له چ شارئىكدا دەژىت؟... بىرت لەوہ كرپۆتەوہ چەندە برىندارتدەكەن... گەر من بە تەنيا برپۆم شەرەفى ھەموو گولڧانچىيەكان دەكەوئتە بەر تانە، ئاھ گەر من وەك كچئىكى خراپ ناوم برپوات، ئەوكات پرپوشەش شىويناكات، پەنگە

ئامۇزا و پورزاكانىشىم شىو نەكەن... وانىيە بابە. گەر من بېرۇم ئىتر ناتوانم تۆش بېينىم، ناتوانم كىتېخانىكەش بېينىمەو. باوكى دۇنيابوو كچەكە لەسەر ھەقە، دۇنياش بوو سەوسەن لەو ھەقەوارە و كەم تواناترە ھەموو ژيانى لە سواری كەشتى و فرۆكە و شەمەندەفەرەكاندا بىاتەسەر. ئەو ھەر ئەو پۆزە بەباوكى گىووت «فېكرەت گۆلدانچى، من دەزانم دۇنيای پاستەقىنە، لەدەرەو ھەقە ئەتەسەكان و ویتەى ناو كىتېكەكان چۆنە. بەلام دەمەوئیت تېگەم خەلك چۆن دۇنيا دەبىنن... دۇنيا خۆى زۆر خۆش نىيە، بەلام ژيان لەگەل ئەوانەدا كە دۇنيایان بېنىو، دانىشتن لەگەل ئەوانەدا دلم ئاسوودەدەكات... من كچىكى نەخۆشم، بابە... گەر بەرامبەر خۆم دلپەق نەبم ناتوانم بژىم».

سەوسەن فېكرەت ئەو گۆزارەيەى زۆر بە كاردەھىتا «من كچىكى نەخۆشم... من كچىكى نەخۆشم». ھەموو دەيانزانى كە بەرامبەر خۆى زۆر دلپەقە. مریەم ئەو پۆزە بەو سىروشتە تورە و ناارامەى خۆیەو بە سەوسەنى گىووت «تۆ لە عومرىكدایت، دەبیت شتېك لە سۆز و ھەستت تىداییت... دەبیت دلت بە حالى خۆشت بسووتیت، من لە تايەفەى گۆلدانچىدا كچىكى ترم نەدیو ھەك تۆ خوین سارد بىت... خویە گەر تېگەىشتمايە چى لەو دلە خالىيەى تۆدا دەسپۆتەو... چى؟... بەلام پېروشە تۆ پېمبلىن، تۆ فریامبکەو، ئەم كچە چ دەردىتى... بە پاست كچانن لە بەغدا گەرە دەبن ھەموو ھەمان؟ دەبیت ھەموو ھەمان دەردیان ھەبیت؟... زۆرجار كە ئەم بىباكييەى دەبىنم خەرىكە لە ھۆش خۆم دەچم...». ئەو پۆزە كە مریەم لەلای ئەوانەو ھەستا بچىت بۆ سەردانى مەنسور ئەسرین، سەوسەن لە بەر دەرگاكەو بانگىكردەو، لە یەككە لە ئىنجانەكانى باوكیدا گۆلئىكى سېى پچرى و دای بە مریەم و گوتى «ئەو گۆلە بدە بە مەنسور ئەسرین، بەلام پېمبلىن دلى زویر نەبیت و بە ھەلە لەم گۆلە بچكۆلانەى تىتەگات، من دەزانم پیاوان چ

حىكايەتتىكى دوورودرىژ و بىمانا لە گولئىكى وەھا دروستدەكەن... گەر دەتوانىت تەكاي لىيىكە تا بۆ ھەتاھەتايە مەن لە بىر خۆي بىاتەو، چۈنكە پىدەچىت دواجار مەن شوو بە كەسىكى تر بىكەم». ئەو يەكەمىن گول و دواھەمىن گول بوو سەسەن فىكرەت لە ژيانىدا پىشكەش بە مەلۇمكى بىكات.

هه والی خوازییښکردنی کتوپړی په کیک له ناموونییه کان بۆ سهوسه ن فیکرته، له شارددا دهنگدانه وه یه کی گه وړه ی هه بوو، له وانه یه ناویانگی چیرۆکه که ی سهوسه ن فیکرته له بنه پهدا بگه پښته وه بۆ نه و خوازییښکردنه و پووداوه کانی دوا ی نه و. به لام جگه له و خوازییښیه دوو شتی کتوپړ له بهر ی مه نسور نه سرینه وه پوویاندا بوونه مایه ی زیاتر بلأوبوونه وه ی حیکایه تی خانمی سهوسه ن و خوازییښیکه ره شهیدا کانی. یه کیکیان نه و شیعره ناسکه بوو که یه کیک له شاعیره هاوچه رخه گه نجه کان له گوڤاریکی نه ده بیدا بلأویکرده وه و ستایشی عاشقیکی تیداده کات که له ژیر زه مینیکی چلکندا له پیناوی عه شقدا ناماده بووه بمریت، کابرا شیعره که شی به پوون و ناشکرا پیشکه ش به مه نسور نه سرین کردوه، له وهش بترازیت ساقی مه حمود له هه مان هه فته دا له و ته له فزیونه ته نها و لۆکاله وه که به رنامه ی بۆ نه و ده فته ره بلأوده کرده وه، گورانییه کی په خشکرد، به شیوه ی لاوک و هه رانه دیرینه کان چیرۆکی هه مان پووداوی ده گپراه وه، ساقی له گورانییه که یدا له چه ندین جیگادا ناوی سهوسه ن فیکرته ده مینیت و گورانییه که ی پر کرده له دپری وهک «سهوسه نه که ی خوُم»، «سوسه ی دلّه که م»، «سهوسه ن ثامان» و «سهوسه باوانم». گورانییه کانی ساقی مه حمود گورانی بازاپرسی پاسته قینه بوون، له وانه ی له مه زاتخانه ی هه موو شاره کانی کوردستان له سه ر کاسیت تۆمارده کران

و دەرۋىشراڭ، شۇۋىرى پاسە ناوخۇيى و ئىوانى لە نىۋان شارەكان و سەر ھىلە دەرەكىيەكان كاريانده كىرد، كۆيگىرى پاستەقىنەى ساقى بوون. دىيىت بلىم شىعەرەكى مستەفا ھەزار و كۆرانييەكى ساقى مەحمود مەسەلەى خوازىنىكىردنەكى سەوسەن گولدانچيان كۆپى بۆ كىشەيەكى گىشتى كە سالانىكى درىژ ھەموو خەلكى شار پىۋەى سەرقالبوون.

ھەوالى خوازىنىكىردنى ئامونىيەكان مەنگوپى بابەگەرەى كەلىك سەغلەتكىرد، تادەھات شتەكان سەختىر دەھاتنە پىشچاۋى. ئىستا دەيزانى شانسى كامەرانى سەلما تا بىت بچوكتىر دەپتەۋە، ئو پۆۋەى ئامونىيەكان ھەوالى خوازىنىيەكى خۇيان بلاۋكردەۋە، دواى چەند سەعاتىك ھەۋالە كە گىشتە كامەرانى سەلماش، ھەۋالە كە كەمىك پايچەكاند و تىگەيانند ئەمە شەرىكى سەختىرە لەۋەى ئەم سەرەتا دەپپىنى، بەلام دىنباۋو ئەمىش ھەروا ئاسان بەردەمى كەس چۆل ناكات. ئەۋكات كە ھەۋالە كەى بىست لە چايخانەى پەپولەى ئازاد دۆمىنەى دەكىرد، لە بەرچاۋى ھەموۋان سوۋىندى خوارد كە تا پۆخى تىدا بىت لەگەل ھەموو ھىزىكدا شەپدەكات و ئامادەيە تا كۆتايى بچەنگىت. ھەر ئەۋ پۆۋە بە ھىمنى لە چايخانەكە ھەستا، پولەكانى دانا و چوۋ بۆ لاي مەنگوپى بابەگەرە. لە پاستىدا ئەۋ ھىزە ناۋەكىيەى كامەرانى سەلما دواى بىستنى ھەۋالەكە پىشانىدا ھىزىكى پاستەقىنە و تەۋاۋەتى نەبوۋ، كەنجەكە لە ناۋەۋە ھەستى بە لاۋازىيەك كىرد پىشتىر لە خۇيدا نەپىنىبوۋ. كاتىك مەنگوپى بابەگەرە چاۋى پىتىكەوت و ھەندى ئالوگۆپى سەر پوخسارى خۇيىندەۋە، تىگەيشت ئەم كەنجە بەستەزمانە بۆ يەكەمجار لە ژيانىدا ترسىكى قوۋل چۆتە پۆخىيەۋە. كامەرانى سەلما ھەۋلىدەدا كەلىك شەپانگىز و توند دەرەكەۋىت، بەلام مەنگوپى بابەگەرە كۆۋتى «ئامونىيەكان ەشەرەتىكى بەھىز و گەرەن، مەن خۇم خالىد ئامون دەناسم، دەرەزەم چ ھەتىۋىكى مەكىردار و فىلزانە ... چەند سالىكە

لە بازاردايە، ئەو ەي بەوجۆرە چاۋى خستۆتە سەر سەوسەن فيكرەت، شتىكى عاجباتىيە، مەن ەك كەسىكى بېخىر تىيگە يشتوم، بە قەبرى مردوى ەموومان بەردەوام حىسابى پاشەلىكى چلكنم بۆ كىردە، حىسابى دەرىيەكى بۆگەن كە ەيچى تيا بەستە نىيە. ەر ەك كەسىك بىنيومە كە دلى بەو ژنە ەرزانانە خۆشە كە لە پشتى كۆگاكەدا بە ەندىك ەترى بېيۆن و سوروى ەرزان يان بە تۆزە دىنارىك لەسەر ەردەي جە توركىيەكان دەيانگەوزىتى... بەلام ەھا جوانناس بىت ەز لە سەوسەن فيكرەت بكات... نا... شتى وا ناچىت بە خەيالىمدا. ەيچى لە جوانناس ناچىت، پتر لە قاچاغچىيەك دەچىت پارەي خورايىت، شىۋەي سەيركىردن و ەستانى شتىكى تىدايە مروف توشى ژانە سك دەكات. باۋەپناكەم كچىكى ەك سەوسەن فيكرەت، سەروچاۋىكى ەھاي خۆشبويت... يان... نازانم... لەوانەشە. بەدرىژايى ژيانم تۆربەي ئەو قسانەي لەسەر ئافرەت كىردومەن ەلەبىون، بەلام ئەو ەي ترساناكە ئاموونىيەكان بە ەمووچەك و تفاقى خۆيانەۋە چوونەتە پشتى... لە سىودو سالى رابوردودا ەيچ ئاموونىيەك لە مەسەلەي ژن و ژنخاۋازىدا نەيدۆرپاندە، ئەو ەي مەن بزەنم و لە بازاردا بللەۋە ئاموونىيەكان تا ئىستە نەچوونەتە خاۋازبىنى كچىك و بۆيان نەبىت. لەبەرئەۋە گەر ئىمە بچىنە شەپكەۋە دەبىت بزەنن شەپكى راستەقىنەيە كە كلكى شىرى تيا دەقرىت... ئاموونىيەكان ەك ئەو ەتيۋە رپوۋلەيەي زانكۆ نىن... ئەوان ەشەرەتىكى گەورەن، خەلكىكى تۆر شەپانيان ەيە كە دەست بە قوونى سەگدا دەكەن، لە مەنى ەرىگرە... گەر بزەنن شەپكەمان پىناكرىت، دەبىت پەشتەمالىكى باش بىستىن و ەر زوۋ بەر چورنەكە چۆلبەكىن... تۆ خۆت دەبىت پىمبلىت مەن چى بكەم... رابكەم يان بوەستم».

كامەرانى سەلما گووتى «تۆ دەلىت چى، مەنگوپ... تۆ بىت لە

شۈيىنى مەن چى دەكەيت؟ ... مەن ناتوانم ھەروا ئاسان وازىيەتتىم» .

مەنگۈپ دەيگۈت «يوسف كەويار بە پەھمەت بىت دەيگۈت - شەپ بەبى ترس خۇش نىيە - . لە شەپى راستەقىندەدا پىاوى ۋەكو ئىمە لە پىشدا ئەژنۆى دەلەرزىت، لەوانىيە لە دوايشدا ئەژنۆمان ھەر بلەرزىت، دوائە ۋە كى چوزانىت، گەر سەوسەن فىكرەت پىرپار بۆ تۆ بدات، ئەۋكات حىسابى ئاموونىيەكان پاكە، يەكسەرە حىسابيان پاكە . خەيفە ھەر لە ناۋەپاستى پىگادا ۋەك قەلى گرگن بال شۆپىكەين و بلىين تەۋا، ۋەكو قەتتى نەخۇش بچىنەۋە كۈنەكەى خۆمان ... راستە ئاموونىيەكان بەھىزن، بەلام بەھىزترىن لايەن ئەۋەيە كە سەوسەن ھەلىدەبۇزىت، گەر سەوسەن تۆى بە دل بىت، ئەۋا حىسابيان پاكە ... بۆيە دەبىت بەردەۋامبىن ... خوازىتتىكەرانى خۆمان بنىرىن ... ۋا بچولتىنەۋە ۋەك ئەۋەى ھىچمان نەبىستۈۋە، بە ناموسى دايكى خۆم و خۆت، ھەندىچار كۈيەكى كەپ لە چەقۇيەكى تىژ چاكتەرە ... يەكەمجار گۈى كەپكەى خۆمان دەدەينە ئاموونىيەكان، دواتر سەيردەكەين بزانىن چى دەبىت» .

كامەران لە ناخەۋە ۋەك گىانەۋەرىكى برىندارى لىھاتبو، گەرچى دەيوست خۆى خۆگر و بىپاك دەرىخات، بەلام ھەمان ئەۋ دۆخە نانارامە دايگرت بوو كە بەر لە برىنداركدنى مەنسور ئەسرىن تىا دەژىا . كامەران بەپىچەۋانەى مەنگۈرەۋە پىيۋابو كە خالىد ئاموون دەبىت تىگات سەروكارى لەگەل خەلكىكدايە كە دەتوانن دەست بوەشىنن، ئامادە و لەسەرىپن بۆ شەپ . شتىك لە كامەراندا بوو پتر ھانىدەدا بچولتت، دەست بوەشىنن، خۆى دەرىخات ... بەلام مەنگۈپ دلنىابو ئەمبۇرە نەمايشانە لە بەردەم ئاموونىيەكاندا ۋەك وروژاندنى كۈرەى زەردەۋالە ۋايە، نۆرى ويست تا ئەۋەى لە كامەران گەياند كە شەپكەرى راستەقىنە مەخلۇقىكى بەسەبرە، گۈتى «مەن عومرم لەگەل شەپكەرەكاندا بردۆتە سەر، ھىچ كەس ۋەك ئەۋانەى بە چەقۇ شەپدەكەن پىويستيان بە سەبر نىيە،

ئەوان شەپكەرى راستەقینەن... گوئیگەرە كۆپرەكەى سەلما دۆلان، تۆ زۆر
 عەزیزى لەلام، چەقۆ ھەلگرتن و چەقۆكێشى شتێكى قورسە، تێدەگەیت
 یوسف كەویاری گەورە لە فیشەك تەقاندندا دەست راستێكى بیۆینەبوو،
 بەلام شەرمیدەكرد دەمانچە لە دوژمنەكەى دەربەینیت. ئێمە لە شەپدا
 ئەخلاقمان ھەیە، تۆ جارێ ھێشتا تەواو لە ئیشەكە تێنەگەشتوویت،
 ئەو بەیاننێی عونیلی سەبەى قەیمایان كۆشت، براكەى دەمانچە یەكی
 پەرەلێلى خستە بەر پشتنێنەكەى، گووتى «عونیل، باپیت بیت، كەس
 ئەمرۆ بەم ئەبونەلقە حیزانە شەپناكات، تێدەگەیت دوایى دەتكوژن، ئەمە
 ھەكو ئەو ھەوایە بچیت بۆ شەپ و چەكت پێ نەبیت». دەبیت بلیم كە
 عونیل لە چەقۆكێشە شارەزاكان بوو، ھەك یوسف كەویار وابوو، خەریكە
 بلیم لەویش چەقۆپەرستتر بوو، ھەموو ئەوانە چەقۆیان لە ھەر چەكێكى
 تری دنیا لا عەزیزتر بوو، ھەموو پرایان وابوو كە كەسى ئازا ئەو ھەوایە
 دەور بە دوور شەپناكات. شەپ یەعنە ئەو ھەوایە بەر لەش بگەوێت،
 خوێنى بەرامبەرەكەت ببینیت، چاوت لێبیت كاتێك لیت نزیكدەبیت ھەو،
 گویتان لە ھەناسەى یەك بیت. ئەو پۆژە عونیل دەیزانى دەيكوژن،
 ھەموو دەمانزانی گەر دەمانچەى پێبووایە نەیان دەوێرا توخنیكەون...
 كۆپێكى ھەابوو شاخ سامى لێدەكرد، بەلام كە ھاتە دەر ھەو ھەو یەكە
 بە ھەمووانى گەوت لە چەقۆیەك زیاتر ھىچى تری پێ نییە، لەسەر
 سوچی دوكانەكەى مام شامیر كۆشتیان، سێ دەمانچە تەقەیان لێكرد،
 سێ دەمانچە، ئاوا بوو... بە پۆژى نیوھە پۆ كۆشتیان... ژمارە یەكی زۆر
 لە چەقۆكێشە پەسەنەكان ئاوا كۆژان... ھەموو دەیانزانی دەكوژین،
 ھەموو دەیانزانی كە سەردەمى چەقۆ بەسەر چوو، بەلام دەمارێكى پەقى
 ئازایەتى دەیخوشتاندن، زۆرەیان تا مردن لە چەقۆ زیاتر چەكێكى تریان
 ھەلنەگرت... منیش لەو توخم و چیزە ھەم، ھەرچییەكیش دەناسم لەو
 توخم و چیزە ھەم، ھەزەكەم تۆش پۆژێك لە پۆژان دەمانچە ھەلنەگرت،

تفەنگ چەكى پياوى ترستۆكە ... لەبەرئەو بەزانە تۆ تا ئیستا سەرۆكارت لەگەڵ خەلكى دەستەوەستاندا بوو، بەقەبرى مردووى ھەموومان، شكەم لە ئازايەتى تۆ نىيە ... مەگەر مەلايىكەت بزانیت من چەند حورمەت و تەقدىرم بۆ ئەو ئازايەتییە ھەيە ... بەلام سویندت دەدەم، بە شەرەفى سەلمای داىكىشت دەتخەمە بەر وەعدى خۆت، كەسانى بەستەزمانى وەك كۆپەكەى ئىبراھىم ئەسرین مەكە بە پتوەر، ئاموونییەكان خەلكى دپن، یاریكردن لەگەڵیاندا سەبر و قیلى دەویت. نامەویت وەك عونیل و سمەى دادە بیدوگ بتكوژن ... من ئیستا عومرم لە پەنجا نزىك دەبیتهو، ئەوێ كە دەلیم ھەموو شتێك بۆدەكەم بەراستیمە و درۆت لەگەڵ ناكەم، من تا ئەم عومرە نە ژنم ھێناو و نە كۆپم ھەيە ... تۆ وەك كۆپى خۆم سەیردەكەم ... ئەم مەسەلەيەى تۆ بۆ من وەك مەسەلەى ژيان و مردن وایە، خۆت دەزانى. گەر بتەویت لە ماوێ چوار سەعاتدا بىست لە باشتەرىن چەقۆكىشەكانى ھەموو ئەم ناوچەيەت بۆ كۆدەكەمەو، بەلام ھەموو شتێك كات و وادەى خۆى ھەيە. دەزانم گەر شتێك لىبیت، لە كۆژرانى یوسف كەویار قورستر لەسەر دلم تەواودەبیت ... ئیمە تەنیا سەرۆ چەقۆیەكمان پتییە، ئاموونییەكان خەتەرن ... دەبیت بە زیرەكى قوون لە ئاگرەكە نزیكەكەینەو ... بەراستیمە ... دەبیت یارییەكى پاك و تەمیزیان لەگەڵدا بكەین. دەبیت چاوەروانبین، ھەركات دەرفەتمان بۆ گونجا زیرەكانە دەست بوەشتین، دلنایام گەر سەبرمان ھەبیت، ساتێك دیتە پتیش دەتوانین بیانشكێنین ... بەلام ئیستا دەبیت بىر لە دللى سەوسەن گۆلدانچى بكەینەو، شتێك نەكەین وەك دوو جانەوێرى بەرەلا بمانبىنیت».

دەبیت بلین كە كامەرانى سەلما لەگەڵ سەبر و ھیمىیدا كیشەيەكى زۆرى ھەبوو، لەو جۆرە مۆفانەبوو كە ئاگرێك دەچیتە خوینیانەو و بە زەحمەت دەستەمۆدەكرێن، بەلام كاریگەرى مەنگۆر لەسەرى گەورە

بوو، نه و تاکه که سیک بوو دهیتوانی جلّه و بیگات، دهیزانی ده رچوونی
 له قسه ی مه نگوپ مه ترسی گه وړه ی به دواوه یه . نه و نیواړه یه که
 مه نگوپ ی به جیهیشت پاسته وخو چوو بو بارپکی بچوک، که مجار به
 تنیا ده یخواره وه، به لام هه رجارپکیش ههستی به لاوازی بگردایه ده چوو
 بو نه و باره بچوک و له وئ وهک عاره قخورکی نه ناس خو ی مه سته کرد .
 له وانه نه بوو بتوانیت وه سفی دڅی خو ی بکات، یان له ناخی خویدا زور
 له سروشتی سۆزه کانی رابمیتیت، گه ر یه کیکی خو شبو یستایه دهیزانی
 و گه ر پقیشی له یه کیک بووایه دهیزانی، هه لچوونه کانی له نیوان نه و
 دوو جه مسره دا ده هاتن و ده چوون، توانای نه وه ی نه بوو وه سفی نه و
 شتانه بکات که له دلیدا ده گوزه ریڼ، له بهر نه وه خوشی و غه مگینییه کانی
 توندتریوون . نیستا هه موو نومیدی نه وه بوو که له چاوپیکه وتنی فیکره ت
 گولدانچی و که کهیدا سه رنجیکی وه ها جیهیلتیت بتوانی له شه په که دا
 به ثاره زوویه کی پاسته قینه وه بمینیتته وه، به لام گه ر سه وسه ن پاسته وخو
 بیگاته دهره وه، یان گه ر به پاستی مه نسور نه سرین هه لبرژریت، یا خود
 برپار بو سامان و شان و شکوی ناموونییه کان بدات، هه موو زیانی به
 برینداری ده مینیتته وه ... هیچی بو نامینیتته وه، نه وه نه بیت شیتانه خو ی
 فریبداته هه ر شه په چه قویه که وه که دیته سه ر پڼگای تا دواچار یه کیک
 به مردن له ده ست نازاره کانی پرگاریبکات ... له پاستیدا نه یده زانی چه ند
 سه وسه نی خوشده ویت، هیچ پتوهریکی بو نه وه پی نه بوو، هیچ وشه یه کی
 نه ده زانی باسی دلای خو ی پیبکات، به لام دهیزانی گه ر سه وسه ن شوو
 به یه کیکی دی بکات، ده بیت په له بکات، زور زور په له بکات بو نه وه ی
 به زووترین کات له شه په چه قویه کدا بکوژریت و پرگاری بیت .

شيعره كەي مستەفا ھەزار و گۆرانىيە كەي ساقى مەحمود لە ماوھى
چەند پۆڤىكدا مەنسور ئەسرىنيان گۆپى بۆ پالەوانىكى ئەفسانەيى،
بەو ھەدا شارەكە لە مېژبوو ھىچ چىرۆكىكى دلدارى پاستەقینە ئەژيابوو،
پێدەچىت لەو سەردەم و زەمانەدا پېويستى بە وینەي عاشقىكى ناسك
بوويىت كە بە پاستى بۆ خۆشەويستى بمرىت. گۆرانىيە كەي ساقى
مەحمود لە ماوھى كەي كورددا لە ھەموو شوڤنىكدا دەگووترايەو،
مەنسور ئەسرىن بێئەوھى بېھويىت لە ناكاو لەسەر ھەموو زارىك بوو.
ئەو ناوبانگە كتوپرە و ئەو بڵاوبونەو ھەو خىرايەي چىرۆكى برىندارىيە كەي،
گەلێك دۆستى نزىك و ھاوسۆزى بۆ مەنسور دروستكرد، ھەتا ھەندىك
لە شاعىر و مۆسىقاران بەتايبەت سەردانىانكرد. كە كامەرانى سەلما و
خالىد ئاموون چوونە خوازىنى سەوسەن، ھەموو شار پىكرا چاوەپوانى
ئەوھىيان دەكرد لە ھەنگاوى داھاتوودا مەنسور ئەسرىنىش دەست
ھەلبەتتیت و خوازىنىكەرانى خۆي بنىرىت. كە مەترخەمى و لاوازي مەنسور
تا ئەندازەيەكی زۆر ھەمووانى سەرسامكرد، بە جۆرىك كار گەيشتە
ئەوھى دەبايە ئىبراھىمى باوكى و فەرىد ئەسرىنى مامى دوو بە دوو
لەگەلیدا بدوین تا پازىبكەن بچىتە سەر ھىلى داواكاران. لە پاستیدا دواي
سەردانەكەي مریەم، مەنسور ھەستى ئەوھى لادروستبوو كە ھەر ھەول
و ھەنگاوىك لەو بارەيەو بپەودەيە، بەلام گۆشارى ھاوپى و خزمەكانى،

گوشارى ساقى مەحمود و گورانىيىزەكانى دۆستى، گوشارى شاعيره گەنجەكانى شار، پىكرا ھىزىكى ئەوتۇيان خستە سەر مەنسور بىر لەو بەكاتەو بە ھەموو تواناي خۆيەو بچىتە ناو كىيىپكى گەرەكەو . چەند پۆزىك مالى مەنسور ئەسرین لە ھەرە مالى قەرەبالغەكانى شار بوو، گەلىك لە پۆشنىريان و خويىندكارانى زانكۆ لە پشتى مەنسور وەستابوون، ھەموو پەيتا پەيتا سەردانى ئەويان دەکرد، گەر بەھاتبايە و ئاغاي ئەسرین لەوە زياتر لاوازی بنواندایە، ھەمووان تووشى ئاومىدىيەكى گەرە دەبوون، بۆيە ھەموو خزمانى ئەسرینىش پىكرا پىيان وابوو كە مەنسور پىگايەكى دىكەى لە بەردەمدا نىيە ئەو نەبىت تا كۆتايى لەگەل چىرۆكەكەدا بىروات .

گەر ئەو فشارانە نەبوونايە، پىنەدەچوو مەنسور ئەسرین لەھەمان ئەو دەمەدا بنىرپتە خوازيينى سەوسەن فىكرەت .

گروپى خوازيينىكەرانى مەنسور ئەسرین لە ھەموو گروپەكانى تر گەرەتر بوو، جگە لە ئىبراھىم ئەسرین و براكەى، دوو شاعىرى بەناويانگ و ساقى مەحمود و مامۆستايەكى زانكۆ و ھەندى كەسى دىكەشى تىدابوو . دەبىت بلۆين كە ئەوانىش لە خوازيينى خويان وەلامىكى ئاشكرایان دەست نەكەوت .

فىكرەت گۆلدانچى كە شەپۆلى يەك لە دواى يەكى خوازيينىكەران پەشوكاندبووى، لەو دەترسا شتەكان بە ئاقارىكى تارىكدە پرۆن و لەدەست دەريچن . ئەو شەو لە دواى مالاوايى ئىبراھىم ئەسرین و ھاوپىكانى ترسىكى كۆتوپ دايگرت و داواى لە كچەكانى كرد شتەكانيان كۆبكەنەو، بۆ ئەو بە خىرايى و نەيتى شار چۆلبكەن و بگەپنەو بۆ بەغداد . بەلام ئەو شەو سەوسەن بە ماكسىيەكى شىنەو، بە دەنگە ھەمىشە ئارامەكەيەو كە لە كاتى ئاسايى و تورەيشدا يەك تۆنى ھەبوو، باوكى دلىياكردەو و گووتى «گەر تۆ لىگەپىت، من تەنيا كەسىكم دەتوانم ئەم مەسەلەيە

چارەبىكەم و دەشزانم چۆن چارەبىدەكەم». ھېز و ئازابەتسى كچەكە
فىكرەت گولدانچى سەرسامكرد، پېشتر كچەكە بە ھېچ تاقىكردنەو ەيەكى
پاستەقىنەي ژياندا تېنەپەپى بوو، ھەستىكرد ئەمە يەكەمىن ئەزموئە
كچەكە پىايدا تېنەپدەبىت، لەبەرئەو ەلېگەپا پىيدا بېوات.

مەنسور ئەسرەن ھىندە ئازابەتسى تىدابوو بە ئاشكرا لاي ھەمووان
بلىت ھېچ شتىك دەربارەي سۆز و ھەستەكانى ئەو خانمە بەرامبەر خۆي
نازانىت. لە دواي پووداوي چەقۇكەو، ھەستىكى قوولاي لاوازي لە خۆيدا
دەدۆزىيەو كە پېشتر ھەستى پىن نەكردبوو، ھەستىكرد دواي چەقۇكە
بە جۆرىكى تر بىر لە خۆشەويستى كچەكەي گولدانچى دەكاتەو،
ئەوكات كە بىستى كوپى يەككە لە ئاموونىيەكان خوازىتى سەوسەن
دەكات، تىگەيشت ھىدى ھىدى ئەم عەشقە بەرەو جۆرە جەنگىكى
گەورە وەردەگەپىت، ئەو ەي بتوانىت لە يەك كاتدا عاشقىش بىت و
شەپكەرىش بىت، ئەركىكى سەخت بوو. ئەو ەي بتوانىت عاشق بىت و
پرىش بىت لە پق و تورپەي ئاسان بەيەكەو نەدەگونجان، بەلام ترسىكى
گەورەي ھەبو ئەو ئاشكراپكات. چى دەبىت گەر بلىت نايەويت لەگەل
عاشقەكانى ترى سەوسەن فىكرەتدا بچىتە جەنگەو... چى دەبىت؟
لەم شارەدا كە مروف عاشق بوو، دەبىت بىت بە پەقىبى چەندەھا
خەلكى تر. سەيرى لىھات كە خۆشەويستى لە قوولايىدا بەو چەشنە
بە كىنەو گریدراو. دلىابوو كە كامەرانى سەلما دۆلانى خۆشناويت،
بەلام كلىپەيەكى كىنە لە كامەراندا ھەبو ئەم لە خۆيدا نەيدەبىنى. ئەو
ساتەي ھاتەو پىشچاو كە كامەران پەلامارىدا، لە چاويدا ئەو كىنە
گەورە و قوولە ھەبو كە كىنەيەكى ئاسايى نەبوو، كىنەيەكى بىسنور
كە تەنیا لەگەل خۆشەويستىدا دروست دەبىت. ھەستىكرد بەو ەدا ئەم
ئەوجۆرە كىنەيەي تىدا نىيە، ناتوانىت بەپاستى عاشق بىت، دلىابوو
سەوسەن فىكرەتسى خۆشەويت، بەلام چۆن؟ خۆشەويستى ھەمىشە

نيوهى له كينه دروستبووه، ئه مېش ئه و نيوه له خويدا نادورزيتوه،
 ئه و پوچه جهنگاوه رهى نيه كه بيجولاييت. به ده ستي بووايه هموو
 ئه و په و تهى ده گيږايه وه دواوه بو ئه وهى نه هيليت ساقى مه محمود
 ئه و گورانپه بلت كه ئه م تيدا وهك شه هيدك درده كه ویت. ئه و
 ماوه به پراريدا نه چته وه بو زانكو، هه ستيكرد پويستي به وه به ساليك
 پشووېدات، زوري شه وان له ژوره بچوكه كهى خويدا ده مايه وه و هېچى
 نه ده كرد، ده يتوانى ماوهى دريژ له سهر جيگا كهى خوى بميتته وه و
 هېچ نه كات. هه مېشه گوڤى له دهنگى خوشكه كانى بوو كه قسه ده كه ن
 بيته وهى بزانيت چى ده لېن، دلنيا بوو هه موو باسى ئه م ده كه ن، له
 ماله وه، له زانكو، له ناو خزماندا، له كو لان، كچانى شار، شاعيره كان،
 پوليسه كان... هه موو كه س... ئه وهى به رده وام خه لك باستېكه ن و تو
 نه زانيت ده لېن چى، نازاريكى گه وړه بوو، ده يزاني هه موو ئه و قسانه
 له به رده ميده ده يكه ن ئه و قسانه نيه كه له پشته وه ده يكه ن، به لام
 نه ريگاي هه بوو، نه تواناشى هه بوو بزانيت چو ن باسيده كه ن. مه نسور
 نه سرين له دلى خويدا گوتى «جه هه نه م ئه وه به خه لك هه موو باستېكه ن
 و تو نه زانيت ده لېن چى». ئه و شته كانى واده بينى وهك ئه وهى ئه و
 پشتگيري به وړه بهى كه ده كريت، بو كه سيكي دى بيت كه دوو و نزېك
 په يوه ندى به مه وه نيه. له دلى خويدا گوتى «ساقى مه محمود من
 ناناسيت، مسته فا هه زارېش... هېچيان به ته واو تهى نازان له و شه وده
 چى پويده وه...». گرنگرين شتى ئه و شه وه ئه و كينه قووله بوو له
 چاوى كامه رانى سه لمادا، ئه و كينه بهى كه ئه م ناتوانيت له دلى خويدا
 بيدورزيتوه... به لام بو ئه وهى خه لك وهك عاشق تيبېگه ن، ده بيت وا
 خوى نيشانېدات كه ئه و يش ده توانيت شه پر بو خو شه ويستي بكات...
 ده بيت به رده وام بيت... هېچ ريگايه ك و هېچ چاره بهى كى ترى نيه، كه
 رقيك نيشانېدات كه تيا نيه، ئيراده به ك درېخات كه نيه تى.

گەر له دووره وه سهیری مائی سهوسه ن فیکره ت بکرایه گه لیک ئارام
 دهینواند، به لام هه موو ماله کانی دونیا له ده ره وه ئارام ده نوینن، چی له
 ناوه وه ده گوزه ریئت، نه وه یان کهس به دروستی نازانیئت. ئه و ئیواره یه ی
 که فیکره ت گولدانچی و دوو که که ی له تاکسییه کدا چوون بۆ مائی
 خهنده گولدانچی پوری سهوسه ن، هه ر سیکیان گه لیک ئارام و له سه ره خو
 دیاریوون، شتیکیان پیوه دیار نه بوو نیشانه ی په شوکان و شپه رزه یی
 بیئت، به ههنگاوی ئارام ده پویشتن، به نیگای هیمن سهیری چواره وه ری
 خو یان ده کرد و به زه رده خه نه ی ناسک وه لامی هه موو خهنده یه کیان
 ده دایه وه. له راستیدا کو بوونه وه که به هۆی چه ژنی له دایک بوونی که زایه کی
 خهنده وه بوو که ته مه نی ده بوو به دوو سال به لام بۆنه یه کی راسته قینه ش
 بوو، گولدانچییه کان پیکه وه کو بینه وه و قسه یه ک له سه ر ئه و سئ
 خوازیئتیکه ره بکه ن که داوای سهوسه نیان ده کرد. گولدانچییه کان گه رچی
 له میژبوو له شارددا ده ژیان، به لام هیچ کات وه ک ئیستا نه که وتبوونه
 سه ر زاران، نه وه ی ئه م که لاواز و نه خو شه که به رده وام به ده ست
 سه ر ئی شه و که مخوینیه وه ده نالیننیت به و خیراییه هه موو شاری به
 خو یه وه سه رقا لکرده مایه ی نا په حه تی زۆربه ی که کانی دیکه ی بنه ماله ی
 گولدانچی بوو، که جگه له مه خلوقیکی لاوازی په نگه پریو هیچی دیکه یان
 تیدا نه ده بینیه وه شایسته ی ئه و هه موو سه رسامی و ده نگه ده نگه بیئت.

دهبیت بلایم نه وهی له پر کچیکى غریب له شارىکى تره وه بیت و
 بیته مایه شه په چه قو له نیوان کومه لیک گه نجد مایه ی بیزارى و
 برینداربوونى زوړبه ی خانمانى شار بوو، که پیکرا وایان هه سته کرد
 تانه یه کی قورس له نرخ و جوانیان دراوه. به لام سه وسنه فیکره ت خوی
 له وه دل سافتو بوو هه ست به و شتانه بکات یان له دلی بگریت.
 هه سه له که نه وه نه بوو سه وسنه له و شتانه تیغه گات، به لکو هیند هه بوو
 گهر هه ستیشی پییکردایه په رچه کرداریکی پیچه وانه ی نشان نه ددها که
 بونی شه پانگیزی لیبت. سهرتا که له به غدا هاتبوونه وه زوړبه ی
 گولدانچییه کان و نه وه کانیان وه کچیکى لووتبه رز ده یانینی، به لام
 هه موو زوو تیگه یشتن که که مدووی و نه نهاییه که ی په یوه ندى به
 لووتبه رزییه وه نییه، به لکو په یوه ندى به وه وه هیه که نه و کچیکه به
 ناسانى بابه تیگ نادوړیته وه بۆ قسه کردن... هه ر کاتیش بیه ویت
 قسه بکات، به دهنگیکی لاواز، که خالی نییه له ناوازیکی ناوه کی باسی
 جوړه جیاوازه کانی گوله باغ، باسی شیوه شورای هندیگ شارى کوڼ،
 باسی چه شنى به له مه کوڼه کان و جل و بهرگی جهنگاوه ره فارس و
 عه ره به دیرینه کان دهکات. له راستیدا کچه که ده یقوانی له سه ره موو نه و
 شتانه قسه بکات که نه وانی تر نه یانده زانى و به پیچه وانه شه وه هیچی
 نه و تو ی له هه موو نه و شتانه نه ده زانى که نه وانی دی ده یزانن. ژوړی
 دانیشتنه که ی خنده گولدانچی ژوړیکی گوره بوو، دیواره کانی سه رجه می
 وینه ی پیاوان و ژنانی پیری خیزانى گولدانچی بوو، له باپیره و نه که
 گوره کانیان، له و وینانه وه بیگره که ده گه پانه وه بۆ سه رده می هه ره سی
 عوسمانییه کان تا نه و وینانه ی به مودیله سه رتاییه کانی کامیترای
 په نگاوپه نگ گیرابوون. چنده ها گولدانى گه وره و بالنده ی شوشه و
 قوړی کریستال له سه ر په فه کان دانرابوون. خنده گولدانچی له
 گهنجیه کی زووه وه حزی له کوکړدنه وه ی قوړی بوو، به جوړیک میړده که ی

بەردەوام پىيىدەگوت «دەبايە لەسەرەتاوھ شوى بە چاپچىيەك بىكرىبايە». شتىك لە ژورەكەدا بوو سەوسەنى سەرسامدەكرد، ھەوايەك و بۆن و بەرامەيەكى دىرىن، ھەناسەي سەردەمىك كە بە پاكرى لەويىدا ھەلگىرايوو. سەوسەن ھەرجارىك كە دەھاتە ئەو ژورەوھ دەيگوت «ئە پورە خەندە، لەم ژورەدا ھەموو دەبىت سووك قەسەبگەين، چونكە واھەستدەكەم شتىكى كۆن لىرەدا خەوتووھ». قەنەفە گەورە دىرىنەكان، مېزە تەختەكان كە پىيەچوو دەستىكى نەينى بەردەوام ئسپەرتۆيان بىكاتەوھ، دوو پەفەي سىرامىكى پىرۆزەيى كە شكۆ و جوانى دەور و زەمانىكى تريان لە ژورەكەدا پەخشەدەكردەوھ. ئەو شتانە فەزاي ژورەكەيان گۆرپىو بۆ فەزاي مۆزەخانەيەك كە تەنيا بۆنە و بۆنە دەرگاكانى دەكرىتەوھ... مېردەكەي پورە خەندە، پياوژى بىدەنگ بوو، ھەمىشە سەر پىر خەيال و ئالۆز دەينواند، پىيەچوو كابرا بىدەنگىيەكەي ناو ناخى خۆي بەخشى بىت بەو ژورە. كە يەكەمجار ھاتن بۆ مالى پورە خەندە و گەپانەوھ، سەوسەن لە تاكسىيەكەدا باسى ئەو ھەستەي بۆ باوكى كرد، فىكرەت گۆلدانچى گوتى «شتىكى سەيرنىيە، پۆخى مەوۆف زوو پەنگى شوپنەكان دەگرىت و شوپنەكانىش زوو پەنگى پۆخى مەوۆف دەگرن». بەلام ئەمەوۆ ژورەكە بەجۆرىك لە بەرچاوى ئەو گەورەبوو، تا خەلكى تىدەھات ھەستىدەكرد زياتر و زياتر خەلك دەگرىت. ھەفتەيەك بوو ھەموو گۆلدانچىيەكان لە پرسىياري سى خوازىتنيكەرە شەيداگەي سەوسەندا بوون، ئەو ئۆوارەيە پىكرە لەسەر داواي فىكرەت گۆلدانچى لەوئى كۆبووبوونەوھ بۆ ئەوھى شتىك زانىياري لەسەر ئەو بابەتە بگۆرپەوھ. چەند پۆژىك بوو كوپانى گۆلدانچى، شىرزاى عىزەت گۆلدانچى و ھوشىياري پورە خەندە و نەبىلى پورە مەعسوم، بازار پۆ ھەوالى ئەو سى داواكارە دەگەپان. سەوسەن ئەوچۆرە گەپان و پرسىياركردنەي بە شايستەي جەفەنگ و پىكەنەين دەزانى...

ئەوئى سىن گەنجى وەھا بە قامەت و قىافەت بۆ كۆكردنەوئى ھەوال
 دوكانە و دوكان بازارې بگەپىن ماىەى شەرم و شورەىى بوو. سەوسەن
 تىنەدەگەيشت چۆن پىگا بە خۆيان دەدەن بچنە جىگەى چاوى ئەو،
 دوائەو چۆن مەوۆ لە پىگەى قسەى بازارپەو دەتوانىت مەوۆنىكى تر
 ھەلسەنگىتت، ئەمە جگە لەوئى پىاوانى ئەم شارە ھەموو بە شىوئەىەك
 لە شىوئەكان لە يەكتر دەچن. سىن كوپە پورەكەى سەوسەن وەك ھەموو
 گولدانچىيەكانى تر بالابەرزىوون، وىقارىكىيان تىدەبوو سەروشتى و خۆپسك
 دەىنواند، بەردەوام قاتيان لەبەردەكرد، بۆىنباخيان دەبەست، ھەر
 سىكىشان يەكجۆر زانىريان پىبوو، دانىشتنەكەشيان بەوە كەردەوە كە
 كامەرانى سەلما، ھەتىوئىكى چەقۆكىشى بىرەحمە كە ھەموو شار وەك
 قومارچىيەك و شەرابخۆرىكى بىخىر و بىمروەت دەىناسن كە عومرى لە
 چاىخانە و قومارخانەى ئوتىلەكاندا دەباتەسەر. شىرزاى عىزەت گولدانچى
 كە لە پۆلى چوارى قانۇن بوو، بەردەوام لە قسەكردنىدا ھەولیدەدا وەك
 پارىزەرەك قسەبكات كە باشەى ئامۇزاكەى خۆى دەوئت، بەردەوام
 دەىگوت «ئامۇزای عەزىزم، شتەكان بۆ ئەوئەىە كە تۆنەكەوئە داوى
 كەسەىكەوە نرخت نەزانىت». ھەندىك لە پورزا و ئامۇزاكان سۆزىكى
 زۆريان لەگەل مەنسور ئەسرىندا ھەبوو، ناويانگى وەك عاشقىكى گىانفیدا
 گەىشتبوو ھەموو كچانى بنەمالەى گولدانچى و پىكرا وئەى عاشقىكى
 شەىدايان تىدا دەبىنى كە خەيالسى ھەموو كچىك دەجولئىتت، جگە
 لەوئى مریەم بە قەرەبالفى و دەنگە تۆفانئاساكەى خۆى و بە
 خۆتىكەلكرنە راستەوخۆ و دابەزىنە بروسكەئاساكانى بە چەشنىك لە
 قازانچى مەنسور قسەىدەكرد، ھەمووانى ناچاركرد بە راستى بىر لە
 بەلگەكانى بكەنەو. ئەوئى مەنسور كوپىكى گەنج و جوان و خوئندەوار
 و عاشق و خاوەن پاشەپۆزە يەكپىك بوو لە چەكە گەورەكانى مریەم.
 بەلام پىرەكانى بنەمالەكە و ھەندىك لە كوپەكان بەپىچەوانەو خالىد

ئاموونىيان بە مىردىكى گونجاوتر و چاكتىر بۇ كچىكى ناسكى وەك سەوسەن دەزانى. عىزەت گولدانچى لەسەر ئەو سۈرۈپو كە خزمایەتى لەگەل ئاموونىيەكاندا ناو و جىگای ھەموو گولدانچىيەكان بەجۆرىكى بېۋىنە بەھىزدەكات، ئەمە جگە لەوھى كە بەپىي پىرسىار خالىد ئاموون دەتوانىت ژيانىكى بىگرفت بۇ كچەكە دابىنبكات، ھەروھە جودا لە ھەردو دواكارەكەى تر دور لە زمانى چەقۇ و شەپ ھاتۇتە داواى كچەكە. مەرم گولدانچى بەدرىژاىي دانىشتەكە تەواو بە پىچەوانەوھ پاى وابو پىاوانىك كە كۆگای فروشتى كەرەستەى ژنانەيان ھەيە، چەشنە توخمىكن چاكتەرە كچ لەمەسەلەى شووگردندا بىناختە ئەولاولە، زۆرىەيان شوئىنى متمانە نىن و ھەلېژاردنىان بۇ ئەو ئىشە، تەنبا پەيوەندى بە قازانچە زۆرەكەيەو نىيە و مەبەستى ترىشى لە پىشتە. ھەموو دەيانزانى مەرم باسى چى دەكات، ھەموو قاقا پىدەكەنىن، ھەموو سەيرى سەوسەنىان دەكرد كە لەگەل لاوازيەكەيدا، لەگەل ئەوھى ھەموو باسى ئەو دەكەن، پتر لە تارمايەك دەچوو لە ناوھراستىاندا ونبويىت. سەوسەن نىكى سالىك دەبوو ھاتبۇوھ ئەم شارە، بەلام لای گولدانچىيەكان ھىشتا وەك غەرىبەيەك وابو كە كەسىان نازانن بەتەواوھتى چۆن بىردەكاتەوھ. پاستە بەردەوام لەگەل كچە گەنجەكانى بىنەمالەكەدا دەچىتەدەرى، بەلام جگە لە زوو ماندوويوونەكەى و ئەو سەرنىشە ھەمىشەيەى لەگەلپايەتى زۆرىەيان شتىكى ئەوتۆى دەربارە نازانن. ھەموو دەزانن دەبىت مانگانە دوچار بچىت بۇ لای پزىشك. لەوھ بترازىت كەسىان زانىارىيەكى ئەوتۇ گرنگيان دەربارەى نىيە. دەبىت بلتەن كە پىكراى گولدانچىيەكان پىروشەيان لەسەوسەنى خوشكى لاباشتر بوو، پىروشە زۆر سادەتر و كراووتر و ئاسايىتر دەردەكەوت، بەلام ھەر كەسىك يەكجار لەگەل سەوسەندا بە بازاردا بگەپابايە، ھەستى بەو كارىگەرىيە قولەى جوانى ئەم كچە لەسەر پىاوان دەكرد. لە پاستىدا

سهوسه ن لهو شیوه کچانه نییه که به لهشی گوشتن و شیوهی مهکیاجکردن و بالایی پروهه سهرنجی پیاوان کیشبکات، کچهکه تابلیتی لاوازه، ههتا جووت مهکیکی بینراویشی نییه، هه موو سیجره که ی شتیکه له ده موچاویدا، له وهستانیدا، لهو سیبهری ته نهاییه ی له سه ر پوخساریتی، نه وهی هه موو که س له نیگای یه که مه وه ده زانیت کچیکی نه خوشه بیته ندازه جوانیکرده، جگه له قژی که بیته ندازه پره، به جوریک دیمه نیکی ناکوکی له گه ل ده موچاوه مندا لانه و بچوکه که یدا دروستکرده، ناکوکیه که که جوانیه کی زور تاییه تی داوه تی. نه وهی که مرؤف واهه سته کات نیستا نا که میکی دی له هوش خوی ده چیت بووه به نه خشیکی پومانسی بوی. چهند شه ویک له وه و به ر له داوه تیکدا سهوسه ن گوئی لیبوو نه شمیلی پوره فه زیله له ناوه راستی هه موو کچه کاند ده لیت «هه ر تیگه یشتمایه پیاوان هه زیان له کوئی کردوه ... به مه قاشیش پلئ گوشتی لیناگریت، په زای مرئ، ده لیت مردوه به سه ر نه رزا ده پوات». سهوسه ن زورجار نهو قسانه ی ده بیست، به لام وه ها بوو وه ک نه وهی نه بیستیت، نهو شه وه له هه موو کچه کان نزیک بووه وه و به ده نگه ناسکه که ی خوی گووتی «پیاوان گه مژهن، هه زیان لهو کچانه یه که پیده چیت بمن ... خه م مه خو پورزا گیان، هه ندیکیان هه زیان له من نییه، به لکو هه زیان لهو مردنه نزیکه یه که له مندا ده بیبنن». نهو شه وه له مائی پوره خه نده که هاته قسه هه مووان بیده نگ بوون، ده نگه لهو ده نگه ناسکانه بوو که له بیده نگه ته واوه تیدا نه بایه، مرؤف نهیده توانی ته واو گوئی لیپییت. گووتی «هه مووتان کامه رانی سه لما وه ک شه یتانیک ته ماشاده کن، من نازانم کامه رانی سه لما چونه ... تا نیستا نه مبینیوه، به لام نه وهی نیوه وه ک شه یتان سه یری مرؤفیک ده که ن، راست نییه. نه وهی واقسه ده که ن وه کو نه وهی نه وانی تر هه موو له کامه رانی سه لما باشتیرین، راست نییه. نه وهی قومارده کات، یان چه قو

دەۋە شىئىت شىتلىكى خراپە، بەلەم ئىمە ھەموومان خراپىن... مەن لە ھەمووان خراپىترم، چۈنكى ناتوانم ھەروا شوو بە ھىچيان بىكەم و ناتوانم دەستىشان لىبەردەم... وانىيە، ئىمە ھەموومان خراپىن... كەسمان لە كامەرانى سەلما باشتىر نىن». فىكرەت گولدانچى قاقا پىكەنى، دىنىابوو ھىچ كەس لە ۋەبەر نەيۇپراۋە بە عىزەتى بىراى بلىت «تۆ خراپىت» «تۆ لە چەقۇ كىشىكى سەرخۇش باشتىر نىت». ئەۋە چاۋقايىمىيەكى گورە بوو كە زنجىرەى پىژ و ىقارى لە بنەمالەى گولدانچىدا تىكەدا.

كچەكە بە ھەمىنىيەى خۇيەۋە كە سەرنجى ھەمووانى پادەكىشا بەردەۋامبوو «ھەرچى پىاۋى ئەم شارەيە دۋاجار ۋەكو يەكن، شتى بچوك لە يەكيان جىادەكاتەۋە كە نرختىكى ۋەھايان نىيە... ئا شتى زۆر بچوك، كە مەن نازانم چىن... بەلەم ھەموويان لەم شارە زىاتىر شارى تىران نەبىنىۋە... ھەموويان ۋەك يەكن، ھەر سىكيان لای مەن ۋەك يەكن... مەن ھەر سىكيانم ۋەك يەك خۇشەۋىت». پورە مەسومەى بە دەنگە گىر و گرمەئاساكەى، كە لە دەنگى پىاۋەكانى تايەفەى گولدانچى نىترىر بوو، بە ھەپەشەۋە گوتى «بەلەم ناتوانىت شوو بە ھەر سىكيان بىكەيت... تىگەيشىت... دەتوانىت تەنبا شوو بە يەككىيان بىكەيت». ھەموو ۋاياندىزانى ئەۋ دەنگە گرمەكارەى پورە مەسوم، ھەر ئىستا سەۋسەن دەشكىنىت، بەلەم بە ھىمنى سەيرىكرد و گوتى «لە ئىستادا شوو بە ھىچيان ناكەم، بەلەم بۆ پاشەپۇژ نازانم... پورە مەسوم. پاشەپۇژ خۇى بىرپار دەدات، شوو بە چەندىان دەكەم». ۋەلەمەكەى بە ئەندازەيەك سەيرىبوو ھەمووانى بىدەنگىرد. ھەموو دەيانزانى كىژەكە تەنبا بوگەشۋەيەكى نەخۇش و لاۋاز نىيە، بەلكو ئىرادەيەكى گورەشى تىدايە، دەشيانزانى فىكرەت گولدانچى زۆرى بەلاۋە گىرگە خانمە بچۆلەكەى مالى بەۋ چەشنە بەھىزىت. ھەموو چاۋقايىمى كچەكەيان دەگىپرايەۋە بۆ جۆرىك لە لاۋازى باۋكەكە، بەلەم ھەمووش دەيانزانى

له نیوان گولدانچی و سه‌وسه‌ندا پِیژیکی قوول و شاردراره هیه که هردوکیان به وردی سنووره‌که‌ی ده‌پاریزن.

ئه‌و پوژه مه‌راسیمی چه‌ژنی له‌دایکبونه‌که به هیمنی پۆی. له کاتی مۆم کوژاندنه‌وه و کێک خواردن و دیاری کردنه‌وه‌دا هه‌موو بێده‌نگی و له‌سه‌ره‌خۆیی سه‌وسه‌ن سه‌رسامیکردن... ئه‌وکات هیچ که‌س نه‌یده‌زانی سه‌وسه‌ن بیر له‌ چی ده‌کاته‌وه، نه‌ له‌ بنه‌ماله‌ی گولدانچیدا، نه‌ له‌ به‌ره‌ی داواکاره‌ مه‌سته‌کانیدا و نه‌ هیچ که‌سیکی دیکه‌ش له‌ دنیا‌دا.

سەوسەن فېكرەت بېرياريدا ھەر سى داواكارەكە لە پۆژىكدا بېينىت.
 يەككىيان لە بەيانيدا، ئەوى دىكەيان لە ئىوارەدا، سىتھەمىش لە شەودا.
 خالىد ناموون يەكەمىن كەس بوو كە دەبايە سەعات يازدەى پۆژى
 ديارىكراو لە مالى فېكرەت گۆلدانچى نامادەبىت. چەند دەقىقەيەك بەر
 لەوادەى خۆى، ھاوپى بە دوو ئوتومبىلى پىر لە پىاوان و خزمانى
 ناموونى گەيشتە بەردەرگا، ئەوان لە بەردەركى مالى فېكرەت گۆلدانچى
 دايانگرت و مالاواييان لىكرد و پۆيشتن. چەند پۆژ بوو ناموونىيەكان
 ھەموو ھەولتەكان دابوو بۆ ئەو پالپشت بۆ داواكەيان كۆيكەنەو
 و گۆلدانچىيەكان لە ھەموو لايەكەو بەخەنە ژىر گوشارى خۆيان.
 پارىزگاربان تىگەياندبوو، فېكرەت گۆلدانچىيان بۆ لاي قايمقامى شار
 بانگەردبوو. ھەموو شتىكان بۆ ئەم ساتە ئەنجام دابوو، بۆيە ھەموو
 چاوەپوانى دەرەنجامى باشيان لەم چاوپتەكتەوتنە دەكرد.

خالىد ناموون كە چوو ژیورەو ھە بۆ سالۆنە گەرەكەى مالى گۆلدانچى،
 جوانى مۆبىل و تاييەتمەندى دىكۆرەكان و پىرى ژورەكە لە كىتب و تابلۆ
 و پەيكەر و شتى ئەنتىك سەرسامىكرد، پىشتەر لە ژيانيدا جۆرە ژورىكى
 لەم چەشنەى نەبىنىبوو. سەبرى لىھات كە بىتەو ھەى فېكرەت گۆلدانچى
 خۆى پىشوازيكات، كچىكى گەنجى دى بۆ ژورىكى تر لە قاتى سەرەو
 پىنمايىكرد. ژورەكە كىتبەخانەيەكى ئىجگار گەرەبوو، دۇنيابوو كە متر لە

ده هزار کتیب لهو ژوره دا نییه، هتا دیکوری سه قفه کهش کومه لیک
کتیب بوو که هر له سه ره و پا به هندیک پت و ده زوی په نگا و په نگ
هاتبووه خورای. ژوره که که میک تاریک بوو. سه وسنه گولدانچی له
کراسیکی زهردی کالدا که پرپوو له ختی سپی ناسک لهو په پی
ژوره که دا له سه کورسییه کی چرمی کون و گه و ره چاوه پوانیده کرد،
جگه له ملوانکه یه کی رهش هیچ خشلیکی تری پیوه نه بوو، هتا
گواره یه کی هه زانیشی نه کردبووه گوئی. خالد ناموون پتر له چلوپینچ
شهو بوو سه وسنه نه بینیبوو، به چشنیک جوان هاته به رچاوی،
به زهی به دلی خویدا هاته وه. دیارپوو نهو جیگایه به تایهت چاککراوه
تا سه وسنه هر سئ چاوپیکه و تنه گه و ره که ی ژانی له ویدا نه نجامبدات.
جگه له سه وسنه که سی تر لهو ژوره دا نه بوو، به لام خالد ناموون
هه ستیکرد یه کیکی تر که نابینریت ناگاداری هه موو دانیشتنه که یه،
سو سه کردنیکی ناوه کی بوو که هیچ به لگه یه کی نه بوو، به لام خوی
به جوریک پیکخت که ناگاداره یه کیکی به نهی نی چاوه دیزیده کات.
سه وسنه گه لیک نهم و نیان بوو، پیده چوو پیشو هخت بیر له هه موو
جوله یه ک و قسه یه کی خوی کردبیته وه، به لام له گه ل هه موو شتیکیشدا
به چشنیک ناسک و خوشه ویست بوو، خالد ناموون ناماده بوو هه موو
شتیک له پیناویدا دابنیت. که له سه کورسییه که دانیشتن، هه ستیکرد
سه وسنه به وردی سه یزیده کات، له دلی خویدا گووتی «نیستا ده زانیت
من پیاویکی جوان نیم، نه وه نیم که نهو خوی پیوه ده بینیت». به لام
به خیرایی هه ولیدا به سه تر سه کانیدا سه ریکه ویت و خنده یه کی گه و ره ی
گرت که که مجار ده یتوانی بیگرت. سه وسنه به هیمنی له سه کورسییه
چهره که ی خوی دانیشتنبوو، که س نه یده توانی نامازه یه کی تایه تی له
شیوه ی دانیشتن و سه یرکردنه که یدا بدوزیته وه. سه وسنه به هیمنیه که وه
که خالد ناموونی سه رسامکرد گووتی «به ریز خالد ناموون، چه زمکرد

يەكەم كەس تۆ بېيىنم، لەبەرئەوۋى زۆرىيە كەسانى خىزانەكەم تۆ ۋەك داۋاكارىكى باش باسەدەكەن. بەلام مەن نازانم تۆ كىيىت... ۋەختە ھېچ شىتتىك لەسەر نەزانم... ھېچ شىتتىك... دۋاجار مەن كىچىكى نەخۇشەم، گەر شۇ ۋە ھەر كەسىك بىكەم، دەيىت زۆر شىتى لەسەر بزانم».

خالىد ئاموۋىن بە ئەدەبىيىكى زۆرەۋە گۈۋىتى «سەۋسەن خان. ھەقى خۆتە، لەسەر ھەموۋمان، ھەموۋ شىتتىك بزانىت».

نەيدەۋىست لەقسەكردندا زۆر بېۋات، ترسىكى ھەبوۋ قەسەكانى ھەندى شىت ئاشىكرابكەن كە نايەۋىت سەۋسەن بىيانىيىتىت. سەۋسەن گۈۋىتى «تاكە شىتتىك كە سەيرە، ئەۋەيە تۆ بۆ ئاموۋىيەكان دەخەيتەكار... پارىزگارى شار، جىگرەكەي، ھەموۋ ئەۋانە... خۆت دەزانىت ئەۋ شتەنە دلى كىچىكى نەخۇشى ۋەك مەن بەراستى دەشىكىيىتىت. مەن كىچىك نىم بە زۆر بۆ كەس بىم...».

خالىد ئاموۋىن بىرىكردەۋە، كىژەكە بە جۆرىك ناسكە ھەر مەخلۇقىك بە زۆر بىيەۋىت بىيات بۆ خۆي، دەشىكىيىتىت... لەۋ بوۋنەۋەرە ناسكانەيە كە تەنبا خۆي دەيىت بىجولتىت، ھەر شىتتىكى بەركەۋىت، لەۋانەيە بىكەۋىت ۋە بىشكىت. بەسەردانەۋانەۋە گۈۋىتى «سەۋسەن خان... مەن كۆپى ە شەرەتى ئاموۋىنم، ئەۋان دەزانن تۆ چ داۋاكارىكى زۆرت ھەيە، مەسەلەكە ھەموۋى ئەۋەيە مەن نامەۋىت تۆ بدۆپىنم... لە پىنچ مانگ لەمەۋىيەۋە كە تۆم بىنى، گۈۋىت ئەۋە ئەۋ كچەيە كە مەن لەم دۇنيايەدا بۆي دەگەپىم. مەن پىشتەر ھېچ پىگايەكەم نەبوۋ كە باسى خۆمت بۆ بىكەم... مەن تىكام لە ئاموۋىيەكان كەرد پىشتەم بگرن، چۈنكە بۆ يەكەمجارە لە زىاندا عاشق دەبىم، زۆرىيە ئاموۋىيەكان دەزانن مەن تەۋاۋ نىم، دەزانن چۈۋار مانگە دۈكان ۋە كاسىيەكەم ھاتۆتە كزى».

سەۋسەن پىرسى «نازانم، دەتوانم بىپىسىم، كزىۋىنى كاسىيەكەي تۆ، چ پەيۋەندى بە ئىمەۋە ھەيە؟»

خالىد ئاموون ئىستا بۆ يەكەمجار لە ژيانيدا ھەولای دەدا، لە بەردەم كەسێكدا ھەك عاشق دەریكەوێت: «پەيوەندی ئەو یەكە من ھێندە بێر لە تۆ دەكەمەو، ناتوانم بێر لە شتەكانی تریكەمەو، ھەك جاران ئارەزووم نەماو، جاران خۆشییەکی زۆرم لە كاسبی دەبینی، ئىستا بە جۆریك گۆراوم خۆم ناناسمەو، ناتوانم خەریکی ھینانی كەلوپەلی نوێ بم، پەيوەندیم لەگەڵ قاچاغچییەكاندا كزیوو، چوار مانگە سەفەری بەغدام نەكردو، چوار مانگە ھیچ كراسێکی نوێ یان عەترێکی تازەم نەھیناوە... ھیچ شتیك... خانم ھیچ شتیك... لەبەرئەو ی تەنیا بێر لە تۆ دەكەمەو».

سەوسەن بە ئەسپایی پرسى «بەلام چۆن بێر لە من دەكەیتەو؟» خالىد ئاموون چاوەڕوانى ئەم پرسىارەى دەكرد، بەلام لەگەڵ ئەو شدا ھەستىكرد ناتوانی وەلامییداو، دواى كەمێك وەستان گووتى «شتیكى قورسە، ھەك ئەو ی دەستیك بەردەوام بێخەنكێنێت، ھەستیكە لە سەرتدا دووبارە دەبێتەو، شتیكە وەسف ناكړیت، ھەك شتیك بۆی بگەڕێت و نەيگەیتى».

دەلیابوو نەیتوانیو تەعبیر لە خۆی بكات، دەلیابوو. بەلام دەیزانى سەوسەن فیکرەت بۆ وەلامى ئەو پرسىارە بانگی نەكردو، پەنگە تەنیا وىستبێتى ببینیت بزانیت بە ئەندازەى دوو داواكارەكەى تر جوانە، یاخود تیبگات چۆن قسەدەكات، یاخود ھەر شتیكى تر كە ئەم خەيالێ بۆی ناچیت. سەوسەن كەمێك دەنگى گۆڕى، شتیك لە پرسىارەكەیدا بوو كە خالىد ئاموون بە تەواوەتى ماناكەى بۆ دیارى نەكرا: «خالىد ئاموون، ھەزەكەم بزانم تۆ چیرۆكى شەپەچەقۆی ژێر زەمینەكەت بىستوو یان نا؟»

«خانم ھىچ كەسێك نییە، ئەو ی نەبىستبێت»

«دەمەوێت بزانم تۆ ئامادەیت لە پێناوی مندا چەقۆ لە كەسى تر

بەدەيت... يا نا؟».

خالىد ئاموون چاۋەپوانى ئەۋەتسە، سەرى بەرزكردەۋە بۆلەۋەى بە پوونى سەرى پوخسارى سەۋسەن بىگات كە تارىكى كىتەپخانە كە سەۋسەننى تۆخى خىستىۋە سەرى، سەۋسەننى تۆخى «ئەۋەى لە دەموچاۋى سەۋسەننى تۆخى خىستىۋە. بە ھەمىنى گوتى «ئەۋەى لە پىناۋى تۆدا ئامادەى شەرى و مردنم گومانى تىدا نىيە. سەۋسەن خان تۆتەنیا كە سەۋسەننى دەتوانىت وا لە من بىگەيت شەپانى و بىرەھم بىم...». سەۋسەن دوۋبارە پرسى «دەتوانىت لە پىناۋى مىدا كەس بىگوتىت؟». خالىد ئاموون گوتى «دەتوانم... بىتەۋەى دوۋدلى بىم... بىتەۋەى بىرىكەمەۋە...».

سەۋسەن بە غەمگىنەىۋە پرسى «بۆلە پىناۋى كىچىكى نەخۇشى ۋەكو مىدا، ئامادەيت خەلىك بىگوتىت؟... دەبىت ھۆكەى بىگەپتەۋە بۆچى؟ ھەست ناكەيت، پەيۋەندى بەۋەۋە ھەيە زىان لەم شارەدا مەۋە دەخنىكىت. ھەست ناكەيت، ئەم شارە زۆر زۆر بىچوكە، شەۋسەننى مەۋە لىرەۋە چاۋى لە دونىا نىيە. ئەۋەى كە كىچىك دەتوانىت كۆمەلىك پىاۋ شەۋسەننى، پەيۋەندى بە شارەكەۋە ھەيە، بەم شەۋسەننى بىچوكەۋە كە دلى مەۋە دەگوشىت؟».

خالىد ئاموون سەرى داخست و گوتى «ئەۋە ھىچ لەۋە ناگوتىت كە مىن دەتوانم لە پىناۋى تۆدا بىرەھم بىم».

سەۋسەن لە جىگاگەى خۆى ھەست، ئىستا خالىد لە بەر پۇشنايى پەنجەرەكەدا لە نىۋان كىتەپخانەدا پوونىر دەبىيىنى، ئەۋە پەقتە زەردەى مىلى، ئەۋە تەۋە سەۋسەننى گوللىكى چىلانەيان بە قىزىۋە پاكىتەۋە، ئەۋە گەردنە بەرزەى، ئەۋە مىلانكە پەشەى ھەندىك لە دەنكە بارىكەكانى ۋەك چىزۋى دۈپشك دەدرەۋشانەۋە... ۋىستى ھەستىت، بەلام جورئەتى نەكرد. سەۋسەن دۈۋى كەمىك گەپان بەناۋ كىتەپخانەدا، چۈۋە پەشتى

کورسییەکی خالید و پرسى «دەتوانیت لە پێناوی مندا کامەرانی
سەلما و مەنسور ئیبراهیم بکوژیت؟». خالید ئاموون کەمیک راپلەکی،
نەیدەزانی کچەکە دەیهوێت بەرەو کوێی بەریت، چی دەوێت و دەیهوێت
بگاتە چی. نەیدەزانی چی وەلامبداتەو. خالید ئاموون کەمیک
چاکەتی قاتە خۆلەمیشییەکی چاککرد، بە ئەسپایی پالیدا بە پشتی
قەنەفەکەو و بیویستی خۆی گووتی «رقم لە هەردووکیانە. خۆزگە
دەخوازم هیچیان لەسەر ئەم دنیاوە نەبوونایە. هەتا دەمرم رقم لەو دوو
پیاو دەبیێت... وادەزانم ئەوانیش بەرامبەر بە من هەروان». وشەکان
بە رقیکی گەرەو لە زاری هاتنەدەر، خۆشی لەو کینە لە ناکاوەی
خۆی سەرسامبوو، دڵنیاوو دەتوانیت ئەو دوو کوپەری تر بکوژیت، لە
یەکەم ساتەو چیرۆکەکی بیستوو توانایەکی ترسناکی کوشتن لە
خۆیدا هەست پێدەگات، بەلام پێشتر لەگەڵ خۆشیدا وەها ئاشکرا
نەیدرکاندوو. گەرچی دڵنیاوو قسەکانی سەوسەن فیکرەتیان تووشی
پەشوکانیکی کتوپر کرد، بەلام هەستی بە ئاسوودەییەکی قوولکرد، ئەو
راستیەکی شارداراوەی ناو دلی بوو، دڵنیاوو سەوسەن فیکرەت نیازی
ئەو کوشتنەیی خۆیندۆتەو، دەستی لەو ئارەزوو نەینییە داو، کێ
چوزانیت، لەوانەیی ئەو وەلامە تەواوی وێنەیی ئەو بە باشە لای سەوسەن
فیکرەت بگوریت... هەستیکرد لە رێگای ئەو قسانووە سەوسەن فیکرەت
باشتر تێدەگات، پروتەر دەبینیت، بەهێزتر دەیناسیت. بەلام ئەم
پرسیارە لە کچیکی وەها ناسکەووە گەلیک دڵپەقانه بوو.

سەوسەن ماوێک لە ژوورەکەدا سوپایەو، وەک ئەوێ جۆرە
بێباکییەکی قوولی بەرامبەر هەموو شتەکان تێداپیێت، خۆی بە
کتێبەکانووە سەرقالدەکرد، لە نێوان قسەکاندا بێدەنگی درێژ و قوولی
جێدەهێشت، هەندێجار لە دەرگای کتێبخانەکەو ئەو کچەیی بانگدەکرد
تا چا بۆ میوانەکە بهێنیت. پرسیارەکانی گەلیک تیکە لاویوون، زۆریەیان

دەريارەي شىتگەلىك بوون خالىد ئاموون نەيدەتوانى ۋە لامىانباتەۋە، ھېچ پىرسىياريكى پاستەۋخۇي دەريارەي سامان و مال و خانووي جيا و زىر ۋە شتەنە لى نەكرد، بەلكو پىرسىيارەكانى دەريارەي پەيوەندى ۋە بەسروشەۋە، پەيوەندى ۋە بەنەستىزەكانەۋە، باۋەپى بەزىان لە ھەسارەكانى تردا، باۋەپى بەزىان لە دواي مردن و ۋە شتەنە بوو. خالىد ئاموون نەيدەزانى چۆن بچىتە ۋە ۋۆرە دىالۆگانەۋە، ھەستىكرد دەستەپاچە و كەم توانايە، بەلام شىۋازى قسەكردنى كچەكە، جولاندنەۋە ناسكەكانى، شەيدايكردبوو. دلىابوو يەككىكى تر و لە ھەلومەرجىكى تردا ۋە پىرسىيارانەي لىيكات، لەۋانەيە پوونتر بتوانىت ۋە لامىانباتەۋە، بەلام ئىستا ھىندە بەسىحرى كچەكە سەرسامبوو، ھىندە فەزاي ۋە كىتەخانەيە و ناسكى ۋە بوئى ھەناسەكانى گىزيانكردبوو، تواناي بىركردنەۋەي لەو پىرسىيارە گەۋرانە نەبوو.

بەلام دوا پىرسىياري سەۋسەن سەرلەبەر زىانى خالىد ئاموونى گۆپى، ۋەۋە ۋە پىرسىيارە گەۋرەيە بوو كە سەۋسەن چەندىن سال بوو بىرى لىدەكردەۋە، ۋە پىرسىيارەبوو كە دەيوست لە ھەر كەسىكى بكات كە دىتە داۋاي، بە ھىمنى گوتى: «خالىد ئاموون گۆيىگرە، پىرسىياريكت لىدەكەم ۋە لامەكەي بۆ زىانى من و تۆش زۆر گرنگە، زۆر شت لە زىانى من و ۋەم چىرۆكەدا لەسەر ۋەم ۋە لامە دەۋەستىت: گەر بەسەفەرىكى درىژ بتنىترم بۆ دوور، بۆ زۆر دوور لەم شارە، سەفەرىكى چەند سالە ... سەفەرىك تىيدا دلىيا نەبىت، كاتىك دىتەۋە من زنى تۆم ... من بۆ تۆم ... ياخود من زىندووم و ماوم، دەچىت ؟ باش بىرى لىيكەرەۋە، كە دەگەپىتەۋە دلىيانىت من زنى تۆم يان نا ... دلىيانىت من شووت پىدەكەم يان نا ... دەپۆيت ياخود نا؟». خالىد ئاموون ويستى شتىك بلى، بەلام سەۋسەن پىشىكەوت و گوتى «نا خالىد ئاموون، ۋە لامە مەدەۋە ... ۋە پىرسىياريكە دەبىت بىرى لىيكەيتەۋە ... زۆر زۆر بىرى

لەبیکەیتەوه ... من ئەمڕۆ تۆم بۆئەوه بانگکرد ئەو پرسیارەت لێبیکەم... خالید ئاموون بپۆرەوه بۆ مالت، دەتوانی چەند پۆژیک یان چەند هەفتەیەک بچیت بۆ گوندەکان... بۆ شارێکی تر... بۆ ئوتیلێک لە بەغدا و بیربیکەیتەوه. هەركاتیك گەشتیتە بریارێکی تەواو، وەلامەكەت بخەرە سەر كاغەزێك و بە كەسێكدا بۆم بنێرە، لە ئێستادا تەنیا دەمەوێت بیربیکەیتەوه».

كە خالید ئاموون لە مالتی فیکرەت گۆلدا نچی هاتە دەرەوه، ماندوو و رەنگەپیو دیاریوو، هەموو بینیان نا ئومیدییهکی قورس لە سەر پوختاری بوو، تا گەشتە سەر شەقامەكە گەلیك چاوی نەیتی چاوە دێریان دەکرد، لەو یادا وەك كە سێك ونبوو بێت وەستا، پێدەچوو سەرماي ناوەرپاستی زستانیش هێندە تر تەزاند بێتی، وەك بیهوێت خۆی بشاریتەوه لە ناكاو ئارپاستەئێ خۆی گۆپی و بەرەو باكوور سەرکەوت، لە شەقامێکی تەسك و چۆلانەدا كەمێك وەستا، لەو یادا تاكسییهکی پارگرت و بە دوو دلییهکی زۆرەوه سواریوو، بە پەشۆكاوی قسەئێ لە گەل شۆفیژەكەدا كرد، هێچ كەس نەیدەزانی چی لە خەیاڵیدا دەگوزەرێت، هێچ كەسیش تا بەیانی پۆژی داها توو هەوالتی پاستەقینەئێ دەریارەئێ چاوپێكەوتنەكە نەبیست... تەنیا دواي بیست و چوار سەعات، كە مەنگوپی بابەگەورە كەوتە گێژپانەوهئێ چیرۆكەكە هەموو تیگەیشتی ئێ چی لە نێوان سەوسەن فیکرەت و خوازییێكەراندا پوویداوه.

مهنگوپى بابەگه وره له ژيړ زه مينى ئوتيله كهى باوه جاندا چيړكه كهى
 بۆ هه موومان گيڙايه وه، ئه و به و دهنگه منگن و پشتمله كووپه يه وه،
 له ناوه پاستى هه موواندا وه ستاو گووتى «وهك ده زانن كامه رانى سه لما
 دواه مين كه س بوو كه ده بئيت بچييت بۆ لاي كچه كهى گولدانچى، پيشتر
 هه ر دوو داواكاره كهى تر سه ردانى مالى گولدانچيان كردبوو... من گووتم
 به قهبرى مردووم ئيمه تياچووين، گووتم به ناموسى عه زيزى هه موومان
 حيسابمان پاكه، نه گينا بۆ كچه كه ئيمهى خستۆته دواى دواوه، سى
 پۆژ بوو، من هه والى ناخۆشم ده ببيست، سى پۆژ بوو شوينم به خۆم
 نه ده گرت... هه موو ده يانگوت گولدانچيه كان، بپاريانداوه كچه كه يان
 بدهن به خاليد، هه موو واقسه يانده كرد كه شته كه بپاوه ته وه، كه زانيم
 ئاموونيه كان كاكي موخافيزيان خستۆته سه ر خه ت هيو ا بپاويووم...
 هيوام به چى بميتيت، من و موخافيزيان نه گووتووه . كامه رانى سه لما
 ته نيا منى هه بوو غه مى بخوات... منيش بپاويكى بيده سه لات نيم، به لام
 گه ر خۆيان مه سه له كه به جوړيك له جوړه كان بپيښنه وه و كچه كه پاڙى
 بيت، ئه و له قه نديلا پاوه خوشتر ناكريت... وانبيه عه زيزى من، يوسف
 كه ويار ده يگوت پياوى ئازا نه وه يه له شه پى دۆڤاو پاكات» .
 هه موو ده يانگوت «مهنگوپ به رده وام به، مهنگوپ باسى ئه وه بكه
 سه وسه ن فيكره ت چى به كامه ران گووتووه» .

مه نگوپ ده يزانی قسه کانی له ته وایو شاردا بلاوده بیته وه، له بهرته وه به شوق و زهوقیکي زوره وه بۆ مه موومانی گپاپیه وه و گووتی « که کامه رانی سه لما پۆی من دلم له مستمدا بوو، تا بهرده رگای مائی فیکره ت گولدانچی له گه لیدا چووم... دونیا شهو بوو، به ناموسی مه رچی مه لایکه ته، من له بهر سه رما خه ریک بوو زیکه م ده کرد، به لام کامه رانی سه لما گوئی لئ نه بوو... باکی به سه رما نه بوو. من به زهیم به کورپه که دا ده هاته وه، وا سهیری مه که ن... کورپکه پیشتر له گه ل ژاندا سه روو سه ودا به کی نه بووه، له و مه سه له یه دا هر ژولیکتان بگرم له و لیژانترن... کورپه که له یه ککاتدا ده ترسا و دلشی خوش بوو. که له بهرده رگا که سه یرمه کرده وه به جۆریک جوان و بۆشناخ بوو، مه پرسن. دلنیا بووم قۆزنتیه که ی له و جۆره یه ژنان له مه موو گونا هیکي ده بوون... پیاوی ناشیرین گه ر گونا می به نه ندازه ی موریه ک بیت، ژنان لییده که ن به کیویک، به لام بهس خودا ده زانیت بۆ پیاوی جوان چ لیبوردن... بهس خودا ده زانیت. که چووه ژووری من چاوم پرپوو له فرمیسک بۆی، حه زمه کرد له گه لیدا برۆم تا کۆمه کیکه م... به لام مه رجه که وه ها بوو، هیچ داواکاریک بۆی نه بوو کهس له گه ل خۆیدا به ریت... هر که سیک مه رجه که ی بشکاندایه حیسابی پاک بوو»

مه موو به یه ک ده نگ هاواریان لی کرده وه «مه نگوپ، ده مانه ویت بزانین له مائی فیکره ت گولدانچی چی پوویدا... ده مانه ویت شه وه بزانین، بهس قسه ی پرپوچ بکه به ناویدا»

مه نگوپ ده یگوت « گوپیگرن که کامه رانی سه لما ده چیته ژووری، تییده گه ن... که ده چیته ژووری، فیکره ت گولدانچی خۆی پیشوازی ناكات، کچیکي جوانی تر پیشوازیده کات، پیشی ده که ویت، به سه ر قادرمه یه کی زۆر که شخه دا سه ری ده خات... من خۆم شه و قادرمانه م بینیه وه، خۆم بینیه وه، ده زانم چ پرزه قادرمه یه کی جوانه، کامه رانی سه لما ده چیته

كتىبخانىيەكى گەرە، ۋەكو باسىدەكات ھەزاران كىتېبى تىدابوۋە، ھەزاران كىتېبى گەرە گەرە، سەۋسەن لە ژوۋرىكى ۋەھادا پىشۋازىدەكات، كراسىكى زەردى لەبەردا دەيىت، لەۋانەى خەتى سىپان تىدايە ... كچەكە لەويادا زۆر بە حورمەتەۋە تەۋقە لەگەل كامەرانى سەلما دەكات، زۆر بە حورمەتەۋە چا و ميوە دەخاتە بەردەمى، بە كامەرانى سەلما دەلەيت: تۆ لە شارىكى چكۆلانەدا لەدايك بوويت، گەر لە شوپىنكى تىرى دۇنيادا لەدايك بېۋويتايە، لەبەر كچىكى ۋەك من، لەبەر خانمۇچكەيەكى نەخۇشى ۋەك من چەقۇت لە كەس نەدەدا. سەۋسەن سەرزەنشتى كامەرانى سەلما دەكات، تا دەتوانىت سەرزەنشتيدەكات، بەلام ئەۋەى من لە قسەكان تىگەيشتم ئەۋەيە كە ھەموۋى لۆمە و گازەندەى دۆستانەبوون. خانمە بچكۆلەكە لەگەل گەيەكانيدا دەلەيت گەر تۆ گەرەيى دۇنيات بزانىيە ئاۋا ئاسان چەقۇت نەدەۋەشاند، باش گويىگىرن ... ئا لىرەدا، ئاللىرەدا سەۋسەن ھەلدەستىت و ئەتلەسىكى زۆر گەرە دەردەھىنىت، ئەتلەسىك كە ھەرچى شتىك لەسەر زەۋى ھەيە، ھەتا بچوكتىن گونديش، ھەتا دوورترىن كۆيرە قۇخەلەى دۇنياشى لەسەرە. كچە بەدبەختەكە ماۋەيەك خۇى ھىلاكەدەكات تا گەرەيى دۇنيا پىشانى كامەرانى سەلما بدات، ھەموو بەھرە گەرەكانى پىشانەدەكات، ھەموو كىشۋەرەكان، كۆمەلىك شارى سەير كە شوپنەۋارى كۆنيان تىدايە، كىتېبىكى بەقەدقەۋارەى لەسەر كەشتى و كەشتىسازە كۆنەكان دەخاتە بەردەست. كامەرانى سەلما كە خۇى عەشق لە قوۋنى دەچۆرپىت، بە لوتقى كچەكە ئەۋەندەى ترپەكى دەكەۋىت ... كە كچەكە ئەۋ ھەموو نەجىبى و ناسكىيە دەردەخات، كامەرانى سەلما لەويادا دەكەۋىت ... راستەۋخۇ ئەزىنۇ دادەدات و دەكەۋىتە سەر چۆك، ۋەك منداللىك دەستدەكات بە گريان و دەلەيت تكام وايە شووم پىيكەيت، دەلەيت ناتوانم ئەۋە بخەمە خەيالىمەۋە كە تۆ دەشىت بۆ كەسى تر بىت. پىيدەلەيت، من كوپىكى دەۋلەمەند نىم،

من قومارچيم، چه قوکیشیکی نامەردم، که سیکی توپەم، بە لām لە گەل
تۆدا میردیکی باش دەبم. کچە که بیئەوێ شپەزەبیئت، وەک خۆی بۆ
هەموو شتیک ئامادە کرد بیئت، دەستی دەگرۆت و هەلیدە سستینێتەو، بە
ناموسی دایکم وایە، خۆی دەستی دەگرۆت و هەلیدە سستینێتەو، هەتا
ماوەیەکی درۆزیش دەستی لە دەستیدا دەبیئت... گوئیگرن، یادی بەخیر
کاتی خۆی جەمالی عەنەبەر دەیگوت، دوو دەقیقە دەستت لە دەستی
کچیکدا بیئت، یە عنی ئیشە که تەوا بوو، یە عنی هەموو شتیک بپاوەتەو،
کامەرانی سەلما دەلێت، کچە که دەقیقە یەک زیاتر دەستی لە دەستیدا
بوو».

مەنگوپر که میک بیدەنگ دەبوو و هەرچی لە ژێر زەمینی ئوتیلە که دا
کۆبوو بووینەو دەمانگوت «ئەو دوا یی چی... ئەو دوا یی چی،
مەنگوپر... ئەو دوا یی چی».

مەنگوپر دەلێت «یوسف که ویاڕ دەیگوت شەپ بە پرسیار دەست
پیدە کات و بە پرسیار تەواو دەبیئت. شەو که ی کامەرانی سەلماش
بە شتیک کوتایی بیئت که باوە پناکەن. شتیک لە چاوە پوانی که سدا
نییە، کچە که پرسیارێک لە کامەرانی سەلما دەکات، پیدەلێت ئامادەیت
بە سەفەر بپۆیت بۆ شوینیکی زۆر دوور، سەفەرێک بۆ مەملە که تیکی تر
که لەوانە یە چەند سال بخایەنیت، بە مەرچێ که هاتیتەو ئەو ت زامن
نەبیئت که من بێم بە ژنت یان بتوانم شووت پێبکەم یان هەر لە زیاندا
مابم».

یەکیک دەلێت «خوای عالەم، دەیه ویت بگات بەچی؟ دەیه ویت کۆپە
بەستە زمانە که بۆ کوێ بنیۆرت؟». یەکیکی تر دەلێت «ئەم کچە تیو
چی لە سەردایە، مەنگوپر، تۆ بلی چی لە سەردایە؟»

مەنگوپر بە خیرایی قسەکان وەر دەگرۆتەو و دەلێت «ئالیرەدا
کامەرانی سەلما عاقلییەک دەکات لێم پانە دەبینی، دەم و دەست لە

كچهكەي گولدانچى دەپرسىت: خانم، بەر لەوھى وەلامبەدەمەو، پېمبلى
ئەم پرسىيارەت لەوانى تىرىش كىردوھ يان ئەم پرسىيارە ھەر بۆ مە...
بۆ مەنى بەدبەخت. كچهكە بە ئەرزو ئاسمان سوپىندى بۆ دەخوات كە تا
ئىستا بە چاويكى جياواز سەيرى ھىچ يەك لەداواكارەكان ناكات، ھەر
سىكىان لای ئەو وەكو يەك وان و ھىچ يەككىيانى ھەلنەبژاردو، ئەو
پرسىيارىكە لە ھەر دوو داواكارەكەي تىرىشى كىردو، دەشلىت شتەكان
ھەمووى لەسەر ئەو وەلامە بەندە كە لە دەمى ئەوان وەرىدەگرىتەو،
تكاشدەكات بىر لە پرسىيارەكە بكاتەو و ئەوسا وەلامبەدەو... ئىو
دەلین چى... ھا... شتەكان ئاوا بوون... بە ناموسى ئەوليا كامەرانى
سەلما كاتىك ھاتەدەرى ماوہىكى درىژ قسەي بۆ نەدەكرا، مەن بەدرىژايى
ئەو ماوہى لەو بەر سەرمایەدا ھەلنەدەلەرزىم و چاوەروانمەدەكرد... ئەوھى
لە حىسابمدا نەبوو قسەي لەوجۆرە بوو، دەمگوت ئىستا بە كۆرە
بەستەزمانەكە دەلەيت، كوا مالت، كوا ماشىنت، كوا كارو كاسبىت... تۆ
قوونىكى بىخىر، باسى ژنەينانى چى دەكەيت. بەلام ئەوھى پرسىيارى
وہا بكات، عەقلم بۆ شتى وەھا نەدەچوو.

ھەموو ئەوانەي لە ژىر زەمىنەكەي ئوتلىلى باوەجاندا بووين، بە
خوشاىتىكى ئۆرەو پرسىمان «ئەي مەنگوپ تۆ دەلەيت چى... تۆ چۆن
لەم مەسەلەيە تىدەگەيت، تۆ تەفسىرت چىيە؟».

مەنگوپ بە ئارامى لەسەر كورسىيەك بەرامبەرمان دانىشت و گووتى
«تاكە تەفسىرم ئەوھى كچهكە لە كچى ئەم شارە ناچىت، لەو جۆرە
نييە ھەر چاويان بە لووتى يەكەم خاوايىتيكە كەوت دەيكەن بە ھەلھەلە
لەدان... شتىك لە عەقلىيەتى بە كەسانى وەك ئىمە ناخوڤىرتەو،
ھىشتا زووھ كەس قسەي راست و دروست بكات، بەلام گرنگ ئەوھى
لەم بەشەدا كەس لە خاوايىتيكەران بە راستى دەرەچوون... تاكە
براوھى ئەم يارىيە تا ئىستا ھەر ئەو كچه عىارەي گولدانچىيە».

مه‌نسور نه‌سرين گه‌لټك بيرى له هه‌موو چاوپټكه‌وتنه‌كه‌ كرده‌وه،
 هه‌موو نه‌و زانيارىيانه‌شى به‌راوردكرد كه‌ ساقى مه‌حمود له بازار ده‌رباره‌ى
 يه‌كتر بينينه‌كانى سه‌وسه‌ن له‌گه‌ل دوو داواكاره‌كه‌ى ديدا كۆيكردبوونه‌وه .
 ئټستا چ به‌ره‌ى كامه‌رانى سه‌لما و چ ئاموونيه‌كان به‌وردى چيرۆكى
 خۆيان له هه‌موو لايه‌ك ده‌گټرايه‌وه، به‌لام ساقى مه‌حمود و پاويژكاره‌كانى
 ديكه‌ى مه‌نسور پټيان وابوو نه‌وان ته‌واوى چيرۆكه‌كه‌ى خۆيان به
 نه‌هټنى به‌هټنه‌وه، چونكه‌ ئاشكرا نه‌كردنى چيرۆكه‌كه‌، جوړه په‌شوكان
 و دوودلټيه‌ك له هه‌موو لايه‌كدا دروستده‌كات كه‌ پټده‌چټت مايه‌ى
 نه‌وه‌بټت پتر بكه‌ونه هه‌له‌وه . مه‌نسور له ئټواره‌ى چاوپټكه‌وتنه‌كه‌دا
 سه‌يرى لټهات كه‌ سه‌وسه‌ن گۆرانىيه‌كه‌ى ساقى مه‌حمودى بيسټبوو و
 شيعره‌كه‌ى مسته‌فا هه‌ژايشى خوڻندبووه‌وه، به‌لام زۆريه‌ى قسه‌كانى
 له‌گه‌ل مه‌نسوردا ده‌رباره‌ى «گه‌وره‌ىى دونيا» بوو، ده‌رباره‌ى نه‌و
 دوورگه‌ دورانه‌ى سه‌رتاپايان دره‌خته و نه‌و به‌نده‌ره شينانه‌ى ئاسمانيان
 له‌به‌ر بالنده نابيزټت. مه‌نسور له عاشقه درۆزنه‌كان نه‌بوو، به‌ پرټزكى
 زۆره‌وه گروتى « سه‌وسه‌ن، من له گه‌وره‌ىى دونيا زۆر ده‌ترسم، من له‌و
 كه‌سانه‌م كه‌ ژيانى نه‌م شاره‌يان پټخۆشه، نامه‌وټت زۆر دووريكه‌ومه‌وه» .
 سه‌وسه‌ن گروتى «هه‌ر دلټك جيهان له گه‌وره‌بيدا نه‌بينټت، به‌هه‌ژايشى
 ده‌مټټټه‌وه» . به‌لام مه‌نسور وه‌ك عاشقه مندالكاره‌كان وابوو، هه‌روا به

سادەيىيەۋە گۈۋىتى «جىيەن تەنبا ئۇ كاتە گەرەيە كە تۇ لىمەۋە
 نىزىك بىت، گەر تۇ دورىيىت، ھەموو زەمىن بچوكە». ئاشكرا كچەكەي
 فىكرەت گۈلدانچى لەۋ قىسانە تىنەدەگەيشت، ئۇ بە پىچەۋانەي ژئانى
 دىكەۋە ۋا دەردەكەۋت ۋەك ئۇۋەي قىسەي عاشقانە كەم بىيىزۋىيىت.
 بە غەمگىنىيەۋە گۈۋىتى «تۇ بۆيە مەنت خۇشەدەۋىت، چۈنكە جىيەنەت
 نەبىنىۋە، شارە دورەكان ۋ دارستانەكان ۋ مىللەتانى تەرت لە نىزىكەۋە
 نەبىنىۋە. خۇشەۋىستى قىسەيەكى پىۋپۇچە گەر تۇ نەزانىت چەند ھەلى
 گەرەت بۇ ژئانى تەرو خۇشەۋىستى تەر لە بەردەستدايە... دەبىت
 شارى تەرو ژنى شوۋىتى تەربىيىت، ئۇسا دەزانىت بەپاستى مەنت
 خۇشەدەۋىت ياخود نا». كچەكەي فىكرەت گۈلدانچى پاي ۋابوۋ پىۋاۋان
 بۆيە ژندەھىتەن بۇ ئۇۋەي چاۋ لە گەرەيى دۇنيا داخەن، بۇ ئۇۋەي
 ھەستى دىكە تاقي نەكەنەۋە. مەنسور ئۇ چەندجارە كەمەي لەۋەۋبەر
 لەگەل سەۋسەندا قىسەيىكەدەۋ، ئۇ دىۋە پەقەي لەم خانمە ناسكەدا
 نەبىنىۋە. ئۇ پۇژە لەگەل كراسە زەردەكەشىدا، لەگەل ئۇۋەي گەلەك
 لەسەرەخۇ ۋ بە دەنگىكى ھىمەن دەۋا، ھەستىكەد ئۇم خانمە بەجۆرىك
 لە جۆرەكان ھىشتا ئامادە نىيە بۇ شوۋكەدەن. بە ئەزەمنى خۇي
 ھەستىدەكەد ئۇ كچانەي ئامادەن بۇ شوۋكەدەن شىتەكىيان تىدايە لە
 سەۋسەندا نىيە، جۆرە پەشىۋىيەك، جۆرە كرەنەۋەيەكى لەناكاۋ، شىۋە
 دىلخۇشىيەك يان غەمگىنىيەكى كىتۈپ كە ھىچى لەگەل ئۇ ھىمەنى ۋ
 ساردى ۋ خۇگىيەي سەۋسەندا ناگۈنچىت. كچەكەي گۈلدانچى ھەمان
 ئۇ پەرسىيارەشى لە مەنسور كەد لە دۇۋاۋاكارەكەي دى كەدەۋ،
 مەنسور ئىستەنەيدەزانى چى بىكات. لەگەل گەرەنەۋەيدا ھەستىكەد بە
 جۆرىكى سەير ۋ شىتەنە ئۇ كچەي خۇشەدەۋىت، ھىندەي خۇشەدەۋىت
 بە سەعات بۇيى بگىرى، بەلام كىژەكەي گەلىك تەلىسمانى ۋ ئالۋز ۋ
 نەگىراۋ ھاتە پىشچاۋ. كىژىك بوۋ ناسكىيە زۆرەكەي، بارىكى ۋ پەنگە

کال و نیکا بيماره‌کانی بانگیانده‌کردی، بەلام شتیکی نادياريشی تێدابوو وایده‌کرد باوه‌پیکه‌یت کیزیکسی سارد و بیباکه و غمیکی نه‌وتوی بۆ هیچ شتیک نییه. ساقی مه‌حمود که مه‌نسوری به‌و حاله‌ بینى گه‌لێک دلی بۆی سووتا، سه‌عات پێنجی ئیواره‌ بوو، دونیا ته‌واو تاریک بوو، پێکه‌وه‌ سوار تاکسییه‌ک بوون و له‌بری نه‌وه‌ی بگه‌رێنه‌وه‌ بۆ ماله‌وه‌ بردی بۆ «بنکه‌ی تیپی هه‌رزال بۆ مؤسیقای میلی» تا له‌وێ پێکه‌وه‌ به‌ هیمنی قسه‌بکه‌ن. ئاشکرا کوپه‌ به‌سته‌زمانه‌که‌ نه‌یده‌زانی چ پریارێک بدات، هه‌ستیکی هه‌بوو که کیزه‌که‌ی زۆر دوورده‌ست بینیه‌ و واتێده‌گات که هه‌رگیز بۆ نه‌م نابێت. ده‌بێت بڵێم که تیوه‌گلانی ساقی مه‌حمود گه‌رچی به‌شیکى گه‌وره‌ی له‌ پێناوی دلی ئیبراهیم نه‌سڕیندا بوو، هۆیه‌کی دیکه‌شی کینه‌یه‌کی قوولی ساقی بوو به‌رابه‌ر مه‌نگوپى بابه‌گه‌وره‌، ساقی له‌ گه‌نجیه‌وه‌ پقی له‌ مه‌نگوپ و خێله‌ چه‌قۆکێشه‌که‌ی هاوده‌می بوو، له‌ کۆتایی په‌نجاکان و سه‌ره‌تای شه‌سته‌کاندا ده‌مانیک که هه‌ردووکیان گه‌نچ بوون، چه‌ند جارێک له‌ ئاهه‌نگه‌کاندا به‌زمی گه‌وره‌یان بووبوو، مه‌نگوپ نه‌و زه‌مانه‌ خۆی وه‌ک دوزمێکی سه‌سه‌ختی کۆمۆنیسته‌کان پێشاندده‌دا، هه‌مووش ده‌یانزانی ساقی مه‌حمود هه‌واداری کۆمۆنیسته‌کانه‌، مه‌نگوپ سلی له‌وه‌ نه‌کردبووه‌وه‌ جارێک پوو به‌پوو پێبیلێت «تۆ لۆتییه‌کی شیوعیت». نه‌وه‌ی ئه‌وکات وایکه‌رد بێده‌نگبێت، فشاری حیزب و پۆخی هونه‌رمه‌نده‌که‌ی ناوی بوو، پاسته‌ دواى هه‌ره‌سی شوێشی به‌رزانی مه‌نگوپ له‌ شاییه‌کدا ده‌ستیکردبوو ملی و داواى لێبوردنی کردبوو، به‌لام ساقی مه‌حمود هه‌رگیز له‌ دله‌وه‌ له‌گه‌ڵ مه‌نگوپدا ئاشت نه‌بووه‌وه‌. ئێستا نه‌ ساقی مه‌حمود شیوعی بوو و نه‌ مه‌نگوپش مه‌یلی سیاسه‌تی ما‌بوو، به‌لام تیوه‌گلانی مه‌نگوپ له‌ بریندارکردنی کوپه‌که‌ی ئیبراهیم نه‌سڕیندا نه‌و برینانه‌ی کولانده‌وه‌ و نه‌و کینه‌یه‌ی جارانی تیا زیندووکرده‌وه‌. پرسپاری که‌چه‌که‌ی گۆلدانچی ساقی مه‌حمودیشی په‌رێشانکردبوو، نه‌و

به سمیله سېی و چاوه شینه که یه وه هه موو دوودلی و په شوکانیک
 ئاسان له سه ر پوخساری ده بینرا. مه سور ئه سرین به ساقی گووت
 » خۆشه ویستیم بۆ ئه و خانمه زۆر گه وره یه، ئه مپۆ گه ر وه ک من
 بتدیایه، وه ک من له نزیکه وه سه رنجی ئه و ناسکیه ت بدایه، ئه و
 لاوازییه سیحراوییه ت له چا و و دهنگ و هه ستان و دانیشتنیدا هه ست
 پییکردایه، ده تزانى باسی چی ده که م. پۆحیکه وه ک ئه وه ی ئا و پوونی
 خۆی و ته م ته نکى خۆی و تاریکی نهیى خۆی خستبیته ناو... که
 له نزیکیه وه ده وه ستیت ناتوانیت خۆشت نه ویت. له منى پرسى: تۆ
 ده توانیت وه ک کامه رانى سه لما له پیناوی خۆشه ویستی مندا خه لک
 بکوژیت؟ من گووتم: خۆشه ویستی تۆ پښکای ئه وه م لیده گریت، نازاری
 مروغه کانی تر بده م. لیپرسیم: ئه ی ئه گه ر ناچار بویت له پیناوی مندا
 بچیت بۆ شه ر، ببیت به سه رباز، له خۆت ببوریت و بپویت بۆ کوشتار
 له گه ل ئێرانییه کاندا، ده چیت یا نا؟ من نه مزانی چی وه لامبده مه وه،
 خۆی هه ستیکرد نازانم چی وه لامبده مه وه. پییگووتم: ئه و که سه ی ته م
 یارییه ده کات ده بیت وه لامی ئه و پرسیارانه بداته وه، ئاخۆ ئاماده یه
 له پیناوی خۆشه ویسته کهیدا به ریت یان نا؟ ئاماده یه بچیت بۆ شه ر
 یاخود نا؟ ئاماده یه سه فهری زه مینی دوور بکات؟ ئاماده یه به بی هیواش
 درێژه به خۆشه ویستییه که ی بدات؟ دواتر به هه موو ناسکی خۆیه وه
 گووتى: ئه ی ئه گه ر من داوات لیکه م کامه رانى سه لما و خالید ئاموون
 بکوژیت تۆ چی ده که ییت؟ هیند ناسک بوو، وشه کان وه ها سیحراوی
 له لیوی که وتنه خوارى، وه ک ئه وه نه بوو باسی کوشتن بکات. بیئوه ی
 بزانم، بیئوه ی بیربکه مه وه وه لامیکم دایه وه که هه موو عاشقیکی دنیا
 له دیر زه مانه وه دهیده نه وه و گووتم: خۆشه ویستی تۆم له خۆم و
 دنیا لا گرنگتره، هیوادارم ئه وه مه رجی تۆ نه بیت، به لام گه ر بزانم
 ئه وه خۆشه ویستی من ده سه لمینیت، هه موو شتى ده که م. براده ر نازانم

چۆن وامگوت، به لام دلنياه له و کاته دا قسه کان له ناخی دلمه وه دههاته دهري.

مه نسور ئه وه شه وه له هر کاتيکی دی باريکتر و لاوتر دياربوو، به دهنگیک قسه يده کرد توئی په شوکانیکی قوولی پتوه بوو، لاوازییه که له هه ناسه دان و دهست جولاندیدا بوو مروف به زه یی پیداده هاته وه. دياربوو بای زستان زور یاری به قژی کردوه، هر که ده تبینی هه ستده کرد به ناو سه رمایه کی زوردا تپه پیه وه، وهک ئه وهی له پوحیدا به فریکی زور باریبیت. گه رچی له گرنگترین چاوپیکه وتنی ژیا نی دههاته وه، به لام جلهکانی گه لیک ساده بوون، که میک پشی هاتبوو، که میک په رتبهوون و ناته بایی به هه موو شتیکیه وه ده بینرا، ساقی مه محمود زور هیزی دایه بهر، سه ره تا ته نیا نیازی بوو ئه وه پوخی لاوازییه له مه نسور ئه سریندا بکوژی، به لام نه یده زانی چۆن دهست پیبکات. ژووره که ی تیپی هه رزال شوینیکی ساردبوو که ئه وه ته نیا عه لادینه بچکوله یه گه رمی نه ده کرد که ساقی دایگیرساند. مه نسور ئه سرین هه ستیده کرد سه رمای ژووره که زیاتر نازاریده دات، سه رمایه که بوو ژیر زه مینه که ی خدرۆ دوویاری به یاداهینایه وه، ئه وه ساته ی هه ستی به نازاری چه قوکه ی کامه رانی سه لما کرد له سه ر سنجی. ساقی مه محمود گه رچی گورانیبژیوو، گه رچی له گه ل جوزه له و ده فدا گورانی ده گوت، گه رچی گورانییهکانی زۆره یان به زمساز و سه رگه رمکه ر بوون، به لام له ژیا نی خویدا که سیکی هیمن بوو، له جیگایه کی تاییه تی بوتلیکی عاره قی ده رهینا که دياربوو پیشتی که میکی لیخوردۆته وه و گووتی «مه گه ر به یارمه تی عاره ق باش بیریکه مه وه. چاوی ساقی من تا مه ست نه بم ناتوانم شتیکی باش بلیم. به لام کوپی من تو ئیستا وهک په رمزی خو فیداکاری عاشقان وایت، هر ده ورزه مانیک یه کیک وهک په رمزی عاشق ده رده که ویت، ئه وه پوودا وهی ژیر زه مینه که ی خدرۆ دوویار تو ی کرد به که سیکی تر... شاره که و

کچ و کورپه کانی پئویستیان به شتیگه، پئویستیان به یه کیکه باسیبکه ن و چاوی لیبکه ن... ئیستا گهر تۆ بلیت، من عاشقم، به لام سوپاس، له مائی خۆمدا داده نیشم، عه شقم تا به رده رکی مائی خۆمان برده کات و ئیتر به سمه... ده زانیت چی ده بیئت؟ ده زانیت چی ده قه ومیئت؟ هه رچی سیه ریک له ده وری ناوی تۆ دروستبووه به تال ده بیته وه...» ساقی مه حمود پیکیک عاره قی تیکرد و هه لیدا و گووتی «کچه که ی گولدانچی له وانه نییه، به س بیه ویت شوویکات، زۆریه ی کچی شار ده یانه ویت شوویکهن و خواحافیز... به لام ئەم کچه له و جوړه نییه، ئەوه ی وا ده ریکه ویت که دوولیت، که ناتوویت قوریانی گه وره بدهیت، واده زانم کیژه که ت له ده ست ده دات».

ساقی مه حمود قومیککی له عاره قه که ده دا و جگه ره یه کیشی له گه لدا داده گیرساند و ده یپرسی: «به لام مه نسور ئەسرین به پاستی... به پاستی تۆ ئەم کیژت خۆشده ویت؟».

مه نسور به غه مگینی گووتی «ئوه نده م خۆشده ویت ده ترسم توانام و به ختم خیانه تم لیبکه ن... ده ترسم ئەم خۆشه ویستییه هه موو لاوازییه کانم ده ربخات، ده ترسم به جوړیک بیهیزیم نه توانم شه ری بۆ بکه م... به جوړیک پریمبکات له خۆشه ویستی، ئەو کینه یه م تیدا نه بیئت که هه موو عاشقیک پئویستی پیته تی».

ساقی مه حمود جگه ره که به لیوییه وه بوو، که میک گپی عه لادینه که ی زیادکرد و بیته وه ی جگه ره که ی دابنیت گووتی «ئهمه یان ته نیا خۆشه ویستی نییه، شه ریکی گه وره یه. من له و ده قیقه یه وه که چیرۆکه که م بیست، زانیم مه سه له که هه ر خۆشه ویستی نییه، به لکو شه ره... به لام هه ر تاقمه و به چه شنی خۆی ده یکات. مه نگوپر بابه گه وره و تاقمه که ی ته نیا چه قوبازیده که ن، ئەو سه گسارانه جگه له چه قو وه شانندن هونه ریکی تریان پی نییه، مه نگوپر خۆی سه گیککی دپ و بیویژدانه. تۆ

لە من بېرسە، سەردەمەیک بەس خودا دەزانیت چۆن و چەند ئازاری خەلکی ئەم شارەیان دەدا، تێدەگەیت خەریک بوو بۆتکوژن... من ئەوێم لەبیرناچیتەو... تۆ کوپی نزیکترین هاوڕێی من، شەمپانزییەکی وەک مەنگوڕ بەداتە بەر چەقۆ... هەروا سووک و سادە، لەسەرچی؟ لەسەرئەوێ کچیکی وەک خۆت خۆش دەوێت. ئەو قەبیلە ی مەیمونە لە چەقۆ زیاتر هیچی تر نازانن... ئیستا کچەکە ی فیکرەت گۆلدانچی، وادەزانیت هاتۆتە ناو شارێکەو پیاوێکەکانی هەموو وەک سەگ وەهان... هەموو هەقیقەتێکی دەدەم بەو کچە گەر هەموومان وەک کۆمەڵێک وەحشی و جانەوەر سەیریەکات. خانمەکە وەک تۆ دەلێیت لە ناو کتێب و زانستدا گەرەبوو، ئەم سەگبازارێکی نەدیو، نەبیستوو یەکیەک بیت و هەموو شتیەک بکات بە ئاھەنگی مەیمون و مەسەلە ی ژن و ژنخوازی بەو جۆرە بگۆڕیت بۆ بەزەمی کۆمەڵێک سەگ...».

ساقی مەحمود کە توپە دەبوو، چاوانی زیاتر دەرەوشانەو. مەنسور بە وردی گۆیی لە ساقی گرت و بەغەمگینی گوتی «دەزانم، دەبیت ئەو توانایە لە خۆمدا دروستبکەم کە درێم، بتوانم دەست بوەشینم... گەر وانەکەم شانسم نییە».

ساقی پتر سوور دەبوو، جگەرەکی دادەگرت و کەمێک سنگی پاکدەکردەو و دەیفەرغاند و دەیکووت «ئینجا ئەم ئاموونیانە... تێدەگەیت... کە هیچ نین جگە لە عەبدی پارەکانیان، قەبیلە یەکن لەسەر بەرمالێ دینار نوێژدەکن... بەس خودا دەزانیت چەندە لە پیاوانی دەوڵەتەو نزیکن، چەندە لەگەڵ ئاسایشی دەوڵەتدا دەستیان هەیە، من گۆرانییێژێکم خەریکە بە سالدای دەچم، بەلام عەقلم هەیە، کە گۆرانی دەلێم چاوم ئیشدەکات، تێدەگەیت، لە ئاھەنگەکاندا کە دەیکەم بەزەم، هۆشی خۆم ناخەوینم... خەلکی دەلێن دەنگم پیریوو، دەلێن تۆنەکانم بەپاستی وەک جاران بۆ دەرنایت، هەستانەکانم وەک جاران

نەماون... ھەمووى پاستە، بەلام مەسەلەكە ئەو يە ھەموو وەخت بە
دَل گۆرانى نالېم... كە ئەو سەگسارانە دەمبەن و ناچار دەبىم بۆ پارەى
مەعیشەتەكە فووى پيا بگەم، لە دلەو نالېم، شتېك نەمچولتېت
ناتوانم لە دلەو بېلېم... دەيانېنم... ھەموو قەبىلە ساختەچىيەكانى
ئەم شارە دەبينم... ژنە بەرپىز و مېردە باشەكانيان، چەند لە ئەمنە
عەرەبانەو نەزىكەن... نابېت سەوسەن بگەوېتە داوى ئەوان...».

ساقى مەحمود ھەر كات لە دلەو قەيىكردايە، پاكىيەكى قوول لە
ناويدا دەدرەوشايەو، قىزە ماش و برنجىيەكەى، ئەو نوسانە كەمەى دەنگى
كە بە كارىگەرىي خواردن و جگەرە دروستبوو، ئەو چەمىنەو كەمەى
بە ھوكمى پىرى تىا دەردەكەوت زياتر تاييەتمەنديان پېتەخشيپو...
بەدرىزايى ژيانى بە جلى كوردىيەو دەسورپايەو، ھەمىشە بۆنى توتن
و جگەرە و عارەقى لىدەھات، ھەموو ھەك گۆرانىيېژىك دەيانناسى كە
لەكاتى گۆرانىيەكانىدا پېتاكەنېت، كە خەلك بە ئاوازەكانى دەھاتنە
جۆش، ئەو وچانەكانى بە كاردەھىنا تا زياتر قوم لە عارەقەكەى بدا،
لە سەر ھەر شاتۆيەك بايە دەبوو لە پشت پەردەكانەو شوپىنېك بۆ
بوتلى مەيىيەكەى سازىكات. زۆر دەيخواردەو، بەلام كەس بەدەمەستى
پىتەو نەبينىپو، كەچى تۆپەبوونەكانى خىرابوون، ھەمىشە بەجۆرېكى
كتوپر سوور ھەلدەگەرا. ھەموو دەيانگوت پىرى ساقى مەحمودى
جوانتر كوردە، چرچە قوولەكانى دەموچاوى زياتر سىمايان لە سىماى
ھونەرمەند نەزىكەردبوو. ئەو شەو گوتى «بەشى ھەرە زۆرى ئىمە
نازانىن چىمان دەوېت، بەلام كەچەكەى فېكرەت گولدانچى دەزانېت چى
دەوېت، پەنگە ئىستە باوھەم پىن نەكەن، بەلام كەچەكە شتېكى دۆزىوھتەو
كە ئىمە لە ژيانى خۆماندا وەمانكردە، كەچەكە دەزانېت دەلېت چى و
چى دەپرسىت، پەنگە تاكە ژنىك بېت لە ژياندا بىنېبېتەم كە دەزانېت
چى دەوېت، مەن عومرم لەم بەزى مەيمونەدا بردۆتەسەر، خەلكى ئەم

شارە زۆربەیان لە هۆش و گۆشی خۆیان بەخەبەر نین و نازانن چییان دەوێت... لەم شایى چەقەلەدا کەس نازانیّت بۆچی هەڵدەپەڕێت... بەلام ئەم سەوسەن گۆلدانچییه لە توخمێکی ترە، بۆیه هەر هەڵەیهکی بچوک شانسى ئێمە لەلای ئەو دەکوژێت، کچەکە بۆ ئاوازێک دەگەرێت... گەر شتیکی تری بۆ بژەنین سوودی نییه... دەبیّت بزانیین کە دەیهوێت گوێی لە چى بیّت، گەر وانه بیّت ئێمە دۆپاوی یەکه مین».

ئەو شەوێ تا درەنگ قسەیانکرد، لەسەر ئەو تەبابوون کە مەنسور بە سەوسەن بڵێت «ئامادەم لە پێناوی تۆدا برۆم بۆ دوورترین شوێنى زەمین... بێئەوێ ئومێدی ئەوەم هەبیّت کە دەگەرێت، تۆ بۆ من بیت». ئەو ئەو پستە سىحرییه بوو کە سەوسەن داواى دەکرد، ئەو پستەیه بوو کە دەبایە مەنسور ئەسیرین لە دلەوێ بێلێت.

له وهه فته يه دا چاوه پوانيه كي گه وره بالي به سهر هه موو شاردا كيتشا، هه موومان به جورنك له جوره كان سهرگرمي بيركر دنه وه له ماناي قسه كانى كچه كه ي گولدانچى بووين، به لام له و پوزانه دا هه واليكي نه وتو گرنگ له مالى نه وانه وه نه هاته ده ريئ. خه لكانتيكي زور شاهيد بوون كه سه وسه ن گولدانچى له گه ل باوكيدا دوو جار له به پيوه به رايه تى پوسته وه له گه ل ژماره يه كي دهره وه ي ولاتدا ته له فونيكرد، ههر دوو جاره كه سه وسه ن كراسيكي سبي له به رداو و ملوانكه يه كي ره شي له ملدا بوو، ههر دوو جاره كه له تاكسييه كي كوند ا له به رده م پوسته دا دابه زى و ههر به هه مان تاكسيش گه رايه وه بو مالى. له و دوو هه فته يه دا هه مووان چاوه پوانى نه وه يان ده كرد سه وسه ن وهك جاران له گه ل كچانى ديكه ي خيزانى گولدانچيدا له بازار و قهيسه رى و كوچه ي كونه فروشه كاندا دهره كه ويئت، به لام پيئده چوو كچانى بنه مالى گولدانچى به هوى ره شبا و سه رما و ناله بارى نه و هره زه وه هه موو چوونه دهره وه كانيان داوخستيت. كه سانتيك كه خويان به دوستى نزيكى گولدانچيه كان داده نا هه وليكي زوريان دا شتيك دهره باره ي بيركر دنه وه و برپارى سه وسه ن له ناسياوه كانيانه وه بزائن، به لام ماندووبوونيان به هه دهر پوي، چونكه گولدانچيه كانيش نه يانده زانى سه وسه ن چون بيرده كاته وه. هه تا پروه شي خوشكيشى زانياريه كي نه وتوى له سهر نيازى سه وسه ن نه بوو. هيند هه بوو له دواي چاوپيكه وتن

داواکاره کان سهوسن به ته واوه تی کشایه وه بۆ ناو کتییخانه که، له جاران زیاتر چای ده خوارده وه، له جاران زیاتر بایه خی به ئینجانه ی گه لآچاکان ده دا، زیاتر حیّل و شه کری به کارده هینا. زۆریه ی کات له کتییخانه که دا له سه ر کۆمه لێک نه خشی گه وه ئیشیده کرد، ده یه ها نه نسکلۆبیدیای گه وه و نه تله سی تایبه تی به جوگرافیای هه موو کیشوه ره کانی سه رزه مین له سه ر میزه که ی که له که بووبوون، به گه لێک راسته و پرگال و پۆژمه یی کۆن شتگه لێکی حیسابده کرد که که سه به دروستی نه یده زانی چین. به لام له جارانی ش زیاتر تووشی سه ر ئیشه ده بوو، زیاتر حه بی ده خوارد و په نگ په ریووتر درده که وت. شه وانیش ته نیا کاتیک ده چوه ژیر جیگا که وه که هه مووان خه وتبوون و که سه ناگاداری نه بوو. ئه وه هه فته یه فیکره ت گولدانچی زۆر به وردی چاوه دیتری هه موو په فتاره کانی کیزه که ی کرد، هه تا خۆشی به پێچه وانه ی عاده تی خۆیه وه زۆر که م له مال چوه ده ری، دیاره سه ختی زستان پۆلێکی گه وه ی له قه تیسبوونی فیکره تدا هه بوو، به لام به شیکیشی ئه وه بوو که ده یووست له نزیکه وه ناگاداری سهوسن بیّت، که هیدی هیدی بۆ باوکه که ش وه ک ته لیسمێکی گه وه ی لیده هات. دوا ی هه فته یه ک فیکره ت گولدانچی بۆ یه که مجار چوه کتییخانه که وه، هه ر کات فیکره ت گولدانچی له به رده م که که ییدا ده وه ستا، وه ک ئه وه بوو له به رده م بوکه شوشه یه کدا بوه ستیّت که خۆی پۆحی کردوه به به ردا. فیکره ت ناگاداری ئه وه بوو که که ی چ پرسیارێکی له داواکاره کان کردوه، دوا ی دوو شه ویش له چاوپێکه وتنی داواکاران دوا ی له باوکی کرد له پێگای براده ره که یه وه له ئینگلتیره، یه کێک له هه ره گه وه ره ترین و گرنگترین فه ره نگه تایبه تییه کانی بالنده ی له دنیادا بویّت، له گه ل چه ند ئه تله سیکی زۆر گران که دابه شبوونی مه ل و په له وه ره کان له سه ر زه وی نیشانده ده نه وه. به وه دا باوکی به دروستی نه یده زانی کیزه که چی ده ویت، بۆ پۆژی دوا یی به تاکسییه ک بردی بۆ به رپۆه به رایه تی پۆست تا

خۆى راستەوخۇ لەگەل ھاوپىي دىرىنەكەيدا قسەبكات. بەلام سەوسەن تا ئەوكاتەش شىتېكى ئەوتۆى لاي باوكى نەدركاند پېشانى بداتەو چى لە خەيالدە. ئاشكرا كەكە خواستېكى قوللى تىدەبوو، شتەكانى خۆى بە نەينى بەئىتەو، بەلام فىكرەت گۆلدانچى ھەستىكرد وردە وردە كېشەكە دەچىتە جىگايەكەو دەور نىيە بەرەو مەترسى گەرە برۈات. ئەو شەو كە چوۋە زورەكەى سەوسەن و لە قەنەفە چەرمەكەى خۇيدا بەرامبەرى دانىشت، وەھا خۆى دەرەخست كە ھاتوۋە شىتېكى تاييەتى لە كەكەى دەرەھىنەت، ماۋەيەك لە كىتېكى كۆندا دەرەبارەى «پاشا دىرىنەكانى فارس» شىتېكى خويندەو و دواتر لەسەرەخۇ لەسەر دوا ھەوالەكانى شەپى عىراق و ئىران قسەيانكرد. ھەردووكيان بەردەوام لە دوو پادىۋى جىاوازەو گويىيان لە ھەوالەكانى جىھان دەرەك، خولاي سەوسەن بۆ ئەوۋى ۋەك پىاۋە پىرەكان گويى لە دەرەگوباسى پادىۋى بىانييەكان بگىرت، ھەردەم مايەى سەرسامى فىكرەت گۆلدانچى بوو. سەوسەن لە ھەموو شىتېكا پىچەوانەى پېوشە بوو، جىاوازىيەكانيان بە چەشنىك بوو لە دوو نەيار دەچوون. پېوشە بە ھوشيارىيەو بىئاگايى لە جىھان ھەلباردبوو، كچىكى گەلىك دىناسك و پۆجەكول بوو، نەھەزى بەدەرەگوباس بوو و نە دەيوست بزانىت لە دۇنيادا چ باسە، پېوشە جگە لە شتە بچوكەكانى دەورپىشتى بايەخىكى ئەوتۆى بە ھىچ نەدەدا، لە و كاتەۋى ھاتبوونە شار، ھەموو خەيالى لەسەر جوانكردنى دىكۆرەكان و پاككردنەۋى شتە ئەنتىك و توحفەياتەكانى باوكى بوو. پاككردنەۋى پۆزانەى مالى و شتى بەردەوامى پەردەكان و پاكرگرتنى شىتەنەى ھەوش و ھەيوانەكە بەشىك بوو لە پىتوالىكى دەرۋىنى قولل كە ئەگەرچى زۆر كامەرانى دەكرد، بەلام لەگەل گەنجى و قەشەنگى ئەودا نەدەگونجا. پېوشە كەدەچوۋە بازارپىش گەپان بەدۋاى قاپى قەشەنگ و سەفرەى تاييەتى و تابلۋى ناوازەدا، خولاي ھەرە گەرەى بوو. ئەمە جگە لەۋەى ھەموو جەلە سەربازى و

قاته مه ده نییه کانی میرده گه نه که ی و برا که ی به خاوینی له دۆلاییکدا هه لگرتبوو، که ناوی نابوو «دۆلای یادگار تالّه کان». به وه دا خوشکه بچوکه که ی به شتیک له لووت به رزی له خوشکه که ی ده پوانی، به رده وام شتیک ده هاته پیش وای له پرۆشه ده کرد ده ستیکات به گریان. به وه دا که که به ده گمان کتیبیککی بخویند بایه ته وه، به ده گمان بایه خسی به ده نگوباس بدایه، هیچ شتیککی له سه ر میژووی دنیا نه ده زانی، ئیدی سه وسه ن هه میشه بۆنه یه کی ده دۆزییه وه برینداریبکات، به شتیه یه ک فیکره ت گولدانچی به رده وام به لām بیده ره نجام له هه ولّی ئه وه دا بوو به یوه ندی دوو خوشکه که ئاساییبکاته وه.

ئه و شه وه گولدانچی دوا ی ئه وه ی باسی دوا هه والّه کانی دنیای له گه ل سه وسه ندا کرد، له کیژه که ی پرسی ئاخۆ سه باره ت به خوازیینیکه ران گه یشته توه بریاریککی تایبه تی؟. سه وسه ن گووتی «گرنگترین بریاریک پییگه یشته تبه ئه وه یه ئه و سێ که سه به سه ته زمانه پزگاریکه م... ئه وان ده بیته من و ئه م شاره و ئه م دنیا بچوکه ی ئیره له بیریکه ن. هه رسیکیان شایسته ی ئه وه ن یارمه تیانبده م، منیان به جوریککی شیتانه خوشده ویت، سێ گه نجن و سێ دلّی گه رمیان هه یه ... شووبکه م به هه ر یه ککیان دلّی ئه وانی تر ده شکیت. به لām ئه وان منیان بۆیه خوشده ویت چونکه هیچ شتیک ده رباره ی دنیا نازانه ... پۆژیک که شتیک ده رباره ی دنیا فیژیوون، له وانه یه ئیتر منیان خوش نه ویت... ئیتر ئه و کات رقیان له یه کتر نابیت».

فیکره ت گولدانچی به تیفکیرینیککی قوولّه وه قاچی خسته سه ر قاچی و گووتی «پق پۆژیک له پۆژان له دلّی مۆفدا نامریت... دلّی به شه ر ده توانیت پق به جوریککی باشته ره خوشه ویستی هه لگریته، ئه زمونی من له گه ل ژياندا پیمده لیت، خوشه ویستی شتیکه دیت و ده پوات، به لām پق ناپوات، یان زۆر به زه حمه ت ده پوات... په نگی ده گۆرپدریت، به لām له

ناوناچىت».

سەۋسەن بە زەردەخەنەيەكى تالەۋە گوۋتى «ھۆكەي ئەۋەيە مەرۇف لە جىڭكاي خۇي ناجوللىت، گولدانچى... مانەۋەي دورودرىژ لىكە جىڭادا، كىنە دروستدەكات... مەرۇف گەر كۆچىكات، گەرەيىي دونيا تاقىبكاتەۋە، كاتى بۆ شتى بچوك نامىنىت».

«ھەلبەت كچم، زانىارىيەكانى تۆ لەسەر مەرۇف ھىشتا ۋەك پىۋىست قوۋل نىن. مەرۇف مەخلۇقىكى گەپۆك نىيە، مەرۇف چەند دور بىروات ھەر دەگەرپتەۋە بۆ نىشتىمان، پىمبلىن: بۆ سەندباد لە ۋاى ھەموو سەفەرئىك دەبوو بچىتەۋە بۆ بەغداد، بۆ يۇلىسىۋس دەبوو بگەرپتەۋە بۆ مالىي خۇي؟ تۆ ھەموو ئەۋ تىكستانە دەناسىت ۋ لە مندالىيەۋە بىستوتن... خۇشەۋىستى ۋ پق لە كوئى بن، مەرۇف دەگەرپتەۋە بۆئەۋى».

سەۋسەن كىتپەكەي داخست ۋ بۆ ئىستىك دەستى خستە سەر سنگى ۋ ۋەك بەزەحمەت بتوانىت ھەۋا ھەلمۇت، ھەناسەيەكى ۋەرگرت ۋ ۋەك شتىك لە خۇي دورىخاتەۋە دەستى جولاند ۋ گوۋتى «گولدانچى گوۋم لىگەر، ئەگەر ئەۋ سى پىاۋە لەم شارەدا بىمىنەۋە، دەكەۋنە گيانى يەك، تۆ نازانىت چەند پقيان لە يەكە. من دەتوانم ھەر سىكىيان پەتبكەمەۋە، من عاشقى كەسيان نىم... ۋانالىم لەبەرئەۋەي تۆ باۋكىمىت يان شەرمەكەم... بەلكو لەبەرئەۋەي دلى من بەجۆرىك لە جۆرەكان خالى دروستبۋە... بەلام ئەۋان ھەر سىكىيان كوپى باشن، ھەر يەكەيان جوانىيەكى تىدايە ئەۋى تىيان نىيەتى، ھەر سىكىيان دەتوانن بىن بە سى مىردى دلسۆز. دلنىاتدەكەمەۋە گولدانچى ھەر سىكىيان دەبن بە سى مىردى باش، پەنگە بۆ ھەر كچىكى دى لە پور ۋ نامۇزاكانم مىردى نۆر باش بن، بەلام گولدانچى من بەجۆرىكى تر دروستبوم. لە ئىستادا من ھەر يەككىيان ھەلبىزىرم دوۋانەكەي تر بە خەسرەتەۋە دەكۆزم... لەۋانەيە ئەم خەسرەتە لە كۆتاشدا ھەر بىمىنىت، بەلام باشتىر ۋايە

برۆن... به لکو له جیگایه کی زه میندا بوه ستن، به لکو له دوورگه یه ک
یان شاریکی دونیادا ژنیکی دی ببینن و عاشقی بین و له وی نیشته جیبن
و من له یادبکه ن. من نازانم ئاخۆ ده گه پێنه وه یا نا... به لام له ئیستادا
باشتره دووریکه ونه وه... من ته نیا نه وه م بۆده کریت دووریان بگه مه وه،
بۆ نه وه ی جیهان ببینن، بۆ نه وه ی گهر گه پانه وه شتیکی نه م دنیا
گه وره یه م بۆ به یتن شادمبکات، یان تۆ له و باوه رده نیت من شایسته ی
نه وه بم که سیک بروات و له وسه ره وه شتیکی نه م دنیا یه م بۆ به یتنیت،
ها به شایسته ی نه وه م نابینیت؟». گولدانچی سه ری بادا و گووتی «نا
سه وسه ن، تۆ شایسته ی نه وه یت. به لام من ده پرسم بۆ واز له چیرۆکی
نه م شووکرده ناهیتیت و خۆت برۆیت، له م کتیبخانه یه وه ره ده ره وه و
برۆ. من باوکتم، هه موو شتیک ده کم بۆ نه وه ی بۆ هه ر جیگایه ک
به ویت سه فه ریکه یت». سه وسه ن بیته وه ی بیرکاته وه و بوه ستیت گووتی
«گولدانچی من هه ندیجار که له گه ل خودادا قسه ده کم ده لیم، خودایه
بۆ زه ویت وه ها گه وه دروستکرد، بۆ کیشه وه ره کان به مجۆره به رین و
ده ریاکان به و چه شنه بیسنوورن. بۆ مرۆف له م گه ردونه گه وره یه دا
مه حکومه به بینینی هه ندی شوینی چکولانه، مه حکومه به دیلی له
یه ک مāl و له یه ک شار و یه ک بسته زه ویدا. باوکه من ده زانم، من
هه تاهه تایه له م قه فه زه دا ده بم، من بالم نییه. نامه ویت زۆر بیر له
هۆکان بکه مه وه، به لام سه یرمه که من کچیکی نه خۆشم و بالم نییه.
یه کیکی وه ک من که ته نیا باوکیکی پیر و به دبخته ی هیه ناتوانیت
ببیت به دونیادیده. ناتوانم تۆ و نه م کتیبخانه یه جیبه یلم... ناتوانم.
له بری نه وه ده مه ویت شوو به پیاویک بکه م که بۆنی دنیای لیدی،
بۆنی نه م نه ستیره یه ی لیدی، که ده ست له ده ستی ده ده م ده بیت بزانه
که ده ستی به ر گوله سه یره کان که وتوو، بزانه له ئاوه دووره کانه دا
ده موچاری شتوو، که ده ست له سنگی ده ده م هه وای دارستانه دووره کانی

تېدا بېت. ھەستېكەم لەسەر ئەم ئەستېرەيە ژياوھ. مەن بەزەيم پىياندا دېتەوھ كە دەپۇن... كە ئەم شارە بەجىدەھىلن، بەلام گەر تامردن لەم شارە بېكۆلەيەدا بۇين، ئەوكات زياتر بەزەيىم پىياندا دېتەوھ... بەزەيم پىياندا دېتەوھ كە بەجلى سەربازىيەوھ بىيانىنىم، بە خۇيان و پۇستال و بىررىيەكانىيەوھ بچن بۇ جەنگ و وازانن ژياون. مەرف گەر يەك پۇزىش بچىت بۇ جەنگ تا مردن بۇنى باروتى لىدېت. باوكە، مەن ماوھەيەكى درىژە بىر لەوھ دەكەمەوھ گەر لىژە بۇين، چىيان بەسەردىت... دەبن بە فەرمانبەرىكى بچوك، يان دەبنە دوكاندارىك كە بەدىار بۇدرە و ەترەوھ پىردەبىت، يان لە شەرە چەقۇيەكدا دەكۆزىت... باوكە، مەن چەند بىرى لىدەكەمەوھ ناتوانم گوناھى وەھايان بەرامبەر بكام، ناتوانم لە ژيانىكى وەھادا گىريانىكەم. سەبى دەپۇن يان دوو سەبى يان ھەر پۇزىكى دى... ھەموو ھىوام ئەوھەيە كە تا ماندوودەبن زەوى بگەپۇن... گەر ھەرگىز نەگەپانەوھ ئەوا مەن لە دلەوھ دۇعايان بۇدەكەم بەختەوھرىن... ئەوان خۇيان نازانن كە چ ژيانىكى پوچ دەژىن، ھىچ مەرفىك لەم شارەدا نازانىت چ ژيانىكى پوچ دەژى، ھىچ مەرفىك... بەلام باوكە، كاتىك بپۇن و دونيا بىينىن، مەيان لە بىردەچىتەوھ... لە قولايى دلەوھ ھەزەكەم مەيان بىرىچىتەوھ، بەلام گەر مەنشىيان بىرنەچىتەوھ ھەر بەختەوھردەبم، چۈنكە ئەو كات ئىتر دلنىادەبم كە عاشقى گەورەم ھەيە، عاشقىك بىينىنى دونيا، بىينىنى ژنە جوانەكانى سەر زەمىن مەن لە بىر نەبردۆتەوھ. گەر لە شارە دورەكاندا بۇنى خاكى تر و درەختى تر مەستىكردن، ئەوكات گولدانچى پەنگيان دەگۆرېت، ژيانىان دەگۆرېت، ئىتر كاتىك دەگەپۇنەوھ بۇ ئىترە دەبن بە كەستىكى تر... بەلام دلنىام زۆر كەس تىم ناگەن، نە لىژە و نە لەدەرەوھ... زۆر كەس تىم ناگەن. ئا باوكە لە ھەر شتىك گرنگتر ئەوھەيە بىينم كە ئەوان دواى ئەوھى دونيا دەبنن چۇن سەبىرى مەن دەكەن... ھا... ئاخۇ مەن كچىكم دواى بىينىنى

دونیاش مەرۆف ھەر دەتوانیئت عاشقم بێت... ئەو ھە لە پرسیارەکانی تر گەرەترە. من نازانم، چۆن دەتوانم خۆشەویستی پیاویک قەبوڵبکەم کە ھیچ لە دنیا نازانیئت؟».

بیروکەکی سەوسەن، فیکرەت گۆلدانچی زۆر سەرسامکرد. پێشتر حیکایەتی ئافرەتیکی نەبیسستبوو بەو چەشنە لە مەراقی وێنەی خۆیدا بژی، ئەو ھە تیبگات داواکارەکانی چۆن دەبیینن دواي ئەو ھە جیھان دەبینن، سەیرترین تاقیکردنەو ھەیک بوو مەخلوقیک خۆی بۆ تەرخانبکات. پێشتر تەنیا ئەو مەرفانەیی بینیوو کە بایەخیکی ئەوتۆ بە وێنەی خۆیان نادەن، یاخود بە وێنەی ھەیکەمی خۆیان پازی دەبن و تادەمرن پێو ھە دەژین. بەلام ئەو ھە سەوسەن پێیوابیئت ئەو مەرفانەیی جیھانیان نەبینیو ھە ناتوانن بەراستی ھیچ ببینن، بپوایەکی نااسایی بوو. فیکرەت گۆلدانچی ھەمیشە باو ھەپی وابوو کە جیھان ئاویتە ھەیکە گەرەترە، بەلام چەشنە ئاویتە ھەیکە مەرۆف بۆ ئەو ھە وێنەی خۆی تیا بدۆزیئتو ھە دەبیئت بجیئت ناوی، تەنیا ئاویتە ھەیکە لە مەدو ھە وێنەی خۆمان نابینن، بەلکو دەبیئت بپۆینە ئەودیوی و لە ناویدا مەلەبکەین، ئەوانەیی کە دەچنە ناو ئاویتە ھەیکە شەکان بە جۆریک دەبینن جیاوازی لە بینینی ئەوانەیی کە نەچوونەتە ئەو دیو ئاویتە کە. بەلام سەوسەنی کچی ئەو ھە تە لە دایکبوو ھە و کتیبخانە ھە دا دەژی، کچە کە ناتوانیئت راستەوخۆ پەییو ھەندی بە دونیاو ھە بکات. کچە کەش ھەک ئەو دیلی ئەو کتیبخانە گەرەترە بوو. ئیستا دانیابوو ھیچ زیندانیک لە زیندانی کتیبخانە قایمتر و تاریکتر و ئەستورتر نییە، ھەر کەس یە کجار کەوتە زیندانی کتیبخانە ھە ئیتر تا مردن ناتوانیئت بێتە دەری. لە دلی خۆیدا گووتی «کتیب تەنیا زیندانە مەرۆف لییدە رناچیئت». لە نیھانی خۆیدا گووتی کچە کە دە ھە ویت ھە موو دونیای لە رێگای کتیب ھە بناسیئت، ئەو بۆ پیاویک دەگەریت لە کتیبیک گەرەتر بجیئت، بتوانیئت سەیری چاوی بکات و دونیای لە ناودا بخوینیت ھە.

فېكرەت لەو شەۋەدا وابىرىكردەۋە، بۆ ئەۋەى كچەكەى بژى دەبىت لەو زىندانە بىتەدەرى. ئىستا دلىابوو تەنبا لەسەر حىسابى وىرانبىونى ئەم كىتبخانە گەۋرەيە، سەۋسەن دەتوانىت بىتەۋە بە مروفىكى ئاسايى كە لە مالىكى ئاسايىدا زىانىكى ئاسايى بژى. دواى ئەو ھەموو سالە، ئىستا پقى لە كىتبخانە گەۋرەكەى خۆى بوو... نۆر نۆر پقى لىيىبوو. ھەستىدەكرد ئەم شارە خۆشەۋىستى كىتب و فىربىونى تىا كوشتە... دلىابوو ھەموو ئەو زانستانەى لە زىانىدا كۆيكردنەتەۋە سوودىكىان نىيە... جگە لەۋەى مروف دەخەنە ناو زىندانىكى گەۋرەۋە، لەم شارەدا سوودىكى راستەقىنەيان نىيە... ئەو شەۋە بەجۆرىك لە زانست و كىتب توپەبوو، دەيتوانى ئاسان ھەموو كىتبەكان بسووتىت.

هه موو ده مانزانی که ههرسیکیان یهک وه لام به سهوسه ن فیکرته
 دهدهنه وه، هیچ که سیک نه بوو له شاردای چیرۆکه که ی بیستییت و لهو
 باوه په دا بووییت یه کتیک له داواکاران په شیمان ده بیته وه، به لام نه وکات
 هه موو وامانده زانی پرسیاره که ی خانمی گولدانچی پرسیاریکی ساده یه و
 هیچی دیکه ی به دوا دا نایه ت. له ماوه ی ده پۆژدا، له چهند کاتیکی جیاوازا،
 هه ر سئ داواکاره که به سئ نامه ی تاییه تی وه لامی سهوسه نیان دایه وه.
 جگه له سهوسه ن فیکرته هیچ که سی دی نامه راسته قینه کانی نه بیینی.
 سهوسه ن هه ر سئ نامه که ی به داخرای وه رگرت و هه ر سیکانی به
 ته نها خوینده وه و دوا ی خویندنه وه یان هه ر سیکانی له جیگایه کی نه ئینی
 و تاییه تیدا هه لگرت. ناوه پۆکی نامه که ی خالید ئاموون و مه نسور ئه سرین
 سالانیکی زۆر به نه ئینی مایه وه، به لام نامه که ی کامه رانی سه لما هه ر هه مان
 پۆژ له بازار له به رده سته زۆر که سدا بوو، هه تا هه ندیک که س کۆپییه کی
 نامه که یان پیبوو و له گوزه ری هه لاجه کان و لای شه ربه تفرۆشه کان و له
 مه زاتخانه ی گه وره به دهنگی به رز ده یان خوینده وه. تا ئیستاش هه ندیک
 که س نه و نامه یه یان له به ره، نامه یه کی جوان نه بوو، به لکو ساده ییه کی
 تیدا بوو مرقفی غه مگینده کرد. کامه ران به خه ته ساده و نارپکه که ی خوی
 نویسیبووی «سهوسه ن خان، بمنیریت بو هه ر جیگایه کی دنیا ده پۆم،
 هه تا بو ئه وپه پی دنیا ش، گه ر شووشم پی نه که یته، هه ر ده پۆم...

تۆ چىت دەۋىت دەيكەم... بە چ شىتىك دەتوانم خۆشەويستى خۆم
 بسەلمىنم، دەيسەلمىنم... بېرۇم بۆ ھەر جىگايەك، گەر لەسەر داۋاي تۆ
 بىت، دوۋىلى ناكەم. بۆ ئەۋەى بزانىت كامەرانى سەلما چەند ھەزى لە
 تۆيە و چەند دلى بەتۆۋەيە، بال لە بالىندە و تەيروتىور قەرزەكەم. بى
 ئەۋەى مەرجەم ھەبىت، شىتى تۆم، بى ئەۋەى مەرجىشم ھەبىت، ھەر
 شىتىك تۆ داۋايىكەيت مەن دەيكەم... مەن دويىن شەو بە ھاپىكانى خۆم
 گووت كە لە مالى سىدىق سى دايەن دانىشتىبويىن و قسەماندەكرد، كە
 مەن پىۋىست ناكات بىرىكەمەۋە... چونكە نازانم چۆن بىرىكەمەۋە يان
 بىر لە چى بكەمەۋە. مەن پىش ئەۋەى لەو ژورە گەۋرەيەدا تۆ بىيىنم
 كە پىرۋو لە كىتىب، تۆم خۆشەويست، ئىستا كەدەزانم تۆ ئەۋەى ھەموو
 كىتىبەت خويىندۆتەۋە، شەيداتىرۋوم... مەن بە ھەموو پەفەقەكانم گووت:
 كە تۆ تاقىمبەگەيتەۋە، باشتەرە لەۋەى تاقىم نەكەيتەۋە... مەن ھەزناكەم
 زۆر بە ھەقل بىر لە شتەكە بكەمەۋە. مەنگوپى پەفەقەم دەلىت: ھەقل
 درۆزە و ھەر بەدرۆزنىش دەمىنىتەۋە. ئەۋ دەلىت: ھەقل ھەموو شىتىك
 تىكەدەدات. بۆيە مەن بە ھەقل بىرى لى ناكەمەۋە، تۆ چىت دەۋىت،
 مەن دەيكەم... يەك شت كە ناتوانم بىكەم ئەۋەيە كە تۆم لە خەيالى
 خۆم بۆ دەرناكرىت... ۋەعدەت دەدەمى ئەۋەيان قەت نابىت... مەن قەت
 سەۋسەن خانم لەبىرناچىتەۋە، لەۋە دەرجىت ھەموو شىتىكى تر دەكەم».
 ھەموو كەس دەيزانى كە مەنگوپ كۆمەكىكى زۆرى بە كامەرانى سەلما
 كىردە تا نامەكەى داپىژىت، ھەر خۆشى سوور بوو لەسەر ئەۋەى ناۋى
 لە نامەكەدا بىت. سەۋسەن لە ھەر سى نامەكە نىگەرەن بوو. ھۆى
 دلەنگى و نىگەرەننىيەكەى تەنيا ئەۋە نەبوو كە ھەر سى نامەكە «ۋەك
 سالانىك دواتر خۆى بۆى باسكردىن» بەسى داپشتى خراپ داپىژراۋن،
 بەلكو ئەۋەبوو ھىچ يەك لەۋ سى داۋاكارە سەرەپۆ و جەسوورە پاشەكشەيان
 نەكرد. ئەۋكات كە سەمان نەماندەزانى كە سەۋسەن بەپاستى نايەۋىت شوو

به كهسيان بركات، بهلكو به پيچه وانه وه پامان واپوو ئه وه له دلي خويدا
 يه كييك له سني داواكاره كه ي به دله و تهنيا له ترسي شتيكي ناديار
 ناتوانييت برياريدات. چهند پوژيک دواي گه يشتني نامه كان دووباره فيكرهت
 گولدانچي و سه وسه نمان له بهردهم دائيره ي پوخته دا بينيه وه، پيکه وه
 چوونه ژوره وه و دوو پيچراوه ي گه وره يان وه رگرت و به تاکسييه كي کون
 گه پانه وه به ره و مال. نواتر زانيمان ئه وه پوخته دوو گه وره ترين فره هنگي
 تاييه تي بالنده ي له دونيادا تيدا بووه. له و ماوه يدا ئاموونيه كان له لاي
 خويانه وه كه سانيكيان ديار يکرد تا شه و پوژ چاوديري مالي فيكرهت
 گولدانچي بکه ن، مه نگوي بابيه گه وره ش له بهردهم ئيمه دا وا خوي ده نواند
 كه كه ساني تاييه تي داناه وه والي بوييئن، به لام نوريه مان باوه پمان
 پي نه کرد... هه لبت تواناي مه نگوي به ئاموونيه كان به راورد نه ده کرا،
 ئاموونيه كان خه لکاني ئيجگار ده ست پويشتوو بوون، به لام مه نگويش
 خه لکي خوي هه بوو کاريان بۆده کرد، وهک قه پوژ جوقلي و له قوقز
 كه له بزوترين چه وره کاني شار بوون، هه ردوويان به جوژيک وريابوون،
 ده يانتواني هه والي زور عاسي له کونجي زور سه خته وه ده ريهيئن.

ئيواره يهک عيزهت گولدانچي له گه ل خنده گولدانچي و عيسمه تي
 خوشکياندا به تاييهت چوون بو مالي فيكرهت تا تيگه ن کيژه كه چ
 نيازتيكي هه يه، پيده چوو گولدانچيه کانيش به جوژيک له جوژه كان
 سه بريان نه ماييت، ئه وه ي بابيه تي شوو کردنه كه ي سه وسه ن له سه ره هه موو
 زاريک بوو بيزار يده کردن، هه نديک له وان ئه وه ده نگزيانه يان بو پاشه پوژي
 کچ و کورپه کاني خويان به هه ره شه يه كي گه وره ده زاني. ئه وه يه که مين
 دانيشتن بوو كه به ده نگه دهنگي گه وره له نيو گولدانچيه کانداه واپوو،
 له و کاته وه ي فيكرهت له به غداد گه رابوو وه، په يوه ندييه كان هيمن و
 ساده بوون، به لام دراوسيکاني مالي گولدانچي گوپيان له عيزهت گولدانچي
 و مه عسومه ي خوشکي بوو، كه هه ردوويان به دوو پالتوي دريژ و دوو

چەتلىرى درىزەۋە بە توپەيىيەۋە لە مالى فېكرەت ھاتىنەدەرى و بەدەنگى بەرز دەيانگووت «شەيت بوو، خانم شەيت بوو و غەقلى فېكرەتەشە تەكداۋە». بەلام تا دواى دوو پۇزىش كەس بە تەۋاۋەتى نەيدەزانى لە مالى گولداۋچىدا چى بوو و چى پويىداۋە. ئىۋارەيك دواتر لە شاردادا بىلەۋىۋەۋە كە سەۋسەن داۋاىكردۈە ھەر سى داۋاكارەكە بەيەكەۋە بېيىت، داۋاشىكردۈە ھەر يەكەك لە داۋاكارەكان، ياۋەرىك و كەسىكى نەزىك لەگەل خۇياندا بېەن. سەرەتا شەكە تەنبا ۋەك داۋەتەكى ئاسايى ۋەسفىرا، ئىۋارە خۋانىكى گەۋرە كە سەۋسەن تەيىدا لەسەر يەك سىفرە لەگەل خۋانىكى رانىدا كۆدەبەتەۋە، ھەندەك شەكە ۋاتەگەيشەن كە كىزەكە دەيەۋەت بە چەشنى كچەمىرە كۆنەكان داۋاكارەكانى خۇى لە نەزىكەۋە و پويەپوو تاقىبكاتەۋە، ھەندەك دەيانگووت كىزەكە بە نىازە لە ئەتەكەتتى خۋاردن و دانىشەن و قەسەردەن يان وردەبەتەۋە، ھەندەكەش دەيانگووت كىزەكە ۋەھا خۇى تەياركردۈە ھەر سەيكەن پەزىكات و كورت و درىزەيان بگەرت و چ شەتەك لە لەشياندا دەپتورىت بېيەۋەت و دواتر بېرىرى خۇى بدات. دەبەت بىلەم كە ھەۋالى ئەۋ داۋەتە ھاۋىەشە لە ھەمۋە بەرەكاندا شەپزەيىەكى زۆرى درۋستكرد، مەژۋى شارەكە و نەرتەكانى ئاسان خۇى بۇ ئەۋ جۆرە شەتەنە نەدەكردەۋە. پەشتەر كەس ئەۋەى نەبەستەۋ خەزانەك كىزەكەيان داۋاكارى زۆرى ھەبەت و بەۋچەشە ھەمۋەيان بۇسەر يەك سىفرە داۋەتەكەن. بەلام بەۋەدا داۋەتەكە بەجۆرىكى پەسەمى بوو، لەسەر كارتى تايىبەتى نوسراپوو، كارتەكان لە بىرى ناۋى سەۋسەن ناۋى ھەر يەك لە فېكرەت گولداۋچى و خەندان گولداۋچى خوشكە بچوكى ھەلگەرتەۋو، كەس ھەستى بە ناپەكەيەكى گەۋرە نەكرد. دىارپوو بىرۋەكەى ئەۋ داۋەتە لە پەشت شەپى ناۋخۇى نەۋان گولداۋچىيەكانەۋە بوو، بەۋەدا عىزەت گولداۋچى خۇى بە پارىزەرى گەۋرەى ئىرسى گولداۋچىيە دىرنەكان دەزانى كە پەكرا خەلكانەكى

بێدەنگ و بەنەریت و موخافەزەتکار بوون، ئەو داووتەى بەناشایستە و دەرچوون لە ئسۆل دەزانى. وەك ئەوەى گۆلدا نچییەكان بە هاتنى پۆل پۆلى خوازی پێنیکەران بۆ کێژەكانیان بەختەوهرین و خۆشحال بن کێژانیان وەها جۆرە سەرنج و ناو دارییەك پابکێشن. عیسەت گۆلدا نچیش لە برا گەورەكەى كەمتر توپەنەبوو، پۆزى زویرییەكە ئەویش دەستى بە مێزى هۆلە گەورەكەى مالى فیکرەتدا کێشا و گوتى «چ ئابوووچوونیکە بە کچەكانمان بلێن، پیاو لە دەورى خۆیان خڕدەكەنەو». دەبیّت بلێم گەر ئەو پووداوە سەیرانە نەبایە كە دواتر هاتنەپێش، لەوانەبوو خەلکێكى زۆرتر دەم لە فیکرەت گۆلدا نچى و کێژەكەى بگەنەو، بەلام پێشها تەكانى دى بە چەشنێك خەيالى و ئاناسایى بوون، خەلک زوو قسەو یاسى ئەو داووتە ئاناساییەیان لەیادکرد. دیاریوو داووتەتکراوانیش هەموو ترسیان لەو دانیشتنە هەبوو، هەر داواکارە و بە ئومێدى ئەو هەبوو جارێكى دى دانیشتنێكى تەنیاى لەگەڵ سەوسەندا هەبیّت، هەر یەكە و کینە یەكی شارداراوەى بەرابەر ئەوانى دى لە دڵدا بوو. بەلام پۆزى دانیشتنەكە هەمووان هەولیاندا هێمنى خۆیان بپارێزن و بەسەر دەریكەون. مەنگورێ بابەگەرە بە کامەرانى سەلمای گوت «ئەو فرسەتێكى باشە، بەویقار بازارپى ئەوانى تر بشکێنین».

کامەرانى سەلما تەنیا داواکارێك بوو بەجلى کوردییەو چوو بۆ داووتەكە، هەموو كەس دەیزانى كە مەنگور یاوهرى ئەو و تا كۆتاییش یاوهرى ئەو دەبیّت، كەسانێكى نزیکیش لە مەنسور ئەسرینەو ئەو هەوالانەیان پشت راستکردەو كە ساقى مەحمود یاوهرى مەنسورە. بەلام تا پۆزى داووتەكە پوون نەبوو ئاموونییەكان كۆ لەگەڵ خالیددا دەنێرن. وادهى داووتەكە سەعات دوازدەى یەكێك لە پۆزانى هەینی بوو، هەر شەش داووتەتکراو كە لە نێوان سەعات دوازدە و دوازدە و چارەكدا گەشتە مالى گۆلدا نچى، جگە لە خالید ئاموون كە لەگەڵ قەلەندەر ئامووندا

بە ماشىنىنىكى تويىتاي نوڭ گەيشتەنە ئىوڭ، چۈرەكەي دىكە بە تاكسى گەيشتەنە بەرقاپى گولدانچى. ھەموو سەرسامبويون لەوھى ئاموونىيەكان لە برى فەوزى بەگ و سەلامى ئاسنگەر، يەككىكى ۋەك قەلەندەر ئاموونيان ھەلبىزارد كە ۋەك پىياۋيىكى شەپانى ۋەك ھەسەلە ناسرابوو. پىكرا پىيمان وابوو، ئاموونىيەكان قەلەندەريان بەرابەرى مەنگوپ دانائوۋە ۋە بە پۆھى جەنگەۋە چوونەتە ناو ئىشەكەۋە، ئىو كات نەماندەزانى ئىو ھەلبىزاردنە چ كارىگەرييەكى لەسەر ھەموو بەسەرھاتەكان دەيىت. ميوانەكان سەرھەتا لە لايەن فيكرەت گولدانچى ۋە خەندانى خوشكىيەۋە لە سالتۇنە گەرەكەدا پىشسوزيان لىكرا، ھەموو بەجوانترىن شىۋە خۇيان گۆپى بوو، ھەموو ھەلىاندا يىقار ۋە ھىمنى دەريخەن. ھەر لەو سالتۇنەدا دەبايە فيكرەت گولدانچى دەستبەكەتە مىلى كامەرانى سەلما ۋە دەستى بگريىت ۋە داۋابەكات تەۋقە لەگەل مەنسور ئىسرېندا بىكەن، ئىو ئاشتېبونەۋەيە يەكەمىن ۋە گرنگترىن شتى سەرھەتاي دانىشتەكە بوو. خەلكانىكى زۆر سووسەي ئىوھيان كرىبوو كە گولدانچىيەكان دەشېت كارىكى ۋەھايان بەدەستەۋە بېت تا ۋەك خىزانىكى باش ۋە ئاشتېخواز دەريكەۋىن. لە پاستىدا ئىو ئاشتېبونەۋەيە ھەلا ۋە دەنگۇيەكى ۋەھا گەرەي نەنايەۋە كە چاۋەپواندەكرا، چونكە دواتر شتەكان شىۋەيەك ۋە سىروشتىكى ۋەھايان ۋەرگرت، زۆريەي خەلەك شەپى ژىر زەمىنەكەي دوكانى خدرۇ دوۋياريان لە بېرچوۋەۋە. لە سالتۇنەكەي مالى گولدانچىيدا ماۋەيەك جگە لە بىدەنگىيەكى قورس ھىچ شتىكى دى سەرۋەر نەبوو، ئىو ئاۋ ۋە شەربەت ۋە چىكىتە شىرىنانەي پېرۋشە گىپرانى، كۆمەككى بە داۋەتكراۋەكان كرد لە بىدەنگى خۇياندا قوۋلتر بىنەۋە، تاكە كەسېك كە لە ژىرۋە بە نەپنى لە ھەموۋانى دەپوانى خالىد ئاموون بوو كە ھىمنى پوخسارى نەيدەكرد كىنەي شارداراۋەي دلى داپۇشېت. كە لە سالتۇنەكەدا دانىشتېبون جگە لە ھەندى ۋشەي كەم كە ساقى مەحمود ۋە مەنگوپ دەربارەي ساردى زىستان گورپانەۋە ھىچى ئىوتۇ

نه و ترا، که می‌ک له سەر خوتبه‌ی مه‌لایه‌کی هه‌فته‌ی پێشوو قسه‌یانکرد که هه‌ره‌ش‌ه‌ی له ژنانی سفور کردبوو. مه‌نگوپ گوتی «مه‌لاکان هه‌ق نییه‌ قسه‌ی وابکه‌ن، هه‌ر که‌س به‌ قوونی خۆیه‌وه ده‌چێته‌ قه‌بره‌وه». قسه‌کانی مه‌نگوپ، فیکره‌ت گول‌دانچی خسته‌ پێکه‌نین. هه‌مووان ماوه‌یه‌ک، نه‌فه‌ری ناو یه‌ک پاس چۆن له‌گه‌ڵ یه‌کدا ده‌دوین، به‌و چه‌شنه‌ له‌گه‌ڵ یه‌کدا قسه‌یانکرد. سه‌وسه‌ن یه‌که‌مجار له‌سەر می‌زی ناخواردنه‌ گه‌وره‌که‌ ده‌رکه‌وت، فیکره‌ت سه‌ره‌تا پێش میوانه‌کان که‌وت بۆ سەر می‌زێکی گه‌وره‌ که‌ ته‌واو به‌ خواردن پازابوووه‌، هه‌مووان له‌ هه‌مه‌ره‌نگی و ناوازه‌یی سفره‌که‌ سه‌ریان سوپما، به‌لام پێکرا سه‌رنجی نه‌وه‌یاندا به‌ پێچه‌وانه‌ی نه‌ریت و چاوه‌پوانیه‌وه هه‌یچ چه‌شنه‌ گۆشتی‌کی بالنده‌ له‌ نێو خواردنه‌کاندا نییه‌. بێته‌وه‌ی که‌س هه‌یچ بدرکی‌نیت و تی‌بینی خۆی ئاشکرا‌بکات، هه‌ریه‌ک له‌سەر کورسی خۆی دانیش‌ت. کاتی‌ک سه‌وسه‌ن ها‌ته‌ ژوورێ هه‌مووان چه‌ند ساتیک بوو له‌سەر می‌زه‌که‌ دانیش‌تبوون، کراسی‌کی سه‌پی و جینزێکی کالی له‌به‌ردابوو، نه‌وه‌سته‌ی لای هه‌مووان به‌جێهێشت که‌ هه‌ر ئیستا له‌ کتێبخانه‌که‌ی ها‌تۆته‌ خوارێ و تا نه‌وکاته‌ سه‌ری به‌سەر کتێبه‌خانه‌وه‌ بووه‌. که‌س چاوه‌پوانی نه‌وه‌ی نه‌ده‌کرد کچی‌کی وه‌ها بۆ داوه‌تی‌کی وه‌ها گرنگ نه‌ مه‌کیاج بکات، نه‌ خۆی پرازینیت‌وه‌، نه‌ شتی‌ک بکات فریوی داواکاره‌کانی بدات، له‌گه‌ڵ نه‌وه‌شدا سه‌وسه‌ن هه‌یشتا هه‌ر که‌لی‌ک قه‌شه‌نگ و ناسک دیاری‌وو. نه‌وه‌ماندویتی‌یه‌ زۆره‌ی، نه‌وه‌لاوازی‌یه‌ی، نه‌وه‌سه‌پی هه‌لگه‌رانه‌ی په‌نگی، نه‌وه‌ی به‌ نیگایه‌کی ماندوو و به‌ده‌نگی‌کی که‌می‌ک کپ و لاوازه‌وه‌ یه‌که‌یه‌که‌ به‌خه‌ره‌اتنیکردن و فه‌رمووی لیکردن دانیشن، هه‌ر سه‌ی عاشقه‌که‌ی تووشی تی‌کچوون و په‌شوکانی‌کی گه‌وره‌ کرد. ئاماده‌بوونی له‌سەر سفره‌که‌ نه‌وه‌ترسه‌ی له‌ هه‌موواندا خولقاند که‌ به‌وردی په‌ی‌ره‌وی نه‌ته‌کی‌تی خواردن بن، سه‌وسه‌ن چه‌ند جارێک دووباره‌یکرده‌وه‌ که‌ هه‌مووان بێ هه‌یچ کێشه‌ و نه‌ته‌کی‌تی‌ک نان بخۆن، به‌لام ترسی میوانه‌کان هه‌ر وه‌کو

خۆی بوو. هەر سێ داواکاره‌که شتیکی که‌میان خوارد، هەر سێکیان له بهر ناسکی دانیشته‌که هه‌ولیاندا واده‌که‌ون که که‌مخۆری سروشتین. هه‌تا مه‌نگوپیش که زۆر به‌سفره‌که سه‌رسامبوو، ده‌ستی گرتوه و که‌می خوارد. دواي نانخواردن هه‌مووان که‌پانه‌وه بو ژووری که‌وره‌ی دانیشته‌که. بێده‌نگی پێش چا خواردنه‌وه و دواي چا خواردنه‌وه قورس و ترسناک بوو، سه‌وسه‌ن نه‌ له کاتی نانخواردن و نه‌ له کاتی چا خواردنه‌وه‌دا به‌ شیوه‌یه‌کی تایبه‌تی سه‌یری هه‌یچ یه‌ک له داواکاره‌کانی نه‌کرد. دواي ته‌واوبوونی چا خواردنه‌وه، فیکره‌ت گول‌دانچی پووی له هه‌موو میوانه‌کان کرد و گووتی «وه‌ک هه‌موو ده‌زانن و ته‌واوی خه‌لکی شاریش ده‌زانیت، به‌رێرتان داواکاری که‌که‌ی منن و پێکیشه‌وه له‌سه‌ر ئه‌وه‌مه‌رجه په‌زانه‌دن که سه‌فه‌ریکی درێژیکه‌ن و هه‌ر داواکاریه‌ک سه‌وسه‌ن بیه‌خاته به‌رده‌متان به‌دوایدا به‌رۆن... دیاره‌ منیش تا ئیستا به‌ ته‌واوی نازانم سه‌وسه‌ن بیر له چی ده‌کاته‌وه و نیازی چیه‌... بۆیه له‌سه‌ر داواي خۆی داوه‌تتانه‌که‌مه کتێبخانه‌که‌ی سه‌ره‌وه‌مان، ئه‌وه‌ جێگایه‌ی ئیوه‌ پێیناشنان و پێشتر پێکه‌وه له‌گه‌ڵ سه‌وسه‌ندا لێیدانیشتوون. دل‌نیام له‌وێ سه‌وسه‌ن هه‌موو شتیکتان بو پوونده‌کاته‌وه». ساتیکی ئاسایی نه‌بوو. هه‌ر شه‌ش میوانه‌که به‌ هه‌م‌ی که‌وته‌ دواي فیکره‌ت گول‌دانچی، له ژووری کتێبخانه‌که قه‌نه‌فه‌کان به‌جۆریک دانرابوون هه‌مووان بتوانن سه‌یری یه‌کدی بکه‌ن و له هه‌مان کاتیشدا پوویان له‌سه‌وسه‌ن بێت. ئه‌وه‌ پۆژه که عاشقه شه‌یداکان له شوێنی خۆیان دانیشتن، پێکرا به‌جۆریک له ناوه‌وه خرۆشابه‌وون، نه‌یانه‌توانی هه‌یچ شتیکی بلێن، سامیکی وه‌ها سه‌یریان تێدابوو، وایان هه‌ستکرد که یه‌که‌مجاره‌ پێده‌خه‌نه ئه‌م جێگایه‌وه، هه‌مووان ژووری کتێبخانه‌که‌یان زۆر که‌وره‌تر و به‌رینه‌تر له‌وه‌ بونی که هه‌یه. که دانیشتن و سه‌وسه‌ن به‌رامبه‌ریان دانیشتن، هه‌موو هه‌ستیانه‌که‌ گرنه‌گرتن ساتی ژانیان ئه‌م چرکه‌یه و گرنه‌گرتن پۆی ژانیان ئه‌مپۆیه. وێقاریان، وه‌ستانیان، جوله‌یان

لە ناو کتێبخانە کەدا نااسایى بوو. سەوسەن بە ھێمنییەو بەرامبەرێان
 وەستا و دەستیکرد بە قسەکردن. بە زەردەخەنە یەکی کالەو بە
 ئێستەم لەسەر لێوی سەمایدەکرد گوتى «ئێستا کاتى ئێو ھاتوو،
 ھەمووتان بزانی من چیم دەوێت». کەمێک لەسەر قەنەفە کە ی پالیدیەو
 و بە غەمگینیەکی زۆرەو گوتى «بەلام پێش ئێو، پێش ئێو،
 تکا دەکەم، ھەمووتان بێئەو ی دوودل بن، دەتوانن داواکە ی خۆتان
 بکێشنەو... من زویرنام... من ھیچ شتێک لە دل ناگرم... بگرە بۆتان
 بەختەو و ئاسوودە دەبم، چونکە من دواجار لە ئاسوودە یی ئێو زیاتر
 ھیچ شتێکی ترم ناوێت... من دەمەوێت پەتەن لە یەکتەر نەبێت».
 مەنگو پ بە زەردەخەنە یەکی گەرەو گوتى «سەوسەن خان، خوازیینی
 وەکو تیر وایە کە لە کەوان دەرچوو ناگەرێتەو... تازە مەسەلە کە لە
 پەشیمانی دەرچوو، تیرێکە کەوانی تێپەراندوو، ئێو نەدەمان لەسەر
 سەیریکە ی و ببینی کوی دەبێتکێت». سەوسەن بێئەو ی سەیری مەنگو
 بکات، تەماشای ھەر سێ داواکارە گەنجە کە ی کرد و گوتى «لەوانە یە
 بلێن، ئێستا دەرنگە... بەلام من دەلێم دەرنگ نییە، بۆ ئێو ی لە
 خوازیینیەک دەرچیت، ھەرگیز دەرنگ نییە. ھەمووتان دەتوانن لە ھەر
 کاتێکدا بێت، واز لە ھەموو شتێک بھێنن، من زۆر لە ھیچ کەس ناکەم...
 ھیچ وەخت نییە، نە ئێستا و نە بەیانی و نە دوو بەیانی و نە
 ھیچ وەخت...». کەمێک بە ماندوویی چاوی لێکنا و گوتى «نا ھیچ
 کات، بۆ ھیچ شتێک دەرنگ نییە... زەمان ناگۆتایە». ھەمووان کەمێک
 لە دواھەمین وشە ی سەرسامبوون، ساقی مەحمود بە کەمێک دوودلی
 و پەشوکانەو گوتى «پاستە، زەمان ناگۆتایە». سەوسەن لەسەرەخۆ
 سەیری ھەمووانی کردەو، مەنگو و یستی شتێک بلێت، بەلام نە یزانی
 ئەو شتە چییە کە دەبێت بلێت، پاش ئێستیک و بە کەمێک ناکامییەو
 گوتى «یوسف کەویار بە پەحمەت بێت دە یگوت: زەمان پردیکە ھەموو

بەسەرىدا دەپۇين، ئەو دەيگوت: ئىنسان بە ھەلە وادەزانىت لە ناو خانوو و سەرچادە و ئوور و ئەو شتانەدا دەژى، ئىنسان لە يەك ئووردا دەژى ناوى زەمانەيە... ئەو وايدەگوت: «سەوسەن دووبارە سەيرى ھەر سى گەنجەكەي کردەوہ و لەسەر ھەمان پىتم گوتى «ھەر پۇژىك ويستتان لە ھەموو ئەم پەيمانە دەريچن، دەتوانن دەريچن. بەلام بەر لەوہى من يەكىك لە ئىوہ وەك شەرىكى پاشەپۇژى خۆم ھەلبۇزىرم... دەبىت ئىوہ دونيا ببينن... ئىوہ سى گەنجن... ھىچ شتىك لەسەر جىھان نازانن... ھىچ شتىك... وادەزانن دونيا لە كۆلانەكەي خۆتانەوہ دەست پىدەكات و لەويادا تەواو دەبىت... ئەم شارە لای ئىوہ وەك قەفەزى لىتاتوہ... دەبىت سەرەتا بفرن، زۆر زۆر بەرز بفرن، دواتر بگەرپنەوہ بۆلای من... من خۆم ناتوانم بفرم، من نەخۆشم، من كچىكى نەخۆشم، دەمەويت لەگەل مەوۇتىكدا بۇزم كە بزانم بەپاستى دونياى بينيوہ...».

قەسەكانى بىدەنگىيەكى قوولى دروستكرد، ھەمووان بىدەنگ سەيرى سەوسەنيان دەكرد، كەسيان نەدەجولان، كەسيان ھەناسەي نەدەدا، جگە لە كۆكەيەكى چكولانەي قەلەندەر ئاموون كەس دەنگى لىوہ نەھات. سەوسەن گوتى «من دەزانم دونيا چەند گەورەيە... لە منداللىيەوہ دەزانم... لە پىگای ئەو ھەموو كىتەب و ئەتلەس و فەرھەنگانەوہ دەزانم... دەزانم چەند دەريا ھەيە، لەقەرەغى دەرياكاندا چەند كەشتى گەورە گەورە لەنگەر دەگرن... لەم شارە بچكولەيەدا، لە ناو ئەم شاخ و داغەدا ئىمە ھىچ نازانين، ئەم شارە بچوكانە وادەكەن مەوۇف گەورەيى دونياى بىرپچىتەوہ، بەلام من پۇژىك لە پۇژان گەورەيى دونيام لەيادنەكردوہ». بە زەردەخەنەيەكى ماتەوہ سەيرى ھەر سى داواكارەكەي كرد و بۆ ئىستىك ھەناسەيەكى كورتى وەرگرت و گوتى «زەوى ئەستىزەيەكى گەورەيە، ئىمە لەم شارە بچوكەدا وەكو ئەوہ وايە لە سەر زەوى نەبين، وەكو ئەوہ وايە نەزانين چەند جەنگەلى گەورە و پووبارى گەورە و

بيابانى گه وره له م دونيايه دان... گه منتان خوځسده ویت، په که مجار ده بیت برېږن و دونيا ببینن. من ناتوانم له وه دلنیا بم که ئیوه به پاستی منتان خوځسده ویت، گه جیهانتان نه ببینیت و شویتى تر و نیشتمانی ترتان تاقى نه کړدیتته وه... که دونیاتان بینى نه وکات هه موو شته کان به چاوئیکى تر ده بینن، منیش به چاوئیکى تر ده بینن... ته نیا که سیک ده توانیت به پاستی بزانیټ بوجى ده زى که دونیاى بینیت، که گه وره یی زه ویی دوزییتته وه. په که م شت نه وه په ده بیت له م ولاته دووریکه ونه وه، له م شه پ و شوپ و کوشتاره به رده و امانه دووریکه ونه وه... نه وه ی نه م ولاته به جیبه ټلن، هه رجى منه... برېږن و به سهر زه ویدا بگه پښ. کچانى تر وه ک مارهیى داوى زير و مروارى و نه لماس ده که ن، من داوى سهد بالنده تان لیده که م... سهد بالنده ی ناوازه که له شویتى جیاواز جیاوازی زه ویدا ده ژین... هه ر په که تان سهد بالنده، له مړوه تا هه شت سال کاتتان هه په به دونیادا بگه پښ، من دواى نه وه ده تانبینمه وه... ده تانن هه ر کاتیک ویستتان سه فهره که تان بېږن و واز له هه موو شتیک به ټنن و بگه پښه وه بؤ نه م شاره، ده شتوانن نه گه پښه وه، ده تانن له هه ر ولاتیکدا نارام بگرن و ژنیکى ترتان خوځسبویت و بژین... ده تانن چ ژيانیکتان پخوځشه و چ شاریکتان پخوځشه هه لیبژیرن و من له بیریکه ن... من چاوه پوانتانه که م... من هه شت سال چاوه پوانتانه که م، که گه پانه وه، شوو به په کیکتان ده که م... په کیکتان هه لده بژیرم... سه یری دلتن ده که م... ده بینم چنده پوناکیتان پټیه، چنده بؤنتان پټیه... نه و کات برپارده دم. ئیستا ناتوانم هیچ په کیکتان هه لبرژیرم، چونکه ئیستا هه ر سیکتان وه کو په ک وان... هه ر سیکتان له په ک ده چن... هه موو پیاوی نه م شاره له په ک ده چن... وانیه هه موویان له په ک ده چن».

نه وه له هه ر پرسته کوشنده کانی نه و دوانیوه پؤ سه یره بوو که سه وسه ن تییدا دواکاره کانی خو ی سه رسامکرد.

له ئیواره دا هه والی داواکهی سهوسه ن فیکره ت به هه موو شاردا
 بلاویوه وه، سه ره تا زۆریه مان باوه پمان پی نه کرد، که سمان له و باوه پره دا
 نه بووین که هه ر سێ داواکاره که بکه ونه وه ها داویکه وه، زۆریه مان
 شته که مان وه ک ته له یه ک ده بینێ ئه و کیژ ده اینابیت تا هه ر سێ
 کوپه که له کۆل خۆی بکاته وه . شتی که له نیگه رانی و توپه یی هه موومانی
 داگرتبوو، هه ر قسه یه ک ده کرا پرپوو له گومانی خراپ . ئه وه ی هه ر
 داواکاری که زه رفی که ی تایبه تی وه رگرتوو ه که وینه یه کی سهوسه ن و ناوی
 کۆمه لێک بالنده ی سه یر و ناوازه ی له گه ل کۆمه لێک نه خشه دا تێدا به ،
 هه موومانی ساکاند . هه ر داواکاره و ده بایه نوینه ری که پاسپێریت له ماوه ی
 ئه و هه شت سه له دا وینه و هه والی ئه و به سهوسه ن بگه ینیت، هه مووان
 له سه ر ئه وه ته بابوون هه یچ یه کیکیان بو ی نه بیت نامه بو سهوسه ن
 بنوسیت، چونکه ده شیت یه کی که له داواکاره کان له پێگای فریوی وشه
 و ئه و فیلبازی و ته له کانه ی له ناو نوسیندا هه یه کاری که ی خراپ له
 سهوسه ن بکات و داد و یه کسانی له یاری به که دا نه هیلیت .

ئاموونیه کان له هه مووان توپه تریوون، ئه وه ی کوپێکی بنه ماله که یان
 هه شت سه ل له پێناوی ژنیکدا ئاواره بیت، داوا یه کی قورس بو
 ئاسان لای ئه وان قه بوول نه ده کرا . ئه و پۆزه که میوانه کان له مالی
 فیکره ت گولدانچی ها ته ده ره وه، خالید ئاموون له هه مووان ماندوو تریوو .

ههستیکرد هیدی هیدی خوشه ویستی ئەم ژنه له ناوهوه خاپوریده کات. لای ئەستەم بوو ئەم شارە و ئیشەکە و خزمەکان و کۆبوونەوهی ئاموونیهکان بخاتە لاوه و به‌ره‌و دەرەوه بپوات. ئەوهی دنیا گەرەیه یاخود بچوکه پۆژیک له پۆژان غەمی ئەو نه‌بووه. له مندالییه‌وه فیژیوه ئەوه‌نده بیر له دنیا بکاته‌وه که پتویستی پتیه‌تی. دنیا له‌دەرەوهی ئەم شارە لای ئەو سیبەریکی تاریکه که هیچ شتیکی گرنگی تیدا نییه بۆی بزێ. شەرمەزارییه‌کی گەرەبوو چەندین سال له‌دوی داوای ژنیک ئاواره‌بیت، ئەوه پێچه‌وانه‌ی کولتوری جوامیری و پیاوه‌تی خێله‌که‌یان بوو، پێچه‌وانه‌ی ئەو شەریعه‌ته‌ بوو که پێگای نه‌ده‌دا ژن چاره‌نوسی پیاو دیاریبکات. ده‌بیت ئاموونیه‌کانی تر چی بلێن؟. دلنیا‌بوو دواجار وه‌ک هه‌میشه‌ پشستی ده‌گرن، به‌لام ده‌شیزانی هه‌ندیکیان تامر‌دن وه‌ک که‌سیکی لاواز سه‌یریده‌که‌ن که له‌سه‌ر داوای ئافره‌تیک به‌ دنیا‌دا ئاواره‌بووه. به‌ درێژایی ئەو شه‌وه له ژووره‌که‌ی خۆیدا مایه‌وه، تا دره‌نگ به‌ ته‌نیا له‌و پووبه‌ره‌ بچکوله‌یه‌دا ده‌هات و ده‌چوو، هه‌ستیده‌کرد ئەو داوایه‌ی سه‌وسه‌ن زۆر ئازاری ده‌دا، ده‌یخاته‌ به‌ر ئەزموونیک له‌وانه‌یه پۆحیکی ئالۆزتری بۆ دروستبکات. ئەوهی دنیا زۆر گەرەیه، شاری زۆر نه‌ناسراو و سه‌یر هه‌یه، هه‌ستیکی تایبه‌تی تیا نه‌ده‌بزان‌د. هه‌ستی‌کرد گەرچی هه‌موو ژیا‌نی له‌م شاره‌دا بر‌دۆته‌سه‌ر، به‌لام هیشتا له‌ زۆر شتی تیناگات. لای خو‌شتر بوو له‌ ژیا‌نی ئەم شاره‌دا نو‌قم بیت، نه‌وه‌ک له‌ جیهانیکی بیسنوردا خو‌ی ونبکات. به‌لام ده‌یزانی ئەم قسانه ئیستا نرخیکی ئەوتویان نییه، گەر سه‌وسه‌نی ده‌و‌یت ده‌بیت بپوات. نه‌یده‌ویست زۆر بیرکاته‌وه، ده‌یزانی بیرک‌دنه‌وه به‌ره‌و هیچ جیگایه‌کی نابات، ئەویش به‌درێژایی ژیا‌نی زۆر باوه‌پی به‌ بیرک‌دنه‌وه نه‌بوو، ئەویش باوه‌پی وابوو بیرک‌دنه‌وه کێشه‌کان ئالۆزه‌کات و چاره‌یان ناکات. شه‌وی نو‌تر چوو بۆ ما‌لی قه‌له‌نده‌ر ئاموون و برپاری خو‌ی پێراگه‌یان‌د که

بەپاستى دەيەويىت دواى بالئەندەكان بگەويىت. ئەو شەو ە ئاموونىيەكان كۆبۈنەوئەيەكى گەورەيان ەبۈو، ەوالەكە بە چەشنىك سەيربۈو ەموو دەيانويىست لە زارى خالىد ئاموون و ياوەرەكەيەو ەپاستىيەكان ببيستەن. كۆبۈنەوئەكە لە مالى فەوزى بەگ سازكرايوو، فەوزى بەگ تەنيا كەسنىك بوو ەوالەكە خۆشحالېكرېبوو، بېرۆكەكەى سەوسەنى بەجۆرىك لا قەشەنگ بوو ەمووانى نىگەرانكرد. مالى فەوزى بەگ ئەو پۆرە بە جۆرىكى بئويىنە جەنجال بوو، چەندىن سال بوو ەيچ كۆبۈنەوئەيەكى ئاموونىيەكان ەئىدە خەللى پانەكېشابوو، ژوروى ديوەخانەكە بەجۆرىك پېرپو مروف بە زەحمەت دەيتوانى ەناسەبدات، سەفرەكان جار دواى جار دادەخران و ەلەدەگىرانەو، ئاوگېرەكان بئوچان بەرپۆەبوون. بەوئەدا ژورەكە نۆرگەرە و پېرپو، مروف بە زەحمەت گوئى لە دەنگى ەاوسىكەى دەبوو، تا ئەو ساتەى خالىد ئاموون و قەلەندەر گەيشتن ەمووان بېسەرەوت قسەياندەكرد. فەوزى بەگ بە جەنجالېيەكەى خۆيەو ەپېشوازى لە ەردووكيان كرد، بەدەنگى بەرز گووتى «ئە خالىد... خالىدى كورم... دلئىابە ژئىكى نايابت ەلېزاردو، ئەم ژنە لە ژنى ناو ەيكايەتە كۆنەكان دەچىت... لە كچى پاشا كۆنەكان، ەموو ژيانم تەمەنامكردو، ژئىكى وا بېينم... وام ەستەدەكرد كە ئەو جۆرە ژنانە سېسەد سالىشە لە دونىادا نەماون، بەلام خوداى گەرە ويستويىتى بەر لە مردنم ژئىك لە شارەكەدا بېينم كە بەپاستى لە پەرى ناو ككتېبە كۆنەكان دەچىت... خواى گەرە بە پاستى ئەوئە ويستوو». قسەكانى فەوزى بەگ دەنگەدەنگ و ەلەيەكى گەرەيان دروستكرد. كە ميوانە تازەكان دانىشتن، جۆرىك لە ئارامى گەپايەو بۆ ژورەكە، ميوانەكان دواى ئەوئە كەمېك پشووېان دا، قەلەندەر ئاموون پوويكردە ەموو ئەوانەى لە ديوەخانەكەدا دانىشتوون و گووتى «ئەوئە ببيستوتانە پاستە، ئەو كچە دەيەويىت خالىدى خزمەمان بېروات بۆ دەرەوئەى ولات...

ده لیت پیش نه وهی شوو به هیچ یه کیک له و سئ داواکاره بکه م ده بیت
 دنیا ببینن... ده یه ویت کوره که ماو یه که به دواى کومه لیک بالنده دا
 بگه ریت، بالنده ی تاییه تی و ناوازه... ده بیت یه که یه که نه و بالنده له
 هریمی جیاواز جیاوازی دنیا دا کوبکاته وه و له ماو یه هشت سالی
 دیدا بگه ریت وه بۆ ئیره... که هر سئ داواکاره که گه پانه وه، سئ
 یۆز له گه ل هر سیکاندا داده نیشیت و دواتر بریارده دات شوو به کئ
 بکات... نه وه کورته ی چیرۆکه که یه، به لئ نه وه یه، هیچی تر نییه... نا
 هیچی تر نییه... ئیمه دوتئ له مالى فیکره ت گولدانچی نه و قسانه مان
 بیست». له و کاته دا سئ گه نچ به سئ سینی گه وره ی شه ربه ته وه
 به سه ر میوانه کاندا ده گه پان. هیشتا قه لنده ر ناموون قسه کانی ته و او
 نه کردبوو که بوو به ده نگه ده نگیکى زۆر. قسه کان توپه ییه کی کتوپریان
 دروستکرد و یه کیک گوتی «ئهم کچه خو ی به چى ده زانیت؟...»
 یه کیکى تر گوتی «ئه گه ر په ریزاده ش بیت نه وه ناهینیت، هشت سال
 بۆى ئاواره بیت». یه کیکش له و سه ری هۆله که وه گوتی «ها...
 نه مه فیتیکى تری گولدانچیه کانه، که به درۆ خو یان وه ک خه لکیکى
 بیوه ی و بیمه زه رپه ت نیشانده دن... سویند ده خو م، مه سه له که هیچ
 نییه جگه له فیلک بۆ نه وه ی داوا ی پاره یه کی زۆر ترمان لیکه ن،
 سه روه تیکمان لیبستینن که ئیمه بۆ ژنه یان نه ماند او ه... ده یانه ویت
 دواتر بلین، سه ریکه ن چۆن ناموونیه کانمان هتایه سه ر چۆک. ده ست
 ده دم به قورئاندا که وایه، هه موو ده زانن ئیمه بۆ ژن ده ست ناگرینه وه،
 چى له گیرفانه ماندا یه دا یده نین، ده یانه ویت بماندوشن». سه ی که ره م
 هه مووانى هیورکرده وه و گوتی «ئیمه بۆیه ماوین، چونکه هه میشه
 پیزمان له قسه ی یه ک گرتوه، حورمه تی یه کترمان لایه... تیده گه ن،
 قسه ی ساحیب مه سه له که له سه روو هه موو شتیکه وه یه... لیکه پین با
 خالید خو ی قسه بکات». خالید ناموونى که ناماده بوونى نه و حه شاماته

سەرسامىكىردىبوو، بېئەھەي بىشلەڭزىت ياخود دودۇل بېت لە شوپنى خۆي
 ھەستا و گووتى « بە ئىجازەي ھەمووتان... بە ئىجازەي ھەمووتان. تىكا
 لە شەرىپە تىگىڭ و ئاۋگىرپە كان دەكەم تۆزىك بوەستىن... ەزىزان... ئىۋە
 ئاموونىن و منىش ئاموونىم، ھەموو شانازى بەۋەۋە دەكەين كە پىشتى
 يەك نادەين لە زەۋى... ھا ھەمووان شانازى بەۋەۋە دەكەين كاتىك
 باپىرانمان لە گوند دابەزىنە شار، ئىمە خۆشەۋىستى و خىزمایە تىمان
 نەدۇراند... وانىيە... نەمان دۇراند». چاۋانى خالىد دەبرىسكانەۋە،
 دەموچاۋى لە ھەركات بارىكتەر و نىگای پەقتەر و پىر نەئىتەر بوو، كەس
 تا ئەۋكات ئەۋ دەنگە گەرمەي لى نەبىستىبوو، غەمىك لە گەرويدا
 بوو، ھەركەس لە ژيانيدا يەك پۇڭ عاشق بوۋىت، دەيزانى ئەۋە
 دەردى خۆشەۋىستىيە. گووتى «تىكا لە ھەموو برايان دەكەم، تەنگ
 بە تارىكىيەۋە نەئىن. خۇتان دەزانن ھەموو ژىكى دۇنيا كە شوۋدەكات
 مەرجى ھەيە. لەم سەر ئەستىرەيە يەك ژىم بۇ بدۇزىنەۋە، بەبى مەرج
 شوۋىكىردىت. مەرج دانان لە خويىنى ئەۋ جىنسەدايە... ئىمە ھەموو
 پىاۋىن و دەزانىن ئەۋ مەرجانە بۇ ئىمە چەند قورسەن... ھەيانە داۋاي
 سامانى زۆر دەكات، ھەيانە بەكچىشى خۆي زىرى دەۋىت، بەلام سەۋسەن
 فىكرەت جۆرىكى ترە. دۇنياتاندەكەمەۋە كە چاۋى لە سامانى ئىمە
 نىيە... دۇنياتاندەكەمەۋە... ھىند ھەيە دەيەۋىت لەگەل كەسىڭدا بۇي
 كە دۇنيای بىنيۋە. مەن بىرپارمداۋە بچە ژىر بارى ئەۋ مەرجەۋە...
 بىرپارمداۋە بىرۇم... بىرپارمداۋە زەۋى بەداۋى ئەۋ بالندەدا بگەپىم كە
 ئەۋ داۋاياندەكات... دەزانم زۆرتان ۋەك شىت سەيرمەكەن، بەلام لە
 يەكەم پۇڭۋەۋە كە ئەۋ كچەم بىنيۋە بىرپارمداۋە بۇ مەن بېت... بە ھەر
 نىخىك بوۋە... مەن بىر لەۋە ناكەمەۋە پاستم ياخود ھەلەم... ھىچ
 ئاموونىيەك تا ئىستا بىرى لە پاست و ھەلە نەكرۇتەۋە. ۋەك ھەموو
 ئاموونىيەكى تر لە ھەركوئى بىن دەبىت براۋە بىن... لە شار بىن

ياخود لادى... لىره كۆگا و قەيسەرىمان ھەيىت، ياخود لەسەر مەرزەكان قاچاغچىتى بەگىن. لە شار بىن ياخود لە چيا، ھەر شتىك يىت و لە ھەر شوپىنىك يىت ئىمە تەنيا بىرمان لە بردنەو ھەردۆتەو... ئەو ھە خوینى ئىمەدایە، ئەو دىنى ئىمەيە، منىش ئىستا تەنيا بىر لە بردنەو دەكەمەو».

شتىكى سارد لە نىگايدا بوو مەووفى دەترساند، شتىك لەگەل ئەو گەرمىيە قوولەى دەنگيدا نەدەگونجا. فەوزى بەگ دووبارە ھەستايەو و گەوتى «تۆ ژنىكى بۆيۆنەت ھەلباردو، گویم لىبگرن... گویم لىبگرن... تۆ ژنىكت ھەلباردو شوپىنى حورمەتى منە، بۆيە ئەم پياو پياوشانى تۆپەکردو، چونكە لە ژنەكانى خۆيان ناچىت... تىدەگەيت لە ژنەكانى ئىمە ناچىت، كە پياو ھەك مەيشكى نەخۆش دەخەنە قەفەزەو... ژنە بۆمەيشكەكان كە ھىچ شتىك نازانن جگە لەو ھەى شەو و پۆژ بىر لەو بەكەو ھە چۆن پياو ھەكانيان زىندانكەن... ئەمە ژنىكە بال دەدات بە پياو. ھەموو عومرم بىرم لەو ھەردۆتەو ژنىك بىنم بال بدات بە پياو، فەرىبكات بفرىت... ژن تاكە مەخلوقىكە دەتوانىت يان پياو فەرى فەرى بكات يا فەرىنى لە بىرەرىتەو... من چل سالىشە وامەزانى جنسى ئەو جۆرە ژنانەى بال دەدەن بە پياو تەفروتونا بوون، ئىستا دەمەوئىت پىش ئەو ھەى بىرم ئەو ژنە بىنم... پىرۆزىايىت لىدەكەم... من پىرم باو ھە ناكەم تا تۆ لە سەفەر دەگەپىتەو بۆم... بەلام پىتدەلیم، ھەموو شتىك بەكە، ئەو بۆيە ژنت... ژنى وا دەھىتە مەووف سالىھەى سالى بۆى ئاوارە يىت. وامەزانە كارىكى نەكردە دەكەيت... ھەزاران كەس پىش تۆ لە پىناوى ژنى زۆر ناشايستەدا مردون يان كەوتوونەتە زىندان... ئەو تۆ دەنۆرىت دۇنيا بىننىت، لە ھىچ مەترسە و سەل لە ھىچ مەكەرەو... بۆ و گۆل لە كەس مەگرە».

كەجار فەوزى بەگ بەوجۆرە دىگەرم دەرکەوتبوو، ھەك ئەو ھەى

ھەوالەكە ھەسرەتتىكى قوۋلى لە ژيانى خۇيدا زىندووكردىتتە ۋە لىۋى دەلەرزى. ھەموو بىنيان بە جۆشەيگە ۋە بۆ ئۇ ۋە سەلەيە دەۋىت پېشتەر لە كەم كېشەدا ۋە ھا خروشى تىگەپابو. سەي كەرەمى ئاموونى كە نۆر گوۋى لە ۋەزى بەگ دەگرت، پويكرده يەكېك لە ناپازىيەكان ۋ گوۋى «تۆ دەلىيت چى... تۆ بۆ ناپازىت؟». پياۋىكى چكۆلەنبو، ناۋى ئەسەد ئاموون بوو، بەدەنگىكى بەرز گوۋى «ھا... بۆ ناپازىم... ھەر مەن نىم كە ناپازىم... مەسەلەكە ئەۋە نىيە ئىمە ژنەكانمان زنجىرى خستىتتە قاچمانەۋە. بەلام ھەموو دەرستىن خالىدەمان لەدەست بچىت... شەپ ھەموو دونىيائى تەنىۋە، كۆرەكە بۆ ھەر جىگايەك بچىت دەكەۋىتە ناۋ ئاگرى بەلەيەكەۋە... ھەموۋان دەزانن شەپ دونىيائى تەنىۋە... ھا... مەن لە ژيانى خۇى دەترسم... دوا ئەۋە ھەندى بالىندە ھەيەپاۋكردىنيان ئاسان نىيە... ھەموو بالىندەيەك پاۋناكرىت... شتەكە لە توانائى ئىنسان بەدەرە... ئەۋەكچە دەيەۋىت كۆرەكە بە كوشت بدات... تا ئىستا كەس ئاموونىيەكى بەۋجۆرە نەخستۆتە داۋەۋە». ۋەزى بەگ بە تورپەيەۋە گوۋى «تۆ بېدەنگ بە... بېدەنگ بە... ھەموو ۋەكو كەۋى بالىكراۋ بەسەر پىقنەي خۇماندا كېكەۋتوۋىن، كەس ناۋىرېت مەترىك بۆۋە دىۋ ھەۋشەكەي خۇى فجوۋبكات. سەرمان لەدەرگا بىرد بەۋ دىۋاۋەدەزانيان ھەموو بەلەي خاۋا بەسەر ئىمەدا دەبارىت... تۆ بېدەنگ بە كە ناۋىرېت ھاۋىنانيش لەسەربان بەۋىت، چونكە ژنەكەت ۋادەزانىت دەفېت... ھا... تېدەگەيت... ئىمە تازە پىرپوۋىن ۋ تاقەتى فېنمان نەماۋە، لېگەپى گەنجەكان بژىن... بە ناۋى مەحەبەتەۋە بالى كۆرەكە مەشكىنە...». ئەسەد ئاموون گوۋى «ھا... مەن ژنەكەم خۇشيدەۋىم، بۆيە ناھىلىت ھاۋىنان لەسەربان بەۋوم. ۋەك تۆ نىم شەش مانگىش ۋنىت لە مەلەۋە پىت نازانن. بەلام ۋەزى بەگ پىمبلى گەر كۆرەكە ھەشت سال ئاۋارەي ۋلاتان بوو ۋ دواتر كچەكە شوۋىكرە بە يەككىكى دى

چی ده کهیت... نه و کات هر وهک نیستا ستایشی کچه که ی گولدانچی ده کهیت؟». له و کاته دا خالید ئاموون ههستا و گووتی «من نامه ویت دونیا ببینم... من به عه قلی یه کیکه وه ده پۆم که کاریکی ههیه و ده بیئت جیبه جیبیکات. من بالنده له دوا ی بالنده ده یگه پتمه وه ئه م شاره، به لام گهر بزانم نامه قیم به رابه ر ده کریت، سویند ده خۆم به خوای گه وره که له کهس نابوویم... نه له سه وسه ن فیکره ت و نه له و که سه ی که شووی پیده کات... سویند ده خۆم که نابوویم...».

تا نه مپۆش هر ئاموونیه ک له و شه وه دا ئاماده بوو بیئت نه و قسانه ی خالیدی له یاده، که به پاستی له قوولایی دلپیه وه هاتنه ده ری. هه والی دانیشتنی نه و شه وه بۆ به یانی هه موو بازاری هه ژاند، ئاموونیه کان له و شه وه دا سویندیان خوارد له پشت خالید ئاموونه وه بن، پاره ی سه فه ره که ی دابینبکه ن، له هر شوینیکی دونیا بیئت کۆمه کیبکه ن، نه وه هیژکی گه وره ی دایه کوپه که تا له کۆتایی شه ودا هه ست به خوشبه ختی و به خته وه ری بکات. به ر له کۆتایی دانیشتنه که خالید به ده نگ ی به رز گووتی «به ر له وه ی هه شت ساله که ته و او بیئت، به خۆم و بالنده کانه وه لیڤه ده بم... هه شت سالی تر... دلنیاتانده که م، چاوه پوانمبکه ن». له کۆتایی شه ودا خالید ئاموون مالوایی له ئاماده بووان کرد و گووتی نه و چه ند شه وه که مه ی به ده سستییه وه یه تی ته نیا ده توانیئت بۆ خۆ ئاماده کردن و خۆ کۆکردنه وه ته رخانیابکات. نه و یه که مین کهس بوو له پیش هه ردوو داواکاره که ی دیکه وه نیشتیمانی به دوا ی بالنده کانه دا به جیه یشت.

شەوی مالاوایی مەنسوری ئەسرین شەویکی گەلیک تایبەتی بوو، دەیان شاعیر و مۆسیقار و نیگارکێش و گۆرانییێژ لە چەشن و چیزە ی جۆراوجۆر کۆبوونەو، گردبوونەو، ئەوان لە دەوری مەنسور وەک وەلامێک بوو بۆ کۆبوونەو، ئاموونییەکان. ئیبراھیم ئەسرینی باوک گەلیک بەو خۆشحال بوو کۆپەکی حورمەتی لە ناو کۆمەڵە خەڵکیکی لەو جۆردا هەبە. ئەو شەو بێ پلانیکی راستەقینە و پێشوەخت، بوو بە ئاھەنگیکی پێ بەزم کە لە گەڵ سروشتی هێمن و غەمگینی مەنسور ئەسریندا نەدەگونجا. ئەوکات لە نیوێ دووھمی سالانی هەشتادا جۆرە شەوی وا پەنگاوپەنگ لە میژووی شارەکاندا کەم و دەگەن بوو، شەویک بوو شاعیر و مۆسیقارەکان بە شێوازە بۆھیمیەکی خۆیان مالاواییان لە یەکیک دەکرد کە وەک سەمبۆلی عەشق سەیریان دەکرد. مەلی ئەسرین ھۆلیکی گەورەیان گرتبوو، ژمارەیک لە خزمانی خۆیان بانگکردبوو، بەلام پێژە ی گەورە ی ئامادەبووان لە ئەھلی ھونەر و ئەدەبیاتی شارەکان بوون. ئیبراھیم ئەسرین ھەتا جورئەتیکرد و نامەیکە داوھەتیشتی بۆ سەوسەن فیکرەت و باوکی نارد تا لە شەوی مالاواییەکاندا ئامادەبن، بەلام ئەوان بە نامەیکە ی ھێمن و پێ پێژەو وەلامیاندا یەو کە گوا یە بەھۆی ناساگی فیکرەت گۆلدا نچییەو ناتوانن بێنە داوھتەکە. ھەلبەت ھەموو دەمانزانی کە ھاتنی فیکرەت گۆلدا نچی یاخود کچەکی نیشانەیکە خراپ و ئاماژەیکە ناھەجی دەبێت بۆ دۆخی

پۆحی و باری ده‌رونی دوو داواکاره‌که‌ی دیکه . هه‌موو ئه‌وه‌مان پێباش بوو که سه‌وسه‌ن تا کۆتایی هه‌شت ساڵه‌که‌ به‌یه‌ک مه‌ودا و له‌یه‌ک دوورییه‌وه به‌را به‌ر هه‌ر سێ گه‌نجه‌که‌ بوه‌ستت . نه‌هاتنیشی بریارێکی راست و دروست بوو . به‌لام هه‌ندیک ئاماده‌بوونی مریه‌م گۆلدانچییان به‌فرسه‌ت زانی تا هه‌ندیک پلاری نابه‌جێ بگرن، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا زۆریه‌مان ئاگاداربووین و ده‌مانتوانی له‌وشه‌وه‌دا که پێپوو له‌خوێندنه‌وه‌ی شیعرێ عاشقانه‌، پێپوو له‌پارچه‌ موسیقای شیتانه‌ حورمه‌تی ئاهه‌نگه‌که‌ رابگرین . ساقی مه‌حمود و گۆرانیبێژه‌کانی دی به‌گۆرانییه‌ دێرینه‌کان هه‌موومانیا ن خسته‌ سه‌ر جۆش و سه‌فا . مه‌نسور ئه‌سیرین به‌دریژایی شه‌وه‌که‌ هه‌ولیده‌دا پووخواش ده‌ریکه‌وێت و خۆی واده‌ریخات که له‌ ناوه‌وه‌ ئارامیه‌ک و هیمنیه‌کی قوولی هه‌یه‌، به‌لام نه‌یده‌توانی . گه‌رچی له‌گه‌ڵ گۆرانیبێژه‌کاندا گۆرانی ده‌گه‌وت، گه‌رچی له‌گه‌ڵ خه‌ڵکدا چه‌پله‌ی بۆ شاعیران لیده‌دا، به‌لام جۆره‌ په‌شیویه‌کی تێدا بوو له‌ چاوان و نه‌ده‌بوو . له‌ که‌سیک نه‌ده‌چوو به‌یانی بپوات بۆ سه‌فه‌ر، له‌یه‌کیک ده‌چوو له‌ شه‌قامیکی درێژدا بپنومێد و نه‌بووێت . چاکه‌تیکی په‌ش و بلوسیکی سووری ملداری له‌به‌ردابوو، ئه‌وه‌ی خوشک و پوره‌کانی زۆریان لیکرد که وه‌ک زاویه‌ک خۆی بگۆرێت یان جلی کوردی له‌به‌ریکات، بێته‌نجام مایه‌وه . خۆی ئه‌وه‌ی پێخۆشبوو بیده‌نگ شاره‌که‌ جێبه‌جێلێت و بێته‌وه‌ی که‌س بزانیته‌ بپوات، ویستی جانتایه‌کی چکۆلانه‌ بخاته‌ سه‌ر شانی و بکه‌وێته‌ پێ، به‌لام خواستی ئیبراهیمی باوکی که ئاهه‌نگیکی مالاوایی بۆ بکات، چونکه‌ نه‌یده‌زانی ئاخۆ تا هه‌شت ساڵی دیکه‌ ده‌ژی یان ده‌مریت، هۆیه‌کی گه‌وره‌ی نه‌رمبوونی مه‌نسور بوو بۆ ئه‌م ئاهه‌نگه‌ . شه‌ویک بوو شاعیره‌ لاهه‌کان به‌خۆیان و بوتله‌ عاره‌قه‌کانیا نه‌وه‌ ده‌هاتن و بۆهیمترین شیعرێ خۆیان ده‌خوێنده‌وه‌، موسیقاره‌کان به‌ مه‌ستی ده‌چونه‌ سه‌ر شاتوی هۆله‌که‌، گۆرانیبێژه‌کان چ ئاوازی بزوین و خروشینته‌ریایه‌ ده‌یانچهری . له‌ کۆتایی شه‌ودا که سه‌ر میزه‌کان ته‌واو به‌ قاپی زه‌لاته‌

و پاشماۋەى لەفە و شوشەى خالى بىرە و پەرداخى شەرەت پىپو،
مەنسور ئەسرەن وتەيەكى ماللاۋايى خويندەۋە و گروتى «تەنیا شتېك كە
دەلنىام لىي ئەۋەيە كە مەن ژنىكم خۆشەدەۋىت، ئەۋە تاكە پاستىيەكە كە
دەيزانم. دەزانم ئەۋەش كەم نىيە، مەن سەي سەفەردەكەم و ھەلەدەدەم
كە ھەشت سالى تر لىرەيم، دەزانم سەفەرىكى زۆر سەختم لەبەرە، كەپان
بە جىھاندا سەختە، بەلام ھىچ شتېك لە دونىادا لە خۆشەۋىستى ژنىك
سەختەرنىيە». كە وايگوت ھەمووان چەپلەيان بۆ لىدا، ھەمووان لەبەرى
ھەستان، ئەو سوپاسىكردين، پورەكانى بەجلە كوردىيە شۆرەكانىانەۋە
باۋەشيان پىاكرد و گريان، خزمەكانى يەكەيەكە ماللاۋايان لىكرد و لەدەۋە
ئومىدى باشيان بۆ خواست، ھەندىك لە شاعىر و مۇسىقارەكان كە تەۋا
سەرخۆشبوون، توند دەستيان گوۋشى و پىيانگوت «شارەكە پىۋىستى
بە تۆيە... شارەكە پىۋىستى بە كەسكى ۋەك تۆيە، لە ھەر شوۋىنىك
بوۋىت ئەۋەت لە بىرنەچىت». ھەندىك بەپاستى مەنسورىان لە ئامىزگرت
و ھەندىكيان گوتيان «شەرەفىكى گەرەيە بۆ ئىمە دوا شەۋمان لەگەل
ئىۋەدا بىردەسەر... ئەۋەمان بىر ناچىتەۋە».

ئەۋەشەۋە بەجۆرىك لە جۆرەكان لە يادەۋەرى ھەموۋاندا مايەۋە،
نە تەنیا لەبەر خۆشى و پەنگاۋرەنگى ئاھەنگى ماللاۋايەكە، بەلكو لەبەر
ھەندىك پوداۋى دواتر... ئەۋەشەۋە يەكەم شەۋى دەستپىكردىنى پىكدادانى
پاستەقىنە بوو لە نىۋان خىزان و ھەۋادارانى داۋاكارە جىاۋازەكاندا، لەو
شەۋەدا قەلەندەر ئاموون بە كلكە دەمانچە سەرى مستەفا ھەژارى
شاعىرى شىكاند. پوداۋەكە ۋەھا بوو، لە كاتىكدا مستەفا ھەژار و سەعید
بىمار كە ئۈۋىش شاعىر بوو لە ئاھەنگى ماللاۋايى مەنسور بەسەرخۆشى
ھاتنە دەرەۋە، بەۋەشەۋە دەرەنگە لەسەر جادەكە قەلەندەر ئاموونيان بىنى
كە لەسەر عەرەبانەى پاقلەفرۆشىك پاقلەى دەكپى. قەلەندەر بەدرىژاى

ژیانی له ته‌مه‌نی چوارده سالییه‌وه پۆژیک نه‌بووه ده‌مانچه‌ی هه‌لنه‌گرثیبت. مسته‌فا هه‌ژار که یه‌کێکه له هه‌ره به‌مه‌سته‌کان، بینینی قه‌له‌نده‌ر ئاموون به‌فورسه‌ت ده‌زانیت و پێیده‌لێت «هێی قوولوونده‌ر، واتانده‌زانی ده‌توانن سه‌وسه‌ن گۆل‌دانچیش به‌پاره‌کانتان بکهن... ئه‌مجاره واده‌ره‌نچه‌وو... ها من د‌ل‌نیام کۆپه‌که‌تان م‌ریشکی مه‌کینه‌شی بۆ ناگیریت... تێده‌گه‌یت، ها که‌چه‌لی لووت ب‌ل، سوینده‌خۆم کۆپه‌که‌تان ناتوانیت قه‌تییه‌کی نه‌خۆشیش پ‌اویکات». سه‌ره‌تا قه‌له‌نده‌ر ئاموون به‌هێمنی له‌سه‌ر خواردنی پ‌اقله‌که‌ی خۆی به‌رده‌وام ده‌بی‌ت، خۆی واده‌رده‌خات که گۆیی له‌هیچ نه‌بووه. گه‌ر ئیوه قه‌له‌نده‌ر ئاموونتان بنا‌سیبایه، تێده‌گه‌ن ئه‌وه چ له‌خۆبووردنێکی گه‌وره‌یه که قه‌له‌نده‌ر نیشانی‌داوه. قه‌له‌نده‌ر له‌شیکی زل و سه‌رێکی باریک و درێژی هه‌بوو، سه‌ری له‌هه‌موو لا‌کانه‌وه وه‌کو یه‌ک پ‌ووتابوووه، قژی به‌چه‌شنیک ته‌نک بوو، له‌هه‌موو گۆشه‌یه‌که‌وه پ‌یسته‌دێزه‌که‌ی سه‌ری دیاربوو، ناویانگی وه‌ک به‌رپرسی تۆپخانه‌کانی شۆرش له‌حه‌فتا‌کاندا جو‌ره‌شان‌ازییه‌کی هه‌میشه‌یی تێدا سه‌وزکردبوو، به‌ناشکرا له‌هه‌موو جی‌گایه‌ک به‌گۆپی شه‌هیدان و به‌رزانی سویندی ده‌خوارد. ئه‌وه‌ی شه‌وان د‌وای خواردنه‌وه له‌به‌رده‌م ده‌رگای یانه‌ی فه‌رمانبه‌رانه‌دا پ‌اقله‌ی ده‌کپی و به‌رێگاوه ده‌بخوارد، خ‌وویه‌کی کۆنی بوو، جو‌ره‌هه‌ییته‌ و شان‌ازییه‌کی هه‌بوو هه‌ندێجار ئاموونیه‌کانی ت‌ریشی سه‌غله‌تده‌کرد، هه‌موو ده‌یانزانی قه‌له‌نده‌ر یه‌کێکه له‌شه‌پ‌انیترین ئاموونیه‌کان. گه‌ر مه‌ستی نه‌بایه ئه‌و شه‌وه مسته‌فا هه‌ژار نه‌یده‌وێ‌را به‌و چه‌شنه‌ له‌گه‌ڵ قه‌له‌نده‌ردا تێبکه‌وێ‌ت. کاتی‌ک قه‌له‌نده‌ر وه‌لامی یه‌که‌م پ‌یزه‌توانچ و جنیوی مسته‌فا هه‌ژاری نه‌دایه‌وه، ئه‌وه وایکرد مسته‌فا زیاده‌رپه‌ویی‌کات، د‌وای کۆمه‌لێک ت‌وانجی زۆر، به‌ده‌نگێکی به‌رز که زۆر که‌س گوێیان لێ‌بوو گووتی «گوێگیره قوولوونده‌ر، هیچ ئاموونیه‌ک نییه به‌خۆشه‌ویستی ژنی هێنا‌بی‌ت... ئیوه قه‌بیله‌یه‌کی کێوین که تا ئیستا سل‌ناکه‌نه‌وه له‌ژن‌فراندن و ژن‌داگیرکردن. له‌هه‌موو قه‌بیله‌که‌تاندا

پیاویکی تیدا نییه ژنیک عاشقی بووییت... من باوه پناکه م ژنه که ی تو
تورقالیک حورمه تی بۆت هه بییت، سویند ده خۆم به خوای عه شق... که
ژنه که ت له دله وه وهک سه گ سه یرته دکات... وهک که مانیکی سه رشۆپ و
زل». هه لبه ت نه وه بریندار کردنیکی که وره بوو که نه وهک قه له ندهر، هه چ
مروفتیکی ئاساییش قه بوولی نه ده کرد. نه وانیه ی له کاتی شه ره که دا له وئ
بوون ده لێن قه له ندهر ئاموون به هیمنی لووله ی پاقله که ی فریده دات و
دهستی ده سپریت و بیته وه ی هه چ قسه بکات یاخود خۆی وانیشانبدا ت که
نیازی شه پریتی، بیدوودلی و بیرکردنه وه به هه موو توانای خۆی ده کیشیت
به ده موچاوی مسته فا هه ژاردا که یه کسه ر له سه ر زه ویه که لوول ده بییت.
سه عید بیمار که نه وه ده بینیت یه کسه ر هه لدیته نه و به ر شه قامه که وه
و تاکسییه ک ده گریت و پا ده دکات. هه موو باس له وه ده که ن که قه له ندهر
به ئاشکرا ده مانچه که ی ده رده هینیت و ده یخاته سه ر سه ری مسته فا
هه ژار که به گریان وه ده لیت «ئاموونی قووندهر، خوای عه شق عه فووت
ناکات... خوای عه شق عه فووت ناکات». بۆ ئیستیک هه موو واده زانن
که قه له ندهر خه ریکه فیشه کیک بنیت به سه ری مسته فا هه ژاره وه، به لام
دواچار پای خۆی ده گوریت و به کلکه ده مانچه ده که ویته سه روو چاوی...
که س نازانیت نه و دیمه نه چند ده خایه نیت، به لام دواچار قه له ندهر به
هیمنییه وه ده مانچه که ی هه لده گریته وه و بیته وه ی ورته ی له ده م بیته ده ری،
وهک شانازی به وه وه نه کات که له پیاویکی پیه له ی وهک مسته فا هه ژاری
داوه، وهک شه رمیکی قوول دایگر تیت، که میک عاره قه که ی خۆی ده سپریت
و بیته وه ی ئاو پریداته وه به ره و گوزه ری ئاسنگه ران داده گه پریت.

نه و شه وه مه نسور نه سرین له گه ل ساقی مه حمود دا چون بۆ
خسته خانه بۆ لای مسته فا هه ژار، له رێگادا به ره و خسته خانه گفوتو گویه ک

له نيوان ساقی و مه نسوردا پوویدا که گه ليک سال دواتر ساقی مه محمود
 بوی گيرايينه وه. شويني خويه تی ليره دا به شتيکی بنوسينه وه. ساقی
 مه محمود نه وه شه وه له مه نسوری پرسى «مه نسور تا ده گه پييته وه، من
 نوينه رى تۆم، شتيک ده که م خه لک يادتبکه ن و تۆيان له بير نه چيته وه.
 به لام نه مشه وه هرچند سه يرمکردیت، هه ستمده کرد به خته وه ر نیت... تۆ
 دوو رۆژى تر ده پۆیت، ده مه ویت به راستی بزانه هه ست به چى ده که یت؟»
 مه نسور به که ميک تيفکرينه وه گووتى «ساقی له راستیدا شتيک رۆر
 ليیده ترسم نه وه يه، دنیا له گه ل خۆیدا بمبات. نازانه بۆ وا هه ستمده که م
 وه که نه وه ی سه وسنه داوام لييبکات برۆم و نه گه پيمه وه، من له چاوانیدا
 نه وه م خوينده وه که گه ليک به خته وه ر ده بیت گه ر ئيمه بيبين به پيوارتيکی
 هه ميشه يی، وه که نه وه ی واتيبکات پرگاری ئيمه ته نیا له وه دايه له سه ر
 زه وى ويلبين. نا ساقی مه سه له که نه وه نيه له خۆيمان دوروخاته وه، به
 پيچه وانه وه هه ستمده که م ئيمه تاريکی بيرده خه ينه وه، بۆيه له من و له نه وانی
 تريش ده ترسيّت. من چهند پۆژه بيرده که مه وه... نه وه له هه موو پياويک
 ده ترسيّت له م شارانه دا گه وره بوويّت... هه موومان تاريکی بيرده خه ينه وه،
 هه موومان زولمه تی نه م شاره و نه م دنيايه ی بيرده خه ينه وه»
 ساقی مه محمود به که ميک سه رساميه وه سه يريکرد و گووتى «تۆ له و
 باوه رهدايت، نه م سه فهره تا کوتايى پابکيشيت».

مه نسور به هيمنى گووتى «نازانه... ئيستا گرنگ نه وه يه ده پۆم. دياره
 نه من و نه دوو داواکاره که ی تريش که سه وسه نمان خۆشويست بيرمان
 له سه فهر نه ده کرده وه، خۆشه ويستی له م شاره دا گریدراوى ئاره زوويه کی
 گه وريه بۆ دانيشتن و مال دروستکردن. که سمان به وجۆره بيرمان لئ
 نه ده کرده وه... سه ره تا نه م خۆشه ويستيه بۆ من وه که پاکبونه وه
 وه هابو له گوناھيکی نه ينى، ئيمه پياوى نه م شاره هه موو ده مانه ویت به
 خۆشه ويستی له گوناھه کانمان پاک بيبينه وه، هه موو هه ستيکی گوناھبارى

لە دىلماندا ھەيە، لە پرىڭدا دەمانە وىت بە خۆشەويستى ژنىڭ ئەو ھەستە
 بىرىنچە، بلىين سەيركەن چەند پاكىن، چەند مۇقىن، دەتوانىن عاشقى
 ژنىڭ بىين... بۇ كامەرانى سەلما چەقۇى لە مندا، ھا بۇ؟ لەبەرئەوى
 دەيە وىت لە پرىڭاى خۆشەويستى سەوسەنەو ھاك بىيئەو، خۆشەويستى
 پاكىيەكى دەداتى بىتوانىت گوناھى تىرىكات. منىش لە پرىڭاى مەردنەو لە
 پىناوى ئەودا وىستىم پاك بىمەو. ئەو كچە ناخى ھەموومان دەيىنىت.
 بەلام ئەو دەزانىت ئەو پاكىيەى ئىمە بۇى دەگەرپىن خۆشەويستى
 ئافىرىتەك بە تەنبا نامانداتى، مۇف تەنبا بە خۆشەويستى پاك نابىئەو.
 بەلى كاك ساقى وايە، سەوسەن لەسەر ھەقە، يەككىكى ھەك مەن تەنبا لە
 پرىڭاى تىگەيشتەن لە گەرەيى دۇنيا، لەسەختى خۆشەويستى تىدەگات.
 ساقى گوتى «تۆمەسەلەكە واتىدەگەيت ھەك ئەوى كۆى سەفەرەكە
 وانەيەك بىت بۇ ئىو تا فىرى ماناى خۆشەويستى بىن؟».

مەنسور گوتى «وانە؟ نا... شتىكى لە وانە قولتەر. ساقى مەن
 واتىدەگەم ھىچ ژنىڭ نىيە لە دۇنيادا، لە ساتىك لە ساتەكاندا ھەزى
 نەكرىپىت مەردەكەى بىرىت و بەجۇرىكى دى زىندووبىيئەو، زۆرىەى
 پىاوانىش ھەر ھەمان ئارەزوويان ھەيە. سەوسەنىش ھەر لەو جۆرىە،
 بەلام ئەو ھەر لەسەرەتاو دەيە وىت ئىمە بېرىن و بىرىن و بەشىوہەكى
 تەر لە جەنگەل و پرىڭا و شاخەكانى ئەم دۇنيادە زىندووبىيئەو... ئەو
 ئىمەى بەمجۆرە ناوئىت، ھەك ئەوى ئەم شارە پەرورەدىكرىن. ئىستا
 ئىمە چەشەنە مۇقىكىن تۈنباى خۆشەويستىمان تىدا نىيە. ئەوى سەوسەن
 لە ژنى ئەم شارە جىادەكاتەو ئەوہە دەزانىت ھەموو ئەو ھەستانەى
 لە دلى پىاويڭدا بەرامبەر ژنىڭ كۆدەيئەو خۆشەويستى نىيە، شتىكە
 لە خۆشەويستى كەمتر... مەن بۇيە لەم سەفەرە دەترسىم، چۈنكە دەزانم
 لەم سەفەردە زىاتەر خۇم دەيىنم، زۆر زىاتەر لەوى بە وىت يان بويرم
 بىيىنم...».

ساقی گووتی «گەر پوخسەتم بەدەیت، واتیدەگەم وەک ئەوێ تۆ ماوێهکی درێژ لە خۆت پاتکردبێت و ئیستا بترسیت سەفەرەکه شتیک لە ناوتدا دەریخات که خۆت ناتەوێت»

مەنسور بە غەمگینییه وە گووتی «ساقی سەیرم بکه، من چیتەر مندال نیم، دواى ئەو چەقۆیەش بە راستی وا هەستدەگەم که پیریووم. من لە دواى چاوپێکەوتنەکهى یەکهەمجارى سەوسەنەوێه لەم شارە دەترسم، زۆر لەم شارە دەترسم... بیهێنە بەرچاوى خۆت که دیوارهکانى ئەم شارە هەموو ئاوێنەن و تۆ لە بەردەمیاندا دەوێستیت و دەپرسیت و دەلێیت: من کێم؟ جارێک و دە و سەد جار دەپرسیت: من کێم؟ بەلام دیارە دیوارهکان وەلامت نادەنەوێه... من واهەستدەگەم سەوسەن پێش ئێمە ئەو بێدەنگییەى تاقیکردنۆتەوێه. کەس لێرەدا ناتوانیت بزانییت خۆى کێیە. مەرۆف لەم شارەدا تاقى نابێتەوێه. مەرۆف تا ئەم شارە بەجێ نەهێلێت بۆى تاقى نابێتەوێه که خۆى کێیە. من بۆیە لەم شارەدا گەلیک دڵنیا دەژیام... زۆر ئاسودەبووم... چونکه ئەم شارە یارمەتى دەدام خۆم تاقى نەکهەمەوێه... هیچ جێگایەک وەک ئەم شارە یارمەتى مەرۆف نادات لە خۆى پابکات... ئەم شارە بەهەشتى راستەقینەى من بوو. ساقى مەحمودى برام، جەهەنەم لە تاقیکردنەوێه خوشترە، ئەوێهەى هەم پەرم لەوێهەى خۆم تاقیبکەمەوێه، من لەوانەم که لە خۆیان پادەکەن... هەموو ئەو کەسانەى لە خۆیان پادەکەن زۆر حەزەدەکەن تادەمرن لە یەک جێگادا بەمێننەوێه... منیش تا دوینیى لەو جۆرە مەرقانە بووم، بەلام چیتەر... نا... چیتەر ناتوانم وەک دوینیى بم، ئیتەر ئەوێه بۆ هەتا هەتایە بەسەرچوو، ئیستا بە راستى دەمەوێت خۆم بدەمە دەست دنیا، خۆم بدەمە دەست پێگاکان و ئاوەکان، خۆم بدەمە دەست هەر نادیار و چارەنوسێک که تووشم دێت».

کیشی گه وره ی کامه رانی سه لما چوئیتی پاره پیداکردن بوو بۆ گه شته دريژه که ی، هه موو ده مانزانی سه فه ریکی له و چه شنه پاره یه کی وه های ده ویت له توانای که سوکاری کامه راندا نییه دابینیکه ن. له و پوه وه خالید ئاموون و مه نسور نه سرین به خته وه ریوون، هه ردوکیان خه لکی پاره داری گه وره یان له پشت بوو ئه رکی سه فه ره که یان بۆ دابینه کردن. به لام هه موو سه یرمان لیها ت که مه نگوپ و کامه ران غه می پاره یان پتوه دیار نه بوو. هه ندیکمان ئه و بیباکییه مان ده گپتیه وه بۆ جوړه ریکه وتنیکی نهیتی له نیوان هه ردوکیاندا، به پتی ئه و په یمانه ده بایه مه نگوپ له سالانی سه فه ر و پوژانی سه ختیدا ده ست له کامه ران به رنه دات، به لام هه ندیکی دیکه مان باوه رمان وابوو ئه و بیباکییه ده گپتیه وه بۆ باوه پی کامه ران به خوی و به توانا گه وره کانی له قوماردا که ده شیت له هه ر شار و گوشه یه کی دونیادا کومه کیبکات. به لام ده بیت بلتین که هه ردوکیان ئه م بابه تیان به ئاشکرا له پتشد هه م هه یج مرفئیکدا باس نه کرد، ئه و کاته ش که پرسیمان له و پوه وه چ پلانیکیان هه یه، به پیکه نینه وه گووتیان هه یج که س له برسا نامریت و خودا خوی کومه کی غه ربیان ده کات.

ئه و پوژه که چووین دوا هه والی خوئاماده کردنه کانی کامه رانی سه لما بزانی، تازه هه والی شه په که ی قه له نده ر ئاموون و مسته فا هه ژار

به شارددا بلآوبوبووه، مهنگوپ به دهنگی بهرز گووتی: «یوسف کهویاری گهوره بهرچهمت بیت دهیگووت تهنیا پیاوی بیغیرهت دوی ساعات یازدهی شهو شهپدهکات، من لیم نهبینیوه دوی یازدهی شهو شهپکردبیت، نهو کاتانه دهیگووت ئیدی کاتی خهوه. منیش وادهزانم له دوی یازدهی شهووه مهخلوقات ههموو دهبیت سهربخه نه سهربهرینه چلکنهکی خویان. کچهکه لهسه رهقه، من دهلیم نهو خانمه چهند چیرۆکیکی له مجۆرهی بیستوه، بۆیه دهیهووت کۆرهکان له شاره دوربخاتهوه و بیاننیزیت بۆ دهرهوهی ولآت. بهراستی بهدهست من بیت خهلکی نه شاره ههموو دهنیرم به دونیادا بگهپن. من زۆر بیرم له حیکمهتی ئیشی نهو کچه کردۆتهوه، خانمه که حیکمهت و ویقاریکی تیدایه مهپرسن. من که له بهردهمیدا دانیشتم ههمان نهو ههستم ههبوو که ههموو پیاویک ههیهتی، مهسهلهی شهیدایی پیاوان بۆ نهو کاری به جوانیهوه نییه، نا... بهلام خالق... هه دهیبینیت یهکسه له خۆت دهپرسیت نه مهخلوقه... نه پۆخه بهره... نه ئیشه نایابهی خودا بۆچی دهبیت تهنیا ماوهیهکی که له سه زهوی بژی و بمینیتتهوه. یهکه مجار که سهیرمکرد یهکسه دلم داخوړپا و گووتم خوای گهوره بۆ دهبیت نه جوانیه ماوهیهکی وه ها کورت له ناوماندا بژی... تیناگه بۆ یهکسه خهیاالم بۆ مردن چوو... دواپی که هاتمه ماله وه کیشام بهسهری خۆمدا و گووتم: خدری زینده نهو ههسته ناخۆشه چی بوو له مندا دروستبوو. پشتر له عومرمدا ژنیکم نهبینیوه یهکسه بیر له مردن بکه مهوه. به ناموسی باپیرم نهوه یهکه مجار بوو شتی وا له من پویدات... نهوه یهکه مجار بوو. نا خراب تیمهگن... مه بهستم نهوه نییه بلیم کچه که زوو دهمریت و نهو شتانه. مه بهستم نهوه یه بلیم نهو شیوه و نیگاره هه رهقه بمینیتتهوه، هه دهیبینیت هه زده کهیت نهو سه و پوخساره خهلکی هه موو دهو و زه مانیک بیبینن، پیت حهیف و خهساره

ھەروا ئاسان بېروات و نەمىنىت، ھەزىدەكەيت خەلگىك كە سەد سالى
تېرىش لەدايگەدەن بېبىنن و بلىن: تەھا لەو دەور و زەمانە، پەح عەجەب
پوخسارىكىان ھەبوو».

مەنگوپ قەسەي بۆ ھەموومان كۆرد و جار جار سەيرى كامەرانى سەلمەي
دەكرد كە بىدەنگ چاي دەخواردەو. ئىمە پرسىمان « بۆ ئەم كچە
وھە دەكات؟ بۆ نايەوئەت مېردىك ھەلبۇرئەت و تەواو، بۆ دەيەوئەت ئەم
كۆرە گەنجانە ئاوارەبەن؟ ئەو ھە قەيگە مەروۇف كەسىكى خۆشبوئەت و
داواي وا قورسى لىيكات؟».

مەنگوپ بە نىگايەكى گالئەنامىز سەيرى ھەموومانى كۆرد و گووتى
«مەن بزانم كچە ھەر سەي كۆرەكەي خۆشەوئەت، ناتوانئەت بېرار بۆ
كەسىان بەدات. با بۆتان بگىرەمەو، جارىكىان ھەرە يەك چاۋ ھەزى
لە دوو ئەن كۆرەبوو. ھەلبەت ھەزەكەي لەو جۆرە نەبوو دلى دوگەلبەكات
يان بۆكۆرەزى بگاتە مائە دراوسىكان... نا ھەرە لەو جۆرە نەبوو، بەلام
بەپاستى ھەزى لە دووان كۆرەبوو، لە بەرئەوھە نەيدەتوانى بېرار بۆ
يەككىيان بەدات، قوونى خۆي ھەلگەرت و چوو بۆ ئىران، سىانزە سال
نەگەپايەو، كە گەپايەو كچەكان يەكى نىودەرزەن مەندالىان ھەبوو، كە
ھاتەو ھەرە وھە دلىخۆشبوو، مەپرسەن. ھەستىدەكرد بەو سىانزە سالە
ژيانى خۆي پزگار كۆردەو... دوايى دەيگوت، باشتىن پىگا بۆ ئەوھەي
مەروۇف بەسەر ئىكەدا سەرىكەوئەت، ئەوھە سەفەرىكات، ئزان لەگەل
سەفەردا ھىچيان پى ناكۆرئەت، ئەنئۆيان دەشكىت و تەواو. وادەزانم
سەوسەن فەكرەتەش ھەمان شت بىت، ئەوئەش ناتوانئەت بېرارىدات، بەلام
خۆي ناتوانئەت سەفەرىكات، لەبەرئەوھە بېرارىدەو داخوازەكانى بىئىرئەت بۆ
دەرەوھەي ولات».

يەككىكان لە مەنگوپى پرسى « بەلام مەنگوپ ئەوھە پەوايە. شتى
وا ھەقە؟».

مه‌نگوپ گوتی «هیچ شتیگ په‌وا نییه، نه‌وش په‌وا نییه پی‌او له شاریکی وا پیس و پوخلی وه‌ک نه‌م شاره‌ی ئیمه‌دا له دایک بیت، که به‌بازاردا ده‌پویتی بونی شیل و که‌له‌رمی پزیو کاسته‌کات. کچه‌که له‌سه‌ر هه‌قه، ده‌یه‌ویتی کورپه‌کان توژیگ شه‌پواله‌کانیان بته‌کیتن و بجولین، گه‌وره‌ترین ناهه‌قی نه‌وه‌یه ئیمه‌ له‌م شاره‌دا له‌دایک بووین... به‌ناموسی بابیره‌م، کچه‌که ده‌یه‌ویتی هه‌له‌یه‌کی ئیلاهی راستبکاته‌وه، پیمبلین گه‌ر هه‌ر یه‌کیگ له‌ ئیوه‌ بۆتان هه‌بایه شاریکتان بۆ زیان هه‌لبژاردایه، ئیره‌تان هه‌لده‌بژارد، ها ئیره‌تان هه‌لده‌بژاد یان نا؟. دلنیام هیچ که‌له‌پویتیکتان ئیره‌ی نه‌ده‌ویست. گه‌ر خوی گه‌وره‌ له‌ منی بیرسیایه، ها مه‌نگوپ... عزیزى من، کوپی خۆم، نه‌وه‌ خه‌ریته‌ی دنیا و جیگایه‌ک بۆ خۆت هه‌لبژیره، مه‌مله‌که‌تیگ بدۆزه‌روه‌ه قوونتی تیا به‌سه‌یتته‌وه، نه‌م شاره‌م هه‌لده‌بژارد... دوا جیگا له‌م دونیایه‌دا هه‌لمبژاردایه، نه‌م شاره‌بوو. به‌لام که‌ باری ته‌عالا به‌ مندالی سه‌رو گوڤلاکی منی بینى، خه‌ریته‌که‌ی دانا و گوتی خۆت سه‌یرکه، یه‌ک جیگا نه‌ماوه، تیده‌گه‌یت یه‌ک جیگا نه‌ماوه، گه‌ر ده‌ته‌ویتی فلیمه‌که‌ ببینیت، ته‌نیا نه‌م شاره‌ چلکنه‌ ماوه که‌ خۆشم نازانم باکووری عیراقه‌ یاخود باشووری کوردستانه... گوتی مه‌نگوپ هه‌ر نه‌و شویتنه‌ به‌تاله‌ هه‌یه، له‌ویادا، گه‌ر ده‌ته‌ویتی بته‌ویتی، ناته‌ویتی من ئیشم هه‌یه، دنیا بۆ قوونی تو به‌جی ناهیتلم... ئاوه‌ها بوو من له‌م شاره‌دا له‌دایک بووم».

هاوپتیه‌کمان بیته‌وه‌ی بیر له‌ قسه‌کانی مه‌نگوپ بکاته‌وه گوتی «به‌لام گه‌ر کورپه‌کان له‌وسه‌ری دنیا دلیان چوو به‌ که‌سیکی تردا، ئیتر له‌ویدا هه‌موو حیکایه‌ته‌که‌ ته‌واو ده‌بیت... نه‌وسا دلنیام کچه‌که‌ی فیکره‌ت گولدانجیش له‌ هه‌موو نه‌م به‌زمه‌ په‌شیمان ده‌بیتته‌وه».

مه‌نگوپ گوتی «نه‌و شه‌وه‌ که‌ له‌ مالی گولدانچی هاتینه‌ده‌روه‌ه، به‌خۆم گووت: خۆزگه‌ منیش له‌ گه‌نجیمدا ژنیک ئاوه‌ها هانی بدامایه

لەم شارە بېرۇم. سەيرتەين شت كە ئىنسان لەم شارەدا بېرى دەچىتەو
ئەوئەيە كە شتېك ھەيە ناوى دونيايە، بەقەبرى مردوم، ئىنسان كە
لېرە لەدايك دەبېت ئەو شتەي تيا دەردەھىنن، ھەر كەسە و تەنبا
بەقەد قوونى خۇي بېر لە دونيا دەكاتەو. بەلام گەر كامەرانى سەلما
لەوسەرى دونيا دلى چوو بە كەسېكى تردا؟ تۆ لەسەر ھەقى برادەر...
لەسەر ھەقى، بەلام مەن ئەو بە پەوای ھەق نازانم... ئېمە ھەموو
بەتەمادەبېن بگەرپتەو، ئەو دەتوانىت بە ئارەزووى خۇي بگەرپت، بەلام
دەبېت بزانىت كۆمەلىك ھارپىي ھەيە چاوەروانىدەكەن...

كامەرانى سەلما ھېچى نەگووت، بېدەنگ تەماشاي مەنگوپى دەكرد
و بېرىدەكردەو. مەنگوپ لە دوورەو سەيرى كامەرانى كرد و گووتى
«ھىي براى مەن، بۆ قەسەيك ناكەيت، ئاسان نىيە ھەشت سال دۆست
و برادەرى خۆت لە بېرىكەيت، ئاسان نىيە... دەزانم ئىشت زۆر دەبېت،
دۆزىنەوئە ئەو بالئندە گەرانى زۆرى دەوئت، سوئند دەخۆم ئەو كچە
خۇي دەزانىت كە بالئندەكان لە كوئ دەژىن و مەوئ چۆن دەتوانىت
پەيدايانېكات، كىتەكانى ئەو كىتەخانەيە گەرەيە ھەموو شتېكى تېدايە،
بەلام تۆ زۆر ماندوودەبېت، تۆ ناچار دەبېت بە ناو قەوم و تايەفەي
جۆراو جۆردا بېرۇت، لە ھەمووشى سەختەر ئەوئەيە كە دەبېت بالئندەكانت
بېارېزىت... مەن دەلېم خودا فرسەتت بدات. شىروانى ھەپسەخان
جارىكەيان باوكى پېيگووت : كوپم لە مالەو دانېشە، مال لە ھەر
شويئىكى تىرى دونيا سەلامەتتەر. لە بېرمە شىرۆ گووتى: باو، بە ھەشت
و جەھەنمەيش ھەردووكەيان لە دەرەوئەي مالن، گەر بە خۆشى خۆم لە
مال نەچمە دەرئە و مىيە كېك لەو دوو پىگايە نەگرم، دواتر بە زۆر
لە پىشتىنەو پامدەكېشن و لە مال دەرمدەھىنن، جا بە خۆشى خۆم
دەرچم باشترە. ئا... بىرام، مال چەندە سەلامەت بېت، ئىنسان ھەر
دەبېت پۆزىك دەرگاگە بكاتەو و بېروات. ھەر دەبېت ئەو بكات. ھىي

برای من لهو بیده نگیه ی تو تیده گهم... توش کوپی ئهم شارهیت، سویتد دهخۆم ئه وهی له م شارهدا قوونی له هیلکه جووقابیت، بچیت بۆ ئه وسهری دونیاش ده زویه کی ئهم شاره هر به قاجیه وه ده بیئت. بگه پتوه برام بگه پتوه... هه موو چاوه پوانتده کهین. هه شت سالی تر گهر ئیمه و ئهم ئوتیلی پۆخله واته مابووین، قه سه م به زمیکت بۆ سازیکه م که س نهیدی بیئت... گهر سه وسه ن فیکره ت شووی پیکردی باشه، گهر نه شیکرد تو شتیکی گهره ت بردۆته وه... تیده گه یه ت... تو دونیات بردۆته وه... یوسف که و یاری گهره به په حمه ت بیئت ده یگووت «له شه پدا مرۆف هه رگیز به سه ر دۆزمنه کهیدا سه ر ناکه ویت، به لکو به سه ر خۆیدا سه ر ده که ویت». ئا به په حمه ت بیئت ئه و وایده گووت. گهر ئه و کچه شووشت پش نه کات، من حورمه تی خۆم و پزنی خۆم بۆ ئه و خانمه نادۆپنم... له به ر ئه وهی کچه که ده یه ویت هه ر سیکتان به براوه ده ربچن، گهر هۆشتان هه بیئت دواى ئه و سه فهره هه ر سیکتان براوه ن».

یه کیتمان به مهنگوپی گووت «هپی مهنگوپ، تو شتیکت له بیرچوه، تو حیسابی ته مه ن نا که یه ت، حیسابی ئه و هه شت ساله نا که یه ت که له عومری کۆره که ده پوات».

مهنگوپ گووتی «هه ل به ت عه زیزم که حیسابی ده که م... تو له و باوه په دایه ت من حیساب بۆ هه شت سال له ته مه نی کوپکی وه ک کامه رانی سه لما نه که م، به قوونی عه زیزی هه موومان که یه که مجار قسه کانی سه وسه ن فیکره تم بیست، موچرکیک به گیانمدا هات خه ریک بوو نوکی پیم به ته زیت، هه شت سال به ده م خۆشه. به لام گهر به وردی بیرى لیبه که یته وه، کامه ران قازانجیتى. گهر کامه ران لیزه بیئت و ئهم ئوتیله ش بمینیت، ئه و تا هه شت سالی تریش ئه و لیزه دا هه ر به دیار لووتی ئیمه وه داده نیشیت. تا هه شت سالی تر کۆره که چی ده کات، ها پیمبلین چی ده کات؟. دلنیا م کۆمه لیک ده ست یاری کاغه ز له کۆمه لیک

چاليتى ۋەك ئىۋە دەباتەۋە، چەند چەقۇيەكى تر لەم و لەو دەدات، لەوانەشە بىگرن بەسەرياز و بىنيرن بۆ شەپ... كى چوزانئىت؟ من دەلئىم بە قەبرى ھەرچى پىغەمبەرى دونيايە، ئەمەى قازانجترە . گەر ئەم ھەشت سالە لە ژيانى ترخانېكات بۆ تىگەيشتن لە كون و كەلەبەرى ئەم ئەستىرە چلكنە، ھىچ نەبىت شتىك زياتر لە دونيا تىگەيشتۋە لەۋەى ھەر لەنئوان ژىر زەمىنى ئەم ئوتىلە بۆگەنە و چايخانەى پەپولەى ئازادا بىت و بچىت، كە لە جياتى پەپولە سال دوازەى مانگ پرە لە مىش و مىشولەى ئازاد... گەر برپوات، لايەنيكەم كۆمەلئىك شەرابى تر تاقىدەكاتەۋە، كۆمەلئىك چايخانەى تر دەبىنئىت، چىتر گويى لە گەمژەكانى ئەم شارە نايىت كە ژيانيان لە ناخ و ئوفدا بۆ ژن و كچى يەك بەسەر دەبن... ھىچ نەبىت شتىك دەبىنئىت لەم شارەدا نىيە و نايىبىنئىت. جەمالى خەسەكۆم قەبرى ئەمشەو لە ھەر شەۋىك پوناكتر بىت، دەيگوت ئەم وشەى «ھىچ نەبىت» لە لە ھەموو وشەيەكى ترى دونيا گرنگترە. ئا... ئەو وايدەگوت. ئىنسان دەبىت زۆر ئاكاى لەم وشەيە بىت. من گەر بە گەنجى بىگوتبايە «با فېرى زانستىك بىم، ھىچ نەبىت لەم چەقۇبازىيە باشتەر»، ژيانم دەگۇرا. گەر كامەرانى سەلماش نەپوات، لەم شارەدا ھىچ فېرنابىت، ھىچ فېرنابىت. دواى ھەشت سالى ترىش دەلئىت گەر برۆشتمايە ھىچ نەبىت لەۋە چاكتر بوو ھەموو ژيانم بەرامبەر لووتى مەنگوپرى بابە گەۋرە بەسەر بەرم. جەمال بەرپەحمەت بىت كە ژنى يەكەمى ھىنا، كچىكى زۆر ناشىرىن بوو، بە قەبرى ئەۋليا تا ئەمپۇش ژنىكى ترى و ناشىرىنم نەبىنئىۋە. بەلام ئەو گوتى «ھىچ نەبىت لەۋە باشتەر مۇۋف تا دەمرىت تامى ژن نەكات». كە بوو بە پىشمەرگە گوتى «ھىچ نەبىت لەۋە باشتەر بىكەن بە عەسكەر»، كە خۆشى كوشت نامەيەكى لە تەنىشت خۇيەۋە دانابوو و نوسىبىۋى «ھىچ نەبىت ئەم مردنە لەم ژيانە حىزە باشتەر كە تامى نىيە».

هه موومان پێکه نین، به لām مه نگوپ به توپه بیه وه پێکه نینه که ی پێپرین و گووتی «دوائه وه گهر کوپه که نه پوات... ها با وادابنێین کوپه که نایه ویت بپوات. ئه وکات تاده مریت، حه سره تی خو شه ویستی یه که م له دلیدا ده بیت. من ده زانم یه کێک ئیستا ده لیت «هیتی مه نگوپ، مه یکه به قیامهت... مه یکه به قیامهت... خو کچ قاتی نییه، کوپکی وه ک کامه رانی سه لما یه کێکی تر هر ده دۆزته وه»، سویند ده خۆم یه کێکتان ئیستا له خه یالی خویدا واده لیت. به لām من وانالیم، من ده لیم کچ قاتییه... ئا... یوسف که ویار ده یگوت و ئ و پیاوی پاسته قینه زۆر به زه حمهت یه کتری ده دۆزنه وه... ئه وه ئ و پیاوی بو ده لهن که مه سه له ی خو شه ویستیان هه روا به گالته گرتوه. گهر کامه رانی سه لما هه ول بۆ ئه م کچه نه دا... چی بکات؟ ها خو به زۆر ناتوانیت کچه که داگیربکات؟ قه سه م به ناموسی دایکم، من قهت له گه ل ئه وه دا نیم پیاو به زۆر ژنیک زه وتبکات... ها که سیک براده ری مه نگوپ بیت شتی وا ناکات... گهر کچه که بیگووتبا یه کامه رانی سه لما من شوو به تو ناکه م. من له کامه ران زیاتر دل م ژانیده کرد و خوین له هه ستم ده چۆرا، به لām هه یج کات ناگاته ئه وه ی بلیم بابڕۆین سه وسه ن فیکرهت له پێخه فی خو ی و له کتێبخانه که ی خو ی ده ربه ئنن و بیفرینن... نا... قه سه م به خودا... هه ر که سیک براده ری مه نگوپ بیت شتی وا ناکات... سویند ده خۆم به شه ره فی ئه ولیا که من سلّو له که سی وانا که م... چه ند عه زیز بیت لام... ئا لی ره دا که سی وه ها پوویه پوو بیبینم، سه یریده که م و سلّوی لئ ناکه م... من ده زانم سنووری پاسته قینه ی پیاو له کویدا یه. کامه رانی سه لماش ده زانیت... ها وانیه کامه رانی سه لما وانیه؟».

کامه رانی سه لما سه یریکرد و گووتی «مه نگوپ من زۆر شت له تو وه فێریووم... ئه و شتانه ی له تو وه فێریان بووم، زۆر یارمه تیاندام، نازانم ئه م شتانه چه نده سوودیان ده بیت گهر له شوینی تر بزیم و

بەرگە بگرم... بەلام لە ھەرجىگايەك بىم چاوەپوانى نامەى تۆ و نامەى ھەمووتان دەكەم. تۆ تۆزىك پىشتەر باسى ئەو چۆلەكەيت كرد كه بۆ ھەر جىگايەك بفرێت دەزويەكى ئەم شارە بەقاچىيەو دەمىنیتەو. من ئەو چۆلەكەيەم... كە دەپۆم، تەنیا بىر لەو دەكەمەو كەى بگەرپمەو. بەجۆرىك دەگەرپمەو شانازىم پێوەبكەن... يەك شت زۆر بەلامەو گرنگە، ئەو يە ئێو شانازىم پێوەبكەن...».

مەنگور بە خۆشحالىيەو دەستى بەرزكردەو و گووتى «هێى كورپى گەنج... هێى براى شىرىنمان... پىويست ناكات، قسەبكەيت، من دەزانم تۆ لە ناو دەو مەعدەنىكى باشيت. ئەو ي دەپۆى و بەجىمان دەهێلێت قەدەرىكى ناخۆشە، بەلام ئەو ي دونياى بىينيت بەختىكى لەو باشترە. براى شىرىنم من خۆم تاسەر سنوور لەگەلتدا دىم، لە كوردستانى ئەودىو ناسياومان ھەيە، لەوێو دەتوانيت لە ھەر كورپى دونيا بيت كاغەزمان بۆ بنىريت، بەلكو خودا تەمەنمان بداتى و جارىكى تر يەكتر بىينەو... ھەندىجار ھەشتەد ساڵ دەروا و ھىچى گرنگ لە دونيادا پوونادات، ھەندىجارىش لە ھەشت مانگدا ھەشت مەملەكەت دەپوخيت... ھىچ شتىك لە مێژوو بىبارتر نىيە، كەس نازانيت قوونى خۆى چۆن دەجولینیتەو. بەلام براى شىرىنم، با ھەمىشە چەقۆيەكت پىييت، چووى بۆ ھەر جىگايەكى دونيا با چەقۆيەكت پىييت، كە ماندووبوويت سەيرى چەقۆكە بكە و ئىمەت بىرىكەوێتەو. جارىكيان عونىلى سەبەى قەيماغ سوپىندى خوارد كە ئەو برايەتييەى چەقۆ لە نىوان دوو كەسدا دروستىدەكات لە برايتى خوين بەھىزترە. عونىل خۆى ھاوپى ياسىنى شوكە بوو، كە عونىليان كوشت دواى شەش مانگ ياسىنى شوكە لە مەراقدا پۆخى دەرچوو، خۆى وەسپىتى بۆ ياسىن كردبوو گەر بە دەمانچە كوشتيان ھەقى نەسپنیتەو. ياسىن كورپىكى پياو بوو، گەر ئەو وەسپتە نەبوو يە ھەموو ئەوانەى دەكوشتەو كە عونىليان بە نامەق كوشت،

به لام وه سیتته که دهست و قاچی به سستیوو... ها کامه رانی سه لما، خودا ده زانیت ئه م چیرۆکه ی تۆش خه لکی چهند سال ده یگیرنه وه، خودا ده زانیت. به لام برای باش، چوویت بۆ هر مه مله که تیک و هه سستکرد وه پز و بیپرستیت سه یری چه قۆکه ت بکه، من بۆ یادگار چه قۆکه ی خۆمت ده ده مئ هه لیگره، ئه وه غه ربییت ده شکینیت... چه قۆ زمانیک قسه ده کات هه موومان تییده گه ین، له بولبول باشتره که به زمانیک ده خوینیت که سمان تییناگه ین... ئا زۆر له بولبول باشتره. من سویندت به گۆپی یوسف که وبار بۆ ده خۆم که هه رچییه کم له دهست بیئت ده یکه م، هه رچییه کیشم له توانادا بیئت بۆ ئه وه ی تۆ بکه ویتته پیش نه یاره کانت هه ر ده یکه م... هه رچییه ک... له بهر ئه وه برۆ و مه ترسه».

له سه ره تاي به هاري سالي ۱۹۸۷ دا، هر سى داواكاره كه دواى نه وهى
 هر يه كه يان به پښگاي خوى پاسپورتىكى پيدا كرد و لاي هه نديك له
 شاره زاكان ويته كه ي گوږي، له سى خالى جياوازي سر سنووره وه له
 سى پوڅى جياوازا به قاچاغ نيشتمانيان به جيهيشته. پاسپورته كان
 به جوړيك بيته له گوږدرايوون، شاره زاترين پسپور و وردتريانيان
 نه يانده توانى جياوازيه كان ببينن. سى نوينه ره كه ش له سى نيواره
 جياوازا به پښىكى زوره وه چون بى مالى گولدانچى و هه والى سه فهرى
 سى گه نجه كه يان به سه وسه ن پاگه ياند. هر يه كه شيان دوا ويته
 كوپه كانيان له سه سنوورى نيوان ولا و جيهاندا به ديارى برد بى
 سه وسه ن فيكره ت. نه و به بايه خيكي زوره وه ويته كانى خسته نه لبوميكى
 تاييه تيه وه. له و سى ويته يه دا هر سى كوپه كه به جلى كورد ييه وه
 به خويان و جانتا كانيان وه له سه مبرز وه ستاون و زه رده خه نه يه كى
 گوره يان گرتوو، پيډه چي ت زه رده خه نه كه يان بوته وه بيت شتيك له
 گه شبينى بخه نه دلى سه وسه نه وه.

دواى پويشتنى هر سى گه نجه كه، شتيك له بيدهنگى و هيمنى
 بالى به سه ريانى هه مووماندا كيشا، به لام ئيمه كوپ و كاللى نه م
 شاره هه ميشه شي تى نه وه بووين سه وسه ن ببينين، شي تى نه وه بووين دواى
 هه والى بكه وين، هه موو جو له يه كى بخه ينه ژي ر چاو ديږ ييه وه. نه و ته نيا

کچنکی شاره که مان بوو هه موو چیرۆکه که یمان ده زانی، له بهرئوه لمان گرنه بوو تا کۆتایی له گه‌ل به سه رهاته که یدا بهۆین و هیچ شتی که ده ست نه دهین. ماوه یه که سه وسه نمان ته نیا له کاتی سهردانه کانی دکتۆر «په فعت په مزی» دا ده بیینی، که دکتۆری که گهنج بوو، هۆی لاوازی و سه رنیشه و بیخه وی که که ی ده گێراپه وه بۆ ته نهاییه قووله که ی، بۆ جوړه هیمنی و بیده نگیه که که هه موو ژانی ته نیوه.

دوای پویشتنی داواکاره کان، سه وسه ن ماوه یه که له جاران درۆتری له گه‌ل کتیبدا ده برده سه ر، ئه و چهنده سه له به جوړی که به ریلو و قوول خه ریکی زانستی بالنده ناسی بوو، بایه خیکی سه ر و گه وه ی به هه ر شتی که ده دا په یوه ندی به بالنده و جوړه کان و پۆلینه کانیه وه هه بییت، له و بهواره دا پاریسپارد چهنده کتیبی که گه وه ی دیکه شی له ده ره وه ی ولاته وه بۆ هات، له پیکای نامه گورینه وه به وه ئه ندام له هه ندیک کومه له ی بالنده ناسی و بالنده پارۆزی دونیادا. له و کاته وه په یوه ندی له گه‌ل بالنده کانیشدا گۆرا، ئه وه ی نابیت هیچ جوړه بالنده یه که له به رده میدا سه ر به رپیت، نابیت له سه ر سه ره یه که دابنیشیت که گوشتی بالنده ی له سه ر ده خوریت، نابیت که سه له هه یوان و هه وش و سه ربانی مالی ئه و بالنده ده ربکات، وه که جوړه سه روتیکی ساده ی ژانی مالی گولدانچی لیها ت. به لام له گه‌ل هه موو ئه و شتانه دا که سه مان هه سه مان نه ده کرد که هیچ شتی که له ژانی سه وسه ندا هه یه به عه شقی که زۆر قوول و ئاره زوویه کی زۆر گراوویه وه بۆی بژی، هه میسه هه سه مان به شتی که له ساردی و خاوی ده کرد، که به پاستی نه مانده زانی چهنده په یوه ندی به جیهانی ناوه وه ی سه وسه نه وه هه یه. هه ر له و ده مانده دا په یوه ندی نیوان سه وسه ن و په وشه ی خوشکیشی تاده هات که متر و به رته سه کتر ده به ووه وه، هیدی هیدی دوو خوشکه که هیچی ئه وتویان بۆ قسه کردن له گه‌ل په کدا نه ده ما. په وشه وه که بیوه ژنیک ی گهنج کانیکی زۆتری بۆ

شته پۇژانە كان تەرخانە كەرد، پەتر مېوانى دەھات، پەتر دەپۇيشتە دەرى، بەرامبەر بەو سەوسەن كىژىكى گەلىك بېدۇست و ھاپۇئ بوو. دواى تېپەپىنى گەردەلۇولى داواكاران و ئارامبۇنەھەى دەرونە گىرژەكان، فېكرەت گۇلدانچى پەيۋەندى خۇى لەگەل گۇلدانچىيەكانى تردا ئاسايىكرەدەھ، ئەو پېاۋىك نەبوو مەۋۇف بىتوانىت ماۋەيەكى درىژ لىئىزىرىيىت. ھەموان ۋەك پېاۋىكى بەرپىز دەيانىنىى كە بە وىقارى فەرمانبەرىكى گەۋرەھ لە شارىكى بچوكدا دەرى. فېكرەت گىرەتەكى ئەۋتۇى لە دروستكرەنى پەيۋەندى لەگەل ھاۋتەمەنانى خۇيدا نەبوو، ھەمىشە پاى وابوۋ خەلكانى پىر خىراترو باشتر دەبن بەدۇستى يەك، چونكە ئەۋان نىازىكى ئەۋتۇيان بە دونىا نەماۋە «مەۋۇف تەنبا بەر لە مردن تواناى دروستكرەنى ھاپۇئى پاستەقىنەى تىا دەخولقىت» زۇرجار لە دانىشتن و گىتوگۇكاندا وايدەگوت. لەۋ ماۋەيەدا فېكرەت دواى سەرنجى زۇر لە كچەكە و پەفتارى گەيشتە ئەۋ بېۋايەى كە ئەم خانمە گەنج و سەرسەختە بە پاستى پېۋىستى بەۋەيە لە مالى بچىتەدەرى، بەلام شارەكە جىگايەكى ئەۋتۇى تېدا نەبوو پوۋى تىبكات... كچەكە نەيدەتوانى ھاپۇئ دروستبكات، چەند جارىك بىنېمان گۇلدانچى كچەكەى لەگەل خۇيدا بىرد بۇ كىتېخانەى شار. لەگەل ئەۋەى كىتېخانەكە كىتېبى ئەۋتۇ گىرنگى لە خۇ نەگرتبۇو، لەگەل ئەۋەى ھۆلى كچان زۇرىەى كات خالى بوو، بەلام سەوسەن مانگى جارىك يان دوۋان لە بەيانىيەۋە دەچوۋ بۇ ئەۋى و لە ھۆلە سارد و چۆلەكەيدا تادەرنەك دەمايەۋە. كەس نەبىنىى بۇ جارىكىش كىتېب لەۋى ۋەرىگىرت، ھەمىشە كىتېبى خۇى دەبىرد، سەيرى كەسى نەدەكرد، ئەۋ پېۋارانەى بەلايدا دەپۇيشتەن، ئەۋ كچانەى بەرامبەرى دادەنىشتەن ئەۋ ھەستەيان ھەبوۋ كە سەوسەن نايانېنىت. ھەندى جار فېكرەت گۇلدانچى بە تاكسى دەيھىنا و دەيىرد... ھەندى جارىش خۇى دەھات و دەپۇيشتە. ۋەك كچىك كە خاۋەنى چىرۇكىكى سەيرە لە ھەموو

جیڭایەك سەرنجی خەلك پادەكێشیت، بەلام ئەو هیچ لەو ساردی و
 بێناگاییە ئێو ناگۆریت، بەردەوام بەیەك دەموچاو و بەیەك نیگا و
 بەیەك جۆر سەیرکردنەو لە شتەكان دەپوانیت. چوونی بۆ كتیبخانە
 جگە لەوێ چێوێ تازە بۆ تەنهاییەكێ دەكێشیت و لە قالبی نویدا
 دەریدەخات، كارێكی ئەوتۆ لە ژبانی ناكات. فرمانبەرانی كتیبخانە
 پێكرا بەو سەردانانە سەوسەن وەپزەبن، نە لە بەرئەوێ كێژەك
 ئەركێكی تایبەتی یان قورسی هەیە، بەپێچەوانەو ئێو هیچ ئەركێكی
 نییە، بەلام هاتنی وەك هاتنی ئەمیرەك جۆرە بێدەنگی و هێمنییەك
 بەسەر هەموواندا دەسەپێنیت كە كەس حەزی پێ ناكات. ئەوێ
 كچێك لە كتیبخانەكەدا یە و عاشقی زۆر، فرمانبەرە كچەكانی دیکە
 تووشی پەشۆكان و تورپیی و نااسوودەیی دەكات. سەوسەن خۆی لەو
 هێمنترە كەس بتوانیت بێهەمانە بێزاری خۆی بە پوودا بتهقینیتەو،
 بەلام هەمووان لە كتیبخانەكە دەزانن كە هەریەكەیان لەلای خۆیەو بۆ
 هۆیەك و بەهەنەك دەگەریت پووی شەپانگێز و تورپیی خۆی بەرامبەری
 دەریخات. سەوسەن دەچیتە هەر جیڭایەك پەشۆكان و ناآرامی لەگەڵ
 خۆیدا دەبات. هێدی هێدی وای لێدیت خۆی هەست بە پوچی و بێمانایی
 سەردانەكانی خۆی بۆ كتیبخانە دەكات و تەواو دەستبەرداری دەبیت.
 لەو سەرەتایەو سەوسەن تووشی ئەو خەوینیە شەوانە غەمناكانەش
 دەبیت كە بەردەوام لەگەڵیدا دەمێنیتەو، خەوینین بە برا مردووێكێ
 و سێ داواكارەكێو دەبیت بە بەشیكی هەمیشەیی ژبانی شەوانە،
 هەمیشە هەر چواریان لە خەونەكانیدا پێكەو دەردەكەون، هەر جارێ
 بەجۆرێك، هەر جارێ لە جیڭایەك، هەر جارێ لە جۆرە ژینگەكدا...
 شەویك تێناپەریت ئەو نەیانینیت، جارێك لە شەمەندەفرێكی تۆزاییدا
 بە ناو بیاباندا دەپۆن، جارێك لە گالیسكەكێ دێریندا لە بەرگی
 ئەفسەرە قەیسەرییە كۆنەكاندا دانیشتون و سەیری یەكدی دەكەن،

جاریک له جیبیکى ئه مریکیدا له ناو کۆمه لێک مه زرا و کێلگه ی گه و ده ی گوله به پۆزه دا... هه میشه له خه و نه کانیدا وه ها دیاره وه ک ئه وه ی هه ر چواریان به هێمنی و بیده نگى سه یریبکه ن، وه ک ئه وه ی هه ر چواریان به نیگا کانیا ن سه رزه نشتیبه ک ن... هه ر چواریان شتی ک له ونبوون و نا ئومیدی به ده مو چاویانه وه دیاری بوو... هه موو شه ویک به هه مان نیگا و پوخساره وه ده رده که و تنه وه . که سیان له خه و نه کانیدا قسه یان نه ده کرد، خه و نه کانی دیکه ی به جۆریک له جۆره کان هه موو قسه یان تێدا بوو، به لام دلنیا بوو ئه م خه و نه یان خه و نیکی بیده نگه، هه میشه بیده نگه... تێیدا هه ر چوار پیا وه که قوول ته ماشای چاوی ده که ن و هیه نالین. هه میشه له دای ئه و خه و نه به ئاگا ده هات، هه موو ئه و هه شت ساله هیه شه ویک تینا په پیت ئه و خه وه ی تیدا نه بینیت و پانه چله کیت و به ئاگا نه یه ته وه . به رده وام به یانیا ن له سه ر به رچایی خه و نه که ی ده گێرپا یه وه، هه مووان بۆ چه ند چرکه یه ک بیده نگ ده بوون و ئه و خه و نه که ی خۆی با سه ده کرد. فیکره ت گولدا نچی ده یزانی ئه و خه و نه نیشانه ی نا په حه تی و په شوکانیکی قوولای دلی که که یه که له مندالیه وه فیزیوه هه میشه خۆی به هیز نیشاندات. له کۆتایی به هاری ئه و ساله دا که هیشتا داوا کاره کان ته نیا سئ مانگ بوو به پێگا وه بوون، سه وسه ن بیرى له وه کرده وه له سه ر یه کێک له دیواره کانی کتیبخانه که ی خۆی، جار جار نیگا ریکی گه و ده ی سروشتی بۆ گۆشه یه کی دونیا دروستبکات که له فه ره نگ و کتیبه گه و ده و گۆفاره جوگرافییه کاندایه یان بینیت، تا له و پێگایه وه پتر له داخوازه کانی خۆیه وه نزیک بیت، که هه رده م له خه و نه کانیدا له ئامێزی شوینته عاجباتیه کانی سروشتدا ده بینین. که پرۆشه ی خوشکی نا په زایی خۆی ده رخست، به و بیانووه ی که ئه و جۆره نزیکیه هیه نیه جگه له خۆ خه له تاندن، سه وسه ن به ئارامی پێیگوت «هیه دوو مرۆفیک له م دونیا یه دا به راستی له یه ک نزیک نین... مرۆف ته نیا له حاله تی

خۆخەلە تانسدن و خۆفریوداندا لە مەرۆف نزیکە ... ئیمە وەها دروست بووین نەتوانین لە هیچ نزیک بین، دەبیئت بەختە وەریین گەر بتوانین تۆزیکیش لە خۆمان یان لە شتەکانی تر نزیک بین...». فیکرەت دەیزانی کە سەوسەن بەجۆرێک لە جۆرەکان دەتوانی ئەوێک و مانایەکی فەلسەفی بۆ ھەموو ئارەزووەکانی خۆی بدۆزیتەو، ھەندێ جار بەھانە و ھۆکارەکانی قوول و ھەندێ جاریش بەھانە و ھۆکارەکانی لە خزمەت ویستە منداڵانەکانیدا بوو. فیکرەت دروستکردنی ئەو وێنانە وەک جۆرە دەستکارییەکی بۆ دنیای سەوسەن سەپاردەکرد کە دەیویست بگوریت و نەدەگورێ، ئەو بیریۆکەییەکی باش بوو کچەکە کەمێک لە دەوری خۆی ھەست بەگۆڕان بکات، لایەنیکەم دەکرا ئەو شتێک لە کەم خۆینی و سەرئێشەکە ی کەمبکاتەو. ھەلبەت تیچوونی دروستکردنی ئەو نیگارە ئاسان نەبوو، لە ھەموو شاردا دوو سێ نیگارکێش ھەبوون ئەو دیواربەندە گەورەیان دروستدەکرد، دووانیان ھونەرماندە کارامە نەبوون و یەکێکیان نرخێ زۆر بەرزێ داواوەکرد کە بە بودجەی پیاویکی وەک فیکرەت ھەڵنەدەسورێ. لەگەڵ ئەوەشدا بەردەوام دواي مەزاجی کێژە دەکەوت، وەک ئەوەی قەدەری بیئت لەگەڵ ھەوای ئەو کچەدا ھەلبەسوریت. دواجار پێکەوت کۆمەکیکردن و کۆپێکی گەنجیان دۆزییەو کە بە پارەییەکی گونجاو پازی بوو ناو بە ناو نیگارێک بۆ سەوسەن دروستبکات. کۆپەکی ناوی «ناریان جەو دەت» بوو، کاتیکی یەکەجار ھات بۆ مائی فیکرەت گۆلدانچی، سەوسەن بە ناسکی پێیگوت «بە یەک مەرج پێگات دەدەم بییتە ئەم مائە. سویندەم بۆ بخۆیت کە حەزم لێ ناکەیت، بێر لەو ناکەیتەو خۆشت بویم، جگە لە پاستیش ھێچی دیکە لەسەر ئەم مائە لە دەرەو ناگێریتەو، بە ھەموو کەس دەلێیت تۆ لێرەیت تا دیوارەکانم بۆ پەسمبکەیت، تەنیا دیوارەکان... نەبە لە وەرسیدا بمرم». کۆپەکی سویندی بۆ خوارد کە حەزی لێ ناکات، ھەموو شتێکیشت دەکات بۆ

ئەوھى بىر لە خۆشەويىستى نەكاتەو، بە دەنگىكى غەمگىنىش گوتى «خانم مەن چىرۆكى تۆ دەزانم، چىرۆكى تۆ و داواكارەكانتەم بىستو، ئىتر چۆن بتوانم خەزەت لىكەم. تا ئەو پۆزەي ژەندەيىنم ھەر نىگارەك تۆ بتەوئەت دەيگىشم و ھەر شەتەكەش تۆ ئاسوودەبكات دەيگەم، بەلام پۆزەك ژەنم ھەيئە، ئەو كات ژەنەكەم بىرپارەدات ئاخۇ دەتوانم لەگەلتەدا بەردەوامبەم ياخود نا...». سەوسەن فەكرەت بەوھە وازى نەھەيئە، بەلكو كاغەزەكى بە خەتى خۆي پىپەكردەو كە تەيىدا كۆرەكە سوئند دەخوات ھەرگىز خەزەلە سەوسەن فەكرەت ناكات. سەوسەن گوتى «پىاوى ئەم شارە تەنبا بەجۆرە پەيمانەكى وادەبەستەنەو». كاغەزەكى چەكلانە بوو كە سەوسەن ناوى نابوو «پەيمانەي خەزەكەردن» شەتەك بوو بە پىچەوانەي «پەيمانەي خۆشەويىستى» ەو كە كۆر و كچانى شار پىرۆز سەبىرەندەكرد و لەگەل يەكدا مۆرەندەكرد. سەوسەن فەكرەت پاي وابوو ھەموو ژەنەكى ئەم شارە دەبەت كۆمەلەك لەو پەيمانەنەي پىبەت، و بە ھەموو پىاوە زىادەكانى دەورەبەرى خۆي مۆرەكات، تا بتوانەت ئاسوودە بۆي.

يەكەمەن نىگارەك ئارىان جەودەت كەشەي وئەي پايىزەكى تۆرە بوو، تەيىدا چەند دەرەختەك با دەرەقەنە بەرەو چەپ وەرەگىرپاون، ئاسمانەكى گىرژ بەسەر دەرەچەيەكدا دەپوانەت كە بە گەلەي زەرد داپۆشراو. پىدەچوو ئەو وئەيە وەك سەرەتا گەلەك دلى كچەكە خۆشەكات، كە ئەو وەرەزە ئارەزووي بۆ نىگارى غەمگىن و پايىزەي لە تروپەكدا بوو، لە ھەمان كاتدا وئەكە پىر بوو لە بالەندە، بالەندەي ناوازە و سەبىر سەبىر كە سەوسەن فەكرەت لە كەتەبى جىاواز و لەسەرچاوەي جىاواز دەرىدەھەيئەن و بە ئارىان جەودەتەي دەگوت نىگارەي بكات.

تەماشاكردنى ئارىان جەودەت لە كاتى ئىشدا نەيتوانى ئەو بۆشايە قوولەي ژيانى سەوسەن پىرەكاتەو. پىرەكە لە ھەمووان زىاتر بەدەست

ئەو بێدەنگییەو دەینالاند و پێیوابوو قوولبۆنەو بەردەوامەکانی سەوسەن لە کتیب و فەرەنگەکاندا ئەو بێدەنگییە لە مالدادروستکردووە. پرۆشە ئەو بێدەنگییە وەک درێژکراوەی پۆج و جەستە سەوسەن سەیردەکرد، وەک جۆریک لە دەستەلاتی ئەو بەسەر مالدەکاندا، وەک بەشیکی لە هێزی نەیتی ئەو بەسەر ھەموو شتەکانی دەورووبەریدا. پرۆشە بۆ ئەو ئەو بێدەنگییە بشکێنیت دەبایە بەردەوام دەنگی تەلەفزیۆنەکی زیادبکات، کە ئەو زەمانە بۆچان سرودی تیپە بەعسییەکانی لێدەدا کە سەرتاسەری ولاتیان بە مۆسیقای جەنگ پڕکردبوو. سەوسەن تەنیا شەوان سەیری تەلەفزیۆنی دەکرد، خۆی بە بینینی ئەو بەرنامە تایبەتیانەو گرتبوو کە لەسەر جەنگە، ھەموو شەویک بە دیار تەماشاکردنی وێنەی لاشەی سەربازە ئێرانییەکانەو دادەنیشت. ئەو تەلەفزیۆنی تەلەفزیۆن بوو کە پرۆشە نەیدەتوانی سەیربکات. لاشە سووتاوەکان و دیمەنی ئەو گەنجەنەو بەسەر پوختاری تۆزاییەو لە سەنگەرەکاندا کەوتبوون، مردنی براکە و میردەکە بە یادا دەھێناوە. پرۆشە زۆرجار دەپارایەو لە کاتی دەرخیستی ئەو وێنەدا تەلەفزیۆنەکی خامۆشبکەن، بەلام سەوسەن دەیگوت «شەر تەلەفزیۆنەکی پاستەقینە کە لەم ولاتەدا ھەیە... دەبێت بەسەیرکردنی پابێین». پرۆشە نەیدەتوانی لەگەڵ ئەو نیگارەدا بژی... سووک و سادە نەیدەتوانی، کە ئەو وێنەنەو پیشاندەدا ھەستیدەکرد بۆنی مردووەکان مالدەکان پەردەکەن... ھەستیدەکرد تا دوا تەواوبوونی بەرنامەکانیش تەلەفزیۆنەکی ھەر بۆنی مردنی لێدیت. پاریدەکردە ژوورەکە خۆی و دەرگاکی دادەخست و دەرگرا، بەلام ئەو بۆنە ھەمیشە بەدواوە بوو. دەبێت بۆ یەک لەو ھۆگەورانی وای لە پرۆشە کرد بێر لە شووکردن بکاتەو، ئەو بۆنە ترسناکە بوو. چیتەر بەرگە بۆنی مالدەکان نەدەگرت، ھێچ شتیکیش لەو خراپتر نییە مەرووف بەرگە بۆنی مالدەکان خۆی نەگرت... ئەو ژوانی لێدەکات

بە دۆزەخ. شەۋىكىيان پېرۇشە تىكاي لە باۋكىى كرد چارەيەك بۆ بىدەنگى مالىكە و ئەو بۆنە ترسناكانە بدۆزىتەۋە كە ھەستيان پىدەكات. فىكرەت گولدانچى لە سەر قەنەقەى سالۆنەكە لە ناۋ پەيكەر و تۆپى كرىستال و بالىندە شوشەكاندا، ناۋمىدانه سەيرىكرد و تىگەيشت كچە گەرەكەى توۋشى دەردىك بوۋە لە دەردى خوشكە بچوكەكەى ترسناكتەرە. مەۋف گەر نەتوانىت بە بىدەنگى رابىت لە شىتتىيەۋە نرىكە، ترس لە بىدەنگى و سەرھەلدانى بۆنى خەيالى لە كەپۋى مەۋفدا سەرەتايەكى ترسناكن بۆ شىتتبون. فىكرەت دلنابوۋ ھىچى ئەوتۆى بۆ ناكرىت، بەلام رىنمايى كىزەكەى كرد گولۋ بكرىت و بەيانيان بىپىرئىت، بەلكو ئەو بۆنە كەمىك لە ۋەستانەى تىدا برەۋىتتەۋە، ئامۇڭارىكرد ماۋەيكە لە ھاۋىندا لەگەل مالى پورەكانىدا لە شار دورىكەۋىتەۋە و بچىت بۆ ھەر جىگايەك كە ئەوان دەچن، دەريارەى بىدەنگىش كىزەكەى بەرامبەر خۆى دانا و پىيگۋوت «پېرۇشە، پاستىيەكى قوۋل لە ژياندا ھەيە دەبىت بىزانىت، مەۋف گەر بىەۋىت لەگەل دونىادا پاستگۋ بىت دەبىت بىدەنگى قەبوۋلىكات، كىشەى ھەرە گەرەى مەۋفەكان ئەۋەيە كە ھىچى ئەوتۆيان لەگەل يەكدا نىيە بىلەن، مەن واتىدەگەم زۆربەى ئەو شتەنى مەۋف ئەنجاميان دەدا ھەر بۆ ئەۋەيە لە بىدەنگى پاكات، سىياسەت و جەنگ و خۆشەۋىستى ھەموو پەيۋەندىان بە پىۋىستى مەۋفەۋە ھەيە بۆ ھەلھاتن لە بىدەنگى... بۆ تاقىكردەۋەى تواناي خۆى لەسەر قسەكردن. كىشەى ئىمەى مەۋف ئەۋەيە دەمانەۋىت زمان زۆر زياتر لە ۋىستى خۆى و تواناي خۆى بەكاربەتتىن... كە شەۋانە گوۋ لە ھەۋالەكان يان لە ۋەسرودانە دەگرم كە بەعسىيەكان بىلۋىدەكەنەۋە، ھەست ناكەم ئەو سىرودانە لە پىناۋى ئەو جەنگە گەرەيەدان، بەپىچەۋانەۋە كچم، زۆرجار ئەو ھەستە دامدەگرىت كە ئەم جەنگە لە پىناۋى ئەم سىرودانەدا دەكرىت. ئەۋەى مەۋف گوۋى لەدەنگى خۆى بىت كە دەنەپىتت، ئەۋەى

خۆى تاقىبكاته وه به زمان، به قسه، به هاوار ده توانيت ئهوانى تر تا
 كوئى به دواى خويدا پابكيشيت، يه كيكه له دهرده تر سناكه كانى مرؤف...
 ليم مه گره، دواى ئه م عومره زورجار بيدهنگى ده مگيريتته وه بؤ خوم،
 وهك كه سيك كه ئهوانى تر به قسه و دهنگه دهنگ ناتوانن كارى تيبكه ن...
 هه سته كه م من و سه وسه ن به و بيدهنگيه ده زين... تۆ ده بيت بزانيت
 من زۆر به غه م بؤ تۆ... زۆر... پهنگه من و سه وسه ن زۆر له يه كتر
 بچين. من له غه ربى تۆ له نيوان من و سه وسه ندا تيده گه م، به لام جگه
 له وهى كه تكات تيا بكه م به رگه بگريت و سه برت هه بيت و خوشتبويين...
 هيچى ترم پئى ناكريت، خوشبه ختيش ده بم گه ر بتبينم شوو ده كه يته وه
 و جيگايه كى تر و مالىكى تر بؤ به خته وه رى خۆت ده دوزيته وه» .
 ئه وه ئه و قسانه ي گولدانچى بوو كه تا ئه ندازه يهك پرۆشه ي له مال
 هه لكه ند .

دوای تیپه پرنی سئ مانگ به سهر پویشتنی کامه رانی سه لمارا،
 کاریگه ریبه کانی نه و سه فهره به سهر مهنگوپ یی بابه گه وره ده رکه وت.
 نه و ماوه یه مهنگوپ تییدا هاوپئی کامه رانی سه لمارا بوو قوناغیکی
 تایبه تی ژانی بوو، که متر له هر کاتیکی دیکه شه پانگیزی و خراپه ی
 تییدا بوو. هه سترکردنی به وهی مروفیک هیه ده بیئت نه م بیپاریژیت و یارمه تی
 بدات، زور شتی تییدا گوپی بوو. نه وهی هاوپئی گۆنه کانی زۆربه یان باوکن
 و مندالی گه وره یان هیه و نه م خاوه نی هیچ نییه، نا ئومیدی نه کرد، نا...
 بیشتتر نه و هه سته ی نه بوو، به رامبه ر خه لکانی خاوه ن ژن و مال ئیره یی
 هه بیئت. به پیچه وانه وه خۆی به به خته وه رتر ده زانی که به وجۆره ده ژنی.
 خۆی سروشتی هه سته کانی خۆی به رامبه ر کامه رانی سه لمارا نه ده زانی،
 ئایا هه سته ی باوکانه بوو، یان ته نیا ده یویست له سهر نه ریتی چه قوکی شه
 گه وره کان، گه نجیکی هه بیئت بیخاته ژیربالی خۆی و بیپاریژیت و باوه دلای
 بیئت؟. هۆکه ی هه رچییه ک بیئت، ئیستا مهنگوپ هه سته ی به ته نیاییه ک
 ده کرد به ر له پویشتنی کامه رانی سه لمارا له ژانییدا نه بوو. پاسته مهنگوپ
 له چایخانه ی په پوله ی نازاددا بایه یان له ژیزه مینی ئوتیله که ی باوه جاندا
 هه رده م کوپی گهرم و له ده وری هه را بوو، به لام هه موو هه ستمانه کرد که
 شه پانگیزی و نا ئارامی به شیوه یه کی کتوپر له ناویدا زیندوو بوونه ته وه.
 دوای کامه ران هاوپیتی له گه ل مه ریوانی مه مه و سامان کیسرادا زور

به هيزبو، هه رڼو كيان گه لك شه پكر و ته شقه له كار بوون. نهو سالانه ده ولت گونده كانى ده وروپه رى شارى ويرانده كرد، گونده كيپه كان به كومه ل ده هاتنه ناو شار، مهنگوړ پاى واپوړ دنيای نهو شاره پوژ دواى پوژ بچوك ده بېته وه، نهو پتر له هه ركه سيكي تر، هه ستي به بچوكبوونه وهى سنوره كانى نه م شاره ده كرد و پوژ دواى پوژ هه ناسه تنگيپه كى گه وړه بهر گه رووى ده گرت. نهو ده يگوت «نه م شاره پوژ دواى پوژ وهك كيسه ل ده چپته وه ناو خوى... ئيستا شاره كه ناگاي له چوارده وړى خوى نيه، هه ر شاريك ناگاي له چوارده وړى خوى نه ما، بارى ناته واوه، شار وهك ئينسان وايه به هه ست و نه ستدا حيسابى بۆده كړيت، كه هه ست و نه ستي مرد، كه چوارده وړى خوى نه بينى ئيتر حيسابى پاكه، هيچ شتيك پزگارى ناكات». له و ماوه يه دا پوژ دواى پوژ په فتارى خراب ده بوو، هه نديك هه ست يانده كرد چيتر ناتوانن له گه ل مهنگوړدا قسه و مامه له بگه ن. شتيك له شه پانگيزى و ناره زوى جهنگ له ناويدا گينگللى ده دا كه خوشى بېزار كړد بوو. له ماوه يه كى كورنډا چه ندين جار دهنگه دهنگى گه وړه ي تووشهات، دواى چه ندين سال بۆ يه كه مجار گه راپه وه بۆ سه ر خولياى چه قو هه لگرتن، بۆ يه كه مجار له ساته كانى توپه يى و قولبادان و ده مار گرژيدا ليتمان بېست كه له هه موومان بېزار و له هه موو شتيكيش توپه يه. نهو هه سته ي به بچوكبوونه وهى شار واى ليده كرد پتر بير له سه وسه ن بكانه وه، هه ستيده كرد نهو كچه وردبينتر له هه ركه سيكي دى بچوكى نه م دونيپه ي بينيوه. وهك نوينه رى كامه رانى سه لما پوژنيك چوو بۆ لاي سه وسه ن فيكرهت، نهو كات نزىكى چوار مانگ به سه ر سه فه رى سئ كوپه عاشقه كه دا تيپه رى بوو، هيچ هه واليكي تايپه تى له لاي كامه رانى سه لماوه نه بوو، به لام هه موو ده مانزاني نهو بېپه واليپه ده گه پته وه بۆ خراپى بارودوخ له سه ر سنوره كان. مهنگوړى بابگه وړه له پښگاي فيكرهت گولدا نچيپه وه داواپه كى پيشكه شكرد و تكايكرد بۆ سه عاتيك سه وسه ن

گولداڭچى بېيىت، لە پاستىدا ئەوكات كەس نەيدەزانى بۆ مەنگوپ وا بە
 ھەسرەتەو دەيەويت سەوسەن بېيىت، بەلام دواتر زانىمان كە ھەموو
 ھەولى ئەو بۆتەو بوو سەوسەن وا بسازىنىت گوناھى ئەو تىكەل بە
 ھەلسەنگاندنى كامەرانى سەلما نەكات. لە پۆڭكى كۆتايى تەموزدا،
 مەنگوپ بە كراسىكى قوڭ كورتى سوور و كلاويكى ئەستورى خپەو كە
 لەگەل گەرمای ئەو وەرزەدا نەدەگونجا، چوو بۆ مالى فيكرەت گولداڭچى.
 خوليايەكى نەبوو ئەو نەبىت سەبارەت بە باروڭخى خراپى خۆى و
 «گەورەيى دۇنيا» قسە لەگەل كچەكەدا بكات، ماوھەك بوو كە ھەستى
 بە نالەبارى پەفتارەكانى خۆى و بەدى پەوشتەكانى دەكرد، لەدلەو
 ھەستىدەكرد ھۆى ئەو گۆپانەي دەگەپتەو بۆ تىكچوونى پەيوەندى
 بەم شارەو. بۆ ئەوھى لە بۆچوونەكانى خۆى دلنبايىت پىويستى بە
 قسەكردنىكى دوورودرىژ لەگەل ئەم خانەدا ھەبوو كە مەنگوپ بىرواى
 وابوو زۆر نەينى گەورەيى دۇنيا دەزانىت. كە گەيشتە مالى گولداڭچى،
 پىشتىر بىرى لە ھەموو وشەيەكى خۆى كەربووەو، بەلام لەگەل ئەوھشدا
 پستەكانى بەوجۆرە نەھاتنەدەرى كە خۆى دەيوست، سەرەتا قوول
 ۋەك خزمەتكارىك نوشتايەو و گووتى «ھا، خانمى سەوسەن، لە مېژە
 يەكترمان نەبىنيو، بەداخ و پەژارەو دەبىت بلېم، كە ھەوالىكم لە
 كامەرانى سەلماو پى نىيە... لەو پۆژەوھى پۆيشتوو ھىچ شتىكمان لى
 نەبىستو، نە من، نە كەسوکارى... بەلام سەوسەن خان، مەترسە، ھۆى
 ئەو بىدەنگىيە، دەگەپتەو بۆ خراپى سەر سنوور. لەو كاتەوھى ئەو
 پۆيشتوو، دۇنيا ھەر خراب و خراپتر دەبىت...». سەوسەن بەرەو ژوورى
 كىتبخانەكە پىشيكەوت و لە جىگايەكى گونجاودا داينىشاند و گووتى
 دەرھەق بە بىدەنگى داواكارەكان مەراقىكى نىيە و گەرىك دللى نەگرتوو.
 مەنگوپ كلاًوھەكى خستە سەر كۆشى و گووتى «خانم پىويست ناكات،
 من ھىچ بلېم، ھەموو دەزانىن شتەكان پۆژ دواى پۆژ خراپتر دەبن. يوسف

كەويار بە پەرحەت بىت دەيگوت «ژيان سىۋىكە گەر لە كاتى خۆيدا نەيخۆيت دەپزىت». ئا ژيان بەوجۆريە، خانم». سەوسەن ھەمىشە ماندوتىيەكى قولى پىۋەدياربوو، گوتى «بەتەواۋى تىناگەم مەبەستان چىيە... بەتەواۋەتى تىناگەم». مەنگوپ پاليدايەۋە و گوتى «من لەو كەسانەم كە ژيانم لە كاتى خۆيدا نەخواردو، ھەموو واين، ئەوانەى لەم شارەدا دەژىن زۆريەمان ئەو ھەستەمان ھەيە كە ھىچمان لە ژيان نەخواردو. بەلام لە پاستيدا ئەو ھۆى سەردانەكەى من نىيە، من دەمەۋىت بزانم تۆش ھەمان ئەو ھەستە ھەيە كە ئەم شارە بچوكترو بچوكتەر دەيىتەۋە. لەو پۆزەۋەى كامەرانى سەلما پۆيشتوۋە، ۋاھەستدەكەم ئەم شارە تا دىت بچوك دەيىتەۋە، پىشتەر ئەۋەم نەدەيىنى، بەلام شتىكى سەيرە، ئىستا دەلييت ئەم شارە ۋەك كلكى كيسەل دەچىتەۋە ناو خۆى... ەفومكە خانم، من لە ناو خەلكى سادە و چەقۇكىشدا گەرەبوم... بەلام دەزانم تۆ تىمدەگەيت، پاستە من بە تەمەن لە تۆ گەرەترم، بەلام تۆ لەم كتيخانەيەۋە عيلم و مەعريفەتى زۆرت ۋەرگرتوۋە، لە بەرئەۋە ھەرچىيەك دەليم تۆ خالى دەيىت... زۆريەى ئەوانەى دەياناسم قونى خويان ناجولئىن، بۆ ئەۋەى تىمبگەن... ئا ەفومكە خانم، داۋاى لىيوردن دەكەم، مەعزەرەت دەخوازم كە ھاتم سويندم خوارد قسەى خراپ نەكەم و ئەم وشانە بەكارنەھيتم... بەلام باۋەرت بىت خانم، ئەوجۆرە وشانە خويان دىن، لە پرىكدە يىتەۋەى بزانىت دەپەرپنە سەر زارت... ھەموو واين، خەلكى ئەم شارە ھەموو بەم وشانە دەژىن... گەر ئەو وشانەمان لىبستىن، گەر ئەو وشانە لە زمانەكە دەرېيىن و بىسووتىن ئىتر لال دەيىن... بەلام لەگەل ئەۋەشدا ەفومكە، من ھاتووم بۆ ئەۋەى بېرسم بۆ لەو كاتەۋەى كامەرانى سەلما پۆيشتوۋە من ھەستدەكەم شارەكە توۋشى يىھۆشى بوۋە و بە ھىچ شتىك ھۆشى نايەتەۋە. من دەمەۋىت بېرسم... خانم بەپاستى وايە، ئەم شارە تادىت

بچوکتەر ده‌بیته‌وه، یان ئه‌وه ته‌نیا خولیا‌یه‌کی خراپی ناو سه‌ری منه؟»
 سه‌وسه‌ن وه‌ک کچی‌ک له‌سه‌ره مه‌رگدا هه‌ندی‌ک پاسپارده‌ی ترسناک
 بدرکینیت و گوتی «شار هه‌رگیز بچوک نابیته‌وه، شار به‌رده‌وام گه‌وره
 ده‌بیته‌، به‌لام دونیاش له‌گه‌لیدا گه‌وره ده‌بیته‌... شار چه‌ند خیرا گه‌وره
 بیته‌، خیراییه‌که‌ی ناگاته خیرایی گه‌وره‌بوونی دنیا... تا دنیا گه‌وره‌تر
 بیته‌، شار له‌ به‌رچاومان بچوکتەر ده‌بیته‌وه». مه‌نگور گوتی «سه‌وسه‌ن
 خان، سه‌یرکه، خه‌لکی ئه‌م شاره‌ ناگایان له‌ هیچ شتی‌ک نه‌ماوه، من
 ده‌زانم سه‌ریاز و ئه‌من و سیخوره‌کانی حکومه‌تی به‌عس که‌ نزکی بیست
 سا‌له‌ له‌ سه‌ر قوونمان دانیشتون، کاریکیانکردوه مرۆف ته‌نیا بیر له
 خۆی بکاته‌وه... به‌لام جاران زیاتر ناگامان له‌ دنیا بوو... شاره‌که
 ئیستا کوژی‌بووه... له‌ قوونی خۆی زیاتر ه‌یچی تر نابینیت. من له‌و
 شه‌وانه‌دا له‌گه‌ل سامانی کیسرادا له‌ یاری ده‌هاته‌وه، پیم‌گوت: ئه‌و
 که‌ شتی‌ک ده‌زانیت ئیمه‌ نایازنین، ده‌زانیت کاره‌ساتی‌ک به‌پێوه‌یه، بۆیه
 به‌ هه‌ر به‌هانه‌یه‌ک بووه‌ ویستی ئه‌و سێ کوپه‌ پزگاری‌کات... ئه‌وه‌تا
 ئیستا هه‌ستده‌که‌م شاره‌که‌ تۆزه‌تۆزه له‌ شیاکه‌ی خۆیدا نوقمه‌ده‌بیته‌،
 ده‌مه‌ویت بزانی تۆ به‌پاستی شتی‌ک ده‌زانیت که‌ که‌سی تر نایزانیت، خانم
 به‌ پاستی ئه‌مه‌ مه‌راقمه‌، گه‌ر شتی زۆر ترسناک به‌پێوه‌یه، گه‌ر بۆنی تۆ
 وه‌ک ژنی‌ک له‌ بۆنی ئیمه‌ به‌ه‌یزتره‌ شتی‌کم بۆ نا‌شکرا‌یه‌؟».

سه‌وسه‌ن له‌ نیگار و شیوه‌ی مه‌نگوردا دیمه‌نی «خان»ی ته‌تاری ناو
 یه‌کی‌ک له‌ نه‌تله‌سه‌کانی ده‌هاته‌وه‌ یاد. که‌می‌ک گه‌رم‌تر و زیندووتر له
 قسه‌کانی پێشوو‌ی گوتی «نازانم جه‌نابی کاک مه‌نگور، تۆ بۆ واده‌زانیت
 من شتی‌ک ده‌زانم که‌ خه‌لکانی تر نایازن، له‌ پاستیدا من شتی‌کی زۆر
 تاییه‌تی نازانم که‌ بۆ خه‌لکانی تر نه‌ینی بیته‌... به‌لام ده‌زانم مرۆف
 له‌ شوینی بچوکه‌وه ناتوانیت به‌پوونی بیر له‌ جی‌گای تر بکاته‌وه...
 مرۆف له‌م شاره‌ بچوکه‌ی ئیمه‌دا، گه‌وره‌یی دنیا‌ی بیرده‌چیته‌وه... من

له مندالییه‌وه ئه‌و پاستیه ده‌زانم، تۆ کوپی ئه‌م شاره‌یت، به‌لام من کچی هیچ شارنک نیم. به‌دوای پیاوێکیشدا ده‌گه‌رپم خه‌لکی هیچ شارنک نه‌بیت... دۆزینه‌وه‌ی پیاوێک که خه‌لکی هیچ شویننیک نه‌بیت ئاسان نییه، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا من هه‌ولده‌دم. جه‌نابی کاک مه‌نگوپ، هه‌ولده‌دم... هه‌ق به‌ تویه، پۆژ به‌دوای پۆژ هه‌موو شتی که خراپ ده‌بیت، پاست ده‌وێت من ئه‌وانه‌م نارد، بۆ ئه‌وه‌ی نه‌کوژین. من شتی که ده‌زانم... ئا، من شتی که ده‌زانم، به‌لام شتی که ئه‌وتۆ گرنگ نییه، ئه‌وه‌یه شه‌ر له‌م ولاته‌دا ته‌واو نابیت، قه‌ت شه‌ر ته‌واو نابیت... به‌لام جه‌نابی مه‌نگوپ خان خۆت ده‌زانیت ئه‌وه زانیارییه‌کی وه‌ها گرنگ نییه... وانیه... شتی که ئه‌وتۆ نییه».

سه‌وسه‌ن هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی هه‌لکیشا و وه‌ک یه‌کی که چاوه‌پوانی وه‌لامی تکایه‌ک بکات، به‌بیده‌نگی سه‌یری مه‌نگوپ کرد و به‌رده‌وامبوو «کاک مه‌نگوپ، کاتی که کامه‌رانی سه‌لما چه‌قۆی له‌ مه‌نسور ئه‌سیرین دا هه‌موو وایان ده‌زانی من بباکم، من هه‌ست به‌ هیچ ناکه‌م، به‌لام وانیه، باشتترین پیاو، ئه‌و پیاوه‌یه که نازانیت شه‌ر بکات. من ئۆر بیرم لێکردۆته‌وه، سه‌فه‌ر ته‌نیا شتی که پیاوی ئه‌م ولاته‌ له‌و شتانه‌ دوورده‌خاته‌وه که له‌ پیناویدا شه‌رده‌که‌ن، بێهه‌ترینه‌ مرقۆی دونیا، ئه‌وانه‌ن که سه‌فه‌رده‌که‌ن». مه‌نگوپ بێته‌وه‌ی له‌ قسه‌که‌ی سه‌وسه‌ن تیگه‌یشتبیت گووتی «به‌قه‌بری مرده‌وم خانم، زانی ئیمه‌ وه‌ک شه‌رابی تال وایه، گه‌رچی تال، به‌لام له‌به‌رئه‌وه‌ی له‌شمان به‌ ژه‌هره‌که‌ی راها‌تووه، ناتوانین ده‌ستبه‌رداری بین. به‌لام خانم به‌ گوپی عه‌زیم، مرقۆ حه‌یواننکی ته‌مه‌له، گه‌ر به‌دوای شتی که گه‌وره‌دا نه‌گه‌رپت، له‌ جیگایه‌کدا ده‌چه‌قیت و ناجولیت. منیش وام، منیش هه‌میشه‌ خۆم وه‌ک حه‌یواننکی ته‌وه‌زل و ته‌پۆ سه‌یرکردوه. قه‌سه‌م گه‌ر من له‌ جیگای داواکاره‌کانی تۆ بوومه‌یه، نه‌مه‌توانی ئه‌م شاره به‌جیه‌یتلم، ده‌مگوت خانم عه‌فومکه، من که‌تیره‌یه‌کی نه‌یتی به‌م شاره‌وه‌ی

نوساندوم... نا خانم، ئەو ھەم پىن نەدەكرا، شتەكە ۋەك نەخۇشى ۋايە . قاسمى غەنبەرخان لە شەستەكاندا چەقۇكىشىكى گەۋرەى شار بوو، كە شەپىدەكرد دەستىت نەدەبىنى، خىراترىن چەقۇكىشى ئەو سەردەمەبوو. دايكى قاسم پارزە ھەزار دىنارى ئەو سەردەمەى بۆ كىرد بە دۆلار تا بېرات واز لەم شارە بەيئىت. من پىمگوت «قاسە پارەكە لە حاجى غەنبەر ۋەرگەر و بېرۆ» ھەموو لە دلمان چەسپىبوو بەسەلامەتى دەرنەچىت. من گوتىم « ئەم شارە مەلەونە دەتفەوتىنەت، بېرۆ ۋەكەلى خۆت پىزگارىكە». پۆزىك پارەكەى ۋەرگرت و پۆشت، ھەموو واماندەزانى ئىتر ناگەپتەۋە. دوو ھەفتەى پىتەچوو، دىسان لەبەر سىنەماكاندا دەسوراپەۋە. بەرەحمەت بىت گوتى « مەنگوپ، من لە ھىچ شويىنىكى تر ناتوانم سەوزىم. ئاۋى ھىچ شارىكى تىرم بۆ ناخورىتەۋە، نانى ھىچ شارىكى تىرم بۆ ناخورىت». دۋاى دوو مانگ لەو پۆزە لەسەر ئەۋەى جىئوى بە شەرەفى سىياسىيەكى گەۋرە دابوو، لەبەر قەيسەرىيەكەدا دايانە بەر چەقۇ، پىنچ كەس بوون، دۋانى لى بىرىنداركرىن، بەلام دەرەقەت نەھات، بەرەحمەت بىت كورپكى ئازابوو، لەۋىادا كوشتيان. كە چۈمە سەر لاشەكەى ھەژدە چەقۇى پىۋە بوو، خۋاى گەۋرە تا ئەۋكاتە كەسم نەبىنىبوو ھەژدە چەقۇى پىۋە بىت. سەۋسەن خان ئىستا ۋاھەستدەكەم منىش تووشى ئەو دەرە بووم... ئەو دەرەى قاسمى غەنبەرخانى كوشت. تۆ پىمبلى خانم، تۆ بلىى خۋابكات من لە ھىچ شويىنىكى تىرى دۋىادا سەوز بىمەۋە... لەۋ باۋەرەدايت حەيوانىكى تەمەلى ۋەك من، كە بەزەحمەت دەتوانم قوونى خۆم بچولنىم، بتوانم سەفەرىكەم؟...».

سەۋسەن بە غەمگىنىيەۋە سەيرىكرد و بەھىمنى گوتى «مەنگوپ خان، مەۋف گەر بەدۋاى شتىكدا نەگەپىت ناتوانىت سەفەرىكات. مەۋف بۆ شتىكى تر دەگەپىت و لە پىگادا بە پىكەوت چاۋى بە دۋىا دەكەۋىت. گەر تۆ ئەمەۋ بېرۆت، بەيانى بگەيتە سەر تروپكى شاخىكى بەرز، بگەيتە

ناو به‌فریکی ژۆر، برۆیته سەر به‌حریکی گه‌وره، دواپی له‌ خۆت ده‌پرسیت من چیده‌که‌م لیڤه، بۆ پشوو‌ناده‌م، بۆ له‌ جی‌گایه‌کدا ناحه‌ویمه‌وه؟ گه‌ر بتوانیت ئه‌و پرسیاره‌ نه‌که‌یت، ده‌توانیت سه‌فه‌ریکه‌یت... باشترین شت ئه‌وه‌یه‌ مرۆف له‌سه‌ره‌تاوه‌ جی‌گایه‌کی نه‌بی‌ت بۆی بجیت و جی‌گایه‌کی نه‌بی‌ت بۆی بگه‌ریت‌وه، ئه‌وه‌ لای من پێ‌بوا‌ری پاسته‌قینه‌یه‌... به‌لام خۆت ده‌زانیت ئه‌وه‌ قورسه‌... بۆ نمونه، من شارم نییه، به‌لام شتی‌کم هه‌یه‌ له‌ شار ترسناک‌تر... ئه‌م کتێبخانه‌یه‌م هه‌یه‌...».

مه‌نگو‌پ گوتی «خانم راستیه‌که‌ی من ده‌مه‌وێت پوون‌تر قسه‌تان له‌گه‌ڵ بکه‌م. من ده‌لێم شته‌که‌ به‌ده‌ست مرۆف خۆی نییه، که‌ له‌ شارێکی کوێ‌دا له‌دایک بوو‌یت تۆش هه‌چ نابینیت. خانم من له‌ ژيان‌دا که‌م شت په‌ستمه‌کات، یه‌عنی هه‌موو شتی‌ک لام ئاساییه‌. به‌لام تۆ منت نه‌خۆش خست، ئه‌وه‌ ئه‌سلی مه‌سه‌له‌که‌یه، نا خانم من له‌گه‌ڵ هه‌موو پێ‌ز و حورمه‌تی‌کدا واده‌لێم... هه‌ر من نا. خانم... خه‌ڵکانیکی ژۆر تووشی ئه‌و موسیبه‌ته‌ بوون... پێ‌شتر ئه‌م شاره‌ هه‌موو دونیای من بوو. ئا قه‌سه‌م به‌ گو‌پی مردوم هه‌موو دونیای من بوو. نه‌مه‌دزانی له‌ده‌ره‌وه‌ی ئه‌م شاره‌ شتی‌ک هه‌یه‌ ناوی دونیایه، ناوی جیهانی به‌رین و گه‌وره‌یه. به‌پێ‌زتان بیری داماوێکی وه‌ک منتان خسته‌وه‌ شتی‌ک هه‌یه‌ ناوی جیهانه. له‌و کاته‌وه‌ خانم نه‌خشه‌یه‌کی بچوکی دونیام کړیوه‌ و خستومه‌ته‌ گیرفانم، به‌رده‌وام له‌ گیرفان‌دا‌یه، بۆ هه‌ر شوێنی‌ک بچم له‌ گه‌لم‌دا‌یه، به‌رده‌وام سه‌یریده‌که‌م. نا خانم مه‌ترسه، من ناتوانم بچم بۆ هه‌چ جی‌گایه‌ک، تا ئێستا هه‌مووی خه‌یا‌لاتی نابه‌جێیه. به‌لام به‌وه‌دا نه‌ده‌توانم بپۆم و نه‌ده‌شتوانم لیڤه‌ ئاسووده‌بم، خه‌ریکه‌ ده‌بم به‌ شه‌ریکی‌ تر. سوینده‌خۆم دوا‌ی مانگی‌ک له‌ سه‌فه‌ری کامه‌رانی سه‌لما ئه‌و گۆرانه‌م تیا دروست‌بوو. له‌سه‌ری‌که‌وه‌ خه‌ریکه‌ ئه‌م شاره‌ ده‌مخ‌کی‌نیت و له‌سه‌ری‌کی‌ تریشه‌وه‌ ده‌زانم ناتوانم له‌م شاره‌ بپۆم. ئه‌وه‌ش تو‌په‌یی و

شیتتییه کم تیا دروستده کات خۆم لێیده ترسم. بۆ نمونه خانم دوینی وهک ههر مروفیکی ئاسایی به سهر جاده کاندا ده پۆشتم، له ناکاو هه ستمکرد له قهفه زدام، هه ستمکرد قهفه زه که ته نیا له دارودیوار و جاده دروست نه بووه، به لکوله و خه لکesh دروستبووه که له ده ورم دین و ده چن، نه وه تووشی بوغزیکهی وه های کردم مه پرسه، وهخت بوو له چایخانه ی په پوله ی ئازاد دوا ی شه ش ساڵ بۆ یه که مجار «قاره مانى عوسه ی کافور» بده مه بهر چه قۆ، نه گهرچى به قهبرى مردووم چه قۆشم پى نه بوو. له راستیدا خانم من نه مړۆ بۆ یه ک شت هاتووم، بمبوره که بهرده وام و افیلبارانه نیازی خۆم ده شارمه وه و هه ولده دم واده ریکه وم که بۆ شتیکی تر لیهرم، به لام راستیییه که ی من بۆ نه وه هاتووم پیتبلییم، من زۆر به رهو خراپه ده گۆریم. شتیکی له خویندا ده جولییت که بۆم ناوه سستینریت. به لای خانم کورته ی حیکایه ته که نه وه یه من به رهو خراپه ده چم. په نگه به پزتان بلین، به عنی چی تو خۆت ده زانیت به رهو خراپه ده چیت و که چی هیچ ناکه ییت بۆ نه وه ی به رهو خراپه نه چیت. به لام خانم من وام، له مندالییه وه وام، ده زانم ئیشیک خراپه که چی ده یکم، هه میسه به هانه یه که ده دۆزه وه بۆ نه وه ی بیکم. به لام هه موو گونا هه که له ملی مندا نییه، یوسف که ویا ر که مامۆستای راسته قینه ی من بوو ده یگوت «مروفی خراپ نییه، شوینی خراپ هه یه». به لام له گه ل نه وه شدا، من هاتووم تیا تاندا بپاړمه وه، هاتووم پیتانبلیم له داهاتوودا له وانه یه زۆر شتی خراپ له من بوه شیتته وه، په نگه پاشه پۆژ له سهر من هه والی بهد بییستن. زۆر سوپاستانده که م گهر هه لکانی من نه خه نه ملی کامه رانی سه لما ... خراپه کانی من په یوه ندییان به کامه رانی سه لما وه نییه، من ههر خراپه یه کم هه بیته نه و لینی بیتا گایه».

کچه که گووتی «مه نگوپ خان گهرچی من تو باش ناناسم، به لام نامه ویت و ابزیت وهک نه وه ی له قهفه زدا ییت، نه وه ی نوینه ری کامه رانی

سهلمايت هه قى ئه وه نادات به من داواى هيچ له ئيوه بكم، دلنيا به خراپى مروفىك تىكه ل به خراپى يه كىكى تر ناكم». سه وسه ن نه يده زانى به و قسانه چرا بۆ مه نگوپ هه لده كات زياتر شه پانگيز بىت.

مه نگوپ هه ستايه سه ر پى و چند جار يك نوشتا يه وه و به و په پى پىزه وه بچوكى خوى نيشاندا و گووتى «خانم، من ئه وه م ده وىت، من ده مويست ئه و پسته يه له زارتان ببيستم، ئه و قسه يه ي تو بۆ من گه و ره يه ... ئومىدم ئه وه يه له وىزدانى خوتدا خراپى من تىكه ل به وىنه ي كامه رانى سه لما نه كه يت ... ئه وه ته نيا داواى منه، خانم ... هيچ شتىكى ترم ناوىت».

تا ماوه يه كى زۆر تىنه گه يشتين بۆ مه نگوپ پىويستى به وه يه په زامه ندى سه وسه ن گولدانچى له سه ر خراپه كانى خوى به ده ست به ينىت، به لام هه موو ده مانزانى مه نگوپ به بى ئه و په زامه ندى به نه يده توانى زۆر له و كارانه بكات كه دواتر كردى، ئه و په زامه ندى به بۆ ئه و زۆر گرنگ بوو، ده بايه سه ردانىكى تايبه تيشى بۆ ئه نجام بديا. سه وسه ن ئه و پۆزه بىته وه ي بزانييت چى ده كات چند جار يك دلنيا يكرده وه كه ئه و خراپه ي مروفه كان له گه ل يه كدا تىكه ل ناكات. مه نگوپى بابه گه و ره كاتىك كلوه كه ي هه لگرت و له مالى گولدانچى هاته دهره وه، گه لىك كامه ران بوو. سه وسه ن له به رده رگاش دووباره سويندى بۆ خوارد كه گوناھى ئه و ناخاته مى كامه رانى سه لما، ئه وه بۆ مه نگوپ به سبوو هه ست به ئاسووده ييه كى گه و ره بكات. به لام سالانىكى دواتر هه ستمانكرد ئه و سه ردانه و په يمانه بۆ چه نده ها سال په يوه ندى مه نگوپ و سه وسه ن گولدانچيان ته واو تىكدا، به جۆرىك ده بايه دونيا سوپىكى گه و ره بخوات و شته كان هه موو بگۆپىن تا دووباره بتوانن پىكه وه به ناشتى و ئارامى دانیشن.

لیدانه که ی قه له ندهر بۆ مسته فا هه ژار هه روا ئاسان پانه بورد. مسته فا له هه ر شوینیک دابنیشته یه چیرۆکی درنده یی ئاموونیه کانی ده گیرایه وه، به چه شنیک کۆپ و دانیشتنیک نه ما به سه رهاتی ئه و شه وه غه مگینه ی خۆی و قه له ندهری تیا نه گیریتته وه. ئاموونیه کان وایان هه سترکرد که سه ره لدانى ئه م گرفته له هه فته ی یه که مه وه، نیشانه یه کی خراپه بۆ ئه وان، به تابهت لیدانى مسته فا هه ژار، فیکرهت گۆلدانچی زۆر توپه کرد و هه موو شاریش بینیان که به پا که تییک پسکیتته وه چوو بۆ خه سته خانه بۆ لای. له پاستیدا فیکرهت گۆلدانچی هه موو شتیکی ده کرد بۆ ئه وه ی ئاسووده یی و هیمنی له نیوان به ره جیاوازه کاندایه رقه رار بیست، چونکه نه یده زانی گه ر شته کان له ده ست ده ربچن، دوا جار چاره نویسی خۆی و که چه که شی به ره و کوئی ده چیست. به لام شته کان پوو له هیمنی و به رقه راری نه بوون. هه فته یه ک دواى سه ر دانه که ی مه نگوپری بابه گه وه، ساقی مه حمود کاسیتتیکی بلۆ کرده وه که بوو به پزیسکی یه که مین ناگری گه وه. هه موو زانیما ساقی له گۆرانیه کانیدا باسی مه نسور ئه سرین ده کات، «عاشقیک له پیناوی خۆشه ویستیدا جیهان ده گه رپیت و بالنده ی ئه فین پاوده کات». ئه وه ی گرفته که ی گه وره کرد ئه وه بوو که ساقی له هه موو گۆرانیه کانیدا به مه جاز په لاماری عاشقانی درۆزن و چه قۆکیشه درنده کان و چه ته پاره داره کان ده دات. گۆرانیه کان چ به شیعر و چ به ئاواز

نیشی گۆرانیه‌ئۆزۆک بوون که به‌هره‌یه‌کی نه‌وتۆی نییه، به‌لام به‌وه‌دا زۆریه‌ی خه‌لک ناتوانن به‌هره‌ی پاسته‌قینه بناسن، گۆرانیه‌کانی ساقی که به‌سه‌مبۆلی سیاسی زه‌ق موتۆریه‌که‌رابوون، گوێگرێکی زۆریان هه‌بوو. سه‌رانی ئاموونیه‌کان پێکه‌وه‌ گوێیان له‌ کاسیته‌که‌ گرت، په‌رچه‌کرداری قه‌له‌نده‌ر ئاموون گه‌لێک هیستری و شیتانه‌ بوو، به‌لام به‌هۆی پێشنیاره‌کانی فه‌وزی به‌گه‌وه‌ که سووریوو له‌سه‌ر نه‌وه‌ی نابیت ناوی ئاموونیه‌کان له‌وه‌ زیاتر لکه‌داریکریت، به‌کۆمه‌ل فه‌رمانیان به‌ قه‌له‌نده‌ر دا توپه‌یی خۆی بخواته‌وه‌ و له‌ هه‌موو تۆله‌یه‌ک ببوریت، گووشاری ئاموونیه‌کان و سه‌رانی خێل له‌سه‌ر قه‌له‌نده‌ر به‌جۆرێک گه‌وره‌بوو ناچاربوو له‌به‌رده‌م هه‌موویاندا په‌یمانێک بنوسیت و ئیمزایبکات که بێگه‌رانه‌وه‌ بۆ سه‌رانی خێل هیچ شتی که نه‌کات و هه‌رچییه‌ک پوویدات نه‌و شته‌کان به‌ پێکه‌نین و زه‌رده‌خه‌نه‌وه‌ وه‌ریگریت.

له‌به‌ره‌ی مه‌نگۆپه‌وه‌ کاسیته‌که‌ هه‌ژان و هه‌لای گه‌وره‌ی نایه‌وه‌، گۆرانیه‌کان مه‌نگۆریان وه‌ک جرجیکی بپه‌رحم و ناحه‌زێکی چلکێن وه‌سفده‌کرد، پیاویک له‌ پاشه‌پۆی گورگ و ئاوی زێراب. وه‌سفه‌کان وه‌ها لێده‌ریوون، که‌سانێکی زۆر نه‌وه‌یان به‌ ده‌رفه‌ت زانی لاقرتی به‌ مه‌نگۆپ بکه‌ن و بیده‌نه‌ به‌ر کلکان، مه‌نگۆپ هه‌ستیکرد ده‌ستی که هیه‌ ده‌یه‌ویت لووتی له‌ زه‌وی بدات و بیکات به‌ قه‌ره‌قۆز، نه‌وه‌ زۆر برینداریکرد و توانا شه‌پانیه‌کانی زیاتر تیا جۆلاند. مه‌نگۆپ له‌وانه‌ نه‌بوو که گوێ له‌ ئاواز و گۆرانی ده‌گرن، سه‌لیقه‌یه‌کی زۆریشی بۆ مۆسیقا نه‌بوو. به‌لام دواي نه‌وه‌ی مه‌نگۆپ لاقرتی و تانه‌کانی بیست، دواي نه‌وه‌ی ژانی توانجه‌کان کاریان له‌ ده‌ماری کرد، بریاریدا گوێ له‌ کاسیته‌که‌ی ساقی بگریت. مه‌نگۆپی بابه‌گه‌وره‌ و ده‌سته‌یه‌ک له‌ هاوێی هه‌ره‌ نزیکه‌کانی له‌ مائی «حه‌سه‌ن نه‌رمین» که پیاویکی بچکۆله‌ی بپه‌وه‌ی بوو، له‌وانه‌ی زۆر حه‌زیان به‌ کۆپ و کۆمه‌لی مه‌نگۆپه‌، گوێیان له‌ کاسیته‌که‌ گرت. مه‌نگۆپ تا نه‌وکات ساقی

وھك دوژمنىكى سەرسەخت سەيرنەكردىبوو، تەنيا بەرەيەك بە پاستى لىيدەترسا بەرەى ئاموونىيەكان بوو، بەلام ئەو شەوۋە ھەموو ئەوانەى لە مالى ھەسەن نەرمىن بوون، پىكرا ھەستىانكرد مەنگوپ چەند برىندارە و چ گرپىك لەدەرۋىسى بەرىبوو . دواى ئەوۋەى كەمپىك عارەقى خواردەو، بە ھەموو مەستەكانى دۆستى گۈوت «سوئىد دەخۆم بە قوونى ھەرچى فرىشتەى ئاسمانە كە ئەم پىرە خەرەفاوۋە سالانى زۋى بىرناچىتەو، سەردەمپىك ئەو شىوعى بوو و من ئىشم بۆ پارتى دەكرد... جىنپوۋەكانى وھا ئاشكران دل ھەلاھەلادەكەن. تا ئىستا كەس ئاوا بە ئاشكرا و لە بەرچاوى دونيا لاقرتى بە مەنگوپ نەكردو، من قوونى خۆم خستۆتە ھەلاكەتەوۋە بۆ ئەوۋەى ناوۋىكى پاك بۆ خۆم دروستبەكم . بەلام قەسەم بە قەبرى نەنكم لەگەل كەوتنى خۆرى سەبەينىدا، شتىكەكەم نەمدەويست دووبارەيىكەمەوۋە ... شتىك نەمدەويست جارپكى تر بىرى لىپكەمەوۋە» .

دو پۆز دواى ئەوۋە، بەيانى لەسەر ھەوالى چەند ئاگرپكى گەرە لە خەو ھەستائىن كە شەو مالى ساقى مەحمود و نىشتەجىتى تىپى ھەرزال و سى لە گەرەترىن تۆمارگاكانى شارى سووتاندبوو . دەستپكى شارەزا ئاگرەكەى كردبووۋە، شتەكان وھا ورد و زىرەكانە كرaboون، كەس پاستەوخۆ جى پەنجەى مەنگوپى لەئىشەكەدا نەدۆزىيەوۋە، بەلام ھەموو دەمانزانى دەستى ئەوۋە . دەمانزانى لە كۆتايى شەستەكاندا مەنگوپ لە پووداۋىكى ھاوشىوۋەدا مالى فرىاى بابەعەلى سووتاند كە ئەو سەردەمە بە يەكپىك لە كۆشكە جوانەكانى شار حىسابدەكرا . فرىا خۆى يەكپىك بوو لەو كوپە قوزانەى كەم جوانى وھك ئەو بە كوچەو كۆلانى شاردە تىپەپىوون، بەلام فرىا نامەردىيەكى وھەى كردبوو، كاتپىك مەنگوپ مالەكەى بۆ سووتاند دەستخۆشىمان لىكرد و بە ئىشى ھاوپىيەكى دلسۆزمان زانى كە لە ساتى سەختىدا پىشتى دۆستەكانى بەرئادا . ئەوكات فرىا پەيوەندىيەكى لەگەل نەشمىلى ژنى «بەھادىنى بوكن» دا ھەبوو،

به هادین هاوړپښه کی نړیکې مه نگوږ بوو، نه شمیل نه سپه ژنیکې که م وینه بوو، به لām ودها سر به دهره وه بوو مه پرسن. به هادینې بوکې و چه په خانی دایکې نه بیت هه موو ده مانزانی نه شمیل له گه ل فریادا ده خه ویت. به لām فریا به وه وه نه وه ستا، به لکو به کامیږاکی وینه به کی پووتی نه شمیلی گرت بؤ نه وه ی لای هاوړپکانی شانازی به گورزه کانی خویه وه له گه ل نه و ژنه بیوینه یه دا بکات. وینه که هیچ گومانیکې هه لنه ده گرت، وینه ی نه شمیل بوو، ژنیکې سپی و بالابه رز به توکه به ریکې ره شی چر و خالیکی گه وړه له ژیر مه مکی چه پیدا، له سر دوشه کیکی گه وړه پالکه وتبوو. نه وه یه که مجاریو له میژووی نه م شاره دا یه کیچک وینه ی پووتی نافره تیک به ناشکرا بگریت، تا نه وکات کامیږا له شاری نیمه دا بؤ مه به سستی له و جوړه به کارنه هینرابوو، راستییه که ی نه و وینه یه سهره تای زنجیره یه ک وینه و فلیمی ئیروتیکې بچوک بوو که دواتر نه رشیفی پور توگرافی له م شاره دا ناودانده که نه وه. که وینه که یان پیشانی به هادین دا سهره تا ویستی خوی بکوژیت، دواتر ویستی نه شمیل پارچه پارچه بکات، به لām پوره کانی فریا که وتن و نه شمیلیان شارد ه وه و له جلی پیاواندا گوږیان و نارديان بؤ به غداد و دواتر که س هیچی دهریاره ی نه بیست. به لām فریا باکی نه بوو، وه ک هه میسه بیتاک له گه ل کوږانی په فیقی سه عاتچیدا ده سوږاپه وه. گه ر مه نگوږ نه بایه به هادین ده یکوشت، به لām مه نگوږ پای وایوو وینه یه ک نه وه ناهیتیت خوینتی له سر بېژیت و سویندی شهره فی بؤ به هادین خوارد که خوی توله ی بؤ ده کاته وه. له هاوینی سالی شه ست و نوډا شه ویک له ناکاو مالی بابه علی گړی گرت. که س زیانی گیانی پینه گه یشت، به لām ناگره که به جوړیک گه وړه بوو دوو پوژ نه کوژایه وه. مالی بابه علی نه یان توانی بیسه لمینن که مه نگوږ ناگره که ی خستوته وه، ده شیانزانی سووتانی ماله که یان شتیکه له بری کوشتنی کوږه که یان، له بهر نه وه کاره ساته که یان به بیده نگی قه بوولکرد. دواتر وینه پووته که ی نه شمیل ودها په واجی

پەيداكرىد، ھەندىك پارەى خەيالىيان دەدا بۇ ئەۋەى دەستيانىكەۋىت. لە
 كۆتايى ھەفتاكاندا ۋىتەكە ھىندەى لەبەرگىرايەۋە سىجرى بەتال بوۋەۋە و
 پەۋاجى نەما. كە ئىستا سەيرى كۆپىيەكانى ئەۋ سەردەمە دەكەين بە
 چەشنىك كالتن، مَرُوف بە گران دەموچاۋى نەشمىلى تىدا دەناسىتەۋە.
 لەۋ كاتەۋە دەزانىن گەر مەنگور ئىشىكى بە چەقۇ بۇ جىبەجى
 نەكرىت، بە ئاگر جىبەجىدەكات. ئەمجارەش ئىشەكە بە ۋىتەيك
 بوو كەس زىانى پىتەكەۋت، ئاگرىكى گەرەبوو، كە ھىچ شتىك
 نەيكوزاندەۋە... تەۋاۋى مالەكە بوو بە خۇلەمىشىكى ورد، ھەتا شىش و
 دەرگا و پەنجەرەكانىش. ساقى دوو پۇژ لە ژىر ئازارى گورزەكەدا قەسى بۇ
 نەدەكرا. ئاشكرابوو ۋەلامىكى بەۋجۇرە توند لەبەرەى ساقىيەۋە نابىستىن،
 ئاگرىكى گەرەى لەۋ چەشەنە نابىنىنەۋە، ۋەلامى ساقى و ھاورپىكانى توند
 نەبوو، چەند پۇژىك دۋاى ئاگرەكە بەيانىيەك لە خەۋەستان و بىنىمان
 دەستىكى نەئىنى بەشەۋ ھەموو چايخانە و دوكان و شوپنە گشتىيەكانى
 پىكردۋە لە سى نىگارى كاريكاتىر. لە يەككىياندا مەنگورپى بابەگەرە
 و تاقمىك چەقۇكىشى لۇتى پەنگ ۋەستاۋن و ئاگر لەكەمانىكى گەرە
 بەردەدەن. لەۋى دىكەياندا ئاگرىكى گەرە لە قوۋنى مەنگور ھاتۇتە
 دەرەۋە و مالىكى گەرەى سووتاندەۋە، بەلام لە سىئەمياندا قەلەندەر
 ئاموۋن دەبىنىن بە زنجىرىكى گەرە پىزىك قەفەز پادەكىشىت، لە ھەر
 قەفەزىكىشدا ژىتىك لەسەر مېزىك دانىشتوۋە و پارە دەژمىزىت، لە خۋارى
 ۋىتەكەشدا نوسراۋە «ئاموۋنىيەكان بەمچۇرە ژن دەكرىن».

لە پۇژى يەكەمەۋە سەۋسەن ئاگادارى ھەموو وردەكارىيەكانى شەپكە
 بوو، ئارىيان جەۋدەت كە ئەۋكات نىگارىكى نوپى بۇ سەۋسەن لەسەر
 دىۋارەكانى كىتىخانەكە دەكىشا، پۇژ دۋاى پۇژ بەدەم جگەرەكىشان و
 چاخوردنەۋە و ۋىتەكىشانەۋە پوداۋەكانى بۇ دەگىرپايەۋە، ئەۋەى ئارىيانى
 سەرسامكرىد ئەۋەبوو سەۋسەن بە ساردى و كەمتەرخەمىيەۋە گوپى لە

هه‌موو شتی‌ک ده‌گرت. هه‌تا کاتی‌ک ساقی مه‌حمود به دلی پیره‌وه هات، سه‌وسه‌ن واده‌رنه‌که‌وت که دیمه‌نی نه‌و پیاوه به‌سته‌زمانه هه‌ژاندبیتی. ساقی مه‌حمود که هات شوشه‌یه‌کی پر له خۆله‌میشی ماله‌که‌ی خۆی هینا و له به‌رده‌م فیکره‌ت گول‌دانچی‌دا داینا و گووتی «ئه‌مه ئیشی نه‌و نامه‌رده‌یه، ئیشی نه‌و ناکه‌سه‌به‌چه ته‌ره‌سه‌یه، ئیشی مه‌نگوره ... جه‌نابی گول‌دانچی، له هه‌موو خانووه‌که‌م ئه‌م خۆله‌میشه‌م بۆ ماوه‌ته‌وه». ساقی به‌وردی چیرۆکی سووتانی ماله‌که‌ی خۆی بۆ گێڕانه‌وه. چیرۆکه‌که فیکره‌ت گول‌دانچی زۆر غه‌مگینکرد، ساقی و خوشکه‌که‌ی ته‌نیا نه‌و خانووه‌یان هه‌بوو تیاده‌ژیان، ئیتر ده‌بایه‌ بچه‌ خانوویه‌کی کرێ، به‌لام ساقی به‌زه‌حمه‌ت توانای به‌سه‌ر کرێ‌دا ده‌شکا. گووتی «ئیتیر لی‌ره به‌دواوه ده‌بی‌ت زۆر گورانی بلیم ... زۆر ... بۆ ئه‌وه‌ی بتوانم بزیم». که به‌ چاوه‌ شینه‌ پیر و غه‌مگینه‌کانییه‌وه له مالی گول‌دانچی چووه ده‌رێ دیمه‌نتیکی وه‌ها دلته‌زۆنی هه‌بوو، پڕوشه‌ ده‌ستیکرده‌ گریان بۆی، به‌لام سه‌وسه‌ن شتی‌کی نه‌وتوی پێوه‌ دیار نه‌بوو. هیند هه‌یه‌ شوشه‌ی خۆله‌میشه‌که‌ی هه‌لگرت و له‌سه‌ری نوسی «خۆله‌میشی مالی ساقی مه‌حمود» و به‌ بێ‌ده‌نگ خسته‌یه‌ ناو «دۆلابی یادگار تاله‌کان»-ه‌وه.

فیکره‌ت گول‌دانچی هه‌ستیکرد ئه‌مجاره‌ش هه‌یچ چارێکی نییه‌، جگه‌ له‌وه‌ی بکه‌وتنه‌ نیتوان به‌ره‌ ناکۆکه‌کانه‌وه. گه‌رچی چاره‌ی فه‌وزی به‌گی نه‌ده‌ویست، به‌لام که‌سی‌کی له‌و عاقل‌تری‌شی له‌ نیتوان شه‌پکه‌ره‌کاندا نه‌ده‌بینی په‌نای بۆ به‌ریت، خۆی و فه‌وزی به‌گ مانگی‌ک له‌ هاتوچۆ‌دا بوون تا ناوی‌زی له‌ نیتوان هه‌ر سێ ده‌سته‌که‌دا بکه‌ن، دۆای ماندوو‌بوونی‌کی زۆر گه‌یشته‌نه‌ پێکه‌وتنی‌ک نزیکی شه‌ش سالی‌ خایاند ... له‌و شه‌ش ساله‌دا شته‌کان که‌مێک هه‌تور‌بوونه‌وه، به‌لام له‌و ماوه‌یه‌دا گه‌لی‌ک پوو‌دای گه‌وره‌ به‌سه‌ر ولاته‌دا تیپه‌‌پین که‌ زۆری‌ه‌ی خه‌لکی ئه‌م ده‌فهره‌ی له‌ په‌گ و پێشه‌وه‌ گۆپی.

سالی ۱۹۸۸ یه کیچک بوو له ساله سهخته کان. لهو ساله دا سه دام حوسه یین بریاریدا توله له هموو نه و کوردانه بکاته وه که له جهنگی ئیراندا به شداریان نه کرد. له نیوان کۆتایی زستان و سه ره تای پاییزی نهو ساله دا ده ولت پتر له دووسه د هزار گونده کی کوشت که زۆربه یان دانیشتووی گونده کانی نزیک شاری ئیمه بوون. ئیمه له ناو شار زۆر هه ستمان به شته کان نه کرد، لهو به حری خوینه دا ژانی شارنشین خومان تا نه اندازه یه ک ئاسووده ده برده سه ر. گهر به اتبایه و له به هاری سالی هه شتاوه شتا ریپواریک پی بکه و تبا یه ته شاری ئیمه، ژانمان به جۆریک ئاسایی و پۆژه کانمان به چه شنیک هیمن بوون، ههستی نه ده کرد ریگای که وتۆته ولاتییک و له شاریکدا هه واری لاداوه چوارده وهری ویرانی و خاپوورییه. مه نگوپ له وه دا له سه رهق بوو که شاره که ته و او ناگای له چوارده وهری خوی نه ما بوو.

ئاموونیه کان لهو سه رده مه دا وهک زۆریه ی خپله کانی تر، دلسۆزی و وه فای خویان بۆ ده ولت تازه کرده وه، شانیدیکی گه وره له وان چوو بۆ به غداد و له وئ دوازه کیلو ئالتونی ژنه ئاموونیه کانیا ن پیشکهش به سندوقی هاریکاری جهنگ کرد. «قه له نده ر ئاموون» له ریزی شانده که دا بوو، گهر چی قه له نده ر یه کیچک بوو له وانه ی به دل خوی به سه ریازیکی دیرینی به رزانی ده زانی، ئومیدی نه وه بوو سه رده میک بگه ریته وه و پۆژه

زۆرپىنەكانى خۇي ۋەك «بەرپرسى تۇپخانىكانى شۆرش» زىندوويكاتەۋە، لەگەل ئەۋەشدا كە لە بەغداد گەراپەۋە و لە كۆبۇنەۋەيەكى گەۋرەي ئاموونىيەكاندا بەشدارىكرىد، ئەۋەي نەشاردەۋە كە شەقامەكان و كۆشكەكان و ژنەكانى بەغدا سەرنجيان پاكىشاۋە، بە وشەگەلىك كە پىرپوون لە سەرسامى باسى ئەۋ كچە فىلىپپىنيانەي كىرد كە بەتەنورەي كورەۋە لە ئوتتۇلە گران و بەرزەكاندا بىرە و شەراب و خواردنەۋەي قورس پىشكەش بە ميوانەكان دەكەن، ئەۋ كات ئەۋ فىلىپپىنيانە تاكە جۆرى ئافرەت بوون، مەروڧ لە عىراقدا لە شوپنە گشتىيەكاندا بەجۆرە جالانەۋە بيانىنىت. ھەلەي گەۋرەي قەلەندەر ئاموون ئەۋە بوو كە وپنەي سەردانەكەي لاي يەككە لە وپنەگرە دەم ھەراشەكان شتەۋە، لەۋىدا چەندىن دىمەنى قەلەندەر ھەبوو لەتەك پاسەۋانە تاييەتتەيەكانى ۋەزىرى ناوخۇ، شان بە شان لەگەل بەرپرسى فەۋجى پاراستنى كۆشكى كۆمارى، لەگەل بەرپۆۋەبەرى دىۋانى كۆشك و سەگەكەيدا. وپنەكان بەجۆرەك لە جۆرەكان گەيشتنە دەست مستەفا ھەزارى شاعىر و قەپۇز جوقلى كە چەقۇكىشكى پلە يەك و ھاۋرپىيەكى نىزىكى مەنگوپ بوو. لە ماۋەي شەۋ و پۇژۇكدا وپنەكانى قەلەندەر ئاموون بە ھەموو شارددا بىلەۋىۋىنەۋە، ھەتا دەستىكى نەئاسىش ھەندىك لەۋ وپنەنەي خىستبۋە زەرقىكى نامەنوسىن و لە بەيانىيەكى زوودا خىستبۋىە مالى گولدانچىيەۋە. ئەۋكات ھەموو ۋامان ھەستكر دەلەۋەشاندىنەۋەي ئاگرەستەكەي پىشۋو گەلىك نىزىكە و خەرىكە دوۋىارە شەپ دەست پىدەكاتەۋە، بەلام ۋانەبوو، ئاموونىيەكان تەۋاۋى توانچ و پىلارەكانىيان بەزەردەخەنەيەكى ناسك و پىكەنىنىكى نەرمەۋە ۋەرگىرت و ۋەلامى كەسىان نەدايەۋە. بەلام دۋاى ئەۋە ناۋى قەلەندەر ئاموون زۆر لكەدارىۋو، ئاموونىيەكانىش لە بەرچاۋى ھەموومان ۋەك خىللىك دەرگەۋتن كە پاكى سىياسى خۇيان نۇراندەۋە و پۇجى كوردانەيان دانائەۋە و بوون بە دەسكەلاي دوزمىن.

لە ھەمان سالىدا ساقى مەحمۇدىش ۋەك گۇرانيپىژىك كەۋتە بەر

گوشارى پىياوانى ئاسايش و چەند جارىك بەرپرسى ھونەرماندان لە پىكخراوەكانى حىزىدا بانگىكرد، ماوھىەك ھىندەيان ھىتا و برد، ھىندەيان ترساند و ھەپەشە لىكرد، تا پۇژىك ناچارىانكرد لەپەكك لەو ئاھەنگانەدا بەشدارىيەت كە بەرپرسانى دەولەت بۆ بۆنە سىياسىيەكان پىكيان دەخست. گۇرانييەكانى ساقى گۇرانييە فۇلكۇرىيە كۆنەكان بوون، شتىكى تىدانەبوو ستايشى سەرۆك و سوپا و حىزب بكات، بەلام تەنيا بەشدارىكردن لەو ئاھەنگانەدا بەسبوو بۆ ئەوھى مەرۇف وەك خائىن سەيرىكرەت. ھەموو دەمانزانى ساقى لە ژىر بارى ھەپەشەدا چوو بۆ ئەو ئاھەنگە، بەلام ھەندىك ھەرگىز لە ساقىيان نەبوورى و ساقى خۇشى لە خۆى نەبوورى... دواى ئەو ئاھەنگە ساقى تووشى شەرمىكى وەھا بوو، ئىتر نەيتوانى تا مردن گۇراني بلىت، ھەرچىيەكى كرد و ھەر دەرمانىكى خوارد و ھەر چارەيەكى وەرگرت سوودپىكيان نەبوو، راستەوخۆ دواى دابەزىنى لە سەر سەحنەى ئاھەنگەكە قوپكى بەجۆرىك نوسا جارىكى ترگەرووى نەكرايەو و دەنگى نەچووەو جىگای خۆى، دواى ئەوھش ماوھىەكى درىژ ساقى خزاىە كونجى مال و دەگەمن دەردەكەوت، لە ژيانى گشتى پاشەكشەيكرد و خەرىك بوو لە بىر ھەمووان بچىتەو.

مەنگوپ لە ھەموو شوپىنىكدا بە دەنگى بەرز دوو نەيارەكەى خۆى بە خائىن ناودەنا، وەك دوو كەس كە كوردفروشن و لەدەولەتەو نەزىكن، بەلام دواتر راستىيەكان دەريانخست مەنگوپىش بەجۆرىك لە جۆرەكان لە ھەندىك شتەو ئالۆھ. ئەوكات مەنگوپ زۆرىەى كاتەكانى لە سوپاندنەوھەيكى بەتالدا لە چاىخانەكان و بارەكان و ژىرزەمىنى ئوتىلەكاندا دەبردەسەر، كەسمان نەماندەزانى بەچى دەژى، ھەر كەس ئەو پىرسىارەى لىكردايە دەيگوت «من پىياوئىكى كەم مەسرفە و كەم خۆرم، بەو پارە كەمە دەژىم كە خوشكەزايەكم لە ئىتالىاوە بۆم دەنیزىت». بەلام كەسمان باوەرمان پى نەكرد، چونكە مەنگوپ مەسرفەى ھەبوو، ھەردەم خۇشحال و تىرىش دەينواند.

هەندىك كەس دۇنيا بون مەنگوپ لە و دەمەدا لە قاچا غچىتى مەشروبە وە بۆ ئىران ئالۆه، ئە و بازىرگانىيە پارەيەكى زۆرى دەردەکرد و پاستە و خوش لە ژىر چاوە دىرى دەزگای هە والگرى گشتىيدا بە پتو دەچوو. هەندىك لە وانهى ئە و گومانەيان لای مەنگوپ درکاند، نە پەتکردنە وە يەكى پوون و نە پشت پاستکردنە وە يەكى ئاشکرايان لىبىست. لە وەش بترازىت دەنگۆيەكى گە وەرە هەبوو كە هەندىك لە وانهى لە دەورى مەنگوپ لە پشت بپىنى هەندىك بۆكان و كۆگای زە پەنگەر و قاسەى مالانە وەن... پۆلىس ماوە يەك قە پۆز جوقلى و لچ قۆقز و سامانى كىسرا و هوشە جوويان بە تۆمەتى دزىکردن گرت، كە هەر چواريان لە پياوہ نزىكەكانى مەنگوپ بون، پىنچ پۆز هەر چواريان لە ژىر فەلاقە يەكى قورسدا بون، بە لām كەسيان دانيان بە هىچ شتىكدا نەنا و دواى سى هەفتە زىندان گەرانە وە بۆ ناومان، بە لām زۆر كەس باوە پى تەوايان هەبوو كە مەنگوپ دەستىكى لە و دزىيە گەورانەدا هەيە كە دەكرىن.

هەموو لە و گۆرانە گە وەرە يەى مەنگوپ زۆر دەترساين و لە هۆكەشى تىنە دەگەيشتىن، ئە وە يەكە مجارىو بىيىستىن مەنگوپ لە كارى دزىيە وە تىو دەگلىت.

تا گەيشتىنە كۆتايى سالى سىيەم، سى گە پىدە كە چەند جارىك لە چەند هەرمىكى جياوازي دونياوہ وىنەيان بۆ سەوسەن نارد، گەرچى باروبۆخى سياسى ولات زۆر دژوار بوو، گەرچى دە ولەت هەموو ئە و كوردانەى گرتە وە بە سەرياز كە لە كاتى جەنگى ئىراندا لە سوپا هەلەتابون و وەك سزا ناردنى بۆ بىابانە گەرمەكانى باشوور، لە گەل ئە وە شىدا زۆرىەمان دوور و نزىك چارەنوسى ئە و سى پىوارەمان لە بىرنەچووە وە كە زەويان بە دواى ئومىدىكدا تەيدە كرد. تا پۆزەكان سەختتر بوونايە، تا پەفتارى دە ولەت لە گەل خەلكدا بە دتر بووايە، ستايشى سەوسەن فىكرەت و سەيرکردنى وەك ژنىكى لە خۆبوردە و دوورىين زۆرتر دەبوو. ئە وانهى لە بەهارى سالى

هەشتاۋ جەۋتدا قەسەيان بەسەۋسەن دەگۈۋت و بە سۆزانیيەكى بېرەحم
 ۋەسەفیاندىكى، ئو سال دۋای ئەۋە كە بەچاۋى خۇيان بىنيان گەپىدەكان لە
 چ دەۋر و زەمانىكى ناخۇش پزگارىيان بوۋە و چ خۇشەختن كە ئەم سەردەمە
 تارىكەيان نەبىنيۋە، ھەموو سەرزەنشتى خۇيان و ستایشى سەۋسەنيان كەرد.
 لە ماۋەى دوو سالدا ۋىنەى سەۋسەن لە ۋىنەى كچىكى بېرەحمەۋە ۋەرگەپا
 و بوو بە ۋىنەى فرىشتەيەك كە تەنيا چاكەى عاشقەكانى خۇى دەۋىت.
 ھەر ئەۋكات ھەندىك ئارەزۋى خۇيان بە ئاشكرا پاگەياند كە دەيانەۋىت
 سەردانى سەۋسەن بكن و پوۋ بە پوۋ ستایشى دانایى و لە خۇبوردۋىى
 بكن، بەلام سەۋسەن لە بەر ھەر ھۆيەك بىت ھەموو ئەۋ داۋايانەى
 پەتكەردەۋە و گوۋتى « شتىكى ئاناساىى لەۋەدا نىيە، مەۋف ھەۋلەدات
 كەسانىك لە نۆزەخ پزگارىكات» .

لە كاتىكدا نۆزەمان لە سەريازگە و شوینەكانى مەشقى سوپادا
 گىرۋەدەبوۋىۋىن و دەۋلەت بۆ جەنگىكى گەرە ئامادەيدەكردىن، سى
 داۋاكارەكە بە سى ئاراستەى جيا بە جىھاندا لە سەفەردا بوۋن.
 كامەرانى سەلما بەرەۋ ھىند و لەۋتو بەرەۋ باشۋورى ئاسيا دەۋىشت،
 خالىد ئاموۋن بە ئاراستەى خۇرئاۋا پوۋەۋ باكوۋرى ئەفرىقا و لەۋتو
 بە ھەموو پۇخى دەريادا تا باشۋورى ئەۋ كىشۋەرە بەرىن و سىحراۋىە
 بەپۇتەبوۋ، مەنسور ئەسرىنىش لە توركيۋە پوۋەۋ خۇرەلاتى ئەۋروپا پىنگاى
 تەيدەكەرد. ئەۋەى سەرنجى سەۋسەنى پاكىشا ئەۋەبوۋ ھەرسى داۋاكارەكەى
 لە ۋىنەكاندا سى پىشى دىژىئان ھەيە، مەنسور ئەسرىن و خالىد ئاموۋن لە
 نۆزەى ۋىنەكاندا كاسكىتتىكىيان لەسەردايە تا نىۋە ئاۋچاۋانى داپۇشىۋون،
 بەلام كامەرانى سەلما سەرمای نۆر و گەپان بە چيا سەختەكانى ئاسيادا
 پىستى سوۋتاندۋوۋە . كامەران لە ھەردوۋ عاشقەكەى دى ۋىتر و بىكەستىر
 دەۋىننىت، لە ھەندى ۋىنەدا جلى پاكستانى و ئەفغانى لەبەردايە، بەلام
 خالىد ئاموۋن بە ھىلەگى گەپىدە ئەۋروپى و پۇژنامەنوسە جىھانگەرەكانەۋە

دهبیریت، مەنسور ئەسرینیش لە سێ وێنەدا تەپلەیهکی فەرۆی لەسەردایە
کە سەرۆکە کۆمۆنیستەکان لە سەریانەکرد. لە ماوەی ئەو سێ ساڵەدا
کامەران دوازدە وێنە و مەنسور بیستویەک وێنە و خالید ئاموون پتر لە
پەنجای وێنە ناردبوو. کەمێک لە وێنەکان لە پرێگای پۆستی دەولەتییهوه
نێردرابوون، ئەوانی دی پێکرا بە ئەدرۆسی جیاگیای ئێران و بە کۆمەکی
قاچاغچییەکان گەیشتنە دەستمان. دەبیت بلیم گەرچی ئیمە شارێک بووین
لە عێراقدا، بەلام ئێران تاکە ولاتیکی دونیایە کە هەمیشە و بەدرێژیی
مێژوو پەییوەندیمان پێوهی هەبوو. هەندێک لە وێنەکان بۆ ماوەی درێژ
لە پۆستی ئێراندا مابوونەوه، دواتریش چەندەها دەستیان کردبوو، چەندەها
قاچاغچی بە چەندەها شاردا هینابوویان، کاتیکیش گەیشتنە دەستی ئیمە،
زۆریەیان چرچ و کۆن و شکاوەبوون. وێنەکان لە ناو شارێشدا دەیهەا
دەستیان دەکرد و بەسەر چەندین خێزاندا دەگەران، ئینجا دەگەیشتنە
دەست مائی گولدانچی. بەلام ئیدی لە دوا وێستگەدا بە بایەخیکی بێوێنەوه
هەڵدەگیران.

زۆریە شەوان کاتیکی هەمووان دەخەوتن، سەوسەن ئەلبومەکی
دەردەهێنا و بە نهێنی سەیری کوپەکانی دەکرد. سەیرکردنی شەوانە
ئەلبومی سێ داخوازەکی شیرینترین نهێنی ژانی بوو، وەک چۆن لە
منداڵیدا چاوی لێکدەنا و دەچوو ناو وێنەکانەوه، ئیستاش دەستی دەخستە
سەر وێنەکە و چاوی لێکدەنا و دەچوو ناو ئەو دنیا دوورانەوه، دلنایبوو
ئەوانیش لەو ساتانەدا هەست بە نزیکێ ئەو دەکن، هەست بەوه دەکن
کە سەوسەن شەوان دەیانبینیت. مەنسور ئەسرین پێدەچوو لە دووانەکی
دی زیاتر لەزەت لە بینینی جیهان بینیت، لە هەمووان سادەتر دەینواند،
ئەو ریشە تەنکەشی پوخساری گەڕیدەیهکی بەختەوهری پێبەخشیبوو. بەلام
کامەرانی سەلما لە کەسێک دەچوو نەزانیت چی دەکات، سەوسەن لە
هەموو وێنەکانی ئەویدا ئەوهی دەخویندەوه کە ئەم کوپە زۆر خەیاڵی لای

گەپانەۋەيە، گومانى ئىۋەي لىدە كرىت، بەر لە كۆتايى سەفەرگەي بېچرىت
 و بگەپرىتەۋە. لە ھەمووان سوورتى و ساردىتر و بەئىرادەتر خالىد ئاموون
 دىاربوو كە وئەكانى لە بىابان و جەنگەلەكانى ئەفرىقادا وردەكار و قەشەنگ
 بوون. خالىد ۋەك ھەمىشە لە وئەكاندا پئەندەكەنى، سەوسەن ئىۋەي بە
 دل بوو كە وئەكانى خالىد خەنداي نىن، پقى لە ۋەخەندە ساختەيە بوو
 كە ھەمووان لە بەردەم كامىراكاندا دەيخەنە سەر لىۋيان، ژيانى دوورودىرى
 لە گەل ھەرھەنگ و ئەنسكلۆپىدىاكاندا ئىۋ چاۋەپوانىيەي تيا خولقاندبوو
 وئەكان پاستى بۆ بگوازنەۋە، بەلام خەندەي بەر كامىراكان ھەمىشە بۆ
 شارىدەۋەي دەموچاۋى پاستەقىنە و ژيانى پاستەقىنەي مەۋقەكانە، ئىۋەش
 سەوسەنى توپەدەكرد. خالىد لە وئەكاندا ۋشك و بېرەحم دەردەكەوت،
 نىگايەكى زۆر تىزى ھەبوو كە تەۋا پىچەۋانەي نىگا نەرمەكانى مەنسور
 و سەيركردنە بۆھىمىيەكانى كامەرانەۋە بوو. ئىۋەي لە باكورى ئەفرىقاۋە
 دەستى بەسەفەرە پاستەقىنەكەي كردۋە مايەي ستايشى سەوسەن بوو.
 بە پاپۆر لە بەيروتەۋە بەرەو تەنجە پۆيشتىبوو. ديارە ئەفرىقا كىشۋەري
 بالئندە كىتويىەكانە، سەوسەن دەيزانى ھەلئىزاردنى ئەفرىقا خىرايەك و پىش
 دەستىيەك بە خالىد دەبەخشىت كە ئەۋانى دى دواتر ئاسان نايگەنى،
 مەۋق لە ئەفرىقا دەتوانىت ئاسانتىر بالئندەكان پايىكات، پاۋكەري ھەزانتىر
 و جەنگەلئاسى لىزانى ئاسانتىر دەستدەكەۋىت، بە ئاسانى دەتوانىت فىزەي
 ساختە بگپرىت و لە نىۋان ۋلاتەكاندا ھاتوچۆيكات، لە شوئەكانى تىرى
 دۇنياش باشتىر دەتوانىت جىگايەك بۆ ھەلگرتن و پاراستنى بالئندەكان
 بەكرى بگپرىت.

وئەكان بۆ سەوسەن گەلىك بەنرخ بوون، بە شەۋقىكى زۆرەۋە
 چاۋەپوانىدەكردن، بە پۆز ھەرچىيەكى بگىرەبايە خەيالى لاي زەنگى دەرگاگە
 بوو، گەرچى نەيدەھىشت ھىچ شىتتىكى پئىۋەدىاربىت، بەلام ھاتنى نوئەرەكان
 و سەردانە لە ناكاو و بىۋادەكانىيان دلى خۆشەدەكرد.

قه‌ل‌ندەر ئاموون پتر له نوینه‌ره‌کانی دی پښگای ده‌که‌وته مائی گول‌دانچی، له‌یه‌که‌م سه‌رنجدا پیاوړکی بیده‌نگ و که‌مدوو و شه‌رمن ده‌رده‌که‌وت، که‌مجار قسه‌ی بکرده‌بایه، به‌شه‌رمیکه‌وه وینه‌کانی له‌سه‌ر میڙی ژووری میوانه‌که داده‌نا و چایه‌کی له‌گه‌ل گول‌دانچیدا ده‌خواره‌وه و که‌می‌ک له‌سه‌ر سیاست و ئاوه‌وا و گرانی قسه‌یانده‌کرد و نواتر به‌هیمنی و بیده‌نگی وه‌ک چۆن هاتوو ده‌رۆیشت. سه‌وسه‌ن هه‌میشه‌ ده‌پرسی: بۆ که‌سیکی واشه‌رمن ناویانگیزی وه‌ها خراپی هه‌یه؟. ئه‌و شتیکی خراپی له‌قه‌ل‌ندهردا نه‌ده‌بینی. جارێکیان قه‌ل‌ندەر له‌گه‌ل گول‌دانچی باوکیدا له‌قسه‌وه ئالا و زۆر کرایه‌وه، باسی ئه‌و پۆژانه‌ی بۆکردن که‌ وه‌ک به‌پرسی توپخانه‌کانی شوپش کاریده‌کرد، باسی که‌می خۆراک و خراپی گولله‌ توپه‌کان و بۆردومانی به‌رده‌وامی فرۆکه‌کانی نوژمنی بۆ کردن. سه‌وسه‌ن ئه‌وجاره‌ی به‌هل زانی و لێپرسی، ئاخۆ له‌ جه‌نگه‌کاندا مه‌یتی کوژدوانی زۆر بینیوه. قه‌ل‌ندەر ئاموون گووتی «خانم زۆر زۆر... زۆر زۆر». سه‌وسه‌ن پرسى: ده‌مه‌وێت یه‌ک شت بزنام، یه‌ک شت، جیاوازی نێوان بۆنی مرده‌وه‌کان له‌گه‌ل نێمه‌دا که‌ هیشتا ده‌ژین، چیه‌یه؟. پرسیاره‌که‌ی بۆ قه‌ل‌ندەر ئاموون سه‌یریوو. بێ بیرکردنه‌وه سه‌یریکی چاوی کرد، نیگا‌کانی وه‌ک نیگا‌کانی خالید ئاموون سارد و تیژ بوون و گووتی «خانم، ئه‌وه شتی‌که‌ مرۆف ده‌بی‌ت خۆی تاقیبکاته‌وه... هه‌موو که‌سی‌ک ده‌بی‌ت خۆی به‌ته‌نها تاقیبکاته‌وه».

به‌لام سه‌وسه‌ن چۆن ده‌یتوانی ئه‌زموونی وه‌ها بژی... چۆن ده‌یتوانی بۆنی مرده‌وه‌کان تاقیبکاته‌وه؟.

له‌ سالی ۱۹۸۸ دا جه‌نگی عێراق و ئێران ته‌واویوو، چیتر ته‌له‌فزیۆن وینه‌ی مرده‌وه‌کانی نیشان نه‌ده‌دا. نه‌مانی وینه‌ی سه‌ریازه‌ مرده‌وه‌کان له‌ ژیا‌نی سه‌وسه‌ندا گۆرانیکی گه‌وره‌بوو، هه‌شت سال بوو هه‌موو شه‌وی‌ک بیوچان سه‌یری وینه‌ی سه‌ریازه‌ سووتاو و پارچه‌پارچه‌کانی کردبوو... ونبوونی له‌ ناکاوی ئه‌و وینانه‌ لای سه‌وسه‌ن گۆرانی‌ک بوو نه‌یده‌توانی

ئاسان لە گەلیدا بژى، ئەو مردووانە بە شىڭى گىرنگى دونىايى ئەو بوون، پىيوابوو نەبىنىنى ئەو مردووانە وەك ونبوونى دەموچاوى پاستەقىنەى ژيانى ئەم ولاتە وايە. بەلام شتىك لە دلیدا پىئىدەگوت «دلنىابە مردووەكان دەگەپنەو... دلنىابە».

سەردانەكانى مەنگوپى بابەگەرە لە ھەمووان زياتر دللى سەوسەنى خۆشدەکرد، مەنگوپ بە شىوازى قسەکردن و دەست جولاڤندى سەوسەنى دەھىنايە پىڭەنەن. ھەميشە وادەردەكەوت وەك ئەو ھى مەنگوپ زياتر لەوانى دى ھەوالى نوپنەرەكەى خۆى بزانىت، ئاگادارىيەكى وردى لەو پىڭا و پلانانە ھەبوو كە كامەران ھەيەتى، كامەران بە پىڭايەكى درىز لە ئىرانەو ھى ھاكىستان و لەو پىو ھە دەريادا پووە ھىند پەپىووەو ھە. لە شارىكى ھىندوستاندا كە ناوى ئاورنگەباد بوو شوپىڭى گرتبوو، كىرەبوى بە قەفەزگايەكى گەرە و چەند كەسىكى شارەزاشى بۆ سەرپەرىشتى بالىندەكان دانابوو. بەقسەى مەنگوپ گەشتەكەى كامەران بە ھىندوستاندا گەلەك سەرگەوتووبوو، لە ھەموو ھەرىم و جەنگەل و پۆخى دەريايەك بالىندەى گرتبوو، لە ھەر جىڭايەك بايە بالىندە گىراو ھەكانى لەقەفەزى تايپەتيدا و بە پۆستى تايپەتى دەنارد بۆ بىكەى سەرەكى كۆكرىنەو ھى بالىندەكان لە «ئاورنگەباد»، بەقسەى ئەو كامەران لەو ماو ھەدا فىرى زمانى تووتىيە بەنگالىيەكان بوو، لە ھەندىك دارستانى چىدا بە فىكە و ئامازەى تايپەتى توانىو پىتى خۆى لە ھەموو ھەلە پام نەكراو و كىويىيەكان نىزىكباتەو ھە. ئەو ھى كامەران دەيتوانى گەشتەكەى بە خىرايەكى گونجاو بىرىت، مايەى ستايشى فىكرەت گولداڭچىش بوو، كە لەسەر نەخشەكەى گىرفانى مەنگوپ ھىلى سەفەرەكەى كامەرانى بە پۆشنى دەبىنى. «كۆپەكە گەلەكەى عىارە بىست و چوارە، قوونى خۆى باش دەجولەينىت»، مەنگوپ بە شانازىيەو ھايدەگوت.

لەگەل ئەو خۆشىيە كورت و كەمانەدا كە ھاتنى وپنەكان لە دللى

سەوسەندا دروستيانده كەرد، بەردەوام تەندروستى بەرەو خراپى دەپۆيشت. ئىستا نوو مانگ جارېك دەبايە ئاريان جەودەت وئەنى سەر ديوارەكەى بۆ بگۆپت. سەوسەن ھەمىشە دەگەر ۋا لە گۆفارە كۆنەكان و لە كتيبە سروشتى و مېژووييەكاندا سىحراويترين وئەنى ھەلدەبژارد بۆ ئەوەى ئاريان بۆى نىگارېكات... ۋەك پۆزانى مندالى بەرامبەر وئەكان دەوستانا و دەيتوانى بچتە ناويان، ھىچ كەس بەوەى نەدەزانى كە ئەو ھىند سانا دەچتە ناو وئەكان، بەلام خۆى ۋەك ھەمىشە مەراقى گەرەى ئەوەبوو لە دونىاي وئەكاندا بۆنى ھىچى نەدەكرد و گوئى لە ھىچ دەنگىك نەبوو.

سەرئىشەى بەردەوام و لەھۆش خۆچوون، لاوازى و كەمخوئىنى، دابەزىنى كتوپرى فشارى خوئىن و نەمانى ئارەزوو بۆ خواردن... بەشىكى گەرەى ژيانى سەوسەن بوون. دكتورەكان بەوردى ھۆكارى ئەو دياردە نووبارە و بېچارانەيان نەدەزانى، بەلام سەردەمىك دۆخى بەچەشنىك ناجۆريو دەبايە ھەفتانە سەردانى دكتور «پەفەت پەمىزى» بكات و لە ژىر چاودىرى بەردەوامدا بىت. زۆريەى كات پرۇشە لەگەلدا دەچوو بۆ پشكنين، پۆژىك ھەستمانكرد دكتور دواى پشكنينە پۆتىنيەكانى سەوسەن، ماوہىكى درىژ لەگەل پرۇشەدا دەباتەسەر، بەلام دانىشتەكانى دكتور و پرۇشە، جار دواى جار درىژتر و درىژتر دەبوونەو. سەوسەن گەلېك بېياك و كەمتەرخەم بەرامبەر ھەموو شتەكان دەرەكەوت، پىدەچوو لەزەت لەو ماوہىە بېينىت كە لە سالتۆنى چاوەپوانىيەكەدا دادەنىشتىت و سەيرى وئەنى سەر ديوارەكان و جلى فەراشەكە و پوخسارى ئەو نەخۆشانە دەكات كە درىژى خەلۋەتەكانى دكتور لەگەل بېۋەژنىكى ۋەك پرۇشەدا تورپەيدەكردن.

لە كۆتايى سالى ۱۹۸۹ دا لە زەماوہندىكى خىرا و گەرەدا پرۇشە شووى بە دكتور پەفەت پەمىزى كرد. ئەوە نووھەمىن زەماوہندى گەرەى ژيانى پرۇشە بوو، كە ئەوكات دەيوست بە ھەر نرخیك بوو لە بىدەنگى مالى گۆلدانچى پابكات.

شووکردنی پرپوشه هه‌ندیک شتی له ژیا‌نی سه‌وسه‌ن و فیکره‌ت گول‌دانچیدا گۆپی، ئیدی ده‌بایه خۆیان غه‌می هه‌موو شتیک بخۆن، به‌لام سه‌وسه‌ن نه‌وکات له کاروباری مال‌دا ده‌سته‌وه‌ستانیک تهاو و که‌م سه‌لیقه‌یه‌کی بی‌وینه‌بوو، به‌ئه‌سته‌م ده‌یتوانی به‌رچاییه‌کی بچوک ئاماده‌بکات. خه‌نده گول‌دانچی ده‌بایه هه‌فتانه به‌اتبایه، یان کیزیک بئاردبایه تا مال‌ی فیکره‌تی برای له هه‌ره‌س و نارپکیه‌کی گه‌وره بپارێژیت. له‌گه‌ل ده‌ست پیکردنی جه‌نگی کویت‌دا، فیکره‌ت گول‌دانچی تووشی یه‌که‌م گرفتی دارایی گه‌وره‌ی ژیا‌نی بوو، ئه‌وده‌م نرخ‌ی پاره هه‌ره‌سیه‌یتنا و چیت‌ر موچه‌ی خانه‌نشینی به‌شی ئه‌وه‌ی نه‌ده‌کرد وه‌ک جاران ده‌ست‌بلاو بژی. له‌کو‌تایی سالی نه‌وه‌دا بۆ یه‌که‌مجار، فیکره‌ت گول‌دانچیمان بی‌نی مامه‌له‌ی فروشتنی هه‌ندیک کتیبی له‌گه‌ل یه‌کیک له‌کتی‌ب‌فروشه‌کانی سه‌رجاده‌دا ده‌کرد. ئه‌وه یه‌که‌مجار بوو فیکره‌ت ده‌ست‌به‌ریت و له‌کتی‌بخانه‌که‌ی خۆی شتیک بفروشت. هه‌لبه‌ت فروشتنی کتیبه‌کان سه‌رسامی نه‌کردین، له‌وه‌ره‌زه‌دا خه‌لکانیک زۆر که‌ ساله‌های سال موچه‌که‌یان ژیا‌نیک به‌حورمه‌تی بۆ دابین‌کردبوون، تووشی ده‌ست‌کورتی و نه‌بوونی هات‌بوون و بینینی ئه‌و جو‌ره‌ دیمه‌نانه ئاسایی بوو. ئه‌وه‌ی سه‌رسام‌یکردین ئه‌وه‌بوو فیکره‌ت به‌خۆش‌حالیه‌کی زۆره‌وه کتیبه‌کانی فروشت، وه‌ک یه‌کیک رقیکی قوول و ناوه‌کی و گه‌وره‌ی به‌رامبه‌ر کتیب له‌ناو‌دا دروست بوو‌یت. هه‌موو

هه‌ستمانکرد فیکره‌ت نه‌خۆشی کچه‌که‌ی ده‌گێڕێته‌وه‌ بۆ ونبووێ له‌ ناو کتێب و فهره‌نگ و ئه‌تله‌سه‌کاندا، به‌لامانه‌وه‌ سه‌یریوو که‌ بیستمان پارانه‌وه‌کانی سه‌وسه‌ن سوودیکی ئه‌وتۆی نه‌بووه‌ و نه‌یتوانی باوکی له‌وه‌ په‌شیمانیکاته‌وه‌ ده‌ست بۆ کتێبه‌کان به‌ریت. دیاره‌ ده‌ستکورتی و نه‌بوونی پاره‌ به‌هانه‌ی گه‌وره‌ی گۆلدانچی بوون، پاسته‌وخۆ شتیکی به‌ کچه‌که‌ نه‌گه‌وت ئه‌وه‌ سه‌ستی تیا بیزۆینیت، ده‌ریبخت باوکی سال‌ دوا‌ی سال‌ و پودا‌و دوا‌ی پودا‌و پقیکی قوولی به‌رامبه‌ر کتێب تیدا سه‌وزیوو. ئه‌وه‌ پۆژه‌ که‌ گۆلدانچی کتێبه‌کانی فروشت، شه‌وه‌که‌ی سه‌وسه‌ن تا به‌یانی به‌ نه‌ینی له‌ جیگا خه‌وه‌که‌یدا گریا، یه‌که‌مه‌جاربوو له‌ ژانییدا به‌وه‌ چه‌شنه‌ بگری و سوژی وه‌ها توند و پاچه‌نینی ویزدانی وه‌ها گه‌وره‌ بژی. به‌لام وه‌ک هه‌ست به‌ دۆخی سه‌ختی باوکی بکات، بۆ ئه‌وه‌ی ئازاره‌کانی گۆلدانچی گه‌وره‌تر نه‌کات، نه‌یه‌شت فیکره‌ت به‌وه‌ گریانه‌ قووله‌ی بزانی‌ت. به‌یانی پۆژی دوا‌یی هه‌ستا و بۆ یه‌که‌مه‌جار به‌رله‌وه‌ی گۆلدانچی له‌ خه‌وه‌ سه‌ستیت سفره‌ی به‌یانی پازنده‌وه‌، به‌لام به‌ ئه‌ندازه‌یه‌ک په‌نگ په‌ریوو و لاوازیوو، باوکی چه‌ند جارێک له‌سه‌ر ناخواردن هه‌ستا بۆ ئه‌وه‌ی گه‌رمی بگری‌ت و فشاری خوینی بپۆیت. سه‌وسه‌ن له‌وجۆره‌ مه‌خلوقانه‌ بوو که‌ کاریگه‌رییه‌ پۆحیه‌کان زۆر خیرا له‌ له‌شی و له‌ ته‌ندروستیدا ده‌رده‌که‌وتن. له‌وه‌ ده‌مه‌دا زۆر که‌م سه‌وسه‌نمان له‌ بازا‌ر و شه‌قامه‌کاندا ده‌بینی، دوا‌ی شووکردنی پڕۆشه‌، گه‌شتی ده‌سته‌کچانی گۆلدانچی که‌ جاران ناو به‌ ناو سوپێکی هاویه‌شیان به‌ بازا‌ردا ده‌کرد، به‌ره‌و کزی پۆیشیت. ئه‌وده‌مه‌ به‌هۆی گه‌مارۆی سه‌ر و لاتنه‌وه‌ بازا‌ر جو‌له‌یه‌کی ئه‌وتۆی تێدانه‌ما‌بوو، زۆربه‌ی کۆگا‌کانی شار داخرا‌بوون، خاوه‌نه‌کانیان زۆربه‌یان له‌ کویت و سنووره‌کانی ده‌وره‌یه‌یدا سه‌ریازیوون. تاکه‌ خۆشیه‌کی مالی فیکره‌ت گۆلدانچی سه‌ردانی به‌رده‌وامی بووک و زاوا نوێکه‌ بوو. پڕۆشه‌ و دکتۆر په‌فعه‌ت هه‌موو ئیواره‌یه‌کی پێنجشه‌مه‌ ده‌چوون بۆ مالی

گولدىنچى ۋ شەۋى ھەينى دەگەپانەۋە، دىكتۇر پىداۋىكى پوۋخۇشبوۋ كە بەبايەخىكى بېۋىنەۋە سەيرى ژيانى نەخۇشەكانى خۇى دەكرى، پىپوۋ لە چىرۇكى سالانى موقىمى ۋ ئىشكرىنى دور ۋ دىرژ لە گوندى دورەكان ۋ خەستەخانە بچوكەكانى شارداد، لەگەل پىرۇشەدا ژن ۋ مىردىكى گەلىك بەختەۋەر دىاربوۋن، فىكرەت گەلىك بە ژيانى تازە ۋ ئاسوودەى كچەكەى بەختەۋەرىبوۋ. گەر پىۋىستى بىكرىبايە دىكتۇر پەفەت ھەفتەى دوۋجار دەھات بۇ پىشكىنى سەۋسەن، بەلام دىكتۇر دلىابوۋ كچەكە نەخۇشى سەختى نىيە ۋ تاكە شتىك بە راستى پىۋىستى پىيەتى گۆرپىنى شوۋىن ۋ شىۋەى ژيانىتى. سەۋسەن لە ناخى دلەۋە پىكەنىنى بە دىكتۇر رەفەت دەھات، ھەستىدەكر كىشەيەكى لەگەل ژيانى تاييەتى خۇيدا نىيە، ژيانى خۇى ناچۇر ۋ خراپ نەبوۋ، بەلام ئاسۇكان ۋ ئارەزوۋەكانى لەۋە گەرەتربوۋن بتوانىت خۇى تىريانىكات. سەۋسەن پىۋىستى بە زياد لە ژيانىك ۋ زياد لە جىهانىك ھەبوۋ، ئەۋە كىشەى ھەرە گەرەى بوۋ. لەۋ ماۋەيەدا نوپنەرەكانىش بەدەگمەن دەچوۋن بۇ مالى گولدىنچى، بەلام ئىمە ھەمىشە شەيدائى ھەۋالى تازە بوۋىن، ھەتا لە پۇرە زۇر ناخۇشەكانىشدا ۋازمان لە سۇراغى دەنگوباسى سەۋسەن نەھىنا، چونكە لەۋ ۋەرەشدا شتىكى ئەۋتۇ گرىنگ ۋ نويمان نەبوۋ باسىبكەين، گەر ھەندى جار سەۋسەنمان بە پىكەۋت لەدەرەۋە بىدبىايە، بۇ ئىمە دەبوۋە بابەتى قسەكرىنىكى زۇر. تاكە شتىك لەۋ ماۋەيەدا سەرنجى پاكىشايىن دەرەكەۋتنە تەنھا ۋ بىۋادەكانى بوۋ لە بازارداد، پىشتىر زۇر كەم بە تەنھا دەمانىنى، بەلام لە مانگ ۋ ھەفتە غەمگىنەكانى پىش جەنگى گەرەدا پىاسە تەنھاكانى پوۋ لە زيادبوۋن بوۋن. كاتەكانى ھاتنەدەرەۋەى گەلىك ناپىك ۋ بىيەرنامەبوۋن، ھەر جارەى لەسەعاتىكدا دەرەكەۋت كە بە كاتى دەرچوۋنى پىشۋى نەدەچوۋ، زۇر بەۋردى ۋ لاۋازى ھەنگاۋى ھەلدەھىنا، زۇرەى كات تەنۋەرەيەكى سىپى ۋ پالتۇيەكى پەشى دىرژى لەبەردابوۋ كە

بە قايشىكى پان لە كەمەرەو ە توند دەيەست، گەر باران بايە چەترىكى
 نيلۇفەرى كۆنى ەلەدەدا، گەر خۇش بايە دەستى دەخستە گىرفانى
 پالتۆكەيەو ە بەھىمنى بىئەو ە سەيرى كەسمان بىكات دەپۇيشت. بە
 گشتى لە ەيچ شويىنىكا نەدەو ەستا، ەندى پۇژ گەر بەتابايە و فيكرەت
 گولدانچى خۇي پۇژنامەكانى ئەو ەفتەيەي وەرەگرتبايە، سەوسەن لە
 كىتىفروشى «شار» لايدەدا و پۇژنامەكانى باوكى وەرەدەگرت، لاي ئەو
 كىتىفروشانەش كە لەسەر جادە كىتب دەفروشن كەمىك دەو ەستا و
 سەيرىكى خىراي ناوئيشانەكانى دەكرىد، بىئەو ە دەست لە ەيچ كىتىبىك
 بدات، دواتر بە ەمان پىگا و بە ەمان پىتمى خا و لاواز دەگەرايەو ە بۆ
 مالى. بەدەگەن شىتىكى دەكپى و بە پىكەوت دەستى دەبرد بۆ شىتىك،
 بەلام سەرنجماندا بەر لەو ەي ەەر شىتىك بىكرىت، سەرەتا دەيخاتە بەر
 ەناسەي خۇي و بۇنىدەكات.

لەسەرەتاي سالى نەو ەدويەكدا كۆمەلىك ويىنى مەنسور ئەسرەين
 بەجۇرىكى چاوەپوان نەكراو گەيشتنە شار، ويىنەكان لە سنوورى
 توركياو ە، لە پىگاي يەككىك لە گەريلاكاني پارتى كرىكارانى كوردستانەو ە
 درابو ە دەست شۇفپىرىكى خەلكى خۇشناو ەتى و لەويشەو ە گەيشتە
 دەست ساقى مەحمود كە ئەودەم سەختترين پۇژەكانى ژيانى خۇي
 دەژيا. ساقى دواي ونبوونىكى دوور و درىژ پۇژىك ويىنەكانى برد بۆ مالى
 فيكرەت گولدانچى. سەوسەن سەرنجيدا ساقى لە و چەند مانگەي دواييدا
 لە جاران گەلىك پىرتەر و ماندووتر دەنوئىنىت.

ساقى كە لەگەل ەردو ە گولدانچىيەكەدا دانىشت، ەستىكرىد ئەركى
 سەرشانىتى شىتىك لەو ەوالانەي دەريارەي گەشتەكەي مەنسور دەيزانىت
 بۆ «كىژە بەستەزمانەكە» بىگىرپتەو ە. دواي ئەو ەي جگەرەيەكى
 داگىرساند و مژىكى قوللى لىكىشا گوتى «ئەم ماو ەيە ژيان بەجۇرىك
 گۇپراو ە، مژوف خۇي ناناسىتەو ە، بمبوره كە بەمشىو ەيە درەنگ درەنگ

دەردەكەوم. ھەزدەكەم گەر پىئويست نەكات و شتىكى گرنگ نەبىت،
 ئارامى ئىوھ و ژيانى ئاسودەتان نەشىئوينم. ئىوھش دەزانن كە لە
 بەھارى پاپوردوۋە مەنسور دەنگى نىيە، بەر لەم وئنانە، دوا نامەى
 ئەو بەدەستم گەيشتبىت دەگەپتەوھ بۆ ناوھ پاستى ئايارى پاپوردو. گەر
 ئەم وئنە و نامانە نەبوونايە وھخت بوو دلم لەو بىدەنگىيە دەكەوتە
 مەراقەوھ، بەلام با ئىستا دلىيايىن، پىدەچىت لەو كاتەوھ تا ئىستا
 سەفەرەكەى گۆرپانى زۆرى بەسەردا ھاتبىت، پاستى بلېم، من لەسەرەتاوھ
 لەگەل ئەوھدا نەبووم ئەو لە ئەوروپاۋە دەست بە گەشتەكەى بكات،
 ديارە پوخانى كۆمۆنىستەكان، سەفەرەكەى مەنسورى شتىك ئاسانتر
 و خىراتر كرد. خۆت دەزانىت لەسەردەمى پاشاگەردانى و نارپكىدا،
 پىيوارەكان ئاسانتر دەتوانن سنور بېپن و ئەمدىوھ و دىو بكن، بەلام
 لەگەل ئەوھشدا بە گشتى ولاتە ئەوروپايىەكان لە مەسەلەى پراوشكار و
 گرتنى بالىندەدا ياساى سەختيان ھەيە ... ديارە من شتەكەم بىستوۋە،
 چەندە پاستە نازانم ... ئا بەلى، بەلام وادەزانم وەھايە و ياساى
 سەختيان ھەيە ... بۆيە من لەسەرەتاوھ دژى ئەوېووم لە ئەوروپاۋە
 دەست پىپكات. دواى سالى يەكەم مەنسور بەرەو سەرەوھ پۆيشت،
 بەرەو ولاتە زۆر ساردەكانى باكور، ھەستەكەم مەنسور پىويستى بەوھ
 ھەبوۋە لە ناو ئەو سەرما و بەستەلەك و گۆشەگىرىيە قوولەدا تەواو
 بىر لە ھەموو شتىك بكاتەوھ. گەر وانەبىت، من تەفسىرىكى تەواوم لا
 نىيە، بۆ ماۋەيەكى ھىند درىژ لەو ھەرىمە ساردانە مايەوھ. بەپىى دوا
 ھەوال مەنسور لە نەروىژەوھ بە كەشتىيەك پوۋوھ ئەمريكا پۆيشتوۋە،
 پاستەوخۆ بەرەو يەكېك لە بەندەرەكانى مەكسىك. ئەوھم پىچاكە ...
 ئەوھم زۆر پىچاكە كە كاتىكى زۆرى لە باكورى ئەمريكا نەكۈشتوۋە،
 ھەرچەند زانىارىيەكى ئەوتۆم نىيە، بەلام وادەزانم مروف تا زياتر بەرەو
 باشور بېوات، شانسى زۆرتەرە، وەك بىستوۋە ھەوزى ئەمەزۆن و ئەو

هريمانه‌ي ده‌رويه‌ري به‌هشتي راسته‌قينه‌ي بالنده‌ن، له‌وي ده‌توانيت
 نه‌و کاتانه بگيرته‌وه که له‌دهستي داوه. نه‌وي مايه‌ي خوشحاليه بو
 من نه‌ويه که زانيم کاتيک له نه‌ريکا دابه‌زيوه، قه‌ه‌زي چنده‌ها
 بالنده‌ي پيووه، له هه‌موو شوييک خو‌ي به پسپوړنکي بایولوي
 له جيهاني بالنده‌دا ناساندوه، که سيک که ليکولينه‌وه له‌سر په‌فتاري
 هندیک بالنده‌ي کوچره ده‌کات، واده‌زانم له زانکويه‌کي نه‌رويژه‌وه جوړه
 په‌زاهه‌نديه‌کي وه‌هاي به‌دهست خستوه، نه‌وه نيشه‌کاني خيراتر و باشتري
 ده‌کن. هيوادارم له کاتي خویدا بگاته‌وه نيره و هه‌موو بالنده‌کاني
 پيښت ... هيوادارم».

له دهنگي ساقيدا شتيک له گوماني قوول هه‌بوو. گومانتيک
 په‌يوه‌ندي به مه‌نسوره‌وه نه‌بوو، هينده‌ي گريدراوي نه‌و پوژگاري گومانه
 بوو که هه‌موو تيیدا ده‌زياین. به‌لام له‌گه‌ل هه‌موو شتيکيشدا وينه‌کاني
 مه‌نسور له به‌فرو سه‌رمای باکووردا، له به‌نده‌ره گوره‌کاندا، له به‌رده‌م
 دارستانه‌کاني سته‌وبه‌ر و پوه‌به‌ره بيکوتاکاني به‌فردا، دل‌ي سه‌وسه‌ني
 خوشکرد.

له و سه‌رده‌مه‌دا له ناکاو ديارده‌يه‌کي سه‌ير له ناو نيمه‌دا سه‌ريه‌لدا.
 له و ده‌مه‌دا نه‌و خه‌وانه‌ي سه‌وسه‌ن هه‌موو شه‌ويک به سي گه‌پيده
 گه‌جه‌که‌وه ده‌بييني، بوون به خه‌وني هه‌موومان، زوريه‌ي خه‌لکي
 شاره‌که ماوه‌يه‌ک هه‌مان خه‌ونمان ده‌بييني، زوريه‌مان سه‌رمان ده‌خسته
 سه‌ر سه‌رين و چاومان ليکده‌نا و نه‌و سي پيواره‌مان ده‌بييني به شويي
 جياواز جياوازي نه‌م جيهانه گوره‌يه‌دا ده‌پون. سه‌يريوو، هتا کوره‌کاني
 نه‌م شاره‌ش له سه‌نگره دووره‌کاني بياباندا، له و جيگايانه‌دا که سوپاي
 عيراق بيپوده خو‌ي کوډه‌کرده‌وه بو نه‌وي له‌گه‌ل سي سوپاي گه‌وره‌ي
 دونيادا شه‌ريکات، کاتيک شه‌وان له ژير ناسماني باشووردا ده‌خه‌وتن،
 هر خه‌ونيان به و سي گه‌پيده‌يه‌وه ده‌بييني که نازادانه به کومه‌ليک

بالئندەوۈ زەۋى دەگەپان. لە سالى نەوۈددا دەۋلەت جىھانى دەرەۋەى
ولاتى ۋەك شۆيىتىكى ترسناك و تاريك نىگاردەكرد كە پەرە لە دوزمن،
بەلام ۋىتەى دونيا لە ۋەخەوانەدا شتىكى دى بوو، جياواز لە ۋىتەى
دىكتاتور دەيوست باۋەرى پىيەنن، ھەموو ھەستمانكرد ئەو سى
گەنجە جىھانمان بۆ دەدۆزنەۋە، جىھانىكى تر، جىھانىكى بىسنوور و
قەشەنگ كە ئىمە تەنیا لە خەۋدا دەتوانىن بىيىنن.

دووبارەبوونەۋەى بەردەوامى ئەو خەۋنە لە شەۋەكانى ئىمەدا سەيرىو،
ھەندىك كەس چەند سالىكى تەۋاو ئەو خەۋنەيان دەبىنى، بەلام لای
كەسانىكى تر خەۋنىكى كاتى بوو كە ماۋەيەك دەرەكەوت و ۋندەبوو.
سەرھەتا كەس نەيدەۋىرا ئاشكرا دانى پىدانبىت، مستەفا ھەژارى شاعىر
يەكەمىن كەس بوو لە پۆژنامەدا پايگەياند خەۋنى بە سى گەپىدەۋە
بىنيوۋە كە دەگەپىن و جىھانمان بۆ دەدۆزنەۋە، دواى ئەو گەلىك لە
شاعىران و ھونەرماندانى دىكە ھەمان راستىيان دووبارەكردەۋە. ھىدى
ھىدى شەپۆلى دانپانان بە جۆرىك گەرەبوو، ھەتا ئەوانەش كە
خەۋنەكەيان نەدەبىنى لەسەر پۆشنایى ۋەسفى ئەۋانى دىكەدا پايانگەياند
كە ھەمان خەۋنەيان بىنيوۋە. دەبىت بلىم ئەو خەۋنەۋ لە ۋەرزەدا مايەى
خۆشەختى و ھىمىنىيەكى گەرەى ئىمە بوو. سالىنىك دواتر كە دەيان
ھەزار كورد كۆچيانكرد و بە دونيادا بالۆبوونەۋە، كە دەگەيشتنە ھەندىك
ولاتى دور، پىيان دەخستە سەر ھەندىك خاكى نامۆ و دەچوونە سەر
ھەندىك سەر زەمىنى نەناسراۋ، ھەندىكيان پادەچلەكىن كە ھەستيانەكرد
پىشتەر بە جۆرىك لە جۆرەكان ئەو شۆيتانەيان بىنيوۋە و لە خەۋندا بەو
سەرزەمىنانەدا تىپەپىوون.

بۆ ئۇ ۋەي زۆر لە قەسەكانى پېشوو دوورنەكە وىنە ۋە، دەمە ۋېت بلىم
لە ۋلاتى ئىمە دا ھەموو پۆزگارەكانى ترس، پۆزى گەۋرە ۋە ۋەي خەۋن و
ھەموو پۆزگارەكانى خەۋن، سەردەمى گەۋرە ۋەي ترسن. لە سالى ۱۹۹۱
دا كە جەنگى عىراق لە گەل سەر جەمى جىھاندا دەستى پىكرد، ھەموو
ترس و خەۋنمان بە چەشنىكى ۋە ھا بەرىن تىكە لاۋكرد، دواتر بۆمان
جىانە كرايە ۋە. بە لام سەۋسەن ئەو پۆزانە ۋە كو ئىمە نەزىا، زىانى
بەردەۋامى لە مندالىيە ۋە لە گەل ۋىنەكانى جەنگدا، مايە ۋە ۋە بوو
ۋەك ئىمە نەترسىت، كەمتەرخەمىشى بەرامبەر بە سياسەت ۋايدەكرد
ناۋمىدى بە ۋ مانايە ۋىمە تىدەگەين لاي ئەو نامۆ بىت. سەۋسەن لە
ناخيدا چەند دەۋىست مۆۋەكان لە جەنگ دوورىن، بە ھەمان ئەندازە
شتىك لە جەنگدا سەرسامىدەكرد، سىحرىك بەدروستى نەيدەزانى چىيە
ۋ نەيدەتوانى ديارىبىكات. دىنباۋو لە گەل پىۋانى جەنگاۋەردا ناتوانىت
بىزى، بە لام جەنگ خۆى... جەنگ بە ھەموو ئەو ھەستە سەيرانە ۋە
كە دەۋىرۋىنىت، بە ۋ دەۋچاۋانە ۋە لەسەر ۋىنەكان جىدەھىللىت، بە ۋ
ھەستە ئالۋزانە ۋە لە جەنگاۋەراندا دروستىدەكات، بە ۋ دۈكە لە سىپىيە
لەسەر زەۋى بلاۋىدەكاتە ۋە، بە ۋ گۆپانكارىيە قوللانە ۋە لەسەر دىمەنى
زەۋى و پوخسارى شارەكان و شىۋازى زىان جىدەھىللىت، پىكرا بۆ
سەۋسەن دۇنيايەكى تر بوو. گەرچى سەۋسەن داۋاكارەكانى خۆى بە

جیهاندا ناردبوو تا له جهنگ دووریکه‌وه‌وه، به‌لام خۆی له منداڵیه‌وه باوه‌پێ وابوو له به‌رئه‌وه‌ی جهنگ هه‌یه‌ پێویسته‌ بیهیشت. خولیاى سه‌وسه‌ن بۆ جهنگ په‌یوه‌ندی به‌ هه‌یج خواستیکی شه‌پانه‌یه‌وه‌ نه‌بوو، ده‌توانین بڵێین کچه‌که‌ له منداڵیه‌وه‌ له‌ پێگای کتێبه‌خانه‌وه‌ زۆر جه‌نگی گه‌وره‌ گه‌وره‌ی بینیبوو، به‌لام وینه‌کان وه‌ک هه‌میشه‌ دوو شتی گه‌وره‌یان که‌مبوو، که‌وايان ده‌کرد زۆر جێگای متمانه‌ی سه‌وسه‌ن نه‌بن، ئه‌ویش ده‌نگ و بۆن بوون.

سالی ۱۹۹۱ دواى هه‌ره‌سه‌ ترسناکه‌کانی سوپای سه‌دام له‌ باشوور و پاشه‌کشه‌یان له‌ کویت، پاپه‌رین هه‌موو ولاتی گرته‌وه‌ . سه‌وسه‌ن یه‌کێک بوو له‌و کچانه‌ی له‌ پاپه‌ریندا به‌شداریکرد. به‌لام سه‌وسه‌ن به‌ پێچه‌وانه‌ی ئێمه‌وه‌ دواى خه‌ون و ترس نه‌که‌وتبوو، به‌شدارییه‌که‌شی به‌چه‌ک نه‌بوو، به‌لکو سووک و ساده‌ یێته‌وه‌ی شتیکی دیاریکراو بکات له‌گه‌ڵماندا بوو. ئێمه‌ جه‌نگاوه‌رانى پاپه‌رین، ئه‌و پۆژانه‌ چاومانکرده‌وه‌ کچیکی جوانمان له‌ته‌ک خۆماندا بینى که‌ به‌جۆریکی سه‌یر سه‌پی هه‌لگه‌پابوو، به‌رده‌وام پانتۆلیکی کاوبۆی کۆن و پالتۆیه‌کی په‌شی درێژی له‌به‌رده‌کرد. هه‌یج شتیکی نه‌ده‌کرد، هه‌یج شتیک ته‌نیا سه‌یریده‌کردین و گۆی له‌ فیشه‌که‌کانمان ده‌گرت، بۆنى باروتی تفه‌نگه‌کانمانی هه‌لده‌مژى، به‌لام هه‌یج هه‌ستیکی ترسی تێدا نه‌بوو، ئێستاش هه‌موو سه‌رسامی ئه‌وه‌ین، چۆن له‌و پۆژانه‌دا نه‌کوژرا، تاکه‌ که‌ستیگ بوو بێترس به‌ ناو گولله‌ و ده‌ستپێژه‌کاندا ده‌پۆیشت، هه‌ندێ جار هاوارمان لێده‌کرد، تکامانده‌کرد له‌ شوپێنى خۆی نه‌جولیت، به‌لام وه‌ک ئه‌وه‌ی نه‌یهیشتیت، وه‌ک ئه‌وه‌ی ده‌نگه‌کان و بۆنه‌کان مه‌ستیانکردییت، له‌ هاواره‌کانی ئێمه‌ بێیاک بوو. له‌ شه‌په‌کانی پۆزی یه‌که‌مدا ئێمه‌ زۆریه‌ی باره‌گا و بنکه‌کانی ده‌وله‌تمان گرت، هه‌ر ئه‌و پۆژه‌ هه‌موو پۆلیسه‌خانه‌کان چه‌که‌کانیان پاده‌ستی شوپشگیران کرد، میلیشیا مه‌ده‌نییه‌کانی ده‌وله‌ت پووی تفه‌نگه‌کانیان

وهرگيڻا و له گه ل پاپه پيواندا كه و تنه په لاماري هيزه كاني ده ولته، پوړي دووهميش زوړه ي سوپا كاني ده وروبهري شار چه كه كانيان فريدا و هه موو نه فسر و سه ريزه كانيان به ديلي كه و تنه ده ستمان. به لام به عسيه گه وړه كان و پياواني پوليسي نهيني و كارگيڼاني ناسايش و كارمه نداني ده زگا كاني هه والگري هه موو هه لهاتنه ناو بنكه گه وړه كه ي ناسايشه وه و له ويدا سه نگره ي خويان ليډا. نه و جيگايه شويي خويناويترن شه په كاني پاپه پين بوو. مه نگوپ شه وي پيش پاپه پين دوستانه خوي كوكرده وه و تكاي ليكردن له پاپه پيندا له چه قو زياتر چه كيكي تر به كارنه هينن، قسه كاني نه و نيواره يه ي مه نگوپ تا سالانيك دواتر له خه يالماندا بوو، نه و گووتي «خوين زور ده پزييت، من له دزي نه نيم كه هه موو به شداري په لاماره كان بين، خودا ده زانيت يوسف كه وياري گه وړه له چند شه پدا به شداريووه، له شه ست و حه فتاكاندا كورد شه پيكي گه وړه ي نه كرده، كه وياري تيډا نه بووييت. به لام ناموزگاري من نه وه يه له چه قو زياتر چه كيكي تر به كارمه هينن، مه سه له كه په يوه ندي به نه ريتي نيتمه و نه خلاقي ديرنه ي نيتمه وه يه له شه پدا، كه وياري په حمه تي تا مرد هر چه كي سپي پييوو... دوزمن نه وه ندي به چه قوكه ي كه ويار سه غلته بوو، به گولله و باروتي توپخانه كاني شوپش سه غلته نه بوو... چونكه به ميژووي هه موو شوپشي نه يلول، پارچه ي گولله توپيكي نيتمه راسته وخو نه گه يشته قووني دوزمن».

قسه كاني مه نگوپ بو ژماره يه ك له هاوپي نزيكه كانيشي قه بوول نه بوو، هه نديكيان راسته وخو ده نكيان به رز نه كرده وه، به لام قه پوز جوقلي و مچوي نه خته رخان و ميريواني مه مه و هه ندايكي تر به حورمه ته وه به مه نگوپيان گووت كه شه په كاني داهاتوو سه خت ده بيت و به بي چه كيكي راسته قينه كه س ناتوانييت ژياني بخاته به ر مه ترسي وها گه وړه وه. پوړي داهاتوو مه نگوپ خوي نه بيت، هه موو تپه كه ي چوارده وري

به چهكى قورسەو ھاتنە ناو پىزى پاپەپنەو. لەگەڵ ئەو ھەشدا مەنگوپ بە چەقۆكەى دەستىيەو ھە ئازايەتتەكى بۆيىنەى نیشاندا، لە زۆر شوپندا يەكەمىن كەس بوو پيش تەنگدارەكان دەكەوت و خۆى بە ناو ئاگر و دوكلەكاندا دەگرد. ھەر لە پۆزى يەكەمىشەو ھاوپىكانى مەنگوپ بە جۆرىكى بەريالو لە تالانكارىيە گەرەكانى شاردا بەشداربوون، گەلىك مەخزەنى گەرەيان تالانكرد، لە چەندىن شوپنى تايەتيدا كەلوپەلى ھەرھودكرائيان ھەشاردا. تالانىيەكان ھەموو شتەكى گرتەو، لە تالانكردنى كارگەكان و ماشين و شتە گرانبەھاكانى ناو دەرزاكانى دەولەتەو بىگرە تا تالانكردنى ئالتون و پارەى مالە بەعسىيە كۆنەكان. پاستە كەسمان مەنگوپمان لە جۆرە كارىكى ھەدادا نەبىنى، بەلام كەسىشمان باوەرمان نەكرد كە خۆى لە ھەموو ئەو كارانە بىئاگايت.

لە پۆزى دووھەدا، لە كاتى گرتنى يەكەك لە پىكخراوەكانى حىزبى دەسەلاتداردا، مەنگوپ بۆ يەكەمجار سەوسەن گولدانچى لەدەرەو ھەبىنى، مەنگوپ لە ناو دوكلە و تەم و بۆنى باروتدا كۆلوھەى بۆ سەوسەن داگرت و گووتى «سەوسەن خان پىزى زۆم قەبوول بكە، بەلام خانم بەقەبرى ھەرچى ئەوليايە، ئىرە شوپنىكى باش نىيە بۆ ئىو، بزائە تەقەكەرەكان لە ترسدا ناتوانن نیشانە بگرەو، زۆرەيان لە ترسدا دەستيان لە قوونيان زياتر دەلەرزيت، گەر شتەكت لىبىت ھەسرەتەكى گەرە دەچتە دلمان. لەبەرئەو پوخسەتم پىيدە و ئەو شەرەفە بە بچوكى خۆت بىخەشە تا مالى خۆتان بەپىتانبكەم و تا دەتگەينەو دەست باوكى بەپىرتان لەگەلتاندا بم».

ئەو كاتەى مەنگوپ وايدەگووت، دەنگى دەستپىزەكان بەجۆرى بەرزبوون ھەستمانكرد سەوسەن گووى لە دەنگى مەنگوپ نىيە. بەلام گويمان لىبوو سەوسەن بە دەنگىكى گەرم كە گەلىك لە دەنگى لاواز و بىتەنى خۆى جودابوو، ھەلامىدايەو و گووتى كە ھەموو شتەك باشە و ھىچ

مەترسییه کی نییه و نایه ویت بگه پێته وه بۆ مالت و دهیه ویت تا کوتایی
 دیمه نه کان ببینیت. دواتریش بینیمان به خێزایی له مهنگوپ دوورکه وته وه
 که له ناو هه وای شێداری ئه و به یانییه دا تا له چاو ونبوو کلاوه که ی
 بۆ داگر تبه و سه یڕیده کرد.

مهنگوپ ساله های سال ئه و دیمه نه ی سه وسه نی له بیر نه کرد، به رده وام
 به شێوه ی جۆراوجۆر بۆ ئیمه ی ده گێپایه وه، شانازییه کی بۆینه شی
 به وه وه ده کرد که ژنکی وا ئازا له نزیکه وه ده ناسیت .

له نیوه پۆی پۆی دووه مدا شه پی پاسته قینه له چوارده وری بینای
 گه وری ئاسایش دهستی پێکرد، ئه و شوینه وهک قه لای گه وری
 به عسییه کان ته ماشاده کرا. بیناکه خانوویییه کی زه به لاج و ناشیرین و
 ترسناک بوو، ده یان پاره و ژێرزه مین و ژووری گه وری ئه شکه نه جی
 تێدابوو، هه ر کهس به دیلی بچووبایه ته ئه و بینایه وه وهک خۆی
 نه ده هاته وه ده ری، یه کییک بوو له جیگا هه ره ترسناکه کانی ئه شکه نه جی
 که جه لادی گه لییک لیزان و بێرهم، به موچه ی گه لییک زۆر ئیشیان
 تێداده کرد. پاشه کشیی هه موو به عسییه کان بۆ ناو ئه م بینایه هه له یه کی
 کوشنده بوو که کاری گه مار ژودانیانی زۆر ئاسانکرد، سه ره تا شه په کان
 زۆر قورس نه بوون، ئه وانه ی له ناوه وه ده جه نگین هیشتا هیوایان
 به وه بوو له ده ره وه ی شاره وه هیزیان بۆییت، شوپشگێپان و پاپه ریوانیش
 چاوه پوانی دابه زینی پارتیزانه کانی شاخیان ده کرد، به لام به عسییه کان له
 سه رتاسه ری ولاتدا وه ها شکست و شه پرزه بوون که سیان نه یانده توانی
 فریای ئه وی دیکه یان بکه ویت. له به ره ئه وه پیتمی شه په کان سه عات دوی
 سه عات قورستر ده بوو. ئیمه بیناکه مان له هه ر چوارلاوه گه مارژودا،
 سه وسه ن له سه عاتی یه که مه وه له گه لماندا بوو، له و شه پانه دا بۆ
 یه که مجار قه لنده ر ئاموون و کوپه گه لیکی دیکه ی ئاموونیمان بینی له
 ته نه شتمان وه شه پێانده کرد. سه وسه ن شه وان گه لییک دره نگ ده گه پایه وه

بۆ مالى، ھاۋارەكانى باۋكىسى و پارانەۋەكانى پىرۋىشە و ئامۇڭگارىيەكانى دىكتۇر رەفەت سوۋدىكىيان نەبو، كچەكە لەناو خومارى شەپدا دەژيا. ھەموو شەۋىك كەدەگەپايەۋە بە ئاۋىكى سارد خۇى دەشت و بىئەۋەى قزى وشكىكاتەۋە، بە تەپى دەچوۋە ناو جىگاكەۋە و بەدەم ھەللەرزىنەۋە سەيرى ئەلبومى دەستگىرەنە دوۋرەكانى دەكرد. دەبىت بلېم ئەو چەند پۇڭزى لەگەلەماندا بوو ھەمىشە ھېمەن و بىدەنگ بوو، ۋەك يەكىك سەيرى وئەنەيەك بىكات، سەيرى ھەموو شتەكانى دەكرد.

دۋاى چەند پۇڭىك و دەيان سەعات شەپى قورس، ئەو بەعسىيەنەى لە ناۋەۋە گەمارۇدراپوون، ھەرەسىانھېنا، ئىمە جەنگاۋەرانى راپەپىن، ھەموو دەرۋازەكانمان گرت، موشەك و نارنجۇكە دەستىيەكانمان لە چەندىن شوپنى ناو قەلەكەدا ئاگرى گەۋرەى دروستكردبوو، لە يەك كاتدا نوسىنگەكانى سەررەۋە و بەشىكى زۆرى قاتەكانى خوارەۋە دەسوۋتان، لە پەنجەرە بچوكەكانى سەر ژىرزەمىنەكەۋە دوكلەيكى پەش دەھاتەدەرى، ئاگرەكەى ناۋەۋە بەعسىيەكانى ناچاركرد يان لە ژوۋرەۋە بسوۋتېن يان بىئەدەرى و خۇيان پادەستى ئىمە بىكەن. ۋابو لە بەردەم ھەردو دەرگا سەرەككىيەكەى ئەو بىنا ترسناكەدا گەۋرەترىن قەسابخانەى مېژوۋى شارەكەمان پوۋىدا. دوۋسەد سالى راپوردوۋى مېژوۋى شارەكە شەو و پۇڭى ۋەھى بەخۇيەۋە نەبىنىبوو. ھەموو بەعسىيەكانمان لەۋىدا كۈشت، ھېندەى لە ناو ئاگر و دوكلەكە راپانندەكرد و دەكەۋتنە دەست ئىمە، بە چەقۇ ياخود گوللە يان بەرد دەمانكۈشتەن. كەس تا ئەمپۇ ژمارەى كوژراۋەكان نازائىت، بەۋەدا لە يەككاتدا لە چەندىن دەرۋازە و دەرگاۋە كۈشتار بەردەۋام بوو، بەۋەدا ھەندىك لە لاشەكان دەم و دەست پەت دەخرايە دەست و قاچيان و بە جادەكاندا پادەكىشەران، زانىنى ژمارەى پاستەقىنەى كوژراۋەكان ئەستەم بوو. دەبىت بلېم ژمارەيەكى زۆر لە كوپانى شار بۆ يەكەمجار لەو كۈشتارەۋە فېرى شەپ

و پیاوکوشتن بوون. ئەو کوشتارە بۆ کوپانی دەورووبەری مەنگوپریش
 یەکەمین قوتابخانە بوو، تا ئەو کاتە زۆربەیەکیان چەقۆوەشیانی ئاسایی
 بوون و ئەزموونیکی راستەقینەیان لەگەڵ کوشتندا نەبوو، کەسیان پێشتر
 پۆژی واخوێناوی نەژیا بوو. بەلام قپانی بەعسییەکان پووداویکی گەورەبوو،
 بە ترس و خەونیکی زۆر بارکرا بوو، هەتا هەندیک شاعیر و ھونەرمەند
 و ئەکتەرانیشت، وەک ئەوێ بەشداری لە شانۆگەرییەکی گەورەدا بکەن
 تێیدا بەشداریبوون... توپەییەکی بە جۆریک گەورەبوو، کەسی نەدەبوارد...
 ترس و خەون ھەموومانێ بەجۆریکی سەیر بۆ پێشەو پادەنا. قەلەندەر
 ئاموون لەوانەبوو کە لەدەرگای پشەو خۆیان بە قەلای بەعسییەکاندا
 کرد بۆ ئەوێ بیناکە ژووراو ژوور لە ناوێوە پاکبکەنەو و خۆیان
 بگەیننە زیندانەکان و ئازادیانکەن. مەنگوپر کەسی نەکوشت، بە خۆی
 و چەقۆکەییەو لەسەر دیواری دەرەوێ بنکە کە دانیشتبوو و بە ھێمنی
 سەیری ھەموو دیمەنەکی دەکرد، سەرەتا ھەولیدا منداڵان و ژنان لە
 سەیرکردنی کوشتارە کە دووریخاتەو، بەلام سوودی نەبوو. دەیان منداڵ
 و ژن لە حەوشی بنکە ئاسایشدا کۆبوو بوونەو بۆ ئەوێ لە نزیکەو
 تەماشابکەن.

لەو ساتەدا مەنگوپر دەیزانی سەردەمێک بەرەو کوتایی دەپوات و
 سەردەمێکی نوێ دەست پێدەکات، ئەو دوا شەپ بوو بتوانیت وەک
 چەقۆکێشیک لە نزیکەو ببینییت، ئەو ساتی ئاودیو بوونی تەواوەتی
 خۆری چەقۆکێشان بوو کە لە میژبوو بەرەو ئاوبوون دەپۆیشت. مەنگوپر
 تاکە کەسێک بوو لە گەرمی ئەو توپەییە بێسنوورەدا ھۆشی ئەوێ
 ھەبوو بۆی «ئەمجۆرە کوشتارە راست نییە»، بەلام لەو زیاتر ھیچی
 دی نەگوت. لەو ساتەدا لای ئێمە وەک پیاویکی زۆر ئازا دەرکەوت،
 کە تەنیا دوا بپوا نەگۆرەکانی خۆی دەکەوێت. شیوێ دانیشتن و
 سەیرکردنەکی ئەوێ تێدا بوو کە دەیەوێت جۆرە ویتەییەکی لەو

چەشنى بۇ ھەتھەتايە لە خەيالى ئىمەدا جىيەيلىت.

سەوسەن لە پىزى پىشەوۋى تەماشاكەراندا بوو، لەگەل ھاتنەدەرەوۋى ھەر بەعسىيەك و لەگەل ھەر كوشتنىكدا ئىمە سەيرى دەموچاۋى ئەومان دەكرد كە گەلىك سارد دەينواند، ئىمە ھەموو چەللەمان لىدەدا، خۇشحال بووين، لەسەر لاشەكان سەماماندەكرد، بەلام كەسمان نەمانتوانى شتىكى تاييەت لەسەر پوخسارى ئەودا بخوئىنەو، ھەندى جار وامان ھەستدەكرد شتىك لە ناوۋە توند بەرى ھەناسەى دەگرىت، بەلام وانەبوو... ھىدى ھىدى سەرنجماندا و بىنيمان، سەوسەن بۇنى ھەموو دىمەنەكە دەكات... تەنبا گويدەگرىت و بۇندەكات.

لە ئىۋارەدا شتەكان گەلىك تارىك و ترسناك دەياننواند، سەدەھا لاشە بەتەبارى گەورە گەورە لەسەر يەك كەلەكەكرابوون، زۆربەى لاشەكان بە بەرد و لىدان و پياكىشان بەجۆرىك شىۋىترايوون بەدەگمەن كەسىك بىتوانىبايە يەككىيان بناسىتەو، لە ھەندىك پەنجەرەى بىناكەو، ھىشتا دوكل و بۇنى بۆكپوز و سووتانى گۆشتى مۇۋف بەرزەبووۋە. تىپىكى بچوك لە ئىمە چووينە ژوورەو و يەكەيەكە ھەموو ژوورەكان گەراين. لە ناوۋە سەدان لاشەى سووتاومان بىنى، سەرنجماندا بەعسىيەكان لە ھەندىك ژوورى تاييەتيدا كۆبوونەتەو و دواتر ئاگر بوارى نەداون بىنەدەرى و دوكل خنكاندونى و ھىدى ھىدى كۆپەكان گەيشتۆتە سەريان و بوونەتە پەژوۋى تەواو. چەندىك لە ناو لاشەكاندا گەراين يەك زىندوومان نەدۆزىيەو، بەلام لە جىگايەكدا لاشەى بەرپۆبەرى ئاسايش و پارىزگارى شارمان ناسىيەو، ھەردووكيان لە تەنىشت يەكەو مەردبوون. لە زىندانەكاندا ھەندىك لە گىراۋەكان، لەوانەى دەبايە ئازادىانبكەين سووتابوون، لەويادا تەرمى جەلادەكان و قورىانىيەكان تىكەلاۋى يەكتىرپووبوون، پىست و گۆشتەكەيان لە ناويەكدا توابوۋەو، ئەو بۇ ئىمە دىمەنىكى زۆر غەمبارىو كە نەماندەتوانى ئاسان جەلادەكان و

قوربانیه‌کان له یه‌کتر جیابکه‌ینه‌وه . له هه‌ندی‌ک شوینی تردا سه‌رنج‌ماندا
 نه‌وانه‌ی ده‌ستیان چوو‌بووه‌ خو‌یان و نه‌یانو‌یستبوو بکه‌ونه‌ ده‌ست
 شو‌پشگ‌په‌کان، خو‌یان کوشتبوو، ش‌یوه‌ی گرت‌نیان بو‌ ده‌مانچه‌ و شو‌ینی
 گولله‌که‌ له‌سه‌ریاندا نیشانه‌ی ئاشکراو پوونی خو‌کوژی بوو. له‌ پاستیدا
 تا ئیستا که‌س به‌دروستی نازانی‌ت چی له‌ ناوه‌وه‌ پویداوه‌، چو‌ن شته‌کان
 سه‌عات دوا‌ی سه‌عات چو‌ونه‌ته‌ پ‌یشی، نه‌وانه‌ی له‌ ناوه‌وه‌ بوون چو‌ن
 بیریان‌کردو‌ته‌وه‌، چیان کردوه‌، چ هه‌ول‌یک له‌ خه‌یالیاندا‌بووه‌، هه‌ستیان به‌
 چ ئازار و چ په‌شیمانیه‌ک کردوه‌، نه‌وانه‌ هه‌مووی تا هه‌تا‌هه‌تایه‌ نادیار
 و نه‌ینی ده‌می‌نه‌وه‌، چو‌نکه‌ ئی‌مه‌ له‌گه‌رمه‌ی هه‌ل‌چوون و تو‌په‌بییدا هه‌تا
 یه‌ک که‌سیشمان له‌ دانیش‌تووانی قه‌لا تاریکه‌که‌ به‌ زیندوویی نه‌ه‌یشه‌وه‌
 تا چیرۆکه‌کانمان له‌دید‌ی نه‌وانه‌وه‌ بو‌ بگ‌پ‌رت‌ته‌وه‌ که‌ له‌ ناوه‌وه‌ تیا ژیان.
 هه‌موو ژو‌وره‌کان و پ‌نگاکان و سه‌ردابه‌کانمان پ‌شکنی، نه‌با هه‌ندی‌ک له‌
 به‌عسیه‌کان به‌ ئوم‌یدی ده‌ریازبوون له‌ که‌ل‌ن‌یک یان ژو‌ور‌یکی نه‌ه‌ینیدا
 خو‌یان هه‌شاردا‌بی‌ت، به‌لام هه‌چمان نه‌د‌وزیه‌وه‌ . که‌ شه‌و دا‌هات تاریکیه‌کی
 سه‌نگین و ترسناک بال‌ی به‌سه‌ر د‌ونیا‌دا گرت، ته‌نیا به‌ کۆمه‌کی لایته‌
 ده‌ستییه‌کان له‌ ژ‌یر زه‌مین‌ی پ‌چاو‌پ‌چ و له‌ زو‌لمه‌تی سه‌نگینی ناو
 ژو‌وره‌ سووتاوه‌کان هاتینه‌ده‌ری. له‌ده‌ره‌وه‌ شه‌و‌یکی قورس نیشتبوووه‌ سه‌ر
 زه‌وی، جگه‌ له‌ مه‌یته‌ ب‌ده‌نگه‌کانیش که‌س له‌ گۆره‌پانه‌که‌دا نه‌ما‌بوو،
 بیناکه‌ له‌ تاریکی‌دا دی‌مه‌ن‌یکی وه‌ها ترسناکی هه‌بوو، هه‌ل‌و‌یکی وه‌ها
 سه‌یری ل‌یه‌له‌ده‌ستا مرؤف سامی له‌سه‌یرکردنی ده‌کرد. ب‌ده‌نگیه‌کی
 ترسناک هه‌موو شتیکی داگرت‌بوو... ئی‌مه‌ له‌ ناو لاشه‌کاندا وه‌ستاین و
 بیرمان لای نه‌وه‌ بوو : ئاخو له‌ چ س‌ال‌یکی دی و له‌ چ پۆزگار‌یکی دیکه‌دا
 جو‌ره‌ شه‌و‌یکی دیکه‌ی وه‌ک نه‌مشه‌وه‌ دو‌وباره‌ده‌بیته‌وه‌؟

شەو درەنگ زانیمان کە سەوسەن خان دیارنییە . لەدوای کەوتنی تاریکییەو، فیکرەت گۆلدانچی و پرۆشە بەسەبریکی زۆرەو چاوەپوانیانکرد، ئەو کات پرۆشە لەگەڵ دکتۆری مێردیدا پێکەو لەمالی گۆلدانچی بوون، هەموو چاوەپوانی پێشهادی ترسناکمان دەکرد، لە سامی ئەویدا دەژیاین بەعسییەکان شارەکەمان بە گازی کوشندە و چەکی دیکە بۆردومانبکەن . ئەو شەو کە سەوسەن تاسەعاتی هەشت نەهاتەو، گۆلدانچی دلی کەوتە مەترسییەو . تا سەعات نۆش ئومیدی ئەوەیان هەبوو بگەرێتەو، هەموو لە پۆزانی پابوردوودا سەرنجی ئەو دۆخە نااسایی و تازەیی سەوسەنیان دابوو، وەک ئەوەبوو کوشتارەکانی ناو شار کچەکی لە پابوردووییەکی بێدەنگ ئازادکردبێت، وەک ئەوەی یەکەمجاریبێت جیهان لە پوخسارە پاستەقینەکیدا ببینێت . فیکرەت گۆلدانچی گەرچی دلی بێئەندازە دەترسا، گەرچی زۆر هاواری بێهودەی لەسەوسەن دەکرد، بەلام دلی بەوە خوێشبوو، کە سەوسەنی دەبینی لە کتێبخانەکی دێتەدەری و ئەو بۆنە پاستەقینەیی ژیان هەڵدەمژێت کە لەسەر شەقام و کوچەکانی ولاتدا هەن، بەبەرپای ئەو کێژەکە لەو کتێبخانەیەدا هەستیکی بۆ حەقیقەت نەماوو .

کاتژمێری نۆ فیکرەت گۆلدانچی و دکتۆر بە دوودلی و بێئارامییەکی کەم وێنەو کەوتنە خۆیان بۆ ئەوەی بە هەموو لایەکدا بپۆن و بکەونە

سۆراغى سەوسەن. ماشىنەكەى دىكتور بانزىنىكى كەمى تىدابوو، دەبايە
 وريايانە بەكارىيەيتن، بەتايىبەت لە ھەموو شاردا بانزىن بەرەو كەمى
 دەپۆشت و پەيداكردى لەجۆرە شەوێكى وەھادا سەخت بوو. سەرەتا
 چەند مائە ناسياوێكى نزيك چوون، لەو جىگايانە بيستيان سەوسەن
 تا دەمەو عەسرىكى درەنگ لەگەڵ خەلكێكى زۆرى تردا لە سەيرى
 كوشتارە گەرەكەى بىكەى سەرەكى ئاسايش بوو، ھەمووش گووتيان
 كە سەوسەن لەگەڵ بيئەرەكانى ديدا جىگاكەى چۆلكردو و ئىستاش
 ئو ناوہ لە تەبارى لاشە بەولاوہ ھىچى دىكەى لى نىيە. دىكتور و
 فيكرەت گولدانچى چەندىن مائە ناسياويان كرد، لە پىگاي خوياندا
 سەريان لە ھەندى لە ئاموونىيەكان و ساقى مەحموديش دا، بەلكو لە
 گەراندا كۆمەكيانبەكن. ھىند گەپان كە ئىدى ماشىنەكەيان لە جىگايەكدا
 پەكيكەوت، دواتر بەيەكێك لە تاكسىيە پاگوزەرەكانى شەو ھەموو ناسياوہ
 نزيك و دوورەكانى دى و ھەموو خەستەخانەكانيان بەسەركردو، بەلام
 سوودى نەبوو. لە پاستيدا كەس نەيدەزانى سەوسەن چى ليھاتووہ .
 لە نيوہشەودا ژمارەى ئەوانەى بەدواى سەوسەندا كۆلانە و كۆلان
 دەگەپان، شەقامەكانى دەرەوہى شارايان بۆ دەپشكنى لەسەد كەس زياتر
 بوون، لە مەيتخانەكان سەيرى مەيتى ھەموو كوژراوہ مەدەنييەكانيان كرد،
 لە خەستەخانەكانيشدا سەيرى برىندار و بىھۆش و مردوہ بيئاوہكانيان
 كرد، بەلام لە سەوسەن خەبەرێك نەبوو.

قەلەندەر ئاموون پالەوانى پاستەقینەى ئو شەوہ بوو، لەساعات
 يەكى شەودا دواى ئەوہى ھەموو لە گەپان ماندوووبوووين، قەلەندەر
 بەتەنيا گەرايەوہ بۆ بينا سووتاوہكەى ئاسايش، كە بۆنى خوین و مردن
 لە ھەموو گۆشە و كەلتىيى دەھات. سەدان لاشە لە گۆرەپانەكەدا
 كەوتبوون، قەلەندەر سەيرى ليھات كە مردووەكان بەو ئەندازەيە
 بىدەنگن، پىشتر بىرى لە بىدەنگى مردووەكان نەكردبووہو، سۆپىكى

گەورەى بە دەورى حەوشى بىنكە كەدا خوارد، بە لايتەكەى دەستى سەيرى دەموچارى ھەندىك لە لاشەكانى كرد، شىۋەى كرانه ۋەى دەميان و دەرپەرىنى چاويان و خواربوونە ۋەى مليان گەلەك سەيرىبوو، قەلەندەر پىشتەر مردووى لە ۋ جۆرەى نەبىنىبوو، شىۋەى خۆبە دەستە ۋە دانيان بۆ مردن راپچەلە كاند، ھەستىكرد لە مېژە مردوون... ھىچيان بە ۋە نە دەچوو كە كەسانىك بىن دوتىنى شە ۋە يان پىش چەند سەعاتىك لە ۋە ۋە بەر زىندوو بووبىن. بە لام قەلەندەر ھەستى بە ترستىكى تايبەتى نە كرد، ئە ۋەى كە ناترسىت لە دلە ۋە ترساندى... لە مندالايە ۋە دەزانىت كە نىشانە يەكى باش نىيە مرۆف لە مردو نە ترستىت، ھەموو زىندوو يەك دەبىت لە مردو ۋە كان بترستىت، دەبىت لىيان بترستىت تا لە زىندوئىتى خۆى دلنبايىت. ئە ۋەى بە تەنيا لەم تاريكىيە كوشندە يەدا ۋە لەم حەوشە ساردەدا ۋە لە ناو ئەم ھەموو لاشە يەدا ۋە ستاۋە، ھەستىكى يىئەندازە ناخۆشى تيا دروستكرد، بە لام ھەستىكرد شتىك بەرە ۋە ناو بىناكەى رادەكىشتىت، لە ۋى بۆنى سووتانى لاشەكان تىژتر و تاريكىيە كە چىتر بوو، ھەندىك لە ژورەكان تەنيا لاشە يەك يان دووانيان تىدابوو، لە ھەندى ژورى تردا، مەيتەكان لەسەر يەك كەلەكە بووبوون. قاتى خوارە ۋە جگە لە خۆلە مېشىكى نەرم ۋە پارچە شوشەى شكاو ۋە مېز و كورسى ۋە دۆلابى سووتاو ھىچى دىكەى تىدا نە بوو، لە ھەندى جىگادا ھىشتا لە ژىر خۆلە مېشە كە ۋە گرپكى كز دەسووتا. كە چوۋە قاتى سەر ۋە ھەستىكرد ھىدى ھىدى خەرىكە باران دەبارىت... لە پەنجەرە گەورە كانە ۋە سەيرى ئە ۋە دىمەنە تاريكەى شارى كرد، دلنباوو پۆزانى پىشوو بە عسىيەكان لە ۋىۋە سەيرى دونيايان كردوۋە. بەر لە ۋەى بىنكە كە بە جىيەللىت لە پشتمە ۋە دابەزى بۆ ژىر زەمىنە كە. ژىر زەمىنە كە لاشەى زۆرتى تىدابوو، ئاشكرا ئاگرىكى سامناك ۋە دۆزەخىكى گەورە لە ۋى بەرپا بووبوو، ھەندىك لە مردو ۋە كان تەنيا ئىسكە رەشەكانيان مابوۋە ۋە،

قەلەندەر ھەستیکرد بۆنی مردن لەوێ لە ھەر جیگایەکی دیکە چۆتەر .
 قەلەندەر بەھێمنی بە لایتەکی دەستیەو، تا ئوسەری پارەوکان
 رویشت، بێدەنگییەکی کوشندە سەرور بوو . لەسەرەخۆ و ئارام بە
 ھەنگاوی بچوک بچوک بەلای ژوروکاندا دەرویشت، یەکە یەکە سەیری
 ھەموو کونج و کەلێنەکانی دەکرد . تادواجار لە یەکیک لە ژوروکاندا لە
 ناوھەراستی دەیان لاشەی سووتاویدا سەوسەنی بە پاکشاوی بینییەو، بە
 ھێمنی و بێجۆلە وەک مردووەکان کەوتبوو، سەرەتا تەنیا گوێی لەدەنگی
 ھەناسەی بوو، دەنگێکی بچوک و مشەییکی لەسەرەخۆ . قەلەندەر
 بەترسێکەو لایتەکی وەرگێرا و بە دەنگێکی نوسا و نیمچە خنکاوەو
 گووتی «خودای گەورە، سەوسەن خان... ھەموو شار بەدوای تۆدا
 دەگەرێت... ھەموو شار... تۆ چی دەکەیت لێردا... چی دەکەیت» .
 ئو بەبێئەوێ ھەستێت بە ھەمان دەنگی لاوازی خۆی، بەو دەنگی لە
 ساتە ھەرە سادە و ئاساییەکانی ژیاویدا قسەی پێدەکرد گووتی «گوێ
 لە مردووەکان دەگرم... گوێ لە مردووەکان دەگرم، بۆنی مردووەکان
 دەگرم، قەلەندەر ئاغا بۆنیاندەگرم» . قەلەندەر بەدەنگێکی شپۆزەو گووتی
 «دڵنیابووم لێردا دەتۆزەو... دڵنیابووم دەتەوێت بۆنی مردووەکان
 بکەیت . سەوسەن خان وەختێکی زۆر خراپت ھەڵبژاردو، ھەموو شار
 بە دوای تۆدا دەگەرێت... ئاھا خوا، بەلام سەوسەن خان... سەوسەن
 خان ھەست بەچی دەکەیت؟» . سەوسەن خۆی پاستکردووە و بە ھێمنی
 گووتی «بەھیچ قەلەندەر ئاغا... ھیچ . ھەستم بە ھیچ نەکرد، بۆنیان
 وەک بۆنی خەلکی ئەم شارە وایە، وەک بۆنی من و تۆ وایە» . قەلەندەر
 بێئەوێ بزانییەت بۆ ئەو پرسیارە کردو، گووتی «بەلام سەوسەن خان
 دەستم بەدەرێ، دەستم بەدەرێ، بێناکە لە ھەموو لایەکەو سووتاو،
 تێدەگەیت مەترسی ئەوێ ھەیە بپوخت... بەراستی بپوخت، باش
 نییە لێردا بمێنیتەو» . سەوسەن دەستی خۆی دایە دەست قەلەندەر

ناموون و گووتى «من هه موو شتېكم بينى، قەلەندەر ئاغا هه موو شتېكم بينى». قەلەندەر بەسەرسامىيەوہ گووتى «خانم چیت بینى؟». سەوسەن بە ھىمنى بەرزىووەوہ و بىئەوہى وەلامىبداتەوہ، دەستى گرت بەچاويیەوہ تا تیشكى لايتەكە کوێرى نەكات و گووتى «قەلەندەر ئاغا درەنگە... وانىيە، زۆر درەنگە، ئىستا گولدانچى مەراق دەخوات، لە من زياتر كەسى نىيە، دەلێم بابڕۆينەوہ بۆ مالێ». قەلەندەر گووتى «گولدانچى لە ئىوارەوہ بەدواتا دەگەرێت... لە ئىوارەوہ مال بە مال بەدواتا دەگەرێت». ناموون دەستى گرت و بەرزىكردەوہ، ھەستىكرد سەوسەن گولدانچى بۆنى مردووەكانى لىدیت، سەوسەنىش تەماشايەكى سىبەرە گەرەكەى قەلەندەرى كرد و ھەستىكرد ئەويش بۆنى مردووەكانى لىدیت.

کەس فەریا نە کەوت سەر زەنشتی سەوسەن بکات، ئەو شەو بە
 نەخۆشی گەپایەوێ مالتێ، کە گۆلدا نەچی و پڕۆشە بینیان بە جۆرێک
 بێهێز و کەم تین بوو، وایان هەستکرد ئاگای لە خۆی نییه و گۆیی لە
 هیچ تێبینی و ئامۆزگارییه کیش ناییت. تا کەوتنی خۆر چەند جارێک
 لە سەریەک پشایەوێ، تاییکی بەهێز دایگرت و عارەقی دەرەدا، لە
 بێهۆشی نزیک دەبوو و دەگەپایەوێ، لەرزێکی توند دەیگرت و بەدوایدا
 خاوەدەبوو و ئەو دۆخە ماوێهێکی زۆر درێژی خایەند، چەند مانگیکی
 دووردریژ، لەو چەند مانگەدا هەندێ جار ناچاربوون بەشیوێ دەرستکرد
 خواردنی لە پێگای دەرماوێ بەدەنێ. دیارە لەو ماوێهێدا بۆ ماوێ
 کورت ئارامی تێدەگەپا، بەلام هەموو هیوربوونەوێهێک داوەوتنێکی کتوپر
 و توندی بەدوادا دەهات. ناچار بۆ ئەوێ لە دۆنیای گەورەیی خۆی
 دانەبڕیت، قەرەوێڵە و جێگای خەوێهێکیان بۆ بردە قاتی سەرەوێ بۆ
 ناو کتێبخانە. ماوێ نەخۆشییهێکێ سەوسەن سەردەمی گۆرانکاری
 سیاسی گەرەبوون، لە دواي هاتنەدەرەوێ لەو سەردابە تاریکێ
 پڕبوو لە مەیتەکانی پاپەڕین، ئارەزووییەکی نەماوێوێهێ جارێ گۆی
 لە هەوالەکان بگرت. فیکرەت گۆلدا نەچی نەخۆشی کچەکی وێک جۆرە
 مانگرتنێک دژ بە دۆنیا وەرگرت، بۆنی ژیان، بۆنی جەنگ، بۆنی مردن،
 پێکرا ئارەزووییەکی ئەوتۆیان تیا دروست نەکرد لە سەر ناسینی دۆنیای

پاستەقىنى بەردەوام بېت. لەو دەمەدا تاكە دۇنيايى و نەوازىشى ئەو پۇژاننىك بوو كە ئارىيان جەودەت بۆيەى پەيدادەكرد و دەھات لەسەر دىوارەكانى كىتىخانەكە وئەى نوئ و گەورەى بۇ نىگارەكرد، ئەو لەسەر قەرەوئەكەى خۇى دادەنىشت و ئارىيان بە ھىمنى نىگارى دەكىشا، ئەوەى بە بىدەنگى سەيرى جولە و فلچەدانان و پەنگرتنەوەكانى ئارىيان دەكرد، ئارامىيەكى دەرونى قوللى پىدەبەخشى. لەنىوان ئەو و ئارىياندا بىدەنگىيەكى گەورە بەرقەرار بوو، ئەو ھىدى ھىدى وەك نىگاركىش وازى لەكردنەوەى پىشانگا و دروستكردنى تابلۆ دىكە دەھىنا بۇ ئەوەى تەواو خۇى بۇ ئەم نىگارەنە تەرخانبكات. سەوسەن تاكە بىنەرى پاستەقىنى ئەوبوو، بەلام ھەستىدەكرد لە ھەر بىنەرىكى دىكەى جىھان قولتەر و وردەر دەچىتە ناو تابلۇكانەو، پتر لە ناوياندا وندەبىت، زىاتر دەتوانىت بەناوياندا بېوات، زىاتر لەزەتيان لىدەبىنىت... زۆر كەم قسەيان لەگەل يەكدا دەگۇرپىەو، ھەندى جار بە ھىمنى چايەكيان پىكەو دەخواردەو، ھەندى جارىش لەسەر پەنگ و پلەى تۆنەكان قسەيان دەكرد، گەر سەوسەن زۆر ئارەزووى ھەبايە و كراوہبايە، كەمىك لەسەر ژيانى شار و ھەندىك كىتپ و نەخۇشىيەكەى خۇشى قسەياندەكرد.

بەھار و ھاوینى سالى ۱۹۹۱ گىرنگىرىن سەردەمى ژيانى ئىمەبوون، لەوسەردەمەدا گۇرپانكارى گەورە پووياندا، لە كۇتايى ھاوینى ئەو سالىدا ھىزەكانى سەدام حوسەین دواى چەند شەپكى گەورەى سەر جادە و كۆلان، بۇ ھەتاھەتايە شارەكەمانيان بەجىھىشت و سەردەمىكى تر لە مېژووى ئىمەدا دەستى پىكرد، حىزبە كوردىيەكان كە تائەوكات چەكيان بەدەستەو بوو، لە چىاكان دابەزىن و ئەو حوكۇمپانىيەيان دامەزىاند كە ئەمىرۇ بەرقەرارە. ئەو گەورەترىن سەركەوتنىك بوو كورد لەدواى پوخانى ئىمارەتى بابانەو بەدەستى بېنىت. ئەو كات كە دور حىزبە گەورەكەى ولات يەككىتى نىشتىمانى و پارتى دىموكرات دابەزىنە ناو

شاره‌کانه‌وه وهک چه ژنیکى گه‌وره وه‌هابوو، به‌لام خودى دوو حيزيه‌که به ميژووييه‌کى تاريک و پر ناگزکيه‌وه هاتنه ناو ژيانمانه‌وه، له سه‌رده‌مى چيادا له‌سه‌ر دابه‌شکردنى ناوچه‌کانى ده‌سه‌لات و کۆنترۆلکردنى خالّه سنووريبه‌کان و خوۆسه‌پاندن و پا‌ه‌رايه‌تيکردن زۆريان له يه‌کدى کوشتبوو، به‌لام که هاتنه‌خوارى و بوون به ده‌سه‌لاتى مه‌ده‌نى په‌يمانى ئه‌وه‌ياندا شته‌کان به ناشتى و بيک‌وشتار چاره‌ده‌که‌ن. ئاموونيبه‌کان له بنه‌په‌تدا پارتى بوون، به‌جۆريکى به‌ربلاو له شوڤشى ئه‌يلولدا به‌شداربوون، بۆيه له‌گه‌ل دابه‌زىنى پارتيبه‌کاندا، سه‌ى که‌ره‌مى ئاموونى و له ته‌کيشيدا هه‌موو پياوانى ديه‌کى سه‌ر به عه‌شره‌ت بيدودلى پاسته‌وپاست چوونه ناو حيزيه‌وه، قه‌له‌نده‌ر ئاموون وهک جه‌نگاوه‌ريکى کۆن و به‌ناوبانگ پتر له‌وانى دى پيشوازي ليکرا و له‌لايه‌ن ئه‌ندامه‌ بالاكانى حيزيه‌وه بۆ خوانى تاييه‌ت داوه‌تکرا. به‌وه‌دا له‌و چه‌ند ساڵه‌دا پارتيبه‌کان پينگه‌يان له شارى ئيمه‌دا زۆر لاوازيووبوو، په‌يوه‌نديکردنى ئاموونيبه‌کان به‌وانه‌وه هيز و تينيکى گه‌وره‌ى پييه‌خشين. دياره‌ ناوبانگى ئاموونيبه‌کان وهک عه‌شره‌تيک که له ده‌ سالى راپوردودا له ده‌وله‌ته‌وه زۆر نزىکبوون، به گرنگ وه‌رنه‌گيرا، گرنگ ئه‌وه بوو ئاموونيبه‌کان هيزيکن ده‌توانن شکوى ديريى حيزب ليتره‌دا زيندووبه‌که‌نه‌وه .

تيگه‌لبوونى ئاموونيبه‌کان به هيزه‌کانى پارتى ديموکرات، زۆر شتى له چيروکه‌کەى ئيمه‌ گۆپى. ئه‌و پۆژه‌ى که هه‌وال ب‌لاويوه‌وه که ئاموونيبه‌کان چوونه‌ته‌وه ناو حيزب، هه‌موو د‌ل‌نيا‌بووين که به‌شيكى ئه‌و برياره‌ په‌يوه‌ندى به شه‌رى ئاموونيبه‌کانه‌وه له‌سه‌ر سه‌وسه‌ن فيکهره‌ت هه‌يه، ده‌شمانزاني ئه‌و برياره‌يان کارىگه‌رى گه‌وره له‌سه‌ر هه‌موو ئه‌وانى دى ج‌ي‌ده‌ه‌يل‌يت. به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا مه‌نگور تا کۆتايى هاوين بريارى نه‌دا بچ‌يته ناو هيج هيزيکى سياسيه‌وه، به‌رده‌وام بيريه‌ده‌کرده‌وه و به‌رده‌واميش پاكانى خو‌ى ده‌گۆپى، به‌لام له کۆتايى هاويندا ئيدى ته‌واو

دۇنيا بۇو كە ناتوانىت وەك تاكە مەخلۇقىكى بى حىزب لە شارەكەدا بۇى،
 خەلكى شارەكە پىكرا تووشى ئەو دەردە بووبوون كە يان دەبىت بىنە
 ئەندامى حىزبىك ياخود ەوادارى حىزبىك، بە وەدا ەوادارەكان ەمىشە لە
 ئەندامەكان سەرسەختتر و كەللە بە جۆشتەن، دۇخى شار تا دەهات خراپتر
 و خراپتر دەبوو. لە پاينى ئەو سآلەدا تاك و تەرا خەلكانىكى بىلايەن
 مابوونەو. فىكرەت گۇلدانچى يەككىك بوو لەو تاك و تەرايە. فىكرەت
 پۇژىكيان لەگەرمەى ئەو پەتاي حىزبىچىتتەدا لەسەر چا خواردنەو و لە
 ەيوانى گەورەى مآلەكەدا بە دكتۇر پەفەتەى زاواى گوت «ترسناكتەين
 بەلايەك پوويكاتە شارىك ئەو يە خەلكى بىلايەنى تىدا نەمىتت،
 چونكە سىياسەتى راستەقىنە ەمىشە بىلايەنەكان دەيكەن». ئەو كات
 دكتۇر پەفەت بىنەو ەى پىشتەر كەس ەست و نەستى ناسيونالىستى
 بەجۆشى لىدىبىت، بى ەچ ەو يەكى ئاشكرا بۇ ماو ەيەكى كورت بوو بە
 ئەندامى حىزبىكى بچوك كە دروشمى يەكگرتنەو ەى ەموو كوردستانى
 ەلگرتبوو. لە كۇتايى ەويندا مەنگوپ دواى بىر كرتنەو ەيەكى تۇر، بىرارىدا
 بچىتە پىزەكانى يەكىتى نىشتىمانىيەو. ەوى ەل بۇاردنى بۇ يەكىتى
 نىشتىمانى ەر ئەو نەبوو كە دۇايەتى ئاموونىيەكان لە سەنگەرىكى
 بەرامبەرەو بكات، بەلكو ئەو ەبوو تۇريەى كوپانى دەورپەرى بە ئاشكرا
 و نەينى چووبوونە ناو يەكىتتەو. ئىوارەيەكيان قەپۇز جوقلى پىيگوت
 «مەنگوپ بىر لە چى دەكەيتەو، بچىتە ەر حىزبىكى دىكەو دەبىت
 بە دوزمنى ئىمە، خۇت دەزانى دلسۇزى بۇ حىزب لەسەر ەموو ەفا
 و دلسۇزىيەكەو ەى». ئەو پستەيەى قەپۇز جوقلى مەنگوپى ەزانەد.
 دۇنيا بۇو ئىستا وەفا و لاينگرى ئەو كوپانە بۇ حىزبە نەو ك بۇ ئەو،
 وەك ئەو ەى بەدواى جىگايەكى وندا بگەپت، وەك بىبەو ەست بەو
 شتانەو بگرت كە زيان خەرىكە لەدەستى دەفرتت، بىرارىدا بچىتە
 حىزبەو. قەپۇز جوقلى ئامۇزگار كىرد «مەنگوپ تۇ پىرپوويت، حىزب

گه نجینه یه کی گه وره یه، به لّام کهم کهم خۆی دهرده خات، تا زیاتر تیا قبول بیته وه زۆری زۆرتی تیدایه، تاکه جیگایه که له م ولاته دا ئینسان بقوانیت ئالتونی لیده ریه ئیت ناو حیزیه ... له بهرئه وه دوول مه به». له و ماوه یه دا هه موو ده مانزانی که مه نگوپ له پێگای دۆسته قاچاغچیه ئێرانییه کانیه وه، خه ریکی ساغکردنه وهی که لویه له تالانکراوه کانی دوا ی پاپه پینه، به لّام هیزی گه وره ی مه نگوپ له وه دابوو که خۆی پاسته وخۆ له وینه که دا دهرنه ده که وت، که س له کاتی ئه وجۆره کارانه دا نه یبینی بوو، که سیش نهیده زانی ئه و پاره زۆره ی مه نگوپ له و چند ساله دا په یدا یکردوه له کوپیه و بۆ کوپ ده چیت.

پۆژیک له ناکاو هه موو مه نگوپ مان بینی وه که یه کیتیه کی سه رسه خت قسه یده کرد، چیتر ئه و دوولای و بیده نگیه ی نه مابوو که جاران هه ییوو، له زمان و قسه کانیدا گالته کردن و لاقرتیه کی شاردراره دهره ق به هه موو حیزیه کانی دیکه و سیاسیه کانی دیکه هه ست پیده کرا، به لّام له گه ل ئه وه شدا سنووریک هه بوو مه نگوپ نهیده به زاند، به لکو به ئاشکرا ده یگوت «له سیاسه تا مرۆف ده بیته بزانیته قوونی خۆی له کویدایه». پووداوه کان دواتر زۆر به نارێکی پۆیشن، مه نگوپ له حیزیدا گه لیک خیرا چوو هه پێشی، کورپه کانی ده ورپه ری زۆریه یان بوونه چه کدار و هیزی پاراستنی ئه و، ئیدی پۆزگاریک هاته پێشی مه نگوپ چیتر نه ده هات بۆ چایخانه ی په پوله ی ئازاد، به لکو زیاتر له بنکه و باره گا کانی حیزیدا دهرده که وت و ده بینرا، وای لیهات ئیته زۆر کهم ده مانبینی، شه وانیکیش که ر بهاتبایه بۆ ئوتیله که ی باوه جان، وه ها خه لکی تفهنگ له شان گه مارۆیان ده دا، ئاسان گویمان له قسه کانی نه ده بوو، به لّام هه موو ده مانزانی که خۆی هه چ کات له چه قۆیه که زیاتر هه چی دیکه ی پێ نییه ... هه چ کات.

له کۆتایی هاوینیشدا هیدی هیدی سه وسه ن به ره و باشبوون پۆیشن، له

ئەيلۈلى ھەمان سالىدا بۇ يەكەمجار لەسەر شەقامەكان لەگەل دەستەيەك
 لە كچانى گولدانچىيدا بىنىمانەو، ۋەك ھەمىشە لاوازيەكەى سىحراوى و
 پەنگى نەخۇشى لە سىمايدا دلپەين بوو. لەو ۋەرزەدا بۇ يەكەمجار لە
 ھەندىك كۆپ و كۆبۈنەۋەى ئەدەبىيدا نامادەبوو، ۋەك ھەمىشە بىدەنگ و
 بەويقار لە جىگايەكدا تا كۆتايى دادەنىشت و دواتر بە بىدەنگى ھەلدەستا
 و دەپۇشت، دەيزانى لە ھەموو لايەكەۋە سەيردەكرىت، دەيزانى ھەموو
 چاۋەكان لەسەر ئەون، دەيزانى بۇ ھەر كۆى بىرۋات بەدوايەۋەين...
 دەشيزانى كە تەنھايە، زۆر تەنھايە، ۋە ناشتوانىت تەنھا نەبىت.
 ھەر لەو ۋەرزەدا پىرۋشە گولدانچى كوپكى بوو و ناويان نا «ھوزار»،
 كوپكى شىرىن كە تادوا پۇزى زيان دەبىتە ھاورپىيەكى نىزىكى سەۋسەن.

به عسییه کان هرگیز نه و کوشتاره ی ناو بنکه ی سهره کی ناسایشیان
 له بیرنه چووه وه، هینده ی هیزه کانی خویان کشانه وه گه مارویه کی نابووری
 گه وره یان خسته سهر ناوچه کانی ئیمه، له هاوینی سالی نه وه دویه کدا
 دۆخی نابووری خه لک زۆر به ره و خرابی پویشته، موچه ی زۆریه ی کارنشینان
 له ناکاو برآ، چیتر ده ولته له به غداوه پاره ی هیچ که سیکی نه ده دا
 که شوینی ژيانی بکه وتایه ته ناو هریمی ئیمه وه. فیکرته گولدانچیش
 له و ده مه دا وه ک سه دان هه زار خه لکی پیر و خاوه ن خانه واده بی هیچ
 سه رچاوه یه کی ژیان مایه وه و هه ژارییه کی گه وره پویکرده ماله که یان.
 له و ماوه یه دا فیکرته جارچار بو یه کییک له پیکخواوه بیانییه کان که
 کاری گه یاندنی کومه ک و ناوه دانیان نه جامده دا، هه ندیک به لگه نامه و
 نوسراوی تاییه تی له ئینگلیزییه وه ده کرده عهره بی، به لام ده سته که وتی
 له و ئیشان ه شتیک نه بوو هه موو ژيانی داینبکات. له به ره وه جارچکی
 تر ده سته برده وه بو فروشتنی کتیب له کتیبخانه که. گولدانچی ده بایه
 هه موو جارچک گفتوگۆیه کی درێژ له گه ل سه وسه ندا نه جامدات، ده بایه به
 زه حمته بیخاته سهر نه و قه ناعه تی گهر کتیبه کان نه فروشن ناتوانن
 بژین... بو نه وه ی ده ست له خه لک پان نه که نه وه، فروشتنی کتیب و
 په یکه ر و توحه فیاته کان تاکه سامان و ته نها ده روازه یان بوو. گولدانچی
 له و پیاوانه نه بوو یارمه تی خو پایی له که س وه ریگریته. به لام جگه له

ھەژارى، ھۆيەكى گەورەى تر پېشنىيارە بەردەوامەكانى دكتور رەفەت بوو كە پېيوابووتا ئەو كىتېخانەيە بمېنىت، سەوسەن جىڭايەكى ئەمىنى ھەيە، جىڭايەك واى لېدەكەت پىويستى بە دونيا نەبىت و لە مالدە دىل بىت و تا كۆتايى بە خەلكى ئەم شارە نامۆبىت. ھەتا جارىكيان دكتور رەفەت كە دەنگىكى گېر و سەرىكى چكۆلانە و قزىكى زەردى زۆر تەنگى ھەبوو، دواى قرغەيەك بە گولدانچى گووت «كاك فىكرەت... لە پوانگەى دەرونيىو ھە پروانىت، سەوسەن كىتېخانەكە ھەك دونيايەكى سەربەخۆ سەيردەكەت، ھەك شوپىنكى تاييەتى كە ھىزى ئەو ھەى دەداتى سەنگەر لە ئىمە ھەرىگرىت. گەر لە من دەپرسىت، وادەبىنم بەشدارى سەوسەن لە پاپەپىندا، لە پووى دەرونيىو ھە، دەگەرپتەو ھەئەو ھەى كىژەكە جار دواى جار دەپەوېت ئەو وىتە ناشىرىنەى ئەم شارە و ئەم دەورەبەرى ئىمە تىپدا دەژىن لای خۆى تۆخىكانەو... بەرلەو ھەى پاستەوخۆ خانمى كچتان بناسم، كە چىرۆكەكەيم بىست، بەئى دەمىك كە لە خەستەخانەى گشتى بووم، حىكايەتەكەم لە دەمى دكتور و سستەرەكان بىست، لە دەمى نەخۆشەكان، لە دەمى فەپاشەكان و باجىيەكان و مىوانى نەخۆشەكان... بەئى جەنابى گولدانچى لە دەمى ئەوانم بىست، يەكجار نا... بەلكو دەجار... يان سەد جار. ئەوكاتىش پام وابو كچەكە بەو برىيارە سەيرەى بۆ يەككىك دەگەرپت لە تۆزى ئەم شارە و لە ھەراوبەرمى ئەم مېژوو بەدور بىت. بەئى ئاغام، يەككىك بەدونىادا بگەرپت و سەفەر كەسىكى ترى لېسازىتت... ھا ئەمە ماناى چى... گەورەم ماناى چى... لە پووى دەرونيىو ھە سەيرىيەكەيت، ئەمە ماناى ئەو ھەى ئەم كىژە ناتوانىت لەم شارەدا بژى، كەيفى بە كەسمان نايەت و كەسمانى خۆش ناوېت و شارەكەشى خۆش ناوېت... بۆ؟ چونكە كىتېخانەكەى ھەيە... تا ئەو كىتېخانەيەى ھەبىت، ۋاھەستەكەت قەلەيكە گەورەى ھەيە، شوپىنكى ھەيە لە شوپىنى كەسى تر ناچىت.

له پووی ده‌رونییه‌وه سه‌یری‌بکه‌یت ئەمه نه‌خۆشییه، به‌ئێ نه‌خۆشییه‌وه ... ئەم کچه به‌ئێ، به‌ئێ نه‌خۆشه ... به‌ئێ قوربان نه‌خۆشه ... هه‌تا ئەگەر ده‌زگیرانه‌کانیشی بگه‌ڕێته‌وه ناتوانی‌ت شوویان پێیکات. هه‌لبه‌ت مه‌به‌ستم شووی پاسته‌قینه‌یه، مه‌به‌ستم ئەوه‌یه ببی‌ت به‌ کچی‌ک وه‌ک کچه‌کانی تری ئەم شاره، وه‌ک پڕوشه‌خانی خوشکی، وه‌ک ئامۆزا و پورزا‌کانی. نا باوه‌رم پێیکه به‌م چه‌شنه‌ نابێ‌ت به‌ ژنیکی پاسته‌قینه و ساغ، وه‌ک هه‌موو ژنه پاسته‌قینه و ساغه‌کانی ئەم شاره، وه‌ک خوشکه‌کانی من و خوشکه‌کانی تۆ... تا ئەم کتێبخانه‌یه بمی‌نێ‌ت، له‌گه‌ڵ هه‌موو تی‌کچوون و زویربوونیکی بچوکدا پاده‌کاته‌وه بۆ پشت کتێبه‌کان، خۆی له‌و دیو دیواری کتێبه‌کانه‌وه ده‌شاری‌ته‌وه. هه‌میشه گوتوو‌مه که کتێبی زۆر له مالدای ترسناکه. مرۆفی نه‌خۆش دروستده‌کات... هه‌لبه‌ت من له پووی ده‌رونییه‌وه قسه‌ده‌که‌م. چاکترین شت ئەوه‌یه ئەو ساته‌ی شۆوده‌کات نه‌توانی‌ت خۆی له ناو کتێبه‌کاندا به‌شاری‌ته‌وه، ئەوه باشت‌ترین شته ... من ده‌زانم که تۆ له‌به‌ر ده‌ست‌کورتی کتێبه‌کان ده‌فرۆشی‌ت، به‌لام باشده‌که‌یت... باشده‌که‌یت... ده‌بی‌ت هیچ ئاسه‌واریکی ئەم کتێبخانه‌یه له‌م مالدای نه‌می‌نێ‌ت، ده‌بی‌ت ته‌فروت‌ونایه‌که‌یت، به‌لکو سه‌وسه‌ن بتوانی‌ت وه‌ک که‌سیکی ئاسایی بزێی».

فیکه‌رت گۆلدانچی که به‌ پاستی به‌ره‌و پیری ده‌چوو، زۆر له پابوردووی خۆی له‌گه‌ڵ کتێب و زانستدا ناو‌می‌دبوو، بۆ به‌هانه‌یه‌ک ده‌گه‌ڕا تو‌په‌یی خۆی به‌رامبه‌ر هه‌موو ئەو پابوردووه خالی‌بکاته‌وه، به‌لام کتێبخانه‌که به‌شیکی گرنگی ژبانی سه‌وسه‌ن بوو، ئەو جی‌گایه‌ بوو که تییدا گه‌وره‌بوویو. فیکه‌رت گۆلدانچیش دل‌نیا‌بوو تا ئەم کتێبخانه‌یه بمی‌نێ‌ته‌وه سه‌وسه‌ن ناتوانی‌ت له‌ دنیای ئەم کتێبخانه‌یه‌وه بگوازی‌ته‌وه بۆ ژبانی پاسته‌قینه. پۆزانی پاپه‌رین و ئەو شه‌وه تاریکه‌ی له‌ ناو لاشه‌کاندا برديه‌ سه‌ر، نیشانه‌ی ئەوه‌بوون که سه‌وسه‌ن ناتوانی‌ت به‌رگه‌ی

دهنگی پاسته قینه ی ژیان بگریخت، نه و نه خووشیه گه وره یه ی به لگه بوو که پنگریکی پۆحی گه وره له به رده م کچه که دا وه ستاوه و ناهیلایت دونیا قه بوو لیکات. نه وه ی تادیئت ته نه اتتر ده بیئت، نه وه ی له ناو دونیای وینه بیده نگه کاندا نه بیئت نازی، نه وه ی گه یشتۆته نه و ته مه نه و هاوړپیه کی پاسته قینه ی نییه، فیکره تیان تووشی غه میکی قوول ده کرد... ده بووایه پیش نه وه ی بمریئت شتیک بکات، توانای ژیان له م کچه دا گه وره تر بکات... چی ده بیئت گه ر سبه ینی نه م بمریئت... چی ده بیئت و چۆن ده توانیئت بژی؟.

پۆژتیک که «فه یسه ل نه جیب سه حاف» هات بۆ سه ییری کتیبخانه که ی گۆلدا نچی زۆر سه رسامبوو، نه و هه موو ژیانی له کرپن و فروشتنی کتیبخانه شه خسی و تاییه تییه کاندا برده بووه سه ر، پیاویکی بالابه رزی باریک و په قه له بوو، چه ناگه یه کی درپژ و ده نگیککی منگن و قه وامیککی پیککی هه بوو. له سه ره تای حه فتا کانه وه ئیشی کرپنی کتیبی کۆن و ده ستنوسی کۆن و کتیبخانه ی نه و پیاوانه بوو که له نا کاو هه ره سیانده هیتا و ده بایه ده سته ردار ی هه موو نه و شتانه بن که له ژیا نیاندا کۆیا نکرده وه. فه یسه ل سه حاف که کتیبخانه گه وره که ی گۆلدا نچی بی نی زمان ی گیرا و بۆ چه ند ساتیک له سه رسامیدا قسه ی بۆ نه ده کرا، هه لبه ت پیشوه خت زۆر ناو بانگی نه م کتیبخانه یه ی بیستبوو، به لام کتیبخانه که له سه روو هه موو نه و وه سفانه وه بوو که بیستبوو، گه نجینه یه کی گه وره ی بیۆینه بوو، که پیشتر خه ونی پێوه نه بی نی بوو. ده بیئت بلیم فه یسه ل سه حاف ئیشه که ی خۆی به ئیشی مردووشۆره کان و گۆرپه لکه نه کان ده شو به اند، هه میشه ده یگوت «کرپنه وه ی کتیبخانه یه ک، وه ک دزینی هه موو یاده وه ری و یادگاری مۆه فیک وایه، وه ک دزینی گه نجیتی وایه. که کتیبخانه یه ک ده کرپته وه، وه ک نه وه یه هه موو نه و پۆژ و سالانه بکرپته وه

که مروفیک له په روه ده کړدنی خویدا بر دوتییه سر، نه و سه عاتانه بدزیت که تیدا له گه ل پال وانه کان و جیهانه کان و کیشه کانی دنیادا ژیاوه». له گه ل نه و قسانه شدا فه یسه ل سه حاف کتیب کړیکی دلرپه ق بوو، گه رچی ده یزانی برسیتی هوی سره کی نه و که سانه یه که کتیب ده فروشن، به لام نرخه کانی تا دوا ناست داده به زاند و کتیبه کانی وها که م به ها ده نرخاند، مروف به زه یی به زانست و عه قل و نوسیندا ده هاته وه. له دوی پاپه پینه وه بازار ی نه و به جور یکی بیوینه هاتبووه گرمی، له سر یکه وه سه دان پوشنیری بی پول و برسی له شاردا پوژ دوی پوژ دوخیان دژووتر و دژووتر ده بوو، به سر یکی دیش خه لکانیکی پاره داری نوئ هاتبوونه مه یدان که ده یانویست مال و نوسینگه کانیان به کتیبخانه ی گه وره و کتیبی ناوازه پراژینه وه. له و سر ده مه دا ده سخته ستنی کتیبیکی ناوازه له وانه بوو ژیا نی مروف بگوریت، په یوه ندی تازه ی بو دروستبکات، به که سانیکی خاوه ن ده سه لاتی بناسینیت که ده یانویست خویان وه که نه هلی کتیب ده ریخن و وابنوینن که پله ی سیاسیان ناوینه ی خولیا یه کی فیکریه. نه و پوژه که فه یسه ل سه حاف هات بو مالی گولدانچی له چپوه ی جوړه کاریکی وها دا بوو، هه ندیک له و پیاوانه ی له شاخ هاتبوونه خورای و به راستی ده یانوست پوخساریکی مه ده نی نیشانبدن و وه که عاشقی کتیب و پوشنیری ده ریکه ون، چاویان خستبووه سر کتیبخانه که ی گولدانچی... نه و کتیبخانه یه ی ده یانزانی یه کی که له جوانترین و سحر اویتترین که که کانی شار وه که ماسیه کی زیر له حه وزیکی شیندا مه له ی له ناودا ده کات.

فه یسه ل پیاویکی راستگو و یه کسره و بیپنچ و په نا بوو، دوی نه وه ی چایه کی له گه ل فیکره ت گولدانچیدا خورده وه که له راستیدا له چا زیاتر شتیکی دیکه ی نه بوو پیشکه ش به میوانه کانی بکات گووتی «لپتی ناشارمه وه که کتیبخانه که ی ئپوه، ته نیا کتیبخانه یه کی

پاستەقىنەيە لە ژيانمدا بىنييتىم، من كىتېخانە گەرەكانى بەغداد و تاران و ئەستەمبولم ھەموو بىنيو، بەللى ھەر سىن ولاتەكە چووم بۆ ئەوئ سەيرى كىتېخانەكانيان بكم، من تەنيا كىتېب كر نيم، من عاشقى كىتېخانەم. لىتى ناسارمەو كە من زۆر كەم كىتېب دەخوینمەو، من عاشقى خویندەو نيم، بەلكو عاشقى كىتېم، كىتېناسم نەو ك پۆشنېير. ئەو دوو شتى جياوازن. نا كاك گولدانچى مروف نابىت ئەوانە تىكەلېكات. بەرپز بەراستى لە شارە ھەرە گەرەكانى خۆرەلات و لای خەلكى ھەرە زانا و دانای ئىران و توركيە كىتېخانەئى و ھا دەولەمەندم نەبىنيو، بەللى قوربان ھەموو شتىك ئاشكرايە، كىتېەكان بە خۆشەويستىيەو كېردارون، بەخۆشەويستىيەو خوینراونەتەو، بە خۆشەويستىيەو ھەلگىراون... من كىتېەكان بۆ خۆم ناكېم، گەر بۆ دوكانەكەئى خۆم بيانكېم بەو جۆرە سەر پاست نابم و بەو چەشنە پاستىت پىنالېم. پېشتەر ناويانگى ئەم كىتېخانەيەم بىستەو، زۆر ناويانگىم بىستەو، بەلام ئەمرو، بۆ شتىكى تر لىرەم، يەكئ لەسەر كرده سياسىيە پۆشنېيرەكانمان پايسپاردوم كىتېخانەكەئى ئىوئى بۆ بكرم، جەنابيان ئەندامى بالائى حىزىيىكى ناسراون، ئەويش عاشقى كىتېخانەيە، بۆئەوئش پارەيەكى زۆر دەدات... پارەيەك چەند سالىك خۆت و خانمى كچتان بىكىشە پىيدەژىن... بىكىشە». فېكرەت گولدانچى گووتى «نا، كاك فەيسەل، بە ھىچ جۆرىك ناتوانم ھەموو كىتېخانەكە بەيەكەو بەفروشم، بەللى من پىارمداو تەواوئى كىتېخانەكە، ھەتا دوا پەرەئى لە كۆل خۆم بكمەو، لە راستىدا پىارمداو لە پىرىدا لە مالىكدا بژىم كىتېبى تىدا نەبىت، ئەو بىرارى منە، ئاسان نىيە مروف بگاتە بىرارى لەو جۆرە، مەسەلەكە ھەر تەنيا پەيوەندى بە بىسوودى كىتېەو نىيە لەم شارەدا، پەيوەندى بە درۆ و دەلەسەئى نوسەران و پۆشنېيرانى شارەكەو نىيە كە ھىچ نىن جگە لە كۆمەللىك زۆربللى گەرە، بەلكو پەيوەندى بەو

ههستهی خۆمهوه ههیه که کتێبخانه جیاوازییهکی نییه له گهڵ قهفه زدا، ئا به ئی... جیاوازی نییه له گهڵ قهفه زکی گه وردها که مرۆف له ناویدا دیل بێت... به لام خانمی کچمان ناتوانیت به و جۆره دهستبهرداری کتێبهکان بێت، ناتوانم له ماوهی شهو و پۆژیکدا هه موو کتێبخانه که تان بۆ باریکه، هه ر نرخیکی دونیام بدهیت ناتوانم کاری وات بۆ بکه، چونکه کاری وه ها له وانهیه سه وسه نی کچم بکوژیت... من پیشتر له گهڵ دکتۆری زاواشدا بیروبوو چونم گۆپیوه ته وه، به ئی دکتۆر ره فعت ره مزی ئه گه ر بیناسیت، ئه وه میردی کچه گه وره که مه، ئه ویش پرایویه خۆمان له کتێبخانه که پرزگاریه کین، به لام هه لبه ت شته کان به و جۆره نابن... گه ر هاوپی به پێزه که تان کتێبخانه که ی ده ویت، ده بێت به ش به ش و له کاتی جیاواز و به خشته یه که که دوو سال زیاتر بخایه نیت کتێبه کان بکوژیت... هه ر به و شیوه یه ش به ش به ش ئه و پاره یه مان بداتن که به پێژتان باسیده که ن... هه ر به و شیوه یه ».

فه یسه له هه ناسه یه کی هه لکێشا و له به ر باخه لی سه عاتیکی ده ستهی ده ره ئینا و ته ماشایه کیکرد و گووتی «گه ر له سه ر ئه و بپرایه بن کتێبخانه که بفرۆشن، شته کانی دیکه گرنگ نیین... واده زانم هاوپی که م، گه ر ته واری چیرۆکه که ببیستیت له دۆخی ئیوه ش تیده گات، ئه مه جگه له وه ی له و باوه ره دام خۆشی خۆش حال ده بێت، خۆشی ده توانیت هه رجاره و به جۆره کتێبیک میوانه کانی سه رسامبکات، کتێبخانه که ی تۆ شته گه لیکی زۆری تیدایه که مرۆف سه رسامده گات، ئیستا گه ر ئیوه پێگام بدهن چه ند وینه یه کی کتێبخانه که ده گرم، وینه ی به رگی چه ند کتێبیک ده گرم، ده توانم دواتر هه ندیک له وینه کان بۆ خۆشتان بشۆمه وه... بۆ یادگار، وه ک شاهید له سه ر ئه وه ی پۆژیک له پۆژان کتێبخانه یه که له ماله که تاندا هه بووه ».

گۆلدا نچی جارێکی دی سه ری له قاند و سه ره له نوێ فه رمووی له

مىۋانەكە كىردەۋە، لەۋىدا كاپرا بە ھېمىنى كامىرايەكى دەرھىنا و كەۋتە گىرتىنى ۋېتە .

فەيسەل كامىرايەكى زىناتى روسى گەۋرەى پېيۋو، سەرھەتا ۋېتەى ھەمىۋ پەيكەر و دەمامك و سىندوقە نەخىشارە بچۈكەكانى گىرت كە ھەندىكىان دەستكىدى ھونەرمەندە بودىيەكان و ھەندىكىشان كارى دەستە و پەنجەى پەيكەرتاشە نەفرىقىيەكان بوون . دواتر كەۋتە پەسمگىرتى تاقي كىتېبەكان لە كىتېبە مېژۋويىيە دېرىنەكانەۋە دەستى پىكىرد و لە پەفى تايبەت بە ھەژدە بەرگە گەۋرەكەى كىتېبى «شىفا بە گول» كۆتايى بەۋېنەگىرتن ھىنا . تاك تاكىش ھەندىك كىتېبى ۋەك نمونە جىادەكردەۋە و ۋېتەى دەگىرتن، لەسەرھەتاۋە كىتېبى «پۇلى شەيتان لەسەرھەلدانى بوركاندا» و دواجارىش بە ۋېنەگىرتى دەستىنوسى «تواناي مېخەك لەسەر زىندووكردنەۋەى مردوان» كۆتايى بە ھەموشىتىك ھىنا .

سەۋسەن لە جىگاگەى خۆيەۋە بەساردى سەيرىدەكرد، بەلام دۇنيابوو ناتوانىت ھىچ بىكەت . دەيزانى مالەكە خۇراكى تېدا نىيە، دەرمانەكانى ئەۋلە بازاپى پەشدا بە پارەى گران نەبىت دەست ناكەۋن، ھەبەكانى باۋكى كە دەمى سالا بۆ پاگىرتى فىشارى خويىن دەيخوات پارەى زۇربان دەۋىت . بۆ ئەۋەى نازارەكانى باۋكىشى زۇرتىر نەكەت، ھىچى نەگۈوت . لە مېژىۋو دەيزانى باۋكى بە پېچەۋانەى جارائەۋە پقى لەم كىتېبخانەيە .

له دواى پاپه پینه وه مه سه له ی گه یشتنى وینه و نامه ی سى پېواره که
 ئاسانتر و خیراتریوو، له وده مه دا ژماره ی شه و کوردانه ی له خورئاووه
 ده که پانه وه تا ده هات له گه وړه بووندا بوو، شه وان پردیكى خیرای
 په یوه ندىان له نیوان سى پیاوه ئاواره که و نیمه دا دروستکرد، به جوریک
 به رده وام ده مانزانى عاشقه غه ربه کانمان نیستا له کوپى جیهانندان. له
 سه رده تاي سالى نه وه دودوودا له ناکاو خولیا و ئاره زوویه کى کوپى له
 شاردا سه ربه لداو مه موو ده مانویست هغه دواى هغه ه والى سى
 راوکه ره که بزاین. هندیك که س نه خشه ی تاییه تیان کپى و له سه ر
 شه و نه خشه یه هیلى سه فهرى پېواره کانیاں دروستده کرد، به لام زوړبه ی
 شه و هیلانه هیلى خه یالیبوون که په یوه ندىیه کیان به راستیه وه نه بوو،
 هندی جار ده مانبینى که سانیك له چایخانه کاند له ده وری نه خشه یه ک
 کووونه ته وه و له سه ر چاره نوس و ئاراسته و نه گه ره کانى پيشده م سى
 عاشقه که قسه ده که ن، به لام زوړبه ی قسه کان راوېچوونى بیمانا و
 بیسه رویه ره بوون. له شوباتى نه وه دودوودا دوو وینه له بازارپدا ده رکه وتن
 په کیکیان وینه ی کامه ران سه لما بوو، له گوندیکى ناو چیا به رزه کانى
 سنوورى پیرۆ و نه کوادۆر، شه وى دیشیان وینه یه کى مه نسور شه سرین
 بوو له گه ل تووتیه کى گه وړه ... نیچگار گه وړه دا، له شوینیکى نادیاردا.
 نیستا نه لېبومى وینه کانى سه وسه ن تاده هات گه وړه تر و گه وړه تر ده بوو،

شەۋان دەستى دەخستە سەر وئىنەكان و چاۋى لىكەنەنا و خۆى لە جىھاننىكى دىكەدا دەبىنىيەۋە، لەدۋاى شەۋى ناو لاشەكان و نەخۆشىيە سەختەكەى خۆيەۋە ئارەزوۋىيەكى نەمابووبۇن و دەنگى دەرەۋە زۆر بچن بەسەرىدا، ئىستا ئاسانتەر دەچۈۋە ناو وئىنەكان و پوونتەر دەيتۋانى بىيىت عاشقەكانى لە كۆيىن و بەكويادا دەرپۇن، بەردەۋام ئەتلەسىكى گەۋرە بە كراۋەيى لەسەر مېزەكەى دانرابور. ئەۋكات نە پېروشى خوشكى، نە فېكرەتى باۋكى و نە ھېچ كەسىكى تر لە بنەمالەى گولدانچى پاستەوخۇ دەربارەى پېيۋارەكان قەسيان لەگەلدا نەدەكرد، بەلام بەو ئەتلەسە گەۋرەيەدا ھەموو دەيانزانى كە بەردەۋام خەيالى لاي ئەۋس پېيۋارەيە. ھەندى جار لە بۇنە و كۆبۈنەۋە گەۋرەكاندا، كاتىك ھەموو ژنان و بوكان و كچانى گولدانچى كۆدەبۈنەۋە، دەبىيىست يەككىك لە ژىر لىۋىيەۋە پىيدەلئىت «بەملى شكاويان، ئىنشەلا قەت ناگەپىنەۋە... توخودا ئەۋە زەۋقە بەۋانەۋە، سەيرىكە خۆى دەلئىت مېرىشكى نەخۆشە، توخودا ھەزيان لە چى كردۋە»، دەبىيىست يەككىكى دى دەلئىت «چۆن ۋادەلئىت، سەۋسەن زۆر زۆر جوانە... زۆر زۆر»، دەبىيىست يەككىكى دى دەلئىت «جوانە... بەۋە دەلئىت جوان... سەيرىكە دەلئىت كرمە و كراسى لەبەر كردۋە». بەلام سەۋسەن ھەرگىز دەستى لە ۋىقارى خۆى بەرنەدەدا، ۋىقارى ئەمىرەيەكى پەنگ پەريو و بىمار، كە ھەمىشە كەم قەدەكەت، كە قەدەكەت شتىك دەلئىت جىۋاز لەۋانى دى.

ھەر لەۋ دەمەدا بوو ساقى مەحمود دۋاى كۆمەلئىك پىشكىنى پىزىشكى دىنباۋو كە چىتر تامردن ناتوانىت گۇرانى بلئىت، لە پاستىدا ھېچ ھۆيەكى فېزىكى بۇ ئەۋ دەرەدە لەبەردەستدا نەبوو، بەلام پىشكىنەكان دەرمانخست ساقى لە پوۋى دەرۋىيەۋە ئىچكار بىمارە ۋ ھەر زۆر لە خۆكردنىكى دەستكرد بۇ تىپەپاندنى ئەۋ دۆخە دەشئت دەرەنجامى خراپى ھەيئەت. يەككىك لە دكتورەكان پىيگوت گرى دەرۋىيەكان بە

که لاله په قی چاره سهر ناکړین، مړوف ده بیت لیکه پښت زه مان و گورانی
 هه لومهرجه کان نه و کاره له نه ستوبگرن. ساقی ده نگی خوی وهک
 شه هیدی دیکتاتوریه و خوشی وهک یه کییک له قوربانیه کانی به عس
 تماشاده کرد. له دوی پاپه پینه وه ساقی وهک نویته ری مه نسور نه سرین
 پوټکی گه وره ی له ناو هونه رمنده و شاعیره کانی شاره بچکوله که ماندا
 بیني تا یاده وره ی مه نسور هر زیندو و بهر ز پابگرن، له و دمه دا
 جاریکی تر له هه ندیک گوفاری نه ده پیدا هه ندیک قه سیده و شیعی
 بچوک دهرکه وتنه وه که پیشکesh به «پښواره که ی پښای عه شق، مه نسور
 نه سرین» کرابوون. هه تا له یه کییک له گوفاره نه ده بییه کاندای شیعریکی
 دریژمان به ناو نیشانی «یاداشتی سه فهره نه فسوناوییه که ی مه نسور»
 خوینده وه، که شاعیریکی ناسراو و ناوداری نه و سهر دمه نوسیووی،
 جگه له وه تابلویکی سهرنچراکیش و بیتا و نیشانیس دهرکه وت که نه وده م
 په و احییکی زوری په یداکرد، تابلوکه گه پیده یه کی گه نجی کوردپوش
 نیشانددهات به خوی و گزچان و توره که یه که وه به پښایه کی دریژدا
 ده پوات و له بهر دمه میدا دیمه نی نه فسوناوی کومه لیک جه نکه ل و شاری
 دوور کراوه ته وه، تابلوکه ناوی «گه شته که ی مه نسور» ی لیترابوو، تابلوکه
 به شیوازی شیوه کارانی شه ست و هفتای کورد په سمکرابوو، پیا لیست به لام
 جه نجال به سی پهنکه سهره کییه که ی نیمه، پهنکه نه ته وایه تییه کانمان
 سهوز و سوور و پش، سهوز وهک سه مبولی هه ستانه وه ی نه به دی
 و نه مریمان، سوور په نگی خوینی شه هیدانمان، پش په نگی نازاری
 هه میشه یی و پرسه ی ناکوتامان. تابلوکه هر زو به شیوه ی کارتی بچوک
 چاپکرا و له هه ندی جیگادا بو فروشتن خرایه پښی جامخانه کانه وه.
 له یه کییک له نیواره کوره کاندای که سهوسه ن فیکره ت خوشی له وی
 بو، شاعیریکی لاو شیعریکی له سهر «بالنده موباره که کان» خوینده وه
 و راشکاوانه مه نسوری وهک «پاوه ریکی موقه دهس» ویناکرد... شاعیره

شەۋان دەستى دەخستە سەر وېنەكان و چاۋى لىكدەنا و خۆى لە جىھانىكى دىكەدا دەبىنىيەۋە، لەدۋاى شەۋى ناۋ لاشەكان و نەخۆشىيە سەختەكەى خۆيەۋە ئارەزۋويەكى نەمابوو بۆن و دەنگى دەرەۋە زۆر بچن بەسەرىدا، ئىستا ئاسانتر دەچۈۋە ناۋ وېنەكان و پوونتر دەيتۋانى بىيىت عاشقەكانى لە كۆيىن و بەكويادا دەپۆن، بەردەوام ئەتلەسىكى گەرە بە كراۋەيى لەسەر مېزەكەى دانرابوو. ئەۋكات نە پېروشى خوشكى، نە فىكرەتى باۋكى و نە ھىچ كەسىكى تر لە بنەمالەى گۆلدانچى پاستەوخۇ دەربارەى پېيۋارەكان قەسيان لەگەلدا نەدەكرد، بەلام بەو ئەتلەسە گەرەپەدا ھەموو دەيانزانى كە بەردەوام خەيالى لاي ئەو سى پېيۋارەيە. ھەندى جار لە بۆنە و كۆبونەۋە گەرەكاندا، كاتىك ھەموو ژنان و بوكان و كچانى گۆلدانچى كۆدەبونەۋە، دەيىست يەككىك لە ژىر لىۋيەۋە پىدەلەيت «بەملى شكاويان، ئىنشەلا قەت ناگەرپنەۋە... توخودا ئەۋە زەۋقە بەۋانەۋە، سەيرىكە خۆى دەلەيت مېرىشكى نەخۆشە، توخودا ھەزيان لە چى كردۋە»، دەيىست يەككىكى دى دەلەيت «چۆن ۋادەلەيت، سەۋسەن زۆر زۆر جوانە... زۆر زۆر»، دەيىست يەككىكى دى دەلەيت «جوانە... بەۋە دەلەيت جوان... سەيرىكە دەلەيت كرمە و كراسى لەبەر كردۋە». بەلام سەۋسەن ھەرگىز دەستى لە ۋىقارى خۆى بەرنەدەدا، ۋىقارى ئەمىرەيەكى پەنگ پەپىو و بىمار، كە ھەمىشە كەم قەدەكەت، كە قەدەكەت شەتەك دەلەيت جىاۋاز لەۋانى دى.

ھەر لە دەمەدا بوو ساقى مەحمود دۋاى كۆمەلىك پىشكىنى پىزىشكى دۇنيابوو كە چىتر تامردن ناتۋانەيت گۈرانى بلىت، لە پاستىدا ھىچ ھۆيەكى فېزىكى بۆ ئەۋ دەرەدە لەبەردەستدا نەبوو، بەلام پىشكىنەكان دەريانىست ساقى لە پوۋى دەرونىيەۋە ئىجگار بىمارە ۋ ھەر زۆر لە خۆكردىكى دەستكرد بۆ تىپەپاندنى ئەۋ دۆخە دەشەيت دەرەنجامى خراپى ھەيىت. يەككىك لە دكتورەكان پىيگۈوت گرىئ دەرونىيەكان بە

که له په قی چاره سهر ناکړین، مړوف ده بیټ لیگه ریټ زه مان و گورپانی
 هه لومه رجه کان نه و کاره له نه ستوبگرین. ساقی دهنگی خوئی وهک
 شه هیدی دیکتاتوریه و خوئی وهک یه کیټک له قوربانیه کانی به عس
 ته ماشاده کرد. له دوی پاپه پینه وه ساقی وهک نوینه ری مه نسور نه سرین
 پوټیکی گه وره ی له ناو هونه رهنه د و شاعیره کانی شاره بچکوله که ماندا
 بینى تا یاده وره ی مه نسور هر زیندوو و بهر ز پابگرین، له و ده مه دا
 جاریکی تر له هندیکی گوفاری نه ده پیدا هندیکی قه سیده و شیعی
 بچوک ده رکه وتنه وه که پیشکش به «رېبواره که ی پڼگای عه شق، مه نسور
 نه سرین» کرابوون. هه تا له یه کیټک له گوفاره نه ده بییه کاندای شیعریکی
 دریژمان به ناوینشانى «یادداشتی سه فاره نه فسوناوییه که ی مه نسور»
 خوینده وه، که شاعیریکی ناسراو و ناوداری نه و سه رده مه نوسیووی،
 جگه له وه تابلویه کی سه رنجرپاکیش و بیناوینشانیش ده رکه وت که نه وده م
 په و اجیکی زوری په یدا کرد، تابلوکه گه پیده یه کی گه نجی کوردپوش
 نیشانده دات به خوئی و گورچان و توره که یه که وه به پڼگایه کی دریژدا
 ده پوات و له به رده میدا دیمه نی نه فسوناوی کومه لیټک جه نگه ل و شاری
 دوور کراوه ته وه، تابلوکه ناوی «گه شته که ی مه نسور» ی لېنرابوو، تابلوکه
 به شیوازی شیوه کارانی شه ست و هفتای کورد په سمکرابوو، پریالیست به لام
 جه نجال به سټ په نگه سه ره کییه که ی ئیمه، په نگه نه ته وایه تییه کانمان
 سه وز و سوور و پشه، سه وز وهک سه مبولی هه ستانه وه ی نه به دی
 و نه مریمان، سوور په نگی خوینی شه هیدانمان، پشه په نگی نازاری
 هه میسه یی و پرسه ی ناکوټامان. تابلوکه هر زوو به شیوه ی کارتی بچوک
 چاپکرا و له هندی جیگادا بو فروشتن خرابه پیښی جامخانه کانه وه.
 له یه کیټک له ئیواره کوره کاندای که سه وسنه فیکره ت خوئی له وئ
 بوو، شاعیریکی لاو شیعریکی له سه ر «بالنده موباره که کان» خوینده وه
 و پاشکاوانه مه نسوری وهک «پاوکه ریکی موقه ده س» ویناکرد... شاعیره

لاوه كه كاتيىك له خوڤندنه وهى شيعره كه بووه وه، بيشه وهى شه رمبكات يان بترسييت، ده ستنوسى قه سیده كهى خۆى به قه دكر اوى دايه ده ست خانمى سه وسه ن گولدانچى كه نه و پۆژه به رتكه وت له ريزى پيشه وه دانىشتبوو و گووتى «خانمى به رپرز فره موو... نه م قه سیده به له بنه په تدا بۆ ئيه نو سه راوه، مو لكى ئيه وه، وه ك چۆن بالنده موقه ده سه كانىش هه ر مو لكى ئيه ون.. بالنده غه مگينه موقه ده سه كان». نه وه به كه مجار بوو، ناوى «بالنده غه مگينه موقه ده سه كان» ببیستين، پيشتر كه س ناوىكى له وجۆره ی له بالنده كان نه نابوو. هه موو بينيمان سه وسه ن به هيمنى خنده به كى بۆ گه نجه كه گرت و به ده نگیكى ناسك و نزم گووتى «سو پاس، زۆر سو پاس» و هيجى ديكه ی نه گووت.

له زستان و به هارى سالى نه وه دودودا نوينه ره كان چه ندين جار چوون بۆ مالى فيكره ت گولدانچى و به سته ويته ی تازه يان بۆ سه وسه ن برد، هه ندېك له و ويته نه كه وتنه ده ستي ئيمه و هه ندېكى ديشيان بۆ سه وسه ن فيكره ت گيرابوون و ته نيا نه و بۆى هه بوو زه رفه تاييه تيبه كانيان بكاته وه. نه وكات قه له نده ر ئاموون ئازادانه چه كى هه لده گرت و هه ميشه ش به هاو پيتى كۆمه لىك چه كدار به رڭاوه بوو، به رده وام وا خۆى به سته بوو وه ك نه وهى بچيت بۆ شه رپكى قورس. زۆره ی كات له نتيوان بنكه كانى حيزيدا له ها توچۆدا بوو، خۆى وه ك به رپرسيكى عه سكه رى گه و ره نيشانده دا كه كاروبارى زۆر گرنگ و ترسناكى له نه سته ويه، به لام سه رقالييه كانى هه رگيز نه وه يان له بير نه برده وه له كاتى پتيوستدا سه ردانى گولدانچيه كان بكات، غه ريزه به كى زيره كانه پتيگووتبوو كه هه ميشه به ر له وهى پتيخاته مالى نه وانه وه، چه كه كهى دانيت و وه ك پياوه ساده كهى جاران خۆى ده ريخات، هه تا هه ندې جار ئامۆژگارى چه كداره كانيشى ده كرد له به رده رگای ماله كه دوور بكه ونه وه و خۆيان ده رنه خه ن... قه له نده ر له دله وه دلنيا بوو، نه فيكره ت گولدانچى و نه

کچه که ی له و جوړه که سانه نین حه زیان له بینینی پیاوی چه کدار بیت .
 نه و هه میسه به دهنکی یه کیک که ده یه ویت شتی گرنه به جوړیکی
 ناسایی بگپړته وه، باسی له شوینی خالد ناموون له سر نه خشه کان
 ده کرد، هه رگیز دروی نه ده کرد، هه رگیز شتیکی زیادی نه ده خسته سر
 نه و چیرۆکانه ی ده یانزانیت، به هیمنی و به نه دازه ی نه و زانیاریه که م و
 وشکانه ی له ناو نامه کانی خالیدا هاتبوون هه موو شتیکی ده گپړاپه وه،
 به پپچه وانه ی مهنگوپره وه که فهنتازیاکانی خوی ده خسته سر هه موو
 چیرۆکیکی چوک تا سه وسه ن زۆتر و زۆتر سه رسامبکات. مهنگوپ
 ده یگوت که شتییه که ی کامه ران بیست پوژ له ده ریادا ونبووه و دواتر
 به کومه کی کومه لیک دولفین پښگای وشکانیان دوزیوه ته وه، ده یگوت
 کامه ران له باشووری نه فریقا فیری سه مای خیله کانی زولو بووه، له
 نه مریکای باشوور بالنده یه کی سی سه ری گرتووه که نیستا بووه به
 یه کیک له شته عاجباتیه کانی دونیا، له جینگایه کی دیش مه یمونکی
 بینیه هه موو ددانه کانی ئالتون بوون.

توانای مەنگور لەسەر دروستکردنی چیرۆک دلی سەوسەنی زۆر
خۆشە کرد... وەک مندالێک بە قسەکانی پێدەکەنی، فیکرەت لە ژانیدا
کەچەکە بە وجۆرە نەبیینی بوو، پێشتر کەس نەیتوانی بوو بە وشێوەیە
سەوسەن بخاتە پێکەنین. دیارە سەوسەن دڵنیا بوو کە مەنگور درۆدە کات،
بەلام شێوەی دانیشتن و جووری داپشتنی بۆ پرستەکان دلیان خۆشە کرد،
شتێکیان پێدە بەخشی نە لە ژیان و نە لە کتێبەکاندا نەبیینی بوو...
مەنگور هەر جارێک سەرنجی دڵخۆشی و بەختەوهری سەوسەنی بدایە، پتر
درۆدە کرد، تا جارێکیان گووتی کامەرانی سەلما لە ئەفریقا توتیبەکی لە
دارستانی کدا گرتوو کە هەموو مەم و زینی ئەحمەدی خانی لە بەریوو،
سەوسەن بەو درۆیە هیندە پێکەنی خەریک بوو ببوریتەو...
فیکرەت هەموو جار کێزەکی ناگا داردەرە کردووە کە توانای مەنگور لەسەر

قسەى خوۆش و خەيال بەشیکە لە کولتورى چەقۆکیشانى شارەکه،
 بەشیکە لە ژيانى پۆژانه يان، بەلام ئەمە بە مانای ئەو نىيە که خەلکى
 پاک و بێزيانن، بەلکو لەپال ئەو قسەخوۆشى و زمان شیرينىيەشدا
 دەتوانن گەلیک شەپانى بن... ئەوێ سەوسەن بێئەندازە بەقسەکانى
 مەنگوپ مەست دەبێت، ئەوێ ئەم پیاوێ نیمچە خوێندەوار و بازارپىيە که
 ناوبانگىکى خراپى هەيە، کێژەکه بەوجۆرە دەجولێنێت سەرسامیدەکرد.
 فیکرەت لە دلەوێ خوۆشحال بوو که سەوسەنى دەبینى وها پێدەکه نیت،
 خوۆشحال بوو که هاتنى مەنگوپ دەيگەشاندەو، خوۆشحال بوو بەناشکرا
 و بێشەرم پرسىارى دەربارەى شوێن و ئاراستەى کامەران لێدەکات، بەلام
 نەیدەویست تێبکەوێت و نەزانیت مەنگوپ چ جۆرە ئادەمیزادیکە... چ
 توخمىکى ئالۆز و سەیرى مەوۆفە که سەوسەن ئاسان ناتوانیت تێبىگات.
 هەموو ئەو حیکایەتەئەى بۆ سەوسەن گێتپایەو که لە بازاردا لەسەر
 مەنگوپ لەسەر زاران بوون، دزییەکانى، پۆلى لە تالانىيەکانى دواى
 پاپەرپندا، ئەو غەریزە سەرەتایىيەى بۆ سووتاندنى شوێنەکان، پەيوەندى
 بەقاچاغچىيە گەورەکانەو، دەستى لە فروۆشتنى زۆر ئامێر و کالای گرنکى
 ولاتدا بە ئێرانىيەکان. سەوسەن جارێک بە باوکى گوت «گولدانچى،
 تۆ دەزانیت، من پۆژێک بە مەنگوپم گوت، هەر هەلەیک يان هەر
 شتێک بکات، لای من گرنک نىيە... گرنک ئەوێيە چیرۆکەکانى سەر
 بە دنیاىيەکى ترن... هەست ناکەیت، که چیرۆکەکانى سەر بە دنیاىيەکى
 ترن... ئەوێت بەلاوێ گرنک نىيە؟». فیکرەت گولدانچى نىگایەکى
 کچەکەى کرد و بێئەوێ بێتوانیت وەلامبیداتەو، پێکەنى، دلنایبوو هەر
 شتێک سەر بە دنیاىيەکى دى بێت کێژەکەى سەرسامدەکات.

لەسەرەتای سالى نەوێدوو دا هەلمەتە گەورەکانى پڕوپاگەندە بۆ
 یەکەم هەلبژاردنى دیموکراتى لە شارەکه ماندا دەستى پێکرد، یەکێتى
 نىشتیمانى و پارتى دیموکرات دوو گەورەترین هیزى ناو ئەو هەلبژاردنە

بوون، ئەو پۆزانە ھەموو لە جۆش و خروۆشدا دەکۆلاین، لەو ھەڵمەتە
 گەورانەدا ھەمووان وەک مندالی لاسار و بێمیشکمان لێھاتبوو. قەلەندەر
 ئاموون لە پۆزانی بەر لە ھەڵبژاردندا پەفەتەپەکی زەردی دەکردە ملی و
 جامانەپەکی سووری دەکردە سەری و پیکپای کچ و کوپی خیزانەکی
 لە جلی زەرد ھەڵدەکێشا و لە پیکابیکی سەر بەتالدا دەگێنران، لەدوای
 پیکابەکی خۆپەو ھەندەھا پیکابی تر ھەبوون کە ئەوانیش پەپوون
 لە کچان و کوپانی زەردپۆش و ھەمووش بەپەک دەنگ ھاواریانەکرد
 «کاکە... کاکە». ھەموو سەرنجاماندا کە کەژاوی ئاموونییەکان ئیواران
 چەند جارێک بە پێشەم بارەگاکی مەنگوپى بابەگەورەدا دەپوات، کە
 سەرتاپای دیوار و ستارە و پەنجەرەى بە بۆپەپەکی سەوز پەنگرەبوون،
 ھەر کات زنجیرە پیکابەکان دەگەشتنە ئاستی بارەگاکی، کەمێک
 ھاواریانەکردەو و پیکرا دەنگیان بەرز دەکردەو و ھەموو بە پەک گەروو
 ھاواریانەکرد «بژی بارزانی... بژی بارزانی موستەفا... بژی... بژی».
 بە چەشنیک ھاواریانەکرد پەنجەرەى بارەگاکی مەنگوپى دەلەرییەو و
 مەنگوپى و کوپەکانى دەوروپەری تا سێ پۆز بە ھێمنی خۆیان گرت
 و شتیکی ئەوتۆیان پیشان نەدا، لە پۆزی چوارەمدا پێش ئەو
 ئاموونییەکان لە مالا بێنەدەری، چەندین پیکابی پەلە کچ و کوپی
 سەوزپۆش، کە پەکی پەپۆپەکی سەوزیان بەستبوو بە ئاوجاوانیانەو،
 چوونە بەردەمی مالا قەلەندەر ئاموون و بۆ نیوسەعات زیاتر پەلە
 ھەموو گەریان دەیانقێژاند «مامە... مامە». دەنگەکان وەھا گەرم و
 بەرز و توپەبوون لە کۆلانە دوورەکانیشەو دەبیسەتران. ئاموونییەکان
 ئەو ئیوارەپە نەیانتوانی کەژاوی پۆزانەکی خۆیان پیکبەخەن. ھەر ھەمان
 شەو دەستیکی نەناس مالا «فەوزی بەگی ئاموون» و «لەتەیف
 ئاموون» و «عەبدوللا بەگی ئاموون»ی سووتان. وەک ھەمیشە ئاگرەکان
 ھێچ زیانیکی گیانی لێنەکووتەو، بەلام ھەر سێ خانووەکە بوون بە

خۆلەمىشى تەۋا... ھەتا ئاسن و پەنجەرە و شىلمانەكانىشى تۈانەۋە و بۈۈن بە خۆلىكى نەرم. ھەر لەۋ شەۋەۋە زىانى ئاموونىيەكان كەۋتە دوۋدىلى و مەترسىيەۋە، دەستىكى نەناس، شەۋ دۋاى شەۋ ەلاگەى پىپىسايى و شىياكە و تەرسى دەخستە مالەكانيان، زەرفى پىپى زىلى دەگرتە پەنجەرەكانيان، دەفتەرى دەھاۋىشتە ھەۋشەكەيان كە لەمسەر بۆ ئەۋسەر بە ۋىنەى كەر پىر كرابوۋەۋە، تۈرەكەى بىچقۇلانە كە پىپوۈن لە قاۋغى فېشەك، بوتلى پلاستىك كە پىپوۈ لە مىز، شۈشە كە بە قىزى سوۋتاۋ ئاخىرابوۋ، چەقۋى خۈنناۋى، سوۋنى پەش، دۈپشكى تۈپپوۋ و سەرە مارى پانكراۋە و شتى سەيرى دىكەش. پەيۋەندىكردنى ئاموونىيەكان بەسەرانى ھىزبەۋە بۆ داۋاى كۆمەك و ھارىكارى شتىكى ئەۋتۈى بۆ نەكردن، دۆخى ئاموونىيەكان تا ماۋەيەكى دوۋرو درىژ بەۋ چەشنە مايەۋە. ھەتا تىكاي فەۋزى بەگ لە فېكرەت گۈلدانچى كە دەسەلات و قسەى خۋى لاي مەنگۈپ بختە كار، سوۋدىكى نەبوۋ. چۈنكە مەنگۈپ ۋەك ھەمىشە تەۋاۋ خۋى لە دىمەنەكە دوۋرخستەۋە و ۋابلۆبۈۋەۋە كە بەسەفەرىكى تاييەت چۈۋە بۆ ئىران تا لە تارانەۋە بەتەلەفون قسە لەگەل كامەرانى سەلمادا بىكات... مەنگۈپ تا دۋاى تەۋاۋبۈۋنى ھەللىۋاردنەكان خۋى دەرەخستەۋە.

که له سالی نه وه دوچاردا شه پی ناوځو دهستی پیکرد، شتیکی نه وتو له کتیبخانه و دیکوره گرانبه هاکانی مالی فیکره ت گولدانچی نه مابوون، له نیوان نه دوو ساله دا فیه سل نه جیب به چاند ته کانیکسی جیاواز، هه موو کتیبخانه کی له گولدانچی کرپیه وه، به لام به وه وه نه وه ستا، به لکو ته وای په یکه ره کان و ته وای که ره سته په نگینه کان دیکور و تابلو گرانه کان و فره شه ناوړی شمیه کانیشی له چنگی دهره یتا. وهک له پیکه وتنی په که مدا پیکه اتن، فیه سل ده بایه جار دوی جار و به مه ودای وهرزیک له نیوان هه موو توبه تیکدا کتیبه کان بگوازیته وه. سه وسنه ده بایه له سه ره ځو و هیمن ناوایوونی دونیای جارانی ځوی ببینیت، زور له سه ره ځو، به جوریک بتوانیت نازاره کی به سه ره مه و دایه کی زه مه نی دوو ودریزدا به شبکات. ده بایه به هیمنی وای لیبرکیت له و زیندانه نه به دیه ی ناو کتیبه کان بیته ده ری و وهک کچکی ناسایی بزئی، ده بایه بزانییت پورزیک دیت که ځوی و قهره ویله کی به ته نیا له و ژوره به رین و گه وره یه دا ده میننه وه. فیه سل هه موو جاریک ده هات و بیته وه ی سهیری چاوی سه وسنه بکات، بیته وه ی بویریت ناوړی لیبداته وه، پیزکی گه وره ی له کتیبخانه که ده برد، شه وان کولنه لگره کان ده هاتن و سه فته سه فته کتیبه کانیان ده خسته ناو کارتونی تاییه تییه وه و به سریشی تاییه تی لاکانیان ده گرتن و به تیپی پان ده می کارتونه کانیان

ده‌به‌ست و په‌تی تایبه‌تیاں تیټه‌لده‌کیشان و به‌یاڼی پوڅی دواپی به
 ماشینی تایبه‌تی بۆ جیگایه‌کی نادیار باریانده‌کردن. فیکره‌ت به‌را به‌ر هر
 باریک بریک پاره‌ی وهرده‌گرت که بشیت بۆ ماوه‌یه‌ک له‌ دابین‌کردنی
 ژیاڼیکې گونجاودا به‌کاربیه‌یت. به‌پوویه‌ک به‌خته‌وه‌ریو که له‌م پوڅه
 سه‌خانه‌دا شتیکی هیه‌ پییده‌ژی و به‌پوویه‌کیش غمگین بوو که
 له‌سره‌خو شورا و کوټه‌که و پایه‌کانی ژیاڼیکې دووردریژی ده‌پوخاند
 که خوئی له‌ مندالیه‌وه بۆ که‌که‌ی دروست‌کردبوو. نه‌و شه‌وانه‌ی
 فه‌یسه‌ل سه‌حاف کتیه‌کانی ده‌پچایه‌وه، بیده‌نگیه‌کی زور قوول و
 کوشنده‌ بالی به‌سه‌ر مالی گول‌دانچی‌دا ده‌گرت، بیده‌نگیه‌ک له‌وانه‌ی
 تاریکی له‌ ناویدا چتر و چتر ده‌بیته‌وه، بیده‌نگیه‌ک هه‌ستده‌کیت له
 بیزمانیه‌کی که‌وره‌ی پوڅه‌وه هاتووه، له‌وه‌وه هاتووه که چتر ده‌نگ
 و هاوار سوودی نییه‌... له‌ که‌یشتنی قریشکه‌ی ناو پوڅی موقه‌وه به
 بونبه‌ست سه‌ری هه‌لداوه. نه‌و شه‌وانه‌ هیچیان خه‌ویان له‌ نه‌ده‌که‌وت،
 فیکره‌ت گول‌دانچی له‌ قاتی خواره‌وه‌ گوپی ده‌گرت و ناگاداریو که
 سه‌وسه‌ن ناتوانیت بخه‌ویت، به‌هیمنی سه‌رده‌که‌وت بۆ سه‌ره‌وه و له
 تاریکی‌دا ده‌وه‌ستا و گوپی ده‌نا به‌ده‌رگا که‌وه و ده‌یزانی سه‌وسه‌ن
 ده‌گری. ده‌هاته‌ خوارئ و ده‌رگا که‌ی له‌ خوئی داده‌خست و نه‌ویش
 له‌جیگا که‌دا ده‌ستیده‌کرد به‌ گریان، به‌لام ده‌یزانی که‌ سه‌وسه‌ن دیت
 و به‌هیمنی داده‌به‌زیت و گوئ ده‌نیت به‌ ده‌رگای ژوره‌که‌ی باوکیه‌وه و
 ده‌بیستیت که‌ گول‌دانچی ده‌گری. هه‌ردووکیان ناگیان له‌ گریانی یه‌ک
 بوو، هه‌ردووکیان هه‌ستیان به‌و تاریکیه‌ که‌وره‌یه‌ ده‌کرد که‌ قووتیان
 ده‌دا... سه‌وسه‌ن ده‌یزانی باوکی ده‌یه‌ویت به‌ له‌ناوبردن کتیه‌خانه‌که‌ له‌و
 بیده‌نگیه‌ ده‌ریبه‌یت، نه‌و بیده‌نگیه‌ی که‌ گول‌دانچی خوئی به‌دریژی
 ژیاڼی تییدا ژابوو، نه‌و بیده‌نگیه‌ی کتیه‌کان و نه‌تله‌سه‌کان و وینه‌کان
 وه‌ک دیواریک له‌ چواره‌وه‌ری به‌ریان‌کردبووه‌وه، بیده‌نگیه‌ک هه‌زاری

و ته نهایی قوولتریانکردبووه، جهنگ قوولتریکردبووه، چاوه پوانی قوولتریکردبووه... ونبوونی هر به شیک له کتبخانه که نه وهستی لای سهوسه نه جیده هیت که دیواریک له ژانی ده پوخت، نه وهستی جار دوی جار زیاتر و زیاتر پروتده بیته وه، زیاتر و زیاتر لاوازه بیته، زیاتر و زیاتر بیته ریژ و بیته لغان به رابه ر دنیا ده وهستیت، ههستیکی تیژ و چه قوئاسابوو تیژ له ناوه وه ده بیچی. نیستا شهوان دوعایده کرد سی ریواره که زووتر بیته وه، ژانی پیوستی به شتیکی گه وره بوو، ده بایه شتیک هه بیته جیگای کتبخانه کان بگریته وه، شتیک وهک دیوار خوی له پشتیه وه بشاریته وه و بژی... تاده هات شاره که له بهرچاوی ناخوستر و ترسناکتر ده بوو... به لام جیهان... جیهان که نه وه پیدانه تییدا ویلن، جوانتر و نارامتر و هیمنتر له بهرچاوی ده رده که وت... که بیچی له م شاره ده کرده وه بونی مردووه کانی به یادا ده هاته وه، ده موچاوی شیوینراوی جه لاده کوژراوه کانی به یادا ده هاته وه، دهنگی گولله کانی راپه پینی به یادا ده هاته وه، بونی باروتی به یادا ده هاته وه... شهوان ده خهوت و خهونی به شه پری دیکه وه ده بیچی، ده ترسا نه وه ساتی که ریواره کان دینه وه شه پ ته و نه بوو بیته... دلنیا بوو نه وه کاته ی شهوان ده گه پینه وه شه پ ته و نه بوو... ناخو ده توانیت جیهان بۆ بکات. هیچ... هیچ جگه له وهی شوو به یه کتیکان بکات و ناواتی هیمنی و بهختیاری بۆ نه وانی دی بخوازیته. له گه ل روشتنی هر به شیک له کتبخانه که دا زیاتر و زیاتر بیچی له بالنده کان ده کرده وه، فهرهنگی گه وره ی بالنده کان تاکه کتیبیک بوو که سویندی له باوکی وه رگرت هه رگیز نه یفروشیت... هه رگیز... هه تا نه گه ر له برسا مردون... بۆ نه وهی غه می کتبخانه کان نه یکوژیته، به رده وام چاوی لیکده نا و بیچی له بالنده کان ده کرده وه. شه و پوژ نه وه ساتی ده هیتایه پیشچاوی خوی که تییدا بالنده کان ده بینیت، نه وه بالندهانی بونی جیهانی بۆ ده هینن، بونی شاره دووره کان و گومه دووره کان و لوتکه

سەختە كانى سەر زەمىن. بۆنى راستەقىنەى جىهان، بۆنىك كە كىتەپە كان پىيى نابەخشن، تاكە بۆنىك كە دەتوانىت بۆنى مردنى لەبىرەبەرىتەو، بۆنى لاشەى ئاسايشە سووتاوكان لە يادەوهرىدا بسىرتەو... بۆنى جىهان و پەنگى جىهانە كە لە پەپ و بۆن و هاوارى بالنده كاندا چىرەبىتەو... ئىتر دەيتوانى چاۋ بنوقىنىت و لە نىوان قەفەزەكانياندا بخەوئىت و گوئى لە دەنگى هاوارەكانيان بىت، ئەو هاوارانەى ھەواى جەنگەلە دوورەكانى بۆ دەھىنن، هاوارى دارستانە دوورەكان و سەرزەمىنە دوورەكان.

مانگىك بەر لە دەست پىكردى شەپى ناوخۆ ژوورى كىتەپخانەكە تەواۋ چۆل بوو، جگە لە قەرەوئەلەكەى سەوسەن و مېزەكەى، جگە لە ئەتەسە گەرەكەى دونيا و ئەنسكلۆپىدىي بالنده كان ھىچ كىتەپك لە مالەكەدا نەما، ھىچ پەيكەرئىك، ھىچ نىگارئىك، ھىچ دەمامك... مالى گولدانچى بوو شويئىكى خالى، جگە لە چەند كورسىيەكى كۆن و دوو قەنەفە بۆ ميان و مېزىكى نانخواردن و دوو قەرەوئەلە و دوو دۆلاب لەگەل ئىنجانەى گەلە چاكاندا، ھىچى تىدا نەما، ھەلبەت ئەمە گەر بىت و لە كەرەستە گىرگ و پىويستەكانى مەتبەخ بگوزەرىن.

فەيسەل سەحاف كە لە دوا پۇژدا دوا كۆمەلە كىتەپى برد، بەبىدەنگ زەرفىكى لەسەر مېزى نانخواردنەكە بەجەپەشت، ھەموو ئەو وىتانەى تىدا بوو كە پۇژى يەكەم گرتبوونى، دەيان وىنە كە لە ھەموو لايەكەو جۋانى و گەرەپى كىتەپخانەكەى لەو پەپى پىكى و پەونەقىدا نىشانەدەن. بەرگى كىتەپە ناوازەكان و نىگارى ئەنسكلۆپىدىا بىھاۋتاكان، خەرىك بوو سەوسەن بخەنەو گريان، بەلام نا يەكجار بەوردى سەيرى ھەموو وىنەكانى كرد و بىئەو ھىچ بلەيت، ھەلىگرتن و خستىنە ناو «دۆلابى يادگارە تالەكان» ەو.

سەوسەن ئىدى ھىچ كىتەپكى كىتەپخانەكەى خۆى نەبىنىيەو. چەند سالىك دواتر كاتىك سەيرى يەككە لە كەنالە تەلەفزیونیيە لۆكالەكانى

دەکرد، لە ناکاو لە بەرنامە یەکی تایبەتیدا کە کتێبخانەی پۆشنبیران و سیاسییەکانی ولاتی بەسەر دەکردهوه، کامیژا چوووە مائێ سیاسەتمەدارێکی گەورە، پیاویکی خێپش کە ورگی بەجۆریکی نااسایی بەسەر قایشەکیدە شۆرپووبوووە، لەویادا... لەویادا هەموو کتێبەکانی خۆی بینییەوه، ئەو کتێبانەی خەونی پێوه دەبینین، ئەو کتێبانەی لە ناویاندا گەورەبووبوو، هەموویان ئێستا لە پشت ئەو پیاووە پێزکراوون، ئێستا ئەو هەموو کتێبەکانی وەک گەنجینەی تایبەتی خۆی، وەک بەری پەنجی هەلبژاردن و کۆکردنەوهی خۆی باس دەکرد... هەموویان لەوێیون... هەموو کتێبە نازیزەکانی... لە پشت ئەو پیاووە قەلەووە کە بە شانازییەوه لەبەردەم پەفەکان و پەیکەرەکاندا وەستابوو، بە زەردەخەنە یەکی گەورەوه... زۆر گەورەوه بۆ کامیژاگان پێدەکنی.

دوای چۆلبوونی کتیبخانه‌که، زۆری نه‌برد شه‌پی ناوخۆ ده‌ستی پیکرد. له‌ به‌هاری سالی نه‌وه‌دوچاردا هه‌ردوو حیزه‌ گه‌وره‌که‌ی ولات گه‌یشتنه‌ ئه‌و به‌وایه‌ی ناتوانن پیکه‌وه‌ حوکه‌بکه‌ن، پێشتر هه‌موو ئه‌و هه‌سته‌مان هه‌بوو که‌ ناکۆکی دوو حیزه‌که‌ له‌سه‌ر دابه‌شکردنی سامانی گومرگ، به‌ خۆشی ته‌واو نابێت. به‌لام که‌س له‌و باوه‌ڕه‌دا نه‌بوو بگاته‌ جه‌نگێکی وا سه‌رتاسه‌ر و درێژ و خۆیناوی. نا... ئه‌و کات مه‌نگوپ له‌ پیزه‌کانی یه‌کێتی و قه‌له‌نده‌ر ئاموون له‌ پیزه‌کانی پارتیدا چووبوونه‌ سه‌ر. له‌ حیزیدا که‌س مه‌نگوپێ بابه‌گه‌وره‌ی به‌ ناوی خۆیه‌وه‌ بانگ نه‌ده‌کرد، به‌لکو ناویان نابوو «مه‌نگۆی گه‌وره‌». ناویانگی مه‌نگۆ و تپه‌که‌ی خراب نه‌بوو، له‌گه‌ڵ ئه‌و ورده‌ شه‌پ و کێشه‌ گه‌ورانه‌ی پوویان له‌ ولات کردبوو. کوپانی مه‌نگوپ فه‌رماتیکێ پوویان هه‌بوو، له‌ کاتی به‌رگریکردندا نه‌بێت ئازاری که‌س نه‌ده‌ن. ئه‌و ده‌مانه‌ مه‌نگوپ خۆی وه‌ک فانه‌تیکێکی ئاشتیخواز نیشانده‌دا، به‌رده‌وام له‌ هه‌موو کۆبوونه‌وه‌کاندا ده‌یگوت «ولاته‌که‌ قوونی شه‌پی پێوه‌ نییه‌». به‌لام له‌و سێ ساڵه‌دا کینه‌ی نێوان قه‌له‌نده‌ر ئاموون و مه‌نگوپ له‌ ژێره‌وه‌ تاده‌هات زیادیده‌کرد، قه‌له‌نده‌ر له‌ کۆبوونه‌وه‌ و دانێشته‌کانی خۆیدا مه‌نگوپێ وه‌ک سه‌رسه‌رییه‌کی ده‌م پووت و چه‌قۆکێشیکی سه‌رجاده‌ ناوده‌نا، مه‌نگوپیش ئه‌وی وه‌ک ئاغازاده‌ و کۆنه‌خۆفرۆش باسده‌کرد، له‌و ماوه‌یه‌دا دووباره‌ وێنه‌ کۆنه‌کانی

قهله ندر له گه‌ل پاسه وانه تاييه تيبه کانی وه زيری ناوخو، له گه‌ل بهرپرسي
 فوجی پاراستنی کۆشکی کۆماری، له گه‌ل بهرپوه بهری دیوانی کۆشک و
 سه‌گه که‌یدا، چاپکرانه وه و گه‌وره کران و له هه‌ندێ جیگا شدا هه‌لواسران،
 وهک به‌لگه‌یه‌ک بۆ خیانته و خۆفروشی قه‌له‌ ندر. ئیمه‌ ئه‌و سه‌رده‌مه
 مه‌نگورمان نه‌ده‌بینی، به‌رده‌وام له باره‌گا که‌ی خۆی یان له ئوتومبیلی
 جام ره‌ش و تاييه تیدا هاتوچۆیده کرد، هه‌موو بیرى قسه‌کانیمان ده‌کرد،
 بیرى ئه‌و رۆژانه‌مان ده‌کرد که له چایخانه‌ی په‌پوله‌ی نازاد یان له
 ژێر زه‌مینى ئوتیله‌که‌دا قسه‌ی بۆ ده‌کردین... هه‌زمانده‌کرد ئه‌م پۆژانه
 زوو به‌پوات و شته‌کان ئاسایی ببنه‌وه و مرقه‌ه‌کان ببنه‌وه به‌که‌سی
 ساده و خۆیان له‌و چه‌ک و چه‌کدارییه‌ دووربخه‌نه‌وه. به‌لام له به‌هاری
 سالی نه‌وه‌دوچاردا بارودۆخی ولات ته‌واو تیکچوو... سه‌ره‌تا که‌سمان
 باوه‌رمان نه‌ده‌کرد ئه‌و تیکچوونه‌ کاریگه‌رییه‌کی وه‌ها گه‌وره‌ی له‌سه‌ر
 ته‌واوی چیرۆکه‌که‌ ده‌بیّت، به‌لام پووداوه‌کان واوه‌گه‌پان، له‌گه‌ل‌یاندا ژيانى
 هه‌موومان به‌جۆرێکی چاوه‌پوان نه‌کراو ئاوه‌ژوو بووه‌وه. شه‌وی پێش
 هه‌لگیرسانی شه‌پ، قه‌له‌ ندر ئاموون له‌گه‌ل به‌رپرستی سهریازی دیکه‌دا
 هێزه‌کانی خۆیان له سهریان و کۆلانه‌کانی ده‌وری باره‌گای سه‌ره‌کی پارتی
 دابه‌شکرد، له ئیواره‌وه هه‌وال هاتبوو که له سه‌رتاسه‌ری کوردستاندا
 بارودۆخ ناجۆره و دوو حیزبه‌که له هه‌موو شوێنێک سه‌نگه‌ریان به‌رابه‌ر
 یه‌ک گرتوه‌وه. ئه‌و شه‌وه تا دره‌نگ شتیکی نه‌وتۆ پوینده‌دا، شار کش
 و مات بوو. نزیکى نیوه‌شه‌وه قه‌له‌ ندر زۆر خه‌وی ده‌هات، بۆ چه‌ند
 سه‌عاتێک له‌سه‌ر قه‌نه‌فه‌یه‌کی درێژ له ژووره‌که‌ی خۆیدا له باره‌گا
 سه‌رخه‌ویکی شکاند، سه‌یری لیهات که هه‌ر چاوی ده‌چێته‌ خه‌و و به‌ئاگا
 دێته‌وه خه‌ون به‌ خالید ئاموونه‌وه ده‌بینیّت. که ده‌روبه‌ری سه‌عات پێنج
 هه‌ستا، چاوی گۆفی و خه‌ونه‌کانی بۆ چاچییه‌که گێپایه‌وه و گووتی
 «واه‌سته‌ده‌که‌م ده‌بوایه‌ منیش له‌گه‌ل خالید ئامووندا پرۆیشتمايه‌».

چایچییه که بیئه وهی له مه به سستی تیگات، سه رنجیدا چون ده مانچه که ی
 تاقیده کاته وه و ده سکه که ی به ده سته سړیکی زهر د ده پیچیت و ده چیته ده ری.
 گهرچی به هاریوو به لام کزه ی پیش سپیده زور سارد بوو. قهله ندر به سه ر
 نه و خالنه دا گه پا که شه وی پابوردوو چه کداره کانی تیا قایم کردبوو،
 ناو میدانه تیگه یشت بریکی زوری پیشمه رگه کانی حیزب له شه ویوه،
 چه که کانیان جیه یشتوو و شوینه کانیان چۆل کردوه و گه راونه ته وه مائی.
 قهله ندر ناموون بیئه وهی سه رسام بیت گه رایه وه بۆ ناو باره گاکه و به
 چایچییه که ی گووت «سهیر نییه ... حیزب زور له میژه شه پی گه وره ی
 نه کردوه». چایچییه که چایه کی نویی بۆ هینا و لیپرسی «قهله ندر
 ناغا... دلنیا ن شه پ ده بیت؟». قهله ندر به هیمنی سه ری له قاند و
 گووتی «دلنیا م». وهک ده ستوری هه میشه یی خوی به پیزه وه داوی له
 چایچییه که کرد ماوه یه ک به جیبیه یللیت و ده رگاکه ی له سه ر دابخات چونکه
 ده یه ویته کاغه زیکی زور گرنگ بنوسیته. داوی سه عاتییک به ماندوویی،
 به جووتیک چاوه وه که ناسه واری گریانی پیوه دیاریوو له ژوره که
 هاته ده ری و نامه یه کی پیچراوه ی دایه چایچییه که و گووتی «ئه م نامه یه
 بۆ خالید ناموونه، تۆ هینده ت له سه ره بیپاریزیت و هه رچییه ک بووه
 نه هیلیت نامه که بفره ویتیت، گه ر من شتیکم لیها ت ئه و ئه م نامه یه بگه یته
 ده سستی سه ی که ره می ناموونی یان فره زی به گ... هه ر کامیکیان بیت
 گرنگ نییه، تیده گه یته... گه ر من شتیکم لیها ت ده بیت ئه م نامه یه
 بگاته ده ست خالید ناموون... به سه لامه تی... ئه وه له هه موو شتیک
 گرنگتره... ئیستا له من و پینچ پیشمه رگه زیاتر که س لیتره نه ماوین،
 بۆ شه ره فی حیزب جوان نییه کاتییک په لاماری باره گاکه ی ده دن که سی
 تیدا نه بیت... بۆ میژوو جوان نییه که س نه بیت به رگری له پارتی
 بکات. که س». چایچییه که به هیمنی کاغه زه که ی خسته گیرفانییه وه و
 گووتی «به ئومیدی خودا هیچ ناییت... به ئومیدی خودا».

ئەو ھیزەى كە دەورى بارەگاگەى دابوو، بەشىكى زۆريان تاقى مەنگوپ
 بوون. بەدرىژايى شەو چاوەپوانبوون، بەلام فەرمانىكى راستەوخويان بۆ
 گرتنى بارەگاگە بۆ دەرنەچوو. لە بەيانيدا دەيانزانى ناو بارەگاگە تەنيا
 قەلەندەر ئاموون و دوو پيشمەرگەى دىكەى تيدا ماوه. نزيكى سەعات
 دەى بەيانى فەرمانى گرتنى بنكەيان پينگەيشت، دەبايە قەپۆز جوقلى
 سەركردايەتى ئەو ھيزە بكات كە دەچيتە ناو بنكەكەو. مەنگوپ دواتر
 سويتدى خوارد كە ئەو نامەى نوسيوو و فەرمانى داوہ بە ھيچ جۆريك
 ئازارى كەس نەدەن، تەقە لە كەس نەكەن، لە دۆخىكدا تەقەيان ليكرا
 بە چەشنىك وەلامبەدەنەو كەس بريندار نەييت. سالانى دوايى مەنگوپ
 چەند جارايك و لە چەند بۆنەيەكدا ئەو نامەيەى دەرخست كە داوا لە
 قەپۆز جوقلى دەكات، دەست بۆ ژيانى كەس نەبات. بەلام قەپۆز تا
 مردنى حاشاي لەوہ كرد نامەى واى پينگەيشتبەيت و گووتى «تەنيا لە
 پينگاي لاسلكيەو پينگوتراوہ كە بارەگاگە بگرييت و ھيچى تر».

ھەموو دەمانزانى قەلەندەر ئاموون لەو كەسانە نييە ئاسان و بيتەقە
 خۆى بدات بەدەستەو، خۆزگەمان دەخواست لە برى قەلەندەر كەسيكى
 دى لە بارەگاگەدا بووايە، چونكە كەس نەبوو سەرسەختى و لە خۆبايى
 ئەوى نەبيستبەيت. دەمانزانى ئەستەمە بە زيندوويى بىگرن. لەگەڵ
 جولەى پيشمەرگەكانى تردا، قەلەندەر و دوو پيشمەرگەكەى دى لەسەربانى
 بارەگاگەوہ يەكەم دەستپيژيان كرد. كەسانىك دەلەين ئەمير جوقلى برا
 بچوكەكەى قەپۆز جوقلى لەو يەكەم دەستپيژەدا پيۆو بوو، كەسانىكى
 تريس دەلەين نا ئەمير لە كاتى تەكاندا بۆ ناو بنكەكە كوژراو. بە
 ھەر حال گرتنى بنكەكە كارىكى ئاسان نەبوو، دواى زياد لە سەعاتىك
 شەپ يەكيك لە پيشمەرگەكانى قەلەندەر بريندار دەبييت و ئەوى دىكەيان
 دەگرييت و قەلەندەر ئاموون بە شيۆەيەكى سەير، بە بازى سەريانە و
 سەريان بۆى دەرەچييت. كوشتنى ئەمير جوقلى، قەپۆز و ھاوپيكانى

شېتتەكات. دەلېن قەپۆز و سامانى كىسرا و ھوشە جوجە ئەو سى
كەسەن كە دواى قەلەندەر ئاموون كە وتوون. قەلەندەر دەزانىت لەم
شارەدا يەك جىگا ھەيە بتوانىت بىپارزىت، ئەويش مالى گولدانچىيە،
ئەو تەكە جىگايە كە دەشېت مەنگوپ و كوپەكانى حورمەتى بگرن...
تەكە جىگايە كە دەتوانىت خۆى تېدا ھەشارىدات. بە ھەموو تواناي
ھەولەدەت بگاتە ئەو، ھەلبەت قەپۆز جوقلېش دلنپايە ھىندەى
گەيشتە مالى فېكرەت گولدانچى، ئەستەمە مەنگوپ بھېلېت ھېچ كەس
نزىكى بېتتەو. قەپۆز جوقلى و ھارپىكانى تەنيا دوو سەد مەتر دوور
لە مالى گولدانچىيەو قەلەندەر ئاموون دەگرەو و ھاوارى لېدەكەن
چەكەكەى دانىت و پادەست بېت، ئەو لە شوپىنى خۆيەو تەقە لە ھەر
سىكىان دەكات. ئەوانەى دېمەنەكەيان بېنيو، باس لەو دەكەن، كە
قەپۆز و دوو ھارپىكەى بە سى كلاشىنكۆف لە سى لاو و بەمەبەستى
كوشتنى دەم و دەست تەقە لە قەلەندەر دەكەنەو، سى كلاشىنكۆفى
توپە و تىنو. دواتر كە قەلەندەرمان ھەلگرتەو سەر و سىنگى زياتر لە
چل فېشەكى پىئەبوو، كە زۆرەيان لە نزىكەو پىئەو نرابوون. بەلام
ئەو لە چىرۆكەكەدا زۆر دژوارە، ئەو يە بە ھەر سىكىان پشەتتەكەى
قەلەندەر دادەمالن و دەيەستەن بە دەستىيەو و تا ماو يەك بەسەر
شەقامە گشتىيەكەدا پايدەكېشن، دواجارىش نىوھوپووت و تۆزوى لاشەكەى
لە سەر يەكېك لە شۆستەكان فېرېدەدەن.

ئەو ساتەى قەلەندەر كوژا، سەوسەن ھوزارى كوپى پېروشە و
دكتۆر پەفەتەى لە ئامېزىو. لە مندالىيەكى زوھو مندالەكە مەيلىكى
نائاسايى بۆ پورە غەمگينەكەى ھەبوو، لە مندالىيەو لەگەل ئەودا
لە كىتېخانەكەدا گەرەبوو، ئەو ساتەى كە تەقەكان بوون، دەنگى
گوللەكان و ھەا نزىك و بېچان و لەسەرىك و گەرەبوون، سەوسەن
وايدەزانى يەكېك فېشەكەكان لە ھەواى خالى و سارد و بەرىنى كىتېخانە

چۆلەكەى ئەودا دەتەقینیت، مندالەكە ترسا و توند خۆى نوساند به پورییه وه و گریا. سەوسەن مندالەكەى توند بهخۆیه وه نوساند و گووتى «هیچ نییه مەترسە... مەترسە، یەك دەكوژن... یەك دەكوژن، وهك جارن... وهك هەمیشە». گەر یەكێك لە ژوورەكەدا بایە به دانیاییه وه نەیدەزانى ئاخۆ سەوسەن لەگەڵ خۆیدا قسەدەكەات یان لەگەڵ مندالەكەدا. دواى نیوسەعات هەوالیان بۆ هات كە كوژاوهكە قەلەندەر ئاموونە، ئەو پیاوهى سێ سالاى لەوهویەر لە شەویكى تاریكدا دەستى سەوسەنى گرت و لە ناو لاشەكان دەریهێنا.

سەوسەن دانیابوو كوشتنى قەلەندەر شتیكى ترسناكە... ئۆر ئۆر ترسناكە... بەلام نەیدەزانى بۆ.

تەفسیرکردنى كوشتنى قەلەندەر ئاموون ئاسان نەبوو. ئاخۆ تاوانیكى سیاسى بوو، پەيوەندى بەو ئۆخە گشتییە وه هەبوو كە هەلگیرسانی شەپى ئاخۆ دروستیكر، یاخود پەيوەندى بەو كێشانه وه هەبوو كە دواى داواکردنى سەوسەن فیکرەت لە نێوان ئاموونیهكان و كەسانی دەوروپەرى مەنگوپدا سەریان هەلدا؟. لە شارى ئێمەدا هەرگیز شەپەكانى سیاسەت و خۆشەویستى لە یەكدى جیا نەبنە وه، هیچ هیزێك نییه بتوانیت سنوورێك لە نێوان ئەو شەپانەدا دابنیت، هەموو شەپێك لەسەر خۆشەویستى و ئیرەیی و شەرف هەر زوو دەبێت بە شەپى سیاسى و هەموو شەپێكى سیاسیش هەر زوو دەبێت بە شەپى خۆشەویستى و شەرف. كە لایەنە ناكۆكەكان لە سالى هەشتاو هەشتدا و بە كۆمەكى فیکرەت گۆلدا نچى ئەو پێكەوتنەیان قەبوولكر، كە چیدی لەسەر سەوسەن شەپنەكن، كە سمان لەو باوەردا نەبووین ئەو پێكەوتنە بەوجۆره خۆیناوییه كۆتایی بێت. كوشتنى قەلەندەر بەوجۆره بێرەحمانیه هەموومانى هەژاند، تاوانەكە ئاموونیهكانى بە شێوهیهكى بێۆرنە سەرشیۆتكر. دوو شەو دواى ناشتنى تەرمەكە پتر لە سێ سەد پیاوى ئاموونى بە نهێنى و لە ژێر بالى تاریكیدا شاریان

به‌جیه‌یشت و خویان گه‌یاندده نه‌و ناوچانه‌ی میزه‌کانی پارتی دیموکرآت به‌سهریدا بالاده‌ستن. دوی کۆچی پیاوانی ناموون، به‌کیتییه‌کان هه‌موو خیزانه‌کانیان گرتن و به‌ماشینی تاییه‌تی گوازتنبانه‌وه بۆ دهره‌وه‌ی شار و له‌وێ به‌لایانکردن و پیدیانگوتن تا شه‌ر کۆتایی نه‌یه‌ت رێگا نادریت بگه‌رینه‌وه، نه‌وه سهره‌تای ناواره‌بوونیکی نوورودرژئی ناموونییه‌کان بوو. ئیدی تا ماوه‌یه‌کی درژ مال و کۆشک و باغی خویانیان نه‌بینیه‌وه و مال‌ه‌کانیان بوو به‌نیشته‌جیی نه‌و خیزانانه‌ی پارتی له‌شوینی خویان دهریانکردبوون، به‌لام نه‌وه‌یان چیرۆکیکی تره ... به‌لێ نه‌وه چیرۆکیکی غمگینی تره که لیژده‌دا جیگای نابیته‌وه. نه‌وه‌ی له‌و ماوه‌یه‌دا سه‌یر بوو په‌رچه‌کرداری مه‌نگوپر بوو، که دوی چوار پۆل له‌کوشتنی قه‌له‌نده‌ر به‌ته‌واوه‌تی وازی له‌حیزب هیئا و بۆ هه‌تاهه‌تایه‌ په‌یه‌ه‌ندی خۆی له‌گه‌ڵ قه‌پۆز جوقلی و هه‌موو نه‌وانه‌دا پچپی که له‌کوشتنی قه‌له‌نده‌ر نامووندا به‌شداربوون. قه‌پۆز جوقلی له‌پۆژی یه‌که‌مه‌وه نه‌وه‌ی پاگیاند که فه‌رمانی گرتنی باره‌گا که له‌مه‌نگوپری بابه‌گه‌وره‌وه دهرچوو. مه‌نگوپیش له‌سه‌عاتی یه‌که‌مه‌وه نه‌و نامه‌یه‌ی دهرخست که گوایه‌ گووتوویتی ده‌بیت باره‌گا که بیخوین بگیری. به‌لام نه‌و قسانه‌ لای ناموونییه‌کان نرخیکیان نه‌بوو، دوی کوشتنی قه‌له‌نده‌ر به‌هانه‌یه‌ک نه‌ما بۆ نه‌وه‌ی مه‌نگوپر و نه‌وانی تر له‌سه‌ری سهره‌وه‌ی نه‌و لیسته‌یه‌دا نه‌وه‌ستن که ناموونییه‌کان بۆ تۆله‌ دروستیانکرد. له‌دوی کوشتنی قه‌له‌نده‌ر په‌یه‌ه‌ندی نیتوان خالید ناموون و سه‌وسه‌ن پچپا... به‌لام نه‌و کات ماوه‌یه‌کی زۆر له‌به‌رده‌م رێواره‌کاندا نه‌ما بوو بۆ گه‌رانه‌وه، نزیکی شه‌ش مانگ دوی نه‌وه خالید ناموون به‌خۆی و کاروانیکی گه‌وره‌ی بالنده‌وه گه‌رایه‌وه بۆ شار، به‌لام له‌به‌ر نه‌وه‌ی یه‌ک مالی ناموونیش چیه‌ له‌شاردا نه‌ما بوو، یه‌ک دۆست و هاوڕیزی دلسۆز و دیرینیشی نه‌بوو بویریت ئامیزی بۆ بکاته‌وه، ده‌بایه‌ یه‌که‌مجار که پیده‌خاته سه‌ر خاکی شار، بجیته‌ ئوتیله‌که‌ی باوه‌جان و له‌وێ بخه‌وێت.

به پيچه وانه‌ی چاوه پوانی هه موومانه وه، کامه رانی سه لما به که مین که س
 بوو که له سه ره تاي پاییزی سالی نه وه دو چواردا گه یشته وه نیشتمان،
 به یانییه که هه ستاین و له ناوه پاستی شاردا کاروانیکی دوو رودریژی
 بالنده مان بینى، چنده ها قه فه زی که وه گه وه و چنده ها چه شنى
 سهیر سهیری بالنده که تا نه وکاته چاوی ئیمه له خه ونیشدا شیوه
 بوونه وه ری وه های نه بینیبوو. ده یان قه فه ز که زۆربه یان پرپیون له
 گه لای سه ره تاي خه زان، وه که نه وه ی کاروانه که بهرله وه ی بگاته شار
 به ناو گیزاویکی گه وه ی پاییز و جهنگه لیکی پرپه گه لاپرزاندای پویشتییت.
 کاروانه که به مه به ست له ناوه پاستی شاردا وه ستیترابوو، بو نه وه ی
 به یانی که هه ستاین هه موومان بیبینین... بالنده کان له ئیمه زیاتر
 خرۆشابوون و هاواریانده کرد، ده یانجیکاند و ده یانخویتیند. وه که نه وه ی
 بزانشن که دواى سه فه ریکی دریژ... زۆر دریژ به به شى هه ره زۆری
 جیهاندا گه یشتوونه ته شاری ئیمه، وه که نه وه ی باوه رنه که ن شاریکی
 واسهیر و جهنجال و ناړیک و غه مگین له سه ره شه نه ستیتره یه ش هه یه،
 وه که نه وه ی باوه رنه که ن گه یشتوونه ته شاریک خه لکه که ی له پاساری و
 کوتر و که و زیاتر زۆر که م چه شنه بالنده ی دیکه یان بینیه. ژماره ی
 بالنده کان گه لیک له سه د بالنده زیاتر بوون. قه فه زه کان زۆربه یان کۆن
 و ژهنگاوی دیاربوون، به لام زۆربه یان به جانفازی تاییه تی و هه ندیکیان

به شوشه و هه‌ندیکیان به دیواری پلاستیکی نه‌ستوور و هه‌ندیکیشیان له ناوه‌وه به ته‌په‌دۆری سپی یان پارچه ته‌په‌دۆری ئاسایی گیرابوون. دواتر که دوو پێبواره‌که‌ی دیش گه‌یشتنه‌وه شار، سه‌یرمان لی‌هات که ته‌کنیکه‌کانی پاراستن و گه‌رم پاگرتنی قه‌فه‌زه‌کان له نیوان هه‌ر سێ پێبواره‌که‌دا نۆز له یه‌کدی ده‌چوون. له هه‌موو قه‌فه‌زه‌کاندا هه‌ندی‌ک ده‌روازه و په‌نجه‌ره جێهێلرابوون، ئێمه له‌و ده‌لاقانه‌وه سه‌رمان ده‌کێشا و ته‌ماشای وێقاری ئه‌و بالنده‌مان ده‌کرد که هه‌ندیکیان به بێده‌نگیه‌کی حه‌کیمانه و هه‌ندیکیان به هاواریکی شیتانه و هه‌ندیکیان به جریوه‌ی ناسک وه‌لامی نیگا‌کانیان ده‌دايه‌وه. له‌و که‌ژاوه‌یه‌دا بالنده‌مان بینی که ده‌نوکی ئاسن و چاوی پر تیشک و بالی زێرنیان هه‌بوو. هه‌ر قه‌فه‌زێک له قه‌فه‌زه‌کان بۆنی شوینێکی دونیا و هه‌وای جه‌نگه‌لیک و که‌زه‌ی گوێ ده‌ریایه‌کیان پێیوو. هه‌ر بالنده‌یه و شێوه خواردنێک و جو‌ره گیایه‌کی نه‌ناس و جو‌ره پازاندنه‌وه‌یه‌کی سروشتی تایبه‌تی ویستبوو. هه‌موو هه‌ستمان‌کرد کامه‌رانی سه‌لما گه‌لیک به ناسکی و گه‌لیک به خۆشه‌ویستییه‌وه بالنده‌کانی گرتووه و به‌خێویکردون، قه‌فه‌زی گونجاوی بۆ سازاندون و که‌شی پێویستی بۆ خولقاندون، هه‌ندی‌ک له بالنده‌کان جووت و هه‌ندیکیان تاک بوون، به‌لام هه‌موو قه‌فه‌زه‌کان به قفلی تایبه‌تی قفل‌کرا‌بوون. له دوا‌ی دوا‌ی کاروانه‌که‌دا که‌ره‌فانیکی گه‌وره هه‌بوو، که دینه‌مۆیه‌کی کاره‌بای تایبه‌تی پێوه به‌سترا‌بوو، تا له پۆزانی سه‌فه‌ردا و له کاتی په‌رینه‌وه‌دا به شوینه سارده‌کاندا، له کاتی لاداندا له‌سه‌ر شه‌قامه به‌فراوییه‌کانی جیهان گه‌رمی تایبه‌تی بیه‌خشیته بالنده‌کان. گه‌رچی له‌و سالانه‌ی دوا‌ییدا له پێگای سه‌ته‌لایته‌کانه‌وه، له پێگای ئه‌و سه‌ربازه کلاوشینانه‌ی یوئینه‌وه، له پێگای ئه‌و کوردانه‌وه که له خۆرئا‌وا ده‌گه‌رانه‌وه، له پێگای ئه‌و پێکخواه بیانیا‌نه‌ی له شاره‌که‌ماندا ده‌ستگیربۆی خه‌ڵکانی هه‌ژاریان ده‌کرد، شتی‌کمان له هه‌وای دونیا و له

سټېهری بهرینی جیهان بهرکه وتیوو، به لām تا ټو ساته، تا ټو پوژدی پاییزی سالی نه وه دوچار که بالنده کانمان بیني هه ستمان نه کرد که جیهان به راستی گه یشتو ته شاره که مان، که زمین سیحری خوئی بو ناروین، که شتیکان له سروشتي ټم دنیایه بینيوه. له بهر هوپه کی نادیار بالنده کان له ساته دا نوینه ری ته وای ټو شتانه بوون که ټیمه له م شاره بچوک و غه مگینه ی خو ماندا و نما نکر دبوو.

سه ره تا کامه رانی سه لمان نه بیني، دواتر زانیمان له سه ر کورسییه کی چایخانه ی په پوله ی نازاد خه وتوو. ټو به یانیه کی زور زو له گه ل دوو کومه ککاري ټیرانیدا گه یشتبووه ناو شار. قه فزه کانی له سه ر شه قامه که پاگرتبوو، ټو ساته ی ټو گه یشتبوو، تازه چایخانه که ده رگا کانی بو پټیواران و کریکارانی ده مه و به یان ده کرده وه، ده م و ده ست هه موو ناسیانه وه، به لām بیتنه وه ی له گه ل که سدا هیچ بلټت، به هیمنی به خاوه ن چایخانه که ی گووت «من و هاوړیکانم زور ماندووین... زور... ده توانین لټره دا پشویه ک بده ی و بخه ی و». خاوه ن چایخانه که راسته و راست ناسییه وه، دلنیا بو ټمه کامه رانی سه لمایه، ټو پیاهو ی په کیچ بوو له ټه فسانه گه وره کانی شار. بیتیه چ دوو دلټیه ک پټگای به هر سن پټیواره که دا له سه ر کورسییه کان بخه ون. که ټیمه به یانی بینیمان په که ته خته و له سه ر پشت له سه ر کورسییه کی درټز خه وتبوو، پیاوټکی به قه د و قامت بوو به ریشټکی زور گه وره و درټز و په شه وه. له چاو ټو کاته ی که پویش و به جټیه ټشتین بالابه رزتر و پیوا نه تر ده یواند، قری که میچ له و کاته کورتر بوو، ټه سمه رتر و پته و تریش دیاربوو، ناشکرا خوړ و سه رما یارییه کی گه وره یان له سه ر پوخساری کردبوو. بوونی له ویادا، خه وتنی به وچه شنه سام و هه یبه ټیکی گه وره ی له هه مووماندا به جټیه ټشت، گه پانه وه که ی کتوپر و چاوه پوان نه کراو بوو، پټشتر هیچ که سی ناگادار نه کردبووه وه، ویستبووی به بیده نگی بالنده کان تا ناو جه رگی شار

بەئىنئىت و لە سەر كورسىيەك لە كورسىيە درىژ و تەختەكانى پەپولەى ئازاد بخەوئىت. كە بەيانى زوو ھەواليان بۆ مەنگوپ برد، سەرەتا باوھەپى نەكرد. بەلام كە خۆى گۆپى و بەر لە كەوتنى تەواى خۆر گەيشتە لای قەفەزەكان سەرى لەو ھەموو بالانده قەشەنگە سوپما. ماوھەكى درىژ بە بىدەنگى و ھەپەساوى يەك يەك سەيرى قەفەزەكانى كرد و گووتى «واى خواى گەورە... واى ئەوليا... ھەموو تەيرى دونىاي لەگەڵ خۆى ھىناوھ... ھەموو تەيرى دونيا». بەختىراى كەسانىكى لە ئىمە ھەك پاسەوان بە ديار قەفەزەكانەوھ دانا و پۆشت بۆ ناو چاىخانەكە، ھەموو بىنيمان كە ماوھەكى درىژ، زۆر درىژ لەسەر سەرى كامەرانى سەلما و دوو ھاورپىكەى ھەستا... ھەستا و ھىچى نەگووت... ھەك ئەوھى باوھەپ بە چاوى خۆى نەكات، ھەك كەسێك بروسكە لىدایدائىت سەيرى كامەرانى دەكرد. دواتر بە ھىمنى لەسەر كورسىيەك دانىشت و دەستى گرت بە دەموچاويیەوھ و دەستىكرد بە گریان... ئەوھ يەكەمجار بوو مەنگوپ ببينين دەگى.

لەدواى كوشتنى قەلەندەرەوھ، مەنگوپ بوو بە كەسێكى تر، بوو بە پياوێكى غەمگین. زۆر پۆژ دەھات بۆ چاىخانەى پەپولەى ئازاد و لەوئ لەسەر كورسىيەك دادەنىشت و قسەى لەگەڵ كەسماندا نەدەكرد، بووبوو بە پياوێكى زۆر تىكشكاو. گەرچى زۆر لەوھ دەترساین پۆژىك ئاموونىيەكان زەفەرى پىپەرن و بىكوژن، بەلام ئەو بىياك بوو، جگە لە چەقۆ كۆنەكەى جاران ھىچى تىرى پى نەبوو. چىدى ھەك سەردەمى زوو دلى بۆ كەس نەدەكردەوھ، گەر قسەى بكردبايە، دەىگووت «كوشتنى قەلەندەر ھەموو شتىكى تىكداد... ھەموو شتىك... ھەرچىيەك من لەو چەند سالاھەدا كردوومە بە زايە پۆى... ھەمووى بە زايە پۆى».

كە مەنگوپى بابەگەورە و كامەرانى سەلما باوھەشيان بە يەكدا كرد، بۆ ماوھەكى كورت ھەموو دلمان پىپوو، ھەندىكمان بە پاستى گریان،

هه نديکمان ده ستمان به ده مانه وه گرت و هه نديکمان پوومان وه رگيڙا و
خۆمان به شتيکي ديه وه سه رقالكرد نه با بگريڻ. مهنگوپ ئيستا هيدي
هيدي پيري پتوه دياربوو، له دواي کوشتنی قه لندهر ئيواره يه که چوو بو
لاي سه وسنه فيکرهت و دواي نه وه به پيري هاته ده ري. مهنگوپ هه رگيز
باسي نه و دانيشتنه ي خوي له گه ل کچه که ي گولدا نچييدا نه کرد، به لام
دهنگۆکان باس له وه ده که ن که سه وسنه خان بيوتنه سه رزه نشتي کردوه
و گووتووي تي که وتنه وه ي خويڻ له نيوان به ره کانداناسان تينا په پريت،
سه وسنه راسته وخو مهنگوپي به کوشتنی قه لندهر تاوانبار کردوه و
پتيگوتووه که گوايه بپروا و متمانه ي نه وي خراپ به کاره ي ناوه و پله ي
شه پانتي خوي تا جيگايه کي ترسناک به رکردوته که ئيدي جيگاي
بيدهنگي و ليوردني تيانه ماوه ... ده شلڻ کچه که گووتووي تي که رچي
ناتواني ت تا هه تاهه تايه له مهنگوپ ببوريت و پنگاي بدات پي بخاته
ماليه وه، به لام سويندي بو خواردوه، وهک چۆن چهند ساليک پيشتريش
سويندي بو خوارد، که هه لسه نگاندني کامه راني سه لما و دوا برپاري
که وره ي له م حيكايه ته دا ملکه چي هيچ جوړه گرځدانه وه يه کي نابه جي له
نيوان خرابيه کاني مهنگوپ و کامه راندا نابيت، به لکو هينده هيه که
مهنگوپ وهک نوينه ريک، وهک که سيک که له دل وه زور دلخوشي کردوه،
وهک مروفتيک که به چيروکه سه يره کاني سه رسامي کردوه، ئيتري بو ي
نييه، هه رگيز بو ي نييه پي بنيتنه نه م ماله وه و چاکتره کامه راني سه لما
پاسپيريت که نوينه ريکي تر، په يامه ينيکي تر له نيوان نه و و خويدا
دياري بکات. ده لښ کيژه که سويندي خواردوه گه ر شوو به کامه رانيش
بکات ته نيا مهرجي نه وه ده بيت نه و و هاوياره کاني له و زه ماوه نده دا
نه بن و دواتريش تا هه تاهه تايه تا نه وان ژن و ميږدن مهنگوپ نابيت
بچيته حه وشي مالي نه وه وه.

نه وان ه ي چيروکه که يان بو گيڙاينه وه ده لښ مهنگوپ به پيچه وان ه ي

عاده تی خۆیه وه، به پێچه وانه ی ئه و غرور و سه رسه ختییه زۆره یه وه که به دیزایی ژیا نی له سیما و په فتاریدا بووه، گریا وه و پارا وه ته وه که هه رچییه ک ده کات شتی وای به رابه ر نه کات، نامه کی خۆی ده رده هیتی ت و نیشانی سه وسه نی ده دات، سوینده خوات که ته نیا له به رخاتری کامه ران و له به رنه و و بۆ پاراستنی شکۆی ئه و چۆنه حیزیه وه، سوینده خوات که ئه ویش وه ک هه مووان نیگه رانه و واهه سته ده کات تا وانه که پاسته وخۆ ئا راسته ی ئه و و کامه رانی سه لما کرا وه، به لام کیزه که سه رسه ختانه ئه وه ی به بیرده هیتی ته وه که کوشتنی قه لهنده ر به جۆریک دپدانه و ناشایسته و دوور له عورفی جه نگه، هه تا له ئیشی پیا وانی ده ولت بی په حمانه تر ده نوینیت، له به رنه وه هیه دلیک له دل نادات و بریاری خۆی ناگوریت و له و بریارانه په شیما نابی ته وه. هه موو ده لێن که س له وه به ر هه لویستی به وجۆره په قی له خانمی سه وسه ن نه بینیه وه، هه موو ده لێن فیکره ت گولدانچی و دکتور په فعه ت و پرۆشه که له ژوورکی دیکه وه گوئیان له قسه کانیا ن گرتووه، به دلره قی و پیداکرتنی سه وسه ن سه رسامبوون. هه رچۆنیک بیت، مه نگوپ دلشکا و ده رکرا و له مالی گولدانچی دیته ده رت، دوا ی ئه وه ده بیته پۆحیکی شکست و غمگین و بیده نگ. ئیدی وه ک جاران به یانیا ن و ئیواران ده هاته چایخانه که، هه روه ک جاران گیانی فه رمان و پۆحی بیباکی له هه موو شتیکیدا بوو، هه موو ئاماده بووین هه موو دا وایه کی جیبه جیبه کی، ئاماده بووین بیمه رج لایه نی بگرین و هه ر شتی ک بلیت بۆی سه لمینین، زۆریه مان با وه پمان به بیگونا هه ی مه نگوپ هه بوو. به لام له گه ل ئه وه شدا چاونه ترسی و بیباکی مه نگوپ شوینی پرسیا ری هه موومان بوو، هه موو ده مانپرسی: چۆن دوا ی کوشتنی قه لهنده ر ئاموون، ئا وها بیخه م ده سوپیته وه؟ ناترسی ت بیکوژن، ناترسی ت تۆله ی لیبکه نه وه. به لام له نیو بازا ردا هه ندی که س با سی نامه یه کی نه ئینیا ن ده کرد، که ئاموونیه کان بۆ مه نگوپیا ن نوسی وه، نامه یه ک تا

ماوه يه كي دريژ كه سمان نه مانده زانی چي تيډا نوسراوه، هه نديكمان وهك دهنگو باسمانده كرد و هه نديكي ديمان پاست ده مانقه بلاند، به لام دوي زياتر له دوو سال له پوژيكي زور گه رمي سه ره تاي نه يلولدا مهنگور نه و نامه يه پيشاني كامه راني سه لمادا و دوا جاريش نامه كه كه وته ده ست سه وسنه گولدانچي و تاكو تايي لاي نه و مائه وه.

نه و پوژه دوي ناميزانه گه رم و پر سوزه كان، دوي نه و ي كامه راني سه لما به دهنگي به رز گووتي «چ خوشحالم كه ليهرم، چ خوشحالم... من له سه ر كورسي و شوسته و لاريگاكاني زور شاراني دونيا خه وتم، سويندم خوارد نه و پوژه ي دهگه پيمه وه يه كه م پشوم له سه ر كورسيه كاني نه م چايخانه يه بيت و يه كه م چاي نيشتي مانم ليهردا بخومه وه و يه كه م سه رخوم له سه ر نه م كورسيانه بشكينم، سويندم خوارد قه تاري بالنده كانم له ناوه پاستي شار و له و جيگايه دا بوه سستيم كه دوا جار تيډا مالاوويم له ئيوه كرد، سويندم خوارد بهرله وه ي باوه شبكه م به خوشك و پور و كه سه كاني خومدا، باوه شبكه م به ئيوه دا... سوپاستانېكه م... سوپاسي وه فا و كومه كتانېكه م... ئيستا ئيوه نازانن من چهند دلخوشم كه دهگه پيمه وه... كه بالنده كانم به سه لامه تي هيئاوه وه نه م شاره... سه فره يكي ناسان نه بوو... به لام ئيستا هه سنده كه م كاتي هاتوو به هيمنى ماندوويقي نه و هه موو ساله له گيانم ده ريجيت... هه سنده كه م هيئده ي هه ناسه ي نه م شاره هه لده مژم و باي نه م شاره بهر پوخسارم ده كه وييت... هه موو شتيك لام ده بيته رابوردو... من ليهردا... ئا ليهردا سويندتان بو ده خوم كه هه رگيز تا هه تا هه تايه جاريكي تر نه م شاره به جيئا هيتم، خوشحالم كه به عسيه كان ليهر نه ماون، خوشحالم دهگه پيمه وه بو شار يكي نازاد، من سويندتان بو ده خوم جاريكي تر نه م شاره به جيئا هيتم... سويندتان بو ده خوم، هه تا نه گه ر نه م شاره تاعوون له ناويدا بلاوييته وه، درمي ترسناك كو لانه كاني پر كه ن له مه يت،

كوچەكانى چۆل ئاكام... ئىوۋ ھەموتان دۇعام بۇ بىكەن كە سەوسەن
 فېكرەت، ئەو كچەي بۇ خۆشەيىستى ئەو دونىام تەيكرىدە بە ھاوسەرى
 خۇي ھەلمېزىت... دەست بخەنە سەر دلتان و دۇعام بۇ بىكەن كە
 شتىك بچىتە دلى خانمى سەوسەنەو و من لە ھەمور عاشقانى تر
 باشتىر بېنىت و بالىندەكانى من زياتىر سەرنجى پايكىشن، دۇعام بۇ بىكەن
 و ھىچ كات لە دۇعاكرىن مەوۋستىن... بەلام ئىستا ھەستدەكەم، پۇزى
 ئاھەنگمانە... ھىوادارم ئەمە سەرەتاي ئاھەنگى ھەرە گەرەمان بىت...
 ئاھەنگى ھەرە گەرە... .

سالانىك دواتر كە بېرى قسەكانى ئەو پۇزەمان دەكەتەو، خويىن
 لە دلمان دەھات. بەلام ئەو ساتە ساتى شادى بوو. مەنگوپ بەبىنىنى
 وەھا گەشابوۋەو خۆشخالى و كەيفى جارانيما بىدادا دەھاتەو.
 كامەرانى سەلما پىدەچوو چىتر ئەو گەنجە سەرەپۇ و تورپەيە نەبىت
 كە زىاد لە ھەشت سال لەوۋەيەر نىشتىمانى بەجىتشت. گەلىك
 جوانتر و دونىادىدەتر و پىر حىكمەتتەر دەينواند، دەنگى وەك جاران
 تورپەيى و لەرەي ئاكاملى تىدا نەبوو، وشەكانى پىپوون لە دلتايى و
 بىروا بەخۇبوون. مەنگوپ جار دواى جار باۋەشى پىادەكرد و دەيگوت
 «ئاي كوپى خۇم... ئاي كوپى خۇم». دواجار مەنگوپ لە ناۋەپاستى
 چايخانەكەدا وەستا و دەستى بەرزكردەو و گوتى «خۆشبەخت ئىمەين،
 شادومان ئىمەين كە دووبارە تۇ دەبىنىن، بەخىرىيىتەو بۇ ناومان.
 ئەمىرۇ ھەمور ئاھەنگەكەين، بەلام نا... ئىستا خوشكانت و پورانت و
 خىزانى گەرەت چاۋەرۋانتدەكەن... بەرلەۋەي ھىچ بلىيت... بەرلەۋەي
 باسى ھىچ شتىك بۇ ھىچ كەس بىكەيت، دەبىت بگەپىتەو مالى، لەۋى
 بخەيىت و خۆت بشۆيت و پشۋوبەدەيت... من لىرەدا پاسەۋانى بالىندەكان
 دەكەم... تا ئىۋار، تا ئىۋار، ئەوسا بە ھەمور وىقارى خۆتانەو
 ۋەرن و دەچىن بۇ مالى گولدانچى و تۇ لەۋى دەچىتە ژوروى و ھاتنەۋەي

خۆت بۆ سەوسەن خان و باوکی پادەگە یتیت ... وادەگەین ... وادەگەین ...
 شاه به خیربیتە وه کوپم ... دووباره به خیربیتە وه».

کامەران ھەر ئەو بەیانییە ھاوپی ئێرانییەکانی خۆی بە ئیمە
 ناساند، یەکیکیان ھەر لە سەرەتای سەفەرەکیەو ھاوپی جیا جیا
 لەگەڵیدا بووبوو، زۆر ولات لەگەڵیدا گەپابوو، لە زۆر جێگای سەخت و
 لە زۆر قورتمی گەورە دەربازیکردبوو، ئەووی دیشیان وەک چاوساغ لە
 پەپاندنەو ھە قەفەزەکان و پالندەکان لە سنوورەو کۆمەکیکردبوون ...
 بەلام ئیمە بەشیوەیەک بەبینینی کامەران و پالندەکان سەرسامبووین
 بایەختکی زۆرمان بەوان نەدا.

بەیانییەکی سەیریوو، پالندەکان بە جۆریکی شیتانە دەیانقیراند و
 دەیانخویند، دەنگیان بەجۆریکی ئاناسایی بەرز و خروشیان بپۆینە بوو.
 قیزە و چریکە ھەندیکیان بەجۆریک پلند بوو مەرف لە شەقامەکانی
 شاردای وای ھەستکرد لە دارستانە چەرەکاندا ونبوو. ئەو پۆزە پێدەچوو
 دەنگی ئەو پالندانە زووتر لە وادە ھەو خۆی شاری لە خەو ھەستاندبیت.
 لە میژووی شاری ئیمەدا ھووی نەدابوو پالندە بەوجۆرە سەرنجی
 خەلک پابکیشیت. ھەوایی گەیشتنی پالندەکان کە ھەشت سالی بوو
 چاوەرێماندەکرد بە خیراییەکی بپۆینە بەسەر ھەوایی تالەکانی شەری
 ناوخوازالی بوو، ھەر لە بەیانی زووەو ھەوایی خەلکانیکی زۆر ھاتن بۆ سەیری
 قەفەزەکان. پێدەچوو مەنگوپ پێشبینی ھەموو شتیکی کردبیت، خۆی
 و چەندانیک لە ئیمە لە بەردەم قەفەزەکاندا بۆ پاسەوانی وەستان،
 مندالانی ھارمان لە پالندەکان دوورخستەو، دیوارێکمان لە نێوان
 پالندەکان و ئەو چاوەرێماندا دروستکرد کە ھەندیکیان نیازی پاکیان
 نەبوو، دەمۆدەست قەدەغەمانکرد کەس خواردن بە پالندەکان بدات.
 بەلام ئەو ھەوایی سەیریوو خروشی نەسەرەوتی خۆدی مەلەکان بوو، ھەموو
 ھەستمانکرد زۆر دلخۆشن، گەلێک بەختەوەر دیاریبوون، ھەندیکیان زۆر

سەرسامانە لە دەلاقەي قەفەزەكانەو سەيىرئانەكردىن، پەيدەچوو ئەوانىش
 ھەندەي ئىمە بەيىنىنى ئىمە سەرسامبىن، ەك ئەوئى ھەستىكەن فەيىون
 بۆ ئەستەيەكى تر و لەسەر پلانئىتەكى تر نىشتوونەتەو... زۆركات
 ھەستماندەكرد ھەندەي ئىمە بۆ ئەوان غەرىب و ئائىسايىن، ئەوان بۆ
 ئىمە وەھا نىن، ھەندەي ئەوان فەزوليان ھەيە ئىمە بىيىن و تەيمانگەن
 ئىمە نىمانە... مەنگور بۆ ئەوئى جەنجالى و كۆيىونەوكان لەدەورى
 قەفەزەكان كەمبەكەتەو، لە مەرەو بەرى شەقامەكەدا چوار پەنج خالى
 بەشىنەوئى پاقلاو و شىرىنى و شەرىتە دانە. پەيىوارەكان دەيانتوانى
 لەویدا شەرىتە و شىرىنى بخۆن و پەيىزىيى ھاتنەوئى كامەران
 بکەن. ئەوئى سەيىرئو ئەو پۆزە ھىچ يەك لە شاعىران و شەيىوکاران
 و مۇسىقارەكانى شار نەھاتنەدەرى و نەھاتن بۆ سەيىر بالىدەكان،
 كەس لەوان لەدەورى قەفەزەكان دەرنەكەوتن... ھىچ كەسەش لە ئىمە،
 ھەوالىكى لە سات و وادەي گەپانەوئى دوو داواكارەكەي دى نەدەزانى.

له ئیواره دا کامه رانی سه لما و مهنگوپری بابه گه وره و مه ریوانی مەمه
 و له چ قۆقز له ماشینیکی سپیدا که ئامۆزایه کی کامه ران لێدیده خوپی
 به ره و مائی سه وسه ن فیکره ت به پیکه وتن، کاروانی بالنده کان پازده
 قه فه زی گه وره بوو که دوو ماشین پایانده کیشا، هه ندیکیان له ناوه وه
 بوو بوون به ده یان ورده قه فه زی دیکه، زۆریه ی قه فه زه کان له سه ر تایه ی
 تایه تی راگیرابوون که ئاسان له سه ر هه موو شیوه پیکایه ک ده یاننتوانی
 بجولین، تایه کان وه ها کرابوون بتوانن به شه قامی دژوار و پیکای درێژ
 و سه ختیشدا تێپه ین. کاتی که کاروانه که له نزیکای چایخانه ی په پوله ی
 ئازاده وه به پیکه وت، جولیه کی نااسایی که وته شه قامه کان. خه لکانیکی
 زۆر له مبه ره و به ره وه به سه رسامی سه یری کاروانه که یان ده کرد، هه ندانیک
 توانجی ناشیرین و که میکیش له پیاوه هه میشه بیزاره کانی شار جنیویان
 به ئیمه و بالنده کان ده دا، هه ندیک به ناشایسته یان ده زانی له سه رده میکی
 واسه ختدا، له پۆزانیکدا شه پ له زۆر شار و شارۆچکه ی مه مله که تدا ناگری
 سه ندوه، ئیمه سه رقائی «کۆمه لیک ته یری نه خووش» بین. به لام ئیمه به
 بیدهنگی له ته نیشته کاروانه که وه ده پۆیشته یان و باکمان به و جوړه قسانه
 نه بوو.

له چ قۆقز به که مین که سه بوو که هه وائی هاتنه وه ی کامه رانی بو
 سه وسه ن فیکره ت برد. که لای نیوه پۆ هاته وه بو چایخانه که وه ها

خۇرۇشاپو، واماندەزانى خەرىكە شىت دەيىت، بەدەنگى بەرز ھەموو شتىكى بۇ گىراپىنە، لەگەل قسە و ھاوارەكانى خۇيدا سوورتر و سوورتر و لچى قۇقزتر و قۇقزتر دەبوو، گووتى «ئەوكاتەى لەدەرگامدا و چوومە ژوورئى باجى سەوسەن لەگەل مندالى خوشكەكەيدا پىكەوہ لە ئاسماندا سەيرى بەعزئى بالئندەيان دەکرد، تا ماوہ يەكيش ئاگايان لەوہ نەبوو کہ من لە بەردەمياندا وەستام. کہ سەرنجى مياندا وەك لال وەھابووم، بىلاھى بە نەوعىك لە بەردەميادا پەشوکام ھەناسەم بۇ نەدەدرا، خەرىك بوو بگريم... بەلام پيش ئەوہى بگريم، پيش ئەوہى فرميسكەكان لە چاوم بينەخوارئى ھاوارمکرد، باجى، باجى گيان، لىرەيە... ھاتەوہ... ئەم بەيانىيە ھاتەوہ. يەكەمجار ھەر سەيرىکردم و ھىچ تىنەگەيشت، من فرميسك لە چاوم ھاتەخوارئى، بە شەرەفى داىكم فرميسك وەك باران لە چاوم داىکرد و گووتم كامەرانى سەلما گەراپەوہ، وەعدەكەى خۇى بەجىھتينا و گەراپەوہ، ھەموو بالئندەى دونياى ھىتاوہ... ھەموو بالئندەى دونيا... ھەموو بالئندەى دونيا. بيتەوہى ئاگام لە خۆم بيت، لە ھەلچوون و شىپزەبيدا دەمقىزاندا، دەستم بەرزەدەکردەوہ و دەمگووت ھەموو بالئندەى دونيا. باجى سەوسەن ھەر سەيرىدەکردم و ھىچى نەدەگووت، ئىنجا مندالەكەى دانا و گووتى بەپاستى لىرەيە... بەپاستى. من گووتم بەقەبرى ھەرچى ئەسحابەيە، بە گوپى باوكم، من خۆم ئىستا لای قەفەزەكانەوہ ھاتووم. من مەنگوپ پايىسپاردم بىم، ھەزىدەکرد خۇى ئەم مژدە خۆشە بۇ تۆ بھىنئىت، خۇى ئەو شەرەفەى پىيىپىرئىت، بەلام ھەموو دەزانين تۆ ھارامتکردوہ پى بختە ھەوشەكەتانەوہ، بەس خودا خۇى دەزانئىت كە چەندە خەوى بەوہوہ دەبينى خۇى ئەم ھەوالەتان بۇ بھىنئىت، باجى بە قەبرى براى جوانەمەرگم، ھەشت ساللە خەو بەوہوہ دەبينئىت پۇژىك بيت خۇى ئەم مژدەيەتان پىيدات، بەلام دلئى ئىوہى لە ھەموو شتىكى ترى دونيا لا عزیزترە، ئىتر ناچار، بەوہ لاهى ناچار منى پاسپارد... من...

که پیتان بلّیم که ئیوارئ، خۆمان و هه موو قه فه زه کان دیین بۆ ئیره ... هه موو دیین ... خوابکات ئیوه ئاماده بن ... خوابکات ئاماده بن» .

لج قۆز هه میشه و هه میشه به شانازییه وه باسی ئه و ساته ی ده کرد، خوشحال بوو شه ره فیکری وه های پیپراوه یه که مین که س بیت هه واله که بۆ مائی گۆلدانچی به ریت . ئیمه له نیوه پۆدا بیستمان که گۆلدانچییه کان زۆریان له مائی فیکره ت کۆبوونه ته وه تا له و ساته تاییه تی و سیحراوییه ی میژووی خیزانه که یان بییه ش نه بن . له و هه شت سال و نیوه دا که سیان له و باوه رده نه بوون چیرۆکه که ی سه وسه ن ترۆپکیکی وا ئه فسانه یی تیدابیت . ئه وه ی خه لکانیکی زۆر به شادییه وه دوی کاروانه که که وتوون، ئه وه ی هه ندیک به ئالای کوردستانه وه له گه ل بالنده کاندا ده پۆیشتن مایه ی سه رسامی خودی فیکره ت گۆلدانچی بوو، کاروانه که نزیکي سه عات شه ش و نیوی ئیواره گه یشته کۆلانی مائی سه وسه ن، سه دان که س له گه ل که ژاوه ی بالنده کاندا ده پۆیشتین، نا ... نا، وه ک گوتم پیشتەر له میژووی شاره که دا ئاوها بالنده خه لکی به خۆیه وه سه رقāl نه کردوه . جه نجالیی که بوو مه پرسن . له و پۆژه وه ئه و کۆلانه مان ناونا «کوچه ی بالنده کان»، مائی سه وسه نیشمان ناونا «مائی بالنده کان» . که کاروانه که گه یشته پیشده می مائی گۆلدانچی، سه وسه ن به هاوپیستی هه ریه ک له فیکره ت و عیزه ت گۆلدانچی بۆ پیشوازی گه ریده دوور ولاته که هاته ده رئ، جگه له مه نگوپ که به تنیا له ماشینه که دا مایه وه، هه موو سه رنشینانی ماشینه که دابه زین . کامه ران جلیکی کوردی قه شه نگي پۆشیبوو، گه لیگ له به یانی بۆشناختر و جوانتر و پیاوانه تر ده ینواند، بیته وه ی بشله ژیت، بیته وه ی وه ک جاران قه ره بالغی زمانی بیه ستیت، یه که مجار به حورمه تیکی مه ردانه وه ته وقه ی له گه ل دوو پیاوه که دا کرد و پوویکرده سه وسه ن فیکره ت و گووتی «خانم پیژ و حورمه تی زۆرم ... خوشحالم دوی ئه م هه موو ساله ته ندروست و سه لامه ت ده تبینمه وه، من ئه مپۆ به یانی گه یشته وه شار، پتر له هه شت

سالە بۆ تۆ بەم دونيايەدا ويلىم، خۆم بە بەختە وەرترىن مەۋقەى ئەم زەۋىيە دەزانم كە تەۋانىم بالئندەكان بەسەلامەتى بگەينمەۋە ئەم شارە و تا بەر دەرگاي ئىيۋە بىيانەينم، ئەۋە كىلىلى ھەموۋ قەفەزەكانە خانم، ئەۋە كىلىلى ھەموۋ قەفەزەكانە، ھەزەكەم لە بەرچاۋى خەلكى بەپىزى ئەم شارە بىدەمە دەستتان. خۆت دەتەۋانىت يەك بە يەك سەپىرەنكەيت... لەم ساتە بەدەۋاۋە سەۋسەن خان ھەموۋ ئەم بالئندە مەۋلىكى تۆن».

ھەموۋ بىنەيمان كە بەندىك كىلىلى گەۋرەى دەرھىنا و بە پىزىكى زۆرەۋە نوشتايەۋە و كىلىلەكانى دايە دەست سەۋسەن فېكرەت، كە گەلىك پەشۋاۋ و نامۆ دەرەكەۋەت، لە كاتىكدا ھەموۋان بەخىرەھاتنەۋەى كۆرەكەيان دەكرد، ئەۋ ھېچى نەگۈۋەت، بەلام بەجۆرىكى سەرسامانە سەپىرى كامەرانى سەلمەى دەكرد، ھەموۋ دۇنياۋىيەن ئەۋ جۆرە سەپىرەكردن و نىگايە ھىندەى تر ئاگرە كامەران بەردەدات. لە ناكەۋ كامەران سەپىرى ھەموۋمانى كەرد، ئاۋرىكى خىراشەى لە قەفەزەكان دايەۋە، ۋەك ئەۋەى شتىكى بېرچەۋىيەت پەۋىكردە يەككىك لە قەفەزەكان و كىلىلىكى جىيەى دەرھىنا و دەرگاكەى كەردەۋە و چەۋە ناۋەۋە و لەۋى لەگەل بالئندەيەكدا ھاتەدەرى. مەلىكى شىۋە كۆتر، بە سەپىشت و سەرىكى خۆلەمىشى كەلەۋە، تەپرىك بالەكانى سەپى بوۋن، كۆمەلىك كەۋانەى قاۋەبىيان لەسەر بوۋ، سىگىشى سەپى سەپى بوۋ، بەلام لە ناۋەپاستىدا ئەۋ سەپىتىيەدا پەلەيەكى سەۋر ھەبوۋ، ۋەك ئەۋەى خەۋىن لە سەپىنى ھاتبىت و دايدابىتە سەر پەرەكانى. كامەران بالئندەكەى بەزكردەۋە و پەشەنى ھەموۋمانىدا و گۈۋەى «ئەمە ناۋى كۆترى سەپىنەزامدارە، كە لە ئەزەلەۋە بەم پەلە سەۋرەۋە دىتە دونياۋە... لە بالئندەكانى تەرم خۆشترەۋىت، خانم ئەمەيان دىارى تاييەتى مە... دىارى تاييەتى مە... گەر شەۋەت بە مەن كەرد ياخۇد نا، ئومىدەم ئەۋەيە ئەم بالئندەيە لە ژۋەرى خۆتدا ھەلگىرىت و ھەركاتىك ئەۋەت بىنى بىر لە مەن بگەيتەۋە». ھەموۋ گۈيەمان لىيەۋ كە سەۋسەن بالئندەكە

ده گريټ و سه يريده کات و بونیده کات و ده لیت «گالیکولومبا لوزونیکا...
 گالیکولومبا لوزونیکا». سه رها هیچ تینه گیشتن... هیچ، وامانده زانی
 کیژ که خریکه ده که ویت و ویتنه و دویکی نانا سایی توو شبووه، به لام
 سه ری به رز کرده و سهیری کامه رانی سه لمای کرد و به نه سپایی گوتی
 «کوتری سینه زامدار، گه لیک جوانه... به لام ناوه لاتینییه که ی گالیکولومبا
 لوزونیکایه... گالیکولومبا لوزونیکا، ته نیا له سه ری که دوو دورگی ی بچوک
 له دورگی کانی نه نده نوسیا ده ری، له وه بقرانیت له هیچ شویتنیک تری
 جیهاندا نییه...». وشه کان به جوریک له زاری خوشبوون، هندیک له وانه ی
 له دهوری که ژاوه ی بالنده کان وه ستابوون، له و که سانه ی هر به فیتره ت
 له بهر سیجری ثافره تدا لاوازن خریکبوو بیورینه وه. سه وسنه ساده خوی
 گورپبوو، مه کیاجیکی کال و ته نکی کردبوو، کراسیکی سپی بیملوان
 و پانتولیکی رهشی له بهر دابوو، به لام یه که رهفته ی موری له گهر دنی
 نالاندبوو، نه و رهفته یه جوانییه کی وه های پتبه خشیبوو، نه مانده توانی
 چاوی له سه ری بگوازینه وه و سهیری شتیکی دیکه بکه یزن. دلنایام هه موو
 نه وانه ی گومانیان له جوانی سه وسنه فیکره ت هه بوو، گهر نه و نیواره یه
 بیاندیپایه، ده یانزانی چ هه له یه کی گهره یان کرده. سه وسنه نه و نیواره یه
 «کوتری سینه زامدار» سی له ده ست کامه ران وهر گرت و گوتی «کامه رانی
 سه لما، شووت پتیکه م یاخود نا، بییت به هاوسه رم یاخود نا نه م
 بالنده یه تا مردن له که لمد ده میتنه وه... تا مردن».

سه وسنه له گه ل باوکی و مامی «دواتریش دکتور ره فعت چووو
 ریزانه وه» به سه ری بالنده کانداه گه ران. تا نه و نیواره یه نه مانده زانی
 سه وسنه چ کچیکی زیره که، چ شاره زایه کی گهره ی دونیای بالنده کانه.
 ده چووو به رده م هر قه قه رتیک، سهیریکی بالنده که ی ده کرد و وه که زانایه کی
 گهره ی بالنده ناوه لاتینییه که ی ده گوت، نه و ناوه درت و نالوز و
 دوویه شانه ی له گوپی نتمه دا تابلتی قورس ده زینگانه وه، له به رده م

يەككىك لە قەفەزەكاندا ھاوارىكرد «ئارتىكۆرنىس كلامۇسۇس... خوای گەرە يەككىكە لە بالئەندە دەگمەنەكان كە بەرەو نەمان دەچىت، يەككىكە لە ھەرە بالئەندە شەرمەن و دەگمەنەكانى دۇنيا، كە لە سەر پووبەرىكى زۆر بچوك لە باشوورى خۆرئاوای ئوسترالىا و ھەندى ژمارەى كەمىشى لە خۆرەلاتى ئەو ولاتەدا دەژىن... دەنگىكى بەرز و پەرنەغمەى ھەيە... خوای گەرە چى دەبينم، ئارتىكۆرنىس كلامۇسۇس».

چەند قەفەز ئەولاتر، پىكەنى و بالئەندەيەكى بلەند و بالابەرزى نىشانداين كە بەلەش و بال لە دال دەچوو، قاچى ھەك لەقلەق درىژبوو، بەلام بىرپانەكانى ئەستور و كۆلۆپەرىكى قەشەنگىشى لە پشتى سەريىەو ھەبوو. گووتى «ئەمە سكرتتەر، لە زۆريەى زمانەكاندا بە سكرتتەر ناويدەنن، چونكە كۆلۆپەكەى سەرى لەو پەرموچە دەچىت كە نوسەرانى كۆن دەيانخستە پشت گويناو، لە توخمى دالە، لەو گياوگۆلانەدا دەژى كە لە خوار بىابانەكانى ئەفريقاوە سەوزىوون، چنگىكى زۆر بەھىزى ھەيە، بالئەندەيەكى ماركوژ و مارخۆرە، بەو قاچە بەھىزانەى دەكىشىت بە مارەكاندا تا پۆحيان دەكىشىت، پياكىشانىكى ترسناكى ھەيە، گەر بەر مۆفیش بەكویت برىندارىدەكات... ناوہ لاتىنيەكەى سەكىتارىووس سىرپەنتارىووسە... تەريزىكى جوان، بەلام ترسناكە... وانىيە كامەرەن؟».

كامەرەن بە حورمەتەو سەيرىكرد و گووتى «ھەموو زانىارىيەكانت تەواون خانم... بالئەندەيەكى ئەمىن نىيە، مۆف دەبىت خۆى لە چنگە تىژ و قاچە درىزەكانى بيارىزىت... زۆر پاستە خانم، بالئەندەيەكى پىادەپەرەو، شەق ھاوئىزىكى بىپەحمە، ھەكو تىرش بەسەعاتى دوورودرىژ بەپى بە ناو گۆگىادا دەپوات، پادەكات و پىاسەدەكات، ھا خانم... پادەكات و پىاسەدەكات. لەم قەفەزەدا دللى زۆر خۆش نىيە، بەلام چارى نىيە، خۆى دەزانىت كە چارى نىيە».

يەكە يەكە سەيرى ھەموو بالئەندەكانيان كرد، سەوسەن باسى زۆر لە

بالنده كانى بۆ كردين، ئه وه يه كه مجار بوو ببينين كه به وجۆره ده كرئته وه
و به وشيۆه گهش و دهنگه ساف و پوخساره بيگه رده سه يرمانده كات و
بۆمان ده وئيت، هه موو هه ستمان به به خته وه ريسى كرد... به خته وه ريبه ك
له و چه شنه ي مرؤف له گه ليدا بيري ده چيته وه بۆ به خته وه ره . فيكره ت
گولدانچى و عيزه تى براشى له ديمه نى ئه وه موو بالنده سه ير و ناوازه يه
سه رسامبوون . دكتور ره فعه ت به نىگايه كى تيزه وه ، به چاوى پزىشكيكه وه
كه به وردى ته ماشاى نه خۆشيك ده كات، سه يري بالنده كانى ده كرد، دكتور
گه رچى كورپكى گه نچ بوو، به لام كه مه كه مه خه ريك بوو ورگى داده نا
و چاويشى به ختيرايى كزه بوو، پۆژ دواى پۆژ شيۆه سه ير كردنى پزىشكه
پيره كان به نىگايه وه ده رده كه وت . هه موو هه ستمانكرد به گومانه وه سه يري
بالنده كان ده كات، به شتيك له ئيره ييه وه سه يري سه وسه ن ده كات، پيۆه ي
دياربوو ده يه وئيت له هه رچيگايه ك بيت، هه ر خۆى پياوه زيره كه كه بيت
كه هه موو زانياريبه ك لاي ئه وه ده ست پيڊه كات و لاي ئه وه دوايى ديت .
دواى پيڊه نكيه كى دوورودريژ دكتور به ده نكيكى گومانايى و به نىگايه كى
ژيره وانكى له بن چاويله كه يه وه گووتى «واه سته ده كه م ئيستا كي شه يه كى
نۆر گه وره مان هه يه ... كي شه يه كى نۆر گه وره ». فيكره ت گولدانچى
سه يريكرد و گووتى «كي شه ي چى، جه نابى دكتور؟». دكتور گووتى
«كي شه ي شوين... جه نابى گولدانچى... كي شه ي شوين، ئه م هه موو
بالنده يه له كوئى داده نيئت؟» .

هه موو سه يري يه كديمان كرد و گويمان ليبوو گولدانچى ده لئيت «به لئى
دكتور ره فعه ت هه ق به توپه كي شه ي شوين، كي شه يه كى گه وره يه ... نۆر
گه وره يه . به لام ده بيت به هيمنى بيري لييكه ينه وه ، بۆ ئه مشه وه ده شي ت
بالنده كان له هه وشى مالى ئيمه دا بميننه وه ... بۆ ئه مشه وه و چه ند
شه ويكى ديش ده توانين له هه وشى مالى خۆماندا جيگايان بكه ينه وه ،
به لام بۆ دواتر شويني گه وره ترمان ده وئيت» .

ٲاههنگه كانى ٲه و شه وه ٲابه يانى به رده وام بوون . له و سه رده مه دا هيشٲا
 غه ريبي و كوچكر دن له شارى ٲيمه دا نه بوويو به شٲىكى ٲاسايى، هيشٲا
 هاتنه وهى غه ريبيان هوٲهك و به هانه يه كى باش بوو بو ٲه ٲاههنگ، ٲه مٲو
 ٲازده سال دواى ٲه و شه وه، دواى ٲه وهى ده يان هه زار خٲزان و كوٲ و
 كهنجى ٲيمه به سه ر زه ويذا ٲاواره بوون و نيشٲيمانيان به جيٲهيشٲ، چٲتر
 هاتنه وهى غه ريبيان بوٲه يه كى سه ير نييه و شٲىك نييه شايسٲه ٲه ٲاههنگ
 بٲٲ. كه له هاوينى سالى نه وه دوچواردا كامه رانى سه لما كه ٲاٲه وه، جيهان
 له خه يالى ٲيمه دا هيشٲا شوٲىٲىكى سيحراوى بوو، جيگايهك بوو ٲٲ له
 ٲه فسانه، ٲٲوو له شٲى نه بٲنراو و نه بٲسٲراو... هه ر كه سيك له دونيا وه
 به ره و ٲه م شارهى ٲيمه بهاتبايه، چٲوٲكى سه ير و ٲٲ نهٲنى و نه بٲسٲراوى
 بو ده هٲنانه وه . ٲه و ٲوژهى كه كامه رانى سه لما هاته وه ٲيمه له سه ره تاي
 سه ره لدانى ٲه و ٲه تايه دا بووين كه دونيا بناسين. ٲه و شه وه له ژٲر
 زه مينى ٲوتٲله كه ٲه باوه جاندا، شٲٲانه ترين ٲاههنگمان گٲٲا. مهنگوٲ شٲٲانه
 مه سه ره فيكرد، ٲا نيوه شه و دوو كه بابخانه كه بابيان بو ده برزاندٲن، لاي
 هه موو مه شروب فروشه كان چى خوار دنه وه مان ده سٲكه وٲ كٲيمان، سه دان
 قوٲو بٲبسى و كوٲلاى ٲٲرانيمان هٲٲا، له به يانيشه وه ٲاقلوه خانه كانمان
 ٲاسٲارد بوو ٲاقلوه مان بو دروسٲبكه ن. شه ويكى سه ير بوو، ژٲر زه مينى
 ٲوتٲله كه ٲه باوه جان كه سيكى ترى نه ده گرت، مهنگوٲ بانديكى مؤسٲقيشى

گرتبوو مؤسیقامان بۆ بژهنن و گۆرانیمان بۆ بلّین. کامه رانی سه لما و مه نگوپ هه ردوکیان له سه ر میژه گه وره که ی ئیمه دانیشتبوون. مه نگوپ گووتی «کوپنا، نه مشه و خۆشتین شه وی ژیانمه ... له و کاته وه ی له دایکبووم دونیا قوونی تیکردوم و به دبه ختی له دوا ی به دبه ختی دیته سه ر پڭام، به لّام هه موو ناخۆشی نه م چهن د سالّه ئیستا تپه پری ... به سه ری عه زیزی هه مووان نه مشه و شه وی نه وه یه ئیمه قوون بکه ینه دونیا ... شه وی نه وه یه هه موو مه ست بین و که س تا به یانی پڭای مائی خۆی نه دۆزیته وه». مه نگوپ زۆر به که یف بوو، نه و شه وه بۆ یه که مجار گویمان لیبوو گۆرانی بۆ گووتین، پڭشت نه مان بیستبوو مه نگوپ ده نگ ی خۆش بیّت، به لّام سه ره تا «له به ر نازی چاو بازان» و دواتر «بابچینه سه ر وه یس» ی گووت. به ده سه ته توکنه کانی په رداخی عاره قه که ی گرتبوو و بازووه خپ و نه ستووره کانی له سه ر میژه که دانا بوو و گۆرانی ده گووت، چاوی لیکنابوو و به ده نگیک ی پر سۆز وشه کان له ده می ده هانته ده ری. مه نگوپ له وانه نه بوو که زۆر بخواته وه، که مجار له دوو پڭک زیاتری هه لده دا، که سیّک بوو ده یویست هه میشه ناگای له خۆی بیّت، هه تا له و شه وه شدا ته واو ناگای له خۆی بوو، کامه رانی سه لما و دوو ئیرانییه که له ملاو لایه وه دانیشتبوون. نه و شه وه هه ستمان به و هه موو گۆرانه قوولانه کرد که سه فه ر له سه ر شیوه ی قسه کردن و سه یرکردن و جولاندنه وه ی کامه ران جییه پڭشتبوو. هه ر نه و شه وه ش ناشرابوو که به درژایی نه و هه موو سالّه، مه نگوپ مه سه ره فی سه فه ری نه م کوپه ی به نه ینی کردوه، هه رچییه کی کردوه بۆ نه وه بووه تین و تاویّک بدات به م پیاوه تا له سه ر پڭاکانی جیهاندا ون نه بیّت، نه وه ی وه ک په یامی سه ره کی و گه وره ی ژیان ی خۆی ته ماشا کردوه. نه و شه وه هه موو تیگه یشتین که مه نگوپ بۆ په یدا کردنی پاره ی نه م سه فه ره درژه له قاچاغچیتی عاره قه وه بۆ ئیران ئالّوه، له دزییه کانی پڭش راپه پینه وه ئالّوه، له تالانییه کانی دوا ی راپه پیندا به شداربووه، ده ستی له ئاودیوکردنی

ماشىن ۋە كەلۈپەلە گىرگەكانى ۋالادا ھەبىۋە بۆ ئەۋدىۋى سىنور، چۆتە
 ھىزىۋە بۆ ئەۋەى ئاسان پارەى دەستىكەۋىت. نەۋەك ھەر ئەۋە بەلكو
 ۋەك دواتر زانىمان كۆشكىكى تۆر تۆر گەۋرەشى كرىۋە ۋ دىناۋە كامەران
 دۋاى ژنەيتان بچىتە ناۋى. ئەۋ شەۋە مەنگۈپ خۆى ھىچى نەگۈوت، بەلام
 لە پىگای قسەكانى كامەرانى سەلماۋە بۆمان دەرکەۋت ئەۋ تەنبا بەۋ
 كۆمەكانە تۋانىۋىتى بە پىگادا بىۋات ۋ بە پارەى ئىمە لەنىۋان شارەكان ۋ
 ۋالەكاندا سەفەرىكرىۋە. بەلام ئىمە كى بوۋىن... ئىمە لە مەنگۈپ بەۋلاۋە
 كەسىتر نەبوۋىن كە بە ناۋى ھەموۋمانەۋە كۆمەكى ئەم كۈپەى كىردە، بە
 ناۋى ھەموۋمانەۋە نامەى بۆ نوسىۋە، بە ناۋى ھەموۋمانەۋە تىن ۋ ھىزى
 سەفەرى پىتەخسىۋە. ئەۋشەۋە كامەرانى سەلما لە نىۋان گۆرانييەكاندا جار
 جار باسى جىھانى بۆدەكرىدىن، جىھانى گەۋرە... كە ئەۋ ھەموۋى بىنىۋىۋ،
 پويار بە پويار، شار بە شار، جەنگەل بە جەنگەل. بۆ ئىمە ئەۋە گىرگ
 بوۋ، كە باسى ژنە جوانەكانى سەر زەۋىمان بۆ بىكات، باسى ئەۋەمان بۆ
 بىكات لە كۆى شۆخترىن خانمى بىنىۋە ۋ ئەم چەند ساللە چۆن ژياۋە ۋ
 چى سەركىشىيەكى كىردە. كامەران گۈۋتى كە لە ھەموۋ شارەكانى دۇنيادا
 ژن ھەبىۋە ئامادەبوۋن لەگەلىدا بخەۋن، ژن لە ھەرە جوانترىن ژنەكانى
 سەر زەۋى، بەلام ئەۋ جگە لە سەۋسەن گۈلدانچى ئارەزۋى نەچۆتە سەر
 ھىچ ژنىكى تر. كامەران دەستى دەخستە سەر شانى ھاۋكارە ئىرانىيەكەى
 ۋ پىدەكەنى ۋ دەگىۋوت گەر خەزتان لە باسى ژنە، ھاۋكارەكەم، ئەۋ
 دەتۋانىت باسى ژنتان بۆ بىكات، ئەۋ ئىنگلىزىيەكى بىگەرد ۋ فەرەنسىيەكى
 باش قسەدەكات، ئەۋ لەگەل ھەموۋ ژنەكانى دۇنيادا خەۋتۋە نەك من،
 من دەتۋانم تەنبا باسى بالىندەكانتان بۆ بىكەم. ئا لەۋيادا ئىمە دەبوۋىن بە
 دوۋ بەشەۋە، ئەۋانەى خەزتان لە چىۋۆكى كەيف ۋ پاموسانە پوۋمانكرە
 لای ياۋەرە ئىرانىيەكە ۋ ئەۋانەشى دەمانويسىت شتىكى نوئى دەرىارەى
 جىھان فىزىبىن دەچۈىنە لای كامەران. ئەۋ شارەزايىەكى گەۋرەى لە

بەلەندەکاندا پەیدا کردبوو، باسی توخمێکی بۆلوبولی بۆ کردین که بە پۆلێکی گەورە نێر یەک مێیان هەیه، مێیهکی جوان و نازادار که هەر شەو و دەچیتە مێلانەی یەکیکیانەو و سالی دوازدە هێلکه دەکات و نێرهکان لە بری مێیه که لەسەر هێلکهکان کپدەکەون. باسی جەنگەلێکی کرد تەنیا جۆریکی تایبەت لە قەلەپەش لە نۆییدا دەژین و پێگا بە هیچ بەلەندەیهکی دیکە نادەن پووی تێبکات، باسی شارێکی بۆ کردین هەموو بەلەندەکانی سپین، سپی سادە، بێئەوێ یەک خالی پەش لەسەر پەریان بێت. باسی جۆرە شاهیتێکی بۆ کردین لە ناو خۆلەمیشی گەرمدا نەبێت هێلکه ناکات، باسی لەقلەقێکی بۆ کردین دەنۆکی ئالتونە و بە هیچ پاوکەرێکی سەر زەوی ناگیرێت، چونکه هێندە دەستی مەوێ بەرکەوت دەبێتە پارچە یەک لە پەری سپی و وەک با بیبات پەرش دەبێتەو، جۆرە بۆلوبۆلێک که ئەگەر مەوێ زیاد لە دە دەقیقە گوێ لە خۆیەندی بێت، هێدی هێدی لەشی خاودەبێتەو و خەوێکی وەها قوولی لێدەکەوێت چەند پۆزێک لە خەو هەلناسێت. کامەرانی ئەو شەو باسی ئەو قەلەپەشانە بۆ کردین که لەگەڵ مردووکاندا قسە دەکەن و سوێندی بۆ خواردین که خۆی یەکیک لەوانە بێنێو و هەموو شتیکی دەریارە بۆ زانی باوکی لەدوای مەرگ پێگوتوو، باسی ئەو کۆترانە بۆ کردین که وەک مەوێ پرسە دادەنێن و گۆرستانیان هەیه، باسی ئەو کونە پەوانە گەر هەتاویان بەرکەوێت یەکسەر دەبن بە خۆلەمیش. یەکیکمان لێپرسی «هێی کامەرانی، هێی کۆرەکی سەلما دۆلانی پێمبێ لەم سەفەردا زیاتر لە هەر شتیکی لەچی ترساویت، لە چ جانەوێک، لە چ دپەندەیک، لە چ ئازارێک؟». کامەرانی دوای که مێک بیریکردنەو گوتی «تاکه شتیکی لێترساوم ئەو بۆوێ رۆح لە جیگایەک و لەشم لە جیگایەکی دیکە بمرێت، ئەو ترسی هەرە گەورە هەموو ژیانم بۆ». ئەو شەو هەموومان هێند سەرخۆشبووین بەو قسەیه دامانە قاقای پێکەنین، چونکه ئەو کات لە مەستییدا وا بیرماندە کردەو،

هیچ مروفیک نییه لهشی له جیگایهک و پۆهی له جیگایهکی دیکه
بمریت، لهو جه نجالییهدا قسه که ی کامهران به هیمنی به سهر هه مووماندا
تیپه پهی و هه موو وهک نوکته یه کی ناجۆر وه مانگرت. بیته وه ی بیریکهینه وه
ده مانخوارده وه و به تۆبهت گوێمان له چیرۆکی ئهو دوو پیاوه ده گرت،
ده مانخوارده وه و گۆرانیمان ده گووت، له گه ل مۆسیقا که دا خۆمان باده دا و
له گه ل گۆرانیبیژه کاندا گۆرانیمان ده گووته وه، له کۆتایی شه ودا هه موو
شه کهت و مه ست و سه رسام نه مانده توانی له شوینی خۆمان بجوئین.
له گه ل ئه وه ی زۆر زۆرمان خوارد و زۆر زۆرمان خوارده وه، چه نده ها نه فهر
که باب هیشتا له سهر سینییه کان بیده ستکاری مابونه وه، هه موومان تا
ئه ندازه ی کویری مه ست بووین، به لام دهیه ها بوتله عاره ق و شه رابی
ده ست لینه دراو هیشتا ههر له سهر میژه کان بوون.

کەسمان نازانین کەئێ ئاھەنگە کە تەواو بوو، کەئێ گەیشتووینە تە مائەو و کئێ ئیمەئێ بردۆتە ناو جیگا کەو؟ ... بەلام کە بەیانی هەستاین دنیابووین لە جاران زیاتر شت دەرپارەئێ دنیا دەرزانین، لە جاران زیاتر ئارەزووی ئەوێمان تێدا بە کە بڕۆین و شار و جەنگەل و تافگە دوورەکان ببینین... لە جاران زیاتر دەنگێک لە دەرەوێ دیوار و شەقام و کۆڵانەکانی ئەم شارە بانگێدە کردین... هەموو بەجۆریکی سەیر گوێمان بۆ دەنگی بالندەکان تیزبوو بوو، ئێواران بە کۆڵانی بالندەکاندا پیاسەماندە کرد بۆ ئەوێ گوێمان لە خوێندنێ بۆلبولەکانی خانم بیټ، گوێمان لە قیپەئێ تووتییەکانی ئەو بیټ، هەستماندە کرد دەنگی ئەو بالندانە هاواری دنیایەکی پڕ تەلیسمە و بەرەو خۆئێ بانگماندە کات، دەنگی سێحراوی کچانی ولاتانی دوورە و بانگماندە کەن... دوا ئێمە بینین و بیستنی ئەو بالندانە دەبووایە بە پاستی بڕۆین و جیھان بدۆزینەو... ئیمە دوا میلیلتی سەر زەوئێ بووین کە دەبووایە لە مائێ خۆمان بیئێنە دەرئێ و دووبارە کیشوورە دۆزراوێکان بدۆزینەو، دووبارە جەنگەلە دۆزراوێکان و شارە دۆزراوێکان بدۆزینەو.

بۆ پۆڭى دوايى سەوسەن لەگەڵ پرۆشە و مریەمى پورزایدا هات بۆ بازارپ
 و لای دارتاشیک و دوو ئاسنگەر کۆمەلێک قەفەزى تاییه تیان دا بەکردن،
 پتر لە سى و پینچ قەفەز لە هەموو جۆرە قەوارەیه ک و لە هەموو شێو
 چەشنیک، کە دەبایە لە ماوهی دە پۆڭدا هەموویان بگوازێنەو بۆ مالى
 گۆلداڤچى. هەر لەو پۆڭدا بوو پیاوانى ناو بازارپ سەوسەن تیان ناونا خانم
 یان کچى بالەندەکان. هەر لەو بەیانیه شدا سەوسەن لە بازارپا مندالیکى
 زەر فەرۆشى بینى پایدەکرد و دەیکووت «کچى بالەندەکان هات... کچى
 بالەندەکان هات».

سەوسەن سووریو لەسەر ئەوێ بالەندە بچوکه کان، ئەوانەى شوینی
 زۆر گەورەیان ناوێت، ئەوانەى دەتوانن پیکه وه بژین، ئەوانەى ئازارى
 مڕۆف نادەن و ناشیت هوزارى خوشکەزای برینداریکەن، لە مالى خۆیدا
 و لەبەرچاوى خۆى بمیننەو، تەنیا بالەندە گەورەکان دەبایە دەرچن
 و لەدەرەوێ مالى شوینیکی تاییه تیان بۆ بکریت. عیزەت گۆلداڤچیش
 مەخزەنیکی گەورە و فەرامۆشکراوى لە دەرەوێ شار هەبوو، بە جۆریکی
 کاتى خستیه بەر دەستی فیکرەتى براى تا بیکەنە نیشتەجێی بالەندەکان.
 پۆڭى دوايى کامەرانی سەلما دەبایە ئیوارەیه کی درەنگ بچیت بۆ
 مالى گۆلداڤچى و گفتوگۆیه کی دوو قۆلى لەگەڵ سەوسەن خاندا ئەنجام
 بدات. کاتیک پێى خستە مالى گۆلداڤچیه وه، هەستیکی بەهێز دایگرت

كە دەشتت پەشەبايەكى قايم پېش ئەو ھاتبېت و ھەموو شتېكى لەگەل
 خۆيدا بردبېت، دېمەنى مالاكە ھېچى لەو مالاكە قەشەنگە پازاۋەيەى
 جاران نەدەچوو كە بەدرىزايى سالانى سەفەر، وئىنەكەى لە خەيالى خۆيدا
 پاراستبوو. ئەو دەمەى پېپوو لە كورسى و مېزى گران و پەيكەرى كۆن
 و شتى بەسامانبار و خىشەبا، كە چوۋە قاتى سەرەۋە و پېى خستە
 ژوورى كىتېخانە گەرەكەش، لە خالىتى و بېدەنگى ھۆلەكە سەرسامبوو،
 ھەتا يەك كىتېش چىيە لەوئى نەمابوو، كورسى و مېزىكى كۆن و
 قەنەفەيكە پېر و ماندوو و قەرەۋىلەيكە خەو لەو سەرى ژوورەكەدا
 دانزابوون. لە شويىتى خۆى ۋەستا و سەيرى سەۋسەنى كرد كە بە ئارامى
 لەسەر مېزەكەى خۆيەۋە سەيرىدەكرد. كامەران سەرسامانە ھاۋارىكرد:
 «سلاۋ خانم... سلاۋ... بەلام غەفوومكە... پەنگە كەم ئەدەبى بېت،
 بەلام... بەلام تېناگەم... بۆ وايە، خانم... بۆ وايە... بمبۆرە، پەنگە
 پرسىارىكى جوان نەبېت، بەلام ناتوانم نەپرسم، ناتوانم نەپرسم. كوا
 مالاكە قەشەنگەكەى جارانتان... كوا كىتېخانە گەرەكەتان... كوا پەيكەرە
 جوانەكانتان؟». سەۋسەن دۇنياۋو ھەر سى داخۋازەكە ئەو پرسىارەى
 لېدەكەن. بە ھېمىنيەۋە پېشۋانى لېكرد و تەكلىكرد لە سەر قەنەفە كۆنەكەى
 دانىشتىت، ھەمان ئەو قەنەفەيكەى زىاد لە ھەشت سالا لەۋەۋبەر شەۋىك
 لەسەرى دانىشتبوو... بەلام ئىستا ماندوو و بېرەۋنەق دەينواند. سەۋسەن
 ئەمجارە بەدەستى خۆى چاى لە قۇرىيەكەى پەش بۆ تېكرد و بەدەنگە
 لاۋاز و كزەكەى خۆى گوتى «كامەرانى سەلما، تۆ زىاد لە ھەشت سالا
 پۇششۋىت، لەو ماۋەيەدا چەندىن شەپرى گەرە پوۋيانداۋە... من خۇشخالم
 كە تۆ لېرە نەبوۋىت، كە جەنگى عىراق و ھاۋپەيمانەكان پوۋيدا، بەخۇم
 گووت سوپاس بۆ خودا كە كەسيان لېرە نېن... كەسيان ناچارنېن لەو
 شەپە پېسەدا بەشدارېن. كە پاپەپېن پوۋيدا و ھېزەكانى سەدام تېكشكان،
 دۆعامدەكرد كە بەس نىيە تۆ لېرە نېت، دەزمانى تۆ لېرەبوۋىتايە شىتتە

خۆت دهخسته ناو هه موو ئاگره كانه وه ... هه موو شه قامه كانى شار، هه موو
 جىگاكانى شه پ دهگه پام و دهستم له سه ر دلّم بوو و ده مگوت به س نيه
 كامه رانى سه لما ليره نيه . ده مگوت به و خوايه ليره بايه، به دلنياهيه وه
 ئىستا له گه لّ جه نكاوهره كاندا شه پيده كرد. هه موو كاتىك كامه رانى سه لما،
 هه موو كاتىك ... گه ر هه ر شتىك بوويّت، دهستم گرتووه به دلّم وه
 و گووتوومه به س نيه كامه ران ليره نيه . به س نيه نه و ليره نيه
 خۆى بخاته ناو ئاگره وه . ئىتر ئىمه له و نيوهنده دا رۆر هه ژار بووين، باوكم
 چىتر موچى وهر نه ده گرت، نه وهى هه مان بوو خه رجمانكرد، خۆت ده زانى
 گولدانچى خه رىكه ته واو پيرده بيّت ... ناتوانىت كاريكات، كه گه پايه وه
 بو كوردستان بوّنه وه بوو پشووبده ين، بوّ نه وهى هه موو پۆزانى ناخۆشى
 به غدامان له بىرچىته وه، گولدانچى تواناى كارى نيه و منىش تواناى كارم
 نيه . له شارىكى وهك ئىره دا كه له ده ره وهى دونه ياه بو كچىكى وهك من
 چى هه يه بىكه م ... هىچ ... جگه له وه من به رده وام نه خۆشم . له به رنه وه
 ده بوو هه موو شتىك بفروشين ... هه موو شتىك، به لام ده مه ويّت گويم له
 تو بيّت، نه م شاره جگه له حىكايه تى ناخۆش هىچى ترى تىدا نيه،
 تو باسى جيهانم بو بكه ... هه زده كه م بزائم تو دونيات چۆن بينى؟ ...
 ها .. ده بينىت، منىش چىتر نه و كچه نيم كه هه شت سال و نيو له وه ويه ر
 هه بووم ... پىمبلى په شيمان نيت له وهى به و چه شنه و نه و هه موو ماويه
 به سه ر زه ويدا ئاواره بوويت ... پىمبلى هه ندئى جار له من توپه نه بوويت و
 رقت لىم نه بووه كه تووشى سه فه رىكى وا درىژم كردىت ... ها پىمبلى،
 من هه شت ساله هىچ شه ويك نيه خه وم به هه ر سىكتانه وه نه بينىيّت،
 رۆريه ي وهخت توّم له به له مىكدا ده بينى، به له مىكى سه وز ... ئاه، به لام
 كاتى خه ون نيه، وانىيه، ئىستا نه وه تا له به رده ممدايّت و ده تبىنم ...
 وانىيه .»

كامه ران هه ر وهك جاران به خه نده كانى سه وسه ن، به نىگا سافه كه ي

و سەيركردنە نەرمەكانى، بەو دەنگە ئىجگار ھېمنەى كە پىدەچوو دەنگى مەخلوقىكى سەر ئەم زەمىنە نەبىت سەرسامبوو. ئاسان ھەمان تەزوى خۆشەويستى جارانى لە دلى خۇيدا دۆزىيەو، ھەستىكرد ھەلەى نەكردو ھەسەرى زەمىنەو بۆلای ئەم ژنە ھاتۆتەو. ھەلەنەبوو درىژترىن سەفەرى بە دۇنيادا لە پىناوى ئەم ژنەدا كردو. ئىستاش كە بەرامبەرى ھەستابوو ھەمان ئەو ھەستەى ھەشت سالى لە ھەيەرى ھەبوو كاتىك لە بەردەمىدا سۆژدەى برد و گووتى «شوم پىبەكە». ئىستاش دەيتوانى ھەمان شت بكات، بەلام ئەمرو زياتر لە ھەر شتىك وىقارى پىويست بوو، ھەردووكيان بەشى خۇيان كاملى بوويون. كامەران لەو ماوھەدا گۆرابوو، دەيتوانى ھىمنتريپىت و جوانتر قسەبكات، بەدرىژايى ئەو چەند سالىە ياوھە ئىرانىيەكەى و ھاوپىكانى لەمسەرە و سەرى زەمىندا باشتر فەرى نوسىن و خويندنەو و قسەكردنىان كەردبوو. كە بەرامبەر سەوسەن ھەستا دەيزانى لە ساتىكى وادا، تەنيا وشە فەرياي دەكەوئىت، تەنيا وشە. ئەو سالىە دوورودرىژانەى سەفەر فەريانكەردبوو كە وشە تەنيا پاسپۆرتى راستەقىنەى مەرفە. بە سەوسەنى گووت «نا سەوسەن خان، بىرمانىيەت لە تۆ توپە بوويىتم. پىويست ناكات باسى پاوەكانت بۆ بكم چەندە ناخۆشبوون، جارنىكان جووتيارىكى ھىندى پىيگوتم گرتنى ھەندىك بالىندە لە گرتنى تىشك ئەستەمترە، مەن قەت قسەى ئەو پاكەرە ھىندىيەم بىر ناچىتەو. تەنيا دواى سەفەرىكى وادوورودرىژ دەتوانم بە دلنەيايەو ەللىم كە مەرف و بالىندە لە دوو دۇنياي جىياوازدا دەژىن... زەوى خانم، جىگايەكى جوانە، ھەموو جىگايەكى جوانە... ھەموو مەخلوقىكى جوانە، بەلام ھەزم نەدەكرد تۆر بىر لەو ھەموو جوانىيە بكمەو، ەقلى ئەو ھەبوو، تۆر بىر لەو ھەموو جوانىيە نەكەمەو. گەر تۆر بىرم لە جوانى بگردايەتەو وندەبووم... بەلام دەمزانى تۆ بۆيە مەنت ناروھ تا دۇنيا بىينم. مەن دەمزانى، دلنەيام دوانەكەى تەرىش ئەو دەزانن كە تۆ بالىندەكانت ناوئىت،

تۆ ده تهوئيت دونيا ببينين، يادگار ييه كي گوره مان هه بيئت ... كه پيربووين، شتيكي گوره مان هه بيئت بيگيرينه وه . كه مندالمان بوو، باسي دونيايان بو بكهين، هه موو دونيا . من وام بير ليده كرده وه، زور شه و كه له ئوتلي شارىكدا سهرم ده نايه سهر سهرين، ده مگوت گهر مرؤف باوكيكي هه بيئت، باسي هه موو دونياي بو بكات، باشته له باوكيكي كه ته نيا باسي شارىك يان گونديكي بچكوله ي بو بكات، گهر باوكيكي هه بيئت هه موو شوينه كانى بينيبيئت باشته له باوكيكي هيجى نه ديبيئت ... من له وه سه فهره په شيمان نيم ... به لام رهنگه نه توانم جاريكي تر سه فهر يكي ترى وه ها بكه مه وه . سه وسه ن به نيگايه كي غه مگينه وه سه يريكرد و گووتى « به لام پيمبلئ نه ي چيروكي زورت پييه بو من ... چيروكي زور ؟ » .

كامه ران به پييكه نينه وه گووتى « سه وسه ن خان، نه گهر شووم پييكه يت، به شى هه موو شه وه كانى ژيان چيروكم پييه ... به شى هه موو شه وه كان » سه وسه ن گووتى « كامه ران پيمبلئ بيرت له وه كرده وه نه گه پييته وه، به خه يالته دا هات، برؤيت و پشت له هه موو شتيك بكه يت و واز له بالنده كان به يئيت و نه گه پييته وه ؟ » .

كامه ران گووتى « نا خانم ... گهر سهر راست بم له گه لته دا بيرم له شتى وانه كرئوته وه، به لام ده مويست سه فهره كه م ته واويكه م، به راستى ده مويست ته واويكه م . هه ستمكرد تۆ بالنده كانته به جوړيكي وا دابه شكر دوه، مرؤف ناچار ييئت زور ترين شار و زور ترين دارستان ببينيئت . منيش گوتم مادام خانم واى ده ويئت با به وجۆره بيئت . نا نه مده توانى نه گه پيمه وه، گهر بالنده كانيشم نه گرتايه ههر ده گه پامه وه، چونكه زور بيرى هاوړيكانم ده كرد، بيرى مندالى خۆم ده كرد، ده مزانى گهر به ده ستى به تال بگه پيمه وه به وه تووشى ئابو و چوونيكي گهره ده بم به لام ههر ده هاتمه وه، نا خانم گهر هيجيشم پاونه كرديا ههر ده هاتمه وه . به لام گهر واووايه، پووم نه ده هات خۆم له به رده مى تۆدا ئاشكرابكه م، نه و كات خه مى خۆم هه لده گرت

و ۈەك چەقۇكىشەكەى جاران دەريام... نا خانم، شوينم بەلاۋە گرنگ نەبوو. نا سەۋسەن خان، ئەۋەم بەلاۋە گرنگ نەبوو كە لە شەپ دوورم، ئەۋەم بەلاۋە گرنگ بوو كە لە تۆ دوورم. من كوپكى زۆر خويندەۋار نيم، تۆ ئەۋە دەزانيت... زۆر جار لە خۆم دەپرسم چى لەم سەفەرە فيريووم... خانم پۇژىكيان ھەستىمىرد قوۋل لە نيازى تۆ تىگە يشتووم، بە ھەموو نەخويندەۋارى خۆمەۋە لە نيازى تۆ تىگە يشتووم. پۇژىك لە دارستانىك لە ئوستراليا، بۆ بالىندەيەك دەگەرام ناوم نابوو مەلە قاقا، چونكە دەنگى خويندەكەى لە دەنگى قاقاى مۇۋف دەچىت، تەنيا لە دارستانەكانى ئوسترالياشدا دەئى، من لە ھېچ جىگايەكى تىرى زەۋيدا نەمبىنيۋە، بالىندەيەكى مارخۆرە خانم، تەيىركى زۆر گەۋرە نىيە، تۇژىك لە كۆتر گەۋرە ترە، ترىسۇكىش نىيە خۆى زۆر دەردەخات و ئاسان دەگىرىت. من جووتىك لەو تەيرانەم گرت، ماۋەيەكى درىژم بېرىو بۆ ئەۋەى بيانگەمى و بىيانگرم، بەلام دەنگى قاقاكانيان خەلكى زۆر سەغلەندەكرد، كە لە كەشتىيەكى كۆندا لە ئوسترالياۋە بەرەۋ ھىندوستان گەرامەۋە، بە شەۋ ھىندە قاقايان لىدەدا، سەرنشىنانى كەشتىيەكەيان ۋەپزكردبوو، ئىدى يەكىك ئاۋى ژەھراۋى دانى و دەم و دەست مەلە قاقاكانم مردن. ئەۋ شەۋە تىگە يشتىم ژيانى بالىندەيەك چەند نرخی ھەيە، چەند گرنگ و مانادار و گەۋرەيە. تىگە يشتىم تۆ بۆچى منى بۆ ئەم سەفەرە ناردۋە... ئەۋ شەۋە كە مردنى ئەۋ دوو بالىندەيەم بىنى لەۋە تىگە يشتىم تۆ دەتەۋىت نرخی ژيان بزىنم... لە پاراستنى ژيانى تەيىرەكانمدا ماندوويىم... ئەۋكات زانىم كە چ ھەلەيەكى گەۋرەم كىردۋە كاتىك چەقۇم لە مەنسور ئەسرىن داۋە، لەۋانەيە گەر من ئەۋ چەقۇيەم لە مەنسور ئەدايە كەسمان پىۋىستىمان بەم سەفەرە درىژە نەبوۋايە... لەۋانەيە خانم... لەۋانەيە تۆ ئىمەت ناردىت بۆ ئەۋەى فيرى پىزى ژيانىن... چوزانىم سەۋسەن خان، لەۋانەيە بەۋجۆرە بىت. من كە ئەۋ چەقۇيەم ۋەھا شىتانه لە مەنسوردا، تۆ

تیگه یشتی ئیمه چەند بیحورمەت سەیری ژانی یەکتەر دەکەین، ها ئه وه سزایه کی گه وه بهو که بهوین و ههشت سأل شهو و پۆژ بالنده کانمان له مردن بهارژین. ئیستا من که پۆزی ژانی بالنده یه کی بچوک ده گرم، ئیدی چۆن پۆزی ژانی مړۆف نه گرم... سەفەری ئه وه ههشت سألەم خانم بوخوی بیرکردنه وه یه کی دوو درێژ بهو له بالنده کان، خەمیکی پۆژانه بهو بۆ پاراستنی ئه وان... ده بهو پۆزی ژانیان بگرم. له هه ر شوێنیک بووینم خەمی ژانیانم خواردوه، دیاره له وه ههشت سألەدا ژۆر له تهیره کانم مردن، به لām هه میشه وامده کرد نێر و میه کم هه بیته، جووتیک هیلکه م بۆ بکه ن و به چکه م بۆ دروستبکه ن. ئا به وجۆره بهو، ئا به وجۆره ژۆر توخمم ده پاراست.

سه وسەن چایه کی بۆ خۆی تیکرد و به هیمنی خواردیه وه و به رده وامیش سەیری کامه رانی سه لمای ده کرد، نوای ئیستیکێ کورت گووتی «کامه ران، ئیستا ده توانیت که س له پیناوی مندا بکوژیت؟».

کامه ران گووتی «نا خانم، مړۆف که به جیهاندا گه را، که به پارستی به جیهاندا گه را، مه به ستم نه وه یه که له پۆحله به ره کانی تر نزیک بهو وه، ناتوانیت که س بکوژیت. که وات لیها ت مردنی بالنده یه ک ئازارت بدات، ئیتر حورمه تی ژانی تریش ده گریته. تۆ له یه که مجاره وه ده تزانێ من تۆم خۆشه ده ویت، له و باوه رده نا نیم تۆ منت خستبیتته به ر سەفەریکی وادریژ تا ئه وه خۆشه ویستییه تاقیبه یته وه. تۆ هه ر له یه که م جاره وه ده تزانێ من تۆم خۆشه ده ویت... هه موو که سیش نه وه ی ده زانی. تۆ بۆیه منت نارد، تا بژیم و نه کوژیم و ژیان ببینم... من کابرایه کی شاره زان نیم... شه ویکیان دانیشتم و ژۆر سەیری تهیره کانم کرد، ژۆر ژۆر سەیرمکردن... نوای ده یان سه عات سەیرکردنی ئه و بالنده نه تیگه یشتم که تۆ ده ته ویت من ژیان ببینم نه وه ک دنیا... ده زانی خانم چ هه ستیکێ سەیره که بالنده یه ک ده گریته، چ هه ستیکه که په نجه ده خه یته سه ر دلێ و لیده دات، که ته ماشای چاوه

ترساۋەكانى دەكەيت، كە دەبىنىت لە ترسا پەرەكانى دەۋەرئىت... ئا لەو كاتانەدا بە پوونى تىدەگەيشتم بۆ بەم پىگا گەورانەى دونيادا وئىلم، دەمزانى تۆ دەتەۋىت پۆخلەبەرەكان پوو بە پوو ببىنم. ھەر ئەۋەى كە دەبوۋايە شەو و پۆژ لەگەل بالئندەكان بىم، ئەۋەى دەبوۋايە بەو ھەموو دارستانانەدا بېرۇم، ئەو ھەموو زىندەۋەرانە ببىنم... ئەۋە شىتكى تازە بوو بۆ من... لە راستىدا من زىيان سەرسامدەكات نەۋەك دونيا... گەر بلىيت دونيات ببىنۋە دەلىم نا، لەبەرئەۋەى لەسەفەرەكەمدا زۆرىەى كات خەرىكى سەيركردنى زىندەۋەران و بالئندەكان بووم... ئىستا ناتوانم بالئندەيەكىش بكوژم... بەپاستى ناتوانم، گەر تۆش داۋام لىيكەيت ناتوانم...».

سەۋسەن ھەستا و چوۋە پىشەدەمى كامەرانى سەلما و گوۋتى «ئەى ئىستا من چۆن دەبىنى، كامەرانى سەلما دۋاي ئەۋەى كە ھەموو ژنى دونيات ببىنى، دۋاي ئەۋەى كە بە زەۋىدا سەفەرتكرد، ئىستاش من ھەر ۋەك جارار دەبىنىت... ھەر ۋەك جارار؟».

كامەرارن خۇى پاستكردەۋە و سەيرىكى سەۋسەنى كرد و گوۋتى «چوۋىتەم بۆ ھەر ۋلاتىك بەۋردى سەيرى ھەموو ژنەكانم كىردە، بەۋردى لە جوانىيان پاموم، بەلام سەۋسەن خان، من دلىياتدەكەمەۋە، لەسەر ئەم ئەستىرەيە تۆ لای من لە ھەر كەس پىر ئەفسون ترىت، پەنگە جوانترىن ژنى دونيا نەبىت... ئا خانم لە پاستىدا ھەزم لەو قسانە نىيە، بلىم جوانترىن بالئندەى دونيا، دەنگ خۆشتىن بولبولى دونيا، جوانترىن ژنى دونيا، باشتىن پىساۋى دونيا... ئا خانم... كە مۇرۇف دونىاي ببىنى، مەبەستم لەۋەيە كاتىك بە پاستى دونىاي ببىنى، ۋاز لەو قسانە دەمىنىت. من بەردەۋام ۋىنەكەى تۆ لە بەرچاۋم بوو، ئەۋە بەسە كە ھىچ ژنىكى دونيا نەيتۋانى ئەو ۋىنەيەم لە بەرچاۋ بىرپىتەۋە... ھەتا ھىچ بالئندەيەك... ھىچ دىمەنىكى جوان، ئەۋە لای من لە ھەر شىتكى گرنگتر بوو، بەسەرزەۋىدا دەپۆيشتم و تۆ لەگەلمدا بوۋىت. شەو و پۆژ تۆ

لەگەڵمدا بوو. ... کە سەیری بالەندەیه‌کی جوانم دەکرد، هەژمەدەکرد تۆم
لەگەڵمدا، بێت، کە خواردنیکی تاییه‌تی و خۆشم دەخوارد، دەموست تۆ
لەگەڵمدا، بێت، هەتا کە ژنیکی جوانم دەبینی، دەموست تۆ لەگەڵمدا، بێت
تا بزانم تۆش بەوجۆرە جوان دەبینیت».

سەوسەن لە بەردەم کامەرانی سەلمادا وەستا و گووتی «کامەران
دەستتم بەرێ... تگایه‌ دەستتم بەرێ»

کامەران بە سەرسامی سەیریکرد و گووتی «فەرموو خانم، فەرموو».
سەوسەن بەهێمنی دەموچاوی لە دەستی کامەران نزیککرده‌وه، کامەران
بۆ ئیستیک وایدەزانی دەستی ماچدەکات، بەلام بینی لەسەرەخۆ، زۆر
لەسەرەخۆ چاوی لێکدەنیت و بۆنی دەستی دەکات، بۆنکردنیکی زۆر قوول و
دەلێت «وای خوایه‌... وای خوایه‌». بەهێمنی پوخساری لەهەموو لەشی
نزیککرده‌وه و بۆنیکرد، بۆنی بەسینەیه‌وه کرد، بۆنی بەگەردنیه‌وه کرد،
بۆنی بەدەموچاوییه‌وه کرد، بۆنی بەقزییه‌وه کرد و زۆر زۆر بەئەسپایی
گووتی «وای خوایه‌... وای خوایه‌... ئەوه‌ خۆیه‌تی... بۆنی دنیا... بۆنی
پاستەقینه‌ی دنیا...». جار دوای جار وەک بۆنی گۆلێک بکات، چاوی
لێکدەنا و بۆنی کامەرانی دەکرد و بەئەسپایی وەک چرپه‌یه‌کی ناسک و
ئەفسووناوی ده‌یگوت «وای خوایه‌... وای خوایه‌». ئینجا هەڵدەستا وەک
ئەوه‌ی زۆر ماندوو بێت بەهێمنی لە ژووره‌کە ده‌چووه‌دەر، کامەران گوئی
لەدەنگی پێلاوه‌کانی بوو لەسەر کاشی ژووره‌کە، گوئی لێبوو بەپله‌کەکاندا
چووه‌ خوار. سەوسەن پۆشت و وەک ئەوه‌ی گێژییه‌کی گه‌وره‌ لەخۆی
دەریکات دەموچاوی شت، دەبایه‌ شتێک فینکیکاته‌وه، بەرده‌وام لە
ژێر لێوی خۆیه‌وه ده‌یگوت «وای خوایه‌... ئەوه‌ بۆنی دنیا... بۆنی
پاستەقینه‌ی دنیا لەسەر لەشی پیاویک... وای خوایه‌...».

ماوه‌یه‌کی ویست تا ئارام بووه‌وه. بۆ ئیستیک لەچێشتخانه‌کەدا خۆی
بەدروستکردنی چایه‌کی دیکه‌وه سەرقالکرد، چووه‌وه ژووره‌کە‌ی جارانی

خۆى و لە بەر ئاۋىتەنە كەدا سەيرى خۆى كرد، ھىچ كات لە ژيانىدا بەوجۆرە
 رەنگى نەپەرىيىو، ھىچ كات. پىروشى خوشكى لىپىرسى «سەوسەن چىيە،
 شتىك ھەيە؟». بە بىئارامىيەو سەرى بادا و گووتى «نا ھىچ نىيە...
 ھىچ نىيە». كە كاتىك دىنيابوو كەمىك ھىمەن بۆتەو گەپايەو سەرى...
 كامەرانى سەلما سەرنجى رەنگ پەرىن و تىكچوونە ناكاوەكەى دا، بەلام
 بىئەو ھى تىبگات چىيەتى سەيرىكرد و بۆى پىكەنى.

دواى ئەو شتەكان ئارام پابوردن و وىقارى سروشتى خۆيان وەرگرتەو.
 ئەو پۆزە بۆ ھەردووكيان پۆزىكى خۆشبوو، قسەكردن لە نىوانىندا لە
 قسەكردنى دوو كەس دەچوو ھەموو ژيان بەشيان نەكات شتەكانى خۆيان
 بگىتەنەو. سەوسەن فىكرەت و كامەرانى سەلما چەندىن سەعات لەگەل
 يەكدا مانەو، لەسەر جەنگ قسەيانكرد، لەسەر خۆشەويستى، لەسەر
 بالىندەكان، لەسەر شەپى ناوخۆ، لەسەر چۆنىتى دروستكردنى قەقەزى باش
 و چەندان شتى دىكەش... بەلام سەوسەن فىكرەت كە تەواو تەواو ئارام
 بوو ھە پىيگوت دوا بىرارى لە مەسەلەى شووكرىندا كاتىك ئاشكرادەبىت
 كە ھەردوو داواكارەكەى تر گەرانەو، پەيمانى دايە كە باش ئاگاي لە
 بالىندەكان دەبىت و ھەر كاتىك شوئىنىكى گونجاویشيان ھەبوو، كامەران
 دەتوانىت دووبارە بيانبىنىت. كە كامەرانى سەلما ھاتەدەرەو دىنيابوو
 كە سەرنجىكى باشى لای سەوسەن جىھىشتوو... سەوسەن ھىندەى
 ئەو پۆشت ھەك شىت پايكرەد خوارەو و باوھشى بە پىروشى خوشكىدا
 كرد و گووتى «واى چ كوپىكى جوانە خوايە... واى چ كوپىكى جوانە...
 لە ھەموو تەيرەكانى دۇنيا جوانترە». پىروشە بەسەرسامى و خۆشىيەو
 سەيرىكرد و باوھشى پياكرد و گووتى «پاستەكەيت سەوسەن، كوپىكى زۆر
 جوانە... لە ھەموو تەيرەكانى دۇنيا جوانترە».

پىروشە لە ژيانىدا سەوسەنى بەوجۆرە كراو و گەش نەبىنىبوو... ھىچ
 كات... ھىچ كات.

هه موو قهفهزه کانی یهک یهک به دهستی خۆی برده سه ره وه، بۆ شوینی کتێبخانه که ی جارن. پتر له بیست بالنده ی ورد و دهنگخۆشی جیا کرده وه و له وقهفهزه تازانه دا مالى بۆ دروستکردن. گهر هه ندی پۆژ په رده ی ژوره که ی لابردایه، بۆ ئه وه ی پوناکی له بالنده کان بدات و په نجه ره کانی بکر دایه ته وه بۆ ئه وه ی هه وای نوێ وه رگرن، ئیمه له سه ر شه قامه که ی خواره وه و له پێگای ده لاقه ی په نجه ره که وه هه ندیک له بالنده کانمان ده بینى. ئیمه تا مالى سه وسه ن له ویدا بوو ئیواران به به رده م ئه و په نجه ره یه دا پیاسه مانده کرد بۆ ئه وه ی گویمان له دهنگی سیحراو بیان بیت که هه میشه و هه میشه ده یان خویند... شه وانه هه ندیکیان ده یان خویند و به یانیان هه ندیکیان و نیوه پوان چه ندانیکى تر و ئیوارانیش کۆمه لێکی دیکه یان. هه ندی جار ماوه یه کی درێژ ته نیا بالنده یه ک ده یخویند و هه موو ئه وانی دی گوئیان ده گرت. هه ندی جاری دیکه ش چه ند بالنده یه ک پێکه وه یه ک میلۆدیان ده خویند و که م که میش هه مووان پێکه وه کۆرانیکی گهردونیان ده گووت. سه وسه ن هه ستیده کرد بالنده کان به ئاوازه جیاوازه کانیان ده ییه ن بۆ جهنگه له جیاوازه کانی دونیا، له شوینه که ی خۆیدا چاوی لێکده نا و نه غمه ی خویندنی بالنده کان له گه ل خۆیاندا به دونیادا ده یانگێرا، یه ک به یه ک بالنده کانی ده ناسی و ده یزانی له چ دارستان و ژۆنگاو و گوئی ئاوێکی سه ر زه مینه وه هاتوون. دهنگی بالنده کان

بەسەر زەمىنىدا دەيانبىرد و دەيانبەتتا، دەيانبىردە ناو تارىكى دارستان و سەر لىقى درەختە ھەرە بلىندەكان، بە دەنگى بالىندەكاندا دەيزانى ئىستا ئو جەنگەل و گويى ئاوانە پىر خۇردن يا باران، بە دەنگى ئووان گەرما و سەرماي لەشى خۇشى دەگۇرا. لە پۇژى يەكەمەو بە نۆرە بالىندەكانى بەردەدا و دەيگرتنەو. سەوسەن بۇ يەكەمجار لە ژيانىدا ھەستىدەكرد لە جىھاندا دەژى... بە راستى لە جىھاندا دەژى.

سى پۇژ دواي گەرپانەوئى كامەران، بالىندە گەرەكانيان برد بۇ مەخزەنە گەرەكەي عىزەت گۇلدانچى لەدەرەوئى شار، ئو كات جىگايەكى باشتريان بۇ پارستنى بالىندەكان دەست نەكەوت. دوو پۇژ چەند كرىكارىك كە دىكتۇر پەفەت پەمىزى گرتىبوونى شوئىنەكەيان چاككرد، ژوورى تايىبەتيان بەتەختە تيا دروستكرد و كارەبايان بۇ پاكىشا، تا ماوئەيەكى زۇر درىژ دواترىش ھەر دىكتۇر پەفەت پارەي پاسەوانەكانى دابىندەكرد كە دەبايە چاودىرى بالىندەكان بىكەن. ھەلۆكان، شاھىنە شاخ نشىنەكان، دالە گەرەكان، كۈنەپەپو ھەزراوچۇر و گەرەكان، قەلەباچكە دەنگ زەكان و دەيان چەشنە بالىندەي نەبىنراوى دى كە ھىچيان لە زمانى ئىمەدا ناويان نەبوو و تەنيا سەوسەن ناوى دەزانىن، لەوئى كۆبوو بوونەو. لەو ماوئەيەدا سەوسەن و كامەران چەند جارىك لە ناو نىشتەجىي بالىندەكاندا يەكتريان بىنى و ھەندىك قەسەي گىرنگيان دەريارەي شىوئەي گونجاو بۇ پاراستنىان گۇرپىيەو، بىئەوئى لە ھىچ جارىكدا قەسەكان لە سنوورى بابەتى بالىندەكان دەرىچن، ياخود ھىچ كەس لەوانەي لەو دىدارانەدا ئامادەبوون ھەستيان بە جۇرە نىزىكبوونەوئەيەكى تايىبەتى كرىبىت. كىژەكە ئاشكرا لە چاوەپوانى داخوژەكانى دىكەدا دەيوست لە نىوان خۇي و كامەراندا سنوورىك دابىت و بىپارزىت.

ئەوئى زۇر سەرنجى ئىمەي پاكىشا، ئەو ھەستماندەكرد بالىندەكان ھەمىشە دىلخۆشبوون. دەنگ و خويىندىن و فرىن و ھاواريان

نه غمه يه کي تيدابوو پړيوو له لهره ي به خته وهری. بالنده کان به خته وهر
 بوون ... زور به خته وهر بوون.

دوو مانگ دواي نه وه نثواره يه کي درهنگ بيستمان خاليد ناموون به
 خوئی و کاروانه کي خوږه وه گه شتوته قه راغ شار. خاليد ناموون نو
 قه فزي گه وره ي بالنده ي پييوو و خوئی به تهنيا نه و پيکابه ي لیده خوړي
 که بالنده کاني پاده کيشا. نه و به زه حمتيکی زور له سنووري تورکياوه
 گه پابووه وه، چند پوژيک ژاندارمه تورکه کان نه يان هيتشتبوو بپه پرتنه وه،
 دواچار له سلو پييه وه به پړگاي نه و تله فونه ساته لايته نويانه وه که
 له سر سنوور دانرابوون چندين جار په يوه ندي به زاخووه کړدبوو تا
 په کيک له ناموونيه ناواره کاني ده سته که ویت، که په کيک له ناموونيه کاني
 گرتبوو نیدی نيشه کي هاتبووه ناساني. دبوو تا چند پوژي ديکه ش
 چاوه پوانبکات تا نه وان له پړگاي په يوه ندييه کاني خوږانه وه په پښه وه ي
 بو زامنده که نه. نه و پوژي که خاليد ناموون له خالي سنووري نيراهيم
 خه ليل هات به مديوا، ده يان نامووني له مبهري سنووره وه چاوه پوانيانده کړد.
 هه مو نه و ماوه يه ناموونيه کان کوشتني قه له ندر ناموونيان ليشاردبووه وه،
 چونکه له وېروايه دابوون غمه يکي وا گه وره کاریگه ريبه کي دهروني خراپي
 له سر خاليد ده ييت که دوا مانگ و دوا هغه کاني سه فريکي دوورودريژي
 هشت ساله ده ژيا. به لام به هوئی چند نامه يه کي تاييه تيه وه تيانگه ياند
 که ناموونيه کان به هوئی شه پي ناوخووه ناواره بوون و شاري خوږان
 چولکړدوه و هه تا يه ک خيزاني ناموونيش چييه له وي نه ماوه و پيکړا
 له شارو شارو چکه کاني ده فري بادياندا که پارتييه کان کوئترو لیده که نه
 ژيانتيکي تازه ده ژين. هه والي کوشتني قه له ندر ناموون به ده ستي هاوپړکاني
 مهنگوپي بابه گه وره و به فرماني نه و «وهک ناموونيه کان باسيانکړد»،
 خاليد نامووني هه ژاند، نه و دلخوشييه کاتييه ي له کاتي په پښه وه دا له
 سنوور هه ستي پيکړد هه رزوو تيپه پي و په وييه وه. نه و پوژه ناموونيه کان

پېشسوازىيەكى گەرەيان بۇ پېكخست، ويستيان ئاھەنگى بۇ بىكەن، بەلام ھەوالى كوشتنى قەلەندەر بەجۆرىك غەمگىنى كىرىبوو، تەكلىكرد واز لە ھەموو بەزمىك بېتىن و لىگەرپىن غەمگىنى خۇى بۇى. نامەكى قەلەندەر ئاموون كە لە بەيائى گەمارۆى بارەگاگەدا نوسىيىووى، دەيان جار خالىدى گىرئاند، قەلەندەر لە نامەكەيدا داواى لىبوردنى كىرىبوو كە ناتوانىت تا كوتايى لای سەوسەن فىكرەت نوپنەرى ئەوبىت، باسى ئەوھى بۇ كىرىبوو كە پىى شەرمە بارەگاگە چۆلبىكات و تامىردن ناوى ۋەك ترستۆكىك بچىتە مېژووى شارەكەۋە، بۇى باسكىرىبوو كە ئەوانەى گەمارۆى بىكەكەيان داۋە ئەو يەكيتيانەن كە مەنگوپى بابەگەرە بەرپىسيانە، بۇى نوسىيىوو كە دلىيايە لەم گەمارۆىە دەرناچىت. لە نامەكەدا باسى ھەموو ئەو شتانەى بۇ كىرىبوو كە ئەو چەند ساللە پەنھان ھەلىگىرتىبون، باسى ئەوھى بۇ كىرىبوو چۆن لە كوشتنى ئاسايشەكاندا بەشدارىبوو، چۆن سەوسەنى لە ناو مەيتەكاندا دەرھىناۋەتەۋە، چۆن چۆتە ناو پارتى دىموكراتەۋە، چۆن مەنگوپ دەستى لە سووتانى مالى ئاموونىيەكاندا ھەبوو، چۆن زەرەفە شىاكەيان تىگىرتوون، چۆن سووكايەتيان پىكىردون. نامەى پىاۋىك بوو كە دەرناچىت چەند سەعاتىكى دىكە دەرئىت، پىر لە دلتەنگى و گومانى گەرە دەرھەق بە كۆى دوتيا... بەلام نامەكە ئاگاداركىرنەۋەكى قوۋلى بۇ خالىد تىدابو كە مەنگوپى بابەگەرە ۋ ھاپرىكانى، لە داھاتوودا ناھىلن بە ئاسانى بە سەوسەن فىكرەت بگات. تەۋاۋى مەبەستى نامەكەى بۇ ئەۋەيە خالىد ئاموون لە داھاتوو ئاگادارىكاتەۋە، بۇ ئەۋەيە كە بزانىت كوردستان چىتر ئەو كوردستانەى جاران نىيە، بەلكو شەپ و كىنە پىرىكىردو لە خوین و بىپىۋايى. پىرىكىردو لە تەقىنەۋەى كىتوپى توندوتىژى، لە ترسى ھەمىشەيى لە يەكتەر.

خالىد بەدرىزايى ئەو ھەموو ساللە باۋەپى نەكىرىبوو كە دەشىت قەلەندەر، ئەو پىاۋە سەر زل و چەتەۋل و كەچەلەيە، نامەى لەو چەشنە

بنوسیت، به لّام پوویه پوویونه وهی مردن هسته کانی قه لنده ری به جوریک
 تیزکردبووه وه، توانیوی ناسان شته کان بلّیت و به پوونی ترسه کانی
 خوی ناشکرا بکات. نه و چند پۆزه ی خالید له گه لّ خزمه ئاموونیه کانی و
 دایک و خوشکه کانیدا مایه وه، زۆریه ی ئاموونیه کان پایان وابوو که خالید
 ئاموون نابیت بگه پّته وه بۆ زیدی خوی، به لّام هه ندانیک ی دی مه ترسییه کی
 تاییه تیان له گه پانه ویدا نه ده بین ی، دوا جار خالید هه موو زه وی ته یکردبوو
 بۆ نه وه ی نه و بالّندانه بیاته وه بۆ سه وسه ن، ئیستا نه ده کرا لیّره دا
 بوه ستیت و قسه له ترس بکات. هه ندیک له سه رانی خیلّ که هه ولّیک ی
 زۆریاندا که لایه نی که م له کاتی گه پانه وه دا بۆ شار که سیّک بکه نه
 یاوه ری خالید، به لّام خوی پیّباش بوو ته نیا به روات، چونکه بوونی دوو
 یاخود سئ ئاموونی له گه لّ یه کدا ده شیا ده ره نجامی خراپتری هه بیت.
 نه و پۆزه ی خالید له ده قه ری بادینانه وه به ره و خۆره لات به پّیکه وت،
 پۆژیک ی ناخۆش بوو، ده یتوانی له سه ر شه قامه گشتیه که وه ئاگری
 خومپاره کان ببینیت که له به رزاییه نزیکه کانی نه مبه ره وه ری شه قامه که دا
 ناله یان له زه وی هه لّده ستان. له زۆریه ی خاله کانی پشکنیندا، پاسه وانه کان
 سه ره سخت و بیّنۆقره و نا ئارام دیاریوون، برستی و بیّخه ویان پیّوه دیاریوو.
 زۆریه ی نه و شارۆچکه بجوگانه ی ده بایه به ناویاندا تیّبه پّیت، بیّده نگ و
 نیمچه خالی و کش و مات ده یاننواند، به شی هه ره زۆری نه وانه ی ده هاتنه
 سه ر پّیگای خه لّکانی چه کداریوون که هه ندی جار به هیمنی سلّویان
 لیّده کرد و هه ندی جار ده یانوه ستاند بۆ نه وه ی پرسیا ری پّیگای لیّیکه ن.
 خالید ئیواره یه کی زۆر دره نگ گه یشته وه شار، نه وکات شه قامه کان چۆل
 بوویوون و قه ره بالّغیه کی زۆر به پّیگاگانه وه نه مابوو، سه ره تا ویستی
 راسته وخۆ بالّنده کان له جیگایه ک پابگریّت و خوی به ته نیا بجیت بۆ
 مالی سه وسه ن تا هاتنه وه ی خوی پابگه یتّیت، به لّام هه ستیکرد به
 عاره قی پّیگاوه، به و پشه وه که چند پۆژ بوو له غه می قه لنده ردا

نەيتاشى بوو، دىمەنكى گەلىك ناشايستە و نالايەقى دەبىت كە دورر نىيە
 ھەموو ئەو نىگارە تىكېشكىنەت كە چەند وەختە دەيەدەت لاي سەوسەن
 دروستىيكات. ھەر گەيشتەو ھەر بروسكەيەكى گەورەى زىندوويونەو ھەى
 ئىرەيى عەشق لىتەدا، بىرىكەوتەو ھەم خۆشەويستىيە چەند ئازارى داوہ
 و چەند ئازارى دەدا. كە شەقامە پىس و تارىكەكانى شارى بىنى، كە
 زانى زۆرەى كۆلەنەكان پوناكيان نىيە خۆشال بوو، لەسەرىكەو دۇنيا بوو
 گەيشتەو ھەر كەى خۆى و لەسەرىكى دىيەو پىويستى بە تارىكى بوو،
 زۆر پىويستى بە تارىكى بوو تا لە ناويدا ھەست بە دۇنيايى بكات...
 ھەستىدە كەرد راپوردويەكى زۆر سەختى لە پىشت خۆيەو جىھىشتەو،
 بە لام داھاتويەكى زۆر ناديارىش چاوەروانىدەكات. لە ناو شارىشدا ھەستى
 بە ناھارامى و بىئۆقرەيى و گرژىيەكى گەورە كەرد، لىرەش چەكدارەكان لە
 زۆرەى شوپنەكاندا وەستابوون. خالىد ئاموون ھەستىكەرد دلى بەجۆرىكى
 ترسناك لىدەدا، نەيدەزانى بچىت بۆ كوئى، ھەتا يەك ئاموونىش لە
 شارەكەدا نەبوو بۆ پىشويەكى كورت پووى تىيكات. كەمىك بىرىكەردەو و
 بىرپارىدا لە ناو ماشىنەكەدا بىمىنەتەو، بالىدەكان لە جىگايەكدا بوەستىنەت
 و تابەيانى بخەوئەت، بە لام زانى كە دەبىت خۆى بشوات و پىشى بىتاشىت
 و خۆى بگۆرەت، ئەوانەش لە ماشىنەكەدا ناكۆرەن، لەو زىاترىش دەبىت
 لە شوپنەكى بىنراودا بىت، لە جىگايەكدا بىت كە خەلكى بالىدەكان
 بىنەن، بزەنن كە بالىدەكان لىرەن و گەراونەتەو. بە خۆى و ماشىن
 قەھزەكانىيەو، چووە بەردەم دوو ئوتىل، بە لام ھەردووكيان داخرايوون.
 لە مۆزىو شارەكە پىويستى بە ئوتىل نەمايوو، لەگەل ھەلگىرسانى
 شەپدا، بەھۆى چەپەكى و دورىيەو بە دەگمەن پىويارىك پووى بىكرەتە
 ھەم جىگا پەرىز و لەبىركراو ھەى دۇنيا. دوا جىگا بەدەستىيەو مابوو،
 ئوتىلى باوہجان بوو، كە لاي خالىد ناوبانگىكى خراپى ھەبوو، بە لام ناچار
 قەھزى بالىدەكانى لە بەردەمدا وەستان و چووە زورەى و داواى زورەكى

به تاللی کرد. له راستیدا هه موو ئوتیله که به تال بوو... هه موو ئوتیله که. خالید ژووریککی گرت که به سهر شه قامه که دا دهیروانی و دهیتوانی له ووه شاگای له قهفه زه کان بیئت، که له په نجه ره که وه سه بیرکرد شه قامه که ژور تاریک و بالنده کانیش ژور بیده نگ بوون، له به ره وه به هیمنی خوئی گۆپی و بریاریدا دوشیککی بچوک بکات تا که میک عاره ق و ماندویتی رینگا له له شیبکاته وه. له هه موو شاره کانی دنیادا ههر وایکردبوو، له ههر جیگایه ک بایه گهر دهستی به ئوتیلی باش و فورسه تی خوشتندا بگه یشتهیه له دهستی نه ده دا. به لام که چوو ناو گه رماوه که وه هه سستیککی سهیر دایگرت، هه سستیککی قوول به ترس و نه بوونی دلنیاپی، بو له هه موو شاره ناموکانی دنیادا ههستی به دلنیاپی کردبوو، به لام لیته دا نا... نه یده زانی. که له ئاوینه که دا سهیری خوئی کرد، سهیری چاوه کانی خوئی کرد، نهیتوانی تیبگات له م هه موو ساله دا چی له نیگاکانیدا گۆراون، ویستی زه رده خه نه بگرت، به لام نهیتوانی. نا... ده موچاوی له و ده موچاوانه نه بوو که زه رده خه نه ئاسان له سهیری جیگای بییته وه. له ژور دوشه که دا ژور بییری له سه و سه ن فیکره ت کرده وه و پییوابوو به و زهینه زیره ک و پرهنییه ی خوئی له وانه یه ئیستا هه ست به هاته وه ی ئه م بکات. وه کو تر جگه له رقیکی قوول و سارد به رابه ر به نه یاره کانی ههستی به هیچی تر نه ده کرد، هه مان رقی سارد که پیش سه فهر هه بیوو، به لام ئیستا قوولتر و بیژه حمتر، به تاییه ت به رامبه ر کامه رانی سه لما که ده بیئت له ژیره وه بیژه حمانه هاوکاره کانی گهر مکر دیئت تا سووکایه تی وا گه وره به سهر ئه و و ئاموونیه کاندایه یهن. رقیکی هیند نهینی و به هیزبوو خوئی لییده ترسا... نه یده زانی چی له و رقه بکات، هه موو سه ر زه مین گه رابوو بو ئه وه ی ونیبات و خوئی لیپاکبکاته وه، به لام سوودی نه بوو... هه میسه قوول له دلیدا بوو. ئیستا که ده گه یشته وه ئه م شاره، که چیرۆکی ئه و کاره ساتانه ی ده بیست که به سهر خوئی و خیله کهیدا هاتوه،

دلتیابوو نه وهی نه م هه موو ساله نه وی به زه ویدا گتپاوه ږق بووه نه وهک
خوښه ویستی. ئیستاش له هه ر کات زیاتره هستی به و کینه یه ده کرد،
هه ستیده کرد گر نه توانیت بۆ هه تاهه تایه نه م نه یاران هی تیگبشکیښیت،
گر نه توانیت سه وسنه بپاته وه ژیاڼی هیچ مانایه کی نامتښت.

به دروستی که س نازانیت کئ هه والی هاتنه وهی خالید ئاموونی لهو شه وه تاریکه دا بلأوکرده وه . به لام له سهعات دهی شه ودا زۆره مان هه والی گه پانه وهی خالید ئاموونمان پیگه یشتبوو . نزیکي سهعات ده وونی هه ندیکمان له ده وری قه فه زه کان کۆبووینه وه ، هه موو سه یرمان له بێده نگي بالنده کان ده هات ، تا به لایت و چرای دهستی سه یری ناو قه فه زه کانمان نه کرد دلنیانه بووین که بالنده ی تیدایه ، بالنده کانی خالید بێته ندازه بێده نگ بوون ، چرکه یان لیوه نه ده هات . ئیمه سه ری چه رداخی هه ندیک قه فه زه کانمان لادا و دلنیا بووین که هه موو قه فه زه کان پهن له بالنده ، به لام به هوئی تاریکیه وه نه مانده توانی به پونی بیانبینین . سه رمان بو قاتی دووه می ئوتیله که به رزکرده وه و له په نجه ره یه کی بچوکدا تارماییه کی باریک و په شمان بینی سه یرمانده کات ، هه موو دلنیا بووین که ئه وه خالید ئاموون خو یه تی ، چونکه جگه له و که سی دیکه له ئوتیله که دا نه بوو . تا نزیکي سهعات دوازه و نیوی شه و ئیمه له ده وری بالنده کان بووین ، له شه قامه تاریکه که دا قسه مانده کرد و به ده نگي به رز پێده که نین ، تا ئه و کاته خالید ئاموون نه خه وتبوو ، به رده وام سه یری ئیمه و قه فه زه کانی ده کرد ، به لام ئیمه سهعات دوازه و نیوی شه و ، به ره و ماله وه گه پانه وه به ئومیدی ئه وه ی به یانی زوو هه ستین و بگه ینه به ر ئوتیله که تا له به ر بۆشنایی خوړدا سه یری بالنده کان بکه ین .

شو درهنگ له سهر دهنگی هه ندی فیشهک پاچله کین و خوتینه وه...
پاچله کین و خوتینه وه. به لام سعات شەشی به یانی هه والێکی سهر
هه موومانی هه ژاند، هه والێک سهر تا که سمان باوه زمان یی نه کرد، شهو

ده‌ستیکی نه‌ناس به دوو تاپر ته‌قی له قه‌فه‌زه‌کان کردبوو و ژماره‌یه‌کی زۆری له بالنده‌کان کوشتبوو... نا سه‌ره‌تا که‌سمان باوه‌رمان نه‌کرد، تا که‌یشتینه به‌رده‌می ئوتیله‌که‌ی باوه‌جان و خالید ئاموونمان بینى له ناو خوینی بالنده‌کانی خۆیدا وه‌ستاوه، وامانده‌زانی نه‌و ده‌نگویه درۆیه. پی‌ده‌چیت سه‌عات دوو و نیوی شه‌و، که‌ستیکی نه‌ناس یاخود زیاتر له که‌ستیک به‌خیراییه‌کی بیۆینه یه‌ک له‌سه‌ر یه‌ک چه‌ندین فیشه‌کی تاپریان نابیت به‌ ناو قه‌فه‌زه‌کانه‌وه و دواتر تاپره‌کانیان جیه‌یشتبیت و هه‌له‌اتبیتن. که‌ ناو قه‌فه‌زه‌کانمان بینى ترستیکی گه‌وره‌ دایگرتین، خودایه نه‌و هه‌موو بالنده قه‌شه‌نگ و کوژراوه چی بوو له‌ویدا بینیمان، زیاتر له نیوه‌ی بالنده‌کان کوژراو و زامداریوون. بالنده‌ی سه‌یرتر و قه‌شه‌نگتر له بالنده‌کانی کامه‌رانی سه‌لما... هه‌ندێ بولبولی بچوک که‌ له ملیۆنیک پهنگ دروستبووبوون، هه‌ندیک کۆتر که‌ ملی درێژیان له ملی قاز ده‌چوو، هه‌لۆ که‌ گه‌ردنیا و هه‌ک ماسی پریوو له پوله‌که‌ی سوور، کونه‌په‌پو که‌ وه‌ک ژنی حجابدار وه‌هابوون، هه‌موو به‌ کوژراوی له قه‌فه‌زه‌کاندا که‌وتبوون. خالید ئاموون ماندوو و ئاومید و تیکشکاو له‌ ته‌نیشت قه‌فه‌زه‌کانه‌وه وه‌ستابوو، قه‌مه‌سه‌له‌یه‌کی په‌ش و کراسیکی په‌ش و پانتۆلیکی په‌شی له‌به‌ردا بوو. نیگا‌کانی وه‌ک خۆی نه‌گۆر و سه‌یرکردنه‌کانی سارد و تیژ بوون، زیاتر له غه‌م، توپه‌یی و کینه‌مان تیدا بینیه‌وه. هه‌مینیه‌کی کوشنده‌ دایگرتبوو، دیاریوو له‌ چه‌ند سه‌عاته‌ی پابوردوودا هه‌لیداوه هه‌سته‌کانی خۆی کۆنترۆلبکات، نه‌و پاسه‌وانه‌ی شه‌و له ئوتیله‌که‌دا مابوووه باسی نه‌وه‌ی ده‌کرد که‌ له ده‌نگی هاواری نه‌و نه‌وه‌ک له ده‌نگی گولله‌کان پاچله‌کیوه و هاوتوه‌ده‌ری. ده‌یگوت یه‌که‌م که‌س خالید ئاموونی به‌ جلی خه‌وه‌وه له به‌ر ده‌رگای ئوتیله‌که‌دا به‌ چاوی پر فرمیسکه‌وه بینیه‌وه، ده‌یگوت شاره‌که و شه‌قامه‌که هه‌مووی چۆل و هۆل بووه، ده‌یگوت بۆنی ساچمه و باروت و خوینی کردوه. به‌ وردی باسی نه‌وه‌ی بۆ کردین که‌ چۆن چوه‌و چرای

هينايوه، چۆن يەك بە يەك سەيرى قەفەزەكانيان كىردو، چۆن لە ترسى ئەوئى بالنده ترساوهكانى تر نه فرىن نه يانويىراوه قەفەزەكان بكنهوه، چۆن هەندىك لە بالنده زامدارەكان مردون، چۆن تەلەفونيانكردو، پزىشكىكى بالنده بدۆزنهوه و هېچ كەسيان دەست نهكەوتوو، چونكە شارەكە زۆر كەم بەيتالى تىدايه. چۆن خالىد ئاموون كەوتوو و تىكشكاوه، چۆن سەرى ناوه بە قەفەزەكانهوه و گىراوه.

ئوتىلى باوهجان دەكەوتە ناوهپاستى شارەوه، لە جىگايەكدان نزىك لە بازاپى سەوزه و گوزەرى ماسىفرۆش و كوچەى قەيماغ فرۆشەكان، لە سەرىكەى لە چوارپى سەرەككەكانى شار. ئەوئى بەيانيان زووتر لە هەر جىگايەكى دى جولەى تىدەكەوت، ماستفرۆش و جگەرچىيەكان لە بەيانىيەكى زووهوه دەهاتن و دوكانەكانيان دەكردهوه. ئەو بەيانىيە زۆر لە فرۆشيارەكان سەرسامانە هاتن و وەك ئىمە بەدىار ئەو بالنده قەشەنگ و كوزراوانهوه وەستان، هەندىك لە بالنده برىندارەكان هېشتا لە گيانەلادا بوون، هەموو قەفەزەكان خويىيان لىدەهاتە خوار، سەرى هەندىك لە بالنده كوزراوهكان لە دەلاقەى نىوان شىشەكانهوه شۆپىويويوهوه، هەندىك لە بالدارە زامدارەكان وەك كەلەشىرى سەرىپراو لەقەفرتىيان دەكرد، خامۆش و بىسەرەوت دەبوون و لە ناكاو وەك مردن پايان بنىت لە جىگاي خويان بەرزەدەبوونەوه و بەرەو سەرەوه دەفرىن و دەكەوتنەوهخوارى، بالنده ساغەكانىش بەجۆرىك خويىناوى بوويوون مەژۆف بە چاوەنەيدەتوانى براىت زامدارن ياخود نا، هەندىكيان مات و بىدەنگ لەسەر لاشەى هاوپىكانيان وەستابوون و هەندىكى دىكەيان وەك مەژۆف برىندار هاوارياندهكرد، قارىشكەى هەندىك لە بالندهكان وەها غەمگىن و دلبەر بوو هەموومانى غەمباركرد.

لە سەعات هەشت و نىوى بەيانىدا سەوسەن و فىكرەت گولدانچى باوكى و دكتور رەفەعت پەمىزى گەيشتنە بەر ئوتىلەكە، كە ئەوان هاتن هېشتا دىمەنى گەورەى تاوانەكە وەك خۆى وابوو. هېشتا خويىنى بالندهكان

له‌سەر شه‌قامه‌که و له‌ده‌وری قه‌فه‌زه‌کان ته‌پیوو. سه‌وسه‌ن به‌ په‌نگی‌کی سپی و ترساوه‌وه سه‌یری قه‌فه‌زه‌کانی کرد و بۆ شه‌وه‌ی هاوارنه‌کات و نه‌گری ده‌ستی گرت به‌ ده‌مییه‌وه. ده‌چوو به‌ر هه‌ر قه‌فه‌زیک کورته‌ هاواریکی خنکاوی لێده‌هات. شه‌و له‌ هه‌موومان زیاتر بالنده‌کانی ده‌ناسی، له‌ هه‌موومان زیاتر زانیاری له‌سەر سروشت و گرنگی و تاییه‌تمه‌ندی شه‌و بالنده‌ کوژراوانه‌ هه‌بوو.

به‌ بینینی سه‌وسه‌ن فیکره‌ت، بینیمان خالید چاوی لێکنا، ئیستیکی‌کرد و هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی هه‌لمژێ و به‌ره‌و پیری چوو. نیگا و وه‌ستان و سه‌یرکردنی له‌ نیگا و وه‌ستان و سه‌یرکردنی عاشقی‌ک نه‌ده‌چوو، به‌لکو له‌ شه‌پکه‌ریکی تی‌کش‌کاو ده‌چوو، له‌ پیاوی‌ک له‌ جه‌نگی‌کی گه‌وره‌ هات‌بێته‌وه و په‌شیمان بێت له‌وه‌ی زیندوه‌.

سه‌وسه‌ن به‌ ده‌نگه‌ ترساو و نیگا په‌شه‌وکاوه‌که‌یه‌وه سللوی لێ‌کرد، دیمه‌نه‌که وه‌ها سه‌یر و غه‌مگین بوو، که‌سمان نیشه‌انه‌یه‌کی خۆشی راسته‌قینه‌مان له‌ سه‌ر پوخساری که‌سیان نه‌بینی. فیکره‌ت گول‌دانچی باوه‌ش‌یکی کورتی پیا‌کرد و گووتی «پێم ناخۆشه‌ کوپم، به‌مجۆره‌ ده‌تبینم، پێم ناخۆشه‌». خالید به‌ ده‌نگی‌کی کز گووتی «منیش هه‌زمه‌ده‌کرد هه‌موو بالنده‌کان به‌ سه‌لامه‌تی ببینن... هه‌زمه‌ده‌کرد، من به‌ ساغی به‌ هه‌موو دونه‌یادا هێن‌امن... به‌لام شه‌مه‌و... شه‌مه‌و». فیکره‌ت گول‌دانچی گووتی «ئاه... ئاه... زه‌رم، هه‌موو شتی‌ک ده‌بینم... هه‌موو شتی‌ک ده‌بینم... پێویست ناکات هیچ بلێیت. به‌لام ده‌بێت کێ بێت، ده‌بێت کێ بێت؟». خالید به‌ هێمنی سه‌ری بادا و هه‌چی نه‌گووت. سه‌وسه‌ن به‌ هێمنی و به‌ده‌نگه‌ لاوازه‌که‌ی خۆی گووتی «به‌لام په‌نگه‌ بتوانین هه‌ندیک له‌ بالنده‌ برینداره‌کان پزگاری‌که‌ین، په‌نگه‌ بتوانین. باب... شه‌گه‌ر دکتۆری‌کی بالنده‌ بدۆزینه‌وه». دکتۆر ره‌فعه‌ت ره‌مزی له‌ ته‌له‌فونی ئوتیله‌که‌ی باوه‌جانه‌وه چه‌ند ته‌له‌فونی‌کی کرد و گووتی «دکتۆر دلشاد شوکر هه‌یه، شه‌وه‌ تاکه‌

دكتورى تايىبە تى حەيواناتە لە شارەكەدا... تۆزىكى دى دەگات...». فېكرەت گۆلدانچى سەرى بادا و گووتى « ھا... لە پاستىدا سەيرم پېدېت كە دكتورى حەيوانات لەم شارەدا كەمن... زۆر سەيرم پېدېت، وادەزانم لە ھەر شارىكى تىر دۇنيا ئىمە زياتر پېويستيمان بە دكتورى حەيواناتە». ھەموو بە قەسكەى گۆلدانچى پىگەنن. پېشتر گۆلدانچيمان بەوجۆرە لە ناو سەوزەفرۆش و ماسىفرۆش و جگەرچىيەكانى بەيانىدا نەبىنبوو، ئىستا ھىدى ھىدى تەواو پىرى پىوھ دياربوو. بەسەرسامى سەيرى چواردەورى خۆى كرد و گووتى «باشترىن شت ئەوھى ھەموو بالىندەكان بگوازينەوھ بۆ مەخزەنەكەى عىزەتى برام... لايەنى كەم لەوى سەلامەتن... پاسەوانيان ھەيە، وانىيە... لەوى دەتوانن بالىندە مردووەكان دەربەيتن و زامدارەكان تىماربەكىن و غەمى ئەوانى ترىش بخۆين... ھا نازانم كەس ھەوالى بە پۆلىس داوھ... دەبېت شتى وابكەين... دەبېت شتى وابكەين؟». ئىمە لە مالولاي شەقامەكەوھ گۆيمان دەگرت، يەككىك گووتى «كاتى خۆتان بۆ بە پۆلىسەوھ دەكوژن. زەلامىش بكوژرېت پۆلىس غەمى ناخوات... ھا ئىستا ھىچ ناكەن، غەمى كۆمەلېك تەيروتور دەخۆن». گۆلدانچى گووتى «نازانم... نازانم... ئەم پىاوھ ھەشت سالى بەدۇنيادا گەپاوھ ئەو بالىندانەى كۆكرىوتەوھ، ئىستا نامەردىك دېت و لە يەكەم شەودا كۆمەلېك تاپريان پىادەتەقېنىت... ئەوھش كەم نىيە... ھا كەم نىيە».

تاكە شتىك كە كرېمان ئەوھبوو بچىن و يەككىك لە وېنەگرانى شارەزا خەبەرىكەينەوھ و بە دەموچاوى خەوالووەوھ كېشيبەكىن و داواى لېبەكىن لە ھەموو لايەكەوھ وېنەى قەفەزە خويناوييەكانمان بۆ بگرت. براى وېنەچى ھەر ھىندەى خوینى ئەو ھەموو بالىندەيەى بىنى، كە چاوى بەو قەسابخانە گەرەبە كەوت كە بۆ كۆمەلېك تەيرى قەشەنگ سازكراوھ، بەئاگاھاتەوھ و بە ھەسرەتىكى زۆرەوھ فۆتۆكانى بە جوانترىن شىوھ بۆ گرتىن. زۆر كەس

له ئيمه كه نه مانده ويست يادگاري ئه و پۆزانه له يادمان ده ريجيت، ئه و وينا نه مان هه موو كړي... هه نديك له و وینه خوينا ويا نه تا نه مپوش له نه ليو مې تاي به تي هه نديك كه سدا ما ونه ته وه، له دۆلابي يادگار ه تاله كاني سه وسه ندا هه لگيرون، له لای خاليد ئامو نيش گه وره كرون و له دۆسييه ي تاي به تيدا پاريزرون.

به لام ئه و بالنده زامدار و خوينا وى و كوژرا وانه ي خاليد يش به هه مان شي وه ي بالنده ئازاد و خوشحال و سه رمه سته كاني كامه ران، ئاره زوى ناسيني دونيا و بينيني سه ر زه مينيان له ئيمه دا جولاند. خوین و برين و ها واره كانيان له سه رسامى ئيمه ي كه م نه كرده وه، ئه وه ي بالنده كان نيشانه ي هه بووني سه رزه مينيك ن به ئيمه نامۆيه، نيشانه ي دونيا يه كى دوورن كه بانگمانده كات... هه ر وه كو خوى وه هابوو.

حالى خاليد ئاموون گه ليك دژوار ده رده كه وت، به لام نيگا كاني له پال ماند و تيدا سي به ريكي نه يتي و ئالۆز و نه خوينا رواه ي له سه ربوو. كه سمان له وانه ي له و به يانييه دا له نزك قه فه زه كانه وه وه سقا بووين نه مانتواني تيببگه ين، تابلتي تاريك و ته ليسماوى بوو، وه ك ئه وه ي جيهان، وه ك ئه وه ي ئه و سه فه ره درژه پۆخى تاريكتر كرديت. دواتر كه سانيكي تاك و ته را ده ركه وتن كه له وه و پيش خاليديان له بازاردا ناسي بوو، به ئارامى ته و قه يان له گه لدا كرد و به دهنگيكي له سه ره خو به خي رها تنه و هيان كرد، بي نه وه ي گه رميه كى نه وتو يان خرۆشانيكي تاي به ت پيشان بنده ن. هه موو هه ستمان كرد خاليد ئاموون له ناو ئيمه دا هه ست به ته نها ييه كى گه وره ده كات، گه رانه وه كه ي له هيج شتيكدا به گه رانه وه ي كامه رانى سه لما نه ده چوو كه كۆمه ليك ئاههنگى زۆرى خسته وه و به جوړيک له جوړه كان زۆريه مانى خوشحال كرد. كاتيک ويستيان قه فه زى بالداره بيماره كان له و جه نجالتيه ي ناو بازارپ دوور بخه نه وه، هه ستمان كرد دۆخى خاليد له وه دژوار تره بتوانيت ماشين لي بخوريت، له به رنه وه كورپكي گه نج له برى ئه و

چووه پشت سوكانه كه و نهوانى دى له تاكسييه كى كۆندا بۆ جىگاي
 كۆبوونه وهى بالنده كان پيشيكه وتن. نزيكى ساعات دهى به يانى دكتور
 دلشاد شوكر هات، تا ئه و گه يشت ژماره يه ك له بالنده كانى ديكه ش
 مردن، به لام هاتنى دكتور دلى هه مووانى خو شكرد، دكتور پياويكى
 بووخوش و قسه شيرين بوو كه خوشحال بوو دواچار له م كاتى شه پى
 ناوخويه دا كه پۆژانه چه ندين كه س ده كوژييت، كه سانيك هه ن ده يانه وييت
 ژيانى هه نديك بالنده پزگاريكه ن. دكتور گووتى «له وه تهى شه پى
 ناوخو هه لگيرساوه ئيتىر دكتورى وه ك من كه سه روكارمان له گه ل ژيانى
 هه يوانا تدايه كاريكى نه وتومان نه ماوه ... ئيشه كهى من به پزى ژيانه وه
 به ستراوه، كه ئاده ميرزا حورمه تى بۆ ژيانى خوئى نه ييت، حورمه تى بۆ
 هه يوانات هه ر نابييت». دكتور هيدي هيدي ده ستيكرد به ده ره ينانى
 بالنده مردووه كان له قه قه زه كانيان و گووتى «به پاستى هه يف، هه موو
 بالندهى نه بينراو و بپوينه ن ... به پاستى هه يف». گولدانچى له سه ر
 كورسييه كى ته خته له ناوه پاستى عه مبارى بالنده كاندا دانىشتبوو، ده ستى
 خستبووه ژىر پيشيه وه و گووتى «موخابن جوانترين بالنده كانى ش
 پتوه بوون». دكتور بالنده يه كى ده ره يتا په پزى په ش و بنسكيكى سپى
 هه بوو، كللوه پزى په شى به سه ره وه بوو، له كللوى جه نگاوه ره پۆمانيه
 ديژينه كان ده چوو، سه وسه ن به ده نكيكى غمگين و ترساوه وه گووتى
 «چ هه يفكي گه وره يه، خوايه چ هه يفكي گه وره يه، نه وه چ بالنده يه كى
 ده گمه نه ... چ بالنده يه كى ده گمه نه «كراكس بلومناخى»، له و بالنده نه يه
 كه به له ناوچوو حسيبه، له هه موو دونيادا چه ند دانه يه كى كه مى هه يه،
 جاران له هه نديك هه ريمى به رازيلدا بلاويون ئيستا زۆر ده گمه ن». دكتور
 به سه رسامى سه يرى سه وسه نى كرد و گووتى «پاستيه كهى من زانيارى
 وه هام نيه، هينده ده توانم بليم كه من بالندهى وه هام نه بينيوه ... ئاه
 چ هه يفه نه وه هه روا به ريت ... خانم من هاوپتیه كم هه يه زۆر له مؤميادا

شاره‌زايه . شاه به‌پاستی شاره‌زايه، له‌وانه نيهه كه بالنده‌كان كه‌ولده‌كان و ناو سكيان پرده‌كان له پوش و ته‌واو، نه‌و به‌پاستی ده‌زانيّت جوان مؤمياپكات، ها ده‌لّيت چي نه‌م بالنده‌ان مؤميا بكه‌ين... ها... هه‌موو نه‌م بالنده مردوانه... ده‌لّيت چي؟». سه‌وسه‌ن به نه‌سپايي گووتي «شا دكتور... شا دكتور... پيپيلّي با بالنده‌كانمان بو مؤمياپكات.. پيپيلّي». يه‌كه يه‌كه بالنده مردووه‌كانيان دهره‌يتا، ده‌يان بالنده‌ي ناوازه بوون، چه‌ندين جوړي نه‌بينراوي كوټر و توتي و قه‌تي و بولبول. دكتور له نيوه‌پووه تا نيوه‌شه‌و له‌گه‌ل بالنده زامداره‌كاندا خريك بوو... به هيمني چه‌نده‌ها ساچه‌ي له برينه‌كانيان دهره‌يتا، هه‌نديكيان تا مردن به شه‌لي و هه‌نديكيان تا مردن به بالشكاوي و هه‌نديكيان به كويړي ده‌مانه‌وه. سه‌وسه‌ن و فيكره‌ت گولدانچي و خاليد تا نيوه‌شه‌و له‌گه‌ل دكتوردا بوون. كريكاره‌كان له نيوه‌پووه تا نيوارې خريكي چاككردي جيگاي تازه‌بوون بو بالنده ساغه‌كان. خاليد به‌درزيابي نه‌و پوژه له‌ناوه‌وه تاريك و له نيگادا ئالوز ده‌ينواند، زور كه‌م قسه‌يده‌كرد، شتيكي په‌ش بالي به‌سه‌ر پوچيدا گرتبوو. سه‌وسه‌ن به‌درزيابي نه‌و ماوه‌يه ليّي نه‌پرسی «نايا گومان‌ت بو كي ده‌چيت؟»، چونكه ده‌يزاني نه‌و پرسياړه چه‌ند ترسناكه و ده‌شيت چ ده‌رگايه‌كي تاريك بكاته‌وه. به‌لام ده‌مه و نيواره دكتور دلشاد شوكر له يه‌كيك له پشووه‌كانيدا، كاتيک خريكي كي‌شاني جگه‌ره‌يه‌كي نوځ و خواردنه‌وه‌ي چايه‌كي تازه بوو، بيته‌وه‌ي ناگاداري نه‌وه‌بيت سه‌ري چ سندوقيك ده‌كاته‌وه پرسى «به‌لام كاك خاليد، تو گومان‌ت بو كي ده‌چيت، گومان‌ت بو كي ده‌چيت؟... له‌و باوه‌په‌دام چه‌ند كه‌سيكي زور كه‌م دويښي شه‌و زانيبيتيان كه به‌پريزان گه‌راونه‌وه... چه‌ند كه‌سيكي زور كه‌م». خاليد به ماندويتييه‌وه سه‌يري دكتورى كرد و گووتي «دكتور نه‌وانه‌ي قه‌لنده‌ر ناموونيان كوشتوه، نه‌وانه‌ي سالي نه‌وه‌بودو و مالي ناموونيه‌كانيان سووتان، نه‌وانه‌ي شياكه‌يان گرته

ماله كانمان... ھەر ئۇوانە دوڭن شەو بالنده كانى منيان كوشت». شتېك
 لە پقى قوول، لە تورپى، لە نائومىدى پەش لە دەنگىدا بوو سەوسەنى
 پاچلە كاند... شتېك پېچەوانەى ئەو پوونى و پووناككېيەى كە لە دەنگى
 كامەرانى سەلمادا ھەستى پېكرد، شتېكى تاريك، زۆر تاريك كە پېشتەر
 لە دەنگى ھېچ مۇڤىكدا نەبېيىنبوو. فېكرەت گۇلدانچى كە مېك خۆى
 راستكردهو و گووتى «ئاه كورم، من لە ھەست و نەست تېدەگەم...
 دەزانم چەند ناخۆشە... دەزانم چ نامەردىيەكە، بەلام پەلە مەكە... كورم
 پەلە مەكە، لە جۆرە حالەتى وادا مۇڤ نازانېت سەروكارى لەگەل
 كېدايە... كى دەلېت ئوانن... كى دەلېت؟ كورپى من ئېستا بەلگەمان
 بۇ قەسەيەكى وەھا نىيە». خالىد ئاموون سەيرى سەوسەنى كرد و گووتى
 «ھەستېك لە ناومدا وام پېدەلېت... من بەلگەم نىيە، ھېچ بەلگەيەكم
 نىيە و ناشتوانم بەلگەم ھەبېت، بەلام ئەو كەسەى ئەو كەسەى كردو ھەبېت
 لەسەر مەيتى بالنده كان سەرىكەوېت... بە كوشتنى بالنده كان من بكاكە
 دەرەو و دلى خانم لېتەرەنجېت...». فېكرەت گۇلدانچى كە مېك پېشى
 خوراند و لەسەرەخۇ گووتى «خالىد ئاموون، تۆ بالنده كانى خۆت
 ھېنايەو، بالنده كانى خۆت ھېنايەو... من بزەم و عەقلم بە مەسەلەكە
 بشكېت حېكمەتى گەرەى سەفەرەكە، ھەمووى لە ناو بالنده كاندا نىيە...
 حېكمەتى گەرەى سەفەرە دورودرېزەكە دەبېت شتېكى تربېت... باوەر
 ناكەم كوشتنى بالنده كان ھېچ لە شوېنى تۆ بگورېت». دكتور دلشاد
 بە گومانەو سەبىر كرد و گووتى «لەوانەيە بە پېچەوانەو لە شوېنى
 نەيارانى تۆ بگورېت... لەوانەيە لە شوېنى ئەوان كەمبكاكەو». خالىد
 قوول سەيرى چاوى دكتورى كرد و ھېچى نەگووت. سەوسەن بە دەنگىكى
 گىراو گووتى «نا... تكايە، تكايە ناتوانن ھېچ كەس تاوانباركەين... ھېچ
 كەس». خالىد بە شتېك لە پەنجاويەو گووتى «ئەى ژيانى بالنده كانى
 من... ئەى ماندوويوونى ھەشت سالاھەم لە ئاوارەيىدا... ئايا گەر كەسېك

بیت و هه موو ئه وه بدات به بادا، ده بیت هه روا... هه روا سووک و ئاسان
 بۆی ده رچیت؟». سهوسه ن به هه مان دهنگی گریاوه وه گووتی «به لام...
 به لام... خالید ئیمه هیچ نازانین... نازانین کئ بالنده کانی کوشتوه». خالید
 گووتی «من ده زانم کئ بالنده کانی کوشتوه... مه نگوپئ بابه گه وه،
 یان یه کیکی تر له چه قوکیشه کانی ئه وه، به ناگاداری کوپه که ی سه لما...
 به دلناییه وه به ناگاداری ئه وه... من ده زانم». سهوسه ن به دهنگیکی
 گریاوه وه گووتی «به لام وانیه... وانیه... جارئ هیچ شتیک دیار نییه». خالید
 به نیگایه کی ماندوو وه سهیری سهوسه نی کرد و گووتی «به لام سهوسه ن
 خان... ئه م بیباکییه ی تۆ، ئه وه ی ناتوویت ببینیت کوپه که ی سه لما له
 سه ره تاوه چی ده کات، ئه وه ی نابینیت چ کارساتیکی به سه ر من و
 خانه واده که مدا هیناوه، ئه وه هه زار جار... هه زار جار برینه که م قوولتر
 ده کاته وه. ئه وه واده کات زامدارتیم و برینم له تهیره کانم قوولتر بیت. ئه
 سهوسه ن خان لیگه پئ... لیگه پئ و هه مووی بخه ره بهر ویژدانی خۆت...
 ببینه ئیمه چ نازاریکمان کیشاوه... ببینه چهنده برینداریووین... ببینه و
 بیخه ره بهر ویژدانی خۆت».

سهوسه ن نوای ئه وه قسانه له بیدهنگیه کی ژۆر قوولدا نوقم بوو، به لام
 شه و بهر له وه ی مالاوایی له یه کتریکه ن، به خالیدی گووت له نزیکترین
 کاتدا، ده بیت یه ک ببینن و به هیمنی له سه ر هه موو شتیک قسه بکه ن.
 نیوه شه و فیکره ت گولدانچی و کهچه کی به دوو تاپره که وه گه یشتنه وه
 مال، تا له بهرچاوی دکتۆر په فعت په مزنی ونبوون هه ر یه که یان تاپرکی
 هه لگرتبوو، که چوونه ژوو وه له بهر ده رکی هۆله که دا فیکره ت تاپره که ی
 خۆی دایه ده ست سهوسه ن و ئه ویش بیتنه وه ی هیچ بلایت وه ریگرت و
 له گه ل تاپره که ی دهستی خۆیدا پێچانی له چه رچه فیکی کۆنه وه و ده رگای
 «دۆلابی یادگاره تاله کان» سی کرده وه و له ویدا بۆ هه تاهه تایه هه لیگرتن.

کوشتنی بالندهکانی خالید ناموون له شارددا دهنگدانه وهیه کی بیوتنه ی
 هه بوو. کامه رانی سه لما له مائی خو یان له جیگا که ی خویدا نوستبوو
 که له خه ویان هه ستاند و هه واله که یان پیپرا که یاند، سه رسامانه سهیری
 ده وریه ری خو ی کرد و بیته وه ی ته واو به ناگا هات بیتته وه، وهک ئه وه ی
 به دهم خه وه وه بیت گووتی «کام بالنده، نه وانیه ی ناوړنگ ناباد یان
 نه وانیه ی شاری خوماسی؟». نه وه ی هه واله که ی بو هینابوو کوړیک ی
 ناوینه فروش بوو له بازار، تیگه یشته که کامه رانی سه لما خه و به ری
 نه داوه و هیشته له خه ونه کانیدا هه ر به جیهاندا ده که ریته ... وشه به وشه
 خه به ره که ی بو دووباره کرده وه و گووتی «دوینن شو خالید ناموون
 که پاوه ته وه و قه قه زی بالندهکانی له به رده م ئوتیلی باوه جاندا داناوه و
 نیوه شو به کی که به تا پر ته قه ی له تیره کان کردوه». کامه رانی سه لما
 چاوی گلوفی و به بیباکییه وه گووتی «جا من کارم به بالندهکانی
 خالید نامونه وه چییه؟». کوړه که گووتی «نا هیچ کاک کامه ران، به لام
 ده نگی که له بازار دایه که تو یان کاک مه نگوپ نه وه تان کرد بیت، به لام من
 ده زانم که ئیوه شتی وانا که ن». کامه ران به سه رسامیه وه سهیری کرد و
 گووتی «به لام خوییه، من بالنده بو ده کوژم ... بالنده بو ده کوژم ...
 من قهت بالنده ناکوژم». کوړه که گووتی «من ده زانم تو بالنده
 ناکوژیت ... من ده زانم».

که کامه رانی سه لما هاته دهره وه بۆ ناو بازارپ، هه والی کوشتنی
 بآنده کان به نه ندازه ی هه واله کانی شه پ له سه ر زاری خه لک بوو.
 هه واله که تووشی دوودلییه کی پاسته قینه ی کرد. بیته وه ی کاتیکی نۆد
 بکوژیت و له هیچ قسه و یاسیکی سه رزاره کییه وه تیوه بگلێت به په له
 چوو بۆ چایخانه که، که گه یشته نه وئ مه نگورپی بینی جامیکی گه وه ی
 ماستاوی له به رده م خۆیدا دانا بوو و به دهنگی به رز قسه یده کرد و ده یگووت
 «سویند ده خۆم به قوونی هه موو پیاوه موقه ده س و به پێزه کانی ئەم
 شاره که ناگام له کوشتنی بآنده کانی خالید ئاموون نییه ... ها،
 شه وئ من له مالی داغلی بووم، ژنه که ی یه که م که سه له لیقانی
 پاچه دا، هه موو شتییک باش ده زانییت قۆزی شام، کوپه ی حه لـب،
 چلوخورشتی ئیرانی و هه زار شتی تریش، به لآم له هه ر شت زیاتر لای
 من پاچه که یه تی... ژنه که ی داغلی ده زانییت من چهند حه زم له پاچه یه،
 دواشه وه من کاتییک پاچه ی ژنه که ی داغلی ده خۆم، هه موو شتییکم له
 بیرده چیته وه... هه موو شتییک، من دوا ی پاچه خواردن مه زاجیکی وه ها
 سافم هه یه که ناتوانم بیرری خراپ بکه مه وه. من له وئ بووم له مالی
 عومه ر داغلی بووم که یه کییک هات گووتی خالید ئاموون به خۆی و
 بآنده کانه وه هاتۆته وه. من گووتم به خیرییته وه، ها سویندتان بۆ ده خۆم
 که من گووتم به خیرییته وه، ئیره شاری خۆیه تی... شاری نه وه و شاری
 هه موو ئاموونیه کانی تریشه. سویند ده خۆم که گووتم، چهند شاری منه
 نه وه نده ش شاری نه وانه. به لآم ئەم شه په مه لعونه... ئەم شه په مه لعونه
 هه موو شاره که ی له یه ک ترازاندوه، برای له گه ل برادا کردوه به دوژمن.
 دواتر یه کییک هات و گووتی خالید ئاموون له به ر بیکه سی و بیجیگی یی
 چوو له ئوتله که ی باوه جان لایداوه... من گووتم گه ر به وای به من
 بووایه، گه ر منی به دوژمن نه زانیایه، سویند ده خۆم که ده مبرده لای
 خۆم، چیم بۆ کامه رانی سه لما کردوه بۆ نه ویشم ده کرد، به لآم ده زانم

ئامورنىيەكان خېلىكى كەللە پەقەن... لەو غەشايەرانەن ھېشتا ھەر بە كەللەى كۆن بېردەكەنەوہ... نا كەس پېم نەلېت، ھەموو غەشايەرەكان بە كەللەى كۆن بېردەكەنەوہ، ھا سوېند دەخۆم غەشايەرمان ھەيە سەرىكى تازەيان خستۆتە جىگای كەللە كۆنە پوتەكانيان و قوونىكى تازەيان لە خۆيان بەستوہ... بەلام ئامورنىيەكان... ئامورنىيەكان نا، بەداخەوہ».

قسەكانى مەنگوپ لە چايخانەكەدا دەنگيان دەدايەوہ، بەلام شتىك لە گالته كردن، لە لەرەى پېراپواردن بەدەنگىيەوہ ديارىو، ئەوہ جۆرە تۆنىك و مۆسقىيەكى نەينى بوو كە جار جار لە دەنگىدا دەردەكەوت و تەنيا ھەندىكمان ھەستمان پېدەكرد. كە كامەران لە تەنېشتىيەوہ دانېشت و سەيرى دەموچاوى ئەوانەى دەورپەرى خۆى كرد، ھەستىكرد ھەندىك لە نىگاكان ھېشتا بە پاستى گومانيان لە قسەكانى مەنگوپ ھەيە.

كامەران بە كەمىك ناچارامى و سەرسامىيەوہ گووتى «چ قسەيەكى پېوپوچە ئەمەى لە بازاردا كەوتۆتەوہ... ھا... دەبېت كى قسەى واى بلاكردبېتەوہ. ئېمە بۆ دەبېت بالىندەكان بكۆزىن... بۆ دەبېت بالىندەكان بكۆزىن. مەن قەت بالىندە ناكۆزم».

يەكېك لە ئېمە لە مەنگوپى پىرسى «مەنگوپ، تۆ پات چىيە، خەيالت بۆ كى دەچېت، دەلېت كى لە پىشت ئەم حىكايەتەوہيە؟».

مەنگوپ تا دوا قووم ماستاوەكەى خواردەوہ و گووتى «يوسف كەويارى گەرە لەم حالەتانەدا دىگوت «تاوانبار ئەو كەسەيە كە بۆى ناچىت». ھا بەلام مەن نازانم، بلىم چى، مەن كە ھەوالەكەيان پىگوتەم، بە خۆم گوت مەنگوپ خۆت لەم ئاگرەيان لادە، تېدەگەن... مەن گوتەم مەنگوپ قوونى خۆت مەخەرە سەر بەردى وا گەرم».

تۆزىك بە جىددىيەتەوہ چاوى داچەقاند و كۆكى و دەمى سېرى و

گوتی « بلیم چی ... تاوانباره که ده شیت هر که سیک بیت، هر که سیک بیت که ئیوه خه یالتان بوی ناچیت، ده شیت تا قمی مه نسور نه سرین بن، که خوتان ده زانن دوی شه په که ی قه لندهر ئاموون و مسته فا هه ژار چ پقیکی گه وره له نیوانیاندا سه وزبووه. خوتان ده زانن نه وه ی قه لندهر کردی که م نه بوو، کابرا شاعیریکه ناوی خوی هه یه، نه و مسته فا هه ژاره زه لامیکه شاعیره کان سویند به قوونی ده خوون. تو که سیک ی وا له سره یه که دوو قسه خه لئانی خوین بکه یت ... ها نه وه که م نییه. نازانم، له وانه شه هر که سیک تر بیت که ده یه ویت فیتنه که قوولبکاته وه، که سیک ده زانیت ئاموونیه کان سه رگرم و دلگرم و ده یه ویت زیاتر برینداریان بکات ... له بیرتان نه چیت نه م شه په نه خلاقی تیا نه ماوه. به لام خو دوریش نییه دهستی یه کیک بیت له و گالته چیه بیویژدان و شه پانیانیه نه م شاره، که هه موو شتیک ده که ن بو نه وه ی دوی له دوره وه پیکه نن، به قه بری که ویاری گه وره پیکه نن له م شاره دا بوته شتیک شه پانی، شتیک له خه نجر خراپتر، له ژهر کوشنده تر، لیتان ناشارمه وه من که نه و توخمه مه لعونه له خه لکی گالته چی له م شاره دا ده بینم، حه زده که م ئیتر پینه که نم، قه ت تاده مرم پینه که نم ... ها یان دور نییه که سیک بیت بیه ویت سر له که که ی گولدانچی تیکبدات، به جوریک که به سه زمانه که پاک و پیسی بو له یه که جیانه کریته وه. گه ر پاستیتان پبلیم هه موو شته کان کراوه ... دور نییه خه لکیک بن که پقیان له م بالئدانه یه، خه لکیک هه یه ده زانن بینینی نه م تهیرانه عه قلی خه لکی نه م شاره ده خاته سر هه وایه کی تر ... ئیوه مه نگوپ به نه فام تیمه گهن، عه قلم به شت ده شکیت ... نه م شاره هه زار که سی تیدایه چوون له تاعوون ده ترسن ئاوا له دنیا ده ترسن، له وه زواویان چووه ئیمه شتیک بینین نه گبه تی نه م ژیا نه په پپوته ی خومان بیرخاته وه، خوتان ده زانن دوی بینینی بالئده کانی کامه ران خه لکی نه م شاره به زن

و پياووه چهنده حهزيان له بينيني دونيا كردوه، چۆن ههواى سهفه
چۆته كه له يان... ئا كورينا... بېژين و جيهان بدۆزينه وه... جيهانى
گه وه، ميلله تانى تر ببينين كه لوتيان پهنگىكى ترى ههيه... ئيوه
نازان، خه لكىك ههيه زۆر له وه ده ترسيّت»

ئينجا سهيرى هه موومانى كرد و به ته سپايى گووتى « به دووريشى
مه زانن كه خاليد ئاموون خۆى بيت... ها، ئيوه بۆ ئه وه ده رگايه
داده خه ن... بۆ ده لىن خۆى چۆن بالنده كان ده كوژيّت؟ به لام به قهبرى
شه يتان من ئه وه به دوور نازانم. كوپه كه دهيه ويّت سه وسه ن فيكره تى
ده ست بگه ويّت... به هه ر نرختىك بووه... به هه ر نرختىك بووه... ها
تيده گه ن، ده شىت حيكايه ته كه وابيّت، كوپه كه ده پوات و هه موو دونيا
ده گه پيّت... هه موو بالنده كانى خۆشى كۆده كاته وه، به لام پۆژ دواى پۆژ،
مانگ دواى مانگ، سالّ دواى سالّ خه يالىك له سه ريده گه وه ده بيت...
تيده گه ن... به سه ر زه ويده ده پوات و ئه وه خه يالّ مه لعونه له سه ر يايه تى...
تيده گه ن، به دارستان و سه حرا و گوئ پووباره كانى دونيادا ده پوات و ئه وه
خه يالّ مه لعونه وازى ليئا هينيّت. ها... هه موو ده زانين كه خاليد ئاموون
به ئه ندازه ي كامه رانى سه لما يان به ئه ندازه ي كوپه كه ي ئيبراهيم نه سرين
جوان نيه، بۆيه ده بيت شتىك بكات، گورزىكى گه وه بهاويّت، خۆى
بكات به قوربانى، بالنده كانى بكات به شه هيد... ها... وهك قه لهنده ر
ئاموونى خرمى كه سويند ده خۆرم به پشت قوونى هه رچى سياسى
دونيايه، گه ر چه كه كه ي دابنايه، گه ر عينا ديبه كى گه وه ي نه كردايه،
له وانه بوو خوين له لووتى نه يه ت. به لام واز له وه به يئن... سه ير كه ن،
تيده گه ن... دوو تا پر، دوو تا پر... هه لّ به ت ئه وه ي به دونيادا گه پاييّت،
به دواى بالنده كاندا چوو بيّه ناو دارستانه چرپه كان، چووبيته ناو شوينه
تاريك و عاسيه كان كه شير و پلنگيان تيديه، پيويستى به دوو تا پر
ده بيت... ها تيمبگه يئن، بۆ ئه وه ي كه ته قه كان ده كات ده بيت تا پر كه ي

جېبھېئاليت، سوئند دهخۆم كه پتويست ناكات تاپره كهى جېبھېئاليت، له بهر نه وه به دورى نازانم نه و تاپرانه تاپرى خاليد ناموون خوى بن كه كاتى نه بووه بيانشاري ته وه ... شه و نيوه شه و له ئوتيله كهى باوه جان هاتو ته دهري، هه موو ده زانن كه سعات سيى شه و نه و ناوه گهر جنوكه ش تيا زه ماوه ندبكه ن كه س ئاكاى لى نيه ... هاتو ته دهري تاپره كانى ته قانده و گه پاوه ته وه به رده مى ئوتيله كه و كرديوئى به هاوار ... ها ... بو نه وهى دواچار مه نگوپى بابگه وره و كامه رانى سه لما تيوه بگلينيت ... ها ... بو نه وهى بالنده كانى بكات به شه هيد، بو نه وهى سوژى هه موومان بو خوى بباته وه، بو نه وهى سه وسه ن خان بلت وى له م پياوه برينداره، وى له م مؤقه كه هه موو گيانى زامه، وهره گولئى من، وهره عزيزم، من شوو به تو ده كه م ... ها ... من به دورى نازانم وا بووييت ... به دورى نازانم .

يه كيك پرسى «به لام مه نگوپ تو قه برى مردوت، تو دوينى شه و له كوئ خه وتيت؟» .

مه نگوپ به خنده يه كى سارده وه گوتى «من دواى پاچه كهى خانمى داغلى، چوومه وه بو مالى خۆم و يه كه ته خته ليخه وتم، هيچ شتيك له خه وى دواى پاچه خوشر نيه» .

مه نگوپ به و ته فسيرانه وى له چايخانه كه پيشكه شيكرد تا نه اندازه يه كى زور هه موو گومانتيكى گه وره وى له خوى دورخسته وه . وه كه هه ميشه هه موومان باوه رمان پيكرد . كامه رانى سه لماش دلنيا بوو كه نه و نيه ... له ئيواره دا گومان به جوړيكي وا گه وره بلاويوه وه، ژماره وى ته فسيره كانيش به شيوه يه كى وا سه ير زياديانكرد، هه موو گومانمان له يه كدى بوو . به لام ده بيت بلتم كه بكه رى راسته قينه وى نه و تاوانه هه رگيز دهر نه كه وت و پوژيک له پوژان نه دوژايه وه .

دوای ههفتهیهک له گه پانه وهی ئاموون، مه نسور ئیبراهیم ئه سرینیش
 گه پابه وه بۆ شار. به پیچه وانهی هه دوو کاروانه کی دییه وه، ئه وه
 کاتی نیوه پۆدا گه یشته، قه فه زه کانی بچوکترو پهنگینتر بوون، بالنده کانی
 مه نسور له بری ئه وهی له قه فه زی جیا جیادا بن له دوو لۆری زۆر
 زۆر گه ورده له سه ر یهک بارکرا بوون، که له دووره وه سه یرمانده کرد
 باله خانه یه کی سه یرمان له قه فه ز ده بینیی، بالنده کان چین چین له سه ر
 یهک هه لچنرا بوون، بالنده گه وره کان له ژیره وه و بالنده بچوکه کان
 له سه ره وه، ئه وانهی له ژماردندا وردن باسیان له زیاد له سه دوشه ست
 چه شنه بالنده ی جۆراوجۆر ده کرد... که هه موو له و په پری به خته وه ریدا
 گۆرانیان ده گووت. ده بیته بلیم که بالنده کانی مه نسور که میک له خۆبایی
 و لووت بهرز و به ده وا ده یاننواند، کامه رانیان له کامه رانی بالنده کانی
 کامه رانی سه لما نه ده چوو، که گه لیک ساده و دۆستانه و پرفزول بوون.
 هه موو بالنده کان ده یانخویند بیته وهی به پاستی سه یری ئیمه بکه ن یان
 سه یری شاره که مان بکه ن، یان واده ریکه ون هوی خوشحالی و به هانه ی
 به خته وه رییان گه یشته به ده قه ری ئیمه بیته. کۆمه لیک بالنده بوون
 له سه ره تاوه تا کۆتایی به وه خوشحالبوون له دونیادا ده ژین و به جیهاندا
 سه فه رده که ن. مه نسور ئه سرین قه فه زه کانی به شیوه ی زۆر قه شه نگ و به
 گه لای زۆر ناوازه و به موو و ده مامک و په یکه ری بچکۆله پازاند بووه وه،

هەموو پیاویکی زیرەک تەنیا بەسەیری قەفەزەکان دەیتوانی بزانیت ئەم
 بالەندە مەلی چ ئاسمانیک و تەیری چ سەرزەمینیک، قەفەزی بالەندە
 ئەفریقیەکان بە دەمامک و پەیکەر و سەمبۆلی شارستانیتییە ئەفریقیە
 کۆنەکان و بە کاری قەشەنگی ھونەرەرمەندە خۆرسکەکانی ئەو سەر
 زەمینانە پازابووە، لە سەر ھەندێ قەفەزی دی، نیشانە و سەمبۆلی
 شارستانیەتی کۆنی مایا و زەخرەفی جووتیارە بۆلیقیەکان و ملوانکە
 و موفەپک و کەرەستەیی ھیندیە سورەکانمان بینی، ھەندێ قەفەزیش بە
 کاری دەستی ھەندیک لە ھونەرەرمەندە بودیەکان پازابووە. بە گشتی
 قەفەزەکانیش بە پەنگی زۆر تاییەتی پەنگرەبوون، شیوەی پێکخستنی
 پەنگەکان و دیمنی بارەلگرەکان، ھەر یەکە و بەجیا لە کاریکی ھونەری
 گەورە دەچوون. کاتیکی لۆرییەکان لە دەروازەیی خۆرەلاتی شارەو ھاتن
 بەمدیو، نزیکی سەعات دوازدە گەشتە کۆلانی مائی ئیبراھیم ئەسەری
 و لەبەردەم ھەمان مائی دێرینی جاراندە وەستان، گەنجیکی باریک و
 قز درێژ لە دەستیکی جلی نویدا بە خەندەیکەیی ئالۆزەو لە لۆری
 یەکەم دابەزی. کە خۆی کرد بە ھەوشەکەدا ئیبراھیم ئەسەری لە
 پادێزیکی لۆکالەو گوپی لە ھات و ھاوار و شەپە جێوی نێوان حیزە
 کوردییەکان دەگرت، کە یەکیدان بە جاش و قالۆنچە و دوپشک ناودەنا.
 خوشکەکی لە گەڵ مندالیکیی چوار سالاندا کە لە کوپکی زەپەنگەر
 بووبووی خەریکی یاریکردن بوو، خوشکە بچکۆلەکی لە سەریان جلی بە
 تەنافەکاندا ھەڵدەواسی، ئەو یەکەم کەس بوو مەنسوری بینی و پەر بە
 ھەموو گەرەق قریشکانی «مەنسور ھاتەو». ھاوارەکی ھێندە بەرز
 بوو، لە گەرەقەکانی دیشەو گوئیان لێیبوو. ئیبراھیم ئەسەری باوەری
 بە چاوی خۆی نەکرد، ئەو ھەموو سالە و لە بیرێ چەسپیوو کە
 مردن یاخود لە دەستدانی بینایی ناھێلن جاریکی تر کوپەکی ببینیتەو،
 بۆ ئیستیک وایدەزانی ئەو ھەوایی دەبینیت دووبارە بوونەو ھەوایی خەویکی دێرنە

كه ههشت ساڵ بوو ده‌بیینی، خه‌ونێك تییدا سه‌ری به‌رزده‌كرده‌وه و مه‌نسوری به‌ خه‌نده‌یه‌كی گه‌شه‌وه له‌ به‌ر ده‌رگای ماله‌وه‌دا ده‌بیینی، كه‌ مه‌نسور نزیك‌تر بووه‌وه و ئه‌ویش كه‌مێك هۆشی خۆی پاژه‌نی و له‌ غوباری گومان پاكیكرده‌وه، له‌ شوێنی خۆی هه‌ستا و وه‌ك ده‌ست بو‌ خه‌یالێكی دوور به‌رێت، ده‌ستی درێژكرد و له‌و په‌ری سه‌رسامیدا ده‌ستی به‌ر مه‌نسور كه‌وت، گوێی له‌ ده‌نگی بوو كه‌ گووتی «واى پیره‌بابی خۆشه‌ویست... واى پیره‌بابی عه‌زیز». مه‌نسور له‌ منداڵیه‌كی زووه‌وه ئیبراهیمی به‌ پیره‌باب بانگه‌كرد، كه‌ باوه‌شیان به‌ یه‌كدا كرد، ئیبراهیم ئه‌سیرین ماوه‌یه‌كی كورت نه‌یتوانی هه‌ناسه‌بدات، له‌و ساته‌دا جارێكی تر ئیزرائیلی بیینییه‌وه دانیابوو ئیزرائیل له‌ پشت مه‌نسوره‌وه به‌ خه‌نده‌یه‌كی زۆر گه‌وره‌وه ته‌ماشایده‌كات، به‌لام بیئیه‌وه‌ی بایه‌خی پێیدات، بیئیه‌وه‌ی بترسێت سینه‌ی پر‌كرد له‌ هه‌واو و گووتی «تۆیت... تۆیت...». یه‌كه‌م جار ئیبراهیم ئه‌سیرین نه‌گه‌ریا، به‌لام كه‌ بیینی سیفان و به‌فراو به‌ چ شه‌وق و هه‌سه‌ره‌تێكه‌وه باوه‌ش به‌ مه‌نسوردا ده‌كه‌ن چاوی پر‌پوو له‌ فرمێسك. پاش ماوه‌یه‌كی كه‌م هه‌موو شته‌كان له‌ به‌ر چاویدا هه‌یمن و هه‌موو ده‌نگه‌كان له‌ گوێچكه‌یدا كپ بوون، شادییه‌كی قوول داگرت... شادییه‌ك له‌ هه‌موو شتیکی دونه‌یای دابه‌ری، دووباره و چهند باره‌ باوه‌شی به‌ مه‌نسوردا كرده‌وه و یه‌ك له‌سه‌ر یه‌ك ده‌یگوت «تۆیت... تۆیت».

له‌ چهند سه‌عاتێكدا هه‌موو شار هه‌والی گه‌رانه‌وه‌ی مه‌نسوری بیست. ساقی مه‌حمود و كۆمه‌ڵی مۆسیقار، مسته‌فا هه‌زار و كۆمه‌ڵێك شاعیر له‌ پێشی پێشه‌وه‌ی ئه‌و كه‌سانه‌دا بوون كه‌ به‌په‌له‌ گه‌یشته‌نه‌ لای مه‌نسور و بالنده‌كان... مه‌نسور به‌ ئاشكرا پوخۆشتر و كراوه‌تر و پر‌ زیانتر له‌ جاران ده‌رده‌كه‌وت، به‌ گه‌رمیه‌كی بیۆینه‌وه باوه‌شی به‌ هاوڕێكانیدا كرد، خه‌نده‌یه‌كی پاسته‌قینه‌ی گه‌وره‌ له‌ پوخساریدا بوو كه‌ مرۆف پێش

سەفەرەكە بە دەگمەن دەبیینی. زۆری نەبرد مالى ئیبراهیم ئەسرین
 پریو لەوانەى لە ھەموو لایەكەو دەپژانە ھەوشەكەو بۆ بەخێرھاتن،
 بەجۆریك مەنسور ھەك ونبووێك لە شەقامیكى جەنجاڵدا نە بواری
 قسەكردن، نەبواری بیركردنەو، نە بواری پشوودانى نەبوو. لە ھەموو
 لایەكەو ھەزمانى پژانە ھەوشەكەو و بیئەوێ خۆى ئاگاداریبێت ئامۆزا و
 ھاوھەلەكانى پاسەوانى تاییەتیان بۆ بالئندەكان دانا. سەعات دواى سەعات
 ھونەرەندان و شاعیران و شیۆەكاران زیاتر و زیاتر لە ھەوشە و دالان و
 ھەیان و ژورەكاندا كەلەكەدەبوون. مەنسور لە خەیاڵى پۆشنیبرانى شارددا
 بە پێچەوانەى خالید ئاموون و كامەرانى سەلماو، ھەك نمونەى عاشقى
 گیانفیدا و پۆمانسى ویناكرابوو، سالى دواى سالى وینەى كەس ئەفسانەى
 ھەرگرتبوو. ئیتر دواى بۆلۆبوونەوێ ھەوالى گەرانەو ھاوھەزانكراو كەى
 سات دواى سات ھورۆمى شەیدایانى ئەو عاشقە پۆمانسییە بۆ سەر
 مالى ئیبراهیم ئەسرین زیادیدەكرد، بەجۆریك نە ژورەكان و نە
 ھەوشەكە نەیدەگرتن. ساقى لە ناچاریدا پێشنیاریكرد كە ھۆلىكى گەرە
 بگرن و ئاھەنگەكەیان لەو مالى چكۆلانەى دەرپھێتن و بیبەنە سالتۆنىكى
 راستەقینە، تا ھەمووان پتر ھەلپەپن و شیعر بخویننەو و شایبەكن.
 لە سەعاتىكدا ھۆلىكى گەرەى ئاھەنگیان پەیداكرد و ھەموو
 میوانەكان لەگەڵ مەنسور ئیبراهیمدا بە دەیەھا ماشین بەرەو ھۆلەكە
 بەرپێكەوتن، لۆرى بالئندەكانیشیان بە ھەموو شارددا تا بەردەم ھۆلەكە
 باژوت. زۆر لە میوانەكان لە پىكابى سەرەتالدا دواى كاروانى ماشینەكان
 كەوتن و لە زۆریەى كۆلان و كوچەكاندا خەلكى تازە خۆیان گۆپى و
 سوار ئوتومبیلەكانیان بوون و چوونە دواى كاروانەكە. لە ھۆلەكەدا ھەر
 زوو ھەوھەسى ئاھەنگ ھەمووانى داگرت، ساقى مەحمود خۆى كرد بە
 پێكھەرى بەرنامەكان و ویستی جۆرە پێكھستنىكى گونجاو بخاتە ئەو
 ھەموو ناپێكیەو كە لە پەرگەمارۆى مەنسورى دابوو، لە ھاوھەزى چەند

دەقىقە يەكدا تىپە مۆسىقىيە كانى پىكىخست و بەرو دوا گۆرانىيىزە كانى
 پىزكرد، لە نىوان ھەموو گۆرانىيەك و گۆرانىيەكدا شاعىر پىكى
 پىروگرامەكەو. ژمارەى شاعىر و گۆرانىيىزە كان بە ئەندازە يەك زۆربوون،
 گەر پىروگرامەكە چەند پۆزىكىشى بخايەندايە بەشى ھەمووانى نەدەكرد.
 ھەك چاوە پواندەكرا زۆرەى گۆرانى و شىعرەكان لەو ھەفتانەى دوايدا بۆ
 پىشوانى مەنسور ئامادەكرايوون. بە شىعرى «بالنده موقەدەسەكان»
 كە يەككە لە شاعىرە لاوھەكان نوسىبووى ئاھەنگەكە كرايەو، شاعىرەكە
 بەدەنگى ئەكتەرىكى شائو ھاوپى لەگەل كۆمەلەك دەست جولاندنى
 نابەجىدا شىعرەكەى خویندەو، بەلام لەگەل خراپى خویندەو كەيدا
 چەلە يەكە بەجۆشى ھەرگرت. مەنسور سەيرى لىھات كە سالانى
 دوورودىزى غەرىبى ئەو خەيال و خورافەتانەى نەسپووتەو كە دواى
 پوداوى ژىزەمىنەكەى خەرو دووبار بە ناوى ئەو ھەلگابوون، بەلام
 شتەكان ھەا خىرا و بىپرس و بىئاگای ئەو دەرگان بواری ئەو ھەى نەبوو
 لەسەر ئەم بەزمە گەورە قەسەكە بگات ياخود ھىچ جۆرە ناپەزايىەك
 نىشانبدات. لەو ساتەو ھەى گەيشتبوو ھە شار شتەكان ھەك لافار لەگەل
 خۆياندا دەيانبرد، ئىستا ھىچ چارىكى نەبوو ئەو نەبىت لە جىگای
 خۆى پوخۆش دانىشت و بە ئەدبەو بۆ ھەمووان پىبگەنیت و خۆى
 سوپاسگوزار نىشانبدات. گۆرانىيىزەكان يەك لە دواى يەك گۆرانىيەكانى
 خۆيان بەسەر مەنسوردا دەرگوت و شاباشيان ھەردەگرت، كە وچانك
 دروستدەبوو، خەلكانك ھەلدەستان و بەخىراتنەو ھەى مەنسورىان دەكرد،
 دواتر شاعىرەكان شىعرە عاشقانەكانيان دەخویندەو، ھەندىكيان لە
 كاتى خویندەوكاندا دەرگريان و ھەندىكيان ھەولياندا قەسەخۆش و
 كۆمىدى دەرگەون. باوكى بەردەوام بە چەو لە ناو ئاھەنگەكەدا ئەو
 كەسانەى پىشاندا كە لەو چەند سالەدا بە پارە كۆمەكى سەفەرەكەى
 مەنسورىان كەردبوو، پورەكانى زوو زوو دەرگاتن و باوھشيان پىادەكرد، لە

ناو وشه‌ی شاعیره‌کان و له ناو گۆرانییه‌کاندا به‌رده‌وام گوئی له ناوی
 خۆی ده‌بووه‌وه ... ساقی دووجار هات بۆ لای و ده‌یگوت ئاواته‌خوازیو
 بیتوانیایه‌ گۆرانی بۆ بلیت، به‌لام ناتوانیت، چونکه‌ دای پویشتنی
 نه‌ ده‌نگی کهوت و هه‌رچییه‌ک بکات چیتر ناتوانیت به‌ هیچ ئاوازی‌ک
 بچریکتیت. ساقی چه‌نده‌ زۆری له‌ قورپک و هه‌ناسه‌ی خۆی ده‌کرد
 نه‌یده‌توانی گۆرانی بلیت. له‌ ناوه‌پاستی ئاهه‌نگه‌که‌دا مه‌نسور نه‌سریان
 هه‌ستان تا هه‌ندێ قسه‌ پێشکه‌شی ئاماده‌بووان بکات. که‌ مه‌نسور
 قسه‌یکرد هه‌مووان بیده‌نگبوون، ماتیه‌ک بالی به‌سه‌ر هۆله‌که‌دا کیشا،
 کپییه‌کی قوول کهوته‌ سه‌ر هه‌موو پوخساره‌کان، کچانی ئاماده‌بوو له
 هۆله‌که‌دا هه‌موو گیانیان بوویوو به‌ چاو، دیمه‌نی ئه‌م کوپه‌ ناسکه‌
 زه‌مینگه‌په‌ ته‌ماحیکی قوولی تیگه‌یشتن و ناسینی دونیای له‌ هه‌موواندا
 جولاندبوون. مه‌نسور به‌ هیمنی هه‌مووانی سوپاسکرد و یاسی خوشحالی
 خۆی کرد که‌ جاریکی تر ده‌گه‌پته‌وه‌ و شاری خۆی ده‌بینیته‌وه‌. گووتی
 «ئه‌گه‌ر بالنده‌کانم بیان توانیایه‌ به‌ دلنیا ییه‌وه‌ سوپاسیانده‌کردن، به‌لام
 بالنده‌کانی دنیا ته‌نیا یه‌ک زمان ده‌زانن که‌ زمانی بالنده‌یه‌» هه‌موو
 پیکه‌نین. هه‌ستمانکرد که‌میک ده‌سته‌پاچه‌یه‌، وه‌ک ئه‌وه‌ی نه‌زانیت بلیت
 چی، سه‌یریکی ساقی مه‌حمودی کرد که‌ ئه‌مڕۆ جامانه‌ کوردیه‌که‌ی به‌
 ده‌ستوری توربانی مه‌هراجا هیندیه‌کان به‌ستبوو و گووتی «من لی‌ره‌م،
 ماوه‌یه‌کی ده‌وێت تا به‌واده‌که‌م که‌ لی‌ره‌م، من چوو بیتم بۆ هه‌ر شوینیک
 ماوه‌یه‌کی ویستوه‌ تا به‌وام‌کردوه‌ له‌ویم». زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی گه‌وره‌ی گرت
 و ده‌ستی خسته‌ گیرفانی پانتۆله‌ په‌شه‌که‌یه‌وه‌ و خۆی پاست‌کرده‌وه‌ و
 گووتی «چووم بۆ هه‌ر شوینیک وامزانیوه‌ له‌ شوینیکی ترم، ئه‌وه‌
 واده‌کات م‌رؤف له‌ هیچ شوینیک نه‌بیت ... که‌ بیر له‌ وه‌ده‌که‌مه‌وه‌ ده‌لیم
 که‌ واییت من له‌ هیچ شوینیک نه‌بووم، که‌واته‌ لی‌ره‌ش نیم». هه‌موو
 هه‌ستمانکرد به‌ پاستی ده‌یه‌وێت به‌مانه‌ینیته‌ پیکه‌نین، بۆیه‌ هه‌موو

بەپراستی پێكه‌نين. كه‌مێك وه‌ستا و گووتى «بەلام زه‌وى شوينێكى سەيره، مەروڤ ده‌توانیته‌ بیری هه‌موو كونجێكى بكات، ده‌توانیته‌ بیری نه‌و شوینانه‌ش بكات كه‌ له‌وى نه‌بووه». ده‌نگى كه‌مێك قوولتەر و جیدیتەر بوو و گووتى «من زۆر سەرمه‌ست بووم بە زه‌وى، زۆر. مەروڤ كه‌ زه‌وى ده‌گه‌رپێته‌ ئیتر شته‌كان به‌ چاویكى تر ده‌بینیته‌. كه‌ دونیا ده‌بینیته‌ نه‌وسا تیده‌گات كۆترێك كه‌ به‌سەربانى ماله‌كه‌ى نه‌ودا ده‌فرپێته‌، له‌ پىزى بالنده‌كانى دونیادا چ شوینێكى هه‌یه‌... مەروڤه‌كان، شوینەكان، بالنده‌كان به‌جۆرێك هه‌مه‌په‌نگن... هه‌موو شتیك پە‌وايه‌... هه‌مووى پە‌وايه‌، هه‌رچى له‌سەر زه‌وى هه‌یه‌ پە‌وايه‌». زه‌رده‌خه‌یه‌كى گه‌رت و به‌ غه‌مێكه‌وه‌ سه‌رى بادا و به‌ ده‌نگێكى به‌رزتر گووتى «شته‌كان به‌ جۆرێك له‌ یه‌ك ناچن، به‌جۆرێك جیاوازن هه‌موو شتیك پە‌وايه‌. تۆ پە‌وايته‌ له‌ شارى خۆتا و نه‌وانیش پە‌وان له‌ شارى خۆیاندا. وه‌ك چۆن كه‌س ناتوانیته‌ گومان له‌ پە‌وايه‌تى ته‌یرێك بكات له‌ فرپى خۆیدا، له‌ سه‌ر دره‌ختى خۆى، كه‌س بۆى نییه‌ گومان له‌ پە‌وايه‌تى تۆش بكات له‌ فرپى خۆت و له‌ هێلانە‌ى خۆتا... هه‌موو ته‌یرێك پە‌وايه‌... هه‌موو ژيانێك پە‌وايه‌». گه‌رچى زۆربه‌مان تینه‌گه‌یشتین مه‌به‌ستى چیه‌، به‌لام چه‌پله‌یه‌كى گه‌وره‌مان بۆ لێدا. هه‌ندێك قسه‌ى تری له‌سەر مافى هه‌موو زینده‌وه‌ران و هه‌موو شوینەكان كرد، باسى نه‌وه‌ى كرد كه‌ مەروڤێك له‌دوره‌وه‌ دێته‌ و ده‌چێته‌ شارێك یان زه‌وییه‌ك، لای نه‌و هه‌موو شتیك نه‌ناسراو و سىحراوییه‌، ئینجا به‌ غه‌مگینییه‌وه‌ سه‌یریکردین، نه‌یده‌زانى چیمان پێیایه‌، هه‌ستمانكرد به‌جۆرێك له‌ جۆره‌كان به‌زه‌یى به‌ خۆى و ئیتمه‌شدا دێته‌وه‌، هه‌موو سه‌رله‌به‌ر بیده‌نگبووین، هه‌ناسه‌شمان ده‌نگى نه‌ده‌مات، به‌لام نه‌و هه‌ناسه‌یه‌كى هه‌لكێشا، ده‌نگى هه‌ناسه‌كه‌ى له‌ مایه‌كه‌وه‌ ده‌نگیداوه‌ و گووتى «ناتوانم زۆر بلییم، تاكه‌ شتیك، تاكه‌ شتیك نرخی هه‌بیته‌ بلییم، نه‌وه‌یه‌ كه‌ دوو جۆر شار له‌ دونیادا هه‌ن...

ئەو شارانەى كە غەرىبەيان نەبىنيو و لىيدەترسن، ئەو شارانەى كە غەرىبەيان بىنيو و ناترسن... گەر پۆژىك لە پۆژەكان توانيتان دەرگاي ئەم شارە لە پووى دونيادا بكنەو... لە غەرىبەكان مەترسن... چۆن ئەم بالەندە غەربانەى مەن شارەكەتان جواندەكن، هەموو غەرىبەيك كە پوودەكاتە ئەم شارە... شارەكەتان جواندەكات... ئەو تەكە شتەيكە كە دەمەويت پيتان بليەم... تەكە شتەيك، تەنيا غەرىبەكانن دونيا جواندەكن». هەموو چاوەپوانى ئەو مان دەكرد باسى خۆشەويستى و نەمرى عەشق و سەسەنمان بۆ بكات، چاوەپيى وانەيكەى دووردريژيووين لەسەر وەفا و پەنج و خۆشەويستى، بەلام ئەو هيجى نەگووت، بە هيەمنى هاتە خوارەو و چەپلەيكەى گەورەمان بۆ ليدا، چەپلەيكەى هەموو هۆلەكەى لەراندەو. هەندىك بيەنەوئەى بزەنن بۆ، چاويان پەروويو لە فرميسك، هەندىكى ديشمان بە سۆزەو سەيرى مەنسور و سەيرى يەكترمان دەكرد، بەر لەوئەى ساقى بە چاوى پە فرميسكەو جارەيكى تر مايكروؤفونى ئاھەنگەكە بگريوت و تىپى مۇسيقاكە بانگهيشتى سەر شانۆكە بكاتەو، بيەدەنگيەكى قورس و خەنگينەر بالى بەسەر هەمووماندا كيشا... لەو ساتەو، لە ناو فەزا و ئەتمۆسفيرى هۆلەكەدا هەستمان بە شتەيكى ئااسايى كرد، هەستەيك تەنيا هەفتەيك دواتر لە مانا پاستەقینەكانى تىگەيشتين.

سەوسەن سەرئەنچیدا کە بەلەندەکانی خالید ئاموون زۆر غەمگین و بەدەگمەن دەخوینن، ئەو دەنگە کورت و غەمگینەیی لێیانەو دەیت پتر لە نرکەیی زام دەچیت. هەر ئەو پۆرە هەندیک لە بەلەندە زامدارەکانی بردەووە بۆ مالهەو و ژمارەیهکی زۆر لە بەلەندە بچوکەکانیشی گواستەووە بۆ قەفەزی نوێی لە ژوورەکەیی خۆیدا، بەلام لەوێش بەلەندەکان هەر غەمگین بوون، لەو ژوورەشدا کە پڕپوو لە بەلەندەیی دڵخۆش و مەستخوین هەر جۆرە بێدەنگییەکی سەنگین و نااسایی بەسەردا کێشابوون. کە سەوسەن بەلەندەکانی مەنسور ئەسڕینیشی وەرگرت هەر هەمان شتی کرد، بەلەندە بچوکەکانی گواستەووە بۆ ژوورەکەیی سەرەوێ خۆی و بەلەندە گەورەکانی جیاکردەووە و ناردنی بۆ عەمبارە گەورەکە.

هاتنەوێ مەنسور ئەسڕین، سەوسەنی خستە بەردەم ئەو پاستییەیی کە دەبێت بپاریدات، دەبایە کۆتاییەک بۆ هەموو ئەو چیرۆکە دوورودرێژە دا بنیشت و قەدەری کچانەیی خۆی هەلبژێریت، دەبایە لەو دوو هەفتەیدا بە جیا چاوی بە هەریەک لە خالید ئاموون و مەنسور ئیبراھیم بکەوتبایە. ئەو گفتوگۆیانە دەبایە گرنگترین گفتوگۆی ژانی سەوسەن بن. خالید ئاموون لە دوا نیوەڕۆیەکی تا ئەندازەیهک گەرمدا گەیشته مالهێ سەوسەن خان، بێتەوێ هیچ بپرسیت، وەک پیاویکی زامدار بەلام پڕ سۆز لە قاتیکی پەشدا بەرامبەر خانم دانیششت، جلهکانی بێتەندازە شیک و

پوخساری دهره کی تابلیی پیک دهینواند. سهوسن سهرنجی نهویدا که خالید نامون پرسیاریکی له بالنده بریندارهکانی خوئی نهکرد، سهیریکی نهو بالنده چکولانانهی نهکرد که لهوسری زهمینهوه هیئابوونی. سهوسن چند پوژیک بوو نهو دهنگوئی بیستبوو که دهشیت خالید نامون خوئی تهقهی له بالندهکان کردبیت، بهلام بایهخیکی نهوتوی بهو قسانه نهدا، یهکه پرسیار که سهوسن لیکرد نهوهبوو: خالید لهو باوهپردایت بالندهکان لهم شارهدا ناسودهبن، ههستدهکه بالندهکان زور غهگی و ماندوو دهرهکهون؟. خالید سهیریکی نهو ههموو قهفهزهی کرد که له ههموو لایهکی ژووهرهکهدا ههلواسرابوون، بهلام نیگای وهها پووکهشبین و خیرابوو پینهچوو شتیکی نهوتو له بالندهکاندا سهرنجی راکیشابیت. به هیمنی لهسهر قهفهکه کونه دانیش، ههستی به ههمان ترس کردهوه که چند سالتیک لهوهبهر لهسهر نهو کورسییه ههستی پیکردبوو، بهلام لهسهرهخو گووتی «سهوسن خان بالندهکانی من ههمیشه بیدهنگبوون. له جهنگلهدا من به دوی بالندهی بیدهنگدا دهگهپام». خالید گهلیک هیمنتر و ناسودهتر لهو پوژه دهرهکهوت که سهوسن بو یهکه مجار له تهنیش قهفهزه خویناوییهکانهوه بینی، بهوهدا چند پوژیک بوو لهو ئوتیلهدا بهتهنیا دهژیا و چاوهپوانی نهو دانیشتهی دهکرد، پیدهچوو ماویهکی زوری ههبوویت بیر له جولوه قسه و وشهکانی خوئی بکاتهوه، سهوسن وای ههستدهکرد ههموو جولیهک و وشهیهکی پیشتر بیر لیکراوتهوه. خالید گووتی «بالندهکان تهنیا له جیگای خوینادا ناسودهدهبن، له ناو سروشتدا، لهویدا نهبیت له هیج جیگایهکی تر ناسودهنابن. پاسته لهوانیه نهوانیش حهز بهبینینی دنیا بکه، بهلام له قهفهزدا نا... هیج سهفهریک له ناو قهفهزدا خوش نییه». سهوسن به هیمنی و لاوازی چاوی لیکنا و به چاوی نوقاوهوه پرسی «نهی تو خالید... نهی تو ناسودهبوویت له گهشتهکه تدا به دنیاادا؟». خالید بیتهوهی دروېکات،

بېئەوہى ھەستەكانى خۆى بگورپىت گوتى «نا ئاسوودە نەبووم، ئەم سەفەرە لە سەختترین پۆژەكانى ژيانم بوو». سەوسەن بېئەوہى چاويكاتەوہ پرسى «ھەستەكەرد تۆش ھەك بالندەكان لە قەفەزدایەت؟». خالید گوتى «بەلێ سەوسەن خان، ھەستەكەرد، منیش ھەك بالندەكان لە قەفەزدام». سەوسەن چاويكەردەوہ و گوتى «بەلام خالید بۆ نەگەرپايتەوہ؟ تۆ دەتوانى لە ھەموو ساتێكدا سەفەرەكەت بپچرپىنیت و بگەرپىتەوہ... ھەزمەكەرد يەكێكتان، ھەر يەكێكتان كە ناتوانیت بەردەوام بێت سەفەرەكەى بوەستىنیت و بگەرپتەوہ». «لە بەرئەوہى تۆم خۆشەويست، ھەستەكەرد بۆ ئەوہى تۆ ببیت بە ژنى من دەبیت ئەم سەفەرەبكەم... ھەك سزايەكى گەرەى ئەو خۆشەويستىيە گەرەى سەیرمەكەرد... ھەموو سەفەرەكە بۆ من سزايەكى گەرە بوو...». سەوسەن گوتى «خالید پىتمبلى... جىھانت چۆن بىنى؟». خالید بەساردىيەوہ سەیرىكرد و گوتى «وہەك جەھەنەم، جىھان جەھەنەم، سەوسەن خان، سەفەرەكەى من سەفەرىكى دووردریژ بوو بە جەھەنەمدا...». سەوسەن بە دەنگىكى زۆر غەمگینەوہ پرسى «بۆ... خالید، بۆچى بەو چەشنە وەسفى دونیا دەكەیت؟». «لەبەرئەوہى جىھان پەرە لە ئازارى گەرە گەرە، پەرە لە مەرۆف كە لە ھەموو كونج و كەلەبەرىكدا ئازار دەكێشن، پەرە لە تارىكى كە مەرۆف نایبىرپت، پەرە لە درۆ، پەرە لە مەرۆف كە كەسیان لە كەسیان تىناگەن، پەرە لە زمان كە ھىچ يەكێك لەوى دى حالى نابیت، پەرە لە دارستان كە مەرۆف ناتوانیت بچیتە ناویان، پەرە لە شار كە تیا وندەبیت، پەرە لە بالندە كە بە ھىچ كەس ناگیرێن. لە بەرئەوہى مەرۆف ناتوانیت لە يەككاتدا بىر لە خۆشى و بىر لە دونیاش بكاتەوہ... لەبەرئەوہ». سەوسەن بە غەمگىنيەوہ گوتى «بەلام خالید ئاموون، من تۆم نارد تا دونیا ببینیت... تۆم نارد بۆ ئەوہى لەم شارە دوورىيت و بتوانیت ئەو ھەموو جوانىيە تەماشابكەیت، تا لەم شەپانەدا نەكۆژىت... دەزانیت چەند

شەپى گەرە پووياندا؟ ... دەزانیت؟». خالید ئاموون تۆزىك يېرىكرده وە گووتى «دەزانم خانم شەپ ولاتەكەى ھەلاھەلاكرده، شەپ ولاتەكەى وىرانكرده ... بەلام لەگەل ئەوھشدا من لە سالانى سەفەردا نازارى گەرەم چەشت و سەختى گەرەم بىنى، چەندجاریك لە نىوان ولاتەكاندا گیرام، بەشىك لە سەفەرەكەم لە زىنداندا برەسەر، بەلام ھەمیشە بە مال و پارەى ئاموونىيەكان دەھاتمەدەرى و لە سنوورەكان دەپەپیمەو، ھىچ شتىكم دەربارەى ئەو پۆژە ناخۆشانە بۆ قەلەندەر ئاموون و كەسوكارىشم نەنوسى، تا دلایان نەشكىتم. سەوسەن خان ئەوھى تۆ وادەزانیت جیھان باغىكى گەرەپە كە پرە لە گولسى جۆراوجۆر و بالندەى جۆراوجۆر ھەلەپ، بمبوره سەوسەن خان، بەلام من تۆم خۆشەدەوئیت، دەمەوئیت بزانییت چەند سەختیم كىشاو، دەمەوئیت بزانییت كە جیھان باغىكى گەرەپە نىيە ... لىرەو لەوئى باغى تىدایە، لىرەو لەوئى بالندەى جوانى تىدایە، بەلام ئەوھى من بىنىومە زۆرتى ئازار و برسىتى بوو ... خانم شەپ تەنیا لە عىراق و لەم كوردستانەى ئىمەدا نىيە، شەپ لە سروشتى مەوئىدایە، شەپ تەنیا لىرەدا نىيە بەلكو لە ھەموو دونیادایە».

سەوسەن بە ئانومىدىيەكى گەرەوھە گووتى «ئەى خالید ئىستا خۆشەوئىستىت بۆ مەوئى زىاتىرى نەكرده، خۆشەوئىستى تۆ بۆ مەوئى لەو پۆژە زۆرتى نىيە كە لىرە پۆشستىت؟ تۆ ئەو ھەموو خاك و مىللەتە جىاوازەت بىنى، ئەوھە بەشى ئەوھى تىدایە كە فىرى خۆشەوئىستى بووبىت؟». خالید زەردەخەتەپەكى تالى گرت و گووتى «سەوسەن خان من زۆپەى سالانى سەفەر بە تەنھابووم، ھەشت سالە بۆ ماوھەكى درىز لە ھىچ شوئىنكدا نەماوھەتەوھ. ھەشت سالە ھارپىيەكم نەبوو، تەنیا شتىك بىرم لىكرەوتەوھ تۆ بووئىت. بەدرىزایى ئەو سالانە لەو تەنھاییە قوولەدا تەنیا خۆشەوئىستىم بۆ تۆ زیادىكرده، تەماحم لە تۆ و ئىرەم بەرامبەر تۆ زیادىكرده. نەمدەتوانى لە يەك كاتدا بىر لە تۆش و دونیاش

بگەمەوہ ... مەن لە ھەموو جینگایە کەدا تەنیا تۆم دەبینی، پراستت دەوێت
 زۆر بێباک و کەم تەرخەم بالئەندەکانیشم دەگرت ... مەن درۆت لە گەلدا ناکەم،
 مەن پەم لە ھەر شتێک بوو، لە ھەر ولاتێک و ھەر دارستان و ھەر ئاوێک
 بوو کە لەم شارە ی دور دەخستەوہ ... تا زیاتر دوریکە و تەبامایە تەوہ،
 زیاتر پەم لە دنیا دەبووہ. دنیا جینگایەکی ترسناک بوو لای مەن ...
 مەن کاتیکی زۆرم بەوہوہ نەدەکوشت بێر لە دنیا بگەمەوہ، مەن دەقیقە بە
 دەقیقە دەمژمارد تا بگەمەوہ ئەم شارەو تۆ ببینم».

سەوسەن پرسى «ئەى ئەو ھەموو دیمەنە سروشتییە جوانانە
 سەرسامیان نەکردیت. دەنگى خۆشى ئەو بولبولانە مەستیان نەکردیت ...
 لە مەن زیاتر، لە تەنیا ژنێکی بچکۆلە و نەخۆشى ئەم دنیا یە بێرت لە
 ھىچى تر نەکردەوہ؟». خالید ئاموون سارد و تیز سەیریدە کرد و گووتى
 «ئەو نەندە گویم لە دەنگى دلى خۆم و ھاواری دلم دەگرت، گویم لە
 دەنگى تر نەبوو. ئەو ھى سەرسامیدە کردم، توانای نەینى خۆم بوو کە ئەو
 ھەموو سالا دورودریژە بە دواى خۆشەویستیدا بە زەویدا وێلیم. پێشتر
 نەمدەزانى توانای وا گەورەم تێدا یە ... نەمدەزانى ئاموونییەک ھە یە بتوانیت
 بەرگەى ئەو ھەموو ناخۆشى و سەختییە بگریت، مەن کوپی خێزان و
 خێلێک بووم کە ھەموو لە خۆشیدا ژیاون، پێشتر زۆر ئاسان ژیاى خۆم
 دا بین کردبوو، نەمدەزانى توانای وا گەورەم تێدا یە ... بەلام سالا دواى سالا
 جگە لەو ھیزەى لە تۆى نزیکدە کردەوہ ھەستم بە ھىچى تر نەدە کرد».
 ھەندى جار جریو ھى بالئەندەکان دە یوہ ستاندن، ھەندیکیان بە دەنگێکی
 وا زوڵال و بەرز دەیانخویند بە سەر ھىمنى دەنگى سەوسەندا سەردەکە و تەن
 و دەبا یە خالید ئاموون گەلیک وریا گو یگریت تا وشەکانى سەوسەن لە
 نێوان جریوہ کاندە بگریتەوہ.

سەوسەن دواى کەمێک ھىمنى، وەک دەستوورى خۆى لە گەل
 چا خوارنەو ھى بەردەوامدا، دوو چای تێکرد و گووتى «ئەى بالئەندەکان تە

خۆشدهويست ياخود نا؟».

خاليد ئاموون، بېئەوئى بىخواتەوئە سەيىرىكى چاكەي كىردو گووتى «لە تۆ زياتر هيچ شىتىكى تىرم خۆش نەويستوئە، بالئەدەكان شىتىك بوون وەك قەدەر، نە خۆشمەدەويستىن نە رىقم لىيان بوو، دەمزانى تۆ بالئەدەكانت خۆشدهويىت، لەبەرئەوئە دەبوو بيانپاريزم... پەيوەندىم بە بالئەدەكانەوئە پەيوەندىيەكى قوول نەبوو، نە قسەم لەگەلدا دەكردن و نە قسەيان لەگەلدا دەكردم. هەندئ جار پىمەدەگووتىن كە دەتانبەم بۆ شارىكى دوور، بەلام گەر وەلامىشيان دابىتمەوئە من هيچ تىنەگەيشتووم».

سەوسەن سەيىرىكىكرد و بە غەمگىنى گووتى «واتىدەگەم كە تۆ بە دل، بە هەموو دل لەگەل بالئەدەكاندا نەبوويت».

خاليد بېئەوئى نۆر بىرىكاتەوئە گووتى «سەوسەن خان نەمدەتوانى، نەمدەتوانى بە هەموو دل لە گەلئاندايم. دونىاي بالئەدەكان دونىايەكى نەبىنراوئە، تا زياتر پيا پۆچىن زياتر لەم دونىايەى خۆمان دوور دەكەوينەوئە، تا زياتر بەدوايدا برۆين، زياتر خۆمان لە بىردەچىتەوئە... هەر وەختىك لە پاوى بالئەدەكاندا نوقمەدەبووم، كە گەپانى جەنگەلا و جەنگەل شىتيدەكردم... خۆم لە بىردەچوئەوئە، خۆشەويستى تۆم لە بىردەچوئەوئە، دلئىابووم تۆ ئەوئە ناويت، لەبەرئەوئە سەوسەن خان نەمدەتوانى بە هەموو دل خەرىكى بالئەدەكان بم... نەدەكرا، شتى وا نەدەكرا».

سەوسەن بە غەمگىنىيەوئە گووتى «ئەى خاليد پىمبلى، تىكايە پىمبلى هەستت بە چى دەكرد كە بالئەدەيكە لە بالئەدەكان دەمردن؟».

خاليد بېئەوئى زەردەخەنەبگىت، شىتىك لە تۆنى گالئەجار دەپەريە ناو دەنگى و دەيگووت «سەوسەن تۆ دەلئيت چى من خۆم هيچ كەسىك هەستى پى نەدەكردم... بەسەر زەويدا دەگەپام و هيچ كەس لەو دونىا گەورەيەدا نەيدەزانى من چىم، بەشى هەر زۆرى مۆفەكانى سەر زەوى هەتا ناوى مىللەتەكەيان نەبىستبووم... كورد... كورد... بەشى هەرە

نۆرى بەشەرەكانى ئەم دونىايە، ناۋى مىللەتى وايان نەبىستىبوو. سەوسەن خان بېيەننە پىشچاۋى خۆت بەزەويدا وپىل بېت و تەنباي تەنبا بېت و كەس ناۋى نەتەۋەكەشتى نەبىستىبىت. پەحم لە مەۋفېك و لە شارېك و لە جېگايەكەۋە ۋەرنەگىرېت. دەتەۋىت ھەست بەچى بىكەم... كە بالىندەيەكەم دەمەرد، لاشەكەيم لە قەفەزەكەي دەردەھىتتا و فەرمەدەدا و دەپۇيشتەم و دەمويست بالىندەيەكى تر بىگرم... دەمويست دەست بە ژيانى ئەۋانى ترەۋە بىگرم كە نەمەردون. چاۋەپۇي چى دەكەيت سەوسەن خان، كە بالىندەيەكەم دەمەرد دانىشم و بىگرم؟... ھا ۋەك كەسېك كە نازانېت دونىا چەند دىلەق و پى نازارە. سەوسەن خان، تۇش دەزانېت دونىا چ دىلەق و پى نازارە. قەلەندەر ئاموون بەر لە مەردنى نامەيەكى بۇ نوسىم باسى كوشتنى ئاسايشەكان دەكات، باسى ئەۋە دەكات شەۋېك تۆي لە ناۋ مەيتى ئاسايشەكاندا دۆزىۋەتەۋە، شەۋېك چۈۋە بۇ ناۋ مەيتە سوۋتاۋەكان و تۇ لە ناۋياندا بوۋىت. مەن چەند پۇژە بېرى لىدەكەمەۋە... لەۋ ساتەۋەي كە نامەكەي قەلەندەر ئاموونم خۇيىندۇتەۋە بېرى لىدەكەمەۋە... سەوسەن خان تۇ بۇ چۈۋىت بۇ ناۋ ئەۋ مەيتانە... ھا... سەوسەن خان، لەۋيادا لە ناۋ ئەۋ مەيتانەدا شتېكت بېنىۋە كە ئەۋانى تر نابېينىن، بېرەھمى ژيان، دېرندەيى ژيان. ۋانىيە... تۇ بەچاۋى خۆت چەند سالا ئەۋە دەبېنىت؟ سەوسەن خان تۇ تېمەدەگەيت دەلېم چى. مەن بەردەۋام لە ھەموو شوپىنېكى دونيادا ئەۋەم بېنىۋە، لە ھەموو شوپىنېكىدا...».

ۋەك ئەۋەي يادى ئەۋ شەۋە سەوسەننى ئازاردابىت، بە ئارامى لە جېگاي خۇي ھەستا و دەستى خستە سەر مېزەكە و گوۋتى «خالىد ژيانى ئېمە لېرە، تەنبا عومرىكى دىرژە لەگەل لاشەكاندا دەيىيەنەسەر. مەن چەندىن سال بوۋ بەردەۋام لە تەلەفرىۋنەۋە لاشەم دەبېنى، ھەموو شەۋېك دەبېنىن. بۇيە كە ئىۋە داۋاتانكەردم، وېستەم لەۋبەرى دونىا، لە جېگايەكى ترەۋە شتېكى تر بېينىن، شتېك پەيۋەندى بە مەردنەۋە نەبىت.

به‌لام خالید بالنده کوژراوه‌کانی تۆ... ئه‌وه‌موو خوینه به‌قه‌فه‌زه‌کانه‌وه،
ئهم بێده‌نگیه‌ی تهره‌کانت... ده‌مترسێتن».

هێمن قسه‌یده‌کرد و له‌ناکاوه‌ستی گرت به‌ ده‌موچاویه‌وه و وه‌ک
بگری گوتی «خالید، من پێویستم به‌ یه‌کیکه‌ له‌وسه‌ری دنیاوه‌ بێت
و چیرۆکیکی ترم بۆ بگێڕیت‌وه... هه‌تا ئه‌گه‌ر درۆش بێت. ده‌مه‌وێت شوو
به‌یه‌کیک بکه‌م به‌ چیرۆکه‌کانی دنیا‌یه‌کی ترم نیشانبدا‌ت و سه‌رساممبکات،
هه‌تا ئه‌گه‌ر درۆش بێت... من کچیکی نه‌خۆشم... ده‌مه‌وێت شوو به‌یه‌کیک
بکه‌م، ئه‌وه‌م له‌ بیربیا‌وه... ده‌مه‌وێت شوو به‌یه‌کیک بکه‌م باسی ئهم
شار و مه‌مله‌که‌ته‌م بۆ نه‌کات». خالید له‌ جیگای خۆی هه‌لده‌ستا و
ده‌ستی سه‌وسه‌نی ده‌گرت و ده‌یگوت «نا سه‌وسه‌ن تۆ پێویستت به‌
یه‌کیک نییه‌ درۆت له‌گه‌لدابکات، پێویستت به‌ یه‌کیکه‌ شته‌کان وه‌ک خۆیان
ببینیت». سه‌وسه‌ن به‌ ترسه‌وه‌ سه‌یری چاوی ده‌کرد و گوتی «خالید
ئاموون، ئه‌ی ئێستا ده‌توانیت له‌ پێناوی مندا که‌س بکوژیت؟ پێمبێت
ده‌توانیت یاخود نا؟».

خالید هه‌لده‌ستا و پشتیده‌کرده‌ سه‌وسه‌ن و چه‌ند هه‌نگاوێک له‌
کورسییه‌که‌ی خۆی دوورده‌که‌وته‌وه‌ و ده‌یگوت «زیاد له‌ هه‌شت ساڵ
له‌مه‌وبه‌ر ئه‌و پرسیاره‌ت لێکردم، سه‌وسه‌ن خان له‌و ماوه‌یه‌دا شتیکی
ئه‌وتۆ له‌ مندا نه‌گۆڕاوه‌، په‌نگه‌ من که‌میکی پیرتری‌بویم. ئا که‌میکی پیرتر
و عاشقتر و په‌قتر بوویم. سه‌وسه‌ن خان، من هه‌ر ئه‌وه‌لامه‌م هه‌یه‌ که‌
له‌وه‌وبه‌ر پێمگوتی، من له‌ پێناوی تۆدا ئاماده‌م هه‌موو گونا‌هێک بکه‌م.
من ئێستاش وه‌ک دوینی، رقم له‌ هه‌ربوکیانه‌. خۆزگه‌ ده‌خوازم هه‌یچیان
له‌م دنیا‌یه‌دا نه‌بوونایه‌. هه‌تا ده‌مرم رقم له‌و دوو پیاوه‌ ده‌بێت... هه‌تا
ده‌مرم».

سه‌وسه‌ن فرمیسکیکی گه‌وره‌ له‌ چاوی‌دا بوو گوتی «خالید، تا
ئێستاش ئه‌و رقمه‌ گه‌وره‌یه‌ هه‌ر له‌ دلندا‌یه... ئه‌و رقمه‌ گه‌وره‌یه‌».

خالىد ۋەك ئەۋەي چاۋەپروانى ئەۋەرسىيارەي كىرىپت گوتى «سەۋسەن، مەن ناتوانم خۆشەۋىستى تۆلەپ قىياپكەمەۋە. خۆشەۋىستىيەك نىيە بەيىپ، جارانىش نەۋۋە ۋە داھاتوشدا نايىت. تا خۆشەۋىستىم قوۋلتىر ۋە گەرەتريپت، پىقم گەرەتر دەيىت. لەبەرئەۋەي مەن مۇۋىكى سادەم بەيىپ دىۋ... پىقم لە ھەر شىتەكە بىكەۋىتە نىۋان مەن تۆۋە... ھەر شىتەك يىت يان ھەر كەسەك يىت».

خالىد ۋىستى زۆرتر قىسەبكات، بەلام سەۋسەن گوتى «خالىد دەستىم بەدەرى... دەستىم بەدەرى بۇنىيەكەم».

خالىد ئامورن سەرسامانە ۋەستە ۋە يىتەۋەي تىپكات دەستى دايە سەۋسەن ۋە ئويىش بە ھىمىنى بۇنىكىرد. زۆر قوۋل ۋە ئارام بۇنىكىرد، سەرەتا بۇنى دەستى كىرد، بۇنى مەچەكەكانى، بۇنى سەرى... گەرەپەۋە ۋە بۇنى پەنجەكانى كىرد، ھەناسەي نا بە سىنەيەۋە، بۇنى دەمۇچاۋى كىرد، بۇنى قىزى كىرد... بەلام سەۋسەن ھەستى بە ھىچ شىتەك نەكىرد، ۋەك ئەۋەي خالىد پۇرۇشەك لە پۇرۇشەك زەۋى نەۋۋىيىت، ۋەك ئەۋەي يەك بۇنى پاستەقىنەي دونيا بە پىست ۋە دەست ۋە ئىنەيەۋە نەۋسەيىت... خالىد ئامورن پىۋىك بوۋ ھەر بۇنى كۈچەكانى ئەم شارەي لىدەھات. ۋەك گومانى ھەيىت، ۋەك باۋەپنەكات، جارىكى تر سەرلەنۇي بۇنىكىردەۋە، دويبارە بە ھەموو لەشىدا ھاتەۋە، لە پەنجەكانىيەۋە بۇ تەۋقى سەرى، ھەموو جىگايەكى لەشى، ھەموو بىستىكى ديار ۋە داپۇشراۋى زىاد لە جارىك بۇنىكىردەۋە... بۇنى خالىد ئامورن بۇنى جىھان نەۋۋە، بەلكو بۇنى ئەم شارە بوۋ، بۇنى مەردوۋەكان بوۋ، بۇنى ئەۋە لاشانەبوۋ كە لە زىر زەمىنى ئاسايشە سوۋتاۋەكەدا بۇنىكىردىۋەن. ۋەك ئەۋەي سامىكى گەرە دايگرتىپت سەۋسەن گوتى «خالىد... بمبۇرە... بمبۇرە... بمبۇرە... بمبۇرە كە بۇنىدەكەم». ۋەي گوت ۋە بىدەنگ سەيرى چاۋى ئامورنى كىرد ۋە دويبارە گوتىيەۋە «بمبۇرە».

که خالید ئاموون له مالى گولدانچیه کان هاته ده ری، ههستیگرد شه په که ی بۆ هه تاهه تایه دۆپاندوه. گهرچی شته کان تا کوتایى ئاسایی تیپه پین، گهرچی ئهم تا دواشه ندازه له گه ل خانمدا پاستگو بوو و هیچ شتیکی له و پۆحه تاریک و دوودلای خوی لئ نهشارده وه، به لام وای ههستکرد سهوسه ن به دواى تیشکیکدا ده گه پیت که له مدا بوونی نییه. له قوولاییدا ههستیگرد سهوسه ن به پیچه وانه ی جارانه وه له بیدهنگی ده ترسیت، ئهو هه موو بالئنده ی له ژووره که دا ده یانخویند، شتیکیان تیدابوو جیاواز له و بیدهنگیه قوولای کتیبه کان چند سالیکی له مه و به ر له ویدا سه پاند بوویان. خالید ئاموون تینه گه یشته بۆ سهوسه ن به وجۆره بۆنیکرد، بۆ دواى ئهو بۆنکردنه به و چه شنه ماندوو و نا ئومید دیاریوو. بۆ پرسیا ری ده ریا ره ی بالنده کوژرا وه کان لئ نه کرد. که گه یشته وه ئوتیله که ههستیکی قوولای خو شه ویستی بۆ سهوسه ن له ناوه وه ده یخوارد، له هه ر شتیکی تری دونیا زیاتر پتویستی به و ژنه بوو. ههستیگرد ئهو هه موو ساله هیچ شتیکی تیدا نه گورپوه، ته و او وه ک جار ان عاشقیکی پر ئیره ییه، عاشقیک هه زده کات باز نه یه کی ئاسنین به ده وری مه عشوقه که یدا بکیشیت و له هه موو شتیکی دوری بختا وه و بیپاریزیت.

دواى پۆیشتنی خالید ئاموون، سهوسه ن فیکره ت ههستی به ساردیه کی گه و ره کرد له ژووره که دا، سه رمایه کی له نا کاو که پۆژانی

دوورودرىژى دەرد و ناساغى دواى پاپەرىنى بەيادا ھىنايەوہ . بۆ ئەوہى خۆى لەو ھەستە سارد و بۆنە ساردەى خاليد ئاموون ئازادبكات، بە خىرايى چووە خوارى و باوہشى بە ھوزاردا کرد كە خەرىكبوو لە باوہشى فيكرەتدا خەوى ليدەكەوت . ھەك خەوى بينيبيت، ھەك ترسيك يان ھەوالتيكى گەورە پايچلەكاندييت، توند مندالەكەى بە خۆيەوہ نوساند و گووتى « ھوزار گيان، جوانترين تەيرى پورە غەمگىنەكەى خۆت، شوکور تۆ ساردنيت... تۆ بۆنى وات لى نايەت». پېروشە دەستى خستە سەر ناوچاوانى سەوسەن و گووتى «سەوسەن چى بوو؟ ئەم بەدبەختەت چۆن بينى، پاستيت دەويت من لە ھەموويان غەمگىنتر دەبينم، بەلام تۆزىك ئالۆزە، وانىيە؟». سەوسەن مندالەكەى توند بە خۆيەوہ نوساندبوو و سەيرى جىگايەكى ناديارى دەکرد و گووتى «نا پېروشە... باسى مەكە، باسى مەكە». فيكرەت گولدانچى كەمىك خۆى جولاند و چاويلەكەى بەرزكردەوہ و سەيرى كچەكەى کرد و گووتى «ئەم خاليد ئاموونە، بېدەنگىيەكى تىدايە من ھەزم لىي نىيە... پياوى وا بېدەنگ ياخود بلىمەتن يان خەلكى ترسناكن... نازانم لەوانەشە زولم بيت، بەلام شتىكى تىدايە دلەم خۆش ناكات... ھا... سەوسەن تۆ دەلئيت چى؟». سەوسەن سەرى لەقاند و گووتى «گولدانچى باسى مەكە، باسى مەكە. پياويكى خراپ نىيە، بەلام لەوانەيە بتوانيت زۆر خراپ بيت، لەوانەيە بتوانيت».

بەلام دواى ديتنى مەنسور نەسرین، پېروشە ھەستيدەکرد سەوسەن لە ناخەوہ شەپكى گەورە دەژى. مەنسور پۆزىك دواى گەپانەوہى بە ياوہرى باوكى و ساقى مەحمود و ھەندى لە خەلكى شار بالئەنەكانى خۆى ھىنا و لە بەر دەركى مالى گولدانچيدا ھەستا و بېئەوہى ھىچ قەسەيەكى ئەوتۆ بكات كلىلى قەفەزەكانى دايە دەست سەوسەن. ھاتنەكەى مەنسور زۆر كورت بوو، بەلام لەگەل كورتىيەكەشيدا زۆر گرنگ

بوو، هه موو هه ستمان پيڅرډ كه هه ردووكيان په شوكان، هه ستمان به تيپه پښى ته زوويه كى گه وړه و نه پښى و ترسناك كرد له نيوانياندا، هه ستمانكرد شتيكى تاريك و نه پښى، كاره بايه كى په ش له نيوانياندا دروستبوو. بينيمان چوڼ مه نسور به نه رمى ده له رزيت، كه ده ستي برد كليله كان ده ربه پښتت ده ستي ده له رزى... زور زور ده ستي ده له رزى. به لام كه سه وسه نيش نزيك بووه وه نه ویش ده له رزى، بو ساتيک هه ردووكيان سه يري چاوى به كيان كرد، سه وسه ن له نزيكه وه زور له نزيكه وه چاوى ليكنا و وهك بو نيكى به هه شتى به سه ريډا بچيت، په نگ و پوخسارتيكى ناسمانى په پښه سه سيمای، به لام هيشتا له گه ليشيدا هه ده ستي ده له رزى. دواتر هه موو بيستمان كه مه نسور و سه وسه ن هه ردووكيان نه و شه وه نه خووش كه وتوون، هه ردووكيان پيڅه وه له رز و تاي زوريان ليتاوه، پيڅه وه تووشى و پښه و بزپكاندن بوون، به لام بيته وهى كه سيان ناگايان له وى ديكه يان بيت.

دواى چاوپيڅه وتنه كهى خاليد ناموون به پوژيک برياريو چاوپيڅه وتنه گه وړه كهى نيوان مه نسور و سه وسه نيش سازيكرتت، نيمه نه وانهى نه و نيواره يه شاهيدى نه و ته زووه تاريكهى نيوان مه نسور و سه وسه ن بووين وهك له سهه پشكوئين چاوه پوانى نه و چاوپيڅه وتنه مان ده كرد، نه و ده ست له رزينه كورت و نه و نه خووشيه كتوپړه هه ردووكيان پيڅه وه تووشيبوون، به سبوو بو نه وهى هه نديك كه س پيشوه خت نه وه رابگه پښن كه كچه كهى فيكره ت گولدانچى له يه كه م نيگا و يه كه م سه يركردنه وه مه نسورى هه لبراردوه.

له به يانى نه و پوژدها كه ده بايه مه نسور بچيت بو نه و چاوپيڅه وتنه گه وړه يه، سه وسه ن فيكره ت نامه يه كى له مه نسوره وه پيگه يشت كه سهه له بهر هه موو هاوكيشه كانى هه لگي پايه وه. به يانى نه و پوژه كورپيكي زور مندالكار و نه ناسراو نامه يه كى بو سه وسه ن خان هيتا و له ده رگاوه دايه

دەستى و بەختىرايى مالاۋايىكىرد و ونىو. ئەمە دەقى نامەكەيە بە و
جۆرەي دواي پۇژىك كۆپىيەكەي لە بازاردا بللويوۋە.

» سەۋسەنى خۆشەۋىست

سلاو.

پەنگە ئەم نامەيە ئەستەمترىن و غەمگىنترىن نامەيەك يىت لە ژياندا
نوسىيىتەم... لەۋانەشە تادەمرم نامەيەكى تىرى ۋا نەنوسم. تۆ كاتىك ئەم
نامەيەت پىدەگات من چىتر لەم شارەدا نىم، لەۋانەيە ھەرگىز جارىكى
دىش نەگەپمەۋە. من بىريارى كۆتايى خۇمدا كە بېۋم و درىزە بە ۋسەفەرە
بدەم كە چەند سال لە مەۋبەر دەستەم پىكىرد. تۆ تەنيا كە سىتەك كە
ھەستەكەم دەيىت بۆتى پونبەكەمەۋە بۆ گەپامەۋە ۋ بۆ دەپۇم. سەرەتا
دەيىت بىزانىت كە من چەند خۇشەدەۋىت و چەند پىۋىستىم بە تۆيە،
دەيىت گومان لە خۇشەۋىستى و سەرسامى من نەكەيت. ئەۋ پۇژەش كە
تۆم بىنيىۋە زانىم تا مردن تۆم خۇشەدەۋىت. بەلام جگە لەۋە زۆر شت
ھەيە كە دەيىت تۆ بىزانىت. سەۋسەنى ئازىز. من ئەۋ پۇژەي كە گەپامەۋە
ھەستەم بە غەربىيەكى زۆر كىرد. سەرەتا بىزانە ئەۋ سالانى كۆچە منيان
كىرد بە گەپىدەيەكى تەۋاۋ، من بووم بە دونياناسىكى بىسەرەۋت، بووم
بە كەسىك ناتوانىت لە جىگايەكدا بىمىنىتەۋە. ئىستە من لەۋ كەسانە
نىم كە بتوانم لە شارىكدا بۇيم و لە مالىكدا بىسەرەۋم. ھەشت سال
لە مەۋبەر كە ئەم شارەم بە جىيەشەت، حەزم نەدەكىرد بېۋم... ئەم شارە
ھەۋو دونىاي من بوو، لىرەدا منداليم ژىابووم، لە كۆلەنەكانى ئەم
شارەدا پامكردبوو، لە قوتابخانەكانىدا فېرېۋىۋىۋوم، لە ژىر بارانەكانىدا
گەرەبوۋىۋوم. ھىچ شتىك نەبوو لە سەر زەۋى جىگاي ئەم شارەم بۆ
بگىرەۋە... لەۋانەيە لە داماتوۋشدا ھەر ۋەھا يىت و ھىچ شارىك جىگاي
ئىرەم بۆ نەگىرەۋە. بەلام نازانم بۆ لە پۇژى يەكەمەۋە كە تۆ باسى
كۆچ ۋ سەفەرت لە گەلدا كىردم ۋا تىگەيشەم تۆ ناتەۋىت بگەپمەۋە، يان

له راستیدا ناتەوێت کەسمان بگەڕێنەوێ. کە بە ئیمەت گووت بڕۆن، کە ئەو ئەرکە زۆر سەختە دا بەسەر شانماندا داڵنیابوو ناتەوێت تاقیمانیکەیتەو، بەلکو دەتەوێت ئەم شارە بچکۆلەییە بەجێبهێڵین و بۆ ژانیکی تر بگەڕێن لە شوێنێکی تری دونیادا. من بەر لە ھەر شتێک سوپاستدەکم... ھیچ مۆفیک پێشتر دیاری وەهای پێشکەش بە کەسیکی تر نەکردو، جیهان... بەلێ سەوسەنی خۆشەویست، تۆ جیهانت پێشکەش بە من کرد... ئەو گەورەترین دیارییە کە تا ئێستا ژنێک لەم سەر ئەستێرەییە پێشکەشی پیاویکی کردبێت. کە مانگ دواي مانگ و سال دواي سال لەگەڵ کۆکردنەوێ بالەندەکاندا چوومە پێش، کە شار دواي شار و ولات دواي ولات گەڕام، کە کەشتی لە دواي کەشتی گۆڕیم و شەمەندەفەر دواي شەمەندەفەر سواریبوم، کە شەوێ لە بیابانەکاندا پۆزکردو و لە جەنگەلەکاندا دۆشکەکان پێیانەو و دام، کە تووشی نەخۆشی بووم و لە خەستەخانەکاندا کەوتم، کە گیرام و نازادکرام، کە لە دەریاچەیی جیاوازدا مەلەمکرد و بە دیار ھەلۆی سیمرغناساوە لە چیاکان شەونخوینم کێشا، کە بەفر لێیدام و خۆر گەرمیکردمەو، لەگەڵ ھەموو بالەندەییەکاندا کە دەمگرت داڵنیابوو کە ئەو بالەندانە دیاری من نین بۆ تۆ، بەلکو بە پێچەوانەو دیاری تۆیە بۆ من. ھەر گۆلێکی جوانم بینبێت، ھەر بالەندەییەکی جوانم ھاوکردبێت، ھەر شارێکی قەشەنگ پێشوازی لێکردبم، لەگەڵ ھەر ژنێکدا خەوتبێتم... تێگەیشتووم ئەو دیاری تۆیە بۆ من. سەوسەن من ھەموو ئەو سالانە سات دواي سات بە قوولی ژيام... خوێشیم لە خوێشییەکان و خوێشیم لە نازارەکانیشی بینی. لێتی ناشارمەو کە جیهان زۆر سەرسامیدەکردم... نامادەبووم بۆ ھەموو شتێک بکڕمەو، کە سوار کەشتییەکان دەبووم بۆ ئەوێ لە کیشوهرێکەو بپەرمەو بۆ کیشوهرێکی تر، وام ھەستدەکرد گەڕیدەھێکم چەندین سەدە لە دواي گەڕیدە گەورەکانی دونیاو لە

دايكېووم. سەۋسەن خان مەن دەمزانى تۆ بۆيە مەنت ناردوۋە بۆ ئەۋەي
 بۆيۇم... بۆ ئەۋەي ھەموو شىتېك تاقىبىكەمەۋە، تۆ مەنت نەنارد تا تۆ
 مەن تاقىبىكەيتەۋە، مەنت نارد تا مەن جىھان تاقىبىكەمەۋە، مەن دەمەۋىت
 پىتېلېم ماناي داۋاكەي تۆ ۋەك مەن تىيىگەيشتەم ئەۋەبوۋ بېرۇم و بۆيۇم،
 بالىندەكان تەنبا بەلگەي ئەۋەبوۋن كە مەن ژياۋم، كە مەن چۈمەتە ناۋ
 جەرگەي ئەۋ جىگايانەي ژيانى تىدايە، تەنبا ژيانى مېۋف نا، بەلگە
 ژيان بەھەموو جۆرەكانى و زىندۇيتى بە ھەموو چەشەنەكانى. سەۋسەن
 دەستدان لە بالىندەيەك كە دىلنبايت ھىچ كەسى تىر پىش تۆ دەستى
 لى نەداۋە، ۋەك دۆزىنەۋەي ئەستىرەيەكى تىر ۋايە. ئەۋەي تۋانىۋە
 تاقىمىكرىۋتەۋە... ژنەكانى دۋنباي تاقىكرىۋتەۋە، بۆنى گۈلەكانى دۋنبا،
 چىشتخانەكانى دۋنبا، جلوبەرگە جىياۋازەكانى دۋنبا، زىندانەكانى دۋنبا،
 مېشۈلەكانى دۋنبا و تامى جىياۋازى ئاۋەكانى دۋنبا و پەنگى جىياۋازى
 گەرما و سەرماكانى دۋنبا... مەن ھەموۋى تاسەر ئىسكان ژياۋم.

لە كۆتايى سالى پىتېجەمدا بېيارمدا نەگەپىمەۋە، لەبەرئەۋەي جارىكى
 تىر ئەستەمە بىتۈنم تا مەردن لە مالىكىدا دانىشم، ئەستەمە لە شارىكىدا
 دانىشم. بەلام نەمدەۋىست ھەلېم، نەمدەۋىست ۋادەرىكەۋم ۋەك ئەۋەي
 لەبەر بچۈكى و بېيىزى و بىتۈنبايى ناگەپىمەۋە. مەن خۇم زۆر گومانم
 لە خۇم بوۋ، زۆر كەسى تىرىش ھەبوۋن كە گومانباي لېمبوۋ... بەلام
 ئەۋەم زۆر لا گرنگ نەبوۋ. زۆر شت ھەيە خەلگى نايزانن، بۆ نمونە
 كەس ئەۋە نازانېت كە دۋنبا ۋەك مەكىنەيەكى گەرە ۋايە كە خۇي
 دەجولېت، ئەۋندەي قاچت خستە سەرى خۇي دەتبات. نا... ئەۋە زۆر
 گرنگ نەبوۋ. مەن دەبوۋ بگەپىمەۋە بۆ ئەۋەي بە تۆ بلىم سوپاس،
 دەبوۋ بالىندەكانى خۇت بېيىت، ئەۋە تەنبا بەشىكى ئەۋ قەرزە بوۋ
 كە دەمتۋانى بىدەمەۋە بە تۆ. سەۋسەن مەن تەنبا كەسىكم كە تۆ
 ناتۋانېت شۈۋم پىيىكەيت، چۈنكە تەنبا كەسىكم دەتۋانم تا كۆتايى

ئەو داوايەى تۆ جىبەجىيىكەم، تۆ خۆت دەزانىت كە ناسىنى دۇنيا
 بىكۆتايىيە، ئەوئ دەتەوئىت لە شەپى ناو ئەم ولاتە دووربىكەومەو،
 دەتەوئىت لە هىچ جەنگىكەو، نەگلىم، دەتەوئىت دەستەم پىس نەبىت،
 دەتەوئىت كەس نەكۆژم و كەس نەمكۆژىت، پەم لەوانە نەبىت كە تۆيان
 خۆشەوئىت... دەبىت جىهانگەپىكى بەردەوامىم، دەبىت لە سەفەرىكەدەم
 كە هىچ پۆژىك تەواو نايىت، هەموو ئەوانەى تۆ داوايانەكەيت لەم
 ولاتە مەلەونەدا نەكرەيە... مەن ئىستەم هەموو شەوئىكى ژيانم دوو
 دەنگ پالەم پىو، دەنئىت، يەككىيان دەنگى تۆيە كە داوام لىدەكەيت
 بىرۆم و لەم ئاگرستانە دووربىكەومەو، يەككى تىرشىيان هاوارى بالەندە
 وئەلەكانى سەر ئەم زەمىنەيە، بانگەوازي جەنگەلەكانە كە هەستەكەم
 هەمىشە بانگەدەكەن، مەن چارىكم نىيە ئەو نەبىت بىرۆم و ئەم گەشتە
 تەواوبىكەم... گرنگ ئەوئەيە مەن لە هەر جىگايەكى سەر زەمىن بىم بىر
 لە تۆ دەكەمەو، هەمىشە هەستەكەم جىهان ديارىيەكى گەورەى تۆيە
 و بەبى يادى تۆ ماناي نىيە. بەلام نايشارمەو لە زۆر شارى دۇنيادا
 ئەم شارەى خۆم بىرچۆتەو، لە زۆر جىگاي دۇنيادا خۆم لە يادكردە
 و لە بەردەم زۆر ژنى سەر زەويشدا تۆم بىرچۆتەو. ئىتر لەو ساتانەدا
 تىدەگەيشتم جىهان بەجۆرىك مەن بىردەو گەپانەو، ئەستەم، ئەو ئەو
 ساتە ترسانكانەى لاوازي بوو كە دۇنيا بەجوانى و سىحرى خۆى دەبىفراندەم
 و قوولتەر و قوولتەر لە ماناي ئاوارەيى خۆم و وئەلى خۆم بەسەر زەويدا
 تىدەگەيشتم. جگە لەوئەش، مەن ئەو سالانە بەردەوام هەوالى ئەم شارەم
 بۆ دەمات، ساقى لە هەموو شىتەك ئاگادارىدەكردەم، هەموو ئەو
 ئازارە زۆرانەى بەم خۆشەويستىيەو گرەيدراون، ئەو ئازارانە نە تۆ و نە
 ئىمە كەسمان دروستمان نەكردون، بەلكو ئەم شارە، ئەم دۇنيايەى لە
 مەدالەيەو تىيدا دەژىن دروستىكردون. سووتانى مالى ساقى، سووتانى
 مالى ئاموونىيەكان، كوشتنى قەلەندەر ئاموون، كوشتنى بالەندەكان...

دۇنيا بوم ئۇ ھەموو سالى دەتويست ئىمە لەم شەپە دورىخەيتەو و نەھىلىت ئۇ ئاگرانە بمانگەنى، نەھىلىت پىسبىن... ئۇ ھەم خۆشەويستى تۆپە، كە بە دورى ئىمەو گرئدراو. كە شەپى ناوخۇ ھەلگىرسا، كە ھەوالى كوشتىنى بالىدەكانم بىست، تىگەيشتم شەپ لەم ولاتەدا دوايى نايەت، ئىتر تۆ ناتوانيت بمانپاريزيت، تۆ پىگاكتە پيشانداين، تۆ ھەولتەدا پىگارمانبەكەيت، لە راستىدا تۆ ئىمەت ھەموو پىگاركرىد، بەلام مەرج نىيە ئۇوانى تر وەك مەن لەم پىگارپىيە تىيگەن، مەن دەزانم تۆ پىگارتركرىدوم و نامەويىت جارىكى تر بالەكانى خۆم بىشكىنم... دەزانم تۆ بەلاتەو سەختە دووبارە پىمان بلىيت بپۆين و لەم ھەموو شەپە دورىبەكەوينەو. دەزانم لەو ھەموو سالىدا، لەو ھەموو ترسەدا ئۇووت لادروستبىوۋە كە پىتويستت بە ئىمەيە... بەلام سەوسەن سوودى نىيە... بۆ ئۇوۋى لەم شەپانەو تىوۋەنەگلىم، بۆ ئۇوۋى ئۇ ھەموو خويىنە پىسم نەكات، دەبىت بپۆم. تۆ لە مەن باشتر دەزانيت كە خويىنى تر بەپىئوۋە، شەپى تر بەپىئوۋە... ئۇوۋى زۆر ئازارمەدەت، ئۇوۋە ناتوانم ھىچت بۆ بىكەم... تەنيا دۇعادەكەم لە خراپەي ئۇم ھەموو جەنگانە بەدورىيت. ئۇ ھەموو سالى سەفەر لە جىھاندا فېرىكرىد پىق بە تەواوۋەتى لە خۆمدا بىكۆرم. مۇقىش لەم شارەدا بى پىق نازى... بى پىق ناتوانيت عاشق بىت... دەپۆم و ھەموو پۆرژىكى ژيانم كە دەژىم و ھەموو جوانىيەكى دۇنيا كە تامىدەكەم و ھەموو پاكىيەك كە لە خۆمدا ھەستى پىدەكەم سوپاسى تۆ دەكەم. ھىندە ھەيە ئاگات لە بالىدەكانم بىت، دۇنيام ئۇوانىش ھىدى ھىدى لەم شارە تىدەگەن... پۆرژىك كە غەمگىن دەبن تىيانىگە و پۆرژىك كە دەمرن پىزىيان بگرە. ھەندى شەو كە سەپرىاندەكەيت، بزانە مەن تەنيا كە سىيىك كە تا كۆتايى لەگەل سەفەرەكەي تۆدا دەژىم... ھەزەكەم دۇنيابىت كە دۇنيا مەنى وەھا كرىدەو ئىتر لە جىگايەكى بچوكدا جىگام نايىتەو... ئىتر تامردن لەم

سەر زەمىنەدا بەرپۆتەدەبىم، چونكە ئەو تەنبا شىۋەى منە بۆ ئەوئەى لە تۆ دورنەكەومەو. ئەوئەى لەم سەر زەمىنەدا ونبم تەنبا شىۋەى منە بۆ ئەوئەى تۆ بدۆزەو.

بەلام بزانە من بۆيە ناتوانم بىم و پوو بە پوو ئەم شتانەت پىبلىم، چونكە لە دلەو دەترسم. ئەو چەند ساتە كورتەى ئەو پۆزە تۆم تىدا بىنى دلنبايىكردم كە بىننى تۆ لەوانەى بە جۆرىك نەخۆشم بخات و لاوازمبكات لە ەموو خولياكانم پەشىمان بىمەو، چاكتەرە بۆ من تۆ نەبىنمەو. ەيوادارم بمبورىت، نامەوئت خۆم بخەم بەر تاقىكرنەوئەى وەھاو... بۆيە لەگەل كۆتايى ئەم نامەىدا، بەبىدەنگى، بەبى ماللاوى ەموو ئەم شارە و ئەم يادگاربانە بۆ ەتاھەتايە جىدەھىلەم.

ەيوادارم لەگەل يەككە لە داخوازەكانى تردا ئاسوودە بژىت... ەيوادارم ەەر پياويك تۆ ەلئىدەبژىرت پىزى ئەو خەيالە گەورانەت بگىرت. من ماللاوايت لئىدەكەم.

ەمىشە ئاسوودەبە و ەمىشەش بىرتدەكەم.

عاشقى ئەبەدى خۆت: مەنسور ئەسرەن»

نامەكە سەرسامىيەكى زۆرى لە شاردە دروستكرد. خىزانى ئەسرەن و ەوادارانى وەك ئەو ەبوو بروسكەيەكى گەورە لئىدەابن، مەنسور يەكجار لە مال ەاتبوودەرى و ئىتر تا ەتاھەتايە ونبوو، تاكە نىشانەيەكى ئەو ەبوو دوو كۆپى ئەو نامەيەى بۆ ئىبراھىم ئەسرەنى باوكى و ساقى مەحمود جىبىشتىبوو... دواى ئەو نە دەنگىكمان لە مەنسور خۆى بىست و نە ەيچ كەس لە ەيچ جىگايەكى دونباو ەوالىكى ئەوى بۆ ەتباىن. تا ئەمپۆش خوشك و خوشكەزاكانى بە ئومىدى ئەو ەن پۆرىك لە پۆزان مەنسور لە كۆشەيەكى دونباو سەرەلدا و دەرىكەوئەو، بەلام سالى دواى سالى ئەو ئومىدانە لاوازتر و لاوازتر دەبن و پوخسارى مەنسورىش زياتر و زياتر لە

بىردە چىتەۋە، چەند سالىك لەمەۋبەر خوشكەكانى تەكايان لە سەۋسەن
 فېكرەت كۆرد ئۇ وىنانەى مەنسورىيان بەداتى كە لە سالانى سەفەردا
 ناردىبۇنى تا دووبارە بېشۇنەۋە، سەۋسەن فېكرەت ھەموو وىنەكانى بۆ
 ماۋەى ھەفتەيەك بە قەرز دانى و دواتر لە ۋادەى خۇيدا ۋەرىگرتنەۋە .
 خوشكەكانى مەنسور ئەلبومىكى گەۋرەيان لە وىنانە دروستكرد، ھەر
 كەسىك لەدەرەۋەى ۋلات بەتابايەتەۋە ئەلبومەكەيان دەبرد و يەك يەك
 وىنەكانيان نىشانىدەدا، بەلكو لە پىگاي يەككىك لە وىنەكانەۋە بشىت
 كەسىك مەنسور بناسىتەۋە و شوپىنى بدۆزىتەۋە ... بەلام تا ئەمىرۆ، ھىچ
 كەس شوپىنى مەنسور نازانىت ... مەنسور لە جىھانە گەۋرەيەدا ونبوو
 كە سەۋسەن بە دىارى پىشكەشىكرد ... ئىدى جارىكى دى ھەرگىز نە
 بىنىمان و نە دۆزىمانەۋە .

ئەو مالاۋايىيە كىتوپرەي مەنسور، سەوسەنى غەمگىنكىرد. ئەو بە راستى
 ھەزى بەيىننىيەۋەي مەنسور دەكىرد. بۇنى كۆرەكە گەلىك ئائاسايى و
 سىجراۋى بوو، لەو ساتە كەم و كورت و تىپەرەدا كە ئەم لە بەردەمىدا
 ۋەستا و بۆيەك دوو ھەناسەي خىرا ئەو ھەۋايەي ھەلمزى كە لە جەستەي
 مەنسورەۋە دەھات، بۇنى دۇنيايەكى نەبىنراۋ و تازە چوو بەسەرىدا،
 كە لەو بۇنە ئەفسوناۋىتر و گولۋىيتر بوو كە لەسەر لەشى كامەران
 ھەلمزىبوو. ئەو شەۋە تا بەيانى بەو بىنن و لەرزىن و يەكدى نىگاكرىنە
 مەستبوو، ھەشت سال لەۋەوبەر كە ھىشتا كچىكى مندالكارىبوو، بەوجۆرە
 نەيدەتوانى جوانى كۆرەكان بىيىنىت، بەلام ئىستا ئاشكرا جوانيانى دەبىنى
 و پىيان سەرسامدەبوو. فىكرەتى باوك كە ھەستى بە گۇرپانى كچەكەي
 دەكىرد، بە دەنگە پىرەكەي كە مۇسقىايەكى ھەكىمانەي تىدابوو پىدەكەنى
 و دەىگوت «مرؤف تا پىر بىت زياتر جوانى دەبىنىت... ئەۋە يەككە لە
 ناعەدالەتتەكانى دۇنيا».

تا ئەمىرۇ كەسائىك ھەن دەپرسەن، ئاخۇ گەر مەنسور ئىبراھىم
 نەپۇشتىبايە، سەوسەن شوۋى پىدەكرد؟ لە راستىدا سەوسەن پۇژىك لە
 پۇژان وشەيەكى لەو بارەيەۋە نەدركاند، بەلام ھەموو دەزانىن دۋاي نامەكەي
 مەنسور دوو پۇژ غەمىكى گەۋرە بەر پۇجى سەوسەنى گرت، ۋەك دەللىن
 دەيان جار ئەو نامەيەي خويىندۆتەۋە، چەندىن جار بۇنى پىۋەكرىدە،

هەندى جارىش گرياه .

گومان لەو هەدا نىيە مەنسور بەجۆرىك لە جۆره كان باشتەر لەوانى دىكە
لە مانای خەيال و بىركردنەوێ كچه كە تىگە يشتو، پەنگە هەر خودى ئەو
نامە يە دوا جار ئابرووى مەنسورى لە زۆر شت پزگار كردييت، هەموو ئەوانەى
نامە كە يان خويىندەو هەگە يشتنە ئەو برهوايەى كە كۆپە كە سىكى بيوەفا و
ترسنۆك نىيە، بەلكو كە سىكە كاراكتەر و بينين و تىگە يشتنى لەو چەند
سالەدا بەتەواوەتى گۆرپدراو. بەلام لە چاپخانه و بازارەكانى شاردا چەندىن
شەپى گەورە پوياندا، لەو جىگايانەدا كە شاعيران و مۆسيقارەكان كۆدەبنەو
پىكدادانى خويىناوى قەوما، كە سانىك لە خەلكى عەوام و لە هەوادارانى
كامەرانى سەلما تانەى ئەو يان لەو خەلكانەدا كە پالەوانە كە يان گومانى
لە پياوەتى خۆى هەبوو، بۆيە بە نهيى و بىئاگايى كەس هەلەتووه . ئەو
نوكتە يەى لە دەمى مەنگوپى بابەگەورەو كەوتەو كە گوايە «لە يەك كىك
لە دارستانەكاندا پلنگىك گونى مەنسورى ئەسرىنى خواردو» بەجۆرىك
لە شاردا بلۆبوووه، خەلكى لە هەموو جىگايەك دەيانگيرايەو، شەپە
قسە و لىكدانەوێ جياواز بۆ هەلويسى مەنسور گەيشتە ناو مالهەكان و
تا ناو زوورى خەوتنەكانيش پويشت، لە هەندى يانەى شەوانە و لە چەند
دانيرە يەكى دەولەتيدا شەپەكورسى گەورە قەوما . گومان لەو هەدا نەبوو
هەموو ئەوانەى مەنسور يان بە پاوكەرە موقەدەسەكە، عاشقە گيانفیداكە،
پيوارە مەزنەكەى پىگاي ئەفەين ناودەنا تووشى ناو مەيدىيەكى بيوئە بوون،
هەموو بە جۆرىك لە جۆره كان دەيانويست مەنسور لىرەبييت و سەوسەن
بهيئييت و وەك سەمبولى سەر كەوتنى ئەفەين نمونە يەكى گەورە نيشانبەدات،
زۆريان دووركەوتنەو كەى مەنسور يان بەجۆرىك لە هەلەاتن دەزانى، هەندىك
هۆكە يان دەگيرايەو بۆ ترسنۆكى و هەندىكى دىكەش بۆ ئەو فەنتازيە
بالدارەى لە پۆخى پۆشنبيرانى ئەم شارەدا لە كۆنەو هيلانەيكردو .
ساقى مەحمود نزىكى سى مانگ لە مالهەتەدەرى، بەرگەى توانج و

سه‌یرکردن و پرس‌سیاره‌کانی خه‌لکی نه‌ده‌گرت، به‌رگه‌ی گله‌یی نه‌و که‌سانه‌ی نه‌ده‌گرت که‌ پاره‌یه‌کی زۆریان دابوو تا مه‌نسور سه‌فه‌ره‌که‌ی به‌ جیهاندا ته‌واویکات، به‌لام له‌گه‌ل هه‌موو نه‌وانه‌شدا مه‌نسور به‌ نامه‌که‌ی پێژنکی قوولای فیکره‌ت گول‌دانچی و سه‌وسه‌نی کچی به‌جیه‌یشته‌. بالنده‌کانی مه‌نسوریش له‌ بالنده‌ گه‌شبین و پێ‌ئاوازه‌کان بوون. نه‌وان له‌ بالنده‌کانی دی سه‌وسه‌نیان خیراتر له‌ دارستان و ژینگه‌ و بۆنی جه‌نگه‌له‌کانی خۆیان نزیک‌ده‌وه، نه‌و پرده‌ گه‌وره‌یه‌ش وایکرد سه‌وسه‌ن به‌ خیرایی ناو‌میدی خۆی له‌ مه‌نسور بپیرچێته‌وه و زوو جه‌سه‌رتی نه‌و پۆژانه‌ له‌ یادبکات.

هه‌فته‌یه‌ک دوا‌ی کۆچی مه‌نسور، سه‌وسه‌ن ده‌بایه‌ دوا‌ بپیری خۆی بدات. له‌ شارددا هه‌موو چاره‌پوانی وه‌لامی نه‌ومان ده‌کرد. مائی گول‌دانچی نه‌و چهند پۆژه‌ قیبله‌ی هاتوچۆیه‌کی به‌رده‌وام بوو، ژنانی خیزانی گول‌دانچی و پوره‌کانی بی‌وچان ده‌هاتن و ده‌چوون، عیزه‌ت گول‌دانچی و کوپه‌کانی له‌ جوله‌یه‌کی بی‌ۆینه‌دا بوون. به‌لام فیکره‌تی باوک سووریوو له‌سه‌ر نه‌وه‌ی هیچ که‌سیک ده‌ست له‌ بپیری سه‌ریه‌خۆ و ئازادی سه‌وسه‌ن وه‌رنه‌دا. هه‌موو ده‌مانزانی خانم پۆژانیکی سه‌خت ده‌ژی، نه‌و ده‌بایه‌ له‌ نیوان کامه‌ران و خالیدا یه‌کیکیان هه‌لبژێرت، سه‌وسه‌ن ده‌یزانی هه‌لبژاردنی هه‌ر یه‌کیکیان توپه‌یه‌کی گه‌وره‌ و گرێیه‌کی ده‌رونی قوول له‌وی دیکه‌دا دروست‌ده‌کات. دوو پۆژ به‌ر له‌وه‌ی دوا‌بپیار بدات، فیکره‌ت گول‌دانچی نامه‌یه‌کی نه‌یانی له‌ ئاموونیه‌کانه‌وه‌ بۆ هات که‌ هه‌ر شه‌یه‌کی ئاشکراو گه‌وره‌ی تێدا‌بوو، به‌پێی نامه‌که‌ نه‌گه‌ر سه‌وسه‌ن شوو به‌ بکوژانی قه‌له‌نده‌ر بکات، به‌و کاره‌ی سوکایه‌تیه‌کی گه‌وره‌ و بی‌حورمه‌تیه‌کی بی‌ۆینه‌ به‌ خۆین و ماندووبوونی ئاموونیه‌کان ده‌کات و نه‌وان لێی نابوون. له‌و کاته‌دا خالید ئاموون زۆریه‌ی پۆژه‌کانی له‌ ئوتیله‌که‌ی باوه‌جاندا ده‌برده‌سه‌ر، زۆر به‌ ده‌گه‌ن ده‌هاته‌ ده‌ری، هه‌ندێ ئیواران به‌ قاته‌ په‌شه‌که‌یه‌وه‌ له‌به‌رده‌م په‌نجه‌ره‌ی ئوتیله‌که‌دا ده‌وه‌ستا و سه‌یری ده‌ره‌وه‌ی ده‌کرد، نیوه‌پوان دانه‌به‌زی بۆ

چېشخانە يەككى نىزىك و نانى دەخوارد و دواى سەعاتىك دەگەراپەوہ بۆ ئوتىلەكە، لە كاتى نان خوارىندا قسەى لەگەل كەس نەدەكرد، بە ھىمنى نانەكەى دەخوارد و بىئەوہى سەيرى كەس بىكات يان ئاوپ لە كەس بداتەوہ دەگەراپەوہ ژورەكەى خۆى. ئىمە كە شەوان لە ژۆر زەمىنى ئوتىلەكەدا كۆدەبووینەوہ، ئارەزىوہىكى ژۆرمان ھەبوو بزانىن خالىد لە ژورەوہ چى دەكات. بەلام بەوہدا ئوتىلەكە مېوانىكى دىكەى تىدانەبوو سەيركردن و چاوەچاوەى ژۆر ئاساى و ئاسان نەبوو، ئەو چەندجارە كەمەى خزمەتچىيەكان بۆ جىيەجىكردنى شتىك چوونە ژورەى باسيان لەوہ دەكرد كە خالىد ناموون بەردەوام جانتاكەى پېچاوەتەوہ و بە قاتەوہ دانىشتوہ و ھەندى جارىش بۆ ماوہى نېوسەعات لە ژورەكەدا دىت و دەچىت و دواتر دەگەرپتەوہ سەر كورسىيەكە و بىئەوہى ھىچ بىكات دادەنىشت، لە پياويك دەچو چاوەروانى ئەوہ بىت فەرمانى سەفەرىك يان بلىتى شەمەندەفەرىكى بۆ بىت و بگەوتەپت. خاوەنى ئوتىلەكە چەندجارىك پېشنىارى بۆ كرد تەلەفزيۇنىك ياخود رادىويەكى بداتى تا لە ساتەكانى بىئىشىدا خۆى بە شتىكەوہ سەرقالىبات، بەلام ھەموو جارىك بەساردى سوپاسىدەكرد و دەىگووت ئارەزوى بىنىنى ھىچ و بىستنى ھىچ شتىكى نىيە. لە ھەموو ئەو ماوہىدا خالىد تەنيا سى جار چووە دەرەوہ و كەمىك بە شەقامەكاندا پىاسەىكرد، جارىك بۆ ئەوہ بوو ھەندى كۆرەوى تازە و دەرمانىكى دان بىكرىت، جارى دووہمىش بۆ ئەوہ بوو لە «فۆتۇگرافى چىا» وىنەى بالىندە كۆزراوہكانى خۆى ھەلگىرتەوہ، جارى سىيەمىش بەسەردانىكى كورت گەراپەوہ بەردەم دوكانە كۆنەكەى خۆى كە ھەر وەك جاران شوئىنى فرۆشتنى كەلوپەلى ژنانەبوو. خالىد ئەو پۆژە بۆ ئىستىكى كورت لە بەردەم دوكانەدا وەستا و بىئەوہى بچىتە ژورەى بە پەلە گەراپەوہ بۆ ئوتىلەكە، كەسمان ھىچى تاييەتىمان لەسەر پوخسارى نەخوئىدەوہ، كەسمان تىنەگەيشتىن ھەستى بەچى كردوہ، لەوانەپە ھەستى

پۈتكەۋىتى جىياۋازدا، شەۋ بە دەم خەۋەۋە ھەلدەستىن و يېئەۋەى ئاگايان
 لە خۇيان بېت، بېئەۋەى دواتر ھىچيان لە بېرىپت تەقە لە ژنەكانى
 خۇيان دەكەن و دەيانكوزن. بۆلۈپۈنەۋەى ئەۋ دور ھەۋالە دەشيا زۆر
 گرنگ نەيپت، بەلام ئەۋەى گومانەكەى زۆر گەۋرەكرد ئەۋەبوو كە ھەمان
 چىرۆك دەريارەى خاليد ئاموونىش دەماۋ دەمى دەكرد. چەند سالىك
 دواتر كاتىك خاليد ئاموون بوو بە ھەمانبەرىكى زۆر گەۋرە لە يەككىك لە
 ھەزارەتەكانى ھۆمەتى يەكگرتوۋى ھەۋلىردا و لە يەككىك لە ھەرە گەپكە
 خۆشەكاندا كۆشكىكى سى قاتى دروستكرد، پاسەۋانەكانى دەيانگىرپايەۋە
 كە شەۋان چەند جارىك بېئىكا و نوقم لە خەۋدا ھەستائە و تاپرىكى كۆنى
 ھەلگرتوۋە و بە نوستويى ويسىۋىتى بچىتە سەرچادەكە و لەۋىدا بېتەقېنىت،
 بەلام ئەۋان ھەمىشە لە كاتى خۇيدا فرىاكەۋتوون و بەئاگايان ھىناۋە و
 گىراندوۋانەتەۋە بۆ سەرچى خەۋى خۇى. ئاخۇ ئەۋ قسانە ھىچ شىتىكى
 دىارىكرائ و كۆتايى و بنەبىمان لەسەر پوۋداۋەكانى ئەۋ دەمە پىدەلېن،
 نازانېن... پىدەچىت ئىستاش دۋاى ئەۋ ھەموو سائە ھىشتا تەمىكى گەۋرە
 و چىر لەسەر شەۋى كوشىتى بالئندەكان نىشتىپت و ئاسان نەپەۋىتەۋە.
 دۋاى ھەژدە پۆز لەۋ ئوتىلدەدا، ئىۋارەى يەك شەممەيەكى سارد، كەسىك
 بە ھىمنى لە دەرگاى ژوۋرەكەى خاليد ئاموونى دا، خاليد لە ناكائو راپچەكى
 و دلى بە خىرايى كەۋتە لىدان، شىۋەى لىدانى دەرگاكە ۋەك لىدانى
 خزمەتچىيەكان نەبوو، ئەمجارە دەستىكى ھىمىن و ئارامىر بەلام دلىا و
 بېرەحم دەرگاكەى كوتا. خاليد لە مېژىۋو چاۋەپۋانى ئەم لىدانەى دەكرد،
 پتر لە دور ھەفتەبوو بىرى لە ھەموو شىۋە دەنگەكانى ئەۋ جۆرە كوتانە
 كرىدبوۋەۋە، دەيزانى دۋاجار لە يەككىك لەم شەۋ و پۆزە زۆر درىژانەدا
 دەستىك لە دەرگاكە دەدات و ھەۋالىكى بۆ دەھىنپت كە كۆتايى بە
 سەفەرىكى دورودرىژى چەند سائە دەھىنپت... ھەندى جار لە خەۋنەكانىدا
 دەيىنى سەۋسەن خۇى ھەۋالەكەى بۆ دەھىنپت، خەۋنەكانى زۆرىيان

تیکه لاو و ئالۆز و ترسناک بوون، که هه‌لده‌ستا ماوه‌یه‌کی ده‌ویست تا ده‌گه‌پایه‌وه دۆخی جارانی خۆی... به‌لام ترس و پاچله‌کانی پیشووتری هیچیان وه‌ک ترسی ئهم ساته‌ی قوول نه‌بوون کاتیک دلی به‌ده‌نگی ئهو ده‌سته نه‌ناسراوه‌ی له‌ ده‌رگا‌که‌یدا پاچله‌کی ترسی دووردریژی له‌ مردن له‌ جه‌نگه‌له‌کاندا به‌ نه‌ندازه‌ی ئهم ترسه‌ی نه‌بوو، ئهو ساله‌ی له‌ کویتیار تووشی په‌تای جه‌نگه‌ل بوو، ئهو کاته‌ی پلنگیکی گه‌وره له‌ نزیک حه‌یده‌رئاباد په‌لاماریدا، هیند نه‌ترسابوو... نا پیشتر له‌ هه‌موو ژیانیدا به‌ نه‌ندازه‌ی ئهو ساته دلی نه‌له‌رزی بوو. که ده‌رگا‌که‌ی کرده‌وه ده‌ستی ده‌له‌رزی، ترسیکی گه‌وره له‌ چاویدا بوو که به‌ده‌گمهن ده‌په‌رییه سه‌ر پوخساری پیاویکی ئاموونی. له‌ پیش ده‌رگا‌که‌دا نه‌بیلی بینی، یه‌کیک له‌ پورزاکانی سه‌وسه‌ن که به‌ قه‌لافه‌تی پیاویکی گرنگه‌وه له‌ به‌رده‌رگا‌که‌دا وه‌ستابوو، قاتیککی شه‌که‌ری نوێ و جووتیک پیللای بریقه‌داری قاوه‌یی له‌ پیکردبوو. نه‌بیل به‌ هیمنی سللای لیکرد و پیتیگووت که نامه‌یه‌کی تاییه‌تی له‌ سه‌وسه‌ن خانی پورزایه‌وه پتییه. خالید به‌ده‌نگیکی که‌میک له‌رزۆک فه‌رمووی له‌ کوپه‌که کرد بێته ژوورێ و که‌میک پشووبدات، به‌لام نه‌بیل پیتیباشبوو نامه‌که بداته ده‌ستی و بپوات، کورت و بێقسه نامه‌یه‌کی له‌ گیرفانی ده‌رهینا و دایه ده‌ست خالید ئاموون و به‌ هه‌مان پیزی ژۆر و ده‌نگی پر حورمه‌ته‌وه خودا‌حافیزیکرد و به‌ خنده‌یه‌کی هیمنه‌وه له‌ پله‌ی ئوتیله‌که چووه خوارێ.

نامه‌که‌ی سه‌وسه‌ن کورت بوو، به‌لام به‌ خه‌تیکی قه‌شه‌نگ و پوون نوسرابوو. خالید که کردییه‌وه دلی ژۆر به‌ خیرایی لیکه‌ده‌دا، به‌ په‌شوکان و نا‌ئارامییه‌وه له‌ سه‌ر ته‌نیا کورسی ژووره‌که دانیشته و ده‌ستیکرد به‌ خویندنه‌وه:

« ژۆر به‌پیز خالید ئاموون

نزیکی هه‌شت سال له‌مه‌یه‌ر به‌ر له‌وه‌ی ئیوه بپۆن بۆ سه‌فه‌ر، به‌

ھەمووتانىم پاگەيانىد كە دواى سالانى دوورودرىزى سەفەر مەن دەتوانم تەنیا شوو بە يەككىكتان بىكەم، پىمگوتەن كە ئىيوە دواى چەندىن سال دەگەپىنەوۋە دەشەيت دواى ئىوۋە مەن بۇ ئىيوە نەبىم. دواچار كە مەن و تۆ چاومان بەيەك كەوت و قسەمانكرد، راستگويى تۆ سەرسامىكردم، خوشحال بووم كە ھەستەكانى خۆت و پستەكانى خۆت بىن درۆ بە مەن گووت. ئىوۋە گەورەبىيەكى بىيۆنەبوو لە تۆدا. بەلام لەگەل ئىوۋەشدا ھەستەمكرد سالانى زۆرى سەفەر مەن و تۆى لە يەك نىزىك نەكرىوتەوۋە. ھەستەكەم مەن و تۆ پىكەوۋە بەختەوۋەر نابىن. نە تۆ لەگەل مەندا بەختەوۋەر دەبىيت و نە مەن لەگەل تۆدا... مەن تامردن پىزىكى گەورەم بۆ ماندوويىون و ئازايەتى تۆ ھەيە. گومانم لەوۋە نىيە كە تۆ پىاويىكى خۆبەختەكرىت... كەسىكى ئازايانە بەسەر زەويدا گەرايت، ئازايانە مەنت خوشويست، دلىاشم ئازايانە ئىم بىرپارە قەبوولەكەيت كە مەن لە نىوان ھەر سىكتاندا يەككىكى تر ھەلبىزىم و لەگەل كەسىكى تردا بىزىم. دەزانم بەم بىرپارە زۆر ئازارت دەدەم، زۆر لەوۋە غەمگىنم، بەلام غەمگىنى بەشىكى گەورەى ئىم چىرۆكەى ئىمەيە، لە يەكەم پۆزەوۋە غەمگىنى لەگەلماندا بوو، لەگەل مەن و تۆ و ھەموو ئەوانى تردا، مەن زۆرم پىن ناخۆشە كە ناتوانم بەختەوۋەرتبەكەم. ھىوادارم زىيان لە داھاتوودا زۆر كامەرانى گەورە و سەركەوتنى گەورەت پىيەخشەيت. لە دلەوۋە ھىواى خوشبەختىت بۆ دەخوام، ھەزەكەم تۆش لە دلەوۋە ھىواى خوشبەختىت بۆ بخوارىت. ھىوادارم تىمبەگەيت و پقت لىم نەبىت، دلىابە بالىدەكانت ھەك گەورەترىن يادگار تا كۆتايى لەگەلما دەژىن. گەر بە ھاوپىيەكى خوشت قەبوولمبەكەيت كامەران دەبىم.... سەوسەن فىكرەت».

خالىد ئاموون چەند جارىك نامەكەى خويىندەوۋە، ھەك باوۋەنەكات ھەموو جارىك كە دەگەيشتە كۆتايى دەگەرايەوۋە سەرەوۋە و دووبارە دەيخويندەوۋە... سى بارە دەيخويندەوۋە... چواربارە دەيخويندەوۋە. نەيدەزانى لە كويىدا دەبىت بوەستىت و چىتر نەيخوينىتەوۋە، لە جىگايەكدا ھەستىكرد دەگرى، زۆر بە

دهنگی به‌رز ده‌گری، به‌جۆرێك دهنگی گریانه‌كه‌ی له‌ پاره‌وی ئوتیله‌كه‌دا ده‌بیسترا، خزمه‌تچیه‌كان گۆییان لێبوو له‌گه‌ڵ گریانه‌كه‌دا ده‌یگوت «بۆ... بۆ سه‌وسه‌ن... بۆ. ئه‌و كۆپه‌ی سه‌لما چی له‌ من باشته‌... بۆ سه‌وسه‌ن... بۆ بریار بۆ پیاو‌كوژ و چه‌قۆ‌كێشه‌كان ده‌ده‌یت... بۆ؟». خالید زیاد له‌ نیوسه‌عات گریا، ئینجا هه‌ستا و چووه‌ به‌ر ده‌ستشۆره‌كه‌ و ده‌موچاوی شت، خا‌ولییه‌كه‌ی خۆی و ده‌رمانی دانه‌كه‌ و فلچه‌كه‌ی پێچایه‌وه‌ و خستییه‌ ناو جانتا‌كه‌ی خۆی و دووباره‌ جانتا‌كه‌ی داخسته‌وه‌. له‌سه‌ر قه‌راغی په‌نجه‌ره‌كه‌ نامه‌كه‌ی هه‌لگرت و قه‌دی‌كرد و خستییه‌ گیرفانی چا‌كه‌ته‌كه‌ی و جانتا‌كه‌ی هه‌لگرت و له‌ په‌له‌كه‌كان هاته‌خواری. كا‌تێك خاوه‌ن ئوتیله‌كه‌ به‌وجۆره‌ تێكشكاو و غه‌م‌گین بینی پێیگوت «خالید به‌گ، ئێواره‌یه‌کی دره‌نگه‌، به‌پاستی ئێواره‌یه‌کی دره‌نگه‌، ئێستا زۆر زه‌حمه‌ته‌ له‌ نه‌قلایه‌وه‌ ئوتومبیل‌ت ده‌ستبكه‌وت، ت‌كا‌یه‌ ئه‌مشه‌ویش لێره‌ به‌مێنه‌وه‌... تو‌زێ‌کی‌ تر ده‌بی‌ت به‌ شه‌و و پێگاش ئه‌مین نییه‌، پێگای هه‌ولێر شه‌پێ‌کی‌ گه‌وره‌ی له‌سه‌ره‌ و باش نییه‌ به‌ شه‌وێ‌کی‌ وا بکه‌وێته‌ پێ... به‌قه‌سه‌مبكه‌ و مه‌پۆ». خالید به‌ ده‌نگێ‌کی‌ بریندار و له‌رزۆ‌كه‌وه‌ گوتی «نا‌توانم ده‌قیقه‌یه‌کی‌ دی له‌م شاره‌دا به‌مێنه‌وه‌... بم‌پوره‌، نا‌توانم ده‌قیقه‌یه‌کی‌ تر تیا‌ بژیم». ده‌نگی به‌جۆرێ‌ك بریندار و پڕ له‌ خوێ‌ن بوو، د‌ل‌ی مرۆ‌فی‌ هه‌لا‌هه‌لا‌ده‌كرد. خاوه‌ن ئوتیله‌كه‌ خۆی تا سه‌ر شو‌سته‌كه‌ جانتا‌كه‌ی بۆ هه‌لگرت و تاكسییه‌کی‌ بۆ گرت، له‌به‌رده‌م تاكسییه‌كه‌دا باوه‌شی‌ پیا‌كرد و گوتی «كو‌پم به‌ ئومێدی ئه‌وه‌م سه‌ركه‌وتوو‌بی‌ت... دان به‌ خۆ‌تدا بگه‌ره‌، مه‌هێ‌له‌ خه‌فت زه‌فه‌رت پێ‌به‌هێ‌نێ‌ت». كه‌ تاكسییه‌كه‌ له‌ به‌رده‌م ئوتیلی باوه‌جاندا جولا و له‌ناو ئوتومبیله‌كانی‌ تر‌دا پێگای خۆی كرده‌وه‌، كه‌سمان نه‌مانده‌زانی تا یازده‌ سا‌لی‌ تر خالید ئاموون ناگه‌رێته‌وه‌ بۆ ئه‌م شاره‌ و دووباره‌ چاوی به‌م شه‌قامانه‌ ناكه‌وێته‌وه‌.

هه‌والی نامه‌که‌ی سه‌وسه‌ن وه‌ک با بیهیتیت و بروسکه بییات به شارددا بلایوووه. یه‌که‌مین په‌رچه‌کرداری گه‌وره‌ی نامه‌که‌ له‌ چایخانه‌ی په‌پوله‌ی نازاده‌وه بیسترا که‌ تیدا ده‌نگی گزانی به‌رزکرایه‌وه و هه‌وای سه‌فا و شاییکردن بالی به‌سه‌ر هه‌مواندا کیشا. به‌لام ده‌نگوباسه‌که وه‌کو هه‌موو هه‌والیکی تری ناو‌نهم‌ شاره‌ سه‌ره‌تا شوینی دوودلی و گومان بوو، هه‌تا کاتیک له‌ ئوتیلی باوه‌جانیشه‌وه هه‌والی پویشتنی خالید ئاموونمان بیست زۆربه‌مان هه‌ر باوه‌رمان نه‌کرد، به‌لام که‌ بیستمان پورزایه‌کی دیکه‌ی سه‌وسه‌ن «هوشیاری پوره‌ خنده» به‌ داوه‌تیک‌ی تایبه‌تی کامه‌رانی سه‌لمای بانگ‌کردوه تا سه‌بی بجیت بۆ مالی فیکره‌ت گول‌دانچی و له‌وئ نانی نیوه‌پۆ بخوات، ئیدی شته‌کان تا نه‌ندازه‌یه‌ک پوون ده‌یاننواند. ئه‌و ئیواره‌یه‌ به‌پێچه‌وانه‌ی چاوه‌پوانی هه‌موانه‌وه هیچ‌یه‌ک له‌ مه‌نگوپ و کامه‌ران له‌ چایخانه‌که‌دا ده‌رنه‌که‌وتن، پیده‌چوو تا هه‌والیکی زۆر گرنگ و گه‌وره‌یان پئ نه‌بیت نه‌یانه‌ویت خۆیان ئاشکراکه‌ن. ئه‌و شه‌وه‌ هه‌موومان به‌ دوودلییه‌وه‌ خه‌وتین، پیمان وابوو که‌رچی چیرۆکه‌که‌ سه‌ربوردی خوشه‌ویستییه‌کی گه‌وره‌یه‌ و به‌چهند سه‌فه‌ریکی مه‌زن ده‌ستیپێک‌کردوه و پو‌حیکی گه‌ردونی ده‌به‌خشیته‌ میژروی خوشه‌ویستی له‌ شاره‌که‌ماندا، به‌لام له‌ زۆر جیگا‌دا برکه‌ی وه‌ها خو‌یناوی تیکه‌وتبوو، وایده‌کرد دل‌مان هه‌رده‌م‌ بله‌رزیت. به‌لام ئیستا دوا‌ی ونبوونی

مه نسور نه سرين و مالاوايي خاليد جگه له کامه راني سه لما و بالنده کاني
 هيچي ديکه نه مابوون... هيچي ديکه . به لام هه موو له وه ده ترسايين
 کچه که ي گولدانچي هه وايه کي رهش بنيشيته سه ري و بليت من شوو به
 کامه راني سه لماش ناکه م، دياره نه وه پيچه وانه ي نه و پيکه وتنه گه وره يه
 بوو که سه وسه ن و داواکاره کان موريا نکرده، به لام له و سه رده مي شه په دا
 شتيک به ناوي په يمانه وه نه مابوو، له بهر نه وه تر سه کانمان هو و به هانه ي
 خو ي هه بوو... به لام نا پيډه چي ت خوداي ناهه نگ و هه لپه پکي، يه کيک
 له بنکه سه ره کيپه کاني خو ي له م شاره دا دامه زرا ندبي ت، خه لکي نه م
 شاره هه تا له کاره ساتي گه وره شدا ده رفه تيک ده دوزنه وه هه لپه پن، له
 دواي شين بيت يا خود له خوشيدا، له نيشتي مان بن يا خود له غه ريبي،
 هه ميشه جيگايه ک ده دوزنه وه بو نه وه ي ده ستبگرن و هه لپه پن... وه ک
 نه وه ي نه و جو له نه رمه، نه و ده ستگرته باز نه ييه، نه و پيکه وه نوسانه
 تونده ي له هيچ جو ره سه مايه کي تزي دونيادا نييه، تاکه شتيک بيت
 مروفي ني مه له ترس و ته نهايي قوولي خو ي پزگاريکات و توند به واني
 ديکه وه گريبيدات. وه ک نه وه ي نه و پيکه وه قفلبو نه ي سه ماکه ره کان
 ته نيا ته عبيريک بيت له پوحيکي ده ستجه معي که به کاريگه ري شه پ
 و هه لاهه لابيوني سياسي هي دي هي دي به ره و ناوا بونيکي هه ميشه يي
 ده پوات. نه و پوژه ي که کامه راني سه لما چوو بو مالي گولدانچي،
 زو ره مان له به يانييه وه به جلي کوردييه وه هاتينه ده ري، جله کانمان
 جلي ناهه نگ و هه لپه پکي بوون، نه و جلانه ي چند سال بوو به هو ي
 شه پ و شوپي به رده واهه وه، به هو ي که مبوونه وه ي شوو گردن و ژنه ي تانه وه،
 به هو ي گرانبووني تيچووني ناهه نگه کانه وه زور نه مانده هي تانه ده ره وه،
 به لام گه رچي شار چوارده وري به نه هاهه تي و شه پ و برسي تي گيرابوو،
 هه ستمانده کرد به راستي پتويستي مان به ناهه نگيکي راسته قينه يه تا
 توانا کاني شادي مان تيا ده رکه ويته وه و بيسه لمي تينه وه که زيندووين و

ھېشتا تواناي كامەرانيما تېدا ماوھ . ھەموو ۋەختىك لەم شارەدا كە كارەساتى گەورە و ترسى گەورە داماندىپۇشتىت، بەھانەيەك دەدۆزىنەۋە پىكەۋە دەستىگىرىن و ھەلپەرىن، ئەو ھەلپەركى شىتانهيى ناو كارەساتەكان، ئەو قاچ كووتانە ھىستىرى و لىكتىرنجانە توندە لە نىوان وىستىگەكانى غەمدا تەنبا شىتەكە بە زىندوۋىتى پاماندىگىت . ئەو پۇرەش كە كامەرانى سەلما چوۋ بۆ بىننىنى خانىمى بالىندەكان، بىشەۋەي بزانين چى لە گۆرپىيە و چى پوۋدەدات ھەموو خۇمان بۆ ئاھەنگىكى دېندە و بىللەمپەر ئامادەكرد .

بەپىچەۋانەي ھەۋالەكەي دوتىنپوھ، كامەران بۆ خواردنى نىۋەپۆ لە مالى گولدانچى داۋەت نەكرابوۋ، ئەۋە بەشىك بوۋ لەو درۆ بچوكانەي خەلكى شار دەيانخستە سەر ھەموو ھەۋالىكى گەورە و بچوك، بەشىك بوۋ لەو كولتورە دورودىرئەي درۆكردن كە نەخۇشى گەورەي خەلكى ئەم شارەبوۋ . كامەران دەبايە سەعات سى لە مالى فىكرەت گولدانچى ئامادەبىت تا ھەۋالىكى گىرىگ وەرىگىت . كۆپەكەي سەلما بۆ ئەو نىۋەپۆيە ھەر ھەمان ئەۋ جەلە كوردىانەي كىردە بەر كە ھەشت سال لەمەۋبەر بۆ داۋەتە دەستەجەمىيەكەي سەۋسەن لەگەل داۋاكارانى تردا كىردىۋىيە بەرى، ئەۋ بەدرىزايى ئەۋ ھەموو سالە ئەۋ جەلەي بۆ ئەم پۇرە بەقەدىراۋى ھەلگىرتىۋ . كە لە دەركاي مالى گولدانچى چوۋ بەۋدىۋدا سەۋسەن وايدەزانى ئەۋ ھەموو سالەي نىۋان ئەم دوو بۆنەيە نۆر خىرا تىپەپىۋون، ئىستا بەزەحمەت بتوانىت وىنەي ئەۋساي كامەران لە وىنەي ئىستاي جىياكاتەۋە ... ھەموو شىتەك گىرىدراۋ و يەك پىگا و پىك دەھاتە بەرچاۋى، دەبايە ھەموو شتەكان بەۋجۆرە پىۋىدەن كە پىۋىاندا، بىننىنەۋەي كامەران لەۋ جالاندا نىشانەي ئەۋەبوۋ كە پىتمىك و يەكىتتىيەك و ھارمۇنىيەكى گونجاۋ لە نىۋان ھەموو ئەۋ سەردەمە جىياۋزانەدا ھەيە كە ئەۋ دوو ساتە دورە لە يەك نىزىكەكەنەۋە . نىزىكى

نیوان نهو دوو ساته نزیکی کات و زهمان نهبوو، بهلکو نزیکی وینهکان و ماناکان بوو، که زیاتر له نزیکی شوین و کات مرؤف سه رسامده که ن. لیکچوونی نهو دوو ساته سهوسه نی پاچله کاند، وهکو نهو وهبوو دونیا یه ک سوپی گه وره ی خوار دبیت و چووبیت وه سه ره مان خالی پیشوو. ناخو دهکرا له یه که مجاره وه، بیت وه ی بهیل بیت نهو هه موو کاته تیبه پریت، کامه ران هه لبر تریت؟ ... سهوسه ن له دلی خویدا گووتی «نا نه دهکرا، ده بوایه زهمان و نیمه هه موومان بهو هه موو پنچاوپنجه دا برؤین. تا بگهینه وه سه ره نه مرؤ». کامه رانی سهلما زور له سهوسه ن زیاتر گورانه کانی دهبینی، باشت تر تیده گه یشت کات چی ویرانکرده و چی له جیگای ویرانییه کان دروستکرده، مالی گولدانچی به چه شنیک گوردرابوو، کامه ران هه ر پئی بخستایه ته بهر ده رگای نهو ماله موچرکیکی سارد به له شیدا تیده په پی، نهو پیریوونی فیکرته و پیریوونی دیواره کان و کالبوونه وه ی په نگه کان و لاوازی درهخته کانی هه وشه که ی پووتر له وانی دی دهبینی. نهو پورده که چووه قاتی سه ره وه سه ری لهو هه موو بالنده یه سورما که پتکه وه ده یانخویند، ده یان قه فزی جوراوجور به جوریکی نه ندازه یی، وهک چون دولابی کتیبه کان و په فی کتیبه کان له کتیبخانه کونه که دا ریزکرا بوون، به هه مان شیوه ستوون دوا ی ستوون و ریز دوا ی ریز، له سه ره یه ک و له پال یه کدا ریزکرا بوون. کامه ران سهیری لیها ت که بینی سهوسه ن له سه ره هه موو قه فزی که له قه فزه کان ناوی لاتینی بالنده کانی نوسیوه، نهو ناوه قورس و دریزانه ی به هیچ کهس له بهر نه دهکران. گهرچی ژوره که بون بالنده یه کی زوری لیده هات، به لام بونه که وهک جاران له بهر که پووی نهو ناخوش و تیژ نه بوو، ناشکرا بو خوشرکی بونی ژوره که، سهوسه ن گیراوه یه کی تاییه تی به کارده میتا که پیده چو لای یه کی که له عتاره خومالییه کان کرپییتی. دیمه نی بالنده کان و شیوه ی پتکخستیان به پئی گه وره و بچوکی و

پەنگ لە بەر دلى كامەران زۆر قەشەنگ بوو. سەوسەن ۋەك جاران لەوسەرى ژۆرە گەرەكەدا چاۋەپوانىدەكرد. يەكەمجارىبوو بېيىت سەوسەن مەكياجىكى راستەقىنەبكات، جلچىكى شىنى كالى درىژى لە بەردابوو كە سەر شانەكانى كەمىك پووتىبون، يەكەمجارى بوو قۆلە بارىكەكانى بېيىت، يەكەمجارىبوو بەشىكى زياتر لە پىستى بېيىت كە تابلىنى ساف و سېى دەينواند. سەوسەن لەو پۆزەشدا بىتەۋەى شادومانيەكى راستەقىنە لەسەر پوخسارى بىت، پىشۋازى لە كامەران كرد و چاپەكى پىرگەلى بۆندارى بۆ تىكرد و بەرامبەرى دانىشت و گووتى «كامەران، ۋابزانم دەزانىت بۆچى ناردوومە بە دواتدا... دەبىت بزانىت، دلىنام لەو مەسلانەدا پىاۋانىش غەرىزەيەكى باشيان ھەيە، بەتايىت پىاۋىك ئەو ھەموو سالىە تواناي خۆى لە پاۋى تەيروتىورى دونىادا بەكارھىتايىت». كامەران پىكەنى و گووتى «سەوسەن خان، من پىاۋىكى سادەم، تۆ ژنىكى سادە نىت، ژنىكى ئاسان نىت. لەبەرئەۋە ناتوانم ھەلىيەتەنت منت بۆ بانگكردۈە». سەوسەن كەمىك لە شىۋە دانىشتنى خۆى گۆپى و بە ھىمنى گووتى «نا ۋانىيە، من ژنىكى قورس نىم. بۆيە بانگمكردىت، بۆ ئەۋەى پىتبلىم دەمەۋىت شووت پىبكەم...». كامەران ھەستا و گووتى «سەوسەن خان... بەمە دلىم خۆشەدەكىت و دەمكەيت بە خۆشەختىرىن كەسى ئەم دونىايە». سەوسەن گووتى «كامەران دانىشە تكاىە دانىشە. زۆر قسەم ھەيە بىكەم». كامەران دانىشت و بۆ ئىستىك جگە لە دەنگى بالىندەكان و لىدانى دلى خۆى گوپى لە ھىچى دىكە نەبوو. سەوسەن گووتى «كامەران خۆت دەزانىت كە مەنسور ئىبراھىم بە وىستى خۆى دەستبەردارى داخوزىيەكەى خۆى بوو و بىرپارىدا بگەرپتەۋە بۆ سەفەر، خۆى نايەۋىت من بھىتت، پىدەچى ئەۋە بۆ مەنسور باشتر بىت. لىتتاشارمەۋە من ئىستاش غەمگىن و تورەم لەۋەى تۆ شەرت لەگەل كوپىكى ۋادا كرد، بەلام زۆرم پىخۆشە كە ھەستدەكەم پەشىمانىت. ئىتر

ئەو چىتر لە ئىوان مەن و تۆدا نابىتتە پىگر... تىدەگەيت، مەن دەمزانى پۆڭىك دىت يەككىكتان دەپۆن و شوين بۆ ئەوى تران چۆلدەگەن. مەن گووتەم هېچ نەبىت يەككىكتان كە دونيا دەبينن، كە ژنە جوانەكانى سەر زەوى دەبينن، كە تامى جۆراوجۆر دەگەن، ئىتر وەك جارەن مەنتان خۆش ناوېت. بەلام نا، مەن بەختەوهرم، مەن زۆر بەختەوهرم، هەر سىكتان سى عاشقى پاستەقىنەبوون، سى عاشق لەو چەشنەى هەموو ژنىكى دونيا خەونى پىتوهدەبينىت... بەلام هەر يەكە و بەجۆرى خۆى».

سەوسەن كەمىك لە دامىنى كراسە شىنەكەى چاككرد و بە بالندەكاندا پوانى و هەناسەيەكى هەلكىشاو گووتى « مەنسور ئەسرىن واى بە باشتەر دەزانىت بە جىهاندا وىل بىت و بگەپىت، نەوەك لەگەل مەندا لەم شارە بچوك و ناخۆشەدا بژى و بمىنىتەو. مەن ئومىدى ئەو مەهەبوو هەر سىكتان پەشىمان ببەو، ديارە گەر هەر سىكتان برۆشتباناىە و نەگەپاباناىەتەو مەن وەك هەر ژنىكى تر برىنداردەبووم... بە پاستى كە برىنداردەبووم. تا ماوہيەكى زۆر وام هەستەكرد مەن لە ژنى تر ناچم و ئەوجۆرە شتانە برىندارم ناكەن، بەلام نا... هەستەكەم مەنىش وەك هەر ژنىكى ترم... وەك هەر ژنىكى تر. بەلام گەر هەر سىكتان پەشىمان ببووناىەتەو، هەر سىكتان برۆشتباناىە و نەگەپاباناىەتەو، مەن پەم لىتان نەدەبوو، بە پىچەوانەو هەستەكرد هيوام بۆ ئىوہ گەيشتۆتە جىگەى خۆى. مەن لە سەرەتاوہ گووتەم بپۆن و دونيا ببىنن ئەوسا بە پاستى تىدەگەن ئايا مەنتان دەوېت يان نا... وانىيە... چ مانايەكى هەيە مەروف ژنىك هەلبژىرت لە كاتىكدا هىشتا هېچ ژنىكى تەرى ئەم دونياىەى نەبىنيو... كامەرەن جارەن خەلك تەنيا گوندەكانى خۆيان مەهەبوو بۆ ئەوہى هاوسەرى تيا هەلبژىرن، بەلام ئىستە هەموو دونيايان هەيە... هەموو جىهانيان لە بەردەستداىە. مەن سوپاستەكەم كە لەو هەموو ولات و شارەى دونيادا مەنت لە بىرنەكرد. ئەو شتىكى گەرە بوو لە

تۆۋە ... شىتېك بىۋى دۇنيايىيەكى گەۋرەى بە من بەخشى ... ئەۋەى پىدام
 كە دەتۈانم بەرابەرى ژنەكانى تىرى دۇنيا بۈستەۋە ... وانىيە؟ ئەۋە
 زۆر نىيە؟ دىيارە ئەۋە بۆ ژنىكى نەخۇشى ۋەك من زۆر زۆرە . هېچ ژنىك
 نىيە لەم سەر زەۋىيە بە راستى بۆ پىاۋىكى لەۋ چەشەنە گەپىت،
 بەلام ھەر تۆۋا نەبۈۋىت، خالىد ئاموۋنىش ۋەك تۆۋىنى لە بىر
 نەكرد، بگرە ئەۋ شىتەنەتر منى خۇشۈيىست . دۈجار كە قسەم لەگەلدا
 كىرد ھەستەمكىر ئەۋ لە خۇشەۋىستى خۇيدا بۆۋى من دەتۈانىت شتى زۆر
 خىراپ بىكات . ئەۋ منى گەرم خۇشەۋىت و بەرامبەر ھەمۈۋ دۇنياش
 ساردە ... تىدەگەيت كامەرانى سەلما دەلېم چى . دۈجار بىرتە كە بۆۋى
 بە دەستى تۆۋە كىرد، بۆۋى بە لەشتەۋە كىرد، بۆۋى بەسەرۋە كىرد .
 بەۋجۆرە خالىد ئاموۋنىش بۆۋى كىرد، خالىد بۆۋى دۇنيای لى نەدەھات ...
 بە پىچەۋانەى تۆۋە كە بۆۋى دارستان و درەخت و ئاۋ و چەنگەلەكانت
 لىدېت . ئەۋ بۆۋى هېچى لى نايەت، ئەۋ تەنیا بۆۋى مردنى لىدېت ...
 ھەزەكەم بزانىت من شەۋىك زۆر زۆر لە نىزىكەۋە مردنم بۆۋى كىرد، گەر
 ئەۋ شەۋە نەبۈۋايە نەمدەزانى بۆۋى خالىد لە چى دەچىت . بەۋ بۆۋە
 ساردەدا ھەستەمكىر خالىد ۋەك ئىمە وايە، بۆۋى ئىمە دانىشتۈانى ئەم
 شارە و بۆۋى مردۈۋەكان لە يەك دەچن، ئىستا تەنیا تۆۋىت كە بۆۋىكى
 تىرت ھەيە . ئاھ خالىد ئاموۋى من نەبىت هېچ جىگايەك و هېچ كەسىكى
 دۇنيای خۇشناۋىت، بۆۋە گومانم لىكرد ... كامەران ئىستا دەستەم بەرى،
 دەستەم بەرى جارىكى تر بۆۋىكەم» .

كامەران ھەر ۋەك جارى يەكەم دەستى خۆى دايە، ئەۋ بۆۋىكىر و
 بە مەستى گوتى « ئەم بۆۋە تۆۋى پىزگاركىرد ... من ئىۋەم نارد ئەم
 شارە بەجىبەلن، بە لەش و بە دل لەم شارە دۈۋىكەۋەۋە ... بە پۆچ و
 خۈيىن بە دۇنيادا بگەپىن ... بە پۆچ و خۈيىن . ئاھ كامەران دەمۈيىست كە
 ھاتنەۋە ئەم بۆۋە لەسەر دەستەم بىت ... زۆر خۇشچالەم بۆۋى تۆۋى دىلەم

به تۆ خوشه ... كامهران تۆ چەند گۆرپايت، چەند گۆرپايت، دونيا تۆي
نۆر گۆرپي، وانيبه ...». كامهران به هيمنى سەري دەلەقاند و گوتى
«وايه خانم، دونيا منى نۆر گۆرپي».

سەوسەن دەگەرپايەو سەر جىگاگەي خۆي و چاوي لىكەنا،
بالئەدەكان شىتانه دەيانخويئەند و شادومانانە لە ناوقەفەزەكاندا دەفرين،
بۆ ئىستىك سەوسەن بەيئەنگى گۆيى لە بالئەدەكان دەگرت. پاش
ئىستىك بيئەوہى چاويكاتەوہ دەيگوت «دەبيت لە پۆزانى داھاتودا
خۆت بۆ زەماوہند ئامادەبکەيت... ئەوہ لە ژيانى ھەر دووکماندا پۆژيکى
گەرە دەبيت... پۆژيکى نۆر گەرە دەبيت». كامهران ھىچى نەدەگوت،
سەوسەن چاويەدەکردەوہ و دەيگوت «بەلام بەر لەوہى زەماوہندبکەين
دەبيت سويندم لەسەر کۆمەليک شت بۆ بخۆيت». كامهران بە دەنگيکى
خىكاو لە شاديدا دەيگوت «سويندت بۆ دەخۆم». سەوسەن ھەلەدەستا
و بە کەمىک تورپەيەوہ دەيگوت «دەبيت سويندم بۆ بخۆيت کە
ھەرگىز مەنگوپى بابەگەرە نەيەتە مالمەن، پى نەخاتە ھەوشەکەمان،
لە زەماوہندەکەماندا بەشدار نەبيت، لەبەرئەوہى مەنگوپى نازارى خەلکيکى
نۆر نۆي دا... من لى ناپوورم». كامهران بە دەنگيکى خىكاو دەيگوت
«باشە... باشە». «دەبيت سويندم بۆ بخۆيت کە چۆن بالئەدەكانى
خۆت خۆشەدەويت، بالئەدەكانى تريشت خۆشبويت». كامهران بە ھەمان
هيمنى و دلى پرپەوہ دەيگوت «باشە». «سويندم بۆ بخۆيت کە ھەرگىز
ھىچ بالئەدەيەك نەكوژيت، ھىچ كاتىك و لە ژۆر ھىچ ھەلومەرجىكدا...
ھەرگىز تا دەمريت بالئەدەيەك نەكوژيت، بزائە گەر بالئەدەيەك بكوژيت،
وہك ئەوہ وايە ئەو پايەيە بپوخينييت كە ھاوسەريى من و تۆي لەسەر
پاگىراوہ». كامهران دەيگوت «سويندت بۆ دەخۆم كە ھەرگىز تا
دەمرم ھىچ بالئەدەيەك ناكۆژم... سويندت بۆ دەخۆم». «سويندم
بۆ بخۆ گەر من مردم، بە دلسۆزى ھەموو بالئەدەكان خزمەتبكەيت»

. «سویندت بۆ دهخۆم». «سویندم بۆ بخۆیت که هرچییهک له م ولاته دا بووه و ده بیست، تۆ ناچیت بۆ شه پ و تفهنگ هه لئاگریت و شه پ ناکهیت». «سویندت بۆ دهخۆم که ناچم بۆ هیچ شه پێک و هیچ چه کێک هه لئاگرم، تا ده مرم... تاده مرم». «سویندم بۆ بخۆ قهت قزّت چه ورناکهیت و بۆ سه ره وه دایبێنیت، قهت بۆینباخی سوور له مل ناکهیت، قهت چاکه تی خهت خهت له به رناکهیت، گه ر خوار دنیکم دروستکرد خراپ بوو توپه نه بیست، گه ر نه متوانی شه وێک له گه لته دا بخه وم توپه نه بیست، گه ر کتیبکم که ی قهت نه یفرۆشیت». کامه ران به پێکه نینه وه گووتی «سویندت بۆ دهخۆم... سویندت بۆ دهخۆم». ئینجا سه وسه ن به زه رده خه نه وه ده یگووت «سویندم بۆ بخۆ که به یالیت هه موو شه وێک بۆن به له شته وه بکه م، هه موو شه وێکیش پێش خه وتن چیرۆکیکم له سه ر دنیا بۆ بگێرپته وه». کامه ران هه لده ستا و ده یگووت «سه وسه ن سویندت بۆ دهخۆم که چیت ده ویت بۆت ده که م».

کامه ران نزیکى سه عاتیك له گه ل سه وسه ن گولدانچیدا مایه وه، دواتر دوو قۆلى چایه کی له گه ل فیکره ت گولدانچیدا خوارده وه و گه راپیه وه بۆ لای ئیمه . فیکره ت گولدانچی له کاتى چا خوارده وه که دا پێیگووت «ده بیست بزانیته که سه وسه ن که یکی نه خۆشه، پێویستی به چاودێرى و ئاگادارى به رده وام هیه، به رگه ی دلشکانی گه وره و ئازاری زۆر ناگریت. گه ر ده زانی توانای نه وه ت نییه دلای ناسکی خانمێکی وهک ئه و پابگریت... هیچ کهس له ئیمه گله یی له تۆ نییه، تۆ له مالێ خۆتدا و ئیمه له مالێ خۆماندا ده ژین. تۆ دونیات بینیه و سه فه رێکی گه وره ت کردوه، فێرى سه بر بوویت، فێربویت خۆت بناسیت، ئیستا ده زانیته چیت له تاقه تدا هیه و چیت بۆ ناگریت... له به رئه وه تکایه دووباره بیر له هه موو شتیك بکه ره وه... ئیستا کهس نه ماوه له رقی ئه و سه وسه نت خۆشبویته... کهس نه ماوه له رقی ئه و به توهیت سه وسه ن داگیریکهیت...

ها کوپم ... بیرت له وه بیئت که سه وسه ن کچیکی ته نها بووه و عومری له ناو کتیبدا بردۆته سه ر... ها بیرت لای شه وه بیئت».

کامه رانی سه لما ده یگوت «نا فیکره ت به گ... سه وسه ن پئویستی به یارمه تی که س نییه، به پیچه وانه وه من که سیکم پئویستیم به یارمه تی شه ... من له وسه ری دونیا وه بۆ لای خانمی کچتان هاتومه ته وه و په شیمان نیم... له به ره شه وه خوشبه خنده بم ئیوه ش وه ک یه کیک له خیزانه که قبو لمبکه ن و شه رم له وه نه که ن که که سیکی وه ک من ده بیته زاواتان».

فیکره ت گۆلدانچی پیده که نی و ده یگوت «پاشه پۆژ ده زانیئت کوپم... پاشه پۆژ ده زانیئت... با سه یرکه ین و ببینین».

به هه موو پئودانه کان شه وه پۆژیککی گه وری ژیا نی کامه رانی سه لما بوو. که کامه ران له مائی گۆلدانچی هاته ده ره وه خنده یه کی گه وری له سه ر پوخساری بوو... هه موو له و ساته دا که کامه رانمان بینى تینگه یشترین چیرۆکی سه وسه ن فیکره ت و بالنده کان له مپۆوه ئاراسته یه کی تری وه رگرتووه. هه ره شه وه پۆژه سه وسه ن شه لبومی وینه کانی ده ره یئا، که ئیستا پتر له سئ شه لبومی گه وریه بوون و یه ک یه ک وینه کانی خالید شه موون و مه نسور شه سرینی جیا کرده وه و له شه لبومیکی تاییه تیدا داینان و له جیگاهه کی قایمدا هه لیگرتن.

پیش ئه وهی کامه رانی سه لما بچیت بۆ مائی گولدانچی، مه نگوی
 بابه گه و ره پییگوت «کامه ران گویگره . من ده زانم له ئیستادا ئه و
 کچه ی گولدانچی له من نابورییت، دیاره من نه فام نیم و ده زانم که
 قوونیکی زۆر پاکم نییه، کچه که ناهه قی نییه گهر رقی له من بییت، من
 حورمه تیکی زۆرم بۆی هیه، به لام ده زانم ئه و خانمه ناسکه به راستی
 له ژبانی ئه م شاره تیینه گه یشتووه، باشتیش که تیینه گه یشتووه . عوسه
 دووگل به په حمه ت بییت ده یگوت «پیاوچاکان ئه وانه ن که هیشتا له م
 شاره حالێ نه بوون». ئینسان که له شاره که حالێ بوو یان ده بییت
 بروات یاخود بیر له پاکێ نه کاته وه . من ئه م ماوه یه هه ر چیه کم
 کرد بییت بۆ ئه وه بووه تۆ بگه ییت به سه وسه ن، ده زانم کچه که گهر
 تۆی خۆشبویت و عاقل بییت داوا له تۆ ده کات، من له مائی خۆت
 دوور بخه یته وه ... ئه و ده یه ویت تۆ وه کو من ده رنه چیت، منیش ئه و
 هه موو ساله له گه لتدا ماندوو بووم بۆ ئه وه ی به پاکێ بژیت و وه کو من
 ده رنه چیت . سویندت ده ده م به کلکی هه موو ئه و ته یزانه ی له م دنیا
 حیزه دا کۆتکردونه ته وه، گهر داوای وای لیکردی بیته وه ی قسه بکه ییت ...
 بیته وه ی هیچ بلانییت، بیته وه ی سه ر له خۆت تیکبده ییت، یه کسه ر بلانی
 باش . من جگه له وه ی تۆ به خته وه ر ببینم هیچی ترم ناوینت . به وه دا
 من کوپم نییه، له م عومره مدا پیویستم به وه یه هه ستبکه م شتیکی باشم

بۆ كەسێكى تر كرده، بە قەبرى ئەولیا ئەو بۆ خۆم دەكەم نەوێك
بۆ تۆ. من نیشم باشە، تێدەگەیت، پارەم هەیە، گەر ویستیشم پارەى
ترم دەستدەكهویت، دەتوانم زۆر كۆمەكتێكەم... بەلام دەبێت لە نێوانماندا
سوێند بێت كە جگە لە من و تۆ هیچ كەس هیچ نەزانیت... هیچ
كەس».

كامەران لە بەرابەر مەنگوپدا هەستى بە شەرمێكى گەورە دەكرد.
ئەوێ سەوسەن بەو چەشنە لە مەنگوپ توپەیه كامەرانى زۆر ئازاردەدا.
لە هەموو سالاكەكانى سەفەردا، ئەو بەو یارمەتییە بەردەوامانە ژیاو
كە مەنگوپ بۆى ناردبوو، ئەو سال دواى سال خۆى لە خراپە و قاچاغ
و دزییەو ئەڵەندبوو بۆ ئەوێ بە دەنگ ئەوێ دەبێت، زۆرجار زیاد
پۆشتبوو، هەندێ كات شتەكانى لە دەست دەرجووون، بەلام ئەو
مەنگوپ بوو، ئەو ئەو بوو، مەزۆفێك بەشیوەى خۆى كۆمەكى بەو دەكرد،
بەو شیوەیهى لەسەرى گەورەبوو، بەو كەرەستانەى خەيالى بۆیان
دەچوو، بەو پێگایانەى لە مندالى و گەنجیتییەو لە ناو چەقۆكیش و دز
و قوماڕچییەكاندا فیرى بوو. كامەران دەیزانى بەبێ مەنگوپ نەیدەتوانى
ئەو سەفەرە بكات، بەبێ ئەو لەوانەیه نەشتوانیت لە داها تودا هەموو
گرفتهكانى ژيانى خۆى چارەسەریكات. دەیزانى ئەوێ كە یارمەتیداو
بێت بە مەزۆفێكى تر تەنیا سەوسەن و جیهان و بالەندەكان نەبوو،
بەلكو مەنگوپى بابەگەرەش بوو.

لەو ساتەوێ كامەرانى سەلما گەپاىو و دوا هەوالى بەجۆرێكى
پاست و دروست پێراگەیاندىن، ئاھەنگەكان دەستیان پێكرد. شادى
و خوشییەكان سێ شەو و سێ پۆژیان خایاند، لەبەردەم چایخانەى
پەپولەى ئازاد و مالى كامەرانى سەلمادا ئاھەنگى گەرم دامەزرا، لە
شەوانى پێ مەستى و پێ گۆرانى ژێر زەمینى ئوتیلەكەى باوەجانیشدا
تا دەمەوبەیان ئاھەنگ و بەزەمان سەرەوتى نەبوو، بە پۆژ چەند جارێك

ئوتومبىللى شايىكەران، پاسى پىر لە ژن و مندالانى پەنگاوپەنگ لە ئىمە
 و خىزانەكانمان بە شاردا دەگەپاين. ئەو پۆژەى مەلا مارەى خانىمى بېرى
 و شەكراو خورايەو، بەزىمى ئىمە گەيشتە چلەپۆپەى خۆى، شىتيمان و
 ھاوارمان، ھەلپەپكىى ھىستىرىمان، سەرخۆشبوون و پشانەو، مان بەجۆرىك
 بوو خەلكى بىزاركرد. ئىستاش زۆرمان وىنەى ئەو ئاھەنگانەمان لە
 ئەلبومەكانماندا ھەلگرتو، ئىستاش ئەو پۆژانە لە يادەو، ەرى ئىمەدا
 بۆ ھەتاھەتايە زىندوون. ئىمە ھەموو پىشتەر شايى زۆرمان بىنىبوو،
 ھەموومان كۆپى ھەلپەپكىى و بەزىمى سەرجادە و سەرخۆشبوونى بىسنوور
 بووين، بەلام پىشتەر شايى وا گەورە و بەزىمى وا گەرممان نەبىنىبوو، ھەموو
 بەجۆرىك لە جۆرەكان سەركەوتنى سەفەرى ھەشت سالى عاشقەكەى
 خۆمان بە بۆنەكەى ئەفسانەى دەزانى تا ئاھەنگبەكىن و مەستبىن و
 بېشىنەو... ھەندىكمان وىنەى بآئندەكانى كامەرانى سەلمامان كۆرپو
 بە سنگمانەو و بە شاردا دەگەپاين، ھەموو خولايى ئەو لەسەرمماندا
 بوو پۆژىك بۆمان دەستبەدات و ئىمەش سەفەرىكى وا گەورە بە جىھاندا
 بگەين، لەو پەپى مەستى و ھەلپەپكىدا بىرمان لای ئەو بوو جىھان
 بىنىن، كۆچبەگەين بۆ كىشورەكانى تر، بەپىن و لاتە و ولات بپۆين و
 ھەك كامەران دونيا بىنىن و بەم شىو ئەفسانەىيەى ئەو بگەپىنەو.
 لە ماوەى پازدە پۆژدا كامەرانى سەلما، سەوسەن گۆلدانچى گواستەو.
 سەوسەن سووربوو لەسەر ئەوەى كە شەوى يەكەمى زەماوەند و پىكەو
 خەوتنىان لە ژوورەكەى خۆى لە قاتى سەرەو، دا و لە بەردەم بآئندەكاندا
 بىت. ھەولەكانى خىزانى گۆلدانچى و خوشكەكانى كامەرانى سەلما بۆ
 ئەو پازىبەكەن يەكەمىن شەوى بوكتىنى لە ئوتىلىكى تايبەتدا بباتەسەر
 بىبەرەم ماىەو، كچەكە ھەمىشە سەرسەختىيەكى گەورەى پىشاندا
 و سووربوو كە لەبەرچاوى بآئندەكان بۆ يەكەمجار لەگەل پياوئىكدا
 پووتبىتەو. وابىرارىو دواى ھەفتەى يەكەمى گواستەو، كە سەوسەن

بگوازیتوه بۆ مالئیکی زۆر گهوره که کامه رانی سه لما گرتبوی، له راستیدا خانووه که کۆشکیکی زۆر گهوره بوو که مهنگوپ به پاره ی فه رهو د و له کاتی دابه زینی گه وری نرخی عه قاراتدا کپی بووی، دوو مالی له یه کدراو بوو که حه وشیککی شه ش سه د مه تری گه وری و له پشتیشه وه باغیککی به رینی له سه ر بوو، مهنگوپ هه ر له سه ره تاوه له خه یالیدا بوو ته وای کۆشکه که له سه ر کامه رانی سه لما تا پۆبکات، به لām کۆی پڕۆژه کی به ر عینادییه کی گه وری کامه ران که وت که سووړبوو له سه ر نه وه ی ته نیا به کرئ کۆشکه که وه رگریت و ته وای مولکه که بۆ مهنگوپ خۆی بیاریزیت، به لām به و مه رج شه که سه وسه ن نه زانیت مولکی نه وه . دیاره مهنگوپ هی دی هی دی ته مانی بۆ نیوه ی دووه می په نجاکان هه لده کشا و هیچ که سیشی نه بوو بییت به واریسی و خانوویه کی دیکه شی له ناوه راستی شاردا هه بوو که نه یده توانی چۆلیبکات. نه م خانووه ی وه ک دوا دیاری خۆی بۆ کامه ران ته ماشاده کرد. به لām پۆزی گواستنه وه ی سه وسه ن هیشتا خانووه که هه ندیک چاکردن و ده ست پیا هینانی ده ویست که ده شیا کاتیکی زۆر به ریت. خانووه که ئیجگار به رین و جوان و سه رسوپه ینه ر بوو، سه وسه ن که یه که مجار بینی، داوی له کامه ران کرد له به شیکی حه وشه که دا مالئیکی گه وری بۆ هه موو بالنده کان دروستبکه ن و ته وای نه و بالنده نی له عه مباره که دا ده ژین بگوازیته وه بۆ نه وئ... له راستیدا نه وه ئیشیککی زۆری ده ویست، به لām وه ستا و کرککاره کان گفتیاندا که دروستکردنی هه یکه لی نه و مال له ماوه ی دوو هه فته دا ته وایبکه ن، ئاسنگه ره کانیش پتو یستیان به دوو هه فته هه بوو بۆ نه وه ی ته وای بیناکه قه فه زپژیکه ن. سه وسه ن خۆی سروشتی شوینه که و نه ندازه ی دابه شبوونی قه فه زه کانی ده ستنیشانکرد، به لām ده بایه بوه ستن تا شوینه که به چۆرک له ده ره وه و ناوه وه دروستده کریت، له خزمه ت مانه وه و ژیا نی بالنده کانداییت، ده بایه له هه موو بستیکدا حیسابی

ھاتنى خۆر و كەوتنى تىشك و سەرماو گەرمايكەن، دەبايە بۆ ھەندىك بالىندە ھەوزى بچوك و بۆ ھەندىكى دىكە سەوزى بەردەوام و بۆ ھەندىكى دىكەيان مشورى ھەواى سارد و شوپىنى سارد بخۆن.

ھەفتەى يەكەمى زەماۋەندەكە دەبايە فىكرەت گولدانچى مائەكە بۆ كچەكە و زاوا نوپكەى چۆلبكات. ديارە بىرۆكەى زەماۋەند لە ناو بالىندەكاندا بۆ فىكرەت ناپۆك و نەگونجاۋبوو، ۋەك پىرەمىرپىكى پىش سېى خۆشحال نەبوو، لەبەر زەماۋەندى كچەكەى بۆ ھەفتەيەك ئاۋارەبىت، بەلام ۋەك ھەمىشە سەرسەختى كىژەكە ھەموۋانى گەياندە بونبەستىكى گەرە و ھىچ چارەيەكى نەھىشتەۋە جگە لەۋەى فىكرەتى پىر بۆ ھەفتەيەك لای دكتور پەفەت و پىروشەى كچى بۆى. بەۋەدا سەۋسەن دەيزانى بەۋزوانە ئەم مائە جىدەھىلرەت و دەدرەى بە كرەى، بەۋەدا نىزىكى نۆ سال بوو لەو مائەدا بىرىدەكرەۋە و يادىدەكرەۋە و خەۋنى دەبىنى و دەچۈۋە ناو وپنەكانەۋە و جىھانى تەيدەكرە، بەلايەۋە گرنگ بوو لە ھەمان ئەو مائەدا، لە ھەمان ئەو شوپنەدا كە سالانىكى درىژ كىتبخانەكەى تىدابوو، لە ھەمان ئەو ژوۋرەدا كە بە وپنەكانى ئارىيان جەۋدەدا گەشتىكرىدبوو، لە ھەمان ئەو ژوۋرەدا كە جار دۋاى جار داۋاكارەكانى خۆى تىدا بىنىبوو، لە ھەمان ئەو جىگايەدا كە بالىندەكان تىيدا دەيانخويند و دەرئان... ئا لەويادا دەستبەردارى كچىتى خۆى بىت.

ئىمە ۋردەكارىيەكانى شەۋى يەكەمى بوكتىنى سەۋسەنمان لە ھاپرىيەكى پىروشەۋە بىست كە ئەۋىش كۆى چىرۆكەكەى لە زارى سەۋسەن خۆيەۋە بىستبوو. لە يەكۆك لە ئىۋارەكانى زىستانى سالى نەۋەدوپىنچىدا كامەرانى سەلما چوۋ بۆ مالى سەۋسەن گولدانچى و ھەفتەيەكى تەۋا نەھاتەدەرى. ژوۋرەكەى قاتى سەرەۋە جگە لە دوو دۆشەكى گەرە كە ھەر دوۋكىان لەسەر زەۋىيەكە پاخرابوون ھىچى دىكەى تىدا نەبوو، ئەو ئىۋارەيە بالىندەكان نۆرىيان بە خۆشحالىيەۋە

دەیانخویند، دەنگی خویندنی بالئەندەکان لە هەندێ شەقامی نزیک لە مائى گولدانچیشەو دەبیسترا، ئەوێ سەیریوو سات دواى سات دەنگی بالئەندەکان و جریوێیان زیادیدەکرد و بەرزەدەبوو، کە بۆ یەکەمجار سەوسەن و کامەرەن لەگەڵ یەکدا پووتبوونەو خروشی بالئەندەکان بە شیوەیەک بەرزبوو، هەر کەس لە نزیک مائى گولدانچییەو برۆشتبایە وایدەزانى هەموو تەیری جەنگەلەکانى سەر زەوى پڑاونەتە ئەو حەوش و ژورنەو. ئەو شەو سەوسەن ماوێیەکی درێژتەنیا گوێی لە بالئەندەکان گرت و بۆنى لەشی پووتى کامەرەنى کرد، بۆنى لەشیك كە لەم شارەدا بێتوینە و بێهاوتا بوو، لەشیك بوو بۆنى جیهان و پێگا دوورەکان، بۆنى سروشت و شەوى لێدەهات، بۆنى تێكەڵاوبوونى تریفە بە عەرەقى مرۆف، بۆنى گیای خەوتووى سەر زەمینە دوورەکان و بۆنى تەختەى تەپى كەشتیەکان، بۆنى شەمەندەفەرى كۆن و جووتیارى خەوتووى ناو فارگۆنەکان... بۆنى جیهان كە وەك عەترىكى سىحراوى، وەك گولواوێكى نەینى لە لەشى ئەم پیاوێ هەلەدەستا، تێكەڵاوبوونى ئەو بۆنە بە دەنگى بالئەندەکان، بە خویندنى دڕندانەى بولبولەکان، بە هاوارى گروپێك لە عەندەلیب و جریوێ دەیان شیوێ پاسارى دەگمەن، پێكرا ئارەزووى كچانەى سەوسەنیان دەكردهو، دەرگاكان و قفلە دێرینەکانى سەر لەشى سەوسەنیان یەك لە دواى یەك دەشكاند... پێستێكى سێپى هەبوو، کامەرەنى سەلما لە بچوکی مەمكەکانى بەلام لە شیوێ هەلتوقین و بەرزبوونەو و پەقبوونى لە ناكاوى گۆکانى سەرسامبوو، گەردنى زۆر لەو بەرزتربوو کە بە جلەو دەرەكەوت. بالای باریکتر و کەمەری پێکتر و ناوکی وردتر لەوێ هیچ خەیاڵێکی پێشووی کامەرەن بۆی پەسمکردبوو، کە بۆ یەکەمجار بە راستى تێکەڵی بوو، سەوسەن بە گوێگرتنى بەردەوام لە بالئەندەکان، بە هەلمژینى قوولى بۆنى پیاوانەى کامەرەن، بە هەناسەدانى باریک و یستگەى ئەو ئازارە کەم و شیرینەى

تېپەپاندى كە سەرەتا كەم و دواتر نۆز و نۆرتىر و دواترىش كەم و كەمتر و كەمتر دەبوو. سەوسەن ھەستىكىرد بالىندەكان بەر لەو و بەر لە كامەرانىش بۆنى خويىنەكەيان كىردو، تا ماوھىك بېشەوھى چاوبىكاتەوھ تەنبا لە پىگاي ھاوار و فرېنى بالىندەكانەوھ ھەستى بە بلالوېوونەوھى بۆخوينى كچىتى خۆى دەكىرد... كە چاوى دەكىردەوھ چىتر كچ نەبوو، سەرەتا تەنبا كامەرانى ۋەك تارمايىكە بىنى، ھەستىكىرد بۆنى كامەران ئىستا چىتر و نىگاي بۆھىمىيانەتر و ئامادەكى دونىاش لە دەستەكانىدا كە مىدالانە يارى بە مەمكى دەكىرد گەرەترە بوو... لەو ساتەدا دۇنيابوو كە خەويكى دىرىنى ژيانى ھاتۆتە دى... خەويكى كۆنى مىداللى كە شوو بە گەپدەھىك بىكات... ئىستا جىھان... ھەموو جىھان، بە بۆن و بە دەنگ و بە جەستە لە ژوورەكەيدا بوو، لە لەشىدا بوو، قوول قوول بە ناو ھەناویدا دەپۆشت.

لەو شەوھو ئىدى تا كۆتايى سەوسەن بەبى ئامادەبوونى بالىندەكان ناتوانىت لەگەل كامەراندە بخەوئىت، دەنگى بالىندەكان ئەو ھىزەن كە لەشى دەخەنە سەر پىشت، كۆمەكانى دەترازىنن، زنجىرەكانى لە ناوھو دەشكىنن و واى لىدەكەن بىكرىتەوھ... بەبى دەنگى بالىندەكان ئىتر ناتوانىت بگاتە خۆشىيە راستەقىنەكانى پىگەوھخەوتن، ناتوانىت لەرزە راستەقىنەكانى دواچركە و ھەژانى سەر دواترۆمكى تىكەلاوېوون بژى. لەو شەوانەى ھەفتەى يەكەمدا سەوسەن دەگاتە يەقىن كە دەبايە يەكىك بىروات و بە جىھاندە بگەپىت و ئەم بالىندانە بھىننىت، بۆ ئەوھى ئەو بتوانىت لەگەل پىاوئىكدا بخەوئىت، بەبى ئامادەبوونى ئەو ھەموو بۆن و بەرامە و دەنگە پى لە ھاوار و قىرىشكە كىويىيەى دونبا ئەستەمبوو ۋەك ژنىك لەشى خۆى بناسىت و بىكاتەوھ و لەزەتى لىبىننىت.

ده پۆژ دواى شهوى زه ماوه ند گواستيان وه بۆ ماله نوڤكه يان، سه وسه ن سووربوو له سه رته وهى فيكرهت ده بڤت ئه م مالهى ئڤستايان بداته كرڤ و له گه ل ئه ودا بڤى. دياره گولدانچى چه زڤده كرد پڤرڤيه كى هڤمن له نزڤك يه كڤك له كچه كانڤيه وه بڤاته سه ر، به لام به ودها هڤشتا كامه رانى له نزڤكه وه نه ده ناسى، ترسى له وه هه بوو پڤشه اته كانى داهاتوو ناخوڤ بكه ونه وه و نه توانڤت ئاسووده بڤت، به لام گووشارى سه وسه ن و كامه ران به جوړڤك بوو گولدانچى نه ڤده توانى خوڤى له به ردا بگرڤت، كچه كه له و باوه ردها نه بوو بتوانڤت بڤ باوكى بڤى، ئه وهى تا مردن ده بڤت له گه ل گولدانچيدا بڤت شتڤك بوو له مندالڤيه وه چوو بووه خه يالى. له ماوهى چوار پۆژدا كامه ران له لاي مۆڤڤلفروشه كانه وه ته واوى ئه ساسى ماله كهى كڤى و گواستڤيه وه، ژووره كانى پڤكخست و شته كانى دامه زراند و دڤكوڤى گونجاوى بۆ دۆزڤنه وه. له قاتى خواره وهى ماله كه دا يه كڤك له خوڤترڤن جڤگاكانى بۆ گولدانچى پڤ فهرشكرد. پۆژى گواستنه وهى ماله كه بۆ ئڤمه پۆژڤكى جه نجال و پڤ شادى بوو، دووباره ژماره يه كى ژور له بالنده كانمان له لۆڤڤيه گه وره كانى گواستنه وهدا بڤنى، دووباره گوڤمان له جڤڤوه و ده نڤگان بوو له سه ر جاده كان. هه موو خوڤشال بووڤن كه ماله تازه كهى سه وسه ن له جڤگايه كدا بوو ئاسانتر له جاران پڤبوارانى ئه و گوزره ده ياننوانى هه يوان و باغى بڤڤنن. جڤه له قه فه زه كان هه موو ماله كهى گولدانچى

بە بارى لۆزىيەك گواسترايەو، تاكە شتىكى قورس «دۆلابى يادگارە تالەكان» بوو، كە دەبايە وەك خۆى و بېھىچ زىانىك بگاتە ھەوارى نوئ، دۆلابىك بوو پەر لە نەخش، لە تەختەى ئەستور و سەنگىن، بە ھىچ جۆرىك ھەلگرتنى ئاسان نەبوو، دەبووايە بە چوار پياو بىگوازەو و لە نىشتەجى تازەدا شوئىنىكى تايبەتى بۆ تەرخانبكەن. ئەو دۆلابە ھەرئەو نەبوو تەنيا يادگارەك بىت كە لە ژيانى سالانى بەغداو ھەموو، بەلكو گەنجىنەى ھەموو بىرەو ھەريەكان و شوئىنى ھەموو يادە غەمگىنەكانىش بوو كە لای ھەر دوو كچەكە و فىكرەت گولندانچىش موقەدەس بوون. لە پاستىدا جگە لە بالندەكان و دۆلابى يادگارە تالەكان مالى گولدانچى شتىكى دىكەى ئەوتۆى تىدا نەبوو شاىستەى گواستەو ھەبىت، مەز و كورسىيە كۆنەكانى سەوسەنيان گواستەو، قەنەفەى ژورەكەيان ھەلگرت و وەك پارچەيەكى گرنگى يادگار پىچاينەو و لە مالى تازەدا لە ژورىكى تايبەتىدا سەريەخۆ داياننا و دەرگايان لەسەر داخست.

سەوسەن لە مالى نوئىكەيدا وەك خاتوونىكى كارا و بەقسە پەفتارىكرد، ھەر لەسەعاتەكانى يەكەمى ھاتنىيەو ھەوى ئەو ھەى ئىنجانەى گەلاچاكانى لە شوئىنىكى تايبەتىدا دانا، خەرىكى دارپشتنى بناغەى مالى گەورەى بالندەكان بوو. خۆشحال بوو كە لەم خانووە نوئىدا پوويەرىكى گەورەى ھەيە بالندەكانى تىدا دابەشبات، لە قاتى سەرەو ھەدا دىوارى نىوان دوو ژورى گەورەى بە كرەكارەكان پوخان و سالوونىكى گەورەى نوئى دروستكرد و قەنەزى بالندەكانى لەوئىدا پىكخستەو. ئەو پۇژانەى سەوسەن بە دروستكردنى مالى بالندەكانەو خەرىك بوو، لە پۇژە پەر شادىيەكانى ژيانى بوو، خۆى بە دەنگە ھىمەن و نىگا سارد و پەنگە پەريوگەيەو سەريەشتى ژور شتى دەكرد. ديارە فىكرەتى پىر كۆمەكى ژورى پىدەكرد، بەلام كامەران ھەزىدەكرد سەوسەن ھەموو شتەكان بەو چەشنە بگات كە دەيەوت. بەو جۆرە لە ماو ھەى دوو مانگدا شوئىنى بالندەكان تەواو بوو، بە

چەشنیڭكىش بوو زۆريان پووبەرىڭكى گونجاويان بۆ فېرىن و جولە ھەبوو، ئەمجارەش بۆ ئەو ھەموومان بالئەندەكان ببىننەو ھەمەونىو ھەپۆيەك لە ھەمبارە كۆنەكەى عىزەت گولدانجىيەو ھەم بالئەندەكانيان بە ھەموو شاردا گواستەو بۆ مائە نوڭكەى خانم، گواستەو ھەم بالئەندەكان يەكڭىك بوو لەو گەشتە ئەفسانەى و دەگمەنانەى شارى ئىمە بەخۆيەو ھەم ببىنى، دووبارە بالئەندەكان سەدان ببىنەرى تىنوويان بۆ خۆيان پاكىشا. كۆنەپەو ھەم گەرەكان و ئەو حاجى لەقلەقەنەى دەنوكە درىژەكانيان لە قەفەزەكانەو ھەم ھاتبوونە دەرى، ئەو توتىيە زەبەلاحانەى بە ئەندازەى پلنگىڭ گەرەبوون، ئەو بازانەى پەريان ھەك ئالتون دەدرەوشايەو، ئەو تەوارە قەشەنگانەى تووشى غەمۆكى بووبوون، ديسان سەرساميانكردينەو ... ببىننەو ھەم بالئەندەكان سەرلەنوڭ ھەموومانى بۆ سىحرەكانى دونيا والاكرد، زۆرمان تا بەردەمى مائى نوڭى سەوسەن بە ھىمنى لەگەل كاروانەكەدا پۆيشتىن، بەلام لەسەيركردى بالئەندەكان تىرنەدەبووين، لەو پۆژەو ھەستمانكرد كە ئەم بالئەندە شتڭىك لە قودسىيەتيان تىدايە، ناوى بالئەندە موقەدەسەكان لەو پۆژەو تەواو چەسپا و بوو نازناوى ھەمىشەى بۆيان. خۆشحالى ئىمە بەو تەيرانە جۆرڭىك بوو، دەمانويست شەو و پۆژ بە شەقامەكاندا بسورپنەو تا ئىمە سەيرانبەگەين. لەو پۆژەشەو خانم دوو كەسى تايەتى گرت تا جارجار لە خزمەتى بالئەندەكاندا كۆمەككەن، ئەركى داينكردى پىويستى ئەو ھەموو بالئەندەى لەو گەرەتر بوو بەتەنيا بەو ھەلبسورپت، بەلام بالئەندە بچوكەكان ھەك جاران لە قاتى سەرەو ھەم لە ژىر چاوەدڭىرى خۆيدا مانەو.

دواى گواستەو ھەم بۆ مائە نوڭكە، كامەرانى سەلما دەبايە بە پاستى بىر لە ئىشڭىك بگاتەو بىژىننيت، كە لەگەل مەنگوپدا لەو پووەو قسەيكرد، مەنگوپ ئاگادارىكردەو دۆخى بازار ھەم دژوارە، بەبى

سەرمايەى زۆر زەحمەتە كارىكى دەستىكە وىت، ئەو گوتى شارەكە ئىستا جگە لە ھەندىك ئىشى سەرافەت و بازىرگانىكردن بە پارەو ھىچى دىكەى تىدا نىيە، مەنگور پاى وابوو كە ئەو لە بازاردا دوكانىك بگرت و پارەيەك بداتە دەست كامەران تا ئىشى كپىن و فروشتنى دراوى پىيكات، قازانجەكان ھەلگرت بۆ خۆى و ھەركات لە داھاتوودا ھەيىوو پارەكەى بۆ بگىرپىتەو. كامەران لەو چەند سالەدا تەنيا ھەموو بالئندەكانى دونىاي نەبىنىبوو، بەلكو زۆرىەى چەشنە دراوى دونياشى ناسىبوو، لە زۆر بانكى دونيا و لە بازارى پەشى زۆرىەى شارەكانى دونيادا دراوى گۆرپىبوو، وريايى لە گۆرپنەو ھى پارەدا بەشىكى گزنگى نەپنى سەرگەوتنى سەفەرەكەى بوو، لەو كاتەو تىگەيشتنىكى بەھىزى بۆ چۆنىتى يارىكردنى دراو ھىاوازەكانى دونيا لەگەل يەكدا ھەبوو. كامەران كە يەكەمجار قفلئى دوكانەكەى كردهو و دەپابەكەى ھەلدايەو، نەيدەزانى ئەم نوسىنگە بچوكە لە ماو ھى داھاتوودا دەبىتە قىبلەگايەكى سەير و شوپىن نيازى ھەموو ئەوانەى دەپانەو وىت بە دونيادا بگەپىن. ئەو كات سەرەتاي شەپۆلە گەورەكانى كۆچ دەرگەوتىبوو، بەلام ئاپاستە و گەورەيى ئەو شەپۆلانە ھىشتا ديارنەبوو. بەلام دواى چوار مانگ لەو پۆزە كۆچكردن بوو بە ھەول و ھەوالىكى پۆزانەى زيانى ئىمە، لە نىوان سەرەتاي سالى ۱۹۹۵ و تا ئەو پۆزەى ئەمريكيەكان چوونە بەغدا و سەدام حوسەين پوخا، پتر لە سەد ھەزار كەس شارى ئىمەيان بەرەو شوپنەكانى دىكەى دونيا بەجىھىشت، ئەو تا ئەوكات گەورەترىن شەپۆلە كۆچىك بوو شارىك لە شارەكانى ولات بە خۆيەو ببىنىت. ئاشكرا دواى گەپانەو ھى بالئندەكان پەتاي كۆچ بوو شتىك كە ئىدى جلەو نەدەكرا، ھەك ئەو ھى ھاتنى بالئندەكان بە جۆرىك لە جۆرەكان ھىزى فرپنى لە ھەمووماندا زىندووكردىتەو، ھەك ئەو ھى ئەو خەونە بچوكەى سەوسەن بۆ پزگاركدنى داواكارەكانى لە شەپ، بووبىت بە

خەونی ھەموومان ... ماوھەکی زۆر نەبوو کامەرانی نوسینگەکی کردبوو ھە
کە بێنەوێ خۆی بزانی ت چۆن و بە چ ھێزیک، لە پال کپین و فروشتنی
دراوھ جیاواژەکانی دنیادا، نیشیکی تری گرنک و گەورە بۆ دروستبوو.
دەبایە باسی جیھان بۆ ئەوانە بکات کە دەیانەویست بپۆن و ئەم شارە
بەجێدەھێلن. لە ماوھە دوو مانگدا نوسینگەکی کامەرانی بوو بە سێ
ژووری جیاواژ، لە یەکیاندا سەوا و مامەڵە بۆ دراو دەکرا، لە دووانەکی
دیکەدا کامەرانی و ھاوڕێ نێرانییەکی باسی جیھانیان بۆ کۆچەرەکان
دەکرد، کامەرانی و ھاوڕێکی لە ژوورەکی خۆیاندا سەرتاپای دیوارەکانیان
لە سەقفووە بۆ زەویبە کە کردبوو بە نەخشە و لانتەکان ... کۆچەرەکان
دەھاتن بۆ لای کامەرانی و ھەزار پرسیار لە دنیادا بوو، ھەر یەکیان
پرسیاری پێگایەک و ئاراستە یەکی دەکرد، پرسیری چۆنیتێ پەپینەو
لە سنوورەکان و پووبارەکان و دەریاکان، کامەرانی بە دلسۆزییەو باسی
ھەموو پێگاکانی دنیا و مەترسییەکانی بۆ دەکردن، ناوی شارەکان و
ئوتیلەکان و ویستگەکانی دەدانی، ئامۆزگاریدەکردن چۆن بپۆن و کە
بپۆن و لە کوێ بخەون و چۆن پارەکانیان بشارنەو، لە سەر نەخشەکان
شوێنی خالەکانی پشکنینی پۆلیسی بۆ دیاریدەکردن، لە سەر نەخشەکان
پێیدەگوتن چ پێگایەک بگرن، سەعات چەند دەریچن، چەند سەعات
بپۆن. دوو نزیکی نێوان شارەکانی پێدەگوتن، ناوی قاچاغچییەکانی
دنیای دەدانی کە دەشیت یارمەتیانیدەن، ناوی بە لەمەوانەکان، مائی ئەو
خاوەن ماشینی خەلک لە نێوان سنوورەکاندا دەپەپیننەو، زانیاری
لە سەر شوێنە سارد و گەرمەکان دەدانی، لە سەر جیاواژی نێوان پێگاکان
و جووری مەترسییەکانیان، زانیاری دەریارە پۆلیسی و لانتە جیاواژەکان
و چۆنیتێ بەرتیل وەرگرتنیان، یەک یەک فێریدەکردن چۆن لە جیگا
دوورەکانەو پەپوھندی بە نیشتمانەو بکەن، گەر گیران چی بلین،
گەر ھەستیان بە مەترسی کرد چۆن پابکەن، چۆن خۆیان بشارنەو،

چ جلیک له بهریکه ن. هاوپی ئیترانییه که شی یارمەتی ئهوانه ی دها که به دوا ی ئافرهت و پابواردندا ده گه پان ئاسان بگه نه خواستی خویان، له هه موو شاره کانی دنیادا ماله سۆزانییه کانی له سه ر نه خشه بۆ ده ست نیشاندەکردن، شیوه ی نزیکبوونه وه له سۆزانییه کانی فیژده کردن، زانیاری گشتی له سه ر ژنی ولاته جیاوازه کانی دونه ددان، له چۆنیتهی نیشاندانی پێزه وه وانه ی داده دان تا ده گاته شیوه ی په فتارکردنی ناو جیگه له گه لێاند، هه ندیک له دانیشتنه کان خیرا و هه ندیکی دیان چه ندین سه عاتی ده خایاند. کامه رانی سه لما و هاوپی که ی به رامبه ر ئه و زانیاریانه پاسته وخۆ داوا ی پاره یان نه ده کرد، به لām هه ر که سه ده هات خۆی بریک پاره ی جیده هیشت، جگه له وه ی زۆریه ی کۆچه ران هه ر له نوسینگه که ی ئه ودا پاسته وخۆ پاره کانی خویان ده کرده دراوی بیگانه . که سه نازانیت کی بۆ یه که مجار ئه و ئه فسانه یه ی بلۆکرده وه که گوایه په ری بالنده کان، موفه پکیکی به ختهینه و کۆمه کی زۆر به مرۆف ده کات سه فه ریکی سه رکه وتوو به دنیادا ئه نجامبدات. به لām له ناکاو ئه فسانه که به جۆریک بلۆبووه وه به ری پینه ده گیرا، هینده مان زانی زۆریه ی کۆچه ران ده هاتن، نه ته نها بۆ ئه وه ی زانیاری وه رگرن، به لکو بۆ ئه وه ی په ره بالنده یه کیش بخوانن، په ریک که له پاستیدا بێنرخ و ناچیز ده ینواند، به لām له به روائ ئه واند نرخیکی گه وری هه بوو. باوه ریان وابوو له کاتی سه فه ردا پۆچی بالنده کان له ده شتایی و دارستان و گوئی ئاوه کانی جیهاندا کۆمه کیانده کات. پۆژانه کامه ران له قه فه زه کاند په ری وه ریوی بالنده کانی کۆده کرده وه و ده یکردنه کیسه یه که و ده یبرد بۆ بازار و به سه ر ئه و خه لکانه دا دابه شیده کرد که ده که وتنه پی... له و سه رده مه دا ده یان که سه له وانه ی له سنووره کانی ئیتران و تورکیا و سوریا وه به ره و دونه ی گه وریه په رینه وه، چه ندان له وانه ی به پی له سنووری تورکیا وه هه موو گریکستانیان تا ئه سینا ته یکرد، ئه وانه ی شه وان له که ناره کانی ئیتالیا

به قاچاغ دابه زين و خويان گه يانده شاره گه وره كانى وهك شينيسيا و پوما، په پى بالنده كانى سهوسه ن خان له گيرفانياندا بوو.

له و ماوه يه دا سهوسه ن و كامه ران ژيانى كى به خته وهر ژيان، نه وكات پرېوشه فيكره ت له گه ل دكتورى ميژديدا كاتى كى زورى له پڅخستنى كاروبارى عياده كه دا ده برده سر، پوژانه هوزار تا درنگ لاي سهوسه ن و باپيره ي ده مايه وه، به شو كامه ران چ چيروكى كى ده رياره ي دونيا بو سهوسه ن ده كرد، به پوژ سهوسه ن وهر يده گيږايه سر زمانى كى مندا لانه و بو هوزارى بچكوله ي ده گيږايه وه. كامه ران شو دواى شو و بالنده دواى بالنده چيروكى پاوكر دنه كانى بو سهوسه ن حيكايه تده كرد، له چهند سندوقي كى جياوازدا كه رهسته جياوازه كانى پاوى نيشانده دا كه له داوى ئاساييه وه تييدا بوو تا نه و تفهنگه چكولانانه ي له بيهو شكر دنى گياندار و بالنده دا به كاردېن، فاقه ي زيرك كه چاوى نه له كترنويان پتويه و شويى بالنده كانت پتده لېن، نه له ي تاييه ت كه بيته وه ي نازارى بالنده كان بدات قاچيان ده گريز و به ريان نادات، سپراى گيږى كه مروف له پښگاي سونده يه كى تاييه تيه وه دووراو دور ده پيژيږت تا بالنده كان گيږين و بگريږن. له و شه وانه دا زورجار كامه رانى سهلما و سهوسه ن دواى نه وه ي له خو شه ويستى و پيكه وه خه وتنى كى دريژ و عاشقانه ده بونه وه تا به يانى ده كه وتنه وهر گيږان و دروستكر دنى ناوى كوردى بو بالنده كان. سهوسه ن هه ميشه ناوه كانى به لاتينى ده گووت و له سر پو شنابى جوړ و شويى ژيان و پهنگ و شيوه ياندا ناوى نويان بو ده تاشين. هه ر دووكيان زور به خته وهر بون... خويان وهك دوو كه س ده بينى كه قه ده ر بو دووباره ناوانه وه ي دونيا ديارى كرون، به لام نه مجاره به كوردى. سهوسه ن ده يگووت نه مه «پيژوكوراكس پيژوكوراكس» ه، له سر پو شنابى وه سفه كانى كامه راندا ناوه كه يان به «قه له په شه ي ئالپ» وهر ده گيږا. «فرائيركولا ئاركييتيكا» يان ناوده نا «نوقمه توتى» له به رنه وه ي له توتى

دەچىت و قاچى ۋەك قاز وايە و دەتوانىت بچىتە ژىر ئاۋ، «گىمىنۇگىپس كاليفۇرنىيانۇس» بە «خىۋەدال» لە بەرنەۋەى خەرىكە بەرەو نەمان دەپوات و ھىندەى بالە گەۋرە و سىمرغناساكانىشى كىردەۋە سىپىتى بىنالى بە دەستى خىۋىكى فېرېو دەچىت. ناۋنانى بالىندەكان بەشىكى گەۋرەى خۆشى ژيانىان بو. لەو شەۋانەدا «پەپوۋەمۇن» «پەپوۋەپاشا» «شىن بولبول» «بەردەدال» «مەرە ياقۋوتى» «گول پاسارى» و دەيان ناۋى دىكەيان بۆ مەلە دلخۆشەكانىان دروستكىرد.

ناۋنانەۋەى بالىندەكان بە كوردى، لای سەۋسەن و كامەرەن ۋەك دوۋبارە دروستكىردنەۋەى جىھان وابوۋ، ۋەك ئەۋە بو لە پىڭگای ناۋنانەكانەۋە ھەموو شتە نادىار و ون و ناۋنامادەكانى دونىا بىكەن بە مولكى خۇيان و بالىندەكانىش بىكەن بە بەشىك لە دانىشتۋانى ئەم شارە. سەۋسەن تا ئەۋكاتە تەنیا لەزەتى بىننىنى دونىا و بىستەن و بۆنكىردى دەناسى، بەلام لە پىڭگای ناۋنانەكانەۋە لەزەتتىكى دىكە فېرېو، لەزەتى دروستكىردنەۋەى دونىا، ھەموو ناۋنانىك چەشنە نىزىكىيەكى دىكەى دروستدەكىرد، ھەر بالىندەيەك كە ناۋى نوۋى خۇى پىدەدرا ئىتر ئاشناتر و دۆستتر لای سەۋسەن دەردەكەۋت، ئەۋ ناۋنانە كوردىانە بەجۆرىك لە جۆرەكان زۆر لە دىۋارەكانى غورىەتى لە نىۋان سەۋسەن و بالىندەكاندا شكاند، ۋەك ئەۋەبو لە پىڭگايەۋە دونىا بە جۆرىكى پوۋنتەر و راستەقىنەتر بوۋىت بە مولكى ئەۋ، ۋەك ئەۋەى بەۋە بەشىك لەۋ خەۋنە كۆنەى ھاتىتە دى كە جىھان لەم شارەدا نىشتەجىپىكات و لە دلىدا بېرۋىت.

دۋاى زەماۋەندەكەى سەۋسەن و كامەرەن و گۋاستنەۋەى بالىندەكان بۆ مالى نوۋىيان شەۋىك دىكتور دلشاد شوکور بە خۇى و دەيان مۇمىيەى بچوك و گەۋرەى بالىندەۋە ھات بۆ مالى سەۋسەن گولدانچى، دىكتور پىاۋىكى سەپپوۋتاۋە و شەرمى لەگەلدابوۋ ناۋى «كەمال يەلدا» بو. ئەم پىاۋە يەككىك بو لەۋ مەخلۇقەنى مۇۋ تەنیا لە شارى

ئیمەدا پڻکەوتیاندهکات، کۆمەلایک ئیشتی زۆر جیاواز جیاوازی هەبوو که هیچیان لەوی دیکەیان نەدەچوو، تەلەفزیۆنی چاکدەکردهوه، شیعیری دەنوسی، بالئندهی مۆمیادهکرد، بە شەو شۆفیژی تاکسی بوو، دەیزانی ئۆکۆردیۆنیش لێبەدات. لە سالانی داهاوودا سەوسەن زۆر پڻگای دەکهوێتە ئەم پیاوه، که هەمیشە بە شەرمێکی بیۆتێهوه هەموو شتێکی بۆ جێبهجێدەکات. ئەو شەوه دکتۆر دلشاد، که مال یەلدا یەلدا یەلدا وەک وەستای گەرهی مۆمیاکردن پێناساندن. مۆمیاکانی یەلدا قەشەنگ و راستەقینە دەیاننواند، بالئندهکانی لە جۆره دۆخیکی وەهادا مۆمیاکردبوو هیمنی یان تورپیی بەرجەستەدەکرد. هەندیکانی بە لقی درەختەوه نوساندبوو، هەندیکی دیکەشی لەسەر بەردی پەنگراو و تایبەتی دانابوو، چەند مەلێکی بە بالی کراوهوه لە ساتی پێش فریندا وەستاندبوو، چەندانێکی دیشی لە دۆخی بیرکردنەوهیەکی ئەبەدی و هیمندا پارگرتبوو. سەوسەن مۆمیاکانی لە زۆر شوێنی ماله گەورهکەدا بلۆکردهوه، لە هەندێ جیگادا لە سەر میزەکان و لە هەندێ شوێنی تردا پەفەفی تایبەتی بۆ دروستکردن. لە ژووری میوانەکەدا بەیارمەتی وەستایەکی بەردکار لە نزیک سەقفەکەوه هەندێ لەتەبەردی چیاپەنگی بە دیوارهکانەوه نوساند و هەلۆ و دال و بازە کوژراوهکانی خستە سەر، بەجۆریک ئەوهی دەهاتە ژوورهوه ئەو هەستە لادروست دەبوو که لە ناو سروشتیکی بەردین و شاخاویدا دانیشتوو و بالئندهکان لە جێی سروشتی خۆیانەوه تەماشایدەکن.

پۆلێک لە پۆژان سەوسەن فیکرەت لەگەڵ پپوشەیی خوشکیدا چوو بۆ دوکانەکی کامەرانی سەلما، تا ئەو کات شوێنی وەها جەنجالی نەبینیبوو، بە دیمنی نوسینگەکە و ئەو هەموو نەخشەیه سەرسامبوو، پێشتر لەم شارەدا پڻکەوتی شوێنێکی نەکردبوو هێندەیی ئەوێ ژبانی تێداییت، هێندەیی ئەوێ بە جۆلە و دەنگ و هاوار سەرشارییت. ئەوه خوشحالیکرد... لەگەڵ یەکێک لە کۆچبەرەکاندا دانیشت و گوێی لە

كامەران گرت چۆن باسى پەرىنەۋە لە كەنارەكانى لوبنانەۋە بەرەو
يۆنان دەكات. ئەو دەنگە دەنگەى بازار، ئەو گەرمى و جولەيە، ئەۋەى
دەتوانىت تىكەلى ئەم جىهانە بىت دىلخۆشكىرد. دواتر ھەندىك پۆز دىت
و بە رەنگە پەپىۋەكەى خۆيەۋە، بەو ناسكىيەۋە كە بچوكتىن شت
دەيشكىنىت، لەسەر كورسىيەك دادەنىشتىت و چاۋى لىكدەنىت و گوئى
لە دەنگەكان دەگرىت، ھەندىك جار بۆنىك دەكات كە لە بۆنى ئاسايى
ئەم شارە و بۆنى خەلكانى ئەم شارە ناچىت، بەلكو بۆنىكى دىكەى
نوئى و نەزانراۋە كە سەرەتا نازانىت چىيە، بەلام ھىدى ھىدى تىدەكات
كە ئەۋە بۆنى خەۋنە ... خەۋنى ئەۋ پىاۋ و ژنانەى دەيانەۋىت بپۆن و
سەفەرىكەن، خەۋنى ئەۋانەى خەۋن بە شارەكانى دى و بەندەرە دوورەكان
و كەشتىيەكانەۋە دەبينن. ئەۋە ئەۋ ھەستەى دەداتى كە ئەم جىگايەى
كامەران ئىشى تىدادەكات، سەر بەم شارە نىيە، بەلكو وىستگەيەكى
ناديارە بۆ پەرىنەۋە بەرەو دونياكانى تر و سەرزەمىنەكانى تر.

خالد نامون که شاری به جیٔهٔشت و گیشته یه کیک له شاروچکه
 بچکوله کانی ده فیری بادینان، جگه له پق ههستی به هیج شتیکی تر
 نه ده کرد، پقیکی گه وره که هاوړئ بوو به سووتانیکی ناوہ کی گه وره که
 ناشکرا گړی ناو سینه ی عاشقان نه بوو، به لکو گړی که سیټک بوو که
 هه موو شتیکی دۆراندوه و بهرام بهر دنیا توپه یه . خالد که گیشته وه
 نه و مالہ ی خوشکه گه وره که ی تیا ده ژیا، بو چند پوژیک له جیگادا
 که وت . ناموونییه کان هه موو چیرۆکه که یان بیستبوو، کوشتنی بالنده کان
 زږد برینداریکردبوون، گه رفه وزی به گ نه بوایه که به شیعی خه یام و
 جه لاله دینی پومی هیمنیکردنه وه، هه ندیک له گه نجه ناموونییه کان به جوړئ
 شه رهی خیلانه یان برینداربوویوو، ده یانویست به مفره زه ی نهٔنی
 برؤنه وه ناو شار و توله بکه نه وه . هه ندیک هو ی کوشتنه که یان گپرابووه وه
 بو فره مانیکی نهٔنی که له یه کیک له سه رکده سه ربازییه کانی یه کیتی
 نیشتمانییه وه ده رچووه، چونکه نه وان هه موو ناموونییه کان پیکرا و بی
 جیاوازی وه ک دوژمن سه یرده که ن . به لام بهرپرسیکی مامناوہندی و لوکالی
 یه کیتی له پښگای بازرگانیکی شه کروچاوه نامه یه کی بو ناموونییه کان
 نارد و پییگوتن که ئیمه «وهک یه کیتی» نه و مه سه له یه وهک گرفتی
 نیوان چند بنه مالہ یه ک ده بینین و وهک حیزب کارمان به ئیشه که وه
 نییه، ناگاداریشیکردنه وه که به دریژایی نه و ماوه یه ی خالد له ئوتیلی

باوه جاندا بووه، بېشاگاي خۆي پاسهوانى تاييه تيان بۆ داناوه نه با كه س نامەردانه زيانى پېيگە ئېتت. ئاخۆ ئەو نامەيەى راستى دەگووت؟ ئايا حيزب هەمووى هەر بەو چەشنە بېرىدە كرده وه؟ كه س بەتەواوى نازانېت. بەلام نۆر لە ئاموونىيەكان باوهريان بەو قسانە نه كرد و باوهريان وابوو ئەو سووكايە تيانەى بە خاليد ئاموون كراون، هۆكارەكانى سياسين و بېرواشيان وابوو يەكئيتىيەكان دەستيان لە وهدا هەيە كه سەوسەن فيكرەت، خاليد وهك مېرد قەبوول ئەكات. ديارە هەندىك بەلگە شيان دەريارەى پەيوەندى نۆوان كامەرانى سەلما و چەند بەرپرسيكى حيزبى لە بەردەستدا بوو كه بەشى ئەوهى دەكرد وهك چەك بەكاربېهتتن، دواى گەپانە وهى كامەرانى سەلما، تەنيا مەنگوپى كۆنە هاوپېى پېشوازي لى ئەكرد، بەلكو قەپۆز جوقلى «كه ئىستا بووبوو بە پەيوەبەرى بەنديخانەيەكى تاييه تى يەكئيتى نىشتيمانى» و سامان كيسراش هەريەك بە جيا دوو داوه تى گرنگيان بۆ كرد و لەو دوو داوه تەشدا شەراب نۆر خورايە وه و مەى نۆر پزايە ناو پەرداخەكان و گۆرانى نۆر گووترا. هەريەك لە سامان و جوقلى دوو هاوپېى سەردەمى مندالى كامەران بوون... دەستىكى فیتە باز وینەى دانىشتنەكانى كامەرانى لەگەڵ قەپۆز جوقلى و سامانى كيسرادا گەيانده ئاموونىيەكان.

خاليد ئاموون خۆي بە جۆرىك لە جۆرەكان دەيزانى شووكردى سەوسەن بە كامەران پەيوەندى بە سياسەتە وه نىيە، دۇنيا بوو كچه كه بۆ شتىك دەگەپت لەودا نىيە، گەرچى ئاگرىكى گەورەى ئىرهى دەيسووتان، گەرچى هەستى بە شەرمىكى بۆيئە دەكرد كه ئاموونىيەكان لە ناو هەموو ناخۆشى و دەردى خۆياندا هەشت سال بۆ ساتىك پىشتى ئەويان بەرنەداوه و ئەويش مايەپوچ لە هەموو ئەم گەشتە هاتە دەرى، گەرچى فەوزى بەگ پېيگووت تۆ نەدۆپاويت و لە وهدا براوويت كه هەشت سال سەر زەمىنت بە پانى و درىزى بينى و تا مردن ئەو پۆزانەت لە

يادناچيته وه و نه و سه فهره هه ميشه مايه ده وله مهنديوني دل و پوخت ده بيت. خاليد دواي چهندي پوژيک غه م چوو بو کوبونه وه يه کي گه وه ي ناموونييه کان که بو به خيرهاتنه وه و دلدانه وه ي نه و کردبوويان، له لاي خوځيه وه هڅي هه موو شته کاني له سهر شاني سياست لابردي و گووتي نه وه ي له پشت هه موو پوداوه کانه وه وه ستاوه کامه راني سه لمايه . پقي به رامبه ر کامه راني سه لما له هه موو شتيک گه وره تريوو، نه وه ي ئيسنا نه م له غه مدا نوقمه و کامه ران له گه ل سه وسه ندا ده ژي ده يسووتان، که سه يري ناخي خوځي ده کرد جگه له و پقه پرهش و تاريکه هه ستي به هيج شتيکي تر نه ده کرد. هيډي هيډي و سات دواي سات نه و خوځه ويستييه شيت و سه رگه رمه ي بو سه وسه ن هه ييوو، په ننگي ده گورا و ده بووه پقيکي گه وره و بيوينه به رامبه ر کوره کي سه لما، هه ستيده کرد سات دواي سات نه و پقه له ناوه وه ده ييات و تا مردن ناتوانييت خوځي ليډه ريازبکات. له کوبونه وه ي ناموونييه کاندا ليستيکي کوني توله يان ده رهيتايه وه که قه پوز جوقلي و هوشه جوجه و ساماني کيسرا له سه ري سه ره ويده بوون، ليستيک له دواي کوشتنی قه له نده ره وه ناموونييه کان به خوځيني خوځيان نوسيبوويان بو نه وه ي توله له بکوزاني نه و بکه نه وه . نه وه ي سه يره له و ليسته دا مه نگوپ له دواي ناويکي نه ناسراوه وه له پله ي پينجه مدا ديت، که ناوي که سيکه له کاتي کوشتنی قه له نده ردا به رپرسي کوځي ريکخسته کاني يه کييتي بووه له و هه ريتمه دا. نه و پوژه ليسته که يان ده رهيتايه وه بو نه وه بوو ناوي کامه راني سه لماي تيپکه ن، به لام داناني ناوه که له سه ري سه ره وه وه ک پاکردنه وه ي يه کييتيه کان وه ها بوو له گوناوه که و گورپني بوو بو کيشه يه کي خيله کي، چونکه هه موو شار ده يزاني که کامه راني سه لما له هيج حيزيپکدا نيه، نه ک هه ر نه وه به لکو کابرا که مزين ناره زووشي نيه گوځي له باسي سياست بيت و له و پووه وه سه روده ر له هيج ده رناکات، دووري نه و هه موو ساله

و ژيانى ئىستاشى لەگەل سەوسەندا كاتىكى بۆ جىنەھىشتەو بىر لە
سىياسەت بىكاتەو و بەجۆرىكى مىندالانە ناوى حىزىەكان و بەرپرسەكانى
لەتتىكەچىت .

لەتيف ئاموون، قارەمانى نوئى ئاموونىيەكان، كە وردە وردە ناوىكى
ئەفسانەيى پەيدادەكرد دژى ئەوە بوو ناوى كامەران بخرىتە لىستەكەو،
بە شتىك لە ئاموونىيەوە بىرى خالىدى خستەو كە ئەو پەيمانىكى
مۆركردو كە مەرج نىيە سەوسەن فىكرەت بۆ ئەو بىت و ئاموونىيەكان
ھەمىشە پابەندى پەيمان و دەبىت دان بە ئازارەكانى خۆيدا بگريت .
بەلام نۆر لە ئاموونىيەكانى تر جۆرىكى تر بىرياندەكردەو و پايان
وابوو سووكايەتییەكى گەورە بە ئاموونىيەكان كراو و خوين پڑاو و
بالئندەكانى خالىد لە ناوہراستى شارددا كۆژاون، لەبەرئەو مەسەلەكە لە
دەستى خالىددا نىيە و ھەموو ئاموونىيەكان بە مال و سامان و شەرەف
باجيانداو و تەواوى خىلەكە بۆ ماوہیەكى دوورودرېژ سووكايەتى پىكراو
و بگەرانى گەورەى ئەو سووكايەتییەش، لەدەورى ناوى كامەرانى سەلما
كۆبوونەتەو و ھۆى سووكايەتییەكەش ھىندەى خواستى كامەرانى
سەلمايە ھىچى تر نىيە .

رقى ئاموونىيەكان و خواستيان بۆ تۆلە لەو گەورەتر بوو فەوزى
بەگ و لەتيف ئاموون بتوانن ھۆرىبكەنەو، تەنبا شتىك توانيان بىكەن
ئەو بوو ناوى كامەران پيش ناوى سى بكوژە سەرەككەى قەلەندەر
نەكەوت .

لەگەل ئەو كۆبوونەو گەورەشدا ئاموونىيەكان لە بەھارى سالى
نەو دەپىتجدا نۆر لە شارى ئىمە دووربوون و لەوہش لاوازتریوون دەستيان
بگاتە تۆلە . ھەفتەيەك دواى ئەو خىرخوايەك ھەوالى دانىشتنى
ئاموونىيەكانى بۆ كامەرانى سەلما نوسى و بەيانىيەك بە خشكەيى بۆى
خستە ئەو دىو دەرگای نوسىنگەكەيەو . كامەران چەندجارىك نامەكەى

خوینده‌وه و دواتریش بیته‌وه‌ی بترسیت یان بیریکاته‌وه بۆ سه‌وسه‌نی خوینده‌وه و گووتی «به‌لام بۆ؟ بۆ؟ من هیچم به‌رام‌به‌ر ئاموونیه‌کان نه‌کردوه، هیچ. من هه‌شت سال له‌مه‌ویه‌ر چه‌قۆیه‌کم له‌مه‌نسور نه‌سريندا، به‌لام به‌رام‌به‌ر ئاموونیه‌کان هیچم نه‌کردوه... هیچ». سه‌وسه‌ن له‌و ساته‌دا بیته‌وه‌ی هیچ ده‌رباره‌ی بپی مه‌ترسییه‌کان بزانیته‌، ماچیکرد و گووتی «کامه‌ران غه‌م مه‌خۆ... غه‌م مه‌خۆ، و بیر له‌شتی خراپ مه‌که‌ره‌وه». سالانی دووردریژی پاو، کامه‌ران فیژیویوو ته‌نیا له‌مار و دوپشک و جالجالۆکه‌ی ژه‌هراوی و چنگی چه‌قۆئاسا و ده‌نوکی بیژه‌حمی بالنده‌کان بترسیت، له‌به‌رنه‌وه سال دوی سال ترسی له‌مروڤ که‌متر و که‌متر ده‌بووه‌وه... سه‌فه‌ری به‌دونیادا نه‌و هه‌سته‌ی لا‌لاوازکردبوو بزانیته‌ خۆی له‌چ دونه‌یه‌کدا ده‌ژی. له‌به‌رنه‌وه زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی گه‌وره‌ی گرت و نامه‌که‌ی دپی و گووتی «بیگومان غه‌م ناخۆم... بیگومان هیچ نابیت...».

نه‌و ماوه‌یه‌ی سه‌وسه‌ن و کامه‌ران پیکه‌وه ژیان، پۆزانیکی گه‌لیک خۆشی تیدا‌بوو. بالنده‌کانیان هه‌میشه به‌خته‌وه‌ر بوون، هه‌میشه ده‌یانخویند، هه‌ندیک له‌و بالدارانه‌ی نی‌ر و می‌یان هه‌بوو هیلکه‌یان ده‌کرد و جوجه‌ی بالدارێ دیکه‌یان هه‌لده‌هینا، هه‌ندێ جار دکتور دلشاد شوکور ده‌هات و ده‌رمانی تایبه‌تی ده‌دا به‌ بالنده‌کان. کامه‌ران له‌ ناو گۆل‌دانچییه‌کاندا جیگای خۆی کرد‌بووه‌وه، نه‌وه‌ی به‌خیراییه‌کی گه‌وره‌ش ده‌وله‌مه‌نده‌بوو، مایه‌ی خۆشحالی هه‌موومان بوو.

به دريژايي سالي نه وه دوپيښخ خوښندنې بالنده كان و دهنگي بولبوله كان به جورتيك به رزيوون هر كاتيكت به به رده م مالى سه وسنه گولدانچيدا ده پويشتين گويماڼ له جريوه و واكواك و زيكي به جوشيان بوو، هه موو بالنده كان به خته وهر ده يانخويند، هه تا بالداره غه مگينه كانى خاليد ناموونيش گورابوون و له و كورال له گه ردونى و به رده وامه ي بالنده كانى ديكه دا به شداربوون. نه و سه رده مه نيمه ناوى مالى خانممان گورپيوو بؤ كوشكى بالنده كان، كامه ران هه موو دوو مانگ جاريك فوټوگرافيكي بانگده كرد و وينه ي بالنده كانى ده گرت، ده بابه خوى و سه وسنه و فيكره ت گولدانچيش هه موو وه رزيك وينه ي نوئ و نوټر له نيوان قه فزه كاندا بگرن.

له هاوینی سالی نه وه دوپيښخدا كامه ران يه كيكت له هارپيكانى خوى هينا كه وينه ي فيديوئ ده گرت، تا يه كه م كاسيتي فيديوئ دريژ بؤ خويان و بالنده كان پيكه وه توماريكات، نه وه يه كه مين توماريكي فيديوئى بالنده كان و مالى گولدانچيه كه نيسا له به رده ستماندا بيت، له ويدا گولدانچى پير ده بينين، به خوى و سميله گه وړه و ده موچاوه باريك و قامه ته پيكه كه يه وه له چاكه تيكي سه وزدا له به رده م قه فزه ي بالنده يه كدا راوه ستاوه، بالنده يه كى ده نوک گه وړه يه كه له شيكي باريك و سه وز، لامل و سه ريكي قاوه يى هه يه. گولدانچى و بالنده كه پيكه وه جووتيكى

سەیریان دروستکردو، له فیدیۆکه‌دا هەر دوو ته‌نیا و گۆشه‌گیر به‌لام
 دلخۆش و پەزاهەند دەنوێنن. بۆلەندەکه، چەشنه‌ ته‌یریکه‌ ته‌نها له‌سه‌ر
 یه‌ک دورگه‌ی زۆر بچوک له‌ باشووری ئاسیا به‌ ناوی نارکوئدامه‌وه
 ده‌ژێ، هەر له‌سه‌ره‌تاوه‌ ئه‌و بۆلەندیه‌ که‌ له‌ شوپینگی و ابچوکی دونیادا
 ده‌ژێ و له‌ هیچ جینگایه‌کی تری دونیادا وێنه‌ی نییه‌ گۆل‌دانچی پیری
 سه‌رسام‌کردبوو. فیکره‌تی پیر که‌ هه‌ندی جار سه‌یری چاوی هه‌کیمانه‌ی
 بۆلەندەکه‌ی ده‌کرد، ئه‌و ئاره‌زووه‌ی خۆی نه‌ده‌شارده‌وه‌ که‌ ده‌یه‌وێت ب‌روات
 و له‌و دورگه‌ بچوکه‌دا ونبێت و له‌وێ له‌ ناو سروشتی ئازاددا له‌گه‌ڵ ئه‌م
 بۆلەندانه‌ بزێ... له‌ وێنه‌که‌شدا ناوازه‌یی بۆلەندەکه‌ تا ئه‌ندازه‌یه‌کی زۆر
 ناوازه‌یی فیکره‌ت گۆل‌دانچی دهبواره‌ده‌کرده‌وه‌ و زیاتر به‌رجه‌سته‌یده‌کرد.
 له‌ وێنه‌ و فلیمه‌کانی ئه‌و ده‌مه‌دا به‌ ئاشکرا ئاسه‌واری ژیانگی
 جه‌نجال و هاتوچۆیه‌کی گه‌رم له‌ نیوان سه‌وسه‌ن و دونیای دهره‌وه‌دا
 ده‌بینن. وێنه‌ هاوینییه‌کان له‌ هه‌وشه‌ گه‌وره‌که‌دا ئه‌وه‌ نیشاندە‌ده‌ن که
 زۆربه‌ی شه‌وان خه‌یزانی سه‌وسه‌ن به‌ گه‌رمی و گوپی پێشوازی میوانی
 زۆریان کردو، باربووخی ناهه‌مواری سیاسی و داکه‌وتنی باری ئابووری
 له‌ ولاتدا پێگه‌ نه‌بوون له‌ به‌رده‌م ئه‌وه‌دا که‌ سه‌وسه‌ن وه‌ک بوکیکی
 نوێ ژیانگی پێ داوه‌ت و میوان بزێ. گۆشکی بۆلەندەکان شه‌وانه‌ بوته
 جینگای کۆبوونه‌وه‌ی مائی برا و خوشکه‌کانی فیکره‌ت گۆل‌دانچی، مائی
 هاوپی‌کانی کامه‌ران، مائی ئه‌وانه‌ی به‌ خۆزگه‌یه‌کی زۆره‌وه‌ ده‌هاتن تا
 بۆلەندەکان ببینن. ئه‌مپۆ که‌ سه‌یری ئه‌لبومی خانه‌واده‌گی خانم ده‌که‌ین،
 وێنه‌گه‌لی که‌سانی زۆر نه‌ناسراو ده‌بینن، وێنه‌ی مندالانی نه‌ناسراو،
 بوک و زاوی گه‌نج، نیگاری خانه‌واده‌گی گه‌وره‌ی هه‌ندی‌ک که‌س که
 دوورن‌زیک خزمایه‌تییه‌کیان له‌گه‌ڵ گۆل‌دانچییه‌کاندا نییه‌. ئه‌وانه‌ پێکرا
 به‌لگه‌ی دروستی ئه‌و راستیه‌ن که‌ سائی نه‌وه‌دوپی‌نج گه‌رچی به‌کێکه
 له‌ ته‌لخترین ساه‌ه‌کانی میژووی سه‌ده‌ی بیستی ئیعه‌، به‌لام دروست له‌و

سالهدا خانم چىرتىن و پىرتىن سالى ژيانى ژياوه . هەر له و سالهدا و له چواره مېن چه ژنى له دايكبوونى هوزاردا سەدان ميوانى تاييه تى كه دكتور رةفعەت پەمىزى و پېروشه بانگيانكردون حەوشى كۆشكى بالنده كان پېرەكەن، دەيان دكتورى بەئاوبانگ، بەپۆه بەرى هەموو خەستە خانەكانى شار، هەندىك لە مامۆستايانەى زانست كە بەتاييەت دىن كامەران باسى شوپنە سەير و جياوازه كانى دونيايان بۆ بكات، هاوشانى كچانىكى گەنج كە هاوپىي پېروشنە و ئەو هەلەيان بە گونجاو زانيوه بىن و لە نزيكه وه بالنده كان ببينن... هەموو لە وپنە كان و كاسپتە كانى فیدیودا دەرەكەون و پىكراش بە شادىي دەببىرن.

لەو ماوه يەدا كامەران لە دەرەوهى مالىش ژيانىكى پى و زىندوى هەبوو، هەفتانە شەويك لە ژىر زەمىنى ئوتيلەكەى باوه جاندا لەگەڵ مەنگوپ و هاوپىكانيدا كۆدەبنووه، بەختە وەرېوو كە هيندەى پارە دەستەكەوت دەيتوانى كرىيەكى پاستەقینە بدات بە مەنگوپ، دەيتوانى هاوپىي بىپارەكانى داوه تى خواردنەوه بكات. ئەو ساتانەى مەنگوپ كامەرانى تيدا دەبىنى ژۆر دەگەشايەوه و بەختە وەر دەبوو، بەلام لەو ساتانە بگوزەريت، مەنگوپ بە گشتى پۆژ دواى پۆژ بیدەنگتر و بپوهيتەر لە جارەن دەرەكەوت، هەندىك كاسبى تاييه تى دەکرد كە كەسمان بە تەواوى نەماندەزانى چيە . خەفەتيكى ژۆرى دەخوارد كە ئەو تەنيا كەسيك بوو نەيدەتوانى بچيت و بالنده كان ببينيت، جار جار كامەران قەفەزى هەندىك تەيرى لەگەڵ دەستى خويدا دەهينايە بازارپ و لە چايخانەى پەپولەى نازاد دايدەنان و ئىواران كاتىك بۆ مال دەگەرايەوه لەگەڵ دەستى خويدا دەبیردەوه، هەموو دەمانزانی بۆيە ئەو بالندانه دەهينيت تا مەنگوپ بيانبينيت . ببينى بالنده كان بپنەندازە دلى مەنگوپيان خۆشەدەکرد، كە بالنده كان دەيانخويتند مەنگوپ ناوميدانه دەكەوتە جنيودان بەم شارە كە مروف جگە لە هۆپنى ئوتومبيل و فېرەپى پاسە نەفەريەره كان و هات

و هاواری ده‌ستگیزه‌کان زیاتر هیچی دیکه‌ی تیدا نایستیت. تا شه‌پی ناوخو گهرمتر بووایه مه‌نگوپ ناو می‌دتر و پیرتر ده‌ینواند، مه‌لبه‌ت وه‌ک هه‌میشه په‌یوه‌ندییه‌کی باشی له‌گه‌ل سهرکرده‌و پیاوه چالاکه‌کانی ناو یه‌کیتیدا هه‌بوو، گیانی به‌وه بوو شه‌وان ده‌چوو هه‌ میزه‌کانیان و به‌ده‌نگی به‌رز په‌خنه ناگرینه‌کانی خو‌ی ده‌گوت، خوشحال بوو به‌وه‌ی هه‌موو قسه‌یه‌کی لیقه‌بوولده‌کن... زورجار و له‌ زور شویندا به‌ده‌نگی به‌رز په‌خنه‌ی ده‌گرت. که لیمان ده‌پرسی ئایا ناترسیت، به‌ئاشکرا ئه‌و جوړه قسه توندانه دژی حیزب ده‌کات. ده‌یگوت «براده‌ری عه‌زیز، ئیوه فه‌قیرن... قوونی مه‌نگوپ قه‌لایه‌کی ئاسان نییه به‌ هه‌موو که‌س بگیری‌ت».

له‌ به‌هار و هاوینی ئه‌و ساله‌دا سه‌وسه‌ن و کامه‌ران چه‌ندجاریک سه‌یرانی دهره‌وه‌ی شاریان کرد، کامه‌ران هه‌موو جاریک ژماره‌یه‌کی زور له‌ بولبوله‌کانی ده‌خسته پشته‌ی پیکاییک و ده‌بیردن بو‌ ناو سروشت، ئه‌و سه‌یرانانه بو‌ سه‌وسه‌ن و بالنده‌کان وه‌ک خو‌ی به‌ پیکه‌نینه‌وه ده‌یگوت «شادیه‌ین و خه‌فه‌تبه‌ر» بوون.

له‌ به‌یانیه‌کی فیتکی کوتایی هاوینی نه‌وه‌دوپینجدا سه‌وسه‌ن وه‌ک هه‌موو پوژتکی دی هه‌ستا بو‌ ئه‌وه‌ی په‌نجه‌ره‌کان بکاته‌وه تا هه‌وای نو‌ی بیه‌ کۆشکه‌که‌وه، دوا‌ی ئه‌وه‌ی کتربیه‌که‌ی خسته سهر ناگر به‌ پوخساری خه‌والووه‌وه وه‌ک جاران چوو بو‌ مائی بالنده‌کان تا ئاوی به‌رده‌میان بگوریت، ئا له‌ویادا و بو‌ یه‌که‌مجار، یه‌که‌مین بالنده‌ی مردووی دوزیه‌وه. نه‌گر نه‌لیم جوانترین بالنده‌ی هه‌موو قه‌فه‌زه‌کان بوو، ده‌بی‌ت بلیم بالنده‌یه‌ک بوو له‌ هه‌ره جوانه‌کان، ته‌یریکی ناوازه که له‌گه‌ل کۆمه‌له‌ بالنده‌که‌ی مه‌نسور ئه‌سریندا هاتبوو، هه‌ر به‌و ناوه‌وه که له‌دنیادا پیناسرابوو «بالداری خوداوه‌ندان» ناویان نابوو، مه‌لیک نه‌وروپیه‌کان له‌ جوانیدا وه‌ک بالداری به‌هشت سه‌یریانکردبوو، «پارادیسو‌ تو‌پادا»

ناوھ لاتىنىيەكەى بوو، پەپەكانى درىژ و زىرپىن بوون، درىژى پەپى زەرد و تەلایى كلەكەى ھەندىچار لە مەترىك نرىك دەبوو، ھەكك بوو لەو بالندهى ھەستىكى خودایى لای سەوسەن دروستدەگرد، ھەركات دەییىنى ھەستى تىكەلبوون لەگەل ھەوای فیردەوسدا دايدەگرت. بالندهكە بى ھۆیەكى دیارىكراو لە قەفەزەكەى خۆیدا مردبوو. كامەرانى سەلما لەسەر دەنگى سەوسەن لە خەو ھەستا كە بە بالنده مردووەكەو لە نرىك سەرییەو دەگریا، ئەو یەكەمین پۆژى غەمگینی ژيانى ھاوبەشیان بوو. فیکرەت دەبايە تەواوی بەیانىیەكە قسە لەگەل سەوسەندا بکات و ئەو راستىیەى بیرخاتەو كە بالندهكان پۆخلەبەرن و دواچار پۆژىك لە پۆژان ھەموو دەمرن. ئەو بەیانىیە كامەرەن تەلەفونى بۆ كەمال یەلدا كرد و بالنده قەشەنگەكەیان بە مردویى برد بۆ مۆمیاكردن. بەلام ئەو لە سەوسەندا ترسێك و پرسىارىكى گەورەى دروستكرد: چى دەبێت گەر پۆژىك بالندهكان ھەموو بمرن... چى دەبێت؟ چى دەبێت گەر ھەموو بالندهكان بکەونە ناو ھەمان ئەو بیدەنگیەى بالنده مۆمیاكان تىیکەوتوون؟ گەر بالندهكان ھەموو بمرن، ئەوكات دەبێت بە ھەموو پۆخ و جەستە و خەيالى لەم شارەدا نوقم بێت، دەبێت ئەو راستىیە قەبولبکات كە ئەم شارە نەبێت ھەموو ئەو شوینانەى دى كە ئەو بۆیان ھەلدیت، دەپۆن و لە ناودەچن، راستىیەك نەیدەتوانى قەبولییکات و تاسەر لەگەلیدا بژی.

ھەفتەيەك دواى ئەو «بالندارى خوداوەندان» بە مۆمیاكراوى و بە وىقارى تەیرىكەو كە دەزانیت لە غوربەتدا مردووە گەپایەو بۆ مالى... بەلام ھاتنەوێ بالندهكە بە بیدەنگى، لەبرى ئەوێ دلى سەوسەن خۆشبکات، راپچلەكاند و جارىكى دى دوورى دونیای بیرخستەو.

لەسەرەتای سالى نەوەدوشەشدا بارودۆخى سیاسى لە كوردستان تەواو دژواربوو، شەپى ناوخۆ تا دەھات دپتر و بپەرەمتر دەبوو، جەنگ

له سەر داگیرکردنی ههولێری پایتهختی ههڕیم تادههات خویناویتەر دهگهرا، له ناسۆکاندا هیچ هیوایهکی پێکهوتن بهدی نهدهکرا، پۆژانه سهدان خهڵک له ههموو سنوورهکانهوه دهچوون بهودبودا. ههندیک له کۆچههران بهر لهوهی بپۆن دههاتن و دهپارانهوه تا لهگهڵ بالندهکاندا وینهیهک بگرن... ههندیک سهردانی کۆشکی بالندهکانیان بهیهکیک لهو ئهرکه گههراوه دهزانی که دهشیت له سهفههرکهیاندایهخت و سههرکهوتنیان بۆ بهینیت، له پاییزی سالی نهوه دوپینجهوه ههندیک لهو کهسانهی سهردانی کۆشکی بالندهکانیان کرد، سویندیای خوارد له ههر جیگایهکی دونیادا بگیرسینهوه، نامه و نیگار بۆ خانمی سهوسهه بنێرن.

له کۆتایی ئابی سالی نهوه دوشهشدا و دواي نزیکي سال و نیویک له دروستبوونی کۆشکی بالندهکان، هیزهکانی پارتی دیموکرات ههولێری پایتهختی ههڕیمیان له دهست هیزهکانی یهکیتی نیشتمانی دههینا، شکستی هیزهکانی یهکیتی خیرا و ئهفسانهیی بوو، تیکشکانی ئهوان له ههولێر بهجۆریک بوو تووشی شکستی سهرتاسههیری کردن، هیزهکانیان له ههموو قۆلهکانهوه شکان و له ههموو بههرهکانهوه ههلهاتن. لهههندی جیگادا ههموو شتیکیان به ساغی جیهیش و له ههموو لایهکهوه بهرهو سنوورهکانی ئێران پاشهکشهیانکرد، هیزهکانی پارتی له ماوهیهکی زۆر کورت و خێرادا گهیشته شاری ئیمه. ههوالی ههلهاتنی سهرکردهکانی یهکیتی و شکستی هیزهکانیان شاری ئیمه به جۆریکی بۆینه شلهقاند. ئاموونیهکان له پیشی پێشهوهی ئهوه هیزانه دابوون که بهرهو خۆرههلات و بهنیازی گرتنهوهی دهفهری ئیمه پێشپهویانکرد. لهتیف ئاموون سهرکردهی بهشیکی ئهوه هیزه گههریه بوو که بهرهو ناوچهی ئیمه جولا. لهتیف پیاویکی چکولانه و خرپ و سمیل باریک بوو، خۆی به کلشینکۆفیکی بیقوناغهوه له ماشینیکی تازهی سهربازیدا له پیشی هیزهکانهوه دهویشته، ئارام و لهسهرخۆ دهینواند. لهتیف له ئاموونیه

زۆر خپله کیه کان بوو که ناوی عه شره ته که ی خوی له هه رشتیکی دیکه ی دونیا به لاره گرنگتر بوو، تا پۆژی کوشتنی قه لندهر که هاوړیی مندالی و گه نجی به کدی بوون، بریاری نه دا بوو له م شه پوه به ئالیت، به لام کوشتنی قه لندهر ناچاریکرد به سه ر و ماله وه خوی فرییداته جهنگه وه. نه و پۆژه ی له ده روزه ی شار هاتن به مدیودا ئاموونیه کان نزیکی پینچ سه د چه کدار ده بوون که ده یانویست دوا ی نه و هه موو سووکایه تی و ده رکردن و ئابوو بردنه به سه رکه و تووی بگه پینه وه بۆ شاره که ی خویان، زۆریان به پۆهی تۆله و هه ندیکیان به هیوا ی ناشتی و ئاسووده یی ده گه پانه وه. پارتیه کان بۆ شه پ و به رگرییه کی نه وتۆ شاریان گرت، بینای یه کیک له باره گا سه ره کییه کانی یه کیتیان کرد به بنکه ی سه ره کیان و به جوړیکی خیرا هیزه کانی خویان به شاردا بلاو کرده وه.

خالید له ماوه ی نه و سال و نیوه دا بوویوو به نه دنامیکی چالاکى حیزب. له و ماوه یه دا پۆژ دوا ی پۆژ پقی کۆده کرده وه، به رده وام له گینگل و ئازار و بیسه بریه کی گه ورده ده ژیا، برینیکی قوولی ناوه کی ده یجولاند... بۆ نه وه ی ئازاره کانی له بیربکات و ژیانیکی نوێ ده ست پیبکات بوویوو به کادیژیکی سیاسى بزێو و چالاک. چیتر ئاره زوویه کی نه مابوو به دیار کۆمه لیک که ره سه ته ی ژئانه وه له دوکانیکدا دابنیشیت، ده یویست ئیشیکبکات ئازاره کانی خوی له بیربچیته وه، به لام له گه ل نه وه شدا نه و هه و له ریگر نه بوو له وه ی جار جار که سانى تایبه تی بنیریت سؤراغى ژیانى سه وسه ن و کامه رانى سه لمای بۆ بکه ن. هه موو ئاموونیه کان ده یانزانى تیکه لیبوونى بیسه ره وتی نه و له گه ل ئیشوکارى حیزیدا هۆکه ی ده گه پیته وه بۆ نه و مه راقه ی له ناوه وه ده یخوات. نه و پۆژه ی له تیف ئاموون له گه ل هیزه کهیدا به ره و شار ده جولآ، له دوا چرکه و ساته کاند، له گه رمه ی خو ئاماده کردن و هیز ریگخستندا له یادى بوو بنیریت به

دوای خالید ناموندا بۆ نه وهی لیپیپرسیت ئاخۆ ئاره زوویه کی هیه
 له گه لیدا بگه پیته وه بۆ شار. نه و پۆژه بۆ ماوهی ده دهقیقه گفتوگویه کی
 دوو قۆلی له نیوان له تیف و خالید ناموندا پوویدا که تا ئیستا کهس
 ناوه پۆکه کهی نازانیت، چونکه تا نه مپۆ وهک نهینیه کی قفلکراو و داخراو
 له نیوان ههردووکیاندا ماوه ته وه. که سانیک ده لێن خالید له و گفتوگۆیه دا
 داوایکردوه تۆ لهی بۆ بکریته وه، که سانیک تریش ده لێن خالید ته نیا
 گووتوویتی ئاره زوویه کی نییه بگه پیته وه بۆ شاری نا ئومیدییه گه وره کان و
 چه زده کات تا مردن غه ریب بیت... شتیک که ئاشکراو نکۆلی لێ نه کراوه
 نه وهیه که تۆ له کردنه وه له کوشتنی قه له ندهر یه کییک بوو له ئامانجه
 سه ره کییه کانی به شداری ناموونییه کان له و شه ره دا.

پۆژیک بهر له گه پانه وهی پارتییه کان، له نیوه پۆوه هه موو شتیك له
 شاره بچوکه که ماندا گۆردرا. مهنگوپ که به ته وای له هه وائی گرتنی
 هه ولیر دلنیا بوو، به په له گه پایه وه بۆ مائی و هه ندی کاغه ز و به لکه نامه ی
 تاییه تی کۆکرده وه و هه ندیکانی سووتاند و چه ندانیکی تری له جیگایه کی
 نهینی شارد وه و ئه و پاره دانرا وهی له مأل قایمیکردبوو له پشتینی کدا
 هه لگرت و پشتینه که ی به سته پشتی و چه قویه کی کۆنی، که یادگاریکی
 دیرینی یوسف که ویا ربوو له جیگایه کی نهینی دهره ئنا و به خیرای به ره و
 نوسینگه که ی کامه رانی سه لما که وه پێگا. بازار تا پاده یه ک چۆل و
 زۆر له دوکانه کان داخرا بوون، خه لکی له ترسیکی گه ورده دا ده ژیان.
 دهنگوباسه کان وه هابوون که پارتییه کان هاوشان به تانک و زینپۆشه کانی
 سه دام حوسه ین ده دن به سه ر شاره که دا. هه ندی له بازارگانه کان
 له ترسی تالانی لۆریان نابوو به ده می دوکان و مه خزنه کانیانه وه و
 شته کانیان به ره و شوینی باشترو ئه مینتر ده گواسته وه. خه سته خانه کان
 خۆیان بۆ دۆخیکی نااسایی ئاماده ده کرد، به شی زۆری فه رمانگه کان
 داخرا بوون، زۆریه ی شه قامه کان ته و او خالیبوون. که مهنگوپ گه یشته
 نوسینگه که ی کامه رانی سه لما سه یری لیها ت که نوسینگه که ی ئه و
 ته نیا شوینی بازاره ده رگای کرابیته وه، له وه ش سه یرتر ئه وه بوو کامه ران
 وه ک له هه موو دونیا بیئاگابیت له گه ل گه نجیکی مندالکاردا دانیشتبوو

و باسى جەنگەلە گەورەكانى كەنارى خۆرئاواى ئەفرىقاي بۆ دەكرد. كامەران بە خەندەيەكى گەورەو ەك ئەوئى پۆژىك بىت لە ەەرە پۆژە ئاساييەكانى ژيان پيشواى لە مەنگوپ كرد. مەنگوپ بىتەوئى بوار بە كامەران بدات، بە خىرايەكى بپۆينە گەنجەكەى پەوانەى مالەو ەكرد و بە كامەرانى گووت كە خىرا ەموو پارەكانى لە قاسەى دوكانەكە دەربەپنيت و شتە گرنەكانى كۆيكاتەو ە و نوسىنگەكە قفلېكات و بپۆن، چونكە لە چەند سەعاتى داھاتوودا پارتييەكان بى بەرگرييەكى ئوتۆ دەگەنە ئىرە. كامەران سەرەتا گووتى «ھا مەنگوپ، بەلام ھاتنى پارتييەكان ئەو ەموو ترسە گەورەيەى بۆچيە... خۆت دەزانيت من لە سياسەتدا نيم، خۆت دەزانيت... بەلام بە راستى ھەزدەكەم تۆ ئاگات لە خۆت بىت، تۆ لە حيزىدا بوويت». ئەم سادەييەى كامەران مەنگوپى بىزاردەكرد. پەلى گرت و بردى بۆ ژوورى نوسىنگەكەى خۆى و پيىگووت «كامەران، گوپىگرە... من لەم شارە مەلەونەدا پىرىووم، حىكايەتيك نىيە لە كوچە و كۆلانى ئەم شارەدا پوويديايت و من نەيزانم. پەنجا سالا چى لەم شارەدا قەومايت لەم كەللەيەمدا چەسپيو ە نايەتە دەرى، دەزانم خەلكى ئەم مەملەكەتە چۆن بىردەكەنەو ە. ەموو پياو ە گەورەكانى ئەم شارە لە شتى بيمانادا تياچوون... تيدەگەيت، لە شوپن و ساتى وادا تياچوون دەبوو لەوئ نەبن، دەكرا لەوئ نەبن. ەموو پياو ە ئازاكانى ئەم شارە بۆ مردن شوپنى خراپ و كاتى خراپ ەلەدەبژىرن. بە قەبرى باوكم وايە، سەيرمە، من لە دوو سال لەو ەوبەرەو ە دەزانم كە پۆژىك ئاموونىيەكان دەگەپنەو ە. ئەو ە دياربوو درەنگ يان زو بە شيۆەيەك لە شيۆەكان دونيا دەگۆپيت و ئەوان دینەو ە شار... تيدەگەيت، من لەيەكەم پۆژەو ە كە چەقۆكەمان لە كوپەكەى ئىبراھىم ئەسرین دا دەزانم حىكايەتى ئەم خۆشەويستىيەى تۆ تيكل بە ەموو پيس و پۆخلى شارەكە بوو، بپنەوئى تۆ بتەويت ياخود من بەمەويت.

ئینسان نازانیت له م شاره مهلعونه دا چه ز له ژنیک دهکات و سه یرده کات که وتۆته شه پیکه وه نه سه ری دیاره و نه بن. من پیتده لایم، هه رچییه ک بوویه، شته کان باشت نه ده پۆشتن له وهی من کردم... به لام چه زده که م بزانیته من قه لنده ر ئاموونم نه کوشت، من قه ت فه رمانی وام نه داوه، قه ت فه رمانی کوشتنیم نه داوه، به لام ئه وه ئیستا هیچ له مه سه له که ناگۆریت. دوو سال له مه به ر ئاموونیه کان نامه یه کیان بۆ ناردم، نامه یه کی زۆر تاییه ت که سه ری هه ره بالای ئاموونیه کان نوسی بووی، ئه و وه خت هه موو وایانده زانی من قوونی گه وهی ناو مه سه له که م... وایانده زانی من له ترسا ده لایم که فه رمانی کوشتنی قه لنده رم نه داوه، به لام من راستیم ده گووت، من خراپترین پیاوی ئه م شارهم، هه موو شته خراپه کانم کردوه کوشتن نه بیت، سویند ده خۆم که زۆریش دایم خۆشه که هه رگیز که سم نه کوشتوه، خۆت ئه وه ده زانیته، دوائه وه که تۆ به جۆریکی تر گه پایته وه بۆ ئه م شاره و وازت له چه قۆ و هه موو شتیکی هینا و بۆ خیزانه که ت ده ژیت... ئه وه هیوای من بوو. پیک ئه وه هیوای من بوو، به بالنده کانه وه بیته وه و ببیت به میژدیکای باش بۆ سه وسه ن خان. به لام ئه وه هیچ له وه ناگۆریت که له چه ند سه عاتی داها توو دا ئه م شاره وه ک پۆپنه ی که له شیر سوورده بیته وه، سه یرکه من نامه که م پییه، تیده گه یت، بۆ تۆم هیناوه تا لای خۆت هه لیبگریت، له نامه که دا نوسیویانه که گوايه من تا ماوه یه کی تر ده توانم خاتر جه م بم و خۆم نه خه مه سه غله ته وه، چونکه پێشتر، یه عنی پێش ئه وه ی بمکوژن ده بیت به چاوی خۆم مه رگی عه زیزترین که سانی خۆم ببینم. سویند ده خۆم به قوونی هه رچی شه یتانه که ئه م ئاموونیا نه ده توانن زۆر بیژه حم بن... له ده ستیان دیت مرۆف له سه ر ساجی گه رم دانین و سووریکه نه وه، من قه ت وام نه ده زانی. کامه رانی سه لما ئه وان و هه موو شاره مهلعونه که ده زانیته که تۆ عه زیزترین که سی له لام، ئه و کوپه یت من ته مه نامه ده کرد

له ژياندا همېمووايه... ئىستا له بهيانپه وه هه زاران خه لك له م شاره رايانكر دوه، بېته وهى هېچ كېشه په كى گه وره يان له گه ل پارتى ياخود ناموونپه كاندا هه بېت، هه زاران هه لپا توون له بهر نه وهى لوتيان باشتو ئىشده كات و بوى نه و به لا گه وره په ده كهن كه بهر پوه، تو... تو... نه و هه موو شته به دواو په ده ته وېت دانپشيت و په نجه نه جولپنيت؟ ناي باوكه پو، تو ده بايه له پېش هه مووانه وه له م شاره در چپت و شوپنى خوت له و سر مەرزه قايمبكه يت. ژيانى تو له مه ترسيپه كى گه وره دايه... به قهبرى هه موو پېغه مېه ران سوپندده خوم كه ژيانى تو له مه ترسيپه كى گه وره دايه، من شته كان له بهر چاوت قورس ناكه م، به لام گه ر وهك هه موو پياوه نازاكانى ترى نه م شاره قوونى خوت خوار دانپيت و نه جولپنيت، من نازانم چى ده بېت... به قهبرى مردوم، نازانم چى ده بېت».

كامه ران وهك نه وهى گه راپېته وه دوخى جاراني، هه مان نه و سه رسامى و بپوه لامپيهى پپوه ديارپوو كه چهند سال له مه و بهر پېش سه فه ره كهى تووشى بوو. وهك نه وهى به ته واو تهى نه زانپت چى ده كات، سه یرى مه نگوپى كرد و گووتى «من سوپندم خوار دوه له م شاره نه چمه ده ره وه... خوت نه وه ده زانپت. سوپندپشم خوار دوه له هېچ شه رپكى دونيادا به شدار نه بم... له بهر نه وه نازانم چى بكه م». مه نگوپ گووتى «گوپيگره... گه ر هرت له قسهى پووت و بپېچ و په نايه، تو بكه وپته ده ست ناموونپه كان نابپته وه به خاوه نى كه ولى خوت. گه ر بتگرن ده تكورن... نه وه راستپه كه په تى. ناموونپه كان چهند سه عاتپكى تر لپهرن، تپده گه يت، گه ر له گه لمدا نه په يت منپش ناتوانم برپوم و به جپته پلم، نه وسا هه ر دوو كمان ده كوژپين... راستپت پپلپم هزم لى نپيه وازوو قوونى خوم له جه هه نمدا بپنمه وه، به لام گه ر نه په يت، نه و چارم نپيه». كامه ران به نپگه رانى و سه رسامپه وه گووتى «مه نگوپ».

ئاتانام سەۋسەن و بالندەكان بەجىيەيلىم... خوايە تۆ دەتەۋىت چى
بەكم... ھىچ پياۋىك ناتوانىت ئەۋە بكات».

مەنگۈپ گۈتى «ماۋەيەكى زۆر كەممان لەبەردەمدايە بۆ ئەۋەي
بىرىكەينەۋە و بىر يارىدەين، ئىستا دەرگاي نوسىنگەكەت دابخە و بابزوين،
دەبىت سەۋسەن خان بەم چىرۆكە بزانيت، دەبىت بزانيت ژيانى تۆ لە
مەترسىدايە».

لە ماۋەي نىۋسەعاتدا ھەردووكيان لەبەردەم كۆشكى بالندەكاندا
بوون، بەۋەدا مەنگۈپ بۆي نەبۇر پىيخاتە كۆشكەكەۋە، گفتوگۇكان لە
بەردەم دەرگاي كۆشكەكەدا ئەنجامدران. مەنگۈپ دۋاي ئەۋەي حورمەتلىكى
زۆرى نىشانى سەۋسەن دا، بە شىۋازى خۆي بۆي پوونكردەۋە كە
لە چەند سەعاتى داھاتۇدا پارتىيەكان شار دەگرن و دەشەت ژيانى
كامەران لە مەترسىدا بىت. شتەكان لاي سەۋسەن بىمانا و كتوپر بوون،
بىئەۋەي ھۆ راستەقىنەكەي بزانيت ھەستىكر دەموو گيانى دەلەرزىت،
ھەستى بە ساردىيەكى لە ناكاوكر، بە لاۋازىيەۋە گۈتى «كامەران بۆر،
بۆر... تۆ دەتوانىت بۆيىت مەن و گۈلدانچى لىزەين... ئەگەر مەنگۈپ
مەترسىيەك دەبىنەت باشترە بۆيىت. مەن ھەشت سال تۆم بە دونىادا
نارد بۆ ئەۋەي نەكەۋىتە شەپەۋە، ئاھ... كەي شەپ تەۋاۋدەبىت، كەي
بۆ ھەتاھەتايە شەپ لەم شارەدا تەۋاۋ دەبىت. مەنگۈپ باشتر دەزانىت،
مەن لاي بالندەكان دەمىنمەۋە و باۋكەم لەگەلدايە، بەلام سۈيىندەم بۆخۆ
بەشدارى شەپ نەكەيت، تەنگ ھەلنەگىرەيت، ھىچ شتىك نەكەيت جگە
لەۋەي لە شەپ پاكەيت».

كامەران سەيرى ئەۋرەنگە سىپىيەي كىرد، سەيرى ئەۋلەرزە لە
ناكاۋەي كىرد، لەرەي دەنگى، ئەۋەناسە بارىك و دەنگە ناسكەي، ئەۋ
غەمە لە ناكاوۋەي پەپىۋە سەر پوخسارى. نەيدەتوانى بەجىيەيلىت،
بەلام چى دەبىت گەر مەنگۈپىش لەگەلدا بىنەتەۋە و ئاموونىيەكان

بیگرن و بیکوژن ... ئەو ئازاریکی وەها لە دڵیدا دروستدەکات لەوانە یە بەرگە ی نەگرت. ئە ی ئەگەر پۆشت و نەیتوانی بگە پۆتەو؟ ئە ی دەبێت تا چەند سالی دی لە ترسی ئاموونییەکان پابکات؟ ئە ی ئەگەر بارودۆخی سیاسی گۆرا و نەیتوانی سەوسەن ببینێتەو؟ ئە ی گەر ئاموونییەکان ئازاری سەوسەنیان دا؟ . کامەرەن دەیزانی کە ناتوانیت وەلامی هیچ یەک لە و پرسسیارانە بداتەو، بەلام دڵنیابوو گەر ئە و نەپوات مەنگوریش دەمێنێتەو و لەوانە یە بکوژیت، خۆی هەستی بە مەترسی نەدەکرد، پێوابوو ترسەکانی مەنگور دەربارە ی شوینی ئە و لە چیرۆکە کەدا لە جیگای خۆیدا نییە . هەموو دنیا دەزانیت کە لە کاتی کوشتنی قەلەندەر ئاموون و پوداوەکانی دیکەشدا ئە و لە ولات نەبوو، هیچ کەسیک نییە ئە و نەزانیت، بەلام مەنگور پێگوت «لەم شەرەدا برا برای کوشتو، چەندین کەس دەستی چۆتە خۆینی کەسی خۆی ... وامەزانە کەس پەحم بە تۆ دەکات» .

دوای پاراییەکی زۆر کامەرەن پلانیکی هەبوو، کە دەبایە جێبەجێبکات . لەگەڵ سەوسەندا چوو ژووری بۆ ناو کۆشکەکە، خۆی گۆپی و بێ مالاواییەکی راستەقینە سەوسەنی ماچکرد و گووتی «سەوسەن مەترسە، هەرچیەک بوو دەبێت ئازا بیت ... تیگەیشیت ... دەبێت ئازابیت، من تا بکریت زوو دەگەرێمەو، بەلام ئاگات لە بالندەکان بیت، مەچۆرە دەرەو ... زۆر ئاگات لە خۆت و بالندەکان بیت، من زۆر زوو دەگەرێمەو» . کە کامەرەن لەگەڵ مەنگوردا پۆشت، سەوسەن هەستی بە ساردییەکی گەورەکرد، هەستیکرد بالندەکان جۆرە بێدەنگییەکی سەنگین و قورس دایگرتوون، پۆژیکی زۆر گەرم بوو، لەگەڵ ئە و گەرمییەشدا سەوسەن هەستیکرد دەبێت خۆی بە شتیکی دی داپۆشیت، بەلام شتیکی ئەوتوی دەست نەکەوت لە خۆی بنالێنیت . باوکی لە بەیانییەو بەدوای هەوالدا بەردەوام گوئی لە رادیۆکان دەگرت، لە پۆژدا چەند جارێک کوپێک چای

ھەلەدەگرت و دەچوۋە مالى بالىندەكان و لەگەل تەيرەكاندا قسەيدەکرد .
سەوسەن سەرنجىدا ماۋەيەكە گولدانچى زۆر لەگەل بالىندەكاندا قسەدەكات ،
ھىدى ھىدى ئەو قسەكردنە زۆرە دەيتىرساند ، بەلام فيكرەت ھەموو جاريك
بە پىكەننەۋە دلئايىدەكردەۋە كە شتەكان ئاسايىن و ھىشتا عەقلى لە
جىگاي خۆيدايە و شىت نەبوۋە . دۋاي پۇشستنى كامەران بە سەعاتىك
سەوسەن چوۋە ناۋ بالىندەكانەۋە ، چەندە ھەوليدا دەنگى بالىندەكان
لەم ساتى ترس و دلئەنگىيەى دوور بخەنەۋە ، بەلام دەنگەكان بۆ ھىچ
جىگايەكيان نەبرد ، ھەستىكرد ئەمىرۆ بەچىرى و بە ھەموو ھەستەكانى
لەم مالىدا و لەم شارەدا دەژى و ھەرچىيەك بكات ناتوانىت لە شوراكانى
ئىرە دەرچىت .

ئىوارەى يەكەم لەتيف ئاموون ھەندى خالى پشكنىنى لەسەر شەقامە
 گشتىيەكان جيگيرکرد، دۆشكەكانىشى لەسەر ھەندىك شوينى بەرز
 دامەزراند و گەرايەو ھە بۆ بارەگا سەرەككەى خۆى. گەرچى دوو سال
 بوو خەونى بەو ھەو ھەبىنى بگەرپتەو ھە بۆ ئەم شارە و دووبارە كۆچە
 و شەقامەكانى بىيىنپتەو، كەچى ئىستا نە دلى بەم سەرکەوتنە ئاسانە
 خۆشبوو، نە ئەم گەرانەو ھەكتوپرە شادومانيەدەکرد. شتەك لە ناو ھەو
 دلى دەگوشى كە نەيدەزانى چيە، شارەكە بە ئەندازەيەك چۆلبوو،
 نيگاي شەقامە خالى و بېرۆجەكان لە گەرماى خنكىنەرى ئەم ھەسەرەدا
 بەجۆرەك ماندووكەربوون، مرقەيان تووشى نا ئومىدى دەکرد. كە گەرايەو
 بارەگا كە ناردى لە مالى يەكەك لە ھاورپكانىيەو ھە خواردينان بۆ ھينا.
 دواى نان خواردن، كەمەك بە پشتنەكەى دەست و دەمى سېرى و لەسەر
 مېزەكە ھەندى بروسكەى خيرا و نامەى ھەوالنيرە بېتەلەكانى خویندەو
 كە لە شوينى جياواز جياوازەو لە ورد و درشتى جولاندنەو ھەى ھيزەكان
 ئاگاداريان دەكرەو. زۆرەى بەرپرسە مەيدانىيەكان دەپانووست بزانن چۆن
 لەگەل ئەو خەلكانەدا بچولپتەو كە شار چۆلدەكەن و پەيتا پەيتا
 بەرەو دەرەو ھەلدین. لەتيف بە دەم چا خواردنەو ھەو بە قەلەمدارەكەى
 خۆى گووت، نوسراوێك ئاراستەى ھيزەكان بكات دەست بۆ ھېچ كەسەك
 نەبەن و لێگەرپن خەلك بى پىگىرى ھاتوچۆبەن. قەلەمدارەكە كورپكى

گهنجی باریکه له و درێژ بوو، سهیری له و فهرمانه هات که له تیف
 ئاموون بئ گه پانه وه بۆ سهروو خۆی برپاری دابوو. کورپه که دلتیابوو
 ئه مه هه موو ئاموونیه کانی تر که هاتبوون تۆله بکه نه وه و له سه ر شه ر
 گه رمبوون توپه ده کات. به لام ئه و هه سستی به ته مه لیه کی زۆر ده کرد،
 ته می پووداوه کانی ئه م دوو پۆژه به جۆریکی گه و ده به رچاویان گرتبوو، وه ک
 ئه وه ی له ناوه وه ئاره زوویه کی پاسته قینه ی نه مابیت بۆ درێژه دان به م
 جه نگه، وه ک ئه وه ی له دله وه بخوازی ت دوژمن و نه یاره کان، ئه وانه ی ئه و
 ده میت به دوا یاندا بگه ریت و بیانکوژیت، به خیرایی شار چۆلبکه ن و خۆیان
 به شارنه وه و ئه رکی سه رشانی ئه و سووکبکه ن. کورپه قه له مداره که له خاوی
 و ته مه لی له تیف ئامووندا ئه وه ی خوینده وه که ده یه ویت ماوه یه کی درێژ
 ببه خشیته ناحه زه کان هه لبێن و له شارده رچن. هه موو ده یانزانی هه ولی
 وه ها بپه وده یه، له ده ره وه ی ژووره که ی له تیف ئاموون ئه وانی دی بیتۆقره
 چاوه پوانی فه رمانیکی پاسته وخۆیان ده کرد، تا بیتۆچان ده سته بکه ن به
 گه پان به دوا ی ئه و که سانه دا که له لیستی گه و ده ی ئاموونیه کاندای بوون.
 که مه ترخه می ئه و ئیواره یه ی له تیف هه مووانی سه رسامکرد. سه عات هه شتی
 شه و چوارکه س له به رده رگای ژووره که ی له تیفدا وه ستان و داوا یانکرد
 چاویان پتیبکه ویت، له تیف له ژووره وه له ژێر پانکه یه کی بچکوله دا
 جامه نه که ی داگرتبوو و به سه ری پهووی له سه ر کورسی و میزیک دانیشتبوو
 و بیر ی له نوینی نامه یه ک بۆ نوینگه ی عه سه کهری حیزب ده کرده وه.
 میوانه کان بریه ک و ئاموزیه ک و دوو خالۆزای قه له نده ر ئاموون بوون. هه ر
 چاویان نا ئارام و توپه دیاریبوون، پتیبانرا گه یانده که نواندن خاویتی له
 گه پان به دوا ی بکوژانی قه له نده ردا واده کات هه لی تۆله کردنه وه یان سات
 دوا ی سات لاواز و لاوا تر بیت، هه ر چاویان له و برپاره توپه بوون که
 ده رفه تی دابوو، خه لک له هه موو قۆله کانه وه شار چۆلبکه ن. له تیف به
 خاوی و که مه ترخه مییه وه پتیبکووتن، ئه و که سانه ی ئه وان بۆی ده گه رپن له

شاردا نه ماون، به پټي زانياريه كان له دويني شه ووه له شار دهرچوون و بهرو سنوور هه لاهاتوون. به ساردي و هيمنيه وه پيگوتن به برپوي نهو گه پان له شاردا سوويكي نيه و سبه ي دوي پشويه كي يهك شه وانه، هيزه كانى خو ي بهرو سنوور ده جولينيټ و دوي هه لاهاتوه كان دهكه ويټ. قسه كانى له تيف بو ميوانه كان ناوميدكه ربوو، نه وان ده يانويست خه لكى شار توله يان ببينن، هر چواريان به ده نكيكي بهرز داوايان له له تيف كرد هيزيان بداتي تا چيتر كات به فيرو نه دن و دوي بكوراني قه لهندهر بكه ون. براكه ي قه لهندهر گووتي، خاوي و دانيشتن له ساتي وادا هينده ي تر نابروويان ده بات و ده بيت شتيك بكن حيا و نرخيان به پاستي هه ستيټيټه وه. له تيف ناموون كه ئيستا به حوكمي ناچاري بوويو به حاكمي به شيكي شار، به لايه وه قورس بوو دوي ماندويټي نهو دوو پوزه له شه ويكي واگرمدا له ژوره كه ي بچيټه ده ري و مالان بيشكنيټ. هه موو ده يانزاني له تيف پياويكي كرده و نازايه، به لام قسه كردن و دانيشتن له ژير هه واي پانكه كه دا نهو سه رنجه ي جيده هيشت كه شه پي به رده وام و دوو دريژ ماندوويانكردوه. دوي سه عاتيڪ قسه كردن له تيف ناموون به ده موچاوي پياويكه وه كه هر ئيستا ده يه ويټ بخه ويټ، جامانه كه ي كرده سه ري و كلاشه كانى له پيكرده وه و له گه ل چوار ميوانه كه و هيزيكي بچوله دا چووه ده ري. دنيا بوو نه وه نه بيت كه دوي نه م جه نگاوه ره توپانه بكه ويټ، چاريكي تري نيه. براكه ي قه لهندهر ناموون چاوساغيان بوو، نهو له هر كه س زياتر پلان و هه واي توله ي له سه ردا بوو. يه كه م جار چوون بو مالى قه پوز جوقلي، كه ده رگاكانيان شكاند و چوونه ژور ري دنيا بوون كه س له ماله كه دا نادوزنه وه، تاريكييه كي سه نكين و كوشنده هه موو ماله كه ي خنكاندبوو، به كومه كي دوو لوڪس و چند لايټيكي گه وره ي ده ستي ماله كه يان ژورواو ژور پشكني، قه پوز له ماوه ي رابوردودا بوويو به بهرپرسى يه كيټك له بهنديخانه كانى يه كيټي، به لام شتيكيان نه دوزيه وه

شایه نی بایه خ بیټ، دواجار نه لبومی وینه کانیان دهره پنا و ناگریان له ماله که بهردا و هاتنه ده ری. نهو شه وه تا دوازه ی شه و مالی هه ر یه که له سامانی کیسرا و هوشه جوجه شیان سووتاند، ماله و مال به خویان و لۆکس و لایته کانیا نه وه دوا ی برا و که سی نزیک ی نه واند ا که پان، به لام که سیان ده ست نه که وت. له که ل نوشوستی هه موو پشکنین و که پانیکدا ناموونیه کان توپه تر و نا ئومید تر ده رده که وتن، هیستریانه تر ده رگا کانیا ن ده شکاند و ده چوونه ژو ری، توپه تر شتومه که کانیا ن ده دا به سه ر یه کدا، ناحه زانه تر نه وتیا ن به ماله کاند ده کرد و ده یان سووتاندن. له تیف ناموون چه ند جار ی که هه ولیدا هیزه که ی خوی له جیگاه یه کدا جله و بکات و بیانه وستینیت، به لام نه ی توانی... له نزیک ی سه عات یه کی شه ودا له مالی مه نگوپ ی بابه که وره، نه لبومی وینه کانیا ن دهره پنا و ناگریان له خانووه که ی نه ویش به ردا. له تیف ژوری هه ولدا له ویدا بوه ستن، به لام ناموونیه کان سووریوون له سه ر نه وه ی به ر له وه ی خۆره له بیټ و پۆژ بیته وه مالی کامه رانی سه لماش پشکنن، دواجار پیویستیان به وه بوو له یه ک شه ودا، که هیشتا شه ر که رمه، هیشتا که س هۆشی به خۆیدا نه هاتوته وه، نه م چیرۆکه کوتای ی پیبه یتن. هه موو ده یانزانی که به یانی خۆره له لات، شار له خه و هه ستا، شه ویک به سه ر نیشته جیبوونی هیزه کانی حیزیدا تیپه ری، هه سترکردنی مرۆف به سنووری خوی دووباره زیندووده بیته وه، ئیتر ده رفه تی په شیمانی زیاتر و نه که ری پاشگه زیوونه وه که وره تر ده بیټ... نه وه ی ده کریت ده بیټ له م شه ودا بکریت... هه ر رقیک هه یه ده بیټ نه مشه و خالی بکریته وه.

له سه عاتی سی ی به یانیدا هیزه کانی له تیف ناموون که بۆنی دوکه ل و نه وت و ناگریان لیده هات که یشتنه به رده م کۆشکی بالنده کان... له سه عاتی که به ر له که یشتنی نه وانه وه بالنده کان ته واو بیده نگ بوو بوون، بیده نگیه که که ترس و چاوه پوانی، نه وه ک زۆمه ت و خه و چاند بووی.

له سعات يهك و نيوى ههمان شه ودا سهوسه ن فيكرهت خه بهرى
 بووه وه و له تاريخيه كه دا دهستى كوتا و دهستى بهر له شى كامه رانى
 ميژدى كه وت كه به جله كورد بيه كان بيه وه له جيگا كه دا خه وت بوو. تاريخى
 ژووره كه ژور چرپوو، سهوسه ن چاوى نه يده بينى، به لام نه يده زانى كه ي
 كامه ران گه پاره ته وه، سعات دهى شه و كه خه وت كامه ران هيشتا له
 مال نه بوو. لاي وابوو كامه ران له گه ل مەنگور و خه لكان بىكى ژورى ديكه دا
 له ترسى توله هه لاهاتووه. بهر له وهى چرا دهستيه كه دابگير سينيّت،
 ته ووى ههستى خوئى له تاريخيه كه دا كوكرده وه و بونى به سنگى
 كامه رانه وه كرد... وهك هه ميشه بونى باغه كانى دونياى ليده هات، بونى
 كه شتى دوور، بونى با كه به سه ر كي لگه ي نيزگسدا تيپه پيوه، بونى
 پاكه ره ماندوووه كان، بونى ميوه ي شاره دووره كان و هالوى قاوه ي
 قاوه خانه كانى نه و سه رى دونيا... دواى دوو سال له گه پانه وهى كامه رانى
 سه لما هيشتا بونى وهك نه و ساته وابوو كه له گه شته دريژه كه ي به
 جيهاندا گه راپه وه. سهوسه ن ماوه يهك له جيگا كه دا دان پشت و ته نيا
 گوئى له مشه ي ده گرت، پاش ماوه يهك ههستى كرد ژور پتويستى به وه يه
 ببينيّت، به نه سپايى فانوسه كه ي دابگير ساند و سه يركرد، له پهنگه
 شه رابيه كه ي، له برز په شه كانى، له خاوى قزى، له چالى چه ناگه و
 پيژكېرى پوخسارى ورد بووه وه... سه يرى له بيدهنگى بالنده كان هات،

شه‌وانی تر ئه‌م کاته بولبوله‌کان جارجار جریوه‌یه‌کیان لیده‌هات، به‌لام
 نه‌مشه‌وه‌موو به‌ئاگا و بیده‌نگ بوون. ئاره‌زوویه‌کی گه‌وره‌ی هه‌بوو
 کامه‌ران هه‌ستینیت و له‌گه‌لیدا به‌خویت، به‌لام بیده‌نگی بالنده‌کان
 هیند قورس بوو، په‌شیمانیکرده‌وه. له‌تاریکیدا هه‌ستا و چوو به‌ر
 په‌نجه‌ره‌کان... پۆشنایی هه‌ندئێ ئاگری دوری بینی، به‌لام بینه‌وه‌ی له
 هیچ دانیابیت گه‌رایه‌وه‌ ناو جیگا‌که‌و‌ه‌زیکرد به‌خویت، له‌ناکا‌وه‌ستی
 به‌ماندویتی و سه‌رئیشه‌ و‌خاویه‌کی گه‌وره‌ له‌له‌شیدا کرد، له‌میژبوو
 به‌و‌تونیدی هه‌ستی پێ نه‌کردبوو. نه‌یزانی که‌ی خه‌وی لیکه‌وتۆته‌وه،
 به‌لام که‌ به‌ئاگا هاته‌وه‌ دوو سه‌یبه‌ری زه‌به‌لاح له‌سه‌ر سه‌ری بوون.
 چهند ساتیک دواتر زانی ئه‌و دوو پیاوه‌یه‌کیکیان له‌تیف ئاموون و
 ئه‌وی دیکه‌یان هاجه‌ر ئاموونی برای قه‌لنده‌ره. له‌تیف ئاموون وه‌ک
 یه‌کیکی زۆر نازیزی خۆی له‌خه‌وه‌ه‌ستینیت، به‌هیمنی ده‌ستی
 خسته‌سه‌ر جیگا‌که‌ی سه‌وسه‌ن و به‌ئه‌سپایی گووتی «خانم هه‌سته...
 هه‌سته... ئیمه‌ لێره‌ین». کامه‌ران و سه‌وسه‌ن هه‌ر دووکیان له‌سه‌ر
 چرپه‌کانی ئاموون راپه‌له‌کین، له‌تیف ئاموون بۆ ئیستییک سه‌یری له
 هیمنی خۆی هات، به‌لام نه‌یزانی ده‌بیئت بلّیت چی، نه‌یزانی بۆ وا
 هیمن و له‌سه‌ره‌خۆ و به‌ره‌فتاره. کامه‌ران له‌شوینی خۆی هه‌ستا و
 بینه‌وه‌ی هیچ بلّیت سه‌یری هه‌ر دوو پیاوه‌که‌ی کرد و سه‌یری سه‌وسه‌نی
 کرد، هیشتا هه‌ر له‌خه‌ودا بوو، هیشتا پوون نه‌یده‌بینی، وه‌ک به‌ده‌م
 خه‌وه‌وه‌ بیئت گووتی «بالنده‌کان له‌دارستاندا و‌نابن». که‌سیان
 تینه‌گه‌یشتن کامه‌ران مه‌به‌ستی چیه‌، به‌لام به‌ر له‌وه‌ی کاتیان هه‌بیئت
 بیرى لیکه‌نه‌وه، سه‌وسه‌ن به‌ده‌نگی گریاو و ترساوه‌وه‌ گووتی «ئیه‌وه
 کین؟». له‌تیف ئاموون سه‌یریکرد و گووتی «مه‌ترسه‌ سه‌وسه‌ن خان،
 مه‌ترسه». سه‌وسه‌ن سه‌یری ده‌ره‌وه‌ی کرد و هه‌ستیکرد به‌ر په‌نجه‌ره‌ی
 ژوره‌که‌ی پرپه‌ له‌خه‌لگانی تر، فیکره‌تی پیری بینی له‌ده‌ره‌وه‌ به‌

تورپه يی له گه ل هه ندي کي سدا قسه ده کات، پونا کيپه کي گوره هه موو هه يوانه کي پونا کړدبو وه، فيکړه ت به نا ارام يپه کي زوره وه خو ي کړد به ژوردا و سه يري له تيف نامووني کړد و گووتي «هه لکوتانه سر مالان له شه وي وه هادا... هيچ نيه جگه له په وشتي کي ناشيرين، ها به پريز له تيف ناموون، خو ت ده زانيت من چند سال دوستي هه مووتان بووم، تيده گه يت، له مالي خو مدا پيشوا زيم له نيوه کړدوه، نه وه ي تو ده يک هيت... سه عات سي شه و بده يت به سر مالي مندا په وشتي نه منه کونه کانم بيرده خاته وه... تيده گه يت، بو نه وه ي بتوانين قسه بکه ين و تي بگم بو نه م هه موو هي زه ت هي نا وه ته سر نه م مال، هه ر نيستا نه م چه کدارانه له حه وشه و هه يواني من دوورخه ره وه». تورپه يي فيکړه ت، کامه راني به ناگاهي نا يه وه، نيستا ده يزاني که ناموون يپه کان ليړه ن. هاجر ناموون به هي مني گووتي «فيکړه ت گول د انچي، به داخه وه له مال هه کي نيوه دا که سيک هه يه که نيتم به دوايدا ده گه پريين... که سيک ده بيت له گه ل خو ماندا بيپه ين». فيکړه ت گووتي «له مالي مندا که سيکي تي دا نيه تو بيپه يت... نه وه ي تو بوي ده گه پريت ليړه نيه. به لاي هه موو به لا کان نه وکاته ده ست پي ده کات که مرو ف نه توانيت خه تابار و بي خه تا له يه ک جيا بکاته وه». هاجر به تورپه يپه که وه گووتي «به لام خه تاي هه موو خه تا کان نه وه بوو تو کچه کي خو ت دا به و که سانه ي که برا که ي منيان کوشت». فيکړه ت ده ست ي به رز کړد وه و گووتي «نه وانه ي برا که ي تو يان کوشت ديارن، خه لکي نه م شاره هه موو ده زانن بکو زاني برا که ي تو کين، هه مووش ده زانن که نه وان بو يان نيه پي بنينه مالي من... له به رنه وه جه نابت به هه له خو ت کړدوه به مالي مندا».

له و کاته دا که فيکړه ت گول د انچي بي تارام ده ينه راند. هه نديک له ناموون يپه کان له به شه کاني دي که ي کوشکه که دا خه ريکي شت شکاندن و پشتني نه وت بوون بو نه وه ي کوشکه که بسووتينن، هه نديکيان

دزه یانکردبووه مائی بالنده کان و سه رسامانه سهیری مه له ترساو و بیده نگه کانیا ن ده کرد. له تیف له گهرمه ی گو یگرتن له هاتوهاواری نیوان فیکرته و هاجه ر ئامووندا بیریکه وته وه که ده شیت چه کداره کان له سه ر هه مان هه وای پیشوو بپۆن و ئیره ش ناگرده ن، به خیرایی له ژووری خه وتنه که چه وه ده ری و به توپه بییه وه هیزه که ی خوی له کۆشکه که کرده ده ری و نائومیدانه قیزاندی که هه یه که س نابیت ده ستکاری هه یه شتیک له م ماله دا بکات، هه یه شتیک.

توپه یی له تیف ئاموون به جو ریک بوو ئاموونییه کانی دی وه ناگاهینایه وه، هاجه ر هاته ده ری و بو هیو رکردنه وه هه مووان گووتی «لیره جگه له کامه رانی سه لما هه یه شتیک دیکه نابهن... هه یه شتیک دیکه».

هه وای سه ره تای نه یلول هیشتا هه ر گهرم بوو، که کامه رانیان سوار ماشینه که کرد، سه وسه ن ته نیا سه یریده کرد و هه یه تر، که س له وانه ی له ویدا بوون هه یه یان لئ نه بیست، سه یری پوخساری عاره قاوی چه کداره کانی ده کرد و بیده نگ بوو، گوئی له توپه بوونه کانی باوکی ده گرت و بیده نگ بوو، بۆنی نه وتی پژاوی ده کرد و بیده نگ بوو، سه یری سه رسامی و ده سه ته وه ستانی کامه رانی ده کرد و بیده نگ بوو. دلنیا بوو نه وه ی کامه رانی ئیفلیج کردوه، نه وه ی وای لی کردوه ئاوا به بیده نگ له گه ل نه م چه کدارانه دا به وات، نه و سوینده گه وره یه یه تی که هه رگیز شه پنه کات.

هاواره کانی فیکرته گولدانچی ته نیا که که ی و کۆشکی بالنده کانی پزگار کرد، به لام نه یتوانی پزگاری له بردنی کامه ران بکات. که ئاموونییه کان پۆیشن، فیکرته له بهر هه یوانه که له سه ر پله که یه ک دانیشته و ده ستیکرد به گریان، نزیک دی سه آل له مه و بهر له ترسی شه ر هه له اتبوو بو نه م شاره، هه موو شتیک کردبوو بو نه وه ی جه نگ پوونه کاته ماله که ی، پوونه کاته ژیا نی که کانی، به لام ئیستا دوا ی ده سال، دوا ی نه و سوپه گه وره یه ی زه مان، جه نگ له بهر گیکتی تر

و شیوه‌ی کی تردا بهر ده‌رگای پی‌ده‌گرت‌وه ... ئیستا پی‌که‌وه له‌گه‌ل سه‌وسه‌ندا له‌سه‌ر پله‌که‌کان داده‌نیشتن، فیکرته ده‌گریا و سه‌وسه‌ن سه‌یری ئاسمانی ده‌کرد، هه‌ر دوکیان د‌ل‌نیابوون که هه‌رگیز ناتوانن له که‌مارۆی جه‌نگ ده‌رچن.

شته‌کان زۆر خیرا تیپه‌پین، له‌تیف ئاموون له‌ قوولایی د‌ل‌وه‌ باوه‌پی به‌ پاکی کامه‌رانی سه‌لما هه‌بوو، گه‌ر توانای هه‌بوویه هه‌ر ئیستا ئازادیده‌کرد، به‌لام پله‌وپایه‌ی له‌عه‌شره‌تدا به‌رت‌ه‌ق‌ای پله‌ حیزبیه‌که‌ی نه‌بوو، له‌ سه‌روو ئه‌وه‌وه‌ ده‌یان هی‌ز و یاسا و ده‌ستوری نه‌یتی هه‌بوون که ده‌سه‌لاتی نه‌ویان بچوک و بچوکت‌ر ده‌کرده‌وه. ئه‌و له‌ ئیواره‌دا راپۆرتیکی کورتی خویند‌بووه‌وه که ده‌ل‌یت کامه‌رانی سه‌لما ده‌مه‌ونیوه‌پۆ له‌گه‌ل مه‌نگوپ‌دا شاریان به‌جیه‌یشت‌وه، به‌لام گه‌رانه‌وه‌ی بۆ ماله‌وه و خه‌وتنی به‌و چه‌شنه‌ به‌ج‌له‌ کوردیه‌کانیه‌وه توپه‌یک‌کرد، له‌ د‌لی خۆیدا هاواری‌کرد «تۆ چه‌ نه‌فامیکی گه‌وره‌یت... چه‌ بیه‌یشکیکی گه‌وره‌یت، له‌ پۆرتیکی وه‌هادا چۆن له‌ شاردا ده‌مینه‌یه‌وه». ئیستا د‌ل‌نیابوو ئه‌و سه‌فه‌ره‌ درێژه‌ به‌ دونیادا زۆر شتی بیر کامه‌ران بردۆته‌وه. له‌تیف ئاموون هیه‌چ ئاره‌زوویه‌کی نه‌بوو قسه‌ له‌گه‌ل کامه‌رانی سه‌لما‌دا بکات، نه‌ له‌به‌رئه‌وه‌ی نه‌یده‌ویست، به‌ل‌کو ده‌یزانی هه‌ر قسه‌یه‌کی له‌گه‌ل‌دا بکات دواتر وه‌ک مه‌راقیکی گه‌وره‌ له‌ د‌ل‌یدا ده‌مینه‌یه‌وه... کوپه‌که‌ له‌وه‌ گه‌نج‌تر و جوان‌تر بوو، بکوژیت... د‌ل‌نیابوو گونا‌ه‌یشی نییه‌، د‌ل‌نیاش بوو هه‌ر وشه‌یه‌ک ئه‌م‌پۆ بگووتریت، سه‌ب‌ی له‌ یاده‌وه‌ری‌دا ئازاری گه‌وره‌ جیده‌هی‌ل‌یت. که به‌ چه‌ک‌داره‌کانی گووت له‌ یه‌کتک له‌ ژوره‌کاندا بیه‌ستنه‌وه و ده‌رگای له‌سه‌ر کل‌یل‌دن، ده‌یزانی هه‌رچییه‌ک بکات بیه‌وده و بیه‌مانایه‌، د‌ل‌نیابوو گه‌ر کامه‌رانی سه‌لما له‌ ژوره‌که‌ی خۆشیدا ب‌خه‌وینه‌یت، شانسیکی نه‌وتۆی نییه‌ و ئاموونیه‌کانی دی هه‌ر ده‌یکوژن. له‌ ئیواره‌وه هه‌موو بۆ قوربانییه‌ک ده‌گه‌ران، بۆ شتی‌ک ده‌گه‌ران توپه‌یی و ناو‌می‌دی دوورود‌ریژی

خۆیانی تیا خالیبکه نه وه ... ههستی کرد پالنه ریکی نه وتۆ و به هانه یه کی هیئد گرنگی نییه تا پێگری له کوشتنی کامه رانی سه لما بکات. ماندویتی و گه رما وایان ده کرد نه توانیت به پوونی بیربکاته وه، دوا جار هه موو شه پێک پێویستی به چهند قوربانیه ک هه یه، بۆ جه نگاوه ران ناخۆشترین شه پ نه وه یه خۆینی تیدا نه پزیت. له ئیواره وه که هاتبوونه شار، هیچ حاله تیکێ ته قه و به رگری کردن پووی نه دابوو، له ناو شاردا بریندار و کوژاو نه بوو... له تیف ئاموون شه رمه زارده بوو گه ر دواتر وه ک سه رکرده ی ساردترین و بپۆخترین شه پی ناو میژووی ئیمه باسبکریت. به لام ئیستا ماندووبوو، بیته وه ی خۆی زۆر سه غله تبکات، فه رمانی به قه له مداری هیزه کی دا جیگای بۆ رابخات و بخوایت، که چووه ناو جیگا که وه دلنیا بوو سبه نیی که هه لده ستیت چ هه والیک چاوه پوانیده کات. به لام پووداوه کانی نه و پۆزه به جوړیک بره ستیان لیپی بوو، وه ک که سیک کتوپر بیهۆش بوویت خه وی لیکه وت و له خه ویدا خه ونی به وه وه بینی که خه به ری ده بیته وه و خۆی له سه ر زه وییه کی دی و له جیهانیکی تردا ده بینیت وه که زۆر له م شاره و له م جه نگه وه دووره .

کوشتنی کامه رانی سه لما له نیوان چواری به یانی و شه شی به یانیدا پوویدا، هۆی مردنه که یه ک فیشه ک بوو، نرابوو به سه ر سنگیه وه . تا ئیستا که س نازانیت بکوژه که کتیه، تاوانه که به شیوه یه ک له نیوان ئاموونیه کاندایا شاردراوه ته وه و به شکراره، مرۆف گومانی له هه موویان بیت و گومانی له که سیش نه بیت. نه وه نه و خویته بوو که ئاموونیه کان پێویستیان پێیبوو تا دواتر به هه ستیکێ پاسته قینه ی شه ره ف و سه رکه وتنه وه له م شاره دا بژین. کوشتنی کامه ران ته نیا جوړیک نه بوو له تۆله، به لکو جوړیک بوو له سه روت و پیتوالی پێویست که دووباره شوین و سیبه ری نه وانی له ژیا نی ئیمه دا ده چه سپانده وه. هه موو خۆشحال بووین که شاره که بیکوشتاریکی پاسته قینه و شه پی کۆلانه و کۆلان گیرایه وه، به لام

به‌وه‌دا له دابونه‌ریتی سیاست و عه‌شیره‌ندا سه‌رکه‌وتنیک نییه به‌بی خوین، کوشتنی کامه‌ران وه‌ک په‌مزی پاسته‌قینه‌ی نه‌و سه‌رکه‌وته له یاده‌وه‌ری نيمه‌دا بۆ هه‌تاهه‌تایه‌ مایه‌وه . له‌سه‌عات شه‌ش و نیوی به‌یانیدا لاشه‌که‌ی کامه‌ران که له به‌تانیه‌کی په‌شه‌وه پيچرابوو له به‌رده‌رگای مزگه‌وتی گه‌وره‌ی شاردا دانرا . تا نزیکي سه‌عات هه‌شت که‌س نه‌یویرا بچیت به‌لایدا، له سه‌عات هه‌شتدا دوو مه‌لا به جلی پیاوانی ئاینیه‌وه له تهرمه‌که نزیک بوونه‌وه و سه‌ریان لادا، نزیک بوونه‌وه‌ی مه‌لاکان کۆمه‌لێک پيیواری دیکه‌شی هاندا که تاک و ته‌را به‌سه‌ر شه‌قامه‌کاندا ده‌رپيشتن له لاشه‌که نزیک ببه‌وه، یه‌کێکیان کامه‌رانی سه‌لمای ناسییه‌وه . له‌سه‌عات نو‌دا به یارمه‌تی دوو مه‌لاکه و به کۆمه‌کی هه‌ندیک پيیواری پاگوزه‌ری دی، تهرمه‌که‌یان گواسته‌وه بۆ ناو مزگه‌وته‌که . له‌سه‌عات ده‌ دا فیکه‌رت گول‌دانچی و دکتور په‌فعت پیکه‌وه هاتن بۆ سه‌یری لاشه‌که که له ژووری مردوشتنی مزگه‌وته‌که‌دا به جله‌کانیه‌وه له‌سه‌ر ته‌ختی‌کی گه‌وره دانرابوو. خۆی بوو، کامه‌رانی سه‌لمابوو، به قره‌ په‌ش و په‌نگه شه‌رابی و برژانگه دريژ و په‌شه‌کانیه‌وه، به هيمنیه‌کی بيوتنه‌وه، به ئاراميه‌کی زۆر قووله‌وه مردبوو، نيشانه‌یه‌کی ترس و تیکچوون له پوخساریدا نه‌بوو، به‌لکو وه‌ک یه‌کێک ئاگای له مردنی خۆی نه‌بیست، وه‌ک نه‌وه‌ی چاوه‌پوانی هه‌ستانه‌وه‌یه‌کی نزیک و خیرابکات، وه‌ک نه‌وه‌ی سه‌رخه‌ویک بشکيئیت و دواتر پاست ببیته‌وه ... وه‌ها دیاربوو.

که تهرمه‌که‌ی کامه‌رانی سه‌لما گه‌يشته‌وه، گول‌دانچیه‌کان زۆربه‌یان له به‌رده‌م کۆشکی بالنده‌کاندا ئاپۆره‌یان به‌ستبوو. دکتور په‌فعت نه‌یهیشت لاشه‌که له‌و پیکابه ده‌رههتین و بیخه‌نه پيشچاوی که‌س، پيشنیا‌ریکرد سه‌وسه‌ن بۆ دواچار لاشه‌که ببینیت و دواتر پاسته‌وخۆ بۆ شتن بیبه‌ن بۆ نزیکترین مزگه‌وت. سه‌ره‌تا سه‌وسه‌ن باوه‌ری به هه‌واله‌که نه‌کرد، نه‌وه‌ی به‌وجۆره به‌خیرایی بیوه‌ژن بکه‌ویت داوشت

بوو لە ژيانيدا بىرى لىكردبوو، ھەستى بە ئازارىكى زۆر قوول كرد،
 ويستى بگرى، بەلام نەيتوانى، ھەك ھەميشە بە نىگايەكى ماندووه،
 بە ھەنگىكى پەپيووه بە لەرزىكى نەينى و توندووه لە لەشىدا باوھشى
 بە فيكرەتى باوكيدا كرد، باوھشى بە پرۆشەدا كرد، ھەموو دەگرىان...
 بەلام ئەو نەگرىا. توند خۆى بەوانەوھ نوساند و دلنابوو ژيانى بۆ
 ھەتاھەتايە گۆراو، بەلام ھەستەكانى بەجۆرىك ئالۆز و بىدەنگ و
 ناوھكى بوون، لەدەرەوھ، لە نىگايدا، لە دەنگيدا مەرف ھەستى بە
 ھىچ نەدەكرد، لەو ساتەدا سەوسەن لە ژنىكى مەرد كۆزراو نەدەچوو،
 پوخسارى كەمىك ترساويوو، بەلام ئەو ترسە بەشى ئەوھى نەدەكرد،
 مەرف ھەك خانمىكى كۆست كەوتوو تەماشايىكات، ئىستاش ھەر لە
 مندالە پەنگ پەپيو و ماندووهكەى جاران دەچوو. دواى كەمىك بە
 دەنگىك كە ھەك دەنگى بالىندەھەكى خەكاو وابوو، داوايەك بەدەستى
 خۆى جەلە خويئاويىھەكان لەبەرى كامەران دابكەنەت. پياوھەكان دەستيان
 گرت و برديانە سەر لاشەكە. سەوسەن دەستى بە قزى تەرمەكەدا
 ھىنا، پوخسارى لە پوخسارى ئەوكاتانە دەچوو كە پىكەوھ دەخەوتن
 و دواتر ماندوو لەسەر باسكى ئەم خەوى لىدەكەوت. بەدەستى خۆى
 جەلەكانى بە ھىمنى لەبەر داكەند، ئەو پەلە خويئىنە گەورەھەى بىنى
 لە ناوھپاستى سەنگيدا، بەدەنگىكى كەمىك سەرسام و بەرز گووتى
 «كۆترى سىنەزەمەدار... گالىكۆلۆمبا لۆزۆنىكا... گالىكۆلۆمبا لۆزۆنىكا».
 ھەموو ئەوانەى لەویدا بوون ئەو بالىندە قەشەنگەيان بىركەوتەو كە
 پەلەھەكى سوور، ھەك شوپىنى خەنجەرىك، يان جىگا گوللەھەك لەسەر
 سىنە سەپپىھەكى بوو. ئەو بالىندە تاييەتییەى دوو سەل لەوھەوھە
 كامەران بەجىا و ھەك ديارىيەكى تاييەت لە بەرچاوى ھەموومان دای
 بە سەوسەن. سەوسەن دەستىكى لە خويئى سەر سىنەى كامەران دا و
 بۆنىكرد، خويئەكە بۆنىكى سىحراوى ھەبوو، بۆنى كامەرانى سەلمابوو كە

له گه‌ل هیچ بۆنیکى دیکه‌ی دونیادا نه‌ده‌گۆرڤرا. چه‌نده‌ها جار ناوی نه‌و
 بالنده‌یه‌ی له‌به‌ر خۆیه‌وه‌ گوته‌وه‌، ئیستا به‌ پونی جوړه لیکچوونیکى
 بیویژدانانه و دلپه‌قى له‌ نیوان ه‌ردوو نه‌م بوونه‌وه‌ره جوانه‌دا ده‌بینی.
 له‌ به‌رچاوی ه‌مووانه‌وه‌ بۆنى به‌ ه‌موو له‌شییه‌وه‌ کرد، ه‌مان بۆنى
 سحرای جارانى ه‌بوو، به‌لام ئیستا تیکه‌لى بۆساردیک بوو، پښتر
 ته‌نیا له‌سه‌ر جه‌سته‌ی مردوه‌كان بۆنیکردبوو. له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا ه‌شتا
 به‌ ئاشکرا بۆنى جیهانی لیده‌هات... دلنیاوو جاریکى تر نه‌م بۆنه
 ه‌لنامژته‌وه‌... له‌برى نه‌وه‌ی بگری و به‌خویدا بکیشیت، به‌ هیمنی
 چه‌ند جاریک کامه‌رانى ماچکرد و چه‌ند جاریکى دی قوول بۆنیکرده‌وه‌،
 که‌ پیاوه‌كان له‌ پیکابه‌که‌ دایانگرت، خه‌ریک بوو بیه‌وش ده‌که‌وت، به‌لام
 ه‌یزیکى ناوه‌کی پایگرت و گووتی «له‌ دویتنى شه‌وه‌وه‌ بالنده‌كان ته‌واو
 بیده‌نگن». قسه‌که‌ی ه‌ینده‌ کتوپر و سه‌یریوو، ه‌مووان که‌میک پامان،
 له‌و ساته‌دا بالنده‌كانیان بیرکه‌وته‌وه‌ و سه‌رنجی نه‌وه‌یان دا که‌ بیده‌نگی
 بالنده‌كان به‌ چه‌شنیک قورسه‌، به‌ چه‌شنیک له‌سه‌ر کۆشکه‌که‌ نیشته‌وه‌،
 ه‌موو بیئاگا ه‌ست به‌ ئاماده‌یی ده‌که‌ن. فیکره‌ت گولدانجی ویستی
 ه‌ندیک له‌ جله‌ خویناوییه‌كان له‌ ده‌ست سه‌وسه‌ن وه‌رگریت، به‌لام نه‌و
 به‌ غه‌مگینی گووتی که‌ خۆی ده‌یه‌ویت ته‌واوی جله‌كان به‌ده‌ستی خۆی
 بخاته‌ دۆلابی یادگار تاله‌كانه‌وه‌. به‌بیده‌نگی به‌ خۆی و جله‌ کوردییه‌
 خویناوییه‌کانی کامه‌رانه‌وه‌ به‌ ناو ئاپۆره‌ی خه‌لکه‌که‌دا پوښت که‌ تا
 ده‌هات زۆتر و زۆتر ده‌بوون. له‌و ساته‌دا سه‌وسه‌ن له‌به‌رچاوی ه‌موو
 نه‌وانه‌ی به‌ ناویاندا تیپه‌پی، له‌ شارنیکى زامدار ده‌چوو، له‌ ساتی
 جیه‌شتنى شانشینى گه‌وره‌ی خه‌ونه‌کانیدا.

کامه رانی سه لما بۆ ئه وهی مه نگوپ له شار دوور بخته وه و خۆی بگه ریتته وه بۆلای سه وسه ن و بالنده کان، ده بایه له پێگادا به ره و سنوور له جیگایه کی گونجاودا خۆی له مه نگوپ ونبکات، بیته وهی گومانی نه وهی تیا بجولینیت که دووباره گه راوته وه . ئه و شه وه مه نگوپ گه یشته سه ر سنوور بیته وهی ناگادارییت که کامه ران له ژێر بالی تاریکیدا گه راوته وه بۆ شار. له ئیواره ی پۆژی دووه مدا هه ندی له وانه ی تازه له شار هه له اتبوون هه والی کوشتنی کامه رانی سه لمایان گه یانده نه وانه ی له سه ر سنووری ئێران گیریانکردبوو. هه واله که وه ک باو بروسکه به ناو هه موواندا تێپه ی و شه پۆلی دلته نگیه کی گه وره ی جولاند، له گه ل گه یشتنی هه واله که دا هه موو مه نگوپیان بینی چه ند دلۆپه فرمیسکیکی گه وره له چاوی هاته خوار، به لام هه یچی نه گووت. ئه و شه وه مه نگوپ له ژێربالی تاریکیدا دای به کێوه به رزه کانی سه رسنووردا و ئیتر تا پتر له ده سال نه مانبینیه وه . مه نگوپ به رله وهی له ئێران وه به ره و ده ره وهی ولات سه فه ربکات، کۆپییه کی تاپۆی خانووه که و نامه یه کی مۆرکراو وه ک وه سی و برێکی ئیجگار نۆر پاره ی نارد بۆ سه وسه ن و له گه ئیشیدا ته واوی کۆشکه که ی بۆ ئه و جیه نشت. مه نگوپ له گه ل سه دان که سی تردا به کۆمه کی ئه و نه خشه کۆنه ی له ده مێک ساله وه کپیووی و هه میشه له گیرفانیدا بوو له سنووری ئێران و تورکیا چوو به ویدیودا، له گه ل ده یان که سی تردا به پێی سنووری یۆنانی

بهزاند، به پئی به خاکی گریکه کاندایا تا نه سینا پویش، له وئوه به به له م به ره و پوځه کانی ئیتالیا په پیه وه، جاریکی دی به پئی له چیاکانی نیوان ئیتالیا و سویسرای دا و له فهره نساوه به ره و به لچیکا و له وئوه به ره و هۆله ندا پویش. ئیتر ده سالی ته واهه والی له ئیمه پچرا... ده سال هیچ شتی کمان دهر باره ی نه زانی، هیچ هه والیکیمان نه بیست. دوی ده سال له ئیواره یه کی نه یلوی سالی ۲۰۰۶ دا وهک پیره میړدیکي نه خوځ و په ککه وته که وهک خوی ده یگوت «قوونی به نه ستم هه ناسه ی تیا مابو»... گه پایه وه و پئیگوتین که بۆ مردن هاتوته وه.

کورزانی کامه ران له هه لومه رجیکدا پوویدا که س نه یتوانی غه می گه وره ی بۆ بخوا، زۆریه ی هاوپی و دۆسته نزیکه کانی له دۆخیکی دژواردا له سه ر سنووره کان گیریان خواردبوو، یاخود له شاردا بیده نگ له ماله کانی خویاندا چاوه پوانی پووداوه کانی داهاتوویان ده کرد. دواتریش خوینی کامه ران وهک خوینی زۆریه ی کورزاوه کانی شه پی ناوځو بوو به ژیر ته پوتوژی نه و سه رده مه وه. له ماوه ی چهند هه فته یه کدا جاریکی تر پارتیه کان شکانه وه و یه کیتییه کان به چ خیراییه ک هه لهابوون، به هه مان خیرایي گه رانه وه و پارتیه کانیش به چ خیراییه ک سه رکه وتبوون، به هه مان خیرایي شکستیان هیئا و ناموونییه کانیش جاریکی تر له زید و مالی خویان ئاواره بوونه وه. تاکه غه مگینی راسته قینه دوی سه وسه ن و فیکره تی باوکی بالنده کان بوون که له شه وی کورزانیه وه تا چهندين پوځ بیده نگ بوون... سه وسه ن له پوژانی پرسه که دا به رده وام نه و بالنده بچوکه سینه خوینینه ی کامه رانی خستبووه سه ر سنگی و به غه مگینی سه یری هه مووانی ده کرد. ئیستا هه موو شار، ناوی نه و بالنده بچوکه یان له به ربوو گالیکولومبا لۆژونیکا... گالیکولومبا لۆژونیکا. مندا له بچوکه کانی شار له کوچه کاندایا پايانده کرد و ایان ده گوت. سه وسه ن له کاتی پرسه که دا هینده ی گوپی له بیده نگي قورسی بالنده کان بوو، گوپی

لە گريانى كەسوكارە تەغزىيارەكەى خۆى و كامەران نەبوو. سەوسەن گەرچى ئازارەكانى زۆر قوول بوون، بەلام بە فرمىسك نەگرياء، لە تەواوى پرسەكەدا جگە لەسەرئىشەيەكى بەردەوام، جگە لە بىھىزيەكى گەرە كە ھىدى ھىدى دەچوو خويىيەو ھەستى بە ھىچى تر نەكرد. لە ناخدا پىويستى بەوەبوو كە ئەم ھەموو ئادەمىزادە دەروپەرى چۆلېكەن و بگەرپتەو بۆ تەنھايى خۆى. ھەموو پۆزانى پرسەكە ھوزارى لە باوەشدا بوو و بە ھىمنى سەيرى تەغزىكەرانى دەكرد، پىدەچوو دەروونزىك پەيوەندىيەكى پاستەقىنەى بەو دونيايەو نەيىت كە ئەوانى دى تيا دەزيان و تيا دەگريان. نە ئەوكاتە و نەدواتر، ھىچ كەس شتىكى تايەتى دەريارەى ھەستە ناوەكى و قوولەكانى سەبارەت بە مردنى كامەران لى نەبىست. بەلام سەوسەن ئىدى لەو پۆزى مردنەو تەچەندىن سال كۆشكى بالىندەكانى جىنەھىشت و نەھاتەدەرى، ھەولى فېكرەت گولدانچى و پېوشە بۆ ھىنانە دەرەوھى لەو كۆشكە بە جىگايەك نەگەيشت. دواى تەواوبوونى پرسەكە تاكە شتىك بۆى دەزيا بالىندەكان بوو، دواى كۆزانى كامەران ماوھەكى زۆرى ويست تا دووبارە مەلەكان كەوتنەو خويىندن و ھانتەو دەنگ، بەلام دەنگى ئىستانيان لە گوپى ئىمەدا غەمگىنتر دەزرىنگايەو. ئەو نركە و ھاوارانەى دواتر لە بالىندەكانەو دەھات و ايانكرد ناوى مالى سەوسەن بگۆرپىن بۆ كۆشكى بالىندە غەمگىنەكان. ھەندى شەو مالىكە وەھا لە دەنگى غەمگىنى بالىندە پردەبوو، ئىمەى پىپواران كە پاگوزەر بە كوچەدا دەپويشتىن و امان دەزانى دەنگى كۆمەللىك پۆحى مردوھ لەو دىو دەرگاكانى كۆشكەو دەگرىن و شىوہەندەكەن. پەيوەندى سەوسەن لەدواى كۆچى كامەرانەو بە ھەموو شتىكى دىكەى ئەو دىوى كۆشكەو، سروشتىكى سەيرى وەرگرت، دواى دووسال و نىو لە داپران و بىدەنگى ئىوارەيەك ناردى بەدواى ئاريان جەودەتدا، ئەمجارە نە تەنھا بۆ ئەوھى وىنەى سەر دىوارى بۆ بكات، بەلكو بۆ ئەوھى لە پىنگاى كامىزايەكى

فوتوگرافی تاییه‌تیی‌وه وینه‌ی بۆ بگریّت. به‌وه‌دا خۆی نه‌ده‌چوو ده‌ری
 ده‌بایه ئاریان هه‌موو هه‌ینییه‌ک وینه‌ی گوپه‌که‌ی کامه‌رانی بۆ بگریّت،
 وینه‌ی شه‌قامه‌کان و کوچه‌کانی شار. سه‌وسه‌ن چیت‌ر نه‌یده‌توانی له‌گه‌ل
 جه‌قیقه‌تی ئه‌م شاره‌دا بژی، به‌لکو ته‌نیا ده‌یتوانی له‌گه‌ل وینه‌کانیدا
 هه‌لبکات. له‌ مانگ و سالانی دیدا ده‌ستیکرد به‌ چاندنی گول له
 حه‌وشی ماله‌که‌دا، هه‌موو پۆژانیکی هه‌ینی چه‌پکیک گولێ ده‌نارد بۆ
 سه‌ر گوپه‌که‌ی کامه‌ران. له‌ سالانی داها‌توودا که‌مال یه‌ل‌داش وه‌ک ئاریان
 ده‌بیته‌ میوانیکی به‌رده‌وامی مالی گول‌دانچی، له‌ پاییزی ئه‌و ساله‌وه
 بالنده‌کان هی‌دی هی‌دی و یه‌که‌ یه‌که‌ ده‌که‌ونه‌ سه‌ر مردن. که‌مال
 یه‌ل‌دا هه‌موو جارێک دیت و به‌ده‌ستی خۆی بالنده‌ مردوو‌ه‌کان ده‌بات
 و به‌ مۆمیا‌کراوی ده‌یان‌ه‌پ‌ن‌ن‌ته‌وه‌. هی‌دی هی‌دی و سال دوا‌ی سال بالنده
 مۆمیا‌کان ته‌وا‌وی ژوو‌ر و پارچه‌وه‌کانی مالی گول‌دانچی داگیرده‌که‌ن. ئاریان
 جه‌وده‌ت دیت و وه‌ک جاران به‌ هی‌منی ده‌که‌و‌ینه‌وه‌ نیگارکردنی دیواره‌کان.
 مالی گول‌دانچی به‌جۆریک پرده‌بی‌ت له‌ تابلۆ سروشتیه‌ شی‌ته‌کان و له
 بالنده‌ی مۆمیا‌کراو و له‌ قه‌فه‌زی بولبولی غه‌مگین، مرۆف هه‌ر کاتی‌ک
 ده‌چ‌ینه‌ نا‌وی واده‌زانی‌ت پ‌ن‌ی خستۆته‌ ناو جه‌نگه‌لیکی دوور و ب‌ه‌ها‌وتا‌وه‌.
 پرۆشه‌ و دکتۆر په‌ف‌عه‌ت له‌و سالانه‌دا به‌جۆریک سه‌رقالی کارن، به‌
 چه‌شنیک له‌ ئیشی خه‌سته‌خانه‌ و عیاده‌دا نو‌قمده‌بن، هو‌زاری کو‌ریان
 به‌شی هه‌ره‌ زۆری کاتی خۆی له‌گه‌ل سه‌وسه‌ن و بالنده‌کاندا ده‌باه‌ته‌سه‌ر.
 سه‌وسه‌ن له‌ دوا‌ی مردنی کامه‌رانه‌وه‌ ده‌ست‌ده‌کات به‌وه‌ی بایه‌خیکی
 بی‌و‌ینه‌ بدات به‌و منداله‌، پۆژ دوا‌ی پۆژ هه‌وا‌ی ناسینی دنیا و گه‌پان
 به‌زه‌ویدا له‌سه‌ری‌دا سه‌وزه‌کات. فیکره‌ت گول‌دانچی که‌ تا دیت زیات‌ر و
 زیات‌ر له‌گه‌ل بالنده‌کاندا قسه‌ده‌کات و به‌شیکی در‌یژی سه‌عاته‌کانی خۆی
 له‌گه‌ل بالنده‌کاندا ده‌باه‌ته‌سه‌ر، پۆژیک له‌سه‌وسه‌ن ده‌پرس‌یت، چۆن ده‌بی‌ت
 که‌سیک هه‌موو ژیا‌نی خه‌ونی به‌ جیهانه‌وه‌ بینیب‌یت ئیستا له‌ کۆشکی‌کدا

خۆی دیلبکات و نه چیته ده ره وه؟ سه وه سه ن پێیده لیت له به ره وهی ته نیا له م ماله دا ده توانیت هه ست به گه وه یی دونیا بکات، له ده ره وهی نه م ماله هه موو شه قام و کچه کانی نه م شار ه جگه له بچوکی و ته سکی هه چی دیکه ی بیر ناخه نه وه . فیکره ت ئیستا ئاره زوویه کی نییه وه ک سالان، کیژ ه که هانبدات بچوکی نه م شار ه قه بو لبکات، ئاره زوویه کی نییه له م زیندان ه تازه یه ده ربیه ئینیت که بالنده و مۆمیاکان بۆیان دروست کرد وه، به پێچه وانه وه هه سته ده کات خوشی هیدی هیدی به ره و جیگایه ک دوور له م شه قامه سارد و بپۆخانه ه پاشه ک شه ده کات. کاتی ک ده گه ی نه کۆتایی سه ده ی بیست و پێشوازی له سالی دوو هه زار ده که ی ن، فیکره ت گولدانچی زمانیک ی تاییه تی بۆ قسه کردن له گه ل بالنده کاند ا ده خولقی ئینیت که ته نیا خۆی تییده گات. له گه ل تیپه پینی کاتدا فیکره تیش ئیدی بۆ پرسه کان نه بیست زۆر که م ده چیته ده ری. به لام ورده ورده ده بینیت وه ک مردنی بالنده کان پیاوانی نه وه ی ئه ویش یه که یه که ده که ون و ده مر ن... هه ندی پۆژ ناچار ه له پرسه یه که وه بجیت بۆ پرسه یه کی تر. وه ک هه موو پیاوه به ته مه نه کانی وه ک خۆی که له پرسه کاند ا له سه ر کورسی مزگه وته کان داده نیشت و گوئ له سور ه ته کانی قورئان ده گریت، جۆره تی پامانیکی فه لسه فی ده رباره ی مانا کانی ژیا ن و مردن سه ر قالیده کات. فیکره ت له دلی خۆیدا ده لیت مردن ته نیا یارییه کی خوشی نه م شار ه یه که هه موو به باشی ده یزانین. هه میشه که له پرسه کان ده گه پێته وه، بۆ ئه وه ی که میک خه یالاتی مردن له سه ری خۆی ده ربکات، بۆ ماوه ی درێژ له گه ل بالنده کاند ا قسه ده کات.

له سه ره تای سه ده ی بیست و یه کدا ئیواره یه ک ئیبراهیم ئه سرینیش به راستی ئیزرائیل ده بینیت، ئه و پیاوه ی هه موو ژیا نی ئیزرائیلی به شیوه یه کی تاییه تی بینبوو، له ساتی مردندا، له وه ده قیقه یه دا که به راستی پوویه پووی ئیزرائیل ده بیته وه، تیده گات که به درێژایی ژیا نی به هه له مردنی بینوه و

نه‌وه‌ی هه‌میشه له‌به‌رده‌میدا هاتوو و چوو ئیزرائیلی راسته‌قینه نه‌بووه، به‌ر له‌مردنی فریای نه‌وه ده‌که‌وێت به‌کچه‌کانی بلیت تا ئیستا هه‌رچی خولایه‌کی مردن له‌سه‌ریدا بووه، ده‌ستکردی ته‌پوتۆز و تاریکی نه‌م شاره‌بووه و په‌یوه‌ندییه‌کی به‌مردنی راسته‌قینه‌وه نه‌بووه. ته‌نیا له‌ساتی مردندا تێده‌گات که هه‌موو نه‌و ئیزرائیلانه‌ی پیشتر بینونی په‌یوه‌ندیان به‌ئیزرائیلی خوداوه نه‌بووه، به‌لکو هه‌موویان فریشته‌ی تاییه‌تی نه‌م شوینه و نه‌م شاره‌ تاریکه‌ بوون، ره‌نگه‌ جوهرائیلی ره‌حمه‌ت بووین و په‌یامیکی تریان هینا بیت. له‌پرسه‌که‌ی ئیبراهیم نه‌سهریندا، فیکره‌ت گولدانچی جاریکی تر ساقی مه‌حمود ده‌بینیته‌وه، پیریکی چه‌ماوه و ماندوو که له‌دوو ساله‌دا بارته‌قای چه‌ندین سال پیریبووه. نه‌و ئیواره‌یه ساقی مه‌حمود و فیکره‌ت گولدانچی پیاسه‌یه‌کی دوورودریژ ده‌که‌ن، به‌لام به‌ر له‌وه‌ی مالاوایی له‌یه‌کتریکه‌ن، ساقی مه‌حمود داوای لێده‌کات پێگای بدات پۆژیک بیت و بالنده‌کان ببینیته‌وه، به‌تاییه‌ت بالنده‌کانی مه‌نسور که نه‌و به‌پێچه‌وانه‌ی زۆر که‌سی تهره‌وه هیشتا پێژیکی قوولی بۆی هه‌یه و به‌عاشقیکی راستگو و گه‌وره‌ی ده‌زانیت. ساقی مه‌حمودی پیر له‌ئیواره‌یه‌کی نه‌و هه‌فته‌یه‌دا چوو بۆ سه‌یری بالنده‌کان و له‌به‌رده‌م قه‌فه‌زه‌کاندا ده‌ستیکرد به‌گریان. سه‌وسه‌ن به‌هه‌منی لێپرسی «بۆ ده‌گری؟». نه‌و له‌وه‌لامدا گووتی «بۆنه‌وه ده‌گرم که له‌م شاره‌دا ده‌مرم و هه‌یج شتی که له‌سه‌ر دونه‌ی گه‌وره‌ و به‌رین نازانم، نه‌وه‌شی ده‌یزانم پره‌ له‌هه‌له‌ و نادروستی». له‌و ئیواره‌یه‌وه ساقی مه‌حمود و فیکره‌ت گولدانچی بوون به‌دۆستیکی زۆر نزیک. زۆر ئیواره ساقی ده‌هات بۆ سه‌یری بالنده‌کان و به‌وه سه‌رسامبوو که ده‌ییبینی فیکره‌ت به‌زمانیکی تاییه‌تی قسه‌ له‌گه‌ڵ بالنده‌کاندا ده‌کات، له‌و ماوه‌یه‌دا فێربوون ئیواران پێکه‌وه له‌گه‌ڵ یه‌کدا دانیشن و تاو له‌بکه‌ن، تاکه‌ شتی که هه‌ردووکیان سویندیان له‌سه‌ر خواردبوو نه‌یکه‌ن باسی سیاسه‌ت بوو، به‌تاییه‌ت باسی دوو حیزبه‌ گه‌وره‌که‌ی ولات، هه‌ردووکیان

له و باوه په دابوون هه ر موفتیک بتوانیت غه می نه و دوو هیزه له دل نه گرت، ده بیت به بهخته وه رترین موفی نه م مه مله که ته . سهوسه ن به وه بهختیار بوو ساقی بیت بو مالیان و له گه ل باوکیدا ببیتته دوست . هه ر له ماوه ی نه و چند ساله دا که سانیکی زور له وانه ی له ده ره وه ی نیشتمانه وه ده هاتنه وه، نیگاری نه و پپیوار و کۆچه رانه یان بو سهوسه ن ده هیئانه وه که له مسه ره و سه ری زه ویدا بلاو بوو بوونه وه و له هه موو جیگاهه کی دونیا وه وینه و نامه ی تاییه تیان بو ده نارد . خه لکانیکی زور سوپاسی سهوسه نیان ده کرد که له گه یشتن به ئومیدی خویاندا بالنده کانی نه و کۆمه کی کردون . هاوینی سالی نه وه دو هه شت و نه وه دونو لیشاوی سهردانه وه ی کۆچه ره کان بو کوردستان گه یشته ترۆپکی خوی، به درێژی پۆژان و شهوانی هاوین، سهوسه ن میوانداری نه و دوستانه ی ده کرد که نامه و کاغه زی نه وانه یان بو ده هیئا که له مسه ره و سه ری زه ویدا نیشته جی بوو بوون، هه موو وینه ی شاره کانی خویان بو ده نارد، وینه ی ماله کانیان، وینه تاییه تییه کانیان له کاتی گه پاندا به کوچه و بازاره کاندا، له کاتی سهردانی باغه جیاوازه کانی نازه لاند، نیگاری نه و دورگه و ده ریا و ده ریاچانه ی پنگایان تییکه وتوه . هه ندیکیان تکیان له سهوسه ن ده کرد په پیکی دیکه یان له بالنده کان بو بنیتریت، بالنده غه مگینه موقه ده سه کان، وهک ئیستا ئیمه ناومان ده نان، نه و بالنده نه ی چند سال بوو به گه رویه کی غه مگین ده یانخویند . سهوسه ن نه لبومیکی زور گه وه ی بو وینه کان کرده وه، له و نه لبومه دا وینه ی چه ندین شار و شارۆچکه و ناویشانی جیاوازی دونیای تیدابوو، که سهوسه ن پۆژ دوا ی پۆژ کۆیده کردنه وه، شه و دوا ی شه و ده ریده هیئان و په نجه ی ده خسته سه و وینه بیده نگه کان و چا ویده کرده وه و ده چوووه ناویان، ئیستا له جاران ئاسانتر ده یتوانی بۆنبکات و ده نگه کانیش بییستیت، ده یتوانی چاویکاته وه و به راستی بۆنی شوینه دووره کان بکات، هاواری بالنده کان بییستیت، سهوسه ن ئیستا ده یتوانی هه موو دنیا به یییتته ناو کۆشکی بالنده کانه وه ...

هموو دونيا . به لام له پال نهو ميوانانه شدا بهردهوام ناربان جهودهت و
 كه مال يه لدا و فيكره تي باوكي راده سپيريت، كتيب و نه تلّهي تاييه تي
 بو بكن، له ماوهي چند سالتكدا دووباره ژماره يه كتيب دههينته وه
 بو مال، كه زوربه يان كتيب تاييه تي گول و بالنده و جهنگل و چيا و
 دهريچه كاني دونيان . هوزار له باوه شي پوره نه خوشه كهيدا گوره ده بيت،
 كه بهردهوام په پويه كي شيني به سه رييه وه به ستوه و به پرداخك چاوه
 كه بوني گه لچاي بونداري ليديت، به دم سه رئيسه يه كي هه ميشه يي و به
 هستي لاوازيه كي نه به دييه وه قسه ي بو دهكات، كتيب كاني پيشانده دات،
 فيري ناوي لاتيني بالنده كاني دهكات، فيريده دات له مندالييه وه هه ولبدات
 گول له ناو كتيب كاندان بونبكات، بالنده له ناسماندا بناسيته وه، ته يره كان
 به پتي دهنگ جيا بكا ته وه، ناوي شاره كان و ريگا كان و دوورگه كاني دونياي
 فيرده دات، له و سهدان حيكايه ته ي بو ده گيرپته وه كه كامه راني سه لما
 له شهواني دريژي شووه كورته كهيدا بوي گيرابووه وه . هوزار له ته مه ني
 ههشت سالتدا بوو كاتيك دكتور په فعت سه رنجيدا كورپه كي ناوي
 لاتيني سهدان گول و بالنده ده زانيت، ناوي ده يان شار و دوورگه ي
 له به ره كه نه و نه يبيستون، ده زانيت كورترين ريگا به ده ريادا له نيوان
 نه مريكاي باكوور و باشووردا چييه . نه وه تووشي ترس و توقانيكي
 كتوپري دهكات . دواي دهنگه دهنگيكي گوره له گه ل پروده دا كه گه ليك
 قاپي تيدا شكا و گه ليك په رداخ له سه ر ديواره كان زرمه يانكرد، دكتور
 برپاريدا ئيدي كورپه كي نه بات بو كوشكي غه مگيني بالنده كان و بيبات
 بو لاي دايكي كه ده ميك سال بو دواي نه وه ي ده كرد كورپه زاكه ي له
 سه ر ده ستي نه ودا گوره بيت . دكتور كه پوژ به پوژ زياتر ده بوو به
 پياويكي مون، كاتي زوتر و زوتر له گه ل نه خوشه كاندان ده برده سه ر،
 لسوت به رزتر و توپه تر ده بوو، پيوا بوو كه سه وسه مندالييه كي له
 دونيايه كدا نومكردوه كه كه م و زور په يوه ندي به مندالييه وه نيه،

بەجۆرىك ھەواى ناسىنى دونىاي خستۆتە سەرىيەو ھە دەشیت مندالەكە
 لە داھاتودا لە دەوروپەرى خۆى تینەگات و توانای ژيانى تیدا نەبیت.
 دوورخستەنەو ھەى مندالەكە لە سەوسەن، ھەردووکیانى تووشى نەخۆشییەكى
 گەرە کرد. لە ھەموو ئەو ماوەیەدا سەوسەن لەگەڵ نەخۆشییە قورس و
 سەرنیشە بەردەوام و بێھۆشبوونە کتوپرەکانیدا نەبەشت دکتۆر رەفەت
 سەیریپکات و ھەک جاران دەرمانى بدات، دەبایە فیکرەت گۆلداڤچى
 بەدواى دکتۆرىكى دیکەدا بگەریت و بېھیتت بۆ مائەو، لەو ماوەیەدا
 مندالەكەش بەجۆرىكى ترسناک تووشى پشانەو و لاوازی و سەرنیشە و
 لە ھۆشخۆچوون ھات... مندالەكە لەو ماوەیەدا تەواو لە خۆتندن داڤرا
 و نەیتوانى بچیتەو بۆ قوتابخانە، ئەو ھەى ژيانى دکتۆر رەفەت و پرۆشەى
 ھەما تیکدا، بەرنامەى کار و پەيوەندى ھاوسەرییان بەجۆرىك تیکچوو کە
 یان دەبایە جیاپینەو یاخود دەبایە مندالەكە بپەنەو بۆ لای سەوسەن.
 سەرسەختى و کەللەپەقى دکتۆر دواى دوو مانگ گەیشتە کۆتایى خۆى
 و پۆزىك بریاریدا ھوزار لەگەڵ پرۆشەدا بباتەو بۆ کۆشكى بالندەكان.
 ئەو ئیوارەى دکتۆر بە پینچەوانەى سروشتى تورپەى خۆیەو، گەلیك بە
 ئەدەبەو داواى لە سەوسەن کرد، شتى زۆر نەخاتە مېشكى مندالەكەو
 و خەيالێ وا گەرە نەكات، دواتر نەتوانیت بژى. بەلام سەوسەن زۆر
 بە پەقى سەیری دکتۆرى کرد و بە وشكى گووتى «دکتۆر، کۆرەكە
 دەبیت دونیا بناسیت، نابیت و تیبگات کە ژيان ھەموو ئەوێە کە لەم
 شارەدا دەبیینت». وەلامەكەى سەوسەن لە ناخەو ھەمووانى ترساند،
 بەلام نیکاكانى ھەك ھەمیشە بە چەشنیک بوون، کەم کەس دەیتوانى لە
 پێشەمیدا دەنگ بەرزیکاتەو و شتىكى پینچەوانە بدرکینیت.

بالندەكان ھىدى ھىدى دەمردن، دكتور دلشاد مردنى بەشىك لە
 بالندەكانى دەگىراپەو ھەمەنى سىروشتيان و مردنى ھەندىكى دىكەشى
 دەگىراپەو ھەمەنى خۇشى تايىپەنى و مردنى ژمارەيەكى دىكەشى دەخستە
 سەر ئەستوى غەم. پۇژىكيان دكتور بە سەوسەنى گووت « بالندەكان
 لە مەروڧ زۆر غەمگىنتر دەبن... بالندەكان ھەمەنى دەگرىن و پۇچىكى
 ناوەكيان ھەمەنى ئۆقرەيان لىدەپىت و گىنگلىيان پىدەدا». سەوسەن لەو
 چەند سەلەدا تەواو گەيشتەو ھەمەنى جىگايەنى بەراستى لە شىو ھى خويىند
 و سىروشتى دەنگياندا ھەست بە غەمیان بىكات، ھەمەشەش چەند پۇژىك
 بەر لە مردنەن ھەستى بە ھاتنى گۇتايى دەکرد. لە سەرەتاي سالى دوو
 ھەزاردە گۇتارى سىنە زامدارىش مرد. سەوسەن چەند ھەفتەيەك پىشتەر
 ھەستى بە نىزىكەو ھەمەنى مردنى كەردىو، بەلام ئەو ھەمەنى ئاناسايى بوو لە
 ساتى مردندا، لە شويىنى ھەمان ئەو پەلە سورەى سەر سىنگىيەو، چەند
 دلۆپە خويىكى چى ھاتنەدەرى، كە سەوسەن دەستى لىدا و بۇنىكرد
 ھەمان ئەو بۇنە تايىپەتايەنى كامەرانى سەلماي لىدەھات، ئەو بۇنەنى
 سەوسەن لەگەل ھىچ بۇنىكى دىكەنى دۇنيادا تىكەللى نەدەکرد. ئەو بوو،
 بۇنى كامەران بوو جارىكى تر لە پۇگاي خويىنى ئەم كۆترەو دەگەراپەو.
 كە كەمال يەلدا ھات بالندەكە بەرىت بۇ مۇمياكردن، سەوسەن تىكاي
 تياكرد زۆر ئاگادارى بىت و تايىپەت پەفتارى لەگەلدا بىكات. دواتر مۇمياكەنى

لەسەر مېزىك لە نىزىكى سەرى خۆيەو ە دانا و ەموو شەوېك بەر لە خەوتن تەماشايىدەكرد. لەدواى پىنچ سالى لە كوشتنى كامەران، سەوسەن ەك گەراپىتەو ە بۆ قۇناغى پىش گەپانەو ەى داواكارەكانى ەندى شەو ەك جارن، ئەلبومە كۆنەكانى بەنەينى ەردەهەتايەو ە و سەيرى وېنەى داواكارەكانى ەكرد، ەك ئەو ەى چاوپروانى گەپانەو ەيان بكات، ەك ئەو ەى ەشتا ەىچ كەسەيكان نەگەراپىتەو ە و ئەم بالىندانە تەنبا زادەى خەوېكى درېژىن. لەو ەرتراژىت سەوسەن لەو چەند سالىدا تووشى ەردىك بوو كە زۆرەى ژنى تەنباى دونبا تووشى ەبن، ماو ەى درېژ لە بەردەم ئاوينەدا ەو ەستا و قزى شانەدەكرد، ەندىچار بە سەعات بەردەوام ەبوو، بىتەو ەى بەپاستى خۆى لە ئاوينەكەدا ببىنەت، قزى دادەهەتايە و خەيالى بۆ جىگايەكى تر و بىرى بەرەو شوپىنەكى تر پەرىبوو، قزى دادەهەتايە و دايدەهەتايەو ە، بەلام لە برى خۆى بالىندەكانى ەبىنى، لەبرى خۆى ناو جەنگەل و دارستانە دوورەكانى ەبىنى.

لەسەرەتاي سەدەى نوپو ەواى ئەو ەى ەرد دوو حىزى ەگەرەكەى و لات بېرپارەندا ئاشتەبەنەو ە، ەيدى ەيدى ئاموونىيەكان گەپانەو ە بۆ شارى ئىمە. پاستە زۆرەمان كوشتنى قەلەندەر و كامەرانى سەلمامان لە بىرنەكرد، بەلام يادگارەكانى شەپ بە چەشنەك تالبوون زۆرەمان ەمانوئىست برىنى ئەو پۇژانە نەكولتەينەو ە و سەرى زامەكان دووبارە ەلنەدەينەو ە. لە كۆتايى سالى دوو ەزاروسەيدا ەموو ئاموونىيەكان جگە لە خالىد ئاموون ەموو گەپانەو ە بۆ شار، زۆرەيان خانووەكانيان ەرگرتەو ە و چوونەو ە سەر ئىشە كۆنەكانيان. لە ماو ەى ئەو ەموو سالىدا خالىد ئاموون پەيوەندى بە سەوسەن فەكرەتەو ە نەكرد، جۆرە شەرمەكى قوول و ترسەكى قوولتر لە ناو ەو ەدەيەژاند. دواى كوشتنى كامەران، خالىد بە قۇناغەكى بىدەنگى گەرەدا پابورد، بە خۆى و تاپرەكەو ە پياسەى دوورودرېژى بە كۆپەكاندا ەكرد، ەموو ەفەتەك چەند جارەك ەچو

بۆ پاو، زياد له هه رجوړه گيانه وه ريک بالندهی پراوده کرد، گهرچى له قسه و گفتيده هه ستمان به شتيك نه ده کرد، به لام نيگا و سهير کردنى بۆ بالنده كان پريوون له جوړه كينه يه كى شار دراوه . هه رگيز گۆشتى بالنده كوژراوه كانى خوئى نه ده خوارد، هيند هه بوو دهيه پنانه وه و دهيدا به يه كيک له پاسه وانه كانى و قسه يه كى له زار نه ده هاته دهريئ. خاليد ناموون زۆر زوو له پله حيزببيه كاندا سهركهوت و بوو به بهرپرسيكى كاراي حكومهت، هه ميشه به بيدهنگيه كى سهيره وه كاریده کرد، له هه موو كۆبوونه وهى ناموونيه كاندا به شدار ده بوو بيته وهى قسه يه كى نه وتوبكات، هه موو هه ستيان به و غه مگينى و هه سرهت و كينه گه وريه يى ده کرد كه بهرۆكى ژيانى به رنادات. كه دواى يازده سال بۆ يه كه مجار به ئيشيكي گرنگى حكومهت گهرايه وه بۆ شار، سهيرمان ليهاهت كه له ناو نه و هه موو ئوتيله تازه و خوشه دا كه له و ماوه يه دا له شاره كه ماندا كرابووه وه، پاسته و پراست چوو بۆ ئوتيله كهى باوه جان، له وي باوه شى به خاوه نه پيره كهيدا کرد و له هه مان نه و ژووره دا دابه زى كه يازده سال له وه ويه ر لييدا به زيبوو، هه موو خوژگه مان ده خواست بزانيں خاليد ناموون له و ژووره دا چى دهكات، پارويه كى زۆرمان دا به يه كيک له خزمهتچيه كان تا له ناكو خوئى بكات به ژووره كهيدا و بزانيئت نه م بهرپرسه بالا يهى حكومهتى نوئى له وي چيده كات، سهيرمان ليهاهت كه كورپه ي خزمهتچى به په شوكاوى هاته خوارى و پيگوتين خاليد ناموون له سه ر هه مان نه و كورسيه كوون و ته نهايه ي جار ان دانيشتووه و ده گرى، نه و پياوه ي خهريكبوو له هه موو ولاتدا ده بووه هيماى وشكى و دلره قى، دواى نه و هه موو ماويه ههتابووه وه بۆ نه وهى ليړه دا بگرى، له و ساته دا ئيتىر دلنيا بووين كه يازده ساله خاليد له پووى پوحييه وه له و چركه يه دا وه ستاوه و ناتوانيئت به جيبه يليئت. كه له ئوتيله كهى باوه جان دابه زى پاسه وانه كانى نيهمه يان دوورخسته وه و نه يانه يشت زۆر له نزيكه وه ببينين، به لام كه

سوار ئوتومبىلەكانيان بوون ئىمەش دوراودور بە ماشىنەكانمان دوايان كەوتىن. ئەو پۆزە خالىد ئاموون خۆى و پاسەوانەكانى بەرەو باكوورى شار و بە ئاراستەى كۆشكى بالنده غەمگینه كان بەرپكەوتن. ھەموو واماندهزانى دەچىت بۆ لای سەوسەن فېكرەت، بە جوانىشمان دەزانى لە جوانترىن بۆھەزنى شارەكەمان بېرسىتەو و سەردانىكى كورتىبكات و ھەولبەدات شتىك لەو غەم و خوينە بتەكۆنەت كە لەسەر ھەموو چىرۆكەكە نىشتوو. بەلام بينيمان لە نزيك كۆشكى بالندهكانەو وەستا، لەو ديو ديوارەكانى كۆشكەو گوێى لە دەنگى بالنده غەمگينه كان گرت، كە ئەوكات خەرىكبوو دەھاتنە كزى. چەند دەقىقەيەك لەوچ وەستا و تەنیا سەيرى ديوار و پەنجەرەى كۆشكەكەى كرد، ھەموو دەمانزانى چ ئازار بەخشە مەوۆف لەم ديو ديوارەكانى مالى مەحبوبەيەكى كۆنەو بۆھەستىت و نەتوانىت بچىتە ژوروى، دەمانزانى چەندە سەختە مەوۆف ھەموو ژيانى ھەسرەتى ئافرەتىك لە دليدا ھەلگرت. لەگەل ئەوھى ھەموومان بە بەرپرسى سەرەكى كوشتنى كامەرانى سەلمامان دەزانى، بەلام لەو چركەى بىكەسى و بەدەختىيەدا كە لەمديو ديوارەكانى كۆشكەو وەستابوو، كسپە لە دلمانەو ھەتات بۆى و گریانمان بۆى دەھات. كۆن چوزانىت، پەنگە سەوسەن ھەزىكردىت بىبينىتەو، پەنگە چەندىن پەرسىارى ھەبوو بىت لىبىبكات، پەنگە گەر جورئەت بىكردايە و لەدەرگا كەى بدايە، دواچار ھەموو شتەكان بگوراپانايە. ھەموو دەمانزانى ئەو دوا فرستەى ژيانىتى تا دوا ھەنگا و بنىت بۆ گەيشتن بەسەوسەن، بەلام بۆھەى لەدەرگا بدات سوار ئوتومبىلەكەى بوو ھەو و ئەو كوچەيەى جىھىشت و ئىدى ھەرگىز نەماندى بگەپتەو. دواتر ژورمان ھەولدا لە پىگای پەروشە و كچانى دىكەى خىزانى گولدانچىيەو بزانىن خانمى بالندهكان چۆن بىر لە خالىد ئاموون دەكاتەو، بەلام ھەموو دلنایانكردىنەو كە سەوسەن لەو پووەو ھىچ شتىك نالیت و ئامادە نىيە ھىچ ھەرفىك بەركۆنەت.

له سالی ۲۰۰۲ دا ساقی مه محمود خوشکه که ی مرد و له سه ر داوای
 فیکره ت گولدانچی گواستییه وه بۆ ناو کۆشکی بالنده غه مگینه کان، له
 پاستیدا مالّه که هتند گه وره بوو جگه له ساقی چه ندین که سی دیکه شی
 ده گرت، به لام ساقی به جۆریک ده ستکورت بوو، گه ر گولدانچی ده ستی
 نه گرتبایه مروف نازانیت چۆن و له کوئ ونده بوو. هاتنی ساقی بۆ
 کۆشکه که که میک ژيانی سه وسه ن و هوزار و فیکره ت گولدانچیشی
 پرکرد. ئیدی به یانیا ن پتکه وه به رچاییانده کرد، هه میشه پرۆشه بازاری
 بۆ ده کردن، که وه ک ژنیک ی به هیز و گورجوگۆل ئیشیده کرد، به سه ریگ
 له خهسته خانه نه هلییه که ی دکتۆر ئیشی حیساباتی ده کرد و به سه ریکی
 دیش ده بایه ناگای له باوکیکی پیر و خوشکیکی نه خۆش بیت که وه ک
 خۆی ده یگوت «له ناو کۆمه لیک ته یروتیوردا چه قیوه و نایه ته ده ری» .
 هه ندیجار له ماندوو بووندا ده گریا، پایده کرد بۆ لای کچه پوره کانی،
 بۆ لای مریه م گولدانچی که له لایۆریکی گه وره ی پشکنینی پزیشکی
 کاریده کرد و سکا لا زۆره کانی خۆی له ده ست دونیا درده بری، له
 ده ست میژده که ی که کاری پزیشکی گۆپیوه بۆ کاسبییه کی ته ماحکارانه ،
 له ده ست نه خۆشه کان که نازیکده که ن له توانای ئه مدانیه بیکشیت،
 له ده ست خوشکیکی نه خۆش و په نگ زه رد و بیده نگ که هه چ که س
 ناتوانیت خه یالی بخوینیت ه وه، له ده ست باوکیک که فیتری زمانیک بووه

بالنده کان نه بیټ که س تییناگه ن، له ده ست شاریک که تادیټ جه نالتر و بیټر حمتر ده بیټ. تاکه دلنه وایی نه وه بوو که نیستا ده توانیټ به باشی ماشین لیخوپټ و خیرا له نیوان هه موو جیگاکاندا بیټ و بچټ. به یانیان که ده گه یشته کۆشک و گوپی له دهنگی غه مگینی بالنده کان ده بوو، سهیری لیڤه هات چۆن نه و بالداره دلخۆشانه ی که سه رها جریوه یان مرۆفی ده هینایه سه ما و هه تا پیاویکی که مدووی وه ک دکتۆر ره فعه تی ده گه شانده وه و دۆخیکی پۆحی نوی پیده به خشی، به و چه شه وه رگه پان و نیستا پۆژ دوی پۆژ غه مگین و غه مگینتر ده خوینن. به لام که ده هاته ناو ماله که که هه مووانی ده بینی له سه ر میزی نانخواردنی به یانی چاوه پوانی هاتنی نه و ده که ن، که هوزاری ده بینی باوه ش به پوره سه وسه نیدا ده کات و هه والی بالنده کان ی لیڤه پرسیت، هه ناسه یه کی قوولی هه لده مزی، هه ستی به گه وره یی و قوولی ژیان له م کۆشکه گه وره یه دا ده کرد. دوو سی جار له مانگدا ساقی مه حمود و گولدانچی هه ر له به یانییه وه ده چونه ده ری، پیکه وه هه موو شار ده گه پان، چاخانه کان یان به سه ر ده کرده وه، ده چونه بازاری کۆنه فروشان، ماوه یه ک له ناو باله و بۆنی شیداری جلی کۆندا ونده بوون، دواتر ده چوون بۆ یه کیک له چیشته خانه کان و نان یان ده خوارد، له گه پانه وه دا ده چوون بۆ بازاری ماسی فروشان و ماسیه کی گه وره یان ده کپی و شه و له مال ده یان برژاند. سه رها ساقی مه حمود باوه پی نه ده کرد که فیکره ت گولدانچی به راستی بتوانیټ قسه له گه ل بالنده کاندا بکات، به لام دواتر نه و چیرۆکه سهیرانه ی فیکره ت له سه ر بالنده کان و ژیان یان و شوین یان ده یگیزپایه وه به جۆریک سهیر و پاسته قینه دیار بوون، ساقی گه یشته نه و برپایه ی که فیکره ت ته و او له بالنده کان تیڤه گات.

له به هاری سالی ٢٠٠٣ دا که سه دام حوسه ین پوخا و نه مریکیه کان هاتنه ناو ولاته که وه، شاره کانی ئیمه تاقه شاری سه ر نه م نه ستیره یه

بۆن که هاتنی ئەمریکیەکان و هەرسێ سەدام حوسەینیان لە دڵەوه
 پێخۆشبوو، دواجار هیچ کەس وەک ئێمە لەسەر ئەم ئەستێرەیه دڵپەقی
 ئەو پیاوێی نەبینیوو، سەوسەن ئەو وەرزه وەک شیت گەپایەوه بۆ بەر
 تەلهفزیۆنەکان و لە قوولایی دڵەوه پوخانی سەدام حوسەین شادومانیدەکرد،
 بەلام تەنها کەسێ شارەکش بوو هەستی بە نزیکبوونەوهی تۆفانیکی
 ترسناکی ناگر دەکرد. لە کۆتایی سالدایا بەر لەوهی سەدام حوسەین بە
 خۆی و پێشە درێژەکیەوه لە چالەکەدا بگیریّت، بالەندەکانی خانم وەک
 ئەوهی نەیانەویّت ئەو پۆژە تاریک و پەشانیە بێین کە چاوه‌پوانی ولاتەکه
 دەکات، هیدی هیدی ژمارەیان پوووە کە مەبۆن دەچوو. فیکرەت گۆلدانچی
 مردنی بالەندەکانی وەک مردنی خەونی هەموو ولاتەکه دەبینی. لە
 کۆتایی سالدایا کە مەتر لە پەنجایا بالەندە لە قەفەزەکاندا مابوون، بەشیکی
 زۆری بۆلبۆلە بچکۆلە و بالەندە دەنگخۆشەکان مەدبوون، لەگەڵ ئەوه شدا
 هەر کەسێک بە بەردەم کۆشکدا برۆشیتبایە گۆیی لە دەنگی بالەندەکان
 دەبوو، بەلام هەموو سەرنجمان دا کە دەنگەکان مانگ دواي مانگ کۆتر
 و کۆتر دەبن. هەندێ شەو سەوسەن وای بەخەیاڵدا دەهات کە گۆیی
 لە دەنگی بالەندەیهکی مۆمیایە لە جیگایەک لە جیگاگانی کۆشکەکه‌وه
 هەڵدەستیت، هەڵدەستا و ژووراو ژوور دەپۆشیت، بەلام هیچی نەدەبینی
 و هیچی نەدەبیست... لەگەڵ ئەوه شدا هەموو شەویک ئەو دەنگە نامۆ
 و سەیرانە لەسەریدا زیندوودەبوونەوه. زۆرجار وای هەستەکرد بالەندەکان
 لە جیهانیکی تره‌وه، لە شوپینیکی تره‌وه بانگیدەکن، بەلام هەندێجاری
 دیکەش هۆی ئەو دەنگانەي دەگێرپایەوه بۆ گیرخواردنی خۆی لە ناو
 زنجیر و قەفەزەکانی رابوردوویەکی تال و کوشندەدا.

لە سالی ٢٠٠٦ دا پۆژیک مەنگور گەپایەوه بۆ شار... سەر و پێشیکی
 سپی هێشتبووه‌وه، زۆر لە جارێ لاوتر بوو. بەپێچەوانەي چاوه‌پوانی
 هەموومانەوه، لەبری ئەوهی بەجلە دێرینە کوردییەکانییەوه دەریکەویّت،

بە چاكەت و پانتۇللىكى كۆنەۋە لەبەردەم چايخانى پەپولەى ئازاددا
 دەرگەوت، كراسىكى سىي لەبەردابوو كە قۆپچەكانى سەرۋەى كرابوونەۋە
 و تۆپەلىك مووى سىي لە سنگىيەۋە ھاتبوۋەدەرى. دواى دەسال ژيان لە
 غەربىيدا بوۋبوو بە پياۋىكى بىدەنگ كە دەموچاۋى ھەندىكمانى لەبىرىو
 و ھەندىكى دىكەشمانى نەدەناسىيەۋە. ئەۋ كات قەپۋز جوقلى بوۋبوو
 بە ھەرمانبەرىكى گىرگ لە يەككىك لە ھەرمانگەكانى بەپۆۋەرايەتى
 ئاسايش، سامانى كىسرا بوۋبوو بە دەموچاۋىكى ئاسراۋ ھەندىچار لە
 تەلەفزوندا دەرگەوت و باسى «ۋەبەرھىتان» و «پلانى گشتى بۆ
 كىشەى نىشتەجىببون» و ئەۋجۆرە شتانه دەكرد، تا دەيتوانى خۆى
 لە پابوردوۋ بە دوور دەگىرت و نەيدەويست كەس ھىچ شتىك دەرپارەى
 جارانى ژيانى بدركىنىت و لاپەرە كۆنەكانى ھەلېداتەۋە، ھوشەجوجە
 رىستورانىكى مۇدىرنى كىردبوۋەۋە كە ھەرزانتىن خواردن تىيدا بەرابەر
 سى دۆلارى ئەمىركايى دەۋەستا. كە مەنگور ھاتەۋە ھەموو وامان دەزانى
 كە ئەۋان دىن بۆ لاي و دواى ئەۋ ھەموو سالە داۋاي لىبوردن و گەرپانەۋەى
 دۆستايەتى دەكەن، بەلام ھىچ كەسىيان مەنگورپان لە بىرنەبوو. بەلام
 بەدىۋىكى دىشدا ئىمە واماندەزانى كە مەنگور لەم دەسالەدا ھەموو
 پابوردوۋى لەبىركىدىت، كەچى سەرسامبوۋىن كە زانىمان ئەۋ لە ھەموو
 ئەۋ ماۋە درىژەدا جگە لە پابوردوۋ بىرى لە ھىچ شتىكى تر نەكردۆتەۋە،
 كە گەرپايەۋە بۆ چايخانىكە ۋەك جارار چەقۇيەكى كۆنمان پىيىنى كە
 دەىگوت چەقۇكى يوسف كەويارە. دىارىۋو ئەۋ چەقۇيەى بە ھەموو
 زەۋىدا گىرپاۋە، ئىستاش لە گىرفانى قاتە خۆلەمىشىيە كۆنەكەيدا ۋەك
 ھىماى ۋەفا بۆ سەردەمىكى بەباچو ھەلىگىرتبوو. لە يەكەم ئىۋارەى
 دەرگەوتنىيەۋە بە ئىمەى گوت كە ھاتۆتەۋە بۆ ئەۋەى لىرە بىرىت.
 لە ئىۋارەى پۆزى دوۋەمدا بىنىمان كە چوۋ بۆ كۆشكى بالىنىڭ
 غەمگىنەكان، ھوزار دەرگاگەى لىكردەۋە، بە دەنگىك كە پىرى حورمەتى

ته‌واو بوو داواى ليک‌کرد سه‌وسه‌ن خان ناگاداريکاته‌وه که ميوانتيکى دوورولآتى هاتووه که ناتوانيت بيروخسه‌تى ئه‌و پى بخاته ئه‌و ديو ده‌رگاکه‌وه. بؤ ئيستىکى کورت سه‌وسه‌ن نه‌يناسييه‌وه، سه‌وسه‌ن له‌م ديو ئاسنى ده‌رگاکه‌وه و ئه‌و له‌و ديو ئاسنى ده‌رگاکه‌وه وه‌ستابوون، به‌رله‌وه‌ى ته‌واو بيناسييته‌وه، سه‌وسه‌ن هه‌ستى به‌ بؤنيکى سه‌يرکرد، بؤنى پياويک که ماوه‌يه‌کى دريژ له‌ قه‌راغ ده‌ريايه‌کى گه‌وره‌ ژياوه، پياويک بؤنى ده‌سال ژيانى له‌ گونديکى هۆله‌نديدا ليده‌هات که ده‌که‌وته سه‌ر که‌نارى ده‌ريا، ده‌سالى پيک مه‌نگوپ به‌ ته‌نيا له‌ که‌نارى ئه‌و ده‌ريا گه‌وره‌يه‌دا ژيابوو، ده‌سالى پيک هه‌موو پوژيک چەند سه‌عاتيک سه‌يرى ده‌رياي کردبوو، بؤنيکى تاييه‌تى گرتبوو که ته‌نيا سه‌وسه‌ن ده‌يتوانى بيناسييته‌وه. سه‌وسه‌ن به‌و ده‌نگه‌ ناسک و نه‌خۆشه‌ى که تيپه‌پينى سالان و پيريونى دونيا کارى تينه‌ده‌کرد، گووتى «ئاه مه‌نگوپ، ئه‌و هه‌موو ساله له‌ کوئ بوويت، هه‌موو وامان ده‌زانى مردويت». مه‌نگوپ له‌سه‌ره‌خۆ گووتى «سه‌وسه‌ن خان، دوينى گه‌رامه‌وه، له‌وسه‌رى زه‌وى بووم، له‌ جيگايه‌ک نزىک له‌ قوونى دونياوه، له‌ قه‌راغ به‌حرىکى گه‌وره‌... ئا سه‌وسه‌ن خان، هه‌ر هاتم له‌ ده‌رگاوه‌ پيژ و حورمه‌تيکى بچوک نيشانده‌م و سلاويکى کورت بکه‌م». ئه‌و بؤن ده‌ريايه‌ى که ليده‌هات، وه‌ها توندبوو، سه‌وسه‌ن ده‌ستى برد و به‌ هيمنى به‌ره‌و ئه‌و ديو ده‌رگاکه‌ پايکيشا و گووتى «مه‌نگوپ، وه‌ره‌ ژووى، له‌م ده‌ ساله‌دا دونيا وه‌ها گوپاوه‌ ده‌توانم له‌ هه‌موو شتيک بپورم...». بينينى مه‌نگوپ، هه‌ريه‌ک له‌ فيکره‌ت گولدانچى و ساقى مه‌حمودى حه‌په‌ساند که له‌ هه‌يوانى کۆشکه‌که‌دا له‌سه‌ر ميژيک پيکه‌وه به‌سه‌ر تاوله‌يه‌کى کۆندا نوشتابوونه‌وه و له‌ گه‌رمه‌ى زار هه‌لداندا بوون. له‌و چرکه‌ ساته‌دا که هه‌مووان سه‌يرى يه‌کتريان کرد، که نيگاگان له‌ يه‌ک گيريون و چاوه‌کان ته‌ماشاي يه‌کديان کرد، هه‌موو تيگه‌يشتن که زه‌مان سوپيکى گه‌وره‌ى خواردوه، جيهان به‌جۆريک وه‌رچه‌رخاوه شوينيک

بۇ ۋاقىتتا كۆنەكان و جىگايەك بۇ چىرۆكە بە باچوۋەكانى ئۆتۈنغان نە ماۋە،
 ۋەك ئەۋە بوۋ زەمان لەم پىرىيەدا سەرلەنۈي لە ئاۋىكى نۆيى ھەلگىشاپان
 و دوۋبارە دروستىكىرىدېتتەۋە، پروداۋەكان بە چەشنىك ھەموۋىانى ھارپىبو،
 جىگايەك بۇ كىنە تايىبەتى و بچوۋەكانى ئۆتۈنغان نە ماۋە، ئاۋمىدىيەكانى
 ئۆتۈنغان بە جۆرىك گەۋرەبوۋ كە دەبايە لە چاۋى يەكدا بۇ كەمىك ئۆمىد
 بگەپىن... كە ساقى و مەنگۈپ باۋەشيان بە يەكدا كىرد، لاي فىكرەت
 گولداۋچى باۋەشەكەيان لە ئاشتىبوۋەۋەى دوۋ پىياۋى زىندوۋ نە دەچوۋ،
 بەلگۈ لە ئاشتىبوۋەۋەى دوۋ لاشە دەچوۋ. چەند پۆژىك دواتر كە ھەر
 سىڭيان پىكەۋە لە سەر بەرچايى بەيانى دانىشتىن، فىكرەت بە پىكەننەۋە
 پىيگۈۋىتن «ئەۋەى ئىمەى كىردۈ بە دۆست، نىزىكبوۋەۋەى مردنە».

سەۋسەن و فىكرەت گولداۋچى ھەرگىز ئەۋەيان لە بىرنە كىرد كە ئەم
 كۆشكەى لە ناۋىدا دەژىن كۆشكى مەنگۈپ، چەند سالىكى زۆر ھەۋلىياند
 شوپىن و ھەۋالى لە گەپىدە جىاۋازەكانى دۇنياۋە بزانتىن كە لەملاۋلاى
 زەۋىيەۋە دەگەپانەۋە بۇ شار، بەلام ھىچيان دەست نەكەۋت. ئەۋ پۆژە
 كە دەرەكەۋتەۋە ھەر دوۋكىيان خۇشحال بوۋن و پىشنىيازى ئەۋەيان كىرد،
 لەم كۆشكە گەۋرەيەى خۇيدا لەگەلىياند بىزى. ھەلەت مەنگۈپ ھىچ
 جىگايەكى نەبوۋ، خۇشحال دەبوۋ، لىرەدا لە شوپىنكى ۋا ھىمندا بىزى.
 لە ھەمان شەۋدا تاكە جانتاكەى ھەلگىرت ۋ ھات بۇ كۆشكى بالىدە
 غەمگىنەكان و لە ناۋ مۇمياكاندا شوپىنكى بۇ خۇي پىكخست.

كە بەيانىان ھەر سىڭيان لە سەر مېزى بەرچايەكە دادەنىشتىن،
 سەۋسەن ۋەك سىڭ بالىدەى مۇمياى گەۋرە دەيىنن... سىڭ پىرەمىرد
 بوۋن كە پىكەۋە ۋەك سىڭ تارمايى بە ژوۋرەكانى كۆشكە دەھاتن و
 دەچوۋن، ھەموۋ پۆژىك چەند جارىك بە ھەموۋ ژوۋرەكاندا دەگەپان.
 مەنگۈپ بەردەۋام چىرۆكى بۇ دەگىپانەۋە، لە شەۋى يەكەمدا چىرۆكى
 جۆرە مەلىكى بۇ گىپانەۋە كە بە «بالىدەى پەناپەر» ئاۋبانكى

دەرچووبوو، مەلێک بوو گوايه له تورکیاوه تا ئەوروپا دواي پەنا بەره کوردەکان دەکەوێت. چیرۆکی خالیدی مەهەچاویازی بۆ گێڕانەوه که جووتیک بالێندە ولاتە و ولات تا نەرویج لەگەڵیدا فریون. مەنگور گوتی «خالید لە هەر جێگایەک بایه، ئەو جووتە تەیرە دەیانفۆزییەوه، جووتێ تەیری بچکۆلەبوون... ئێوه خالید نانا سن، من لە دوو جێگای سەفەرەکه مەدا خالیدم لەگەڵدا بوو، من باوەرم بە حیکایەتی ئەو تەیرانە نەکرد، تا شەویکیان لە سالۆنیک لە مائلی ناسیاویک خەوتبووین، خالید هەمیشە بە دەمدا دەخەوت، که هەستام ببینم هەر دوو بالێندەکه لە سەر قوونی نیشتبوونەوه. ئەو یەکه مجاریبوو ئەو تەیرانە ببینم، بەلام دواتر ئەو تەیرانەم لای پەنا بەری تریش بینیوه، پانە بەرم بینیوه لە گیرفانیاندا مەل هێلانەیکردوه، تێدەگەن لە گیرفانی سەرەوه یان خوارەوهی چاکە تەکانیاندا جووگی خۆیانیان هەڵهێناوه...».

مەنگور لە پۆژی یەکه مەوه لە پێگای ئەو چیرۆکانەوه جێگای خۆی لە مائلی سەوسەندا کردەوه. پیری زۆر کاری لە یادهوەری و فەنتازیاکانی نەکردبوو، لەگەڵ دوو پیرەکهی تردا بە ناو مائەکهدا دەگەرا، بالێندەکانی بە سەر دەکردەوه، ئاوی بۆ دەگۆڕین، لەگەڵ هاوڕێکانیدا تاوڵەیدەکرد، لەگەڵیاندا دەچوو ناو شار، لە چایخانە جیاوازهکان دادەنیششت، که دەچوونە بازاری ماسییه که، خۆی وەک ماسی ناسیکی شارەزا پیشاندەدا. گەر ماسیفرۆشەکان گومانیان لە توانای بکردبایه، دەیکووت «کوپی باوکم وەرە بۆنی دەستم بکه، بۆنی قوونم بکه، ئیستاش بۆنی دەریای لێدیت، تۆ دەتەوێت من فیتری ماسی ناسی بکهیت؟». شەوان لە هەیانوی مائەکهدا هەر سێکیان سێ بەتانیان دەدا بە خۆیاندا و دادەنیشتن، سەیری ئەستێرەیان دەکرد و گوتیان لە خۆیندنی دوا بالێندەکانی کۆشکه که دەگرت. سێ بالێندە ی پیر بوون... سێ بالێندە ی پیر که زەمان نەوهک که مال یەڵدا مۆمیاکێر دبوون.

له و چەند ساله‌ی دوايیدا ئاريان جه و دەت پۆژانه دەهات بۆ کۆشک، به‌لام سال دواي سال بیده‌نگتر و بیده‌نگتر ده‌بوو، هونه‌رمه‌ندیکی ناوازه بوو که جگه له سه‌وسه‌ن فیکره‌ت بینهریکی دیکه‌ی له دونیادا نه‌بوو. به‌یانیان به‌خۆی و جانتای بۆیه و فلچه‌کانییه‌وه ده‌هات و له‌سه‌ریه‌کیک له دیواره‌کانی کۆشکه‌که ده‌ستی به‌نیگارکێشان ده‌کرد، له‌و چەند ساله‌ی دوايیدا زۆریه‌ی جار خۆی نیگاره‌کانی هه‌ڵده‌بژارد، هه‌میشه ده‌سته‌سپێکی سووری ته‌نکی به‌گه‌ردنییه‌وه ده‌به‌ست و کاسکیته‌یکی سه‌وزی له‌سه‌ر ده‌کرد و له‌کۆشکی بالنده‌ غه‌مگینه‌کاندا بێپرسیار ده‌رده‌که‌وت. وه‌ک هه‌میشه پۆژانه چه‌ندجارێک له‌گه‌ڵ سه‌وسه‌ندا داده‌نیشت و چای ده‌خواردوه. چەند سال بوو ئه‌و چایه نه‌بیست که سه‌وسه‌ن لییده‌نا و پریده‌کرد له‌گه‌ڵای بۆندار له‌هیچ شوێنێکی تر چای بۆ نه‌ده‌خورایه‌وه. هی‌دی هی‌دی ئاریان بووبوو به‌شیک له‌کۆشکه‌که. هه‌ندئ شه‌و تا به‌یانێ له‌کۆشکه‌که‌دا ده‌مایه‌وه و نیگاریده‌کێشا، سه‌وسه‌ن هه‌میشه بۆ ماوه‌ی درێژ به‌دیاریه‌وه داده‌نیشت و سه‌یریده‌کرد، به‌لام هه‌ندئ جارێش لییده‌گه‌را به‌ته‌نیا په‌سمبکات. هه‌ندئ شه‌و به‌ده‌م خه‌وه‌وه هه‌ڵده‌ستا و سه‌یری لییده‌هات که ئاریانی ده‌بینی له‌جینگیه‌ک له‌جینگا‌کانی کۆشکه‌که‌دا مه‌ستانه نیگاره‌که‌ات. به‌تۆبه‌ت دیوار دواي دیوار نه‌خشیده‌کرد، که ئیدی شوێنی به‌تال نه‌ده‌ما نیگارێکی کۆنی به‌

بۆیە سپی دایە پۆشی و لە سەر وە دەستی پێدە کردە وە . هەندئ پۆژ
 ھەر سئ پیاو پیرە کە ، سئ کورسیان دایە نا و سەیریان دە کرد ، بە لام
 ئاریان دانیابوو ئەم سئ پیرە ناتوان وەک سەوسەن تێیگەن .
 کە لە سالی دوو ھەزار و چوار ھەو جەنگ لە عێراق پەوتیکی شیتانە ی
 وەرگرت ، سەوسەن بەردەوام لە نیگاری تەقینە وە و لاشە ی سووتاوی
 سەرجادەکان ھەلەدەھات و لە وێنەکانی ئاریاندا نوقم دەبوو . بەردەوام
 لە خۆی دەپرسی کە ی سێبەرەکانی مەرگ دەگەن ئەم شارە . لەو
 ماوەیەدا تەنیا ئەو ی لە خەیاڵدا بوو ھوزار لە جەنگەکانی ئیستا و
 سبە ی پزگاریکات . ئەو وێنە یی کە دەشیت سبەینئ ھوزار گەرەبیست
 و بیبەن بۆ جەنگ ، دەشیت گەرەبیست و تەقینە وە یەکی شیت لە سەر
 شەقامیکی ئەم وڵاتەدا بیکوریت ، شیتیدە کرد . ھوزار لە گەل گەرەبوونیدا
 پتر لە دنیای پورە غەمگینە کیدا نوقم دەبوو . کە تەمەنی بوو بە
 دوازدە سال لە گەل سەوسەندا سویندیان خوارد کە چیتەر نھینئ خۆیان
 ئاشکرانە کەن و ئەو دەرەخەن کە سەوسەن لە ژێر وە پۆژ دوا ی پۆژ
 زیاتر و زیاتر دنیای دوور لای ھوزار شیرین دەکات . لەو تەمەن وە ھوزار
 فێربوو کە خۆی لە بەردەم پەفەتئ باوکیدا بکات بە کەسیکی بیتاگا
 و نەزان ، نەبا لە سەوسەنی دووربخت وە . ھوزار قوتابی یەکی زیرە ک
 نەبوو ، بە لام ناوی لاتینی ھەموو گول و بالندەکانی دنیای لە بەربوو ،
 ئەو چەند سالە سەوسەن ھەمیشە لە سەر ئەتلەسە گەرەکان ، لە پێگای
 وێنە تاییبەتییەکانی خۆی وە ، بە پێگای حیکایەتەکان ، ژۆر شتی لە سەر
 جیھان فێر کردبوو . کە ھوزار تەمەنی بوو بە چوار دە سال تەنیا ئومیدی
 پوری ئەو بوو لەم شارە ی دووربخت وە ، لەو جەنگە ژۆر و نادیارانە ی
 دووربخت وە کە دەشیت سبە ی سەر ھەلبەدن . کۆرە کە خۆشی ھیدی
 ھیدی خەونی سەفەرێکی دوور و درێژ لە خەیاڵیدا سەری ھەلەدا ...
 بالندەکانیش ھەمیشە ھیدی ھیدی دەمردن ... شەوێکیان ھوزار بە پوری

گۈۈت «پۈرە سەۋسەن، لەگەل مردنى دوا تەيردا، من لەم شارە دەپۆم و بە دونيادا دەگەرپىم و بالىندەى تىرت بۆ دەهتەم». سەۋسەن بە ھېمنى دەستى خستە سەر دەمى و گۈتى «كە بالىندەكان ھەموو مردن تۆ دەپۆيت، تىگەيشتەيت... كە بالىندەكان ھەموو مردن، من دەتەم و پىگات پىشانىدەم و تۆ خۆت دەپۆيت، بەلام بالىندە ناگريت، تىدەگەيت... لەوانىيە تا تۆ دەگەرپىتەۋە پۈرە سەۋسەن لىرە نابىت. بەلام ھەرچىيەك بوو، لە ھەر كۆپى دونيا بوويت نامە بۆ دايكت دەنوسيت، تىدەگەيت زەۋى دەگەرپىت و گۈى لە دەنگى بالىندەكان دەگريت... گرنگترىن شت ئەۋەيە لەم ۋلاتەدا نەبىت و شەپنەكەيت».

لە كۆتايى سالى دوۋەزارۈحەۋتدا تەنيا پىتچ بالىندەى زىندوو مابوون، كە دەنگيان بە ئەستەم دەگەيشتە ئەۋ دىو دىۋارەكانى كۆشك، ئىمە ھىدى ھىدى ھەستمان بە كزىبون و نەمانى دەنگى بالىندەكان دەكرد، ھەندىكمان پوخسەتمان لە كەمال يەلدا ۋەردەگرت كە بەرلەۋەى بالىندە مۇمياكان بباتەۋە بۆ كۆشك نىگايەكيان بەكىن، ئەۋ پۆخسوكانە دەرەفتى ئەۋجۆرە نىگايەى پىدەداين، بىئەۋەى بەئىلت وىنەى بالىندەكان بە كامىرا دىجىتالە نوپكانمان بگرىن. لە ھاۋىنى ئەۋ سالدە زۆر كەس لە سەر تەلەفونە دەستىيەكانيان، كورە كلىپىكيان بۆ ھات كە كەمال يەلدا لە كاتى مۇمياكردنى كۈنەپەپويەكى قەشەنگدا پىشانىدەدات، دياربوو كەسىك لەۋانەى يەلدا مەمانەى داۋنەتە، بىئاگاى خۆى تۆمارىكردە، ئەۋ كورە فىدىۋىيە ھۆكارى گەۋرەى ئەۋەبوو يەلدا ھەموومان دەرېكات و نەھىلت ئىدى بالىندەكان بىينىن. لەگەل مردنى ھەموو بالىندەيەكدا سەۋسەن لاۋازتر و لاۋازتر دەبوو، ھەر سى پياۋە پىرەكە ھەستىاندەكرد كە نىكبۈنەۋەى بالىندەكان لە كۆتايى كارىگەرىيەكى گەۋرەى لەسەر سەۋسەن ھەيە، شەۋ دۋاى شەۋ لە ژىر تىشكى مۇمەكاندا، لە ژىر شەقى زەردى گلۆپە كزەكاندا پەنگ زەردتر دەردەكەۋت. مەنگۈر بۆ

ئەو ەى دلى خۆشبات شەوان لە تەنىشت قەرەوئەلەكەيەو ە دادەنىشت و چىرۆكەكانى خۆى بۆ دەگىرايەو، حىكايەتى چەقۇكىشەكانى شار، چىرۆكى پەنابەرەكان، سەرىوردى ئەو كوردە داماوانى ەى لە ەموو جىگايەكى سەر زەويدا مرۆف وەك مەخلوقىكى بىئىرخ و بىيەەرە سەبرىاندەكات. دەستى دەخستە سەر دەستى سەوسەن و دەىگوت «كچم تۆ دونيات خۆشەوئىت، تۆ وات لە خەلكىكى زۆرى ئەم شارە كرد دونيايان خۆشبوئىت... بەلام لە خۆت نەپرسىو ە ناخۆ دونيا ئىمەى خۆشەوئىت، من نىو ەى ئەم سەر زەويەم بەپى تەىكردو، پىئدەئىم، لە ەموو شوئىنىكى دونيادا ئىمە وەك لەشىكى بۆگەن سەىردەكەن... من كە گەىشتە كەنار دەريا و ژورىكى بچكۆلانەم پەيداكرد، ئىتر وەستام، سەىركردنى دەريا تاكە شتىك بوو ئارامى دەدامى. چونكە كاتىك ئەم مەنگورە بچوك و پىر و ناجۆرە لە پۆخى دەريادا شان بە شان لەگەل خەلكانى بالابەرز و بەقەوامى مىللەتانى تردا دەوەستا، ەستىدەكرد ەموو بەرامبەر گەرەىى ئەو ئاو ە چەندە بچوك... ئەو زۆر دلى مەنگورى خۆشەكرد... ئەو تەنیا شتىك بوو وەك كوردىك ەست بە يەكسانى بكات لەگەل بەشەرەكانى ترى ئەم دونيايەدا. يوسف كەويارى گەرە دەىگوت «كە مرۆف لەم شارەدا لەداىكبوو، لاشەكەى لە ەر كوئىەك بنىژئىت، پۆخەكەى ەر لىرە دەمرئىت»، گەر خۆم بە دونيادا سەفرەم نەكردبايە تىنەدەگەىشتەم ئەو شەو ە كامەرانى سەلما بۆ گەرايەو ئەم شارە، چەند سال ئەو پرسىارەم لە خۆم كرد، بۆ كامەرانى سەلما فئىلى لىكردم و گەرايەو؟ دواچار زانىم كە كامەران نەىدەوىست پۆخى لە جىگايەك و لەشى لە جىگايەكى تر بەرئىت. لە سالانى دووردىژى سەفەردا ئەو لە ەر شتىك زياتر ترساندبووى، نەىدەوىست جارىكى تر لەو ترسەدا بژى. وەك تۆ كچم... وەك تۆ... كە خۆت لەم كۆشكەدا دىلكردو ەبا لەشت لەم شارەدا نوقم بئىت و لە پۆخت ون بىئىت».

فېكرەت گۆلدانچى دەيزانى لەگەل مردنى دوا بالئندەدا، پەيوەندى سەوسەن بە جىھانى گەورەو، بەو دونيا بەرىنەو، كە لە مندايىيەو، عاشقىتى دەپچىرىت. لە كۆتايى سالى دووھە زاروچە وتدا ھەموو ھەولەكان بۆئەوھەبوون كە تادەشىت و دەكرىت ژيانى ئەو چەند بالئندەيەى ماون درىژىكرىتەو. لە سەرەتاي بەھارى سالى داھاتوودا ئىدى دەنگى بالئندەكان لەدەرەو نەدەيىسترا، لە ناوھەپاستى بەھاريشدا تەنيا بالئندەيەك كە مابوو، داللىكى گەورە بوو كە ناوى ھەك دالى زيوين پويشتبوو. دالى زيوين يەككىك بوو لەو بالئندانەى لە قەفەزەكانى خالىد ئامووندا برىنداربويوو، بەلام بە كۆمەكى دكتور دلشاد مەترسى مردنى تىپەپاندبوو و ئىستا ھەك دوامەين تەيرى ناو كۆى قەفەزەكان تەنيا مابووھەو. يەككىك بوو لە ھەرە غەمگىنترىن بالئندەكان، كە سىازدە سال بوو لەم شارەدا دەژيا و يەك يەك مردنى ھەموو بالئندەكانى بينىبوو، مالاوايى لە ھەموو ھاوپىكانى كردبوو. ئەو چەند مانگەى كە بە تەنيا مايەو، ھەموو دەيانزانى كە زۆر ئابات تەنھايى و گەرما و بىدەنگى دەيكورژىت. لەسەرەتاي ئابى ئەو سالەدا، لە گەرماى كوشندە و بىئاوى ئەو ھەرزەدا، بەيانىيەك فېكرەت ھەستا بۆ ئەوھى كەمىك قسە لەگەل ئەو دالەدا بكات، بەلام ھەك ھەموو بالئندەكانى دىكە كە بىدەنگ و بىھاوار و بىپەلەقازەيەكى راستەقىنە دەمردن، مردبوو. فېكرەت كە دالەكەى ھىتايە دەرى و سەيرى مالى گەورەى بالئندەكانى كرد، ھەموو قەفەزەكان چۆلبوون... دەيەھا قەفەز كە ئىستا يەك لەسەر يەك ھەستابوون و خالىتيان دەنگىكى قورس و ترسناكى لەویدا جىھىشتبوو. كە ھەوالى مردنى دوا بالئندە لە شاردا بلاويوھەو، ھەموو دالنيابووين بەو مردنە چىرۆكىك كۆتايى دەھات كە تەمەنى لە بىست سال زياتر بوو. ئىمە عاشقانى بالئندە غەمگىنە موقەدەسەكان كە زۆرىەمان ويىنى بالئندەكانمان لە ئەلبومى تايبەتيدا ھەلگرتبوو، ھەستمانكرد لەگەل مردنى

دوا بالندهدا شار ناخوشترو تاريکتر و دوورتر له جاران دهردهکهوږت... بهلام لهگهالتهوهدا ههستمناکرد بالندهکان جوړه پرديکيان لهنيوان نيټهوجيهاندا دروستکردوه که ناسان ناروخيت. نهو پوژه که دوا بالنده مرد، کوشکهکه له دوورهه هيمن و ناسايي دهردهکهوت، له ناويشهوه بيدهنگيهکی قورس بالي بهسهر هه موو شتيکدا گرتبوو. پيش نيوه پو هه سئ پيره ميړدهکه به غه مگيني هاتنه دهري و هه موومانيان له مردني دوا بالنده ناگادار کردهوه، به چايخانهکاندا گه پان، به بازارپدا سوپانهوه، دوکاني ناسياو و هاوپي کونه کانيان بهسهر کردهوه... هه موو نهوانه ي هه واله کهيان نهبيستبوو به کومهکی سئ پيره پياوهکه، بيستيان. نهو نيوارهيه هه موو که مال يه لدامان بيني که چوو دوا بالنده وهريگريت و لهوسه به چاوي پر فرميسکهوه هاته دهري. نهو بوي باسکردين که سهوسه ن زور نارام و لهسهرخو پيشوازي ليک کرده و پتيگووتووه که چهندين ساله بيري له م ساته کردوتهوه و خوي بو ناماده کرده، له بهرتهوه نه م کاره ساته ي که پوویداوه شتيکی چاوه پوان نهکراو نيه. نيواره ي نهو پوژه شتيکی ناناساييمان له مالي گولدانچيدا نه بيني، دووجار هوزارمان بيني هاته دهري و گه پايهوه. شهو هه موو شتيک له مالي گولدانچيدا نارام بوو. نهوه يه که م شهو بوو دواي نهو هه موو ساله ماله که بي چرکه و دهنگ و جريوه ي بالندهکان بخوايت، نيټه که له دوورهه سهيري کوشکه که مان دهکرد، مانگمان ده بيني به گه وره يي له سهري دهره وشيتهوه. نهو شهوه هوزار لهگهال په فعتي باوک و پروده دا نه گه پايهوه بو مالي... بيتهوه ي هيچ که س پتيبزانييت ياخود بيبينييت به ياني زوو لهگهال خانمي بالندهکاندا له مال هاتنه دهري، سهوسه ن نريکی دوازه سال بوو پتي نه خستبووه نهو ديو ده رگا کهوه... نهوه يه که مجاريو دواي نهو ماوه دريژه پيخاته سه ر شه قامي نهو ديو ده رگاي خويان، سهيري له گوراني شار و نهو خانوبه ره تازه و شه قامه نوييانه هات که

بە چۆلى لەگەڵ ھوزاردا پىادە پۇشتىن، بە لām وەك ھەمىشە ھەستى بە
 دلتەنگىيەكى قوول و خنكىنەر كرد. ھوزار جانتايەكى چكۆلانە و بېرىك
 پارەى پېيىو كە سەوسەن سالى دواى سالى بۆى ھەلگرتبىو، دەفتەرىكى
 گەورەى ناوئىشان و ژمارەى تەلەفوونى ئەو كەسانەى ھەلگرتبىو كە
 لە كۆشكى بالئندەكانەو ە بە كۆمەكى پەپى ئەوان بەرەو دونىايى دوور
 پۇشتىبوون. ئەو كەسانەى سالى دواى سالى و وەرەز دواى وەرەز ناوئىشان و
 شوئىن و نىگارى خۆيان بۆ خانم ناردىبوو، پاسپۆرتىكى نوئى پېيىو كە
 تا ئىستا كەسمان نازانىن چۆن پەيداىكردىبوو. لە نرىك سەعات پېنچ
 و نىوى بەيانىدا گەيشتنە نەقلىاتى گەورەى شار، شۆفېرىكى پىر لە
 تاكسىيەكدا چاوەپوانى پېيوارەكانى بەرەبەيانى دەكرد، بە لām نەقلىاتەكە
 بە گشتى چۆل و بېنەفەر دەينواند. سەوسەن داواى لە پىرەمىردەكە كرد
 ئەو كوپە گەنجەى تا نرىكتىن خالى سەر سنوورى ئىران بۆ بەرىت...
 گرنگ ئەو ەبوو بگاتە سەر سنوور، ئىدى لەوئو ەخۆى ھەموو نەخشەكانى
 دونىايى لەسەردا بوو، لە منداللىيەو سالى دواى سالى و پىگا لەدواى
 پىگا ھەموو دونىايى لەبەرىبوو، گەنجىرىن گەپال بوو كە دوورى ھەموو
 شارەكانى دونىايى لە يەكدى دەزانى، دەيزانى ھەر شەقامىك لەم زەوىيەدا
 بە چ جۆرە زەوى و بە ناوچ چەشنە باغىك و بە كىلگەى چ جۆرە
 دەغلىكدا دەروات. لەوئو ەئىتر پىويستى بە كۆمەكى كەس نەبوو، لەوئو ە
 ھەموو سەر زەمىن مالى خۆى بوو. بەر لەو ەى شۆفېرەكە جانتاي تەنبا
 ميوانەكەى بخاتە سندوقەكەى پشتهو، پورى باو ەشى پياكرد و ماچىكرد
 و گووتى «لە ھەر كوئىيەكى دونبا بووئىت، نامە بۆ دايكت بنىرە... لە
 ھەر شوئىنىكى زەوىيەو ە توانىت قسە لەگەل دايكتدا بكەيت بىكە، لە ھەر
 شوئىنىكى دونباو ە توانىت شتىكى جوان بۆئەم شارە بنىرىتەو ە بىنىرە.
 ھەر پۆزىك زانىت كە ناتوانىت ئىتر سەفەرىكەيت و بپوئىت، لە جىگايەكدا
 دانىشە و چىرۆكى خۆت بۆ خەلكى ئەم شارە بنوسەو».

هر دووکیان به هیمنی سهیری یه کتریان کرد، هر دووکیان قوول
یه کتریان خوشده ویست، هر دووکیان پهنگ په پړو و تنها ده یاننوند،
هر دووکیان نه گریان.

سهوسن نژیکی سهعات شهشی بهیانی گه یشته وه ماله وه، بیته ندازه
شهکات و که نهفت بوو، به هیمنی چوو بۆ مآلی بالنده کان، له ویش
هموو شتیک بیده نگ و غه مگین دیاربوو، که میک چوو ناو قه فزه کان،
تا نیستا ده یوانی بۆنی به جیماوی هندیک له بالنده کان بکات، بۆنی
یادگار به جیماوه کانیان هلمزیت. پاش نیستیگ گه پرایه وه بۆ ناو کۆشک،
ژور او ژور گه پرا... سه رسامبوو که له یه کیک له ژوره چه په که کاند،
به و به یانییه زوو ناریان جه وده تی بینی به جووتیک چاوی سوور
و ماندوو بیخه وه وه په سمدکات، وای هه سترکد ناریان چند پوژ بیت
له م ماله دا له یاد کراییت و هه مووان له ویادا بیریان چوویتته وه. ناریان
به جوړیک له ناو پهنگ و نیگار کردندا نو قمبوو وهک شیت دهرده که وت.
سهوسن به هیمنی دهستی خسته سه رشانی و گووتی «ناریان کاتی
ئه وه هاتوو پشووبدهیت... کاتی ئه وه هاتوو هه موو پشووبدهین، توش
ده بیت پشووبدهیت، ئاه چنده تۆم ماندوو کرد له گه ل خۆمدا، چنده
تۆم ماندوو کرد». ناریان پیشتتر جوړه پرسته ی وه های له زاری سهوسن
نه بیستبوو، به سه رسامی سه یریکرد، به جوړیک شهکات بوو نه یوانی
هیچ بلیت، به لام هر که سیگ له ویادا بووایه و ئه و نیگا سه رسام
قوول و شیتانه ی ناریانی بدیبايه هه موو ئه و شتانه ی تیا ده خوینده وه
که نژیکی بیست سال بوو وای له م کوپه کردبوو نیگار بۆ ئه م خانمه
بکات. بیست سال بوو ئه ویش له سه فهریکی دوور و قوول و بیپړانه وه دا
بوو له پیناوی ئه م خانمه دا که هه موو عومری بیده نگ و سه رسام
سه یریده کرد و هیچی نه ده گووت. هه موو ده مانزانی ئه م کوپه چنده
سهوسنی خوشده ویت، هه مووش ده مانزانی چ په یمانیک تامردن زمانی

بەستۈۋە . ئەۋ بەيانىيە ئارىيان جانتاكەي پېچايەۋە، دۇنياۋو جارىكى تر ناگەرپتەۋە بۆ ئەم كۆشكە بۆ ئەۋەي نىگارېكات، يېئەۋەي دۋا نىگارى تا دۋا فلچە تەۋاۋېكات، بۆيەكانى كۆكرەۋەۋە ۋ بە چاۋېكەۋە كە پېرېۋو لە فرمىسكى گەرە سەيرى سەۋسەنى كرد ۋ جانتاكەي ھەلگرت ۋ كەمىك لە ژۋورەكان پاما ۋ كەمىك سەيرى بالىندە مۇمياكانى كرد ۋ ۋەك ۋىلېك نەزانىت بۆ كوئى بچىت، كۆشكى بالىندەكانى بەجىيەشت .

لە سەعات شەشۋىۋى بەيانىدا سەۋسەن چۈۋە بەر ئاۋىنەكە ۋ ماۋەيەك بە بىدەنگى قىزى داھىئا، دۋاتر سەرى لە فېكرەت گۈلدانچى ۋ ساقى مەحمود ۋ مەنگۈپى بابەگەرە دا كە ھەر سىڭيان لە خەۋىكى قوۋلى بەيانىدا نوقم بوون . سەرى لە ھەمۋو بالىندە مۇمياكان دا، ھەندىكيانى بە ھىمنى ماچكرد، بۆنى بە ھەندىكيانەۋە كرد، دۋاتر سەرگەۋتە سەرەۋە ۋ لە ژۋورى خەۋتنەكەيدا دۆلابى جەلكانى خۆى كىردەۋە، لەۋىدا سەرى سىندوقىكى بچكۆلانەي كىردەۋە، سىئ نامەي زۆر دىرىنى دەرھىئا كە تەمەنىكى زۆر دىرژيان ھەبۋو، سىئ نامە كە ۋەك يەكەمىن پۆزى ناردىيان نوئ دەياننۋاند، ۋەك ئەۋەي ھەر ئەمپۆ ۋ بەر لە سەعاتىك نامەبەرىك ھىئابىتنى، ئەۋ نامانەبوون كە پتر لە بىست سال لەمەۋبەر پازى بوونى داۋاكارەكانى بۆ سەۋسەن گۈاستەۋە، پۆزىك سەۋسەن داۋاى لىكردن بېرۆن ۋ سەفەرىكەن . بە ھىمنى چاۋى لىكنا ۋ بۆنى بە نامەكانەۋە كرد، ئەۋە يەكەمجارېۋو ھەستېكات كە كاغەزەكان بە پاستى بۆنىكى تايبەتيان لىدىت، بۆنى تىپەپىنى ژيان ۋ بەباچوونى زەمان . لەسەرخۆ نامەكانى نا بە دلىيەۋە ۋ ھەستا ۋ بۆ ئەۋ ژۋورە تايبەتەي دۆلابى يادگارە تالەكانى تىدابۋو چۈۋە خوارى، لەۋى دۆلابەكەي كىردەۋە، نامەكانى خستە ناۋى، جارىكى دى چۈۋە سەرەۋە ۋ ھەندىك لە كىتېب ۋ دەرھەرەكانى ھوزارى ھىئا ۋ ئەۋانىشى خستە ناۋ دۆلابەكەۋە . لەۋيادا كەمىك ۋەستا دەستى لە جە كۆنەكانى نزارى براى دا، دەستى

له جلى خويئاوييه كانى كامهران دا و جارچكى دى بۆنى پئوه كرده وه،
 ئه و شوشه خۆله ميشه هه لگرت كه پاشماوهى مالى ساقى مه محمود
 بوو، دهستى له و دوو تا پره كۆنه دايه وه كه ده مئى سال بوو له و يادا
 خه و تبهون... دواچار وهك ئه وهى بۆنى زه مانچكى دوور له سينه خويدا
 هه لگرت بۆنى به هه موو شته كانه وه كرد و به هه سره تچكى نادياره وه
 ده رگاي دۆلبه كهى داخست و سه ركه و ته سه ره وه. له ژورى خه و تنه كهى
 خويدا نه لبومى ويتهى هه ر سئ داواكاره كهى ده ره ئنا، په ردهى هه موو
 په نجه ره كانى دادايه وه، كۆترى سينه زامدارى خسته سه ر سه رينه كهى
 خوى، سئ نه لبومه كهى خسته سه رسنگى خوى و به ئارامى پالكه و ت.
 پاش كه ميك هه ستى كرد گوئى له دهنگى كۆتره كهيه، واى هه ستى كرد
 له تاريكويه كه دا به زيندويتى ده بينيت، كه ميك به ماندويتى پاما و
 هه ستى كرد به راستى كۆتره كه ده جوليته وه، نا به لكو هه موو بالنده
 مؤميا كانى ده بينى له و ديو ديواره كانه وه ده جوليته وه، هه ستى كرد
 هه موويان له هه موو ژوره كاندا زيندووده بنه وه، چاويكرده وه و له و په پى
 سه رساميدا هه موو ئه و وينا نهى ئاريانى بينى وهك جهنگه ل و درهخت
 و كي لگه و دارستانى پاسته قينه ده كرينه وه. بينى بالنده مؤميا كان له
 جيگاي خويان ده فزن و خويان ده كه ن به ئاسمان و ئاو و دارستانى ناو
 نيگاره كاندا، له ناكاو بيته ندازه خوشحال بوو، بۆنچكى خوشى دونيا له
 هه موو لايه كه وه خوى كرد به ژوره كهيدا، بينى كه كۆتره كهى ته نيشتى
 ده فرپيت... بينى ته ميكي ده مه و به يانى چر به لام فينك ئابلوقهى ده دات،
 هه ستى كرد دهنگيك له پشت ئه و ته مه وه بانگيده كات، نه يده زانى دهنگى
 كييه... هه ستى ده كرد پوخسارى كه سيك له و ديو ته مه كه وه ده رده كه و يت
 و بانگيده كات، بۆيه كه مجار له ژيانيدا ئاره زوييه كى گه و رهى هه بوو،
 قوول و دوور به ناو ئه و جهنگه له دا بپوات، به ناو ئه و ته مه دا پۆبچيت...
 ده بويست بزانيت ئه و دهنگه كييه كه له و ديو درهخته كانه وه، له و ديو

ئاۋەكانەۋە بانگىدەكات، دەيويست بزانىت بالىندەكان بۆ كويى فرىن...
 لە جىگاگەي خۆي ھەلدەستا، پوناكىيەكى ناديار لەو ديو تەمەكانەۋە
 پايدەكىشا، پوخسارى كەسكى دەبىنى كە نەيدەزانى كامەرانى سەلمايە،
 مەنسور ئەسرىنە ياخود خالىد ئامونە؟ لە دلەۋ دەيويست دواي
 تەلىسى ئەو تارمايىيە ناديارە بگەۋىت، كە لە بەردەمىدا دەپۇشت
 و زياتر و زياتر بەرەو ناو جەنگەلىكى دور و كويى ئاۋىكى نەناسراو
 پايدەكىشا، بەلام سەۋسەن دەيويست ئەم پياۋە بىيىت... دەشيويست
 بزانىت بالىندەكان دواي مردن بۆ كويى دەفرىن... دەپۇشت و دلنابوو
 كە گەيشتە قوۋلايى ئىتر ناتوانىت بگەپۇتەۋە... بالىندەكان و تارمايىيەكان
 و ئاۋەكان پايدەكىشا، جەنگەل بە دەنگەكانى و ھەوا بە فىتىكى و
 درەختەكان بە بۆنى خويان دەيانبرد... ئىستىكى دەكرد و دەيويست
 بگەپۇتەۋە، دەيويست ۋەرگەپۇت و بچىتەۋە سەر جىگاگەي خۆي، بەلام
 نا... نەيدەتوانى بگەپۇتەۋە، كە ئاۋرى دەدايەۋە كۆشكەكەي لە تەمىكى
 دورو چىدا دەبىنى، دەستىكى نەئىنى بەرەو پىشەۋە پالى پىۋەدەنا...
 دەستىكى نەئىنى بەرەو جىگاگەك پالى پىۋەدەنا كە بالىندەكان بەسەر
 سەرىدا و لە نزىكىيەۋە و لە پىشەيەۋە بەرەو ئەۋى دەفرىن... ئىستا
 دلنابوو قوۋل بەرەو شوپۇتەك دەپوات كە پىشتەر نەبىيىۋە، جىگاگەك
 دەتوانىت لەۋى بۆنى ھەموو گولەكانى دونيا بكات و كويى لە دەنگى
 ھەموو بالىندەكان بگىت... ئەمجارە بىئەۋەى بىرىكاتەۋە... بىئەۋەى
 پىۋىستى بەۋە بىت دوۋدلى بىت بەرەو ناو ئەو تەمە پۇشت...
 تەمىك كە تا زياتر بە ناويدا پۇدەچوو پۇشن و پۇشنتر دەبوۋەۋە...
 بىئەۋەى بترسىت دواي پۇلى ئەو بالىندانە كەۋت كە پىشى دەكەۋتن...
 بىئەۋەى بترسىت دواي ئەو تارمايىيە كەۋت كە پىشى دەكەۋت. ئىستا
 دلنابوو بەرەو جىگاگەك دەپوات ھەموو ئەو شتانەى تيا دەبىيىتەۋە
 كە زۆر زۆر بىرياندەكات. بە ھىمنى پۇشت و ھەستىكرد جىھان...

هه‌موو جیهان بانگیده‌کات... هه‌ستیکرد جیهان هه‌موو جیهان به‌ره‌و
 ناخی خۆی داوه‌تیده‌کات، هه‌ستیکرد جیهان، هه‌موو جیهان ده‌رگاکانی
 خۆی یه‌ک یه‌ک بو ده‌کاته‌وه... ئیدی به‌ خێراییه‌کی ئه‌وتۆ ده‌پۆشت
 پێشتر به‌خۆیه‌وه نه‌بینیبوو... ئیستا پایدیه‌کرد و پایدیه‌کرد... تا زیاتریش
 پایدیه‌کرد کۆشکی غه‌مگینی بالنده‌کان له‌و دیو ته‌مه‌وه که‌متر و که‌متر
 و که‌متر ده‌رده‌که‌وت. تا زیاتر پایدیه‌کرد، زیاتر دلنیا‌ده‌بوو که ئیدی
 ناتوانی‌ت جاریکی دی هه‌رگیز بگه‌ڕێته‌وه.

كتىپە چاپكراوهكانى ئەندىشە

ناۋى كىتەپ	ناۋى نووسەر	ناۋى وەرگىر
۱. بىنەرەتەكانى فەلسەفە	د. ھەمىد غەزىز	
۲. كورد لەددى		
رۇزھەلاتناسەكانەوھ	د. فەرھاد پىربال	
۳. رېبازە ئەدەبىيەكان	د. فەرھاد پىربال	
۴. نەتەوھى زىرابەكان	جەبار جەمال غەرىب	
۵. ناسىۋنالىزم و ناسىۋنالىزمى		
كوردى	د. جەغفەر غەلى	
۶. سۇفىزم و كارىگەرى لەسەر		
بزوئەوھى رزگارى خوازى...	د. جەغفەر غەلى	
۷. مەھوى لەنىۋان زاھىرى		
ت و باتىنىيەت و ...	د. ئەھمەدى مەلا	
۸. نەھىنىيەكانى ژيان	ئۆشۈ	ئازاد بەرزنجى
۹. كورتىلەيەك لە	ستېفەن ھۆۋكىنگ	ھوسەين ھوسەينى
مىژوۋى كات	لىۋنارد ملۇدېتۇ	د. ھىوا غومەر
۱۰. كۆشك	فرانتس كافكا	غەتا نەھايى
۱۱. فەصلول مەقال	ئىبن رۇشەد	مەريوان غەبدول
۱۲. شۇرشى ئەيلوول لەبەلگەنامە		
نەھىنىيەكانى ئەمريكادا	ورىا رەھمانى	

۱۳. دسه لآت و جياوازی مەريوان وريا قانيع

۱۴. له چ ئيستايه كدا ده ژين مەريوان وريا قانيع

۱۵. شوناس و ئالۆزی مەريوان وريا قانيع

۱۶. دين و دونيا مەريوان وريا قانيع

۱۷. سياسهت و دونيا مەريوان وريا قانيع

۱۸. كتيب و دونيا مەريوان وريا قانيع

۱۹. دواهمين هه ناری دونيا بهختيار عهلی

۲۰. ئيواره ی پهروانه بهختيار عهلی

۲۱. جهمشيد خانی مامم بهختيار عهلی

۲۲. مهرگی تاقانه ی دووهم بهختيار عهلی

۲۳. كه شتی فریشته كان (۱) بهختيار عهلی

۲۴. كه شتی فریشته كان (۲) بهختيار عهلی

۲۵. شاری موسیقاره سپییه كان بهختيار عهلی

۲۶. سیوی سییههم بهختيار عهلی

۲۷. له دیاره وه بو نادیار بهختيار عهلی

۲۸. وهك بالنده ی ناو

جهنگه له ترسناكه كان بهختيار عهلی

۲۹. چيزی مهر گدوستی بهختيار عهلی

۳۰. ئه ی بهنده ری دوست،

ئه ی كه شتی دوژمن بهختيار عهلی

۳۱. مه عریفه و ئیمان بهختيار عهلی

هیمن قهره داخی

۳۲. دۆزی كورد له بازنه ی

په یوه ندییه كانی ئه مریكاو...

۳۳. سه مه رقه ند (چ ۲) ئه مین مه علوف

۳۴. ویستگه یه ک له
گه شتیکی فلهسه فی
فاروق ره فیق
۳۵. نه خلاقناسی
ته حسین همه غریب
ته حسین همه غریب
۳۶. گه شه سهندنی رامیاری...
د. ک. پیسچانی
د. ک. پیسچانی
۳۷. میژووی کۆنی کورد (چ ۲)
د. جهمال رهشید
د. جهمال رهشید
۳۸. مندا لاتی گهره ک
هیوا قادر
هیوا قادر
۳۹. مروفی یاحی
ئهلبیر کامو
ئهلبیر کامو
۴۰. په یوه نندیه سیاسیه کانی
نیوان ههریم و دهوله تانی...
هیرش جهوههر مهجید
۴۱. میژووی گۆرانکاری
کۆمه لایه تی و سیاسی... (چ ۲)
فریشته نوری
۴۲. سلیمانی
له نیوان سالاتی (۱۹۵۸-۱۹۵۸)
توانا رهشید کهریم
۴۳. شاری سلیمانی
(۱۴۱ ته موزی ۱۹۵۸-۱۷ ته موزی ۱۹۶۸)
هه وراز جهوههر مهجید
۴۴. کتیبی په راویزنووسان
عه تا محهمه د
عه تا محهمه د
۴۵. فیکر و دنیا (به رگی ۱)
مهریوان وریا قانیع
مهریوان وریا قانیع
۴۶. فیکر و دنیا (به رگی ۲)
مهریوان وریا قانیع
مهریوان وریا قانیع
۴۷. دین و دنیا (چ ۲)
مهریوان وریا قانیع
مهریوان وریا قانیع
۴۸. کتیب و دنیا (چ ۲)
مهریوان وریا قانیع
مهریوان وریا قانیع
۴۹. کۆمه لگهی رهش
د. عادل باخهوان
د. عادل باخهوان
۵۰. زستانیکی دریژ
کولم تویبین
کولم تویبین
۵۱. فرانسیسکۆس قه دیسی من
نیکۆس کازانتزاکیس
نیکۆس کازانتزاکیس
۵۲. ئاهه نکى ته گه که
ماریو بار گاس یوسا
ماریو بار گاس یوسا
- د. ئارام عه لی
ملکۆ که لاری
نازاد به رزنجی
هه ورامان فهریق کهریم
دلاوهر قهره داغی
دلاوهر قهره داغی
جهلیل کاکه وهیس

۵۳. شەۋى لىشېۋنە ئىرىش ماريما رېمارك
 ۵۴. مەن ۋە ئەۋ ئەلبېرتو مۇرافىيا
 ۵۵. مىرنامە جان دۇست
 ۵۶. رۇخسارە بەندىكراۋەگەم لەتىفە
 ۵۷. قەپىلىك مەستەفا خەلىفە
 ۵۸. خەۋنى پىاۋە ئىرانىيە كان ماردىن ئىبراھىم
 ۵۹. گىرگىن پېر لاگەركفىست
 ۶۰. ۱۹۸۴ جۇرچ ئۆرۈل
 ۶۱. سۈرۈر ۋەش ستانداڭ
 ۶۲. دەستىۋوسە دۇرراۋەكەي ئەكرا پاولۇكۈيلۇ
 ۶۳. جادەي مېخەك (۱) دلاۋەر قەرەداغى
 ۶۴. جادەي مېخەك (۲) دلاۋەر قەرەداغى
 ۶۵. ئىۋارستان پېر لاگەركفىست
 ۶۶. دارستانى نەروىجى ھارۈكى موراكامى
 ۶۷. ئىۋارەي پەروانە (چ) بەختىار ەلى
 ۶۸. شارى مۇسىقارە سېپىيەكان (چ) بەختىار ەلى
 ۶۹. مەرگى تاقانەي دوۋەم (چ) بەختىار ەلى
 ۷۰. كۆشكى بالىدە غەمگىنەكان (چ) بەختىار ەلى
 ۷۱. تا مەتەمى گۈۈل...
 ۷۲. تا خۈينى فرىشتە (چ) بەختىار ەلى
 ۷۳. سېۋى سېھەم (چ) بەختىار ەلى
 ۷۴. ئاۋرەكەي ئۆرۋىۋس بەختىار ەلى
 ۷۵. غەزەلنوس ۋە باغەكانى خەيال (چ) بەختىار ەلى

۷۵. ئەي بەندەرى دۇست،

ئەي كەشتى دوزمن (چ ۲) بەختيار عەلى

۷۶. دواھەمىن ھەنارى دونيا (چ ۵) بەختيار عەلى

۷۷. ئىمەي پەنابەر كۆمەلى نووسەر

۷۸. گرەوى بەختى ھەلە (چ ۲) عەتائەھايى

۷۹. عىراقىيەك لە پارس سەمۇئىل شەمعون سەباح ئىسماعىل

۸۰. جىھانى سۇفيا و

فەرھەنگى سۇفيا (چ ۴) يۇستايىن گاردەر بەھرۇز ھەسەن

۸۱. كچەي پرتەقال (چ ۳) يۇستايىن گاردەر بەھرۇز ھەسەن

۸۲. لە ئاوينەيەكدا،

لە نەينىيەكدا (چ ۲) يۇستايىن گاردەر بەھرۇز ھەسەن

۸۳. كچى بەرپوئەبەرى سىرك (چ ۲) يۇستايىن گاردەر بەھرۇز ھەسەن

۸۴. نەينى يارى كاغەز (چ ۲) يۇستايىن گاردەر بەھرۇز ھەسەن

۸۵. مايا (چ ۲) يۇستايىن گاردەر بەھرۇز ھەسەن

۸۶. ئىنساياكلۇپىدىيەكى

مىژوويى وئىنەدار كۆمەلى نووسەر ھەورامان وريا قانع

۸۷. كېشەي كورد لە

رۇژھەلانى ناوەرەستدا د. حامد مەحمود عىسا زرار عەلى

۸۸. دوالىزىمى دژىيەك لە ھۇنراوھلىرىكىيەكانى

مەولاتاي رۇمى و مەولەوى تاوھگۆزى دا لەھۇن قادر

۸۹. فەلسەفەي ئايىن (چ ۲) ئازاد قەزاز

۹۰. ساىكۇپۇلىتىك (چ ۲) ئازاد قەزاز

۹۱. خۇت بناسە ئازاد قەزاز

۹۲. مەسىح لە

خاچ دەدەنەوھ (چ ۲) نىكۇس كازانتزاكىس دلاوهر قەرەداغى

۹۳. قەدەغەشكىنى (چ ۲) مەولود ئىبراھىم حەسەن

۹۴. گەرەن بەدواى نەمرىيدا (چ ۲) مەولود ئىبراھىم حەسەن

۹۵. پىكھاتەى ئەفسانەى كوردى (چ ۲) مەولود ئىبراھىم حەسەن

۹۶. فەلسەفەى بوون د. محەمەد كەمال

۹۷. وەك رووبارە بەخوورەك پاولو كۆيلو سىروان مەحمود

تصوير ابو عبد الرحمن الكروني

Bachtyar Ali Mohamed

Koşki Bâlinde Xemgînekan

ENDESE
Kutubxane û Pêşaniyê Kurdî

ISBN 978-1-63068-980-3

9 781630 689803

٩٧٨١٦٣٠٦٨٩٨٠٣